

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DOS. Nr. 40046

VOL. Nr. 14

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Anchetă

PROBLEMA

23 AUGUST

Data _____

1955508

P 010933, Vol. 14

P 10.933/14.

Urmează vol. nr. 15

I

DECLARAȚII - COPII
Dumitrescu Anton, Victor
Rădulescu-Pogoneanu și
Bordescu Traian.-

AMINTIRI

1.XII.1939 - 5.IX.1940.-

Eram în cadrele Școlii Ofiteri Infanterie Sibiu, când comandan o companie de elevi anul I - abia trecusem perioadă de acclimatizare, că la 30.XI.1939 - sint chemat urgent la raportul Comand.Școlii.-

Sint primit în cabinet și după prezentare, îmi înmânează o telegramă care scria că pe 1.XII.1939 sint mutat în Batal.de Gardă din I.O.semna Ministrul de Război.-

După ce mi lăst cunoștință, privesc la Comand.care m-a întrebat ce știu în această chestiune, răspunsul meu l-a citit singur pe fața mea, eram cu totul surprins și Doamna Sa mi-a spus "te cunosc prea bine, nu-mi trebuia nici o explicație".-

Au urmat ordinele de predarea Companiei, unui alt camarad de la Dir.de Studii și la 1.XII.1939 m-am prezentat la Comandantul Batalionului de Gardă unde la intrare am fost întâmpinat de către ofițarii subalterni foști elevi la Sibiu, întrecându-se în a-și scrie bucuria de a fi cu ei împreună. Comand.Batalionului maiorul ILIE RAU, m-a primit cu răcoală (rezervă) a 2 camere, care se văd pentru prima oară, acesta în fața mea raportează telefonic șeful Casei Militare, general ILASIEVICI CONSTANTIN și adjutantului de serviciu col.PASTIA ALEXANDRU, că m-am prezentat la serviciu.-

Împreună cu maiorul ILIE RAU, mergem la Cabinetul Șefului Casei Militare, unde m-am prezentat de sosire la noua unitate - aci mi s-au dat sfaturile de rigoră în noua situație de comandă, pe care o voi exercita-o sub ochii tuturor, ziua și noaptea - rămânându-mă permanent la Palat (Calea Victoriei), nu la Ghencea ori la Binaia.-

În ziua de 2.XII.1939 ora 10 - împreună acuma cu Șeful Casei Militare, Comandantul Batalionului și Adjutantul de serviciu, sintem primiți în Cabinetul de lucru al Săveranului, unde m-am prezentat conform Inaltului Ordin - aci - mi-a întins mâna, mi-a spus: "că îmi cunoaște caracterul și puterea de muncă, prestarea profesională și devotamentul, după care ne-am retras.-

Profund emoționat de modul cum am fost primit, conștient de distanța la care mă situas în ierarhia militară - și ca nou

soisit in această unitate de gardă - n-am gândit serios atunci și ulterior, - ca să mă pot convinge treptat și în timp, că acest mod de comportare al Regelui, pe care-l folosea curent și cu multă abilitate m-a legat și stimulat în noua poziție, dându-mi un suport puternic de muncă și devotament - iar față de noii mei șefi ierarhici m-a recomandat în forma ce nu mai acceptă vre-o rezervă din partea lor, față de mine, luând însă în același timp, măsura ca prin doctorul în drept EUGEN BIANU, să fiu pus la curent cu modul cum să mă comport în toate împrejurările de aci.-

Dealtfel acest procedeu destul de ingenios și cu eficacitatea specifică fiecărui caz - era ceva - ce îi aparținea lui și numai lui - prin aceste metode reușind să realizeze în jurul și în sectoarele de activitate variată - elemente de colaborare devotate până la fanatism - asigurând bunul mers al serviciului, prin care impresiona pe oricine vedea acest lucru și de care opinia publică nu era străină; - însă în afară de această categorie - mai era o altă garnitură de colaboratori cu grije aleși ca pregătire generală și profesională și pe care îi plasa în sectoarele de mare contact cu opinia publică (presă - reprezentanțe oficiale în străinătate, etc.) această prin rafinamentul lor deosebit de voalst și cu o risipă suculentă, fără a fi lipsită de calculele perfect studiate, realizau cu succes scopuri prea puțin înțelese de marea publică românească; și infine o altă categorie de colaboratori, care se găsea în imediată și permanentă apropiere a sa, recrutată pe alte criterii decât cele două categorii de mai sus - această erau cei ce îl înconjurau și omul în mod permanent în toate împrejurările oficiale și intime, realizând planuri bine studiate pentru prezent și viitor.-

De notat și bine studiat de cei care sînt preocupați în documentare, este faptul că în toate sectoarele avea elemente alese într-un procentaj variat de la loc la loc, de la scop la scop de atins, în sensul ca să se poată difuza în opinia publică, într-o formă fără de lacune și fără de riscuri în sensul că acțiunile direct sau prin relațiile lor familiare și uneori și sociale, torpilar în mod sigur și permanent orice svon nefavorabil monarhului - devenea și garanția veracității fiind, chiar ei - care se aflau în acel loc sau situația pusă în discuție. Această formă de șachivvelien s-a realizat și a funcționat aproape toată perioada 1930-1940 în instituția monarhică din țara noastră.-

În încheierea parantezelor de mai sus, trec la subiectul în speță, adică la noul meu sector de activitate, unde după câteva zile și nopți de lucru cu luarea în primire, în ziua de 7 dec. 1939 - dublat de un subaltern vechi din Companie, am însoțit cu cordonal mobil și fix, pe Rege la festivitatea inaugurării Școlii Superioare de Război - unde programul a fost deosebit de bogat și variat, realizând cel puțin din punctul meu de vedere o desfășurare în formalism și în fond, momente de înălțare spirituală în ceea ce privește cultura și civilizația noastră la acea dată și pe deasupra tuturor, poziția politico-militară de la acea dată - a țării românești - exprimată în discursul inaugural ținut de Rege - unde printr-un curaj fără de margini - situa țara noastră într-o poziție politică puțin favorabilă - în acel timp când cu o bună parte dintre vecinii noștri - aveam o serie de litigii în curs de tratare, într-un sens sau altul - cu alte cuvinte nu se pansau rănilor în curs - ba chiar se frecau cu sticlă pisată ca durerile să fie asigurată și amplificată.-

Cum la acea dată opinia publică nu scâpa nimic din tot ce era în legătură cu scarta noastră politică, internă și externă, comentariile cu sau fără argumente corespunzătoare se făceau cu mare lux - nu au cruțat nici cele ce s-au desfășurat la inaugurarea Școlii de Război - subliniindu-se în mod deosebit luxul pe seama cetățeanului în ceea ce privește măreția localului, apoi lipsa de tact a Regelui cu modul de prezentare politică, a României, în concernul european - uitând ce nezasuri aveam proaspete cu vecinii și chiar în interiorul nostru - lucru care nu peste mult timp s-a făcut simțit cu sultă amărăciune în țara noastră.-

Iată că în noua situație în care am intrat, am început să-mi dau seama clar din si în si mai mult că orizontul meu de desfășurare a situației noastre politico-militare se lărgea, datorită posibilităților zilnice multiple și variate (contact cu diferite persoane, baletine informative interne și externe, etc.).-

Prin colonelul adjutant PABEIA ALEX., sint pus în legătură cu d-ru IUGHE BIANU, care în calitatea oficială de dir. general al Siguranței Statului - mai lucrea zilnic în Palat într-un birou la Casa Militară a Regelui acesta după introducerea recomandărilor de cunoaștere, începe să-mi face un tur de orizont al curentelor politice din țară, bineînțeles în părțile ce mă interesează pe mine ca ofițer de gardă, asupra sistemelor și procedurilor ce foloseau diferiți agenți acoperiți, care abundă în capitală, relațiile cele cu camarazii din mijlocul cărora sa plecat

chiar și cele familiare, să fie cu măsură și pe cât posibil să renunț la unele obligațiuni vechi - ce' potîn în timp scurt - într-un cuvânt o serie de restricțiuni motivate.-

Prin turul de orizont politic, făcut d-ru' E. BIANU a ciu-
tat să mă lămurască asupra luptei fățișe între grupările politi-
ce (liberali-țărăniști-cunști-gogiști-legionari-socialiști, etc.)
și între Rege, care voia cu orice preț de la venirea sa pe tron,
să-și impună punctul său de vedere politic intern și extern - iar
șefii de grupări politice să devină executori fideli ai săi -
situație ce nu a fost acceptată și s-a ajuns la conflictele cu-
nosute, care cu calmant prin desființarea acestora precum și la
anularea Constituției de Stat - care constituia baza existenței
acestor grupări - asigurându-și răspunderea conducerii statului după
programul său fiind înconjurat de o serie de colaboratori de cir-
cumstanți.-

În continuare mi-a explicat că în postul ce ocup, pertur-
bări serioase în liniștea și ordinea din Palat - pot aduce - de-
oarece din locul unde sînt - prin neșurință în discuțiuni cu mem-
brii din familia mea, cu rudele mele, cu camarazii și cunoștinții
apropiați - asupra celor ce voi vedea, voi auzi sau chiar a celor
ce voi lucra, știe la rîndul lor în cercurile unde trăiesc;
pentru a dovedi că sînt bine informați - vor difuza și ca în
cele mai multe cazuri în mod diformant, cele auzite de la mine -
și toate acestea vor contribui inevitabil la transformarea mea în
victimă a imprudenței - deoarece să-mi întreb bine în minte și
suflet - nimic și nimeni nu rămîne nedescoperit în asemenea situa-
țiuni, de către organele acoperite ale statului.-

Mai mi-a accentuat într-o formă deosebită cum pot să
cad în mreja agenților acoperiți din țară și chiar a aceloră din
serviciul altor state - care în mod cu totul rafinat și străgător
vor ști să exploateze anumite dorințe arzătoare ale mele, ale
soției și chiar ale copiilor mei, în legătură cu vestimentele, bi-
juterii, mobilă de lux, etc., aranjînd tot în mod înșelător la
diferite magazine, diferite curse, în care să cad cu membrii mei
din familie - unde la prețuri modice, dar numai pentru noi, pe
care ne apreciam și voiam să le fim clienți permanenți ni le
oferă - așa au căzut mulți în curse de asemenea natură - închi-
sindu-și definitiv cariera.-

De asemenea m-a făcut atent, că atît eu cît și soția mea,
să nu ne lăsam antrenati în discuțiuni libere în diferite împre-
jurări ca: vizite în familie, cinematograful, teatru, serbări ofi-

ciala, deplasări cu trenul - în stațiuni balneo-climaterice, etc. deosebite aici ce au interes sînt mari maeștrii în a întin- de o sumă variată de curse pentru realizarea scopurilor propuse.

În continuare îmi dă cîteva joioane asupra misiunii cor- donatelor fixe și mobile organizate de gardă în diferite impre- jurări - unde se găsește Regele, în mod oficial - precizîndu-mi că aceste cordoane nu sînt simple decoruri, cum poate mi-am în- chipuit vreodată - acestea sînt o realitate în legătură cu paza imediată, contra acelor ce ar încerca să atenueze la viața Re- gelui. - În ceea ce privește, instrucția, organizarea și dotarea lor, le voi învăța și practica la Batalion. Trece și îmi explică misiunea escortei cu șasina, în tren, în automotor, subliniîndă- mi în mod accentuat, rolul ce trebuie îndeplinit pentru asigura- rea vieții Regelui. -

Făce un succint comentariu asupra sistemului de pază fixă și permanentă la Casa Regelui (București-Sinaia și alte re- gedințe) limitîndu-se numai la misiune - fără a se amesteca în instrucții, organizare și dotare, acestea revenind Batalionului.

Cu acest prilej, îmi expune pe scurt - ce s-ar fi pu- tut preîntîmpina, dacă la atentatul contra Regelui Alexandru al Jugoslaviei ar fi fost organizat un cordon mobil serios, etc.

Iată că după cîteva împrejurări oficiale și după primul contact cu d-ru! EUGEN BIANU, ce mi-a dat recomandățiunile de ma- sus, preocupările care mă rodeser încă de la plecarea din Sibiu - încep să aibă răspunsuri lămuritoare și în acelaș timp, nu putea să dispară din sufletul meu, cuvintele Regelui de la prezentarea mea - toate acestea constituiau un argument puternic, că în lo- cul unde mă găsesc, nimic și nimeni - să nu-mi fie ca ceva obișnuit - din contră să fie în permanență precut și măsurile ce iau în cadrul serviciului să fie bine cîntărite. -

În ziua de 2.XII.1939, am ținut o conferință documen- tară profesională, asupra organizării, dotării și doctrinei de luptă, a micilor unități de infanterie, în comparație cu ace- leași mici unități de infanterie, ale statelor vecine - în fața Voievodului Mihai - însoțit de lt.col. DAMACEANU și maior TOMBESCU MIRCEA, precum și a ofițerilor subalterni din Batalion, cu ser- viciul în București. Aft prilej, care mă face să înțeleg mai ușor seriozitatea locului unde sînt - ca din prelegerile ce aveau la Școală cu elevii - să fac expunere profesională, în fața moștenitorului tronului - mare lucru pentru mine atunci. -

Dar cu cât zilele se scurgeau sub aspecte diferite și care cu specificul lor în parte mă lumina și îmi arăta clar, că activitatea mea aici în desfășurarea ei - eșea de multe ori din cadrul cunoștințelor mele de bază, deci apare într-o formă nouă și repetată extra profesională, care într-o măsură pecebluiește definiția de pază a mea - deci tot ce mi-a dat dr. E. BIANU nu erau fără rost - ba simțit nevoia imperioasă de a fi orientat cât mai repede pentru a răspunde cum se cuvine misiunilor ce primesc.-

În cadrul orientării mele personale asupra sistemului de pază fiind a reședințelor regale, am observat din primele zile, că nu se vedeau în posturi nici un ostaj - cu toate că în realitate erau - toate posturile erau apăsate lângă co-paci - clădiri - boschete - etc. ostașii apăreau numai când te apropii la distanța ca să-ți poți auzi ce raportează - și bine înțeles însoțit fie, de șeful de schimb, fie de încheetorul plutonului de gardă, fie de comandantul plut. de gardă - altfel nimeni indiferent gradul ce avea nu putea circula pe linia posturilor de pază - somațiunile din R.S.G. nu se practicau parolă de asemenea nu se folosea - raportul era însoțit fără a renunța la supravegherea sectorului din consemnul ce avea fiecare post separat - legătura cu comand. plut. și între posturi telefonică - iar în cadrul acestui sistem de pază - era în permanență controlul exercitat - din partea Garnizoanei rândul obișnuit era special aici nu se practica.-

În continuarea punerii mele în cunoștință cu organizarea cordeanelor fixe și mobile, a căror tărie ca număr și dispunere (ofițeri, subofițeri și trupă) precum și dotarea lor cu armamentul în funcție de situație - toate acestea - după avizul dat în prealabil de dr. E. BIANU - idem cu organizarea exportei și siguranței în deplasarea cu mașină, cu trenul, cu autoturul - idem cu organizarea echipei de halebardieri pentru solemnitățile din sala tronului - cu organizarea echipelor de încălțători pentru invitații la vințosarea cu organizarea sistemului de alarmă aeriană ziua și noaptea - în caz de tulburări interne etc.-

Toate aceste puneri la curent le făceam teoretic și practic cu ofițerii vechi în serviciu cu mine separat și cu restul de subofițeri și trupă în orele special destinate în locuri pe cât posibil aproape de realitate, unele momente se dădeau școlastic, din experiență câștigată din diferite cazuri

in majoritate date tot de dr. E. BLAU.-

Sunt invitat de către comandantul Batalionalului să cunosc în amănunt schema de organizare a personalului inferior de toate categoriile - a locului de activitate pe care o desfășoară în mod permanent și întâmplător - de asemenea să fiu la curent cu personalul flotant - adus pentru diferite lucrări - dinainte hotărâte - indicându-mi-se zonele unde nu are voie să treacă - dându-mi-se și personalul necesar civil specialist în asemenea împrejurări (casul șantierului de construcție Prager și altele).-

Controlul permanent ziua și noaptea - fără a le stinge-ri activității - la uaina electrică - garaj - centrală telefonică și telegrafică - magazii - pivnițe - bucătăria, atelierul anexă la uzină și garaj - deposit combustibil și benzină - Bir. informații.-

De asemenea am fost obligat să cunosc în jurul Palatului - bineînțeles după ce mi s-a dat datele convenite - locurile cele mai pretabile (locuințe private - localuri de consum - birouri de voiaj - reprezentanțe străine - mici vitrine de reclame) și treptat să fiu în măsură să apreciez în mod obiectiv - diferite atitudini a persoanelor care stăteau în anumite locuri periodic sau întâmplător, pentru a observa anumite momente solene ce se desfășurau în curtea Palatului sau chiar în interior.-

Aveam asupra mea în birou sub cheie, planul de repartiție spre folosință oficială a Palatului și dependințelor - pentru a fi în măsură să intervin cu trupe în diferite cazuri neprevăzute.-

Într-un cuvânt - am intrat serios în atribuțiile ce aveam - încă din primele săptămâni - unde în timp trebuia să mă perfecționez după indicațiunile celor cu experiență și practica locului indeosebi.-

În cursul lunii decembrie 1939 - care după cum se știe este bine și bogat însestrată, prin tradiție, cu o sumă de evenimente religioase în jurul cărora civilizația și cultura s creiat o serie de manifestări, adecvate, prin care să niște și chiar să emoționeze pe cei mulți - în sens educativ și instructiv - fără a cooli vre-o treaptă socială - de sus și până jos - deci și la Palat - cei abonați din sindul guvernului - au organizat cu ocazia Sărb. Crăciunului programul de datini și tradiție - cu echipe de ambele sexe: școlari, studenți, societăți muzicale profesionale, cîntec, jocuri, urări, etc. în mod sintetic din toate provinciile țării - ca o dovadă de respect și dragoste față de capul statului - la toate acestea în calitatea oficială ce aveam - am fost de

- B -

față în mod permanent și am rămas profund impresionat de varietatea și frumusețea celor prezentate în program.-

S-a ajuns cu urmărirea și cîntărirea gesturilor celor ce făceau oei dădă diferite echipe care s-au produs, deoarece se credea că în compania lor, puteau strecura cu abilitate - elemente special pregătite - ca să culeagă sau alte chestiuni din Palat - ceea ce îi interesau.-

Înmarie 1940 aproape mai bogat față de decembrie 1939 - se deschide în Palat - prin prezența Guvernului în ținuta de rigoare, pentru a prezenta felicitările tradiționale Regelui - apoi împreună cu demnitarii Casei Civile și Militare - înmănușiază careul de protocol și ceremonia, pentru primirea Corpului Diplomatic acreditat în țară - cu unitatea de comandă cu Drapele și Marșul - am dat onorul convenit la intrarea în curtea palatului - de aci oei prevăzuți în program - conduc în sala tronului Corpul Diplomatic - în timp ce eu mă strecoar pe alte scări pentru a urmări ceremonialul ce se desfășura înăuntru și plus să văd cum se comportă halbardierii ce erau tot din gardă - care prin echipajul lor contribuiau la decorul acestei festivități.-

Acum am avut loc alocuțiunile potrivite momentului - o gustare simbolică - ca în aceeași formă de protocol Corpul Diplomatic să se retragă spre legațiile respective - apoi membrii Guvernului la fel - în interiorul Palatului oei chemați cu înregistrarea unor scene manifestări, să facă trecerea în jurnalul oficial al palatului.-

Din cuprinsul alocuțiunilor ținute, se desprindeau stit din partea decanului Corpului Diplomatic cit și a Regelui adevărate și sincere mărturisiri de credință în relațiile oficiale între statele și popoarele ce reprezentau fiecare - ținând în mod sincer cu toții, spre o viață de perfectă armonie și progres - singurele în mizeră să asigure temelie de granit - garanția civilizației și a Culturii mondiale în prezent și viitor.-

Ca unul care am urmărit cu viu interes și în același timp emoționat toate cele de mai sus, ajuns la biroul meu în Companie și în casa mea nu-mi găseam liniștea convenită, ca să pot așterne în jurnalul meu ceva de care să nu mă rușinez vreodată - în ceea ce privește obiectivitatea - asupra adevărului și anume nu-mi găseam un răspuns la întrebarea care era sonda în sufletul meu cum un oei de talia Regelui cu 15 ani în urmă (1925) ne-a fost pre-

sentat oficial printr-o brogură specială scoasă de Guvernul de atunci, plin de toate cusururile și cu tot felul de scăderi suflatești - că nu mai era apt atunci să fie moștenitorul tronului și mai târziu Rege - dilema era cu atât mai mare, cu cât din cuvintele Decanului C.D. se desprindeau inversul celor mărturisite "când s-a spus adevărul atunci ori acum?" Și mai virtuos și chiar enervant, îmi venea în minte precizianile Decanului, exprimate prin ilustrarea la lumina un voalată - în legătură cu marea personalitate ca ea și Suveran - iarși motiv, ce memoria mi-mi aduce o serie de aprecieri suzite în mod curent în diferite împrejurări din viață - foarte întunecate și care veneau în conflict cu etica și morala socială, - tot bineînțeles pe seama Regelui - toate acestea mă tulburau și nu-mi găseam un răspuns pentru a trece în jurnalul personal ceea ce trebuia.-

În continuarea firului de contrast între adevăr și neadevăr am analizat din stenogramele ce aveau, răspunsurile ce a dat tot la anul nou, Guvernului și Corpului Diplomatic, într-o formă liberă, elegantă și în spiritul de înaltă etică și solemnitate, nici un cuvânt sau gest de prisoac - toate și totul se potriveau de minune cu imperativul timpului și în spiritul năzuințelor prezente și viitoare ale neamului - tot acum îmi apare în minte ceva care m-a indispus în timpul răspunsurilor și anume dintr-un colț secundar al locului, citiva dintre demnitari, își dădeau cu ochul discret și simbeau ironic.-

Am analizat cu mentalitatea mea aceste gesturi și ulterior urma să cer explicații d-rului E. BIANU pînă atunci înmă, în mine olocotea nedumerirea în sensul dacă ar fi posibil ca în cadrul amintit și în ocazia cea mai de seamă, să se producă în mod public și ceremonial, acte și declarații deșarte asta nu intra în mintea mea - cu atât mai mult, cu cât toate acestea se difuza prin radio - presă - etc.-

6.I.1940 sărbătorirea tradițională a "Bobotezei" în ceea ce privește organizarea și desfășurarea serviciului religios, s-a făcut cu un fast deosebit - pentru a contribui și pe această cale la recunoașterea spirituală a opiniei publice stăta de impresionată și plină de griji, avînd în mijlocul ei, refugiați polonezi și cehi - plus atmosfera politică internațională incertă și greoasă.-

În timp ce instalam în jurul extrădeii amenajate pentru asistența oficială în frunte cu Regele - ostajii din gardă - mi-a trecut pe la urechi un val de vorbe grele la adresa celui ce se păzea - logite din mijlocul publicației care vanise la serbarea

religioasă - sigur enervarea pe care o produceau măsurile de pa-
să și siguranță - ulterior am comunicat dr. E. BIANU care nu a fost
surprins de această ostilitate.-

Iată o serie întreagă de evenimente trăite din plin și care
am avut darul să răscolească în sufletul meu o seamă de amintiri -
începînd cu copilăria mea, conducîndu-mă la concluzia că, tot ce
se forțază și se exagerază în scopul de a depăși în mod tenden-
țios realul și normalul în orice ramură de activitate omenească -
nu are durată - ba mai mult se forțază la accelerarea lichidării
într-un fel sau altul - a situației ce se voește a fi ascunsă și
camuflată.-

Peste câteva zile, Regele cu Voevodul și cîțiva demnitari
pleacă la o vîntoare organizată în Banat - de la Bataion, îi în-
soțește maiorul Ilie Radu cu încălătorii și personalul necesar -
eu am rămas într-un timp singur - prilej binevoit, după o activi-
tate variată și obsesivă de 12 zile - să mă odihnesc și în ace-
lasi timp să-mi mai pun la punct o serie de însemnări luate în di-
ferite ocazii în legătură cu instrucția și educația celor ce aveam
în subordine.-

Compania de gardă, în această perioadă a avut toate plubo-
nele în Căminul Victoriei - nu a mai trimis 1/2 din efectiv la Caz.
Ghenoc pentru instrucția practică - a trebuit să fie gata în
C. Victoriei - pentru a fi gata în orice împrejurare în plus pentru
a face față cu oamenii la diferitele servituți - în timpul diferi-
telor programe ce s-au desfășurat la Palat.-

Dar domnul E. BIANU a continuat să vină zilnic la biroul său
de lucru - găsind timp și pentru mine ca să mă cheme la dînsul,
pentru a mă orienta în continuarea programului ce avea cu mine -
în plus gata să-mi dea lămuririle necesare la toate întrebările
ce aveam notate pe timpul sfîrșitului și începutului de an - în
Palat.-

L-am povestit impresiile generale asupra programelor ce s-au
desfășurat între 20.XII.1939 - 7.I.1940 oprindu-mă cu dînsul în-
preună asupra a tot ce îmi notasem ca echivoc în carnetul perso-
nal - a apreciat favorabil spiritul meu de observație și într-o
măsură și din punct de vedere critic, fără a-i obli nimica și pe
nimeni de care eu m-am dîscut sufletește.-

La toate acestea pe care le-a urmărit cu viu interes și-mi
mi-a răspuns: "dragul meu nu vreau să promovez nimic din lacunele
ce ai observat - dar din experiența ce o am din viață și profesiu-
nea țiu să te fac atent, că în jurul capetelor de stat fie ei mo-

marxi ori președinți de republici - au fost, sînt și vor mai fi. Intrigi în forme din cele mai variate și senzaționale dacă vrei - însă o minte serioasă și însoțită de discernămintul necesar, ca să ai vază de unde izvorăsc toate acestea - cine le colportază și în ce scop - de altfel ai să te convingi personal de toate sau în parte, cît timp vei lucra unde te găsești.-

Scotînd că mi-a dat răspunsurile cavenite a continuat prin a-mi face cîteva scurte caracterizări ale demnitarilor, cu care voi avea mai des de lucru și este necesar să mă comport ca atare.-

1.- Marele secretar general al partidului P.R.N. URDAREANU, dotat cu rafinamentul și violența diabolică, dictează în mod nerăzînit în sîca formulă guvernamentală, bucurîndu-se de încrederea Regelui, ca unul ce avea multe calități comune cu respectivul - prin fastul și vocabularul său bombastic - justifică la tot pasul, predestinarea sa, în deținerea și cărmuirea soartei poporului român, el fiind acel care era girantul prezent și viitor nu accepta să fie contrazis și nici nu căuta să motiveze într-o măsură atitudinea sa, oportunistul a fost permanent la baza tuturor manifestărilor - care în mod formal și curtenitor îți acorda larghețe și înțelegere ca la un moment să îți le suprime brusc un mare risipitor de bani și justifică încontinuu jenă financiară - un classic erotoman - laș în momente grele - ingrat fără de pereche nu accepta ideea că ar putea fi înlocuit de cineva în conducerea țării.

De notat în mod seosebit - acest demitar - cocoțat - pe lângă oprobriul public general și unanim, pe care îl avea în mod deosebit - în rîndul demnitarilor din Palat - nu avea nici o contingență dar toți îl acceptau sub teroarea pe care o exercita peste tot și asupra lor - arătîndu-le la momente grele, gesturi de suprafață, în sensul că este înțeleptor, etc.-

2.- Generalul ILASIEVICI CONST.

Cu experiența pe care o avea în serviciul Palatului este bun la toate pentru un timp scurt - lipsit de fondul cavenit - viratului - poziției, etc. folosea din plin speranța sa, destul de impunătoare că restul era tabula rasa.-

Susceptibil la gesturi și complimente minore - iubitor de bani și obiceiuri de valoare - ce aștepta de la marile întreprinderi industriale - bancare etc. unde își oferea banii lui serviciu prin greutatea din punct de vedere politic și social - cel puțin așa se credea - sfensic înofensiv - iubitor de alergări de cal și jocuri de noroc, cu banii altora însă - că el nu avea.-

3.- BOGIONI ANTON, fiul clasic al norocului - convins pînă în măduștile sale, că este indispensabil în viața statului român și a instituției monarchice, pretindea în mod fățiș că are numai drepturi în această țară - nu concepea ca el să aibă vre-o obligațiune de orice natură față de stat - egoist și invidios fără de pereche - sgar bolnăvicios - răzbuștor și incapabil de a face vre-un gest larg de altruism individual ori colectiv.-

4.- STARCEA senior, Intrunea toate calitățile pozitive cerute de locul ce avea în Palat, însă sub constrîngerea a rivalului MURDAREANU se manifesta în consecință.-

Era ținut la Protocolul și Ceremonialul Palatului mai mult pentru relațiile ce le avea în rîndul reprezentanților acreditați în țară - plus în străinătate.-

5.- FLORENTIN IANCU, era primul care îl secunda pe STARCEA senior cu frumoase calități, însă era victima băuturii dar controlat la timp, nu făcea abus.-

6.- ILIEA OCTAV, Era al doilea ajutor al lui STARCEA senior, era la curent cu specialitatea sa, însă un mare sefle-mist - ironic - intrigant - egoist - în concluzie era omul clasic de circumstanță.-

7.- MARINESCU FIGORIAN, În relațiile de colaborare în serviciu lipsit de consecvență în hotărîrile luate, ușor influențabil cu personalul în subordine, gata pentru a asculta orice nimicuri, etc.-

8.- Îmi enumăr o serie de abateri comise de predecesorul meu la cîștada companiei, -care era foarte larg în răspîndirea de știri din Palat prin cercurile pe care le frecventa - avea multe relații cu corespondenții de presă internă și externă - unde participa la jocuri de noroc pe sume mari, afecțiat, etc.-

Cu aceste încheie discuția zilei - promițîndu-mi că altădată va veni cu complectări mai interesante.-

În ziua de 23.I.1940, sînt invitat împreună cu maiorul ILIE RADU la Biroul d-lui STARCEA senior, care ne dă la fiecare în parte în scris, ce avem de făcut cu subalternii noștri în timpul festivității de a doua zi 24.I.1940 cu cavalerii ordinului Ferdinand I - încă un prilej pentru mine ca să-mi dau seama cît de mare importanță are studiul în timp și în spațiu precum și organizarea în amănunt a tuturor manifestărilor ome-nești în masă - deosecită programul festiv din 24.I.1940 o-a

scurt într-o formă minunată fără a se putea vedea nici cea mai mică lacună - în plus mi-au rămas neșterse în sufletul și mintea mea, figurile oamenilor de diferite trepte sociale din toate ținuturile țării - adevărate stânci de granit. Costumele lor naționale regionale - uniformitatea graiului de bază ce foloseau - marșau în mod fericit omogenitatea noastră românească - figurile lor brăzdate de numărul iernilor și primăverilor ce aveau trecute fiecare - ilustra din plin vitalitatea unei națiuni viguroase.-

Regele însoțit de Voievod și de Principesa Elisabeta, s-au întretinut cu fiecare cavaler, toți în măsură să răspundă fără a găgăvi asupra bucuriilor și necesurilor din regiunea respectivă.-

Încă o împrejurare când să verific și să mă conving și mai mult de îndemnarea ce o avea Regele, în purtarea de discuțiuni scurte și cu miez - cu acești cavaleri ai ordinului Ferdinand - găsind pentru fiecare un argument care ilustra cunoașterea și trăirea în cadrul concepțional de viață a fiecărei regiuni din țara noastră.-

Din discuțiile acestor cavaleri am putut desprinde cum își arătau satisfacția lor, pentru modul cum Regele le arăta înțelegere și interes de la caz la caz precizând tot ei - că și în anii precedenți au avut aceleași bucurii - văzându-se în centrul de preocupare serioasă a Regelui situație pe care aceștia o vehiculau cu luxul de amănunte în locurile lor de viață cetățenească.-

Intr-una din zile după ce îmi făcusem controlul pe linia posturilor și urma să trec prin diferitele anexe ale Palatului - după itinerariul ce mi-l făcusem pentru acea zi - sunt în fața d-lui Arhitect al Palatului ERNEST IOAN - care într-o ținută de sobrietate mă invită în biroul său - unde îmi arată deschis că mă cunoaște mai mult decât cred eu - de la camarazi mei tineri, dar vechi în acest serviciu, căutând să-mi facă câteva recomandări cu grije exprimate încheind cu cuvintele: "pentru munca și sbruciu-mul d-tale nu-ți va face statue, dragostea lor de ridică dar nu te susține - tatăl meu a pățit-o, eu sunt prea bătrân ca să mai repar ceva" - continuă prin a-mi face câteva istorisiri din viața intimă a lui Carol al II-lea încă din cruda-i copilărie - într-adevăr m-a pus pe gânduri, nu știam ce să mai cred mi-am făcut rezervele convenite și mulțumindu-i m-am retras spre locuință.-

Mult timp am meditat asupra celor spuse de Arhitect - am analizat în tot felul acest material ajungând la concluzia primă că într-o formă mi s-a întins o cursă - de aceea un timp am evitat să mă mai văd în vorbire între 4 ochi și totuși când mă

prindea singur iar îmi înșira o sumă de amănunte, eu mărturisesc le luam pe toate sub beneficiul convenit - fără a-mi schimba atitudinea față de el - ori să caut a mă spovedi cuiva - țineam în mine și căutam prilejul să verific prima concluzie.-

Timpu' însă, care de multe ori are cuvîntul hotărîtor mi-a dovedit din plin că biñniuala mea a fost gratuită el a fost mai mult decît eu l-am putut înțelegere atunci că mai tîrziu l-am înțeles, apreciat și estimat, însă era prea tîrziu. Arhitectul ERNEST, nu mi-a făcut cele de mai sus în sens demagogic - ci ca unul care trăia realitatea în ceea ce privește înțelegerea imperativelor sociale, de la noi din țară și din străinătate - nu avea nici un fel de veleitate politică personală sau de partid - avea bineînțeles în mod bine acoperit - acel grad de înțelegere și practică de viață - cum puțin oameni am întîlnit în acest fel - dar unul ca mine, care nu avusesem nici o ocazie să cunosc caractere obiective în genul său - îl suspectam - totuși mai tîrziu i-am arătat recunoștința mea pentru încrederea ce îmi acorda - dar tot din vina mea - am mers pe linia glonțului nebun a traectoriei - nu am deviat - ca să ajung unde mă găsesc.-

Iana februarie 1940 mai puțin bogată în evenimente interne, așa că activitatea mea se desfășura într-un cadru mai liniștit uneori chiar monoton - dar dr. E. BIANU profită de acest interval de timp și în dă pentru studiu acasă, broșuri scoase de dînsul pentru cursurile ce le ținea cu caracter profesional, cu funcționariide la Poliție și Siguranță - izvoare cu materialul necesar înțelegerii unor probleme de documentare ale timpului - mai găsește necesar să-mi facă o secțiune verticală în marea piramidă a societății bucureștene - făcîndu-mă să înțeleg cum în acest amestec de concepții - un străin se poate strecura ba chiar să se alteiască în mod calculat - ca să parvină în locuri și posturi importante.-

Tot în acest interval de timp - spre deosebire de săptămînilor trecute, exercițiile de alarmă aeriană sau în caz de tulburări interne - a fost mai dese în special cele de noapte - prin criteriile ce le primea maiorul IURE RADU care mi le transmitea nouă celor în subordine se desprindeau în mod vădit - că ele răspundeau unor desiderate - ce se cereau lămurite - plutoanele mergeau la Caz. Ghencea pentru instrucția practică în teren, unde după o săptămîină reveneau în Calea Victoriei - pentru serviciul de gardă - Voevodul sub conducerea lt. col. DAMACIANU ori a maiorului TOMESCU - mergea la cîmpul de instrucție sau la Poligonul de tragere, unde era pus în fața unor situații de înțelegere, asupra metodei de instrucție și educație a ostășului - de asemenea lua parte la aplicațiunile de noapte, special

organizate în jurul capitalei - tot pentru orientare și înțelegere profesională.-

Martie 1940 cap de anotimp de primăvară, acum este foarte bogat în știri externe în special zvonurile circulă cu viteza luminii în forme senzaționale, din toată această multitudine de vești - un lucru se desprinde clar - Hitler se închețase adînc și temerar în lupta cu apusenii, iar lumea românească foarte sensibilă - avea multe explozii de exuberanță, prin comentariile ample în birouri, localuri publice, tramvai, pe stradă, în societate se făceau pariuri etc. - situații ce ușura mult activitatea agențiilor acoperiții - de care țara era arhiplină.-

Finlandezii cad onorabil în armistițiu cu URSS. Polonezii fugari reușesc să se grupeze în apas pentru a reincepe lupta lor națională - în Jugoslavia renunțatul butoi cu pulbere în Balcani - neînțelegeri interne, fără a se renunța la tradiționalul lor cuțit sau pistol ca ultim argument - idem în Bulgaria - la noi extremiștii duceau lupta în subversiv - mai mult în stratul originos - la sate țărani își lucrau cu trudă ogorul ori livada de pomi fără a fi indiferenți la evenimentele politice interne și externe, în acelaș timp răspundeau la timp și fără de ezitare, chemărilor la concentrare în zona de acoperire și la unități, unde au dovedit multă înțelepciune cetățenească, prin comportarea lor, neavînd cazuri de abateri de la regulile militare.-

Toate aceste manifestări au fost cunoscute la timp și complet, de către colaboratorii lui Hitler, care în studiile lor - în proiectele politice și militare - își organizau dispozitivele, marcînd cu multă grijă, eforturile succesive și la momentul oportun simultane - pentru acest popor atît de încercat.-

Ca răspuns la toate cîte se petreceau în lumea mare, în cursul acestei luni, la noi - se inaugurează sub conducerea Academiei Romîne, Institutul de Istorie Națională în Parcul Jilau, unde a participat și Capul Statului, care în cuvîntul inaugural - a subliniat - rolul important sub raportul cultural - fiind ca un far luminos în imensitatea mării, prof. NICOLAE IORGA, întărește cele expuse mai sus și invită pe Academicienii prezenți să îndeamne și să încurajeze tineretul românesc singura cheie a viitorului - să vină aci - de unde să ia lumină și adevăr, singurele argumente rodnice în progresul și fericiirea țării.

La centrul de străjerie Breaza - se inaugurează un Parc sportiv modern și a unui poligon de tragere redusă, înod un prilej de afirmare tinerească în sinal națiunii.-

În cadrul tradiției în această primăvară când Voievodul avea 18 ani impliniți - fiind moștenitorul tronului - cu ceremonialul specific acestui act este primit în rândul Corpului Matur al Senatului ca secretar de drept - toate s-au făcut fiind de față Regele, Guvernul împreună cu Camera și Senatul.-

În cadrul cuvintărilor impuse de situația zilei Regele în fața reprezentanților țării (nu a partidelor căci erau desființate) arată cum a fost nevoit să treacă la hotărâri epocale în viața politică a statului român - prin desființarea partidelor politice - abolirea Constituției care nu mai corespundea vre-unui în timpul când oamenii se frământă și se abate în mod continuu cu furtuna venită ca un trăsnet asupra ei, acum când dreptul la viață, se deschide prin modul cum fiecare națiune înțelege să-și aleagă calea de urmat în viitor.-

Toate acestea le spunea ca și cum ar fi avut concursul întregii națiuni când a luat hotărârile de mai sus - realitatea însă era - oși știa ce se murmură în masele poporului - murmur care nu era să ceva învățat pe dinafară pentru un scurt timp ci era o realitate care trăia în sufletul fiecărui cetățean - ca urmare a jecmănelilor care s-au săbătut asupra lui începând din 1930 - prin: criza crasă pentru cei mulți și belșug pentru câțiva prețul produselor țărănești de bățjocură și cele manufacturate la preț de speculă munca în fabrici plătită ca să nu mori mai mult nu se putea câștiga de câtre muncitori, funcționarii statului neplătiți cu lenile - în schimb pentru anumite categorii de oameni în care neamul românesc își pasese toate speranțele - sugau fără milă din vîaga țării - trisîșind peste hotare toate unde mai tirău să asigure fericirea lor.-

Acum toate cele ce spunea erau primite ca vorbe goale și deșarte - națiunea era prea încercată în lupta cu lipsurile și nevoile de tot felul, crezuse prea mult ca acum, cu sufletul și inima impietrite să aștepte calmă dar dîrză - momentul cel mare care se contura cu un bolid pe bolta cerească, scotîndu-se fiecare o piatră peste care au trecut multe ape liniștite și nebune, fără ca să poată să desrîdăcineze din locul ei. Această enigmă nu a durat mult și s-a dovedit din plin - adevărul - națiunea a rămas la locul de cinste și onoare, iar mari și teribili conducători, au pierit, ca și cum nu au fost.-

Odată cu apariția pe firul povestirii de față a Voievodului Mihai - scotese necesar să-i deschid un mic loc în intervalul care marchează pentru cei care se ocupă de asemenea probleme, piese documentare pentru viitor. La venirea tatălui său pe

tron - era sub directa și permanenta supraveghere a bunicei sale - Regina Maria - care pînă ce a murit 1938 - a exercitat asupra lui influența sub raportul educativ cunoscut, lăsîndu-l lîngă tata la festivități - cursuri - vizite restul timpului îl ținea lîngă ea - în cadrul timpului afectat pentru instrucția sa - a mai fost numit pe lîngă Voevod ca specialist în educația fizică de la ANEF Cal. Emil Pălăngeanu - care la orele stabilite în programul hotărît, venea și lucra după anotimp cu Voevodul - programul de gimnastică - scrimă - box - lupte la timpul potrivit, - schiuri și alpinism sau la Mare pe plaje sportul impus - Tot acestui Colonel cu frumoase aptitudini de pedagog și educator în plus și cu o reputație morală apreciabilă, i-a mai fost încredințată - partea sufletească intimă, ca ecou al unui organism normal, - lucru despre care am auzit vorbind în mod omagial și cu recunoștință chiar de către Voevod, mai tîrziu Rege. Cu acest colonel, Voevodul era lăsat să meargă în țară incognito - lucru puțin cunoscut deoarece nu înțelegea să-și facă din aceasta o platformă - din contra se simțea prea puțin pregătit - ca să poată îndruma serios în viață pe moștenitorul tronului - dovada s-a făcut că i-a fost cum am arătat mai sus - pînă la mai 1942, cînd nu mai era în situație de a continua.-

După terminarea licențelor special organizat în Palat în sensul de a fi cu colegi din toate straturile sociale și dintre minoritarii aflați la noi a fost inițiat în principiile doctrinare ale armatei, aducîndu-i-se pentru școală - diferiți ofițeri generali și colonel, profesori de specialitate - etc. care veneau în cadrul unui program stabilit.-

S-a mai ocupat și de latura specifică vîrstei dansul și muzica - în care scop 1-2 ori pe lună se organiza în Palat, în sala unde erau vizionate filme - ceaiuri în cadru restrîns, cu invitații unde veneau unul dintre părinții domnișoarei și asista pînă la sfîrșit - aici iarăși col. Emil avea un rol deosebit - deoarece el purta răspunderea asupra organizării pentru atingerea scopului urmărit.-

De la 1.XII.1939 - 5.IX.1940 - nu au mai avut loc asemenea ceaiuri - din cauza evenimentelor.-

Trecuseră trei luni de la venirea mea aci - și prin forța lucrurilor - volens nolens - m-am întîlnit des cu unii dintre demnitari cu alții mai puțin - acest contact de serviciu - completat cu îndrumările ce aveam de la E.B. și experiența personală, am ajuns ca să înțeleg cu ușurință anumite situații ale locului - unora să le devin obiect de studiu și colaborare - altora să fim ținut la distanță - dar mai mult decît eram pentru ei - nu

puteam altfel - deci se mulțumesc cu modul meu de a mă manifesta.

Astfel șeful Protocolului și Ceremonialului STARGEA senior mă invită în biroul său, unde într-o atmosferă caldă de apropiere, urmărirea atent să vadă în sufletul meu, ce anume m-a impresionat mai mult - în noua mea activitate profesională, eventualele lucruri neclarificate - fiind gata să mă lămurească - solicitându-mi chiar să-i fac mărturiile, asupra celor ce eventual mie nu mi-ar conveni într-un cuvânt veda cu orice preț să-i fie aprobat.-

Sigur că mi-am dat seama de măsura pe care eu trebuia să păstrez față de dînsul în orice împrejurare - lucru ce a apreciat și într-adevăr mi-a fost o bună călăuză și oficial și privat.-

La un mic interval de timp, sînt invitat în Biroul Marelui Maestru de Vînătoare, MOGIONI ANTON, care era preocupat cu evidența siturilor în trecere prin țara noastră - și de la care ținea să obțină cît mai multe victime - ca un mare vînător de clasă și de rasă eu în mod indirect îi eram de folos prin încercările care îi instruiam și îi puneam la dispoziție după ordine.-

Abordează cu mine discuțiuni fragmentare de la festivitățile trecute unde m-a văzut în serviciu și cu acest prilej își manifestă plăcerea să mă anunțe că mă poate primi în vizită la locuința sa - substratul însă era altul - eu în calitate ce e aveam - trebuia să știu și să fiu în măsură ca personal în orice timp afară de program să merg la acești demnitari la locuințele sau chiar în cercurile lor intime, pentru a-l aduce la Rege.-

Mai sînt invitat în Biroul Ajut.prim de la Protocol FIONDOR IANCU - aici căldura și sinceritatea aproape puerilă față de mine - s-a arătat în toată soliciținea spunîndu-mi de aprecierile favorabile ce s-au făcut asupra mea în serviciu de către demnitari în discuțiunile ce aveam - i-am mulțumit mult - și a continuat a-mi da să înțeleg prietenia ce îmi acordă.-

Tot în același spirit, mai sînt invitat în birourile ULEA OCTAV, MARINESCU FIORIAN, unde într-o formă specifică fie căruia mi-au făcut aprecierile cuvenite și mi-au dat și recomandări - și ei la fel mi-au anunțat că sînt bucuroși să le fac vizită în casa proprie.-

În acest an - 1946 - sărbătorile Paștilor - Regele

cu Voevodul Mihai le-au petrecut la Castelul de Vinătoare Re-ghina) Săseșe - însoțit de dr. E. BIANU, preot prof. NAE POPESCU (Academia Teologică) col. adj. PASTIA ALEX, maior-ILIE RADU cu personal civil și militar necesar pazei școlii - locul cel mai nimerit să se legătură cu personalități politice, români și minoritari din Transilvania - ceea ce s-a făcut prin BIANU.-

Evenimentele externe fierbeau și la noi în țară, atmosfera era din ce în ce mai grea, punctele de frontieră feroviare - spre apus - deveniseră adevărate urduișuri de stat - insulele minoritare în special (sași și șvabii) se fortificau spiritual și fără prea multă jenă în mod public, mai explodau câte un slogan - hitlerist - devenind din zi în zi mai în-șelanți cu autoritățile de stat - cu particularii au încercat însă să se servit multe lecții pe spînare.-

În latitudinea lor nebunească, organele lor de propagandă au lansat știri din belșug, că Regele a plecat la Hitler pentru a duce tratative însă nu l-a primit - opinia publică a avut mult de comentat pe seama acestui zvon.-

Cînd s-a înapoiat în capitală, programul audiențelor era întocmit așa că în Palat era un dute vino fără de sfîrșit - la mulți demnitari îi se încasează corăbiile - sîmbetele și ironiile din birouri - sînt depășite acum de preocupări asupra chestiunilor cele mai minore - cele principale - parcă le lusesse mințile la toți - la școala.-

În calitate de avans de Comandant al Gărzii acum după venirea Regelui în capitală - am primit ordin direct în numărate rînduri (seara) ca la ora X.... la poarta.... să ridic vîntina și personal să introduc în casă persoana cu indicați-vul.... eu așteptam pînă ce se termina convorbirea, ca apoi să-l conduc pînă ce îl scoteam în stradă în mulțime sau luam vre-o mașină mică cu care să dispară olt mai repede. Ulterior am aflat pe cine a condus în condițiile de mai sus: M. MANOIȚESCU, GH. BRATIANU, VAIDA VOEVOD, M. COȘTĂRĂCINESCU, R. FRĂNESOVICI, comisar din partea Mareșalului Rabin GABNER, col. THEBRIE, SERICHER col. BIE cu 2 polonazi, etc.-

Barbarea de la Mai 1940 s-a desfășurat într-un cadru foarte restrîns, scenajindu-se o mică tribună în fața Palatului unde s-a primit defilarea trupelor iar manifestările anexe în mod public la fel tot în formă redusă, deoarece marea noastră aliată Franța, fusese îngenușchiată de către germani.-

Ziua tineretului român 6 iunie 1940, s-a sărbătorit tot simbolic, tot în semn de participare la marea încercare a poporului român - idem ziua restaurației 8 iunie 1940.-

Pretextul risunător și plausibil, că participăm integral la marea lovitură primită de Franța din partea Germaniei prin măsurile și atitudinea luată cu cele 3 aniversări de mare tradiție altodată, - a fost formula cea mai plausibilă momentului - căci prin lipsa manifestațiilor nebunești care se făceau mai înainte - nu a permis maselor populare care erau sarecitate, să se dedea la acțiuni care ar fi adus frământări cu consecințe grele pentru țară - așa că în acest fel agonia Guvernului și a Regelui s-a mai prelungit - cu toate că scarta lui Carol al II-lea era pecetluită definitiv, binăntelea și a Guvernului, ilustrând vădit încheierea unei perioade fără de precedent la noi în țară, așteptându-se din moment în moment clipa desnodământului fatal regimului.-

Activitatea politică în Palat evolua în continuu, în sensul că ședințele în cadrul restrins al Guvernului se succedau în intervale scurte - acestea erau în legătură cu rapoartele ce sosseau prin curierii de la Legațiile noastre din Apus - precum și vizitele dese a unor miniștri acreditați ca: cel al Franței, Angliei, Turciei, etc.-

Doruț BIANU era permanent în Palat, unde îl ținea la curent Rebele cu știrile ce-i sosseau în mod permanent ziua și noaptea, el singur le primea și le transmitea Regelui - nu folosea pe nimeni în această chestiune.-

Demiterii erau permanent la birou - pentru a fi în măsură să execute însărcinările ce le reveneau fără întârziere, folosindu-se de relaționile ce aveau în cadrul Corpului Diplomatic.-

Aducerea în capitală a Ministrului german FABRITIUS, în locul lui V. PAPPĂ trimis la Istanbul enervează și chiar supără cercul politic din țară, deoarece acest diplomat care trăia în umbra bunăvoinței NIEMARK de altodată, era agresiv și un mare intrigant cu prea puțină eleganță diplomatică în manifestațiile sale, luora pe față cu elemente răsvrătite legionare, cărora le garanta conducerea țării, dacă lucrează și colaborează cu el.-

Pentru a se evita situațiuni care să antreneze statul român în vre-o încercătură din punct de vedere juridic, s-au luat măsuri de pază și supraveghere în mod deosebit a Legației germane - toate acestea în mod discret.- Reprezentantul diplomatic al URSS nu reușise să prezinte scrisorile de acreditare la Rege, până în iunie 1940 - deoarece prin Mareșalul Palatului, era în mod

sistematic amânat - motivând boală sau vre-un deces al unuia din rudele Casei Regale.-

In această perioadă de timp - din cele mai întunecate pe care eu am putut să le înțeleg - arăta în mod clar - cum forma de stat se clătina din temelie, totul ce se desfășura-era un fel de modus vivendi - nicidecum nu justifica un puls real și viguros - viața comercială stagnase, ici colea cite o vitrină, mai marce urmale rămase din trecut - în industrie se lucra pentru a masca față de muncitori și opinia publică - geliciunea care era - bursa lucra figurativ - nimic serios,- agricultura aștepta cu hămbarele pline, toamna cu cumpărători serioși și prețuri mai bune, funcționarii publici sub presiunea F.R.N. făceau față cu răceală la serviciu, erau mereu preocupați cu grija zilei de mâine, presa oficială făcea eforturi pentru a canaliza preocupările publice spre obiective de circumstanță - nimic serios.-

Grupul german din Ardeal și Banat, jubila și activa neobosit ziua și noaptea în diferitele lor organizații (Hitlerjungeid) Carpaten - Verein etc.) așteptând cu nerăbdare momentul cel mare, pentru ei - când țara noastră să fie înghesuțată de Hitler - unde să crească o Germanie dunăreană - ale cărei hărți le aveau și le distribuiau pentru propagandă arătând cel rol important vor juca ei colț European.-

Unul șef al grupului etnic german din țară, HANS OTTO ROTH - scund, vehement pe predecesorul său RUDOLF BRANDSCH, că a vîndut Guvernelor românești, înțaresele minoritarilor.-

Naționalistii sîrbi, sub conducerea lui GAVRILOVICI ĐURAN în Banat, agită în concurență cu șvabii, problema Torontalului - unii în favoarea sîrbilor, alții în favoarea nemților.-

Revisionistii maghiari din Ardeal, ajutați de evreii maghiarizați, se frământă și nu crută nici un moment de slăbiciune românească, ca să nu atace cele ce s-au stabilit la Trianon.-

Bucovinienii din Bucovina și Nordul Basarabiei de asemanca, manifestă public alipirea lor la Republica Ucraineană URSS.-

In Dobrogea și în special în Cedrilater, naționalistii bulgari luptă pe față, pentru a reveni la Bulgaria.-

Grupuri de minoritari din Basarabia împreună cu evreii filo-ruși, răspîndeau știri în rîndul populației băștinase, despre revenirea acestei regiuni cit mai neîntîrziat la URSS. In concluzie, orice ca modest și obiectiv, fără a avea vre-o sursă de informații serioasă, putea să desprindă cîngur numai din ceea ce

se vedea în manifestările publice - că desăvârșea era flagrantă că orice încercare de a voala ori de a drena prin presă, radio, etc erau inutile - ceea ce aștepta o lume întregă să ceară rezolvat - cum s-a și petrecut, nu peste mult timp.-

În seara de 28 iunie 1940, reprezentantul diplomatic sovietic din București, prezintă Ministrului de externe român - ultimatul URSS - cunoscut public a deus si, pentru cedarea Basarabiei, nordul Bucovinei și al Moldovei.-

Consiliul de Miniștri dublat de Consiliul de Coroană, în aceeași noapte se întrunesc și acceptă ultimatul URSS, dându-se ordinele convenite de către M. St. M. și M. R. în cadrul executării cedării și în același timp se trece la mobilizarea armatei, pentru a preîntâmpina situații neprevăzute în interiorul țării, etc.-

Întreaga națiune ia șoc cu rezemnare despre această lovitură și se așază conștient la drumul suferințelor, care acum sînt și pentru noi o realitate, așa cum a fost cu câteva luni mai înainte la vecinii de la nord. Guvernul ia măsuri ca refugiații să fie dirijați și organizați în diferite regiuni proporțional, ca să nu sîngherească viața normală în interior. Viața în Palat, în aspect nou, ca-ntr-un ismaroc după furtună, semn clar și categoric că hora de încheiere a început.-

Batalionul de gardă, mobilizează un Batalion operativ, ce urma să intre în componerea diviziei de gardă, însă după 15 zile mobilizarea se suspendă și unitățile rămîn cu casele în termen, restul din complectare și rezervă merg la vetrele lor.-

Dr. B. BIANU acum lucrea zi și noapte cu Regele direct, care era ținut în orice moment la curent cu tot ce se petrecea în interiorul și exteriorul țării - îl vedeam în tot timpul fără ca să mai putem vorbi ce mai înainte.- situația în special pentru dînsul nu mai permitea dar erau suficiente privirile și gesturile ce-mi făcea - timpul socotelilor a venit.-

Opinia publică se manifestă contra Regelui în mod fățiș - pe care-l făcea vinovat de dezastrul în care se afla țara - șefii grupărilor politice desființate forfoteau continuu în public pe care-l agătasu brestul contra guvernului anticonstituțional - într-un cuvînt valurile furtunii leveau cu toată puterea și prin toate mijloacele în populația pagnică a țării - care fără a-și pierde calmul și mintea va dovedi cu prisosință maturitate și virtuți alese, în sensul că ceea ce instrumentau cei din afară - nu se va întîmpla - și așa a fost.-

În cursul unei luni august 1940 - vine o altă lovitură prin Dictatul de la Viena, care ne obligă să cedăm în favoarea Ungariei câteva județe din nordul Ardealului iar prin Protocolul de la Craiova, să cedăm Bulgariei Gadrilaterul - deci alte suferințe adînci și alte eforturi pentru a răspunde noilor obligațiuni, pe care - cu toate împrejurările vitrege le-am satisfăcut - fără ca să se potrecă nici un neajuns - din contra parcă ceva divin, călînzec sufletele și mințile cetățenilor spre o conduită demnă și recenată, fără să uite un moment, că în asemenea ocaziuni numai prin păstrarea dînză și rece față de loviturile venite de la dușmani - sîm nu-ți pierzi ființa ca numai toate celelalte se mai pot reface - aceasta odată pierdută, cu greu o mai reconstituești.-

Carol al II-lea a înțeles foarte clar, că poziția sa este compromisă și că nu mai putea rămîne la conducerea țării - după mai multe consilii ținute în Palat - se hotărăște aducerea de la Bistrița Vilcea a Generalului I. ANTONESCU, unde era cu domiciliul obligator - au ample convorbiri împreună după care acesta primește o bună parte din prerogativele regale - capului de stat - rămînîndu-i numai cele cu caracter simbolic și de tradiție - așa că la 30 august 1940, generalul I. ANTONESCU devine în mod oficial Conducătorul statului alături de Rege.-

În noua formulă de stat - sînt consultați pe rînd în palat - șefii grupărilor politice desființate, diferiți profesori universitari și alte personalități, fără ca să se poată realiza ceva pozitiv în acel moment greu al țării - era prea tîrziu ca să se mai poată repara ceva în jurul aceluia care prin tot felul de uneltiri și mîsluiri, a răscolit și pulverizat întreaga așezare statală - așa cum era - orice încercare devenise inutilă - peste tot se contura vădit și fără nici un înconjur, darința expresă unanimă să plece - apoi ne vom descurca singuri.-

Așa că în seara zilei de 4 septembrie 1940 - conducătorul I. ANTONESCU, după ample conciliabile cu FABRITIUS, în Legația Germană - afirmă și îndeamnă pe Carol al II-lea să înțeleagă că nu se mai poate continua în această formulă ca persoana sa, mai bine să cedeze fiului său Mihai ca să continue în colaborarea cu Conducătorul statului - lucru care s-a făcut chiar în cursul nopții 4/5 sept. 1940 - astfel că în dimineața de 5 sept. 1940 țara ia cunoștință prin radio, presă, etc...despre noua situație în conducerea statului - putînd să răsuflie în liniște că a scăpat de autocratismul și absolutismul de mult scos din uz în viața statelor moderne și cu încredințări noi spre o viață mai bună.-

Fără nici o întîrziere se procedează la instalarea Regelui Mihai I la formarea noului Guvern legionar în frunte cu I. ANTONIESCU secondat de M. ANTONIESCU ca vice președinte, fără să aibă din vechile partide vre-un reprezentant - se trece la lucru intens în viața publică internă - și din punct de vedere extern unilateral - se intră complet în orbita germană - cum se va vedea ulterior.-

Ca primă măsură, se curăță Palatul, Armata, Siguranța, justiția, etc.etc. de o bună parte din colaboratorii lui Carol al II-lea, iar în seara de 6.IX.1940 Regele Mihai I cu Conducătorul I. ANTONIESCU - conduc la Gara Mogoșoaia pe fostul rege, pe care, cu un tren special plesă însoțit de Ministrul de Interne atunci generalul DAVID POPESCU, prin care i se garantează viața, pînă la ieșirea din țară, prin punctul de frontieră Jimbolia, ajungînd în Portugalia unde s-a stabilit la Lisabona.-

Și de astă dată poporul român, face dovada unui suflet bun, larg și iertător - deoarece la plecarea nu a făcut nici un gest - prin care vre-o răsbunare sau să prejudicieze viața sau bunurile ce a luat cu el în tren - cu toate că se cunoșteau toate plasamentele ce avea în străinătate, plus despre cumpărările terenurilor de plantații peste Ocean - ducă-se cu toate și cu totul - numai să ne lase în pace - cere popor în locul poporului român ar fi tolerat așa ceva??.....

Din cuprinsul amintirilor narate mai sus, în ordinea desfășurării lor, povestitorul fiind printre cei amintiți - ca organ de presă, într-un timp de nouă luni - adică ultima fază a autocratismului dictatorial - cînd poporul român era sătul pînă peste oșp, de abuzurile și fără de legile conducerii care în acel timp supraviețuisă cu transfuzii de sînge și baloane de oxigen, - iar în viața politică internațională, lupta unită de pînă acum, capătă grai clar și tăios, de la minut la minut, cerîndu-și drepturile la viață nouă, fără a mai respecta vechile și obsoletarele proceduri ci prin noi forțe și metode, răscolește tot ce a fost și din cenaze trecutului, creiază o viață nouă pentru cei mulți și neputincioși pînă acum.-

Dacă în această povestire se înșiră o sumă de fapte petrecute în ultimele nouă luni, în așa zisul Far de lumină și adevăr al neamului, în formă și fondul cunoscut, se pune întrebarea netă - dacă această radiție, s-a născut, a crescut și a trecut la fapte, în intervalul scurt de la 1.XII.1939 - 5.IX.1940 ori era mult mai veche și răspunderile trebuiesc extinse în mod obiectiv

asupra tuturoră fără excepție - deoarece tot ceasce facem în această modestă lucrare, avem cutenanța să invederăm viitorului fapte și învățăminte, prin care să-l luminăm asupra trecutului și să nu mai cadă în prăpastia adîncă și lungă în care noi, ne-am născut, am crescut și de care abia acuma am scăpat, ducînd lupta de curățire și în acelaș timp de așezare nouă, înfruntînd la tot pasul opoziția vicioasă și plină de mașinațiuni pentru împiedicarea și răsturnarea noastră.-

Ori, cum a fost posibil ca o instituție nouă creiată, cum a fost monarhia la noi romîni - Io.X.1866 - în care își puserăm toate nădejdiile lor și sub care de bine de rău s-au putut realiza cele ce vom arăta mai jos - ca după 60-65 ani de la înființarea ei, să ajungem aproape în situația de unde am plecat, dacă nu mai rău - aceasta se datorește faptului că realitățile au fost depășite de irealități (sentimentalismul frate bun cu naivitatea) carență specifică popoarelor tinere ca înjghebură statală - nu avem nici o tradiție în așa ceva - avem în ciobănit - în pomicultură - agricultură - etc. de acela cal trimiși din sîna naivilor în Forul conducător al statului - speculau și exploatau cu ugarință încrederea ce avem vitînd misiunea și pe nesimțite alunecau pe căile opuse, interesele neamului, dar plîcute numai lor, prin aceasta ajungîndu-se treptat treptat pînă în forma de mai sus expusă și lichidată.-

Prin concretizarea făcută mai sus, am legat firul amintirilor - I.XII. - 5.IX.1940 - de trecut, ugarînd speram înțelegerea evenimentelor și a figurilor separate și în masă - în lumina adevărului istoric real - deci acest mic și modest crîmpel să fie pus și înodet pe lanțul istoric al acestui neam.-

Ca efect al revoluției franceze din 1797 și cea din 1848 - principatele romîne așezate la garile Dunării și dealungul Carpaților meridionali și răsăriteni - răscoruce - de interese politice și economice a statputernicilor din timpul acela - prin oamenii de încredere ai lor puși la conducerea acestor Principate - urmărea interesele care erau în opoziție cu cele ale autohtonilor (romînilor) așa se explică o serie de lupte fratricide pînă ce au ajuns să ia hotărîrea comună să aducă un Domnitor străin - care prin arbitrajul exercitat după legea legilor (Constituție) să asigure mersul normal de succesiune statală al lor - astfel că la Io.V.1866 adopte Domnitorul Carol I de Hohenzolern - așa s-a născut la noi instituția monarhică.-

În această situație nouă, Principatele române au rupt orice servitute față de sublima Poartă deci și fanzarului și a livantului, au pierdut colonia de care își legau speranțele lor și ale urmașilor lor - din punct de vedere material - prin jertfele de pe câmpurile de luptă - Plevna - Rahova - Smârdanul etc. și cu concursul marilor puteri statale - la 10.V.1881 devine Regat independent - luându-și locul ce i se cuvenea alături de națiunile care își conduc destinul în ritmul vremii, în rînd cu civilizații și cultura.-

În virtutea principiilor de mai sus, s-au depus mari eforturi și energii consumate în cheltueli bănești prin întocmirea de programe cu sîrg organizate, pentru școlile de toate gradele, pentru toate instituțiile de stat existente și nou create, prin presă, reviste, radio, conferințe, crearea de imnuri și zile din an consacrate, pentru cinstirea și consolidarea acestei instituții monarhice - așa ca noul concept de viață socială să corespundă timpului și tot odată să ne putem situa pe plan egal de activitate interstatală sub toate raporturile.-

Treptat, treptat posturile cheie în conducerea resorturilor oficiale, intrau într-o măsură în mâinile fiilor ieșiți din popor - exceptînd resorturile din politica externă, care rămăsese exclusiv în seama aristocrației și care se transmitea din tată în fiu sau ginere într-o măsură mai mică, dar pe cale de lichidare mai era justiția și armata - deci totul pledea în favoarea tendințelor noi - măcar teoretic, căci în practică s-a mai contravenit din cînd în cînd.-

După atîtea sacrificii materiale și speranțe de viitor mai bun, prin această nouă formulă modernă atunci, s-au realizat putem spune: școli de toate gradele pînă la universități inclusiv și echivalentele diplomele cu cele din afară - căi ferate - căi rutiere, poduri, spitale, localități publice moderne, comerțul în dezvoltare, industria începe să se nască, agricultura, etc. relații serioase și garanția marilor puteri, împrumuturile țărănilor - asistența publică - asigurările sociale, participarea la lucrul internațional etc.etc. întregirea neamului sub un singur sceptru - toate acestea dovedesc în mod deosebit de clar, căte s-ar fi putut face în ultimele decade în țara noastră, dacă la conducerea statului erau oameni de bună credință chiar și mai puțin deștepți.-

După războiul mondial prim - harta Europei a suferit modificări serioase, iar concepția și practica politicii a luat forma cu adevărat revoluționară, față de trecut - perioadă care la noi romîni a corespuns fenomenului de omogenizare socială inevitabilă prin noua configurație etnografică ce avem - cu mici convulsii inerente totuși

s-a intrat in viața normală - pînă cînd perioada crăciului finan-
ciar mondial - manifestat și la noi in formă de criză, conversiune
etc. și ocolas peste capătă coincide și cu venirea lui Carol al
II-lea la conducerea statului.-

De acum înainte începe o viață prezidențială și variată in
interiorul țării - Regele înconjurat de o serie de colaboratori
plini de căoste și ambiții personale, in ciuda tuturor uzanțelor din
viața publică in plus sfidînd lipsurile de tot felul a lor mulți -
cînd băncile și industriile erau in faliment și economiile cetățe-
nilor se spulberau la mulți chiar și viața lor - cînd toată truda
țărancului ieșea din gospodăria sa pe nimic - că nu-și putea acoperi
nici cele mai mărunte nevoi in casă cînd funcționarii publici nu
erau plătiți cu lunile, trăind din împrumuturi la comercianții la-
coal, încărcînd la preț mărfurile luate pe credit - se schimbau
uniformele in armată cu altele luxose și costisitoare, se organi-
zau serbări de centenare (centenarul armatei) cu cheltuieli ce se su-
portau greu de stat, se fac manevre regale într-o formă largă - deci
bani și iar bani - fără ca statul să-i aibă trebuind să alege la
alte state cu care colabore politicește - să angajeze împrumuturi cu
dobînză mari.-

Cu toate greutățile enumerate mai sus, criza s-a ameliorat,
întrîndu-se încet in viața normală in special in ceea ce privește
valorificarea produselor agricole - comerțul de asemenea a început
să revină - dar moravurile nu s-au împuținat, ba chiar au luat
aspecte care in mod public se practica: șperțul la tot pasul sub
diferite măști in instituțiile de stat - cîștiguri nelegale in dou-
na cetățenilor, abuzuri in mînirea fondurilor oficiale, la furni-
turi de stat - afaceri oneroase la bursă etc. într-un cuvînt in
1939-1940 in sufletul social de stat aveam trepte cu mici grupuri
favorizate de împrejuri, unde luxul și confortul se disputau cu
cele mai alese dintre din apus - dar in jurul lor imediat, marea ma-
să a populației lupta din greu cu viața - lipsită de confort și de
cea mai elementară igienă și confort.-

Conducerea nu se arăta indiferentă față de aceste situații
mizere - avea însă grije ca prin elemente bine documentate - să ex-
plice cetățenilor cauza - punînd totul in seama dușmanilor noștri
de afară și dinăuntrul țării - asigurîndu-i că s-au luat măsurile
de îndreptare și să aștepte cu încredere o situație mai bună.-

Țărancii cu tot pămîntul ce au primit prin împroprietărire,
erau lipsiți de inventarul necesar valorificării pămîntului primit,
erau fără concurență agronomilor de specialitate, care luau prin

- 28 -

bircari statistici, nu erau pe teren - puținele produse ale pământului erau la bunul plac al intermediarului, care știa să și calculeze fără de greș, câștigul său - ce rămânea dădea producătorului desolat și descurajat.-

Subsolul (petrolul - gazul - sarea etc., cărbunul etc.), a fost numai o firmă agnotoasă de propagandă deoarece era în mâna capitalului străin - nouă ne-a rămas prea puțin, din toate cîte au eșit din țară - numai cîteva favoriți s-au bucurat de aceste binefaceri.-

Raportul între valoarea produselor țărănești și a celor de mare consum din comerț era prea disproporționat de mare, începînd de la obiectele de îmbrăcăminte și pînă la cele folosite în muncile agricole - medicamentele, transportul pe G.F.R., autobuze, trenuri, etc., etc.-

Dobînzile la bănci pentru țărani erau prea mari - deși Banca Națională care alimenta Băncile cu bani le lua procente mici - acestea însă pentru susținerea unei pletoare de paraziți politici și de familie, le majorau debitorilor țărani dobînzile.-

Trustul zahărului a făcut atât de scump acest aliment, că puțini din populația țării consuma un minimum necesar organismului în schimb afeola din care se scotea și era produsă de țărani, nu era plătită cum trebuie.-

În aceeași măsură și cu tutunul - cultivatorului i se plătea mult prea puțin - față de prețul cu care statul îl vindea pe piață.-

Impozitele erau bine așezate prin lege, progresiv, dar ce folos că în practică plăteau tot cei mai săraci la timp - cei bogați cu moșii, case, industrii, etc. aminau sistematic pînă ce le venea rîndul în vre-un post politic, de unde aranja totul în favoarea lor nici decum a statului.-

Veniturile statului prin taxele de import și export erau foarte puțin sigure - deoarece cei interesați și care lucrau în stil mare, aranjau prin a se unstrage de la plata reală către stat a taxelor respective (Sec. petrolifere, Malaxe-Auschnit, etc.).-

Bolile sociale (sifilisul - tuberculoza) se făceau simțite pe o scară întinsă în mare masă a populației fără ca statul să se obosească prea mult în combaterea reală pe teren - se mulțumea cu tipărirea citorva broșuri și afișe publice - în plus cîteva sanatorii amenajate - dar față de numărul mare al bolnavilor nu răspundeau nevoilor.-

Tineretul de ambele sexe, din școli și întreprinderi, era canalizat și antrenat spre manifestări ce nu se identificau cu specificul și caracteristica neamului (straja țării).-

Stațiunile balneo-climaterice erau la îndemina numai a celor ce dispuneau de bani astfel marea majoritate se mulțumea numai să sune sau în cel mai bun caz, să știe unde se află și să mai fi citit ceva, despre valoarea lor din punct de vedere pitoresc, sau al terapiei fiecăruia în parte.-

Pe scurt am arătat în mod sintetic, în partea lămuritoare a rucilei, care era în viața statală cu mai mulți ani înainte de 5.IX.1940 - fără a aduce vre-un blea poporului, care aștepta plin de speranțe viață nouă cu toate binefacerile ei de la conducerea care era - deci nu din motive de decădere a sa - cum este cazul portughezilor care se sting ca o luminare, din cauza amestecului cu alte rase - ci din contra cu o vădită vitalitate, dorind progres și tot ce se cheamă civilizație și cultură.-

Dar cum istoria este mărturie fără gradațiuni în viața de emancipare a popoarelor, răul pleacă de sus în jos - mai puțin sau aproape deloc, de jos în sus - în cazul nostru valoarea morală a Regelui Carol al II-lea era prea bine cunoscută în opinia publică - care totuși a mai făcut încercări sperând într-o îndreptare, având vireta care îl obliga la aceasta - dar a fost total zadarnic - mergea spre prăpastie, ca și cum omenirea își termina firul vieții deci - nu-l mai preocupa decât viitorul său, nu al țării - cum s-a dovedit ulterior.-

Demnitarii din Palat ca și o parte din membrii guvernelor ce se succedau, în majoritate urmași din pripășiții fanarului și levantului - îl seconduu numai prin a-i da sugestii prin care să stoarcă totul pentru a plasa peste graniță, fără ca să se uite și pe ei care își calculau noi poziții și privilegii - luptând ca poporul să fie ținut departe de adevăr amăgindu-l cu oine știe ce procepe de viitor, în forma sfârșitoare pe orice ridicat din sânul poporului și care ar fi încercat să întreprindă o luptă serioasă, prin a da în vileag toate goliciunile și murdăriile lor, îl scotea din viața publică prin tot felul de metode - lipsite de orice scrupul.-

Consiliile de administrație la marile Bănci începând cu B.R. și continuând cu Soc.Petrolifere, Industrii, Transport, export import, etc. fabrici de zahăr, hârtie, etc. erau supra aglomerate cu acești demnitari care înocșau sume, ce o minte cinstită nu va crede (știe un caz L.Urdăreanu primea între 3-10 milioane numai de la consiliile de administrație) fără alte sectoare.-

Diferiți miniștrii de stat, se întrecuși care să pună la dispoziție Regelui fondurile necesare sub forme neînchipuit de camuflate la bancă în străinătate prin aceasta își consolida poziția politică și totodată depunea și pentru el în străinătate - în această direcție Gyta Davila care renunțase la cetățenia română devenind cetățean american - a publicat în America o serie de asemenea plasmante în toamna anului 1940.-

Comenziile de stat pentru industrie, înarmare, etc. până nu aveau ultimul aviz asupra comisiei, nu lua forma intrării în executare.-

Comisiile de recepție la fabrici și străinătate pentru materialele ce veneau în țară, nu plecau până ce nu se aranjau beneficiile de comision, care se depuneau direct acolo pe numele celor stabiliți.-

Abia acum s-a recunoscut că I. Brătianu cu M.A. Averescu au avut dreptate în 1918 când au cerut categoric îndepărtarea sa complet din familie și din țară deoarece în timpul războiului fiind ofițer activ - căpitan - se sustrăgea sistematic de la obligațiile sale, punându-se sub aripile Mamei și tatălui său cu care spărea foarte rar - în schimb cu Zisi Iambrino fără tot felul de petreceri antrenând și alți tineri ambușcați - rodul îl știu - copilul care împreună cu mama - au greșit bugetul țării și așa destul de rău - zece de ani - I. Brătianu și Averescu din anumite considerațiuni nu i-au încheiat sote ce unii desertori de război - dar în memoriile lor, au pus cu toată grija adevărul, ca posteritatea să ia cunoștință de acest adevăr - deoarece Carol II prin oamenii săi a făcut tot ce a fost posibil să sustragă memoriile M-mei Averescu prin fostul secretar Popa Costea - lăsând să se publice numai notele zilnice de război.-

Pentru a erubi masele poporului a organizat așa zisele echipe regale - compuse din profesori și studenți care să meargă în diferite centre, unde prin convorbirea lor cu cei din regiune, să-i antreneze la viață nouă, în gospodărie, în muncă, igienă și asistență medicală, confort etc. dar era prea puțin față de marile lipsuri care cereau să fie rezolvate.-

Prin aceste echipe cu tife organizate, erau prea tirșia să mai repare și să stingă satul și țăranii, cu simțăminte, corecturile și aspirațiunile lor, cu obiceiurile și îndeluncările lor, baladele doinze și cântecule ce se spun la șerători, cu mîmnața lor înțelepciune, adevărate izvoare de apă vie, de unde să-și potolească setea, apoi care voiau să se simtă că aparțin și sînt ai acestui popor și a acestui pămînt - mizeria își făcuse loc în

viata sa ca unilintele, durerile, bolile sociale tipau la tot pasul si in tot momentul gata sa izbucneasca erau zadarnice emisiuni la radio cu programe sfarkitoare pentru popor, precum si sustinuta propegandă cu activitatea si preocuparea permanentă a Regelui - pentru binele neamului.-

Momentul de demisie al Regelui Carol al II-lea este tulburator si dramatic, apăsător si lipsit de lumină si speranță pentru viitor.-

Iată epilogul unei vietii incepute sub cele mai frumoase suspiciii de viitor - cu toti din jurul sau - apreciind preoccitarea sa - iată copilăndrul căruia dascălii ii prevedeau un urcuș superb spre virful piramidei de stat - total făcând să polarizeze în jurul speranței alese - dar s-au văzut înșelați - prin comportarea lui ca Rege - a dovedit că s-a întrecut cu cel mai venal arendaș al unei moșii fertile - aflată pe mâna unor moștenitori minori și slabi. Dar răzmul are o vorbă: "tot răul cu binele lui", s-au tras mari și puternice învățăminte pentru viitor.-

A M I N I P I R I

1. XII. 1939 - 5. IX. 1940.-

Erăm în cadrele Școlii Ofiteri Infanterie Sibiu, fiind comandam o companie de elevi anul I - abia trecuseră perioada de acclimatizare, că la 30. XI. 1939 - sînt chemat urgent la raportul Comand. Școlii.-

Sînt primit în cabinet și după prezentare, îmi înmînesc o telegramă care scrisă că pe 1. XII. 1939 sînt mutat în Batal. de Gardă din I. O. veșna Ministrul de Război.-

După ce am luat cunoștință, privesc la Comand. care m-a întrebat ce gîc în această chestiune, răspunsul meu l-a citit singur pe fața mea, eram cu totul surprins și Doamă Sa mi-a spus "te cunosc prea bine, nu-ai trebuie nici o explicație".-

Au urmat ordinele de predarea Companiei, unui alt camarad de la Dir. de Studii și la 1. XII. 1939 m-am prezentat la Comandantul Batalionului de Gardă unde la intrare am fost întâmpinat de către ofițerii subalterni foști elevi la Sibiu, întrecîndu-se în a-și arăta bucuria de a fi cu ei împreună. Comand. Batalionului maiorul ILIE RADU, m-a primit cu răcoasă (rezervă) a 2 oameni, care se văd pentru prima oară, acesta în fața mea raportează telefonic șefului Casei Militare, general ILASIVICI CHEREȘANFIN și adjutantului de serviciu col. PASTIA ALEXANDRU, că m-am prezentat la serviciu.-

Împreună cu maiorul ILIE RADU, mergem la Cabinetul Șefului Casei Militare, unde m-am prezentat de sosire la noua unitate - aici mi s-au dat sfaturile de rigoare în noua situație de comandă, pe care o voi exercita-o sub obiectivitate, ziua și noaptea - găsindu-mă permanent la Palat (Calea Victoriei), nu la Ghencea ori la Sîmbia.-

În ziua de 2. XII. 1939 era la - împreună acuma cu Șeful Casei Militare, Comandantul Batalionului și Adjutantul de serviciu, sîntem primiți în Cabinetul de lucru al Suveranului, unde m-am prezentat conform înălțului Ordin - aici - mi-a întins mâna, mi-a spus: "că îmi cunoaște caracterul și puterea de muncă, precizie profesională și devotamentul", după care ne-am retras.-

Profund emoționat de modul cum am fost primit, conștient de distanța la care mă aflam în ierarhie militară - și ca nou

sozit în această unitate de gardă - m-am gândit serios atunci și ulterior, - ca să mă pot convinge treptat și în timp, că acest mod de comportare al Regelui, pe care-l folosea curent și cu multă abilitate m-a legat și stimulat în noua poziție, dându-mi un suport paternic de muncă și devotament - iar față de noii mei șefi ierarhici m-a recomandat în forma ce nu mai acceptă vre-o rezervă din partea lor, față de mine, luând însă în același timp, măsura ca prin doctorul în drept EUGEN BIANU, să fiu pus la curent cu modul cum să mă comport în toate împrejurările de aci. -

Dealtfel acest procedeu destul de ingenios și cu eficacitatea specifică fiecărui caz - era ceva - ce îi aparținea lui și numai lui - prin aceste metode reușind să realizeze în juru-i în sectoarele de activitate variată - elemente de colaborare devotate până la fanatism - asigurând bunul mers al serviciului, prin care impresiona pe oricine vedea acest lucru și de care opinia publică nu era străină; - însă în afară de această categorie - mai era o altă garnitură de colaboratori cu grije aleși ca pregătire generală și profesională și pe care îi plasa în sectoarele de mare contact cu opinia publică (presă - reprezentanțe oficiale în străinătate, etc.) aceștia prin rafinamentul lor deosebit de voalst și cu o risipă suculentă, fără a fi lipsită de calculele perfect studiate, realizau cu succes scopuri prea puțin înțelese de marele public românesc; și infine o altă categorie de colaboratori, care se găsea în imediata și permanenta apropiere a sa, recrutați pe alte criterii decât cele două categorii de mai sus - aceștia erau cei ce îl înconjurau și erau în mod permanent în toate împrejurările oficiale și intime, realizând planuri bine studiate pentru prezent și viitor. -

De notat și bine studiat de cei care sînt preocupați în documentare, este faptul că în toate sectoarele avea elemente alese într-un procentaj variat de la loc la loc, de la scop la scop de atîna, în sensul ca să se poată difuza în opinia publică, într-o formă fără de lacune și fără de riscuri în sensul că aceștia direct sau prin relațiile lor familiare și uneori și sociale, torpilesau în mod sigur și permanent orice zvon nefavorabil monarhului - dovada și garanția veracității fiind, chiar ei - care se aflau în acel loc sau situația pusă în discuție. Această formă de șachlavism s-a realizat și a funcționat aproape toată perioada 1930-1940 în instituția monarhică din țara noastră. -

În încheierea parantezelor de mai sus, trec la subiectul în speță, adică la noul meu sector de activitate, unde după câteva zile și nopți de lucru cu lăsa în primire, în ziua de 7 dec. 1939 - dublat de un subaltern vechi din Compagnie, am însoțit cu cordonul mobil și fix, pe Rege la festivitatea inaugurării Școlii Superioare de Război - unde programul a fost deosebit de bogat și variat, realizând cel puțin din punctul meu de vedere o desfășurare în formalism și în fond, momente de înălțare spirituală în ceea ce privește cultura și civilizația noastră la acea dată și pe deasupra tuturora, poziția politico-militară de la acea dată - a țării românești - exprimată în discursul inaugural ținut de Rege - unde printr-un curaj fără de margini - situa țara noastră într-o poziție politică puțin favorabilă - în acel timp când cu o bună parte dintre vecinii noștri - aveam o serie de litigii în curs de tratare, într-un sens sau altul - cu alte cuvinte nu se pansau rănilor în curs - ba chiar se frecau cu șteacă pisată ca durerile să fie asigurate și amplificate.-

Cum la acea dată opinia publică nu știa nimic din tot ce era în legătură cu scurta noastră politică, internă și externă, comentariile cu sau fără argumente corespunzătoare se făceau cu mare lux - nu au cruțat nici cele ce s-au desfășurat la inaugurarea Școlii de Război - subliniindu-se în mod deosebit luxul pe seama ostășeanului în ceea ce privește măreția localului, apoi lipsa de tact a Regelui cu modul de prezentare politică, a României, în contextul european - uitând ce neazuri aveam proaspete cu vecinii și chiar în interiorul nostru - lucru care nu peste mult timp s-a făcut simțit cu multă amărăciune în țara noastră.-

Iată că în noua situație în care am intrat, am început să-mi dau seama clar din zi în zi mai mult că orizontul meu de desfășurare a situației noastre politico-militare se lărgea, datorită posibilităților zilnice multiple și variate (contact cu diferite persoane, buletine informative interne și externe, etc.).-

Prin colonelul adjutant PASTIA ALEX. sunt pus în legătură cu d-ral EUGEN BIANU, care în calitate de ofițer de dir. general al Siguranței Statului - mai lucra zilnic în Palat într-un birou la Casa Militară a Regelui acesta după introducerea recomandărilor de cunoaștere, începe să-mi face un tur de orizont al curentelor politice din țară, bineînțeles în părțile ce mă interesează pe mine ca ofițer de gardă, asupra sistemelor și procedurilor ce folosesc diferiți agenți cooperanți, care abundă în capitală, relațiile mele cu camarazii din mijlocul cărora am plecat,

chiar și cele familiare, să fie cu măsură și pe cât posibil să renunț la unele obligațiuni vechi - cei puțin în timp scurt - într-un cuvânt o serie de restricțiuni motivate.-

Prin turul de orizont politic, făcut d-rul E. BIANU a căutat să mă încredinșez asupra luptei fățișe între grupările politice (liberali-țărăniști-consistenți-gogiști-legionari-socialiști, etc.) și între Rege, care voia cu orice preț de la venirea sa pe tron, să-și impună punctul său de vedere politic intern și extern - iar găsi de grupări politice să devină executori fideli ai săi - situație ce nu a fost acceptată și s-a ajuns la conflictele cunoscută, care cu căminat prin desființarea acestora precum și la anularea Constituției de Stat - care constituia baza existenței acestor grupări - asumându-și răspunderea conducerii statului după programul său fiind înconjurat de o serie de colaboratori de circumstanță.-

În continuare mi-a explicat că în postul ce ocup, perturbări serioase în liniștea și ordinea din Palat - pot aduce - deoarece din locul unde sînt - prin așurini în discuțiuni cu membrii din familia mea, cu rudele mele, cu camarazii și cunoștinții apropiați - asupra celor ce voi vedea, voi auzi sau chiar a celor ce voi lucra, scapă la rîndul lor în cercurile unde trăiesc, pentru a dovedi că sînt bine informați - vor difuza și ca în cele mai multe cazuri în mod diformant, cele auzite de la mine - și toate acestea vor contribui inevitabil la transformarea mea în victimă a imprudenței - deoarece să-mi întrec bine în minte și suflet - nimic și nimeni nu rămîne nedescoperit în asemenea situațiuni, de către organele acoperite ale statului.-

Mai mi-a accentuat într-o formă deosebită cum pot să cad în mreaja agenților acoperiți din țară și chiar a celor din serviciul altor state - care în mod cu totul rafinat și atrăgător vor ști să exploateze anumite dorințe arzătoare ale mele, ale soției și chiar ale copiilor mei, în legătură cu vestimentele, bijuterii, mobilă de lux, etc. aranjînd tot în mod înșelător la diferite magazine, diferite curse, în care să cad cu membrii mei din familie - unde la prețuri modice, dar numai pentru noi, pe care ne apreciază și voiesc să le fim clienți permanenți ni le oferă - așa au căzut unșii în curse de asemenea natură - închiudîndu-și definitiv cariera.-

De asemenea m-a făcut atent, că abita cu olt și soția mea, să nu ne lăsăm antrenăm în discuțiuni libere în diferite împrejurări ca: vizite în familie, cinematograful, teatru, serbări ofi-

cială, deplasări cu trenul - în stațiuni balneo-climaterice, etc. deoarece acei ce au interes sînt mari maștrii în a întinde o sumă variată de curse pentru realizarea scopurilor propuse.

În continuare îmi dă cîteva joloane asupra misiunii coordonatelor fixe și mobile organizate de gardă în diferite împrejurări - unde se găsește Regele, în mod oficial - precizîndu-mi că aceste cordoane nu sînt simple decoruri, cum poate mi-am închipuit vrodată - acestea sînt o realitate în legătură cu paza imediată, contra acelor ce ar încerca să atenteze la viața Regelui. - În ceea ce privește, instrucția, organizarea și dotarea lor, le voi învăța și practica la Batalion. Trec și îmi explică misiunea escortei cu pașina, în tren, în automotor, subliniîndu-mi în mod accentuat, rolul ce trebuie îndeplinit pentru asigurarea vieții Regelui. -

Făce un succint comentariu asupra sistemului de pază fixă și permanentă la Casa Regelui (București-Sinaia și alte reședințe) limitîndu-se numai la misiune - fără a se amesteca în instrucții, organizare și dotare, acestea revenind Batalionului.

Cu acest prilej, îmi expune pe scurt - ce s-ar fi putut preîntîmpina, dacă la atentatul contra Regelui Alexandru al Jugoslaviei ar fi fost organizat un cordon mobil serios, etc.

Întă că după cîteva împrejurări oficiale și după primul contact cu d-ru EUGEN BIANU, ce mi-a dat recomandățiunile de mîna, preocupările care mă rodesu încă de la plecarea din Sibiu încep să sîmbă răspunsuri înturitoare și în acelaș timp, nu putea să dispară din sufletul meu, cuvintele Regelui de la prezentare mea - toate acestea constituiau un argument puternic, că în locul unde mă găsesc, nimic și nimeni - să nu-mi fie ca ceva obișnuit - din contră să fiu în permanentă precauție și măsurile ce iau în cadrul serviciului să fie bine cîntărite. -

În ziua de 2.XII.1959, am ținut o conferință documentară profesională, asupra organizării, dotării și doctrinei de luptă, a micilor unități de infanterie, în comparație cu aceleași mici unități de infanterie, ale statelor vecine - în fața Voievodului Mihai - însoțit de lt.col. DAMACHEANU și maior TOMESCU MIRCEA, precum și a ofițerilor subalterni din Batalion, cu serviciul în București. Avt prilej, care mă face să înțeleg mai ușor seriozitatea lucrului unde sînt - ca din prelegerile ce avoam la Școală cu elevii - să fac expunere profesională, în fața noștanților trenului - mare lucru pentru mine atunci. -

Dar cu cât zilele se scurgeau sub aspecte diferite și care cu specificul lor în parte mă lumina și îmi arăta clar că activitatea mea aici în desfășurarea ei - eșea de multe ori din cadrul cunoștințelor mele de bază, deci apare într-o formă nouă și repetată extra profesională, care într-o măsură peotlaiește definiția de pază a mea - deci tot ce mi-a dat dr. E. BIANU nu erau fără rost - ba simțit nevoia imperioasă de a fi orientat cât mai repede pentru a răspunde cum se cuvine misiunilor ce primesc.-

În cadrul orientării mele personale asupra sistemului de pază fixă a reședințelor regale, am observat din primele zile, că nu se vedeau în posturi nici un ostaj - cu toate că în realitate erau - toate posturile erau așezate lângă co-paci - clădiri - boschete - etc. ostajii apăreau numai când te apropiai la distanța ca să-ți poți auzi ce raportează - și bine înțeles însoțit fie, de șeful de schimb, fie de încheetorul plutonului de gardă, fie de comandantul plut. de gardă - altfel nimeni indiferent gradul ce avea nu putea circula pe linia posturilor de pază - somaționile din R.S.G. nu se practicau parolă de asemenea nu se folosea - raportul era încet fără a renunța la supravegherea sectorului din consemnul ce avea fiecare post separat - legătura cu comand. plut. și între posturi telefonică - iar în cadrul acestui sistem de pază - era în permanență controlul exercitat - din partea Garnizoanei rondul obișnuit sau special aci nu se practica.-

În continuarea punerii mele în cunoștință cu organizarea corzoanelor fixe și mobile, a căror tărie ca număr și disponere (ofițeri, subofițeri și trupă) precum și dotarea lor cu armamentul împas de situație - toate acestea - după avizul dat în prealabil de dr. E. BIANU - idem cu organizarea exportei și siguranței în deplasarea cu mașina, cu trenul, cu autocamionul - idem cu organizarea echipei de halebardieri pentru solemnitățile din sala tronului - cu organizarea echipelor de înclătoari pentru invitații la vințtoarea cu organizarea sistemului de avaraj seriană ziua și noaptea - în caz de tulburări interne etc.-

Toate aceste puneri la curent le făcusem teoretic și practic cu ofițerii vechi în serviciu cu mine separat și cu restul de subofițeri și trupă în orele special destinate în locuri pe cât posibil aproape de realitate, unde momentele se dădeau eclectic, din experiență câpătată din diferite cazuri

in majoritate date tot de dr. E. BIANU.-

Sunt invitat de către comandantul Batalionului să cunosc în amănunt schema de organizare a personalului inferior de toate categoriile - a locului de activitate pe care o desfășoară în mod permanent și întâmplător - de asemenea să fiu la curent cu personalul flotant - adus pentru diferite lucrări - dinainte hotărâte - indicându-mi-se zonele unde nu are voie să treacă - dându-mi-se și personalul necesar civil specialist în asemenea împrejurări (casul șantierului de construcție Praeger și altele).-

Controlul permanent ziua și noaptea - fără a le stingheri activitatea - la uzina electrică - garaj - centrală telefonică și telegrafică - magazii - pivnițe - bucătăria, ateliere anexă la uzină și garaj - deposit combustibil și benzină - Bir. informații.-

De asemenea am fost obligat să cunosc în jurul Palatului - bineînțeles după ce mi s-a dat datele convenite - locurile cele mai pretabile (locuințe private - localuri de consum - birouri de voiaj - reprezentanțe străine - mici vitrine de reclame) și treptat să fiu în măsură să apreciez în mod obiectiv - diferite atitudini a persoanelor care stăteau în anumite locuri periodic sau întâmplător, pentru a observa anumite momente solene ce se desfășurau în curtea Palatului sau chiar în interior.-

Aveam asupra mea în birou sub cheie, planul de repartiție spre Zolociușă oficială a Palatului și dependințelor - pentru a fi în măsură să intervin cu trupa în diferite cazuri neprevăzute.-

Intr-am cuvânt - am intrat serios în atribuțiunile ce aveam - încă din primele săptămâni - unde în timp trebuia să mă perfecționez după indicațiunile celor cu experiență și practica locală indeosebi.-

În cursul lunii decembrie 1959 - care după cum se știe este bine și bogat înzestrată, prin tradiție, cu o sumă de evenimente religioase în jurul cărora civilizația și cultura a creat o serie de manifestări, adecvate, prin care să miște și chiar să emoționeze pe cei mulți - în sens educativ și instructiv - fără a cooli vre-o treaptă socială - de sus și până jos - deci și la Palat - cei chemați din sinele guvernului - am organizat cu ocazia Sărb. Ortodoxului programul de datini și tradiție - cu echipe de ambele sexe: școlari, studenți, societăți muzicale profesionale, cîntece, jocuri, urări, etc. în mod sintetic din toate provinciile țării - ca o dovadă de respect și dragoste față de capul statului - în toate acestea în calitatea oficială ce aveam - am fost de

- 8 -

față în mod permanent și am rămas profund impresionat de varietatea și frumusețea celor prezentate în program.-

S-a ajuns cu urmărirea și cîntărirea gesturilor celor ce făceau cei doi diferite echipe care s-au produs, deoarece se credea că în compunerea lor, puteau strecura cu abilitate - elemente special pregătite - ca să culeagă sau alte chestii din Palat - ceea ce îi interesu.-

Ianuarie 1940 aproape mai bogat față de decembrie 1939 - se deschide în Palat - prin prezența Guvernului în ținute de rigoare, pentru a prezenta felicitările tradiționale Regelui - apoi împreună cu demnitarii Casei Civile și Militare - înmănunchiază careul de protocol și ceremonie, pentru primirea Corpului Diplomatic acreditat în țară - cu unitatea ce comandam cu Drapel și Muzică - am dat onorul convenit la intrarea în curtea palatului - de aci cei prevăzuți în program - conduc în sala tronului Corpul Diplomatic - în timp ce eu mă strecoar pe alte scări pentru a urmări ceremonialul ce se desfășura înăuntru și plus să văd cum se comportă halbardierii ce erau tot din gardă - care prin echipajul lor - contribuiau la decorul acestei festivități.-

Acum au avut loc alocuțiunile potrivite momentului - o gustare simbolică - ca în aceeași formă de protocol Corpul Diplomatic să se retragă spre legațiile respective - apoi membrii Guvernului la fel - în interiorul Palatului cei chemați cu înregistrarea unor asemenea manifestări, să facă trecerea în jurnalul oficial al palatului.-

Din cuprinsul alocuțiunilor ținute, se desprindeau așit din partea decanului Corpului Diplomatic oit și a Regelui adevărate și sincere mărturisiri de credință în relațiile oficiale între statele și popoarele ce reprezentau fiecare - tinzînd în mod sincer cu toții, spre o viață de perfectă armonie și progres - singurele în măsură să asigure temelie de granit - garanția civilizației și a Culturii mondiale în prezent și viitor.-

Ca unul care am urmărit cu viu interes și în același timp emoționat toate cele de mai sus, ajuns la biroul meu în Company și în casa mea nu-mi găsesem liniștea convenită, ca să pot așterne în jurnalul meu ceva de care să nu mă rușinez vreodată - și ceea ce privește obiectivitatea - asupra adevărului și amare nu-mi găsesem un răspuns la întrebarea care era acum în sufletul meu cum un om de talia Regelui cu 15 ani în urmă (1925) ne-a fost pre-

.//.

mentat oficial printr-o broșură specială scoasă de Guvernul de atunci, plin de toate cusururile și cu tot felul de scăderi sufletesti - că nu mai era apt atunci să fie moștenitorul tronului și mai târziu Rege - dilema era cu atât mai mare, cu cât din cuvintele Decanului C.D. se desprindeau inversul celor mărturisite "când s-a spus adevărul atunci ori acum?" Și mai virtos și chiar enervant, îmi venea în minte precizările Decanului, exprimate prin ilustrarea la lumină nu voalată - în legătură cu marea personalitate ca ea și Suveran - iarși motiv, ca memoria să-mi aducă o serie de aprecieri auzite în mod curent în diferite împrejurări din viață - foarte întunecate și care veneau în conflict cu etica și morala socială, - tot bineînțeles pe seama Regelui - toate acestea mă tulburau și nu-mi găseam un răspuns pentru a trece în jurnala personal ceea ce trebuia.-

În continuarea firului de contrast întredăvăr și neadevăr am analizat din stenogramele ce aveam, răspunsurile ce a dat tot la anul nou, Guvernului și Corpului Diplomatic, într-o formă liberă, elegantă și în spiritul de înaltă etică și solemnitate, nici un cuvânt sau gest de prisos - toate și totul se potriveau de minune cu imperativul timpului și în spiritul năzuințelor prezente și viitoare ale neamului - tot acum îmi spore în minte ceva care m-a indispus în timpul răspunsurilor și anume dintr-un colț secundar al locului, câțiva dintre demnitari, își dădeau cu cotul discret și zâmbeau ironic.-

Am analizat cu mentalitatea mea aceste gesturi și ulterior urma să cer explicații d-rului E. BLANU până atunci însă, în mine clocoțea nedumerirea în sensul dacă ar fi posibil ca în cadrul amintit și în ocazia cea mai de seamă, să se producă în mod public și ceremonial, scote și declarații deșarte asta nu intra în mintea mea - cu atât mai mult, cu cât toate acestea se difuza prin radio - presă - etc.-

6.I.1940 sărbătoarea tradițională a "Bobotezei" în acest an organizarea și desfășurarea serviciului religios, s-a făcut cu un fast deosebit - pentru a contribui și pe această cale la recunoșterea spirituale a opiniei publice stăta de impresionată și plină de griji, având în mijlocul ei, refugiați polonezi și cehi - plus atmosfera politică internațională incertă și greoasă.-

În timp ce instalam în jurul extrădeii amenajate pentru asistența oficială în frunte cu Regele - ostași din gardă - mi-am trecut pe la urechi un val de vorbe grele la adresa celui ce se păsea - ieșite din mijlocul publicului care venise la serbarea

religioasă - sigur enervarea pe care o produceau măsurile de pază și siguranță - ulterior am comunicat dr. E. BIANU care nu a fost surprins de această ostilitate.-

Iată o serie întregă de evenimente trăite din plin și care au avut darul să riscolesc în sufletul meu o seamă de amintiri - începând cu copilăria mea, conducându-mă la concluzia că, tot ce se forțează și se exagerază în scopul de a depăși în mod tendențios realul și normalul în orice ramură de activitate omenească - nu are durată - ba mai mult se forțează la accelerarea lichidării într-un fel sau altul - a situației ce se vrea să fi ascunsă și camuflată.-

Peste câteva zile, Regele cu Voievodul și oțtiva deunitari pleacă la o vânătoare organizată în Banat - de la Batalion, îi însoțește maiorul Llie Radu cu însoțitorii și personalul necesar - eu am rămas într-un timp singur - prilej binevoit, după o activitate variată și oboșitoare de 12 zile - să mă odihnesc și în acelaș timp să-mi mai pun la punct o serie de însemnări luate în diferite ocazii în legătură cu instrucția și educația celor ce aveau în subordine.-

Compania de gardă, în această perioadă a avut toate plutonurile în Căminul Victoriei - nu am mai trimis 1/2 din efectiv la Caz. Ghencea pentru instrucția practică - a trebuit să fie grupată în C. Victoriei - pentru a fi gata în orice împrejurare în plus pentru a face față cu oamenii la diferitele servituți - în timpul diferitelor programe ce s-au desfășurat la Palat.-

Dar d-ru' E. BIANU a continuat să vină zilnic la biroul său de lucru - găsim timp și pentru mine ca să mă cheme la dînsul, pentru a mă orienta în continuarea programului ce avea cu mine - în plus gata să-mi dea lămuririle necesare la toate întrebările ce aveau notate pe timpul sfîrșitului și începutului de an - în Palat.-

L-am povestit impresiile generale asupra programelor ce s-au desfășurat între 20.XII.1939 - 7.I.1940 oprindu-mă cu dînsul împreună asupra a tot ce îmi notasem ca echivoc în carnetul personal - a apreciat favorabil spiritul meu de observație și într-o măsură și din punct de vedere critic, fără să-i oculte nimica și pe nimeni de care eu m-am ciocnit sufletește.-

La toate acestea pe care le-a urmărit cu viu interes d-nea mi-a răspuns: "dragul meu nu vreau să promovez nimic din lacunele ce ai observat - dar din experiența ce o am din viață și profesia mea țin să te fac atent, că în jurul capetelor de stat fie ei no-

marți ori președinți de republici - eu fost, sînt și vor mai fi înșirîți în forme din cele mai variate și senzaționale dacă vrei - însă o minte serioasă și înșășită de discernămintul necesar, caută să vadă de unde învorăso toate acestea - cine le colportează și în ce scop - de altfel ai să te convingi personal de toate, sau în parte, cît timp vei lucra unde te găsești.-

Recobind că mi-a dat răspunsurile convenite a continuat prin a-mi face câteva scurte caracterizări ale demnitarilor, cu care voi avea mai des de lucru și este necesar să mă comport ca stare.-

1.- Marele secretar general al partidului P.R.N. HELEST URDAREANU, dotat cu rafinementul și viclenia diabolică, dictează în mod nerușinat în sîsa formulă guvernamentală, bucurîndu-se de încrederea Regelui, ca unul ce avea multe calități comune cu respectivul - prin fastul și vocabularul său bombastic - justifică la tot pasul, predestinarea sa, în deținerea și cărmuirea soartei poporului român, el fiind acel care era girantul prezent și viitor nu accepta să fie contrazis și nici nu căuta să motiveze într-o măsură atitudinea sa, oportunistul a fost permanent la baza tuturor manifestărilor - care în mod formal și curtenitor îți acorda largheț și înțelegere ca la un moment să îți le surprină brusc un mare risipitor de bani și justifică încontinuu jenză financiară - un classic erotoman - laș în momente grele - ingrat fără de pereche nu accepta ideea că ar putea fi înlocuit de cineva în conducerea țării.

De notat în mod deosebit - acest demnitar - cocoșat - pe lângă oprobriul public general și unanin, pe care îl avea în mod deosebit - în rîndul demnitarilor din Palat - nu avea nici o contingență dar toți îl acceptau sub teroarea pe care o exercita peste tot și asupra lor - arătîndu-le la momente grele, gesturi de suprafață, în sensul că este înțelegător, etc.-

2.- Generalul ILASIEVICI CONST.

Cu experiența pe care o avea în serviciul Palatului este bun la toate pentru un timp scurt - lipsit de fondul convenit - vîrstei - poziției, etc. folosea din plin sperența sa, destul de impunătoare că restul era tabula rasa.-

Susceptibil la gesturi și complimente minore - iubitor de bani și obiecte de valoare - ce accepta de la marile întreprinderi industriale - bancare etc. unde își oferea banale lui servicii prin greutatea din punct de vedere politic și social - cel puțin așa se crede - sfensiat inofensiv - iubitor de alergări de cai și jocuri de noroc, cu banii altora însă - că el nu avea.-

3.- MOGIONI ANTON, fiul clasic al norocului - convins pînă în măduxile sale, că este indispensabil în viața statului român și a Instituției monarhice, pretindea în mod fățiș că are numai drepturi în această țară - nu concepă ca el să aibă vre-o obligațiune de orice natură față de stat - egoist și invidios fără de pereche - sgar bolnăvicios - răsbunător și incapabil de a face vre-un gest larg de altruism individual ori colectiv.-

4.- STARCEA senior, Intrarea toate calitățile pozitive scrute de locul ce avea în Palat, însă sub constrîngerea agresivului E. URDAREANU se manifesta în consecință.-

Era ținut la Protocolul și Ceremonialul Palatului mai mult pentru revelațiile ce le avea în rîndul reprezentanților acreditați în țară - plus în străinătate.-

5.- FIODOR IANCU, era primul care îl secunda pe STARCEA senior cu frumoase calități, însă era victima băuturii dar controlat la timp, nu făcea abuz.-

6.- DILEA OCTAV, Era al doilea ajutor al lui STARCEA senior, era la curent cu specialitatea sa, însă un mare seflemist - ironic - intrigant - egoist - în concluzie era omul clasic de circumstanță.-

7.- MARINESCU FLORIAN, În relațiile de colaborare în serviciu lipsit de consecvență în hotărîrile luate, ușor influențabil cu personalul în subordine, gata pentru a asculta orice nimicuri, etc.-

8.- Îmi enumăr o serie de abateri comise de predecesorul meu la comanda companiei, -care era foarte larg în răspîndirea de știri din Palat prin cercurile pe care le frecventa - avea multe relații cu corespondenții de presă internă și externă - unde participa la jocuri de noroc pe sume mari, afeciat, etc.-

Cu aceasta încheie discuția zilei - promițîndu-mi că altădată va veni cu completări mai interesante.-

În ziua de 23.I.1940, sînt invitat împreună cu maiorul ILIE RADU la Biroul d-ului STARCEA senior, care ne dă la fiecare în parte în scris, ce avea de făcut cu subalternii noștri în timpul festivității de a doua zi 24.I.1940 cu cavalerii ordinului Ferdinand I - încă un prilej pentru mine ca să-mi dau seama cît de mare importanță are studiul în timp și în spațiu precum și organizarea în amănunt a tuturor manifestărilor omenști în masă - deoarece programul festiv din 24.I.1940 s-a

scurs într-o formă minunată fără a se putea vedea nici cea mai mică lacună - în plus mi-au rămas neșterse în sufletul și mintea mea, figurile oamenilor de diferite trepte sociale din toate ținuturile țării - adevărate stinci de granit. Costumele lor naționale regionale - uniformitatea grainăii de boală ce foloseau - marceau în mod ferocit omogenitatea noastră românească - figurile lor brădate de numărul iernilor și primăverilor ce aveau trecute fiecare - ilustra din plin vitalitatea unei națiuni viguroase.-

Regele însoțit de Voievod și de Principesa Elisabeta, s-au întreținut cu fiecare cavaler, toți în măsură să răspundă fără a gîndi asupra bucuriilor și necesităților din regiunea respectivă.-

Încă o împrejurare când să verific și să mă conving și mai mult de îndemnarea ce o avea Regele, în purtarea de discuțiuni scurte și cu miez - cu acești cavaleri ai ordinului Ferdinand - găsind pentru fiecare un argument care ilustra cunoașterea și trăirea în cadrul concepțional de viață a fiecărei regiuni din țara noastră.-

Din discuțiile acestor cavaleri am putut desprinde cum își arătau satisfacția lor, pentru modul cum Regele le arăta înțelegere și interes de la caz la caz precizînd tot ei - că și în - anii precedenți au avut aceleași bucurii - văzîndu-se în centrul de preocupare serioasă a Regelui situație pe care socotea o vechi-culme cu luxul de amănunte în locurile lor de viață cetățenească.-

Într-una din zile după ce îmi făcuseră controlul pe linia posturilor și urma să trec prin diferitele anexe ale Palatului - după itinerariul ce mi-l făcuseră pentru ceea ce - sînt în fața d-lui Arhitect al Palatului ERNEȘT IOAN - care într-o ținută de sobrietate mă invită în biroul său - unde îmi arată deschis că mă cunoaște mai mult decît cred eu - de la camarazii mei tineri, dar vechi în acest serviciu, căntînd să-mi facă câteva recomandări cu grije exprimate încheind cu cuvintele: "pentru munca și abnegațiunea d-tale eu-ți va face statue, dragostea lor de ridică dar nu te supina - tatăl meu a pățit-o, eu sînt prea bătrîn ca să mai repar ceva" - continuă prin a-mi face câteva istoriculi din viața intimă a lui Carol al II-lea încă din erada-i copilărie - într-adevăr m-a pus pe gînduri, am știut ce să mai cred mi-am făcut rezervele convenite și mulțumindu-i m-am retras spre locuință.-

Mult timp am meditat asupra celor spuse de Arhitect - am analizat în tot felul această material ajungînd la concluzia prină că într-o formă mi s-a întins o cură - de socia un timp am evitat să mai mă vreau amuzămintă într-o ochi și totuși cînd mă

prindea singur iar îmi înșira o sumă de amănunte, eu mărturisesc le luam pe toate sub beneficiul convenit - fără să-mi schimbă atitudinea față de el - ori să caut să mă spovedi cuiva - țineam în mine și căutam prilejul să verific prima concluzie.-

Timpul însă, care de multe ori are cuvântul hotărîtor mi-a dovedit din plin că bănuiala mea a fost gratuită el a fost mai mult decât eu l-am putut înțelege atunci că mai târziu l-am înțeles, apreciat și stimat, însă era prea târziu. Arhitectul ERNEST, nu mi-a făcut cele de mai sus în sens demagogic - ci ca unul care trăia realitatea în ceea ce privește înțelegerea imperativei sociale, de la noi din țară și din străinătate - nu avea nici un fel de veleitate politică personală sau de partid - avea bineînțeles în mod bine acceptat - acel grad de înțelegere și practică de viață - cum puțină omeni să întâlnească în acest fel - dar unul ca mine, care nu avuseseră nici o ocazie să cunosc caractere obiective în general său - îl suspectam - totuși mai târziu l-am arătat recunoștința mea pentru încrederea ce îmi acorda - dar tot din vina mea - am mers pe linia glonțului nebun a traectoriei - nu am deviat - ca să ajung unde mă găsec.-

Iana februarie 1940 mai puțin bogată în evenimente interne, așa că activitatea mea se desfășura într-un cadru mai liniștit uneori chiar monoton - dar dr. R. BIANU profită de acest interval de timp și îmi dă pentru studiu scasă, broșuri scoase de dînsul pentru cursurile ce le ținea cu caracter profesional, cu funcționarii de la Poliție și Siguranță - însoare cu materialul necesar înțelegerii unor probleme de documentare ale timpului - mai găsește necesar să-mi facă o secțiune verticală în marea piramidă a societății bucareștene - făcîndu-mă să înțeleg cum în acest amestec de concepții - un străin se poate strecura ba chiar să se alăture în mod calculat - ca să parvină în locuri și posturi importante.-

Tot în acest interval de timp - spre deosebire de săptămînile trecute, exercițiile de alarmă aeriană sau în caz de tulburări interne - a fost mai dese în special cele de noapte - prin criteriile ce le primea maiorul IVIE RADU care mi le transmitea nouă celor în subordine se desprindeau în mod vădit - că ele răspundeau unor desiderate - ce se cereau îndeplinite - plutoanele mergeau la Caz. Ghencea pentru instrucția practică în teren, unde după o săptămînă reveneau în Calea Victoriei - pentru serviciul de gardă - Voevoda sub conducerea lt. col. DAMAGIANU ori a maiorului TOMESCU - mergea la cîmpul de instrucție sau la Poligonul de tragere, unde era pus în fața unor situații de înțelegere, asupra metodei de instrucție și educație a ostașului - de asemenea lua parte la aplicațiile de noapte, special

organizate în jurul capitalei - tot pentru orientare și înțelegere profesională.-

Martie 1940 oap de anotimp de primăvară, acum este foarte bogat în știri externe în special zvonurile circulă cu viteza luminii în forme senzaționale, din toată această multitudine de vești - un lucru se desprinde clar - Hitler se închețase adimă tenețar în lupta cu apusenii, iar lumea românească foarte sensibilă - avea multe explozii de exuberanță, prin comentariile ample în birouri, localuri publice, tramvai, pe stradă, în societate se făceau pariuri etc. - situații ce ngura mult activitatea agențiilor acoperiții- de care țara era arhiplină.-

Finlandezii cad onorabil în armistițiu cu URSS, Polonezii fugari reușesc să se grupeze în apas pentru a reîncepe lupta lor națională - în Jugoslavia renunțau butoi cu pulbere în Balcani - neînțelegeri interne, fără a se renunța la tradiționalul lor cuțit sau pistol ca ultim argument - idem în Bulgaria - la noi extremiștii duceau lupta în subversiv - mai mult în stratul orășenesc - la sate țărani își lucreau cu trudă ogorul ori livada de pomi fără a fi indiferenți la evenimentele politice interne și externe, în acelaș timp răspundeau la timp și fără de ezitare, chemărilor la concentrare în zona de acoperire și la unități, unde au dovedit multă înțelepciune cetățenească, prin comportarea lor, neavind cazuri de abateri de la regulile militare.-

Toate aceste manifestări au fost cunoscute la timp și complet, de către colaboratorii lui Hitler, care în studiile lor - în proiectele politice și militare - își organizau dispozițiile, marcând cu multă grije, eforturile succesive și la momentul oportun simultane - pentru acest popor stit de încercat.-

Ca răspuns la toate cîte se petreceau în lumea mare, în cursul acestei luni, la noi - se inaugurează sub conducerea Academiei Române, Institutul de Istorie Națională în Parcul Jilina, unde a participat și Capul Statului, care în cuvintul inaugural - a subliniat - rolul important sub raportul cultural - fiind ca un far luminos în imensitatea mării, prof. NICOLAE IORGA, întărește cele expuse mai sus și invită pe Academicienii prezenți să îndeamne și să încurajeze tineretul românesc singura călăzie a viitorului - să vină aci - de unde să ia lumină și adevăr, singurele argumente rodnice în progresul și fericirea țării.

La central de străjerie Bressa - se inaugurează un Partic sportiv modern și a unui poligon de tragere redusă, înoc un prilej de afirmare tinerească în sinul națiunii.-

În cadrul tradiției în această primăvară când Voievodul avea 18 ani impliniți - fiind moștenitorul tronului - cu ceremonialul specific acestui act este primit în rândul Corpului Matur al Senatului ca secretar de drept - toate s-au făcut fiind de față Regele, Guvernul împreună cu Camera și Senatul.-

În cadrul cuvintărilor impuse de situația zilei Regele în fața reprezentanților țării (nu a partidelor căci erau desființate) arată cum a fost nevoit să treacă la hotărâri epocale în viața politică a statului român - prin desființarea partidelor politice - abolirea Constituției care nu mai corespundea vre-unei în timpul când omeni se frământă și se sbete în mod continuu cu furtuna venită ca un trăsnet asupra ei, acum când dreptul la viață, se deschide prin modul cum fiecare națiune înțelege să-și aleagă calea de urmat în viitor.-

Toate acestea le spunea ca și cum ar fi avut concursul întregii națiuni când a luat hotărârile de mai sus - realitatea însă era - ca și gâia ce se murmură în masele poporului - murmur care nu era ca ceva invizibil pe dinafară pentru un scurt timp ci era o realitate care trăia în sufletul fiecărui cetățean - ca urmare a jecmănelilor care s-au abătut asupra lui începând din 1930 - prin: zisa criză pentru cei mulți și belșug pentru câțiva prețul produselor țărănești de batjocură și cele manufacturate la preț de speonă munca în fabrici plătită ca să nu mori mai mult nu se putea câștiga de către muncitori, funcționarii statului neplătiți cu lunile - în schimb pentru anumite categorii de oameni în care neamul românesc își pusese toate speranțele - sugesu fără milă din vîlaga țării - trimițînd peste hotare toate unde mai tîrziu să asigure fericirea lor.-

Acum toate cele ce spunea erau primite ca vorbe goale și deșarte - națiunea era prea încercată în lupta cu lipsurile și nevoile de tot felul, crezuse prea mult ca acum, cu sufletul și inima impietrite să aștepte calmă dar dîră - momentul cel mare care se contura cu un bolid pe bolta cerească, scotîndu-se fiecare o piatră peste care au trecut multe ape liniștite și nebune, fără ca să poată să desrîdăcoineze din locul ei. Această enigmă nu a durat mult și s-a dovedit din plin - adevărul - națiunea a rămas la locul de cinste și onoare, iar mari și teribili conducători, au pierit, ca și cum nu au fost.-

Odată cu apariția pe firul povestirii de față a Voievodului Mihai - se cere necesar să-i deschid un mic loc în intervalul care marchează pentru cei care se ocupă de asemenea probleme, piese documentare pentru viitor. La venirea tatălui său pe

tron - era sub directa și permanenta supraveghere a bunicii sale - Regina Maria - care pînă ce a murit 1938 - a exercitat asupra lui influența sub raportul educativ cunoscut, lăsîndu-l lîngă tata la festivități - cursuri - vizite restul timpului îl ținea lîngă ea - în cadrul timpului afectat pentru instrucția sa - a mai fost numit pe lîngă Voevod ca specialist în educația fizică de la ANEF Cel. Emil PĂLĂNGEANU - care la orele stabilite în programul hotărît, venea și lucra după anotimp cu Voevodul - programul de gimnastică - scrimă - box - lupte la timpul potrivit, - schiuri și alpinism sau la Mare pe plaje sportul împas - Tot acestui Colonel cu frumoase aptitudini de pedagog și educator în plus și cu o reputație morală apreciabilă, i-a mai fost încredințată - partea sufletească intimă, ca ecou al unui organism normal, - lucru despre care am auzit vorbind în mod omagial și cu recunoștință chiar de către Voevod, mai tîrziu Rege. Cu acest colonel, Voevodul era lăsat să meargă în țară incognite - lucru puțin cunoscut deoarece nu înțelegea să-și facă din aceasta o platformă - din contra se simțea prea puțin pregătit - ca să poată îndruma serios în viață pe moștenitorul tronului - dovedea s-a făcut că i-a fost cum am arătat mai sus - pînă la mai 1942, cînd nu mai era în situație de a continua.-

După terminarea liceului special organizat în Palat în sensul de a fi cu colegi din toate straturile sociale și dintre minoritarii aflați la noi a fost inițiat în principii de doctrinare ale armatei, aducîndu-i-se pentru școală - diferiți ofițeri generali și colonel, profesori de specialitate - etc. care veneau în cadrul unui program stabilit.-

S-a mai ocupat și de letura specifică vîrstei dansul și muzica - în care scop 1-2 ori pe lună se organiza în Palat, în sala unde erau vizionate filme - cearuri în cadru restrîns, cu invitați; unde veneau unul dintre părinții domnișoarei și asista pînă la sfîrșit - aici iarăși col. Emil avea un rol deosebit - deoarece el purta răspunderea asupra organizării pentru stingerea scopului urmărit.-

De la 1.XII.1939 - 5.IX.1940 - nu au mai avut loc asemenea cearuri - din cauza evenimentelor.-

Trecuseră trei luni de la venirea mea aci - și prin forța lucrurilor - volens nolens - m-am întîlnit des cu unii dintre demitari cu alții mai puțin - soest contact de serviciu - completat cu îndrumările ce aveam de la E.B. și experiența personală, am ajuns ca să înțeleg cu ușurință anumite situații ale locului - unora să le devin obiect de studiu și colaborare - altora să fie ținut la distanță - dar mai mult decît eram pentru ei - nu

puteam altfel - deci se mulțumesc cu modul meu de a mă manifesta.

Astfel șeful Protocolului și Ceremonialului ȘTABCEA senior mă invită în biroul său, unde într-o atmosferă caldă de apropiere, urărea atent să vadă în sufletul meu, ce anume m-a impresionat mai mult - în noua mea activitate profesională, eventualele lucruri neclarificate - fiind gata să mă lămurească - solicitându-mi chiar să-i fac mărturisiri, asupra celor ce eventual mie nu mi-ar conveni într-un cuvânt voia cu orice preț să-i fie apropiat.-

Sigur că mi-am dat seama de măsura pe care eu trebuia să păstrez față de dînsul în orice împrejurare - lucru ce a apreciat și într-adevăr mi-a fost o bună călăuză și oficial și privat.-

În un mic interval de timp, sînt invitat în Biroul Mareșalului de Vîntoare, MOCIONI ANTON, care era preocupat cu evidența sitarilor în trecere prin țara noastră - și de la care ținea să obțină cît mai multe victime - ca un mare vîntor de clasă și de rasă ea în mod indirect îi eram de folos prin încercările care îi instruisem și îi puneam la dispoziție după ordine.-

Abordează cu mine discuțiuni fragmentare de la festivitățile trecute unde m-a văzut în serviciu și cu acest prilej își manifestă plăcerea să mă anunțe că mă poate primi în vizită la locuința sa - substratul însă era altul - eu în calitate ce e aveam - trebuia să știu și să fiu în măsură ca personal în orice timp afară de program să merg la acești demnitari la locuințele sau chiar în cercurile lor intime, pentru a-l aduce la Rege.-

Mai sînt invitat în Biroul Ajut.prim de la Protocol FICNDOR IANCU - aici căldura și sinceritatea aproape puerilă față de mine - s-a arătat în toată polițienescă spunîndu-mi de aprecierile favorabile ce s-au făcut asupra mea în serviciu de către demnitari în discuțiunile ce aveau - i-am mulțumit mult - și a continuat să-mi de să înțeleg prietenia ce îmi acordă.-

Tot în același spirit, mai sînt invitat în birourile ULINA OCTAV, MARINEȘCU FLORIAN, unde într-o formă specifică fiecăruia mi-au făcut aprecierile convenite și mi-au dat și recomandări - și ei la fel mi-au anunțat că sînt bucuroși să le fac vizită în casa proprie.-

În acest an - 1940 - sărbătorile Paștilor - Regele

cu Voievodul Mihai le-au petrecut la Castelul de Vânătoare Reșchinul Săseac - însoțit de dr. E. BIANU, preot prof. NAE POPESCU (Academia Teologică) col. adj. PASTIA ALEX, maior ILIE RADU cu personalul civil și militar necesar pazei școlii - locul cel mai nimerit să ia legătură cu personalități politice, români și minoritari din Transilvania - ceea ce s-a făcut prin BIANU.-

Evenimentele externe fierbeau și la noi în țară, atmosfera era din ce în ce mai grea, punctele de frontieră ferroviare - spre apas - deveniseră adevărate urduiașuri de stup - insulele minoritare în special (sașii și șvabii) se fortificau spiritual și fără prea multă jenă în mod public, mai explodau câte un slogan - hitlerist - devenind din zi în ce mai insolenți cu autoritățile de stat - cu particularii au încercat însă li s-au servit multe lecții pe spinare.-

În latitudinea lor nebunească, organele lor de propagandă au lansat zvonuri din belșug, că Regele a plecat la Hitler pentru a duce tratative însă nu l-a primit - opinia publică a avut mult de comentat pe seama acestui zvon.-

Când s-a înapoiat în capitală, programul audiențelor era întocmit așa că în Palat era un dute vine fără de sfârșit - la mulți demnitari li se încasează corăbiile - simbetele și ironiile din birouri - sînt depășite acum de preocupări asupra chestiunilor cele mai minore - cele principale - parcă le luase mințile la toți - le scoleau.-

În calitate de avem de Comandant al Gărzii acum după venirea Regelui în capitală - am primit ordin direct în numărate rânduri (sears) ca la ora x.... la poarta.... să ridic sentinela și personal să introduc în casă persoana cu indicativul.... eu așteptam pînă ce se termina convorbirea, ca apoi să-l conduc pînă ce îl scoțeam în stradă în mulțime sau lăsam vre-o mașină mică cu care să dispară olt mai repede. Ulterior am aflat pe cine a condus în condițiunile de mai sus: M. MANOIYESCU, GH. BRATIANU, VAIDA VOEVOD, M. CONSTANINESCU, R. FRANASOVICI, comisari din partea Mareșului Rabin GASSNER, col. THIERS, THIERON col. BIK ca 2 polonezi, etc.-

Serbarea de 10 Mai 1940 s-a desfășurat într-un cadru foarte restrîns, amenajîndu-se o mică tribună în fața Palatului, unde s-a primit defilarea trupelor iar manifestările anere în mod public la fel tot în formă redusă, deoarece marea noastră aliată Franța, fusese îngenunchiată de către germani.-

Zina tinerețului român 6 iunie 1940, s-a sărbătorit tot simbolic, tot în semn de participare la marea încercare a poporului francez - idem ziua restaurației 8 iunie 1940.-

Pretextul răsunător și plauzibil, că participăm integral la marea lovitură primită de Franța din partea Germaniei prin măsurile și atitudinea luată cu cele 3 aniversări de mare tradiție altodată, - a fost formula cea mai plausibilă momentului - căci prin lipsa manifestațiilor nebunești care se făceau mai înainte - nu a permis maselor populare care erau surexcitate, să se dedea la acțiuni care ar fi adus frământări cu consecințe grele pentru țară - așa că în acest fel agonia Guvernului și a Regelui s-a mai prelungit - cu toate că soarta lui Carol al II-lea era pecetluită definitiv, bineînțeles și a Guvernului, ilustrând vădit încheierea unei perioade fără de precedent la noi în țară, așteptându-se din moment în moment clipa desnodământului fatal regimului.-

Activitatea politică în Palat evolua în continuu, în sensul că ședințele în cadrul restrins al Guvernului se succedau la intervale scurte - acestea erau în legătură cu rapoartele ce sosseau prin curierii de la legațiile noastre din Apus - precum și vizitele dese a unor miniștri acreditați ca: cel. al Franței, Angliei, Turciei, etc.-

D-ru' BIANU era permanent în Palat, unde îl ținea la curent Rebele cu știrile ce-i sosseau în mod permanent ziua și noaptea, el singur le primea și le transmitea Regelui - nu folosea pe nimeni în această chestiune.-

Demnitarii erau permanent la birou - pentru a fi în măsură să execute însărcinările ce le reveneau fără întârziere, folosindu-se de relațiile ce aveau în cadrul Corpului Diplomatic.-

Adăcerea în capitală a Ministrului german FABRITIUS, în locul lui V. PAPAN trimis la Istanbul enervează și chiar supără ceroul politic din țară, deoarece acest diplomat care trăia în umbra bătrânului BISMARCK de altădată, era agresiv și un mare intrigant cu prea puțină eleganță diplomatică în manifestațiile sale, lucra pe față cu elemente răsvrătite legionare, cărora le garanta conducerea țării, dacă lucrează și colaborează cu el.-

Pentru a se evita situațiuni care să antreneze statul român în vre-o încercătură din punct de vedere juridic, s-au luat măsuri de pază și supraveghere în mod deosebit a Legației germane - toate acestea în mod discret.- Reprezentantul diplomatic al URSS nu reușise ca să prezinte scrisorile de acreditare la Rege, până în iunie 1940 - deoarece prin Mareșalul Palatului, era în mod

sistematic amintat - motivind boală sau vre-un deces al unuia din rudele Casei Regale.-

In această perioadă de timp - din cele mai întunecate pe care eu am putut să le înțeleg - arăta în mod clar - cum forma de stat se clătina din temelie, totul ce se desfășura era un fel de modus vivendi - nicidecum nu justifică un puls real și viguros - viața comercială stagnase, ici colesa câte o vitrină, mai marca urmele rămase din trecut - în industrie se lucra pentru a masca față de subiecții și opinia publică - goliciunea care era - bursa lucra figurativ - nimic serios,- agricultura aștepta cu hambarele pline, toamna cu cumpărători serioși și prețuri mai bune, funcționarii publici sub presiunea F.R.N. făceau față cu răceală la serviciu, erau mereu preocupați cu grija zilei de mâine, presa oficială făcea eforturi pentru a canaliza preocupările publice spre obiective de circumstanță - nimic serios.-

Grupul german din Ardeal și Banat, jubila și activa neobosit ziua și noaptea în diferitele lor organizații (Hitlerjugend) Carpaten - Verein etc.) așteptind cu nerăbdare momentul cel mare, pentru ei - când țara noastră să fie înghesuită de Hitler - unde să crească o Germanie dunăreană - ale cărei hărți le aveau și le distribuiau pentru propagandă arătând cel rol important vor juca ei colț European.-

Noi șef al grupului etnic german din țară, HANS OTTO ROTH - scuză vehement pe predecesorul său RUDOLF BRANDSCH, că a vândat Guvernelor românești, interesele minoritarilor.-

Naționalistii sârbi, sub conducerea lui GAVRILOVICI DUSAN în Banat, agită în concurență cu șvebii, problema Torontalului - unii în favoarea sârbilor, alții în favoarea nemților.-

Revisioniștii maghiari din Ardeal, ajutați de evreii maghiarizați, se frământă și nu crăcă nici un moment de slăbiciune românească, ca să nu atace cele ce s-au stabilit la Trianon.-

Ucrainenii din Bucovina și Nordul Basarabiei de asemenea, manifestă public alipirea lor la Republica Ucraineană URSS.-

In Dobrogea și în special în Cadrilater, naționalistii bulgari luptă pe față, pentru a reveni la Bulgaria.-

Grupuri de minoritari din Basarabia împreună cu evreii filo-ruși, răspundeau știrii în rîndul populației băștinare, despre revenirea acestei regiuni cât mai neîntîrziat la URSS. In concluzie, orice cu modest și obiectiv, fără a avea vre-o sursă de informații serioasă, putea să desprindă singur numai din ceea ce

se vedea în manifestările publice - că desăvârșea era flagrantă că orice încercare de a voala ori de a drena prin presă, radio, etc. erau inutile - ceea ce aștepta o lume întregă se cerea rezolvat - cum s-a și petrecut, nu peste mult timp.-

În seara de 26 iunie 1940, reprezentantul diplomatic sovietic din București, prezintă Ministrului de externe român - ultimatul URSS - cunoscut public a doua zi, pentru cedarea Basarabiei, nordul Bucovinei și al Moldovei.-

Consiliul de Miniștri dublat de Consiliul de Coroană, în aceeași noapte se întrunesc și acceptă ultimatul URSS, dându-se ordinele convenite de către M.St.M. și M.R. în cadrul executării ordinii și în același timp se trece la mobilizarea armatei, pentru a preîntâmpina situații neprevăzute în interiorul țării, etc.-

Întreaga națiune ia act cu resemnare despre această lovitură și se așază conștient la drumul suferințelor, care acum sînt și pentru noi o realitate, așa cum a fost cu cîteva luni mai înainte la vecinii de la nord. Guvernul ia măsuri ca refugiații să fie dirijați și organizați în diferite regiuni proporțional, ca să nu stingherească viața normală în interior. Viața în Palat, în aspect nou, ca-ntr-un iarnaroc după furtună, semn clar și categoric că hora de încheiere a început.-

Batalionul de gardă, mobilizează un Batalion operativ, ce urma să intre în componența diviziei de gardă, însă după 15 zile mobilizarea se suspendă și unitățile rămîn cu oamenii în teren, restul din complectare și rezervă merg la vetrele lor.-

Dr. M. BIANU acum lucra zi și noapte cu Regele direct, care era ținut în orice moment la curent cu tot ce se petrecea în interiorul și exteriorul țării - îl vedeam în tot timpul fără ca să mai puteam vorbi ca mai înainte.- situația în special pentru dînsul nu mai permitea dar erau suficiente privirile și gesturile ce-ți făcea - timpul socotelilor a venit.-

Opinia publică se manifesta contra Regelui în mod fățiș - pe care-l făcea vinovat de dezastrul în care se afla țara - șefii grupărilor politice desființate forțat continuu în public pe care-l agătasă brutal contra guvernului anticonstituțional - într-un cuvînt valorile furtunei lovea cu toată puterea și prin toate mijloacele în populația pagnică a țării - care fără a-și pierde calmul și mintea va dovedi cu prisosință maturitate și virtuți alese, în sensul că ceea ce instrumentau cei din afară - nu se va întâmpla - și așa a fost.-

În cursul lunii august 1940 - vine o altă lovitură prin Dictatul de la Viena, care ne obligă să cedăm în favoarea Ungariei: câteva județe din nordul Ardealului iar prin Protocolul de la Craiova, să cedăm Bulgariei Cadrilaterul - deci alte sughițuri adînci și alte eforturi pentru a răspunde noilor obligațiuni, pe care - cu toate împrejurările vitrege le-am satisfăcut - fără ca să se potredască nici un neajuns - din contra parcă ceva divin, călăuzea suflotele și mințile călăuzenilor spre o conduită demnă și respectată fără să uite un moment, că în asemenea ocaziuni numai prin păstrarea dîră și rece față de loviturile venite de la dușmani - să nu-ți pierzi ființa ca neam toate celelalte se mai pot reface - aceasta odată pierdută, cu greu o mai reconstituești.-

Carol al II-lea a înțeles foarte clar, că poziția sa este compromisă și că nu mai putea rămîne la conducerea țării - după mai multe consilii ținute în Palat - se hotărăște aducerea de la Bistrița Vilcea a Generalului I. ANTONESCU, unde era cu domiciliul obligator - au ample convorbiri împreună după care acesta primește o bună parte din prerogativele regale - capului de stat - rămînîndu-i numai cele cu caracter simbolic și de tradiție - așa că la 30 august 1940, generalul I. ANTONESCU devine în mod oficial Conducătorul statului alături de Rege.-

În noua formulă de stat - sînt consultați pe rînd în palat - șefii grupărilor politice desființate, diferiți profesori universitari și alte personalități, fără ca să se poată realiza ceva pozitiv în acel moment greu al țării - era prea tîrziu ca să se mai poată repara ceva în jurul aceluia care prin tot felul de uneltiri și mîsluiri, a răscolit și pulverizat întreaga așezare statală - așa cum era - orice încercare devenise inutilă - peste tot se contura vădit și fără nici un înconjur, dorința expresă unanimă să plece - apoi ne vom descurca singuri.-

Așa că în seara zilei de 4 septembrie 1940 - conducătorul I. ANTONESCU, după ample conciliabile cu FABRETIUS, în Legăția Germană - sfătuește și îndeamnă pe Carol al II-lea să înțeleagă că nu se mai poate continua în această formulă cu persoana sa, mai bine să cedeze fiului său Mihai ca să continue în colaborarea cu Conducătorul statului - lucru care s-a făcut chiar în cursul nopții 4/5 sept. 1940 - astfel că în dimineața de 5 sept. 1940 țara ia cunoștință prin radio, presă, etc... despre noua situație în conducerea statului - putînd să răsuflie în liniște că a scăpat de autocratismul și absolutismul de mult scos din us în viața statelor moderne și cu nădejdi noi spre o viață mai bună.-

Fără nici o întârziere se procedează la instalarea Regelui Mihai I la formarea noului Guvern legionar în frunte cu I. ANTONESCU secondat de M. ANTONESCU ca vice președinte, fără să aibă din vechile partide vre-un reprezentant - se trece la lucru intens în viața publică internă - și din punct de vedere extern unilateral - se intră complet în orbita germană - cum se va vedea ulterior.-

Ca primă măsură, se curăță Palatul, Armata, Siguranța, justiția, etc.etc. de o bună parte din colaboratorii lui Carol al II-lea, iar în seara de 6.IX.1940 Regele Mihai I cu Conducătorul I. ANTONESCU - conduc la Gara Mogogoșia pe fostul rege, pe care cu un tren special pleacă însoțit de Ministrul de Interne stanci generalul DAVID POPESCU, prin care i se garantează viața, până la ieșirea din țară, prin punctul de frontieră Jimbolia, ajungând în Portugalia unde s-a stabilit la Lisabona.-

Și de astăzi dată poporul român, face dovada unui suflet bun, larg și iertător - deoarece la plecare nu a făcut nici un gest - prin care vre-o răsbunare sau să prejudicieze viața sau bunurile ce a avut cu el în tren - cu toate că se cunoșteau toate plasamentele ce avea în străinătate, plus despre cumpărările terenurilor de plantații peste Ocean - dușă-se cu toate și cu totul - numai să ne lase în pace - care popor în locul poporului român ar fi tolerat așa ceva?.....

Din cuprinsul amintirilor narate mai sus, în ordinea desfășurării lor, povestitorul fiind printre cei amintiți - ca organ de presă, într-un timp de nouă luni - adică ultima fază a autocratismului dictatorial - când poporul român era sătul pînă peste cap, de abuzurile și fără de legile conducerii care în acel timp supraviețuia cu transfuzii de sânge și baloane de oxigen, - iar în viața politică internațională, lupta unită de pînă acum, capătă grai clar și tăios, de la minut la minut, cerîndu-și drepturile la viață nouă, fără a mai respecta vechile și obsoleturile proceduri ci prin noi forțe și metode, răscolește tot ce a fost și din cenusa trecutului, orează o viață nouă pentru cei mulți și neputincioși pînă acum.-

Deci în această povestire se înșiră o sumă de fapte petrecute în ultimele nouă luni, în așa zisul Par de lumină și adăvir al neamului, în forme și fondul omoscut, se pune întrebarea nouă - dacă această regiune, s-a născut, a crescut și a trecut la fapte, în intervalul scurt de la 1.XII.1939 - 5.IX.1940 ori era mult mai veche și răspunderile trebuiesc extinse în mod obiectiv

asupra tuturoră fără excepție - deoarece tot ceace facem în această modestă lucrare, avem cuteranța să invederăm viitorului fapte și învățăminte, prin care să-l luminăm asupra trecutului și să nu mai cadă în prăpastia edincă și lungă în care noi, ne-am născut, am crescut și de care abia scema am scăpat, ducind lupta de curățire și în acelaș timp de așezare nouă, infruntind la tot pasul opoziția vicleană și plină de mașinațiuni pentru împiedicarea și răsturnarea noastră.-

Ori, cum a fost posibil ca o instituție nouă creiată, cum a fost monarhia la noi rominii - la. I. 1866 - în care își puseseși toate nădejdiile lor și sub care de bine de rău s-au putut realiza cele ce vom scria mai jos - ca după 60-65 ani de la înființarea ei, să ajungem aproape în situația de unde am plecat, dacă nu mai rău - aceasta se datorește faptului că realitățile au fost depășite de irealități (sentimentalismul frate bun cu naivitatea) carentă specifică popoarelor tinere ca înjghebură statală - nu aveam nici o tradiție în așa ceva - aveam în ciobănit - în pomicultură - agricultură - etc. de aceia cei trimiși din sinal naivilor în Forul conducător al statului - speculan și exploatau cu ușurință încrederea ce aveam uitind misiunea și pe nesimțite alunecau pe căile opuse, intereselor neamului, dar plăcute numai lor, prin aceasta ajungându-se treptat treptat pînă în forma de mai sus expusă și lichidată.-

Prin concretizarea făcută mai sus, am legat firul smintirilor - I. XII. - 5. II. 1940 - de trecut, ușurind speram înțelegerea evenimentelor și a figurilor separat și în masă - în lumina adevărului istoric real - deci acest mic și modest crîmpei să fie pus și înodată pe lanțul istoric al acestui neam.-

Ca efect al revoluției franceze din 1797 și cea din 1848 - principatele romine așezate la gurile Dunării și dealungul Carpaților meridionali și răsăriteni - răscrace - de interese politice și economice a statogubernicilor din timpul acela - prin oamenii de încredere ai lor puși la conducerea acestor Principate - urmăsese interesele care erau în opoziție cu cele ale autohtonilor (rominii) așa se explică o serie de lupte fratricide pînă ce au ajuns să ia hotărîrea comună să aducă un Domnitor străin - care prin arbitrajul exercitat după legea legilor (Constituția) să asigure merseul normal de ascensiune statală al lor - astfel că la la. V. 1866 aducepe domnitorul Carol I de Hohenzolern - așa s-a născut la noi instituția monarhică.-

În această situație nouă, Principatele române au rupt orice servitute față de sublima Poartă deci fii fanarului și a livantului, au pierdut colonia de care își legau speranțele lor și ale urmașilor lor - din punct de vedere material - prin jertfele de pe câmpurile de luptă - Plevna - Rahova - Smârdanul etc. și cu concursul marilor puteri statale - la 10.V.1881 devine Regat independent - luându-și locul ce i se cuvenea alături de națiunile care își conduc destinația în ritmul vremii, în rînd cu civilizației și cultura.-

În virtutea principiilor de mai sus, s-au depus mari eforturi și energii consumate în cheltueli bănești prin întocmirea de programe cu sîrg organizate, pentru școlile de toate gradele, pentru toate instituțiile de stat existente și nou create, prin presă, reviste, radio, conferințe, crearea de imnuri și zile din an consacrate, pentru cinstitirea și consolidarea acestei instituții monarhice - așa ca noul concept de viață socială să corespundă timpului și tot odată să ne putem situa pe plan egal de activitate interstatală sub toate raporturile.-

Treptat, treptat posturile cheie în conducerea resorturilor oficiale, intrau într-o măsură în mâinile fiilor ieșiți din popor - exceptînd resorturile din politica externă, care rămăsese exclusiv în seama aristocrației și care se transmitea din tată în fiu sau ginere într-o măsură mai mică, dar pe cale de lichidare mai era justiția și armata - deci totul pledea în favoarea tendințelor noi - măcar teoretic, căci în practică s-a mai contravenit din cînd în cînd.-

După atîtea sacrificii materiale și speranțe de viitor mai bun, prin această nouă formulă modernă atunci, s-au realizat putem spune: școli de toate gradele pînă la universități inclusiv și echivalențele diplomile cu cele din apus - căi ferate - căi rutiere, poduri, spitale, localități publice moderne, comerțul în dezvoltare, industria începe să se nască, agricultura, etc. relații serioase și garanția marilor puteri, improprietățile țărănilor - asistența publică - asigurările sociale, participarea la lucrul internațional etc. etc. întregirea neamului sub un singur sceptru - toate acestea dovedesc în mod deosebit de clar, căte s-ar fi putut face în ultimele decade în țara noastră, dacă la conducerea statului erau oameni de bună credință chiar și mai puțin deștepți.-

După războiul mondial prim - harta Europei a suferit modificări serioase, iar concepția și practica politicii a luat forma cu adevărat revoluționară, față de trecut - perioadă care la noi romîni a corespuns fenomenului de oscoză socială inevitabilă prin noua configurație etnografică ce svesea - cu mici convulsii inerente totuși

- 27 -

s-a intrat în viața normală - până când perioada crachului financiar mondial - manifestat și la noi în formă de criză, conversiune etc. și coșac peste pupăză coincide și cu venirea lui Carol al II-lea la conducerea statului.-

De acum înainte începe o viață prezidențială și variată în interiorul țării - Regele înconjurat de o serie de colaboratori plini de păcate și ambiții personale, în ciuda tuturor uzanțelor din viața publică în plus sfidând lipsurile de tot felul a lor mulți - când băncile și industriile erau în faliment și economiile cetățenilor se spulberau la mulți chiar și viața lor - când toată truda țărânului ieșea din gospodăria sa pe nimic - că nu-și putea acoperi nici cele mai mărunte nevoi în casă când funcționarii publici nu erau plătiți cu lunile, trăind din împrumuturi la comercianții laconi, încărcând la preț mărfurile luate pe credit - se schimbau uniforme în armată cu altele luxoase și costisitoare, se organizau serbări de centenare (centenarul armatei) cu cheltueli ce se suportau greu de stat, se fac manevre regale într-o formă largă - deci bani și iar bani - fără ca statul să-i aibă trebuind să alege la alte state cu care colabora politicește - să angajeze împrumuturi cu dobânzi mari.-

Ca toate greutățile enunțate mai sus, criza s-a ameliorat, intrându-se încet în viața normală în special în ceea ce privește valorificarea produselor agricole - comerțul de asemenea a început să revie - dar moravurile nu s-au îmbunătățit, ba chiar au luat aspecte care în mod public se practicau : șperțul la tot pasul sub diferite măști în instituțiile de stat - cîștiguri nelegale în dauna cetățenilor, abuzuri în mînuirea fondurilor oficiale, la furnituri de stat - afaceri oneroase la burea etc. într-un cuvînt în 1939-1940 în amfiteatrul social de stat avocam trepte cu mici grupuri favorizate de împrăjări, unde luxul și confortul se disputau cu cele mai alese centre din apas - dar în jurul lor imediat, marea masă a populației lupta din greu cu viața - lipsită de confort și de cea mai elementară igienă și confort.-

Conducerea nu se arăta indiferentă față de aceste situații mixere - avea însă grije ca prin elemente bine documentate - să explice cetățenilor cauza - punînd totul în seama dușmanilor noștri de afară și dinîntreul țării - asigurîndu-i că s-au luat măsurile de îndreptare și să aștepte cu încredere o situație mai bună.-

Țărânii cu tot pămîntul ce au primit prin improprietărire, erau lipsiți de inventarul necesar valorificării pămîntului primit, erau fără concursul agronomilor de specialitate, care lucrau prin

birouri statistici, nu erau pe teren - puținele produse ale pământului erau la bunul plac al intermediarului, care știa să și calculeze fără de greș, câștigul său - ce rămânea dădea producătorului desolat și descurajat.-

Subsolul (petrolul - gazul - sarea etc. cărbunele etc.), a fost numai o firmă agitatoasă de propagandă deoarece era în mâna capitalului străin - nouă ne-a rămas prea puțin, din toate cîte eu eșit din țară - numai câțiva favoriți s-au bucurat de aceste binefaceri.-

Raportul între valoarea produselor țărănești și a celor de mare consum din comerț era prea disproporționat de mare, începînd de la obiectele de îmbrăcăminte și pînă la cele folosite în muncile agricole - medicamentele, transportul pe C.F.R. autobuze, trenuri, etc. etc.-

Dobînzile la bănci pentru țărani erau prea mari - deși Banca Națională care alimenta Băncile cu bani le lua procente mici - scotea însă pentru susținerea unei pletoare de paraziți politici și de familie, le majorau debitorilor țărani dobînzile.-

Trustul zăhărului a făcut stîit de scump acest aliment, cî puțini din populația țării consuma un minim necesar organismului în schimb afecta din care se scotea și era produsă de țărani, nu era plătită cum trebuie.-

În aceeași măsură și cu tutunul - cultivatorului i se plătea mult prea puțin - față de prețul cu care statul îl vindea pe piață.-

Impozitele erau bine aşezate prin lege, progresiv, dar ce folos cî în practică plăteau tot cei mai săraci la timp - cei bogați cu moșii, case, industrii, etc. amîneau sistematic pînă ce le venea rîndul în vre-un post politic, de unde aranja totul în favoarea lor nici decum a statului.-

Veniturile statului prin taxele de import și export erau foarte puțin sigure - deoarece cei interesați și care lucrau în stil mare, aranjau prin a se sustrage de la plata reală către stat a taxelor respective (Soc. petrolifere, Ma'axa-Auschnitt, etc.).-

Bolile sociale (sifilisul - tuberculoza) se înfăceau simțite pe o scară întinsă în mare masă a populației fără ca statul să se obosească prea mult în combaterea reală pe teren - se mulțumea cu tipărirea cîtorva broșuri și afișe publice - în plus cîteva sanatorii amenajate - dar față de numărul mare al bolnavilor nu răspundeau nevoilor.-

Tineretul de ambele sexe, din școli și întreprinderi, era canalizat și antrenat spre manifestări ce nu se identificau cu specificul și caracteristica neamului (strața țării).-

Stațiunile balneo-climaterice erau la îndemâna numai a celor care dispuneau de bani alții! Marea majoritate se mulțumea numai să audă sau în cel mai bun caz, să știe unde se află și să mai fi citit ceva, despre valoarea lor din punct de vedere pitoresc, sau al terapiei piscăruia în parte.-

Pe scurt am arătat în mod sintetic, în partea lămuritoare a reculei, care era în viața statului cu mai mulți ani înainte de 5.IX.1940 - fără a aduce vre-un blam poporului, care aștepta plin de speranțe viață nouă cu toate binefacerile ei de la conducerea care era - deci nu din motive de decădere a sa - cum este cazul portughezilor care se sting ca o luminare, din cauza amestecului cu alte rase - ci din contra cu o vădită vitalitate, dorind progres și tot ce se cheamă civilizație și cultură.-

Dar cum istoria este mărturie fără gradațiuni în viața de emancipare a popoarelor, rău! pleacă de sus în jos - mai puțin sau aproape deloc, de jos în sus - în cazul nostru valoarea morală a Regelui Carol al II-lea era prea bine cunoscută în opinia publică - care totuși a mai făcut încercări sperând într-o îndreptare, având vîrsta care îl obliga la aceasta - dar a fost totul zadarnic - mergea spre prăpastie, ca și cum omenița își termina firul vieții deci - nu-l mai preocupa decât viitorul său, nu al țării - cum s-a dovedit ulterior.-

Demnitarii din Palat ca și o parte din membrii guvernelor ce se succedau, în majoritate urmași din pripășiții fanarului și levantului - îl secundau numai prin a-i da sugestii prin care să stoarcă totul pentru a plasa peste graniță, fără ca să se uite și pe ei care își calaușeau noi poziții și privilegii - luptînd ca poporul să fie ținut departe de adevăr amăgindu-l cu cine știe ce proiecte de viitor, în forme sferătoare pe orice ridicat din sânul poporului și care ar fi încercat să întreprindă o luptă serioasă, prin a da în vîlcag toate goliciunile și murdăriile lor, îl scotea din viața publică prin tot felul de metode - lipsite de orice scrupul.

Consiliile de administrație la marile Bănci începînd cu B.N. și continuînd cu Soc.Petrolifere, Industrii, Transport, export, import, etc. fabrici de zahăr, hîrtie, etc. erau supra aglomerate cu acești demnitari care înesau sume, ce o minte oînstită nu va crede (caș un caz I.Urdăreanu primea între 3-10 milioane numai de la consiliile de administrație) fără alte scotoare.-

Diferiți miniștrii de stat, se întrecușu care să pună la dispoziție Regelui fondurile necesare sub forme neînchipuit de camuflate la bancă în străinătate prin aceasta își consolida poziția politică și totodată depunea și pentru el în străinătate - în această direcție Cyta Davila care renunțase la cetățenia română devenind cetățean american - a publicat în America o serie de asemenea plasamente în toamna anului 1940.-

Comenziile de stat pentru industrie, înarmare, etc. până nu aveau ultimul aviz asupra comisionului, nu lua forma intrării în executare.-

Comisiile de recepție la fabrici și străinătate pentru materialele ce veneau în țară, nu plecau până ce nu se aranjau beneficiile de comision, care se depuneau direct acolo pe numele celor stabiliți.-

Abia acum s-a recunoscut că I.Brătianu cu M.A.Averescu au avut dreptate în 1918 când au cerut categoric îndepărtarea sa complet din familie și din țară deoarece în timpul războiului fiind ofițer activ - căpitan - se sustrăgea sistematic de la obligațiile sale, punându-se sub aripile Mamei și tatălui său cu care spărea foarte rar - în schimb cu Zizi Lambrino fără tot felul de petreceri antrenând și alți tineri ambascați - rodu? îl știu - so- - piula? care împreună cu mama - au greșit bugetul țării și așa destul de gubred - seci de ani - I.Brătianu și Averescu din anumite considerațiuni nu i-au încheiat acte ca unui desertor de război - dar în memoriile lor, au pus cu toată grija adevărul, ca posteritatea să ia cunoștință de acest adevăr - deoarece Caro? II prin oamenii săi a făcut tot ce a fost posibil să sustragă memoriile M-sa? Averescu prin fostul secretar Popa Costea - făcând să se publice numai notele silnice de război.-

Pentru a orbi masele poporului a organizat așa zisele echipe regale - compuse din profesori și studenți care să meargă în diferite centre, unde prin convețuirea lor cu cei din regiune, să-i antreneze la viață nouă, în gospodărie, în muncă, igienă și asistență medicală, confort etc. dar era prea puțin față de marile lipsuri care cereau să fie rezolvate.-

Prin aceste echipe cu tife organizate, erau prea tirziu să mai repere și să atingă satul și țăranii, cu simțăminte, caracterele și aspirațiunile lor, cu obiceiurile și îndelânicirile lor, baladele doinele și cîntecele ce se spun la școltori, cu mîm-nata lor înțelepciune, adevărate izvoare de apă vie, de unde să-și potolească setea, acii care voiau să se simtă că aparțin și sînt ai acestui popor și a acestui pămînt - mizeria își făcuse loc în

viața sa cu unlințele, durerile, bolile sociale țipau la tot pasul și în tot momentul gata să izbucneasă erau zadarnice emisiuni la radio cu programe sfârșitoare pentru popor, precum și susținuta propagandă cu activitatea și preocuparea permanentă a Regelui - pentru binele neamului.-

Momentul de donnie al Regelui Carol al II-lea este tulburător și dramatic, spășitor și lipsit de lumină și speranță pentru viitor.-

Iată epilogul unei vieți începute sub cele mai frumoase suspiciuni de viitor - cu toții din jurul său - apreciind precocitatea sa - iată copilăndrul căruia dascălii îi prevedeau un urcuș superb spre vârful piramidei de stat - totul făcând să polarizeze în jurul speranței aluse - dar s-au văzut înghețați - prin comportarea lui ca Rege - a dovedit că s-a întrecut cu cel mai venal arondag al unei moșii fertile - aflată pe mîna unor moștenitori minori și slabi. Dar românul are o vorbă: "tot răul cu binele lui" s-au tras mari și puternice învățăminte pentru viitor.-

A M I N T I R I

1.XII.1939 - 5.IX.1940.-

Eram în cadrele Șc. de Of. Inf. Sibiu, fiind comandat Compania elevi anul I - abia trecusem perioada de acclimatizare, când la 30.XI.1939, sint chemat urgent la raportul Comand. Școalei.-

Sint primit în Cabinet și după prezentare, îmi înmânează o telegramă în care scria că pe 1.XII.1939 sint mutat în Batal. de Gardă din I.O. Șeama Ministrul de Război.-

După ce am luat cunoștință privesc la Comandant care m-a întrebat ce știu în legătură cu această chestiune, răspunsul l-a citit singur pe fața mea - eram cu totul surprins și D-sa mi-a spus: te cunoșc prea bine, nu-mi trebuie nici o explicație.-

Am urmat ordinele de predarea companiei unui alt camarad de la Dir. de studii și la 1.XII.1939 m-am prezentat la Comand. Batal. Gardă, unde de la intrare am fost întâmpinat de către ofițerii subalterni foști elevi la Sibiu - întrecându-se în a-și arăta bucurie de a fi cu ei împreună.-

Comand. Batal. Maior Ilie Radu, m-a primit cu răcoala a 2 oameni care se văd pentru prima oară, acesta în fața mea raportează telefonic Șef Casei Militare G-ral Ilasievici Cost. și Adj. de serviciu, că m-am prezentat la serviciu. Împreună cu maiorul Ilie Radu, mergem la Cabinetul Șef Casei Militare unde m-am prezentat de sosire la noua unitate, aici mi s-au dat sfaturile de rigoare pentru noua comandă pe care o voi exercita-o sub ochii tuturor ziua și noaptea, unitatea fiind în Calea Victoriei (Palat) nu la Ghencea ori la Sinaia.-

În ziua de 2.XII.1939 ora 10 împreună cu Șeful Casei Militare, Comand. Bat. și col. adj. Pastia Alex., sintem primiți în cabinetul suveranului, unde m-am prezentat conform I.O., mi-a întins mâna, mi-a spus că îmi cunoaște caracterul și pregătirea profesională însoțite de puterea de muncă și devotament. Ne-am retras cu toții - eu am început lucrul ziua și noaptea, așa că în 7 dec. 1939, dublat de un subaltern vechi am însoțit cu cordonul fix și mobil - pe Suveran la festivitatea inaugurării Șc. Sup. Război, cu un program deosebit de frumos, reliefându-se realizarea arhitectonică, care să corespundă rolului de înaltă cultură militară.-

Măgost de moduri cum s-a desfășurat această inaugurare dealt-
rei prime de ega natură în viața mea, în plus miezul discursului
ținut de Rege, conținea oler și categorio situația politico-mili-
tari continentală, de care Patria noastră nu era scutită. --

În această situație/pentru mine, mi-am dat seama oler din
și în mi mai mult, că orizontul meu de descifrarea situației noas-
tre politico-militare de înțelega datorită posibilităților multiple
simțos din punct de vedere documentar. --

Sunt pus în legătură cu domnul Eugen Bismu, care și-limb lucrea
într-un birou la Casa Militară, acesta îmi face un tur de orizont
al curentelor politice din țară, bineînțeles în părțile ce mă în-
teresea pe mine ca ofițer în gardă, asupra sistemelor și procedee-
lor ce foloseau diferiți agenți cooperanți care abundă în organe-
le, relațiile mele cu demerșii și chiar cele familiare să fie cu
măsură, pe cât posibil să renunț la unele obligațiuni sociale vecin
cel puțin un timp scurt, într-un cuvânt o serie de restricții
motivale. --

Iată că după această prim contact în serviciu și după recoman-
dările de mai sus, preocupările care mi rolesu sufletește încă
de când am plecat de la Sibiu, înceap să albi răspunsuri întinse
re, în același timp îmi suna în conștiință "te cunoaș și ai un con-
ștință de puterea de mândă, devotament, caracter, etc.", deol încă
un argument puternic pentru mine, că în locuri unde mă găsesc, ni-
mie și nimeni să nu-mi fie cu oera obligat -- din contră în penes-
nență să fim prezant și măsurile în cadrul serviciului să fie bine
definite. --

În ziua de 20. XII. 1939 am ținut o conferință documentară
profesională asupra organizației, dotării și doctrina de luptă a
miciilor unității de infanterie, în compoziție cu noile și mici uni-
tăți de inf. ale Statelor vecine; în fața Voevodului Mihail înso-
țit de lt. col. Dumalau și maior Tomescu, precum și a ofițerilor
unbeltreni din București (G. Victorici și Ghencoa). --

Încă un prilej care mi face să înțeleg mai ușor seriori-
tățile locului unde mă găsesc -- să fim cu în atenția de a face ex-
pușoare profesională în fața magtenitorului tronului -- mare lucru
pentru mine atunci. --

Dar cu cât niște se surseam sub aspecte diferite și
fioare separat mi lumina și mai oleri activitatea ce desfășuram
legat de multe ori din cadrul oler ce eu și-limb mai înainte -- ad-
tunții în oere extraprofesionalului încă un rol deosebit, atât că
afecturile de la dr. Blamu nu erau firi de rost. --

Acum îmi apar în minte digresiunile ce ni le făcea profesorul de istorie politică și anume nu este suficient să înțeleg numai ce este scris olar în curs - ci să înțelegi și să te preocupe și cele ce se desprind printre rânduri - acolo vei găsi probleme foarte importante.-

Iana decembrie 1939 - așa cum este înzestrată prin tradiție, cu o sumă de evenimente religioase în jurul cărora civilizația și cultura a creiat o serie de manifestări prin care să miște și chiar să emoționeze pe cei mulți - în sensul educativ și instructiv - aci în noul loc - programul tradițional de Crăciun, a fost organizat cu echipe de ambele sexe, școlari, studenți, societăți corale și profesionale ca în mod sintetic să prezinte din toate provinciile țării, cîntece, urări, jocuri, cîmilitur etc. ca dovadă de dragoste față de Capul Statului, la toate acestea eu am fost în mod permanent și am rămas profund impresionat de varietatea și frumusețea celor ce s-au desfășurat.-

La 1.I.1940 în ținută de gală Guvernul prezintă felicitările de rigoare Regelui, apoi împreună cu Demnitarii Casei Civile ^{și Militare} - îngroașe cercul de protocol și ceremonie pentru primirea Corpului Diplomatic acreditat în țară, eu cu unitatea ce comandam cu Drapel și Musică, am dat onorul la intrare în Palat, de aci C.D. este condus de cei în drept în sala tronului, iar eu mă strecoar să văd cum se comportă helebardierii dați tot din compania de gardă, care contribuiau prin prezența lor la decorul acestei săli de ceremonii.-

Am avut loc alocuțiuni potrivite momentului apoi o gustare simbolică - ca în cadrul aceluiaș protocol - Corpul Diplomatic să se retragă spre Legațiile respective - urmează tot în formă ceremonială plecarea Guvernului.-

Unitatea și-a reluat activitatea de gardă, avînd toate plutoanele grupate în Calea Victoriei, nemai lucrînd la cîmpul de instrucție în timpul serbărilor de fine și început de an - folosînd sala de spectacole, biblioteca, pentru instrucțiunea teoretică și educativă cu subalternii Companiei.-

După ce a trecut și această festivitate bogată în protocol și ceremonie, unde am trăit fiecare moment și am cîntărit orice gest, care s-a făcut din ambele părți, mi-am pus întrebarea în sufletul meu, cum un om de talia Săveranului cu 15 ani în urmă - 1925 - ne-a fost prezentat documentar și oficial într-o broșură, plin de toate cuceririle și cu tot felul de soldați

sufletești - care m-l făceau să fie apt atunci ca moștenitorul tronului și mai tirziu ca Rege - dilena era cu atât mai mare, cu cât din cuvintele Decanului Corpului Diplomatic - se desprindeau inversul celor de mai sus - când s-a spus adevărul atunci ori scama?

Tot din cuvintele Decanului C.D. s-a desprins tot mai luminos, mare personalitate ca om și Suveran - iarși o ocazie pentru mine să-mi apară în minte o serie de aprecieri auzite în diferite împrejurări din viața - foarte întunecate, care frizau morale și etica socială, tot în seama Suveranului - toate aceste contrasturi mă tulburau.-

Din răspunsurile date Guvernului și Corpului Diplomatic într-o formă liberă, elegantă și în spiritul de înaltă etică și solemnitate, nici un cuvânt sau gest de prisos - totul și toate se potriveau minunat, ca imperativul timpului în spiritul aspirațiilor neamului și tot acum din locul retras unde eram, am observat la oțiva demnitari din rândul 2 și 3 - gesturi cu simbet și coste discrete, în timpul ceremonialului - mi le-am notat în suflet pentru a cere măsuririle convenite de la acel care era în măsură să mi le facă.-

Zina de 6.I.1940, sărbătoarea tradițională "Boboteaza" în acest an organizarea desfășurării serviciului religios a fost într-un fast deosebit, pentru a contribui și pe această cale la remontarea spirituală a opiniei publice, săta de impresionată și plină de griji, având în mijloculei refugiați polonezi și cehi - plus atmosfera externă greasă.-

În fine iată o serie întregă de evenimente trăite din plin și care mi avut darul să răscolească în sufletul meu o sumă de amintiri, începând cu copilăria mea conducându-mă la concluzia că tot ce se forțază și se exagerază ca să depășească normalul în orice activitate omenească - nu are durată mare - ba mai mult, contribuie la accelerarea lichidării într-un fel sau altul - al scopului ce se urmărește.-

Peste câteva zile, Regele, pleacă la vânătoare, organizată în Banat, de la Batalion, a mare maiorul IULIE RADU, cu însoțitorii și personalul necesar - eu am rămas singur în București - ocazie binevenită pentru a mă odihni după aproape 12 zile de încordări continue - ocazie să și fiu în mijlocul familiei.-

Dorul Rianu nu a renunțat de a veni zilnic la Palat, în cadrul programului său obișnuit - găsim timp și pentru mine ca să mă duc la biroul de lucru, voind să știu ce anume am mai găsit

noii în serviciul meu, pentru a-mi da lămuririle necesare și tot
acum să vină cu probleme noi ca să-mi lărgescă orizontul în ser-
viciu.-

I-am povestit impresiile mele asupra tuturor împrejurări-
lor prin care am trecut în timpul 20.XII.1939-6.I.1940. - a apre-
ciat favorabil spiritul de observație și într-o măsură și critic,
fără să ocolească și gesturile celor câțiva demnitari la anul nou,
etc....etc.....-

La toate cele câte eu i-am povestit și pe care le-a urmă-
rit cu interes, d-nea mi-a răspuns: "dragul meu, nu vreau să promovez
nimic din lacunale ce ai constatat - dar din experiența ce o ai
din viață și profesione - țin să te fac atent, că în jurul capete-
lor de stat fie monarhi sau președinți de republică - au fost,
sunt și vor mai fi - intrigi cu forme din cele mai variate - însă
o minte serioasă, oarbă să vadă de unde izvorăsc toate acestea,
cine le colportează și în ce scop, dealtfel ai să te convingi per-
sonal de toate sau măcar în parte, cât vei lucra unde te găsești".

Recotind că mi-a dat răspunsurile cuvenite - a continuat
să-mi facă câteva scurte caracteristici ale demnitarilor cu care
voi avea mai des de lucru și anume:

1.- Marele secretar general al partidului F.R.N. Ernest
Urdăreanu dotat cu rafinementul și violența diabolică, dictează
în mod nerușinat în sinea formulă guvernamentală bucurându-se de în-
crederea Regelui, ca unul ce avea multe calități comune cu respec-
tivel - prin fastul și vorbele sale bombastice, justifică predes-
tinarea sa, în deținerea scartei acestui popor, el fiind cel care
și asigură viitorul și nu accepta să fie contrazis, oportunismul
a fost la baza tuturor manifestărilor, care acorda larghețe în
relațiuni, ce la un moment să le supprime brusc - un mare risipitor
de bani și vegnic în jenă financiară, un clasic erotoman, laș în
momente grele, ingrăt fără de pereche, nu concepea că poate să fie
înlocuit de cineva de la cîrma țării.-

2.- Generalul Ilasievici Const.

Cu experiența ce are prin vechimea sa la palat, este
bun la toate pentru scurt timp, fără de nici un fond serios, după
un timp scurt de lucru, rămîne numai cu poza sa impunătoare, iar
restul tabula rasa. Susceptibil la complimente ieftine, îi plac
banii, obiectele de valoare, afencist inofensiv, iubitor de curse
de cai și jocuri de noroc, însă cu banii altora, că el nu avea.-

3.- Mecioni Anton:

Fiul norocului, convins că este indispensabil în viața Statului român și a Palatului, pretindea numai drepturi de la stat, el nu recunoștea că are vre-o obligație față de stat, egoist, ari-vist, avar bolnăvicios, arghirofil, mînbănător și incapabil de vre-un gest de altruism.-

4.- Stîrcea senior, întrunea toate calitățile cerute de lo-cul unde se găsea, însă sub constrîngerea agresivului de Urdăreanu se manifesta ca sterc. Era ținut în Palat, mai mult pentru relațiile ce le avea în mod real și rodnic cu străinii acreditați în țară.-

5.- Flondor Iancu, ajutorul prim al lui Stîrcea, cu ace-leași frumoase calități, însă iubea mult băutura, dar controlat la timp nu făcea abus.-

6.- Ulea Octav, al 2-lea ajutor al lui Stîrcea, mare zefle-mist, ironic, intrigant, egoist, în concluzie omul clasic de cir-cumstanță.-

7.- Marinescu Florian, în relațiile sale de serviciu lipsit de consecvență în hotărîrile luate, ușor influențabil în relațiile cu personalul subordonat, gata să asculte orice nimicuri, etc.

8.- Ini enunțăm o serie de abateri comise de predecesorul meu la Comanda Companiei, adică foarte larg în răspîndirea știrilor din Palat - în cercurile unde mergea, multe relațiuni cu co-respondenți de presă internă și externă în cercul cărora juca o rol pe sume mari, afemeiat și morfinosan.-

Cu aceste caracterizări încheie discuțiunea noastră promi-tîndu-mi că altădată va veni cu complectări mai interesante.-

În ziua de 23.I.1940 sînt invitat împreună cu maiorul Ilio Redu la Biroul d-lui Stîrcea Senior - care ne dă la fiecare ce avem de făcut cu subalternii noștri - în timpul festivității de a doua zi 24.I.1940, cu cavalerii ordinului Ferdinand I; încă un prilej ca să-mi dau seama cât de mare importanță are studiul și organizarea în toate manifestările omenești - deoarece programul de la 24.I.1940 s-a deformat minunat fără să sîmă nici cea mai mică lacună, în plus mi-au rămas negherse în sufletul și mintea mea, figurile oamenilor de diferite trepte sociale din toate țî-raturile țării - păvîrste stînci de granit, costumele lor națio-nale, uniformitatea graiului ce foloseau, marea omogenitatea noastră romînească, figurile lor brăzdate de numărul iermlor și al primăverilor ce aveau fiecare, ilustrau vitalitatea unei na-țiuni viguroase.-

Regele, Voevodul și Principesa Elisabeta, s-au întretinut cu fiecare cavalier, toți în măsură să răspundă fără a găgăvi asupra bacurilor și necazurilor din regiunea respectivă.-

Intr-una din zile când îmi făceam controlul posturilor din incinta Palatului - sunt reținut de către dl. Arhitect Ernest Ion în locuința sa - unde îmi spune că m-a umărit cum îmi îndeplineșc serviciul în noul post - că mai mă cunoaște de la ofițeria subalterni etc. - că a auzit de viața mea familiară și încheie prin cuvintele: "pentru munca și ebuiciumul d-tale na-ți va face statue, dragostea lor te ridică, dar nu te susține, tatăl meu a pățit-o, eu sunt prea bătrîn ca să mai repar ceva" continuă prin a-mi face câteva istorisiri din viața intimă a lui Carol al II-lea din cruda-i copilărie, într-adevăr m-a pus pe gânduri însă mi-am făcut rezervele convenite și mulțumindu-i am plecat spre casă.-

Mult timp m-am gândit asupra celor spuse de Arhitect în mintea mea, mi-am făcut fel de fel de presupuneri - concluzia primă a fost că mi se întinde o cură - de aceea mult timp am evitat să mai am vre-o convorbire între 4 ochi - dar când mă prindea, iar îmi spunea o sumă de amănunțe, că mă mărturisesc toate la luma sub beneficiul convenit - fără însă ca eu să-mi schimb atitudinea față de dînsul.-

Timpu singural care decide în asemenea situațiuni, a dovedit că a avut dreptate, iar eu l-am bătut pe gratis dar a fost prea târziu cînd am priceput toate cele ce mi-a spus.-

Luna februarie 1940 mai puțin bogată în evenimente, așa că activitatea mea se desfășura într-un cadru mai liniștit ba uneori chiar monoton dar dr. Bîanu profită de această perioadă și îmi dă pentru studiu acasă broșuri scoase de dînsul pentru cursurile ce avea cu caracter profesional la Poliție și Siguranță - izvoare cu materialul necesar înțelegerii unor probleme de documentare, mai găsește necesar să-mi facă o secțiune verticală în piramida societății Bucureștene analizîndu-mi componența, tradiția sporadică, modul cum un străin abil poate să se strecoare ba chiar să pervină în locuri și posturi foarte importante

Preda sintesele ce făcuseră acasă la buletinele vechi și mă încercă cu altele, în acelaș scop.-

Intrîn în martie 1940 mai bogat în știri externe, evenurile circulă cu viteza luminii în forme senzaționale, un singur lucru se desprinde răspicat, Hitler se închețase adînc în lupta cu apăsării, iar lumea romîneasă foarte irascibilă, fă-

cea comentarii simple, pe stradă, tramvai, birou, cafenea, situație care ușura mult activitatea agenților acoperiți. Finlandezii cad onorabil în armistițiul cu URSS; polonezii fugari reușesc să se grupeze în Apus, ca să reînceapă lupta lor națională, în Jugoslavia butoiul cu pulbere din Balcani neînțelegeri interne, fără a renunța la tradiționalul lor oușit și pistol ca ultim argument - idem în Bulgaria - la noi extremiștii ducese lupta în subversiv, aceste mai mult în stratul originenc - la sate țărani își lucrau cu trudă ogorul ori livada de pomi - fără a renunța la preocuparea ce o aveau din punct de vedere politic intern și extern - în același timp răspundea la timp chemărilor la concentrare în zona de acoperire și la unități, unde comportarea lor a dovedit multă înțelepciune cetățenească.-

Toate aceste manifestări din interiorul țării noastre, au fost cunoscute de către sfetnicii lui Hitler - care în studiul ce-l făceau în realizarea scopului lor, în mod conștient și documentar, își doseau forțele și mijloacele față de dârzenia cu care își apărau granițele țării, cetățenii români.-

Ca răspuns la toate cîte se petreceau în afara țării, în cursul lunii martie 1940, se inaugurează sub conducerea Academiei Române - Institutul de Istorie Națională în Parcul Jianu, unde a participat Capul Statului, care în cuvîntul inaugural a marcat importanța acestui Institut, în ceea ce privește flacăra de adevăr și lumină. Profesorul N. Iorga întărește cale de mai sus și invită pe academicienii prezenți să îndeamne tineretul chează viața viitorului, să vină aci să ia lumină și adevăr, singurele argumente rodnice în ridicarea și luminarea neamului.-

Tot acum capul statului, asistă la inaugurarea unui Parc sportiv modern și a unui poligon de tragere redusă la Centru Breaza - alt prilej de afirmare tinerească națională.-

Ca urmare a relațiilor mele de serviciu cu Demnitarii căruia să mă cunoască mai îndespruape, așa că într-o zi sint invitat în biroul d-iei Stîrcea senior, care mă chestionează foarte abil, vînd să se convingă cum mă sint în locul în care am venit de curînd, cum mi-au plăcut o serie de evenimente care s-au derulat în Palat - bineînțeles cele oficiale, manifestîndu-și plăcere de a-mi cunoaște și familia mea la care am răspuns cum se cuvenea

În fel s-a petrecut și cu dl. Florin Iancu în altă zi.-

Sînt invitat în biroul Mareșului Mestru de Vîntătoare Societăți Auton, care în așteptarea sîterilor ce erau în trecere au nevoie de îndrumători la vîntoare - în plus în serviciul meu, trebuia să-mi cunosc într-o măsură careare și în programul lor nec-

ficial, pentru a-i găsi la nevoie cu ușurință.-

În continuare sînt invitat la dl. Ulea Octav și la dl. Marinescu Florian, tot în dezvoltarea relațiilor de serviciu.-

Sărbătorile Paștilor, Regele cu Voevodul Mihai le-a petrecut la Castelul Vinăteare Reghinul Săsesc - însoțit de dr. E. Bianu, preot Nae Popescu (Acad. Teologică) col. adj. Pastia Alex., maior Ilie Radu - cu personalul necesar pazei acolo - loc nimerit să aibă legătura cu personalități din Ardeal, români și minoritari, lucru executat prin dr. E. Bianu.-

Dar evenimentele din afară făceau ca atmosfera să fie din ce în ce mai apăsătoare - așa că la venirea Regelui în capitală, probleme mari și variate îl așteptau, audiențele oficiale se țineau lent, cele private în cursul nopții de asemenea, toate acestea strătau fără^{și} vorbă/în fapt - o stare de ne putea să aibă curată - cum s-a și petrecut. În calitatea mea de Comand. al Companiei de Gardă, după înapoierea Regelui de la Reghin am primit ordin direct în nemănumărate seri ca la ora x la poarta numărul y să ridic sentinela și personal să introduc în casă persoane cu indicativulunde așteptam pînă ce se termina convorbirile ca tot eu să-l conduc pînă ce îl scoțeam în stradă din incinta Palatului.-Ulterior am aflat pe cine am condus în condițiunile de mai sus: M. Manolescu, Voevod, Gh. Brătianu, M. Constantinescu, R. Franasovici, emisari din partea Mareșalului Gassner col. Thierie, Tauriser, col. Bek cu 2 polonezi etc. etc....

Serbarea națională de 10 Mai 1940 s-a desfășurat într-un cadru restrîns, amenajîndu-se o tribună mică în fața Palatului, unde s-a primit defilarea trupelor celelalte serbări anexe idem tot restrîns, deoarece marea noastră aliată Franța, fusese îngenunchiată de forțele germane.-

Deasemenea ziua tradițională a tineretului 6 iunie 1940, precum și ziua restaurației 8 iunie 1940, s-au sărbătorit în mod simbolic, tot în semn de participare la marea încercare a poporului francez.-

Activitatea politică în Palat lua aspecte din ce în ce mai pronunțate, în sensul că ședințele restrînse ale Guvernului se succedau la intervale scurte în legătură cu rapoartele ce soseau prin curieri de la legațiile noastre din apus - precum și vizitele deosebite ale unor anumiți miniștri acreditați ca: cel al Franței al Angliei, Turciei, etc.-

D-ral Bianu era permanent în Palat, de unde alimenta pe Rege cu știrile ce-i sosesc în mod permanent ziua și noaptea, - el singurul care le transmitea nu folosea pe nimeni din jurul Regelui, -

Demnitarii Palatului, erau permanent la birou, pentru a fi în măsură să execute însărcinările primite fără întârziere, acestea în cadrul specialității și relațiilor ce aveau în special în rândul Corpului Diplomatic, -

Aducerea în capitală a lui Fabrițius în locul lui von Papen trimis la Istanbul - enervează chiar supără ceroul politic din țară, deoarece acest diplomat care trăia în umbra bătrânului Bismark de altădată, era agresiv și un mare intrigant cu prea puțină eleganță diplomatică în manifestările sale, lucra pe față cu elementele răsvrătite legionare, cărora le garanta conducerea țării, dacă lucrează și colaborează cu germanii, -

Pentru a se evita situațiuni care să antreneze statul român în vre-o încercătură gravă din punct de vedere juridic, s-au luat măsuri de pază și supraveghere deosebită a Legației Germane, toate acestea în mod discret, -

Reprezentantul diplomatic al URSS nu reușise ca să prezinte scrisorile de acreditare la Rege, până în iunie 1940, deoarece prin Mareșalatul Palatului era în mod sistematic amînat - motivînd boală sau vre-un deces în familia regală. În această perioadă de timp, din cele mai întunecate pe care eu am putut să le înțeleg - arăta în mod clar - cum forma de stat se clătina din temelie - tot ce se desfășura era într-un fel de modus vivendi - nicidecum nu justifica un puls real și viguros - viața comercială stagnase, ici colca cite o vitrină mai narca urzele rămase din trecut - în industrie se lucra pentru a masca față de muncitori și opinia publică - geliciunea care era - bursa lucra figurativ nimic serios - agricultura aștepta cu hambarele pline, toamna cu cumpărături și prețuri mai bune, funcționarii publici sub presiunea F.R.N. făceau față cu răceală la serviciu, erau mereu preocupați cu grija zilei următoare, presa oficială făcea eforturi pentru a canaliza preocupările publice spre obiective de circumstanță - nimic serios, -

Grupul german din Ardeal și Banat jubila și activa neobosit ziua și noaptea în diferitele lor organizații (Hitlerjugend - Carpaten - Fernin etc., etc.) așteptînd cu nerăbdare momentul cel mare, cînd țara noastră să fie îngenachiată de Hitler - unde să crească o Germanie Dunăreană - ale cărei hărți le aveau și le distribuiau pentru propagandă, ce rol important vor juca ei, în acest colț al Europei, -

- 11 -

Noul șef al Grupului Minoritarilor din țară, Hans Otto Roth - acuză vehement pe predecesorul său Rudolf Brandesch - că a vîndut Guvernelor românești, interesele minoritarilor.-

Naționaliștii sîrbi sub conducerea lui Gavrilovici Dașan în Banat, agită în concurență cu șvabii, problema Torontalului unii în favoarea sîrbilor, alții a nemților.-

Revișioniștii maghiari din Ardeal ajutați de evreii maghiarizați, se frîmîntă și nu cruță un moment de slăbiciune ca să nu atace cele ce s-au stabilit la Trianon.-

Ucrainienii din Bucovina și Nordul Basarabiei de asemenea manifestă public alipirea la Republica Ucraineană din URSS.-

În Dobrogea în special în Cadrilater naționaliștii bulgari luptă pentru revenirea la Bulgaria a Cadrilaterului.-

Grupuri de minoritari din Basarabia împreună cu evreii filo-ruși răspîndesc știri în rîndul populației băștinăse despre revenirea cât mai neîntîrziat la URSS.-

În concluzie, orice cu modest și obiectiv, fără a avea vre-o surală de informație sericoasă, putea să desprindă din ceea ce vedea în manifestările publice, că deșănădejdea era flagrantă, că orice încercare de a camufla ori a canaliza prin presă, radio, etc. erau inutile - ceea ce aștepta o lume întreagă - se cerea să se rezolve, cum s-a și petrecut nu peste mult timp.-

În seara de 28 iunie 1940 reprezentantul diplomatic sovietic la București, prezintă Ministrului de Externe ultimatul URSS - cunoscut public a doua zi, pentru cedarea Basarabiei - nordul Bucovinei și al Moldovei.-

Consiliul de Miniștri dublat de Consiliul de Coroană în aceeași noapte se întrunesc și acceptă ultimatul URSS dîndu-se ordinele convenite de M.St.M. și M.R. în cadrul cedării și în același timp se trece la mobilizarea armatei, pentru a preîntîmpina situații neprevăzute în interiorul țării.-

Întreaga națiune ia act cu rezemnare despre această lovitură și se așază conștient la drumul suferințelor, care și pentru noi sînt o realitate așa cum a fost cu cîteva luni mai înainte la vecinii de la Nord. Guvernul ia măsuri ca refugiații să fie dirijați și organizați în diferite regiuni proporțional ca și nu stingherească mișca normală în interior. Viața în Palat este reținută, îți puteai da seama ușor că zilele pentru Rege sînt numărate.-

Batalionul de Gardă Regală mobilizează un Batalion operativ ce urma să intre în componența Diviziei de Gardă, însă după 15 zile mobilizarea se suspendă și au rămas la unități sub armă, pe lingă contingentele active, cele din completare, restul au mere

la casele lor.-

D-rul Biau nu acum luora si și noapte cu Regele direct, care era ținut în orice moment la curent cu tot ce se petrecea în interiorul și exteriorul țării - îl vedeam în tot timpul fără ca să mai putem vorbi ca mai înainte, situația în special pentru dînsul nu mai permitea - dar erau suficiente privirile și gesturile ce-mi făcea - timpul scotelilor a venit.-

Opinia publică se manifesta fățiș contra Regelui pe care îl făcea vinovat de dezastrul în care se afla țara. Șefii grupărilor politice desființate, circulau continuu în public pe care-l agitas fățiș contra Buvernului anticonstituțional - într-un cuvînt valurile furtunei loveau în tot felul în populația pagnică a țării - care fără a-și pierde calmul și mintea - va dovedi cu prisosință maturitate și virtuți alese, în sensul că ceea ce instrumenta cei din afară - nu se va întimpla și așa a fost.-

În cursul lunii august 1940, vine o altă lovitură, prin Dictatul de la Viena - care ne obligă să cedăm în favoarea Ungariei cîteva județe din nordul Ardealului, iar prin Protocolul de la Craiova, să cedăm Bulgariei Cadrilaterul; deci alte eforturi pentru a răspunde noilor obligațiuni, pe care cu toate împrejurările vitrege le-am satisfăcut, fără ca să se petreacă nici un neajuns din contră parcă ceva divin, călăuzea sufletele cetățenilor spre o conduită demnă, fără să uite un moment, că în asemenea ocaziuni numai prin menținerea dirză față de loviturile venite de la dușmani - să nu-ți pierzi ființa ca neam, toate celelalte se mai pot reface, aceasta odată pierdută greu o mai reconstituești.-

Carol al II-lea a înțeles foarte clar, că poziția sa este compromisă și numai putea să rămînă la conducerea țării și după mai multe consilii ținute în Palat - hotărăște aducerea de la Bistrița Vilcea, a g-ralului I. Antonescu, unde era în domiciliu obligator - cu care are convorbiri ample - după care acesta primește o bună parte din prerogativele regale - capului statului, rămînîndu-i numai cele cu caracter simbolic și tradițional - așa că la 30 august 1940 - generalul I. Antonescu devine oficial Conducătorul Statului alături de Rege.-

În noua formulă de stat - sînt consultați pe rînd în Palat - șefii grupărilor politice desființate, diferiți profesori universitari și alte personalități, fără ca să se poată realiza ceva pozitiv - era prea tîrziu ca să se mai poată repara ceva în jurul celui, care prin tot felul de măsuri a măscolit o întreașă așezare de stat, așa cum era - orice încercare era inu-

- 13 -

tilă, peste tot se contura în mod vădit și fără nici un înconjur dorința expresă și unanimă să plece - apoi ne vom descurca noi singuri.-

Așa că în seara de 4 sept. 1940, Conducătorul I. Antonescu după ample conciliabule cu Fabricius în Legația Germană sfătuiește și îndeamnă pe Carol al II-lea să înțeleagă că nu se mai poate continua în această formulă și mai bine să cedeze tronul fiului său Mihai, lucru care s-a făcut chiar în cursul nopții de 4/5 sept. 1940, astfel că în dimineața de 5 sept. 1940 țara ia cunoștință prin radio, presă, etc. despre noua situație în conducerea statului, putând răsufla în liniște că a scăpat de autocratismul și absolutismul de mult scoase din uz, în viața statelor moderne, cu nădejdi noi în vremuri mai bune.-

Se formează noul Guvern Legionar, având în frunte pe Conduc. Statului Gral I.A. secondat de M. Antonescu ca Vice Președinte, fără să aibă din vechile partide vre-un reprezentant, se trece la lucru intens în viața publică internă și din punct de vedere extern - unilateral se trece în orbita germană - cum se va vedea ulterior în viața nouă de stat.-

Ca primă măsură se curăță Palatul, Armata, Siguranța, Justiția, etc.etc. de o parte din colaboratorii lui C.II, iar în seara de 6 sept. 1940, Regele cu I.A. condus la Gara Mogoșoaia pe fostul Rege, pe care cu un tren special, însoțit de Ministrul de Interne de atunci Generalul Popescu David, prin care îi garantează viața pînă la ieșirea din țară prin punctul Jimbolia - ajungînd în Portugalia unde s-a stabilit la Lisabona.-

Și acum poporul român face dovada unui suflet bun și larg - deoarece la plecarea sa a făcut nici un gest care să prejudicieze viața sau bunurile ce a luat cu el în tren, cu toate că era la curent cu toate depozitele de bani ce avea în străinătate, plus cumpărarea terenuri de plantații peste Ocean - ducă-se cu toate și cu totul - numai să ne lase în pace - care popor ar fi tolerat așa ceva?.....

//.

ORGANIZAREA PALATULUI1. XII. 1939-5. IX. 1940.-I. Mareşalatul

- Mareşalul Palatului Ernest Urdăreanu
- Protocol şi Ceremonii (Stîrcea Senior
Flondor Iancu
Ulea Octav
- Maestru de vînătoare Mocioni Anton
- Director Ad-tiv Marinescu Florian

II. Casa Militară

- Seful Casei Militare General Ilasievici Const.-
schema sneză.
- Adjutanţii Regali idem.
- Curierii regali idem.
- Bat.de Gardă idem.-

Funcţionarii superiori din Palat 1. XII. 1939-5. IX. 1940.-

- Ad-torul Domeniilor Coroanei Gl. rez. Manolescu Alex.
- Ad-torul Palat şi Dependinţelor Col. rez. Stavăr Gh.
- Arhitectul Palatului Ig. Ernest Ion
- Inspector de vînătoare Chefneaux Vasile.
- Bibliotecar C-dor rez. Mănoiu.
- Dir. Garnit-Regale Inspector Pavelescu.

Adjutanţii Regali:

- Col. Filiti Const.
- Col. Pastia Alex.
- It. col. Dîmăcişanu D.
- It. col. Ruzescu Radu
- It. col. Klaus Alvin
- It. col. Mihăilescu Mihai.

Curierii Regali

- It. col. Mihăilescu Const.
- It. col. Florescu
- Maior Ilintă Virgil
- Cpt. Stănescu Gh.
- cpt. Plesniţă Eugen
- Cpt. Pauluc Eugen
- Cpt. Grigore Dan

Batalionul de Gardă

- Maior Ilie Radu.-

POZEMUL NR.1

al

Fostului Rege Carol al II-lea.-

- Născut la 16.X.1893, din părinții (Ferdinand și Maria).-
- Ca fizic prezentabil cu rafinement exagerat în îmbrăcăminte.-
- Foarte dotat cu aptitudini intelectuale, uneori precoce și chiar periculoase. (Caracterizat de bunicii săi Carol I).-
- Avea nevoie încă de tânăr să fie sever supravegheat de către pedagogii și mentorii săi.-

Până la moartea Regelui Carol I - sept.1914 - a fost permanent supravegheat și controlat de acesta, care fără de înconjur îl prezenta profesorilor săi, în toată goliciunea sa sufletească.

Studiile făcute în țară și străinătate, le-a făcut cu ușurință datorită aptitudinilor sale, însă cum scăpa de sub control își făcea de cap, căutând să aibă în anturajul său elemente cu care să se întreaacă.-

Foarte abil în specularea sentimentelor părinților săi care erau informați la timp de manifestările sale - smulgându-le și îndepărtându-i de la orice dojană, pentru a reînprospăta dragostea lor, știu de des, că aceștia deveniseră foarte sceptici asupra viitorului fiului lor.-

Pe timpul războiului 1916-1918, deși era ofițer activ (căpitan) avea preocupări de natură personală, prin care sfida marile sacrificii ale neamului, lacune pe care mama sa Regina Maria - căuta să le acopere - prin prezența sa permanentă printre răniți, pe front - unde el o însoțea rar - cu tatăl său foarte puțin, ca să nu aibă contact cu Ion Brătianu și generalul Averescu, care erau permanent lângă Rege.-

Ion Brătianu și generalul Averescu, aveau un capitol special în memoriile lor - asupra Prințului Carol - fapt pentru care când a ajuns Rege - a făcut tot ce s-a putut ca prin fostul secretar Papa Costea să pună mina pe memoriile lui Averescu lăsând să se publice numai notele zilnice ale acestuia în locul memoriilor sustrase în mod abil. (Dela Archit. Ernest Ion).-

Merge până la încălcarea obligațiilor lor constituționale, că în mod premeditat se căsătorește cu Zizi Cantacuzino la Odesa - de unde a fost adus cu mare greutate și căsătoria a fost anulată, dar fructul acestei uniri a venit deci nevoia ca țara să suporte pensia viageră în străinătate a mamei și fiului până la majorarea acestuia.-

În primăvara 1917 când s-a înființat primul Bat. de Vânător de Munte a fost numit Comand. Onorific în realitate îl comand. Maiorul Bădulescu Virgil, care primise ordine clare de la Rege, I. Brătianu și Generalul Averescu, cum să se ocupe de activitatea Prințului, fără de orăzare, lucru pe care maiorul Bădulescu Virgil l-a făcut din plin, dar mai târziu după 1930 - a fost complet ostracizat din armată.-

În continuarea abaterilor de la obligațiile militare, când s-a organizat Grupul Vânătorilor Munte 1919-1920, a fost numit

- 2 -

Comand. al acestui Grup secundat de colonelul Bădescu Job, care pe timpul manevrelor de toamnă s-a dat la tot felul de escapade, fapt pentru care Regele Ferdinand - l-a pedepsit cu izolarea completă de Palat în Bistrița - Năsăud câteva luni.-

Părinții săi îngrijorați, de modul cum Prințul Carol înțelegea să se manifeste, deoarece depășea orice înghiduință din partea opiniei publice, au înțeles să mijlocească împreună cu Ministrul de Externe, atunci Tache Ionescu - căsătoria sa cu Prințesa Elena a Greciei - lucru ce s-a realizat - ca după 7 luni - 25.X.1951 să apară și fiul lor Mihai.-

Căsătorit fiind, nu se lasă și nu renunță la păcatele trecutului, ba a devenit și mai autoritar în casă - motivând că tatăl său este prea docil față de Britania - Averescu etc. situație care îi ga grăbi înlăturarea de la tron și îndepărtarea din țară.-

În ianuarie 1925, este îndepărtat din țară și se stabilește la Paris unde tineretul român, care mergea acolo la studii - era atras în cercul Prințului îngroșând rîndurile în jurul său - situație care conta foarte mult pentru comentatorii timpului - în favoarea Prințului, cazul studentului în Medicină Gocău, care mai târziu a fost un deputat medic la Iași și alții.-

Tot acolo intră în legătură cu un aventurier internațional Barbu Ionescu, care l-a subvenționat cu bani și alte obiecte de mobilă prețioasă - scoasta urmărind scopuri cu mari beneficii pentru el, cînd Prințul va deveni Rege.-

Duce viața în concubinaj cu aventuriera Elena Lupescu, care ca orice femeie fatală, nu a crutat nimic, cînd Carol a devenit Rege - aceasta ca să-și satisfacă toate ambițiile nebunești în lux de toalete, mobilă promovînd o serie de femei din familia sa, pe care prin căsătorii calculate, le-a lăsat în buna societate (d-na Guști - d-na dr. Păun, etc.), ajungînd prin influența sa să cocoteze în politică oameni vanali ca Franasovici etc.-

După ce s-a instaurat ca Rege la 8 iunie 1930 - aduce o serie de reforme personale, răsturnînd din temelie statul așa de șubred după Regență și anume:

- a). instrumentează dihania desmembrării partidelor politice prin aceasta a desorientat pe cetățeanul naiv față de culisele politice, creînd o serie de dezidenți politici fără de valoare.-
- b). Se mărește numărul grupărilor politice, cu programe variate și irealizabile;
- c). forțează creierea industriei Malaxa - Auschnit, pe seama bugetului statului, în scopul meschin, ca cei 2 industriași să-și asigure participarea cu mari pachete de acțiuni.-
- d). forțează cuplarea Uzinelor Reșița cu cele două industrii în acelaș scop personal.-
- e). patronază emisiunea timbrului de aviație sub diferite forme - ca să realizeze beneficii stat și persoană.-
- f). înființează D.I.S.C.O.M. și Distribuția - cu acelaș scop venal de profit personal.-
- g). schimbă uniformele în armată, cumateriale scumpe, importate de la Paris.-
- h). comenzi oneroase pentru aviație, la Casa imaginare în străinătate - pentru care s-au scos avansuri din visteria statului care n-au mers la destinație ci au luat alte căi.-

.//.

- 3 -

i). numiri subiective la conducerea Băncii Naționale, contrar statutelor de funcționare.-

j). camuflarea și stingerea procesului dintre statul român și soc. petrolifere din țară - care de la înființarea lor, nu au respectat obligațiunile ce aveau în zonele de exploatare (construcții de șosele, poduri, spitale, etc), care trebuiau să plătească statului din urză și cu dobânzile aferente, sume care depășeau câteva bugete anuale, ori cei interesați prin interpuși lor la Rege, bineînțeles contra bani serioși - acest proces s-a stins.-

l). contrar tradiției în justiția noastră, anulează inamovibilitatea magistraților, în scopul ca ei să poată fi manevrați în sentințele lor, după scopuri politice.-

m). se ^{sub}oddecorează cu ordinul Mihai Viteazul, pentru fapte de arme imaginare pe front 1916-1918 și se înproprietărește la Bineasa cu 25 ha. pământ.-

n). grevează bugetul statului cu construirea a 6 pavilioane moderne în jurul lacului Scroviște și pădurea Periş - în proiect o nouă reședință de circumstanță.-

o). desființează vechea Constituție și guvernează personal.

p). promovează în posturi de răspundere oameni nepregătiți, dar gata să execute ordinul dictatorului.-

r). își face depozite de valută forte în străinătate și cumpără terenuri vaste pentru plantații peste Ocean.-

P O R T R E T U L Nr.2

al

Fostului demnitar Urdăreanu Ernest.

- Născut aproximativ 1893 sau 1895 - dintr-o familie de boieri din Craiova.-

Ca fizic foarte prezentabil și cu maniere feminine în cercul societății intime.-

Foarte cochet civil și militar, arivist, intrigant, îndrăgăneț, fără de limită, violean prin excelență, erotoman de profesie, arghirofil bolnăvicios, solemn și cu aspecte de înaltă ținută morală, cu cei noi cunoscuți, ca ulterior fără nici o jenă să-i lovească pînă la temelie - pentru a-și asigura drumul ambițiilor sale - foarte laș în momente grele sociale participă în mod teatral la grija și durerea celor mulți - pînă în momentul oportun - oînd trece brusc la exercitarea influenței sale asupra celor pe care l-a pămăsit.-

- Cu lumea străină plin de curtoazie pînă cînd are ocazia să devină temerar pînă la pericolul capital.-

- Abil în a se lepăda de răspundere în fața celor mulți avînd întotdeauna scoperire cu țapi ispășitori - el nu este nici odată vinovat.-

- Avera sa o cunoaște toată lumea, el însă o nega și justifică permanent, o jenă financiară.-

- în lumea diplomaților acreditați în țară, nu avea nici un fel de relații - fapt pentru care ținea la Protocol și Ceremonii pe Stîrocea senior și Flander Iancu, aceștia îi asigurau într-însură relațiile de circumstanță cu diplomații din țară.-

- în societatea românească era cunoscut într-un cerc restrîns unde a trăit pînă la venirea la Palat - de acuma acest cerc a devenit mare și cu posibilități nelimitate.-

PO R T R E T U L N R. 3

si

Generalului ILASIEVICI CONSTANTIN.-

- La 1.XII.1939 era in jurul varstei de 55-60 ani.-
- Originar din Botoșani, dintr-o familie de boieri.-
- Ca fizic foarte prezentabil, cu mult gust și rafinament în îmbrăcăminte (civil și militar) puțin defect în vorbire.-
- Se descurca cu ușurință în diferitele situațiuni din Palat ca unul care prin vechimea sa - văzuse și auzise multe.-
- Puțin prevenitor cu cei din jurul său - mai mari ori mai mici ca el în funcțiuni - datorită ideilor prea frumoase despre persoana și poziția sa, în comparația cu cei ce-l înconjurau.-
- Iubitor de avere, nu se da înfături de la primirea diferitelor cadouri de la persoane, întreprinderi etc. fiind convins că aceștia o fac pentru a-l avea oricând ca sprijin în caz de nevoie.-
- Iubitor de jocuri de noroc și de curse de cai însă cu banii altora.-
- Măstra urzele unui fost bun călăreț - acum specula trecutul său.-
- Puțin înțelegător al celor mulți, deci nu se obosea cu probleme care-l indispușeau.-
- Transformările sociale nu-l preocupau de aceea și viața lui de toate zilele era în acord cu ritmul nou.-
- Fără relații cu personalități străine aflate la noi în țară.-
- Egoist prin excelență.-

PORTRETUL NR.4

al

Fostului demnitar MOCIONI ANTON.-

- Vârsta 1.XII.1939 în jurul 60-62 ani.-
- Originar din Timișoara, dintr-o veche familie de boieri români, maghiarizați cu mult înainte de 1918.-
- Fizic acceptabil, pentru un om versat se putea vedea ușor în fizicul său, tipul în degenerare, fapt pentru care nici nu s-a căsătorit - situație care-l puneau de multe ori să se manifeste sub imperiul complexelor de inferioritate, în prezența Săveranului chiar.-
- Trăia cu convingerea fermă, că statul român și Palatul, nu se puteau lipsi de persoana sa în orice situație ar fi fost, lucru pe care mulți nu l-au înțeles.-
- În relațiile sale cu demnitarii statului și cei din palat era foarte distant - probabil că se baza pe averea ce o avea ca moștenire, altceva nu justifica nimic mai deosebit.-
- Sgîrcit pînă la svariție îi părea rău și de ce consuma el - primea însă orice cadou fără jenă.-
- Nu accepta să aibă vre-o servitute față de statul român
- din contră socotea că statul îi datorează lui.-
- În relațiile cu străinii, se comporta după caz, ori apărea cu un mare aristocrat român, maghiar, austriac - îi era indiferent - numai să fie în nota și spiritul momentului de circumstanță.-
- Nu a marcat nici un gest de ajutor pentru cei săraci după Dămirile sale sau împrejurimi, nici față de biserică, școală, etc, nici fiind în viață și nici după moarte.-
- Scopul înfierii lui Stîrcea Ion, după moartea sa - a dat prilej la multe contraverses - adevărul nu se știe precis.-

P O R T R E T U L N R . 5

al

Postului demnitar SPIRCEA Senior.-

- Virsta 1.12.1939, aproximativ 60-65 ani.
- Originar din Văleni - Moldova, dintr-o familie de boieri, care pînă în 1918 a funcționat la Curtea Imperială din Viena - ajuns acolo prin căsătoria sa cu o englezoaică, iar după 1918 a venit la Curtea Regală din București, ca șef al Protocolului și Ceremoniilor din Palat.-
- Ca fizic, un bătrîn simpatic cu manifestări în serviciu și în afară cu adevărat civilizate și atrăgătoare, prevenitor cu tot felul de oameni, cu gust rafinat în îmbrăcăminte, vorbea puțin și cu miez - purta relații cu acreditatii străini dintre care cele mai rodnice, prin aceasta contribuind mult în interesele statului român - era un permanent "memento" pentru Rege și fiul său - în relațiile lor cu cetățenii români și străini - le spunea direct opiniile sale, asupra criticilor din sânul poporului precum și din străinătate, foarte cult și în același timp modest, un filantrop rațional iubea și înțelegea poporul român, nu era regionalist - nu avea apartenență politică de partid, un prea înțelept tîlmăcitor al transformărilor sociale umane - susținea teza în sensul că fiecare secol cu specificul său de viață, cine nu înțelege acest lucru, va fi sacrificat cu sau fără voia sa.-

PORTRETUL Nr.6.-

al

Fostului Țărnitar FIODOR IANCU.

- Vârsta la 1.III.1939 - aproximativ 55 ani.-

- Originar din Bucovina dintr-o familie de boieri -
 vechi luptători pentru interesele românești până la 1918 a
 activat la Curtea Imperială Viena - împreună cu Stîrcea senior,-
 ulterior la Palatul Regal din București, alături de Stîrcea se-
 nior.-

Finia prezentabil cu gust rafinat în îmbrăcăminte, cu
 manifestări vizibile democratice, comunicativ și gata să intervină
 cu ceva folocitor în relațiile cu oamenii, foarte amabil cu
 publicul de toate categoriile, de asemenea cu străinii acre-
 ditați în mijlocul cărora se bucura de o stimă deosebită, con-
 știent de calitățile și lacunele poporului nostru - cult și
 modest - neobosit în participarea la manifestările culturale
 românești și gata să încurajeze pe începători în viață - un al-
 truișt plin de afecțiuni - însă fiind sărac deoarece pierduse
 din avere în politică - ajuta în sensul că obținea de la cunos-
 cuți ajutoare pentru cei necăjiți.-

Mindru că este fiul unei regiuni ca Bucovina - nu avea
 apartenență politică - era echitabil în manifestările sale cu
 toate grupările politice - un ideal ajutor al superiorului său
 Stîrcea senior.-

PORTRETUL Nr.7.-

al

Fostului demnitar Ullea Octav.-

- Vîrsta la 1.XII.1939 aproximativ 52-55 ani.-
- Originar din Iași dintr-o familie de funcționari de stat - a debutat în carieră diplomatică după războiul mondial - ca invalid a urmat dreptul secș.diplomaticii - la Paris - apoi cu concursul lui Balif atunci demnitar la Palat, a fost adus la Protocol ca al 2-lea ajutor la Stîrcea senior.-
- Foarte prezentabil ca fizic, excesiv de controlat în îmbrăcăminte, cu gesturi exagerat de studiate, foarte voalat în manifestările sale particulare și oficiale, superficial în lămuririle ce dădea verbal și scris - interesul personal îl însoțea în toată goliiciunea în relațiile sale, cult dar încrezut, lipsit de modestie, afemeiat incorectibil - nu bea și nici nu juca jocuri de noroc - găsea timpul potrivit să cultive intrigi în palat și aiarea în cercurile bucureștene - ca apartenență politică - între 4 ochi cel mai devotat membru activ - după aceea situație oscila în sensul unde interesele trăgeau mai mult la cîntar.-
- Inhibitor de bani, avea avere pe care știa s-o camufleze, ironic și seflerist pătimaș - posea cea mai bogată garderoabă din capitală - egoist - nu a dat posibilitatea nimănui să se inițieze în protocol și ceremonii la Palat de teama să nu-i ocupe locul.-

PORTRETUL Nr.8.

al

Postului demnitar MARINESCU FLOREAN.

- Vârsta la 12.I.1939 aproximativ 55-58 ani.-
- Originar din cîmpina dînrîi dintr-o familie de chiaburi.-
- Ridicst din funcționar de carieră, intrat în administrația Palatului după terminarea studiilor, înainte de războiul mondial.-
- Foarte prezentabil la fizic, foarte controlat și cu gust în îmbrăcăminte - în manifestările sale de serviciu și particulare, destul de confuz - nu acorda nici superiorilor și nici subalternilor calități, ci numai defecte.-
- Nu accepta să-l egaleze cineva - sugestiile oricui nu-l interesa - totul pornea de la el și se termina cu el, fapt pentru care justifica în mod permanent o stare de nervi, arstînd oî tot greul serviciului el îl poartă, ceilalți îl încarcă.-
- In orice moment gata pentru critică asupra oamenilor politici de toate nuanțele - scotîndu-se în drept a fi îndrumătorul lor în sectoarele: economic, financiar, etc.-
- Argbirafii pîtimaș - jucător la cursele de cai fîr rival, un mare reformist al cluburilor (Automobil club - Jockey Club), invidios pe colegii care s-au realizat în viață dîn punct de vedere material și moral - nemulțumit veșnic de situația sa deși avea proprietăți urbane - acțiuni etc. nu avea copii dar nici nu a ajutat pe cineva din familie sau străin.-
- A dovedit devotament nelimitat față de U. Antonescu pentru să-i cîștiga încrederea - hînsîntelele cu scopul de a-i încredința conducerea Domeniilor Coroanei pe lângă ce avea în Palat - scotîndu-se cel mai îndiosat să facă ordine în aceste sectoare.-

PORTRETUL Nr.9

al

Fostului demnitar Col. rez. STAVAR GH.

- Vîrsta la 1.XII.1939 aproximativ 50-52 ani.-
- Originar din Iași, fiul unui funcționar superior.-
- Fizic prezentabil - gust ales în îmbrăcăminte, atent cu toți din jurul său, sever și aspru în manifestările sale, însă foarte deștept și înțelegător.-
- Un excelent organizator în administrația ce i se încredința oriunde era pus - după cîtva timp se vedea clar că a schimbat totul și numai în bine.-
- Un caracter ales, ure și chiar alunga pe cei ce umblau cu vorbe de la unul la altul, aprecia munca pe care știa s-o stimuleze, ure lenea, vorbea puțin dar cu miez.-
- Devotat Regelui - nu se ferea să-i spună în față ceea ce nu-i convenea în sectorul de lucru pe care-l conducea.-
- Iubea pe cetățeanul țării, pe care cînd avea ocazie îl iubea arătîndu-i adevărul direct nu ocolit.-
- Pe timpul conducerii lui Antonescu - a fost închis în lagăr, pentru atitudinea sa față de nemții și a colaboratorilor săi.
- În lagăr a fost cu colegii închiși - un bun sfătuitor și un adevărat coleg de suferință, prin altorismul ce a dovedit nu era egoist.-
- Nu era căsătorit, din surzite își ajuta niște rude.-

P O R T R E T U L Nr. 10.-

al

Arhitectului Palatului ERNEST IOAN.

- Vîrsta la 1.XII.1939 aproximativ 58-60 ani.-
- Fizic plăcut cu gust în îmbrăcăminte - comunicativ cu toată lumea - gata să fie folositor cu un sfat.-
- Originar german - românizat - tatăl său a fost adus de Carol I cînd a început construirea Palatului din Sinaia.
- Crescut în țară și anume în Palat - unde tatăl său era arhitect - studiile le-a făcut în străinătate - după care a venit tot ca arhitect în locul tatălui său, pînă la data cînd eu am fost arestat - 1950.-
- Era specialist în construcțiile de munte - în special în fundații - pentru a evita egrasiile - un mare inhibitor al poporului român, cunoștea viața de familie a membrilor Casei Regale - un caracter obiectiv.-
- Un om de bine în toată accepțiunea, un caracter distinct, ura minciuna și intriga, devotat în serviciul său nu cunoștea ore de program cînd nevoia cerea să fie permanent la datoria sa.-
- Credincios rațional, înțelegător cu evoluția timpului și chiar a omului, nu se crampona în conservatorisme - chiar în specialitatea sa, cînd vedea că apare ceva mai bun de cum a fost înainte, îmbrățișa cu bucurie.-

PARTEA III-a

ANISTIRI5. II. 1940 - 23. VIII. 1944. -

După ce au descris în ordinea cronologică succesiunea evenimentelor politice interne ce s-au desfășurat în țară, având la condecere formula: Regele Mihai și Generalul I. Antonescu Conducător al Statului - fără a urma firul amintirilor cu considerațiuni pro și contra - acestea făcând parte din obiectul unor lucrări separate și cu caracter critic - în cadrul preocupărilor ce avem - capitolați prin care să fie prezentat fiecare în parte cu valoare intrinsecă - pe baza cărora să fie catalogat la locul cuvenit, pentru cunoașterea generațiilor viitoare. -

Incepând de la 5 septembrie 1940 și până la 23 August 1944 - Regele Mihai, a fost numai un simbol la cîma statului sau mai clar, putem spune fără a greși, că a fost prizonier în țară, al politicii hitleriste, care se baza și avea încredere în Generalul I. Antonescu și guvernul său cu care colabora în toate sectoarele de viață statală așa se și explică cum s-a lucrat în subversiv, pregătirea și execuția loviturii de stat de la 23 August 1944. -

Pentru ca să putem face o concretizare obiectivă care să constituie o verigă serioasă în lanțul partător de răboj al adevărului istoric românesc - nu avem nimic de care să ne agățăm, pentru a pune în seama Regelui vre-o faptă cu caracter politic, economic, financiar, social, etc. în perioada 5. II. 1940 - 23. VIII. 1944 - cu mare încredință și fără a abaza de ea - ar fi de anulat docilitatea și răbdarea de care a dat dovadă în acești patru ani - timp în care a lucrat perseverent la firul diriguitor al subversivului abita - mai mult, nu se poate spune nimic. -

Față de cele expuse mai sus, ne rămîne numai ca să-l prezentăm așa cum în viața sa particulară în casă și în diferite împrejurări. -

În sfera programului zilnic întocmit și pus în aplicare prin grija generalului I. Antonescu - care trînea pentru a conferența diferiți profesori civili și militari - Regele în orele rîvane la dispoziția sa - își găsea ocupația în bibliotecă din casă - în atelierul tehnic tot din casă - la radio

ori mergea la sera de flori, unde urmărea anumite procese de dezvoltare cu ajutorul specialistului - sau făcea plimbări cu mașina mică (Volkswagen) în incinta și în jurul Palatului - fiind însoțit de secretarul său MIROȘA IOANEFIN - de altcineva nu, în aceste situații.-

Biblioteca din casă o avea rămasă de la tatăl său și era ținută la curent, ajutat fiind de conferențiarul ce-i venea plus că primea tot ce apărea nou în țară sau străinătate prin grija Mareșelului Palatului.-

Atelierul tehnic era bine pus la punct, după diferite reviste ce avea, plus prin contactul ce avea lunar la Bran - cu unchiul său după Arhiducesa Ileana - Anton - acesta avea de asemenea un atelier complet, unde luora zilnic.-

Gospodăria Palatului și domeniilor coroanei, nu constituiau o preocupare deosebită pentru el - se mulțumea cu ceea ce vedea în diferite împrejurări ori cu ceea ce i se prezenta prin dări de seamă periodic prin Administratorul general FIORIAN MARI-NEȘCU.-

În ceea ce privește stașamentul său față de o serie de oameni din serviciul Palatului - însă de când era copil și de care în mod natural, trebuia să se simtă cât de cât mai legat - nu a justificat nici un gest în acest sens - era destul de reținat solemn și distant.-

În relațiile sale oficiale și particulare, nu putea să ascundă preferințele ce le avea pentru oamenii pe care îi cunoștea și aprecia înainte de 1940 - bineînțeles aceștia erau din marea elită a marelui aristocrații - în cazul că aceștia aveau vre-un urmaș - căuta să și-i apropie, fără a-l preocupa prea mult valoarea reală a lor - îi era suficient că le cunoaște familiile lor (GORGU GHICA, PIANCO-LAHOVARI-NEGRONTE, etc.) deși erau multe elemente tinere și bine cunoscute în cadrul oficialității din sfatul poporului sub raportul pregătirii lor profesionale a valorilor morale - pe aceștia nu-i apropia în genul celor de mai sus - se limita contactul regelui cu aceștia - la discuții în cadrul unor subiecte alese după scopul ce se urmărea mai mult nu (EUGEN DEMETRESCU specialist în finanțe și economie) i-a fost profesor la matematici - dar ca să-și deschidă sufletul față de el sau să-l invite în casă în mod prietenesc, ca pe ceilalți s-

- 3 -

În alegerea adjutanților, era cu mare grijă ca să nu intre, dintre acei care erau ridicați prin munca și aptitudinile lor direct din sinul poporului măcar prin soție să aibă o poșchiță oțt de mică de specială aristocrată - la nevoie să născocă numai să fie ceva măcar în intenții.-

Dintre foștii colegi de școală, a reținut lângă el și în jur dintre cei cu o origină aristocrată pe ceilalți nu i-a îndepărtat brutal - dar prin modul de a-i vedea anual, treptat, treptat îi așeza la distanță lucră ce aceștia au înțeles cu ușurință.-

Ca ocazia diferitelor vânători în diverse regiuni ale țării, în afara invitațiilor cu caracter oficial care într-o bună parte nu depindea de el, ci de interesele politice ale statului - nu am văzut niciodată vre-un invitat din București sau din regiunea respectivă ales dintre vânătorii ridicați prin munca și calitățile lor - în schimb nu lipsea: IORGU GHICA, SANDU RACOTA etc. trântorii ospitalei și ai țării.-

Zisele cluburi (Automobil - club - jochei club etc.) existau cu un scop bine precizat - unde Regele era președinte de onoare prin tradiție, nu am văzut și nici nu am auzit că s-ar fi putut strecura vre-un ridicat din popor - erau numai din rândul marelui societăți - cu toate că mulți erau, certați cu morala și onoarea, calități fundamentale în asemenea cluburi.-

Personal am auzit în câteva ocazii oficiale, când s-au făcut apropieri la lărgirea statutelor, care nu mai corespundeau timpului, fiind de față Regele totul a fost în zadar - nici un gest în acest sens.-

La fiecare început de an, când Regele primea din lista civilă - era tradiția să se împartă ajutoare la persoane și familii nevoiașe - bineînțeles după informațiile ce lua Mareșalul din timp - și o bună parte din aceste ajutoare - mergeau la membrii proveniți tot din marea societate.-

Pentru orșanii de război, văduve, mari mutilați - nu arăta un interes în mod hotărât - dintr-unu pentru ușurarea vieții lor, vre-un ban din lista civilă ori de la Domeniile Corcanei - făcea gesturile obișnuite în cadrul obligațiilor, nimic mai deosebit.-

Nu cunoșc să fi creiat vre-o bură pentru băieți sau fetele cu aptitudini excepționale la învățătură, pictură, etc. prin aceste gesturi ar fi promovat o serie de tineri dotați, plus că ar fi fost un exemplu pentru cei bogați să facă și ei vre-un gest asemănător.-

- 4 -

În jurul domeniilor, nu am văzut și nici nu am auzit ca să se fi înestreat vre-un cămin cultural, creșe pentru copii, școli pentru bătrâni, nici măcar în jurul Băvârșinului, o regiune eminentă cu o populație densă și săracă - aici unde venea în fiecare anobintă al anului nu a făcut nici un gest de care să-și lege numele său în regiune.-

Pentru refugiații din Nordul Ardealului - Bacovina etc. - nu a făcut vre-un act de îngrijire, etc.-

Nu a acceptat ca să se trimită familiilor ostașilor morți în lupta Falatului cu ocazia bombardamentelor 24-27 august 1944 - o îngrijire scrisă - nimic, nu i s-a propus altceva

L-am însoțit în nenumărate rânduri la zborurile ce le făcea la IARR sau la Aeroportul Zorileanu unde lucrau cele mai alese capete și mîini de tehnicieni, nu l-am văzut că se interesează de viața lor și a familiilor lor - de asemenea cînd mergeam la Timișoara ori la Banloc - nu era mare lucru să treacă măcar informativ printre muncitorii de la Reșița și împrejurimi, nu mai spun că regiunea era archipopulată cu refugiați și studenți - nici un gest - care s-ar fi impus în mod natural.-

Ca preocupări politice l-am putut simți numai după ce avea întrevederi în subversiv, cu Maniu, Brătianu, Bănu - atunci ce puteam să desprind, cînd îmi explica ce am de făcut în spiritul celor de urzesc mai mult nu purta discuțiuni sau le ducea între ochi cu care își petrecea timpul mai intim - în tot cazul era foarte prudent în acest sector politic.-

Despre actele de conducere ale lui I. Antonescu sau despre politica germană - evita orice discuție chiar cînd Mihail Antonescu a schițat gestul că vrea să se rupă de Mareșal, s-a făcut că nu pricepe se temea să nu-i înbindă vre-o cursă.-

Cînd au fost situații grele între el și Mareșal, a acceptat tot felul de jigniri, fără ca să ia vre-o atitudine sau să ceară să ceară sprijinul cuiva, s-a mulțumit cu rezemarea.-

Personal am încercat cînd mi-am permis împrejurările, să mă conving direct, asupra cauzelor pentru care nu a apropiat o categorie de oameni ridicați din popor - nu mi-a dat nici un răspuns clar, pentru fiecare obiect în parte, omu eu le abordasem dar, am înțeles că ducea tema, că accepta fără prea mult înconjur, vor lua atitudine netă - cînd s-ar convinge de anumite stări de lucruri din jurul său. (VARGOPI-JORJU-GHIDA, BOSSIN etc.)-

- 5 -

Ca unul care l-am secundat în pregătirea și execuția loviturii de stat de la 23 August 1944, nu l-am auzit nici odată comentând asupra acestui act politic până la plecarea mea 5.XI.1944 - în câteva rânduri m-a chemat în casă pentru a-și reînprospăta unele scene din timpul pregătirii - altădată - când mi-a mulțumit de răspunsul ce am dat unor reporteri străini - pe care i-am trimis la dînsul eu ca ostaș, nu fac nici un fel de politică.-

Era la curent cu istoria politică a neamului nostru, purta discuțiuni întemeiate pe cunoștințe pozitive mai mult, cînd a fost la încoronarea Regelui Angliei și în alte împrejurări tot acolo, povestea cu lux de amănunte despre modul cum tradiția este pusă la mare loc de cinste acolo - stîrnind ca și la noi să fie acelaș lucru - ce folos - că erau numai vorbe - faptele reale amănau toate cele ce spunea.-

Înțelega cu ușurință fapte și evenimente politice mai ales externe - le susținea ca argumente potrivire - dar probabil numai pentru sine - căci atunci cînd interesele țării cereau anumite acțiune din partea sa - se sustrăgea brutal de la acest imperativ (23 August 1945-8 ianuarie 1946) cînd a rupt orice relații cu guvernul și cu Comisia de Control Sovietică - lucrînd în mod vădit, cu cele două comisii aliate de control din țară; aducînd prin acest gest al său, mari neajunsuri în interiorul statului și în mod evident o mare deorientare politică a opiniei noastre naționale.-

Nu l-am înțeles niciodată cum a fost posibil ca să tolereze sau chiar să fie paravanul în dosul căruia - mama sa, să fie discutată cu temei, de către personalul lor de serviciu și apoi în opinia publică deschisă - pentru fapte care pe lângă o frasă morala și demnitatea ei, de Regină, mamă și femeie în vîrstă, plus prestigiul și autoritatea sa față de popor.-

Împrejurările făcuse ca acest fapt întunecos să fie oarecum stănat în 5-6 mai 1942 - de către Mareșalul I. Antonescu - prin alungarea din Palat a libidinosului VERGOPI și a scolitu-lui său PRERE LAZAR, - ca chiar în seara de 23 August acest element de ultimă speță să fie adus în Palat - unde fără nici o jenă față de nimeni, se manifesta ca în casa sa - fără a ține seama de nimeni și de nimic.-

Eu nu mi-am putut da nici un răspuns în această chestiune murdară, am putut renți să pot pleca cu un ceas mai devreme de acolo - singurul lucru bun ce am făcut.-

//.

După ce am enumerat în esențial modul său de a se comporta ca un și ca Rege, nu puteam să încheiem printr-o concluzie ușoară și modestă, fără a nu aminti pe scurt, rolul său în pregătirea și executarea loviturii de stat, de la 23 August 1944.-

În mod amănunțit și documentar, am povestit în Partea II-a totul, acum numai în câteva vorbe ca să iasă în relief valoarea sa din punct de vedere istoric - nu astfel deoarece - îmi aduc aminte când mă înapeiam cu avionul curier de la București la Debrința - îi aduceam pe lângă ceea ce îmi dădea Primul Ministru Generalul Sănătescu - ziarele care apăreau în capitală - unde era prezentat opiniei publice, ca un exemplar de monarh popular - cu iubire de popor - oțte speranțe și nădejdi polarizăm în jurul său, ca un peste mult timp, totul să fie rănit - oare cine să fi contribuit la o atare situație - sigur că anturajul a cărui componență răspundea din plin, aliniatelor de mai sus, care avea în frunte pe Ilustra și întancata mamă, prinsă în cleștele boalei ce marcează încheierea unei vieți și intrarea într-alta - l-am rupt de adevăratea sa misiune și l-am pus la rezerva unor oameni aventurieri și căutători de senzațional pe pielea altora - de unde să aibă asigurat profitul dinainte calculat.-

Regina Maria - Elena - a fost a lui de I. Antonescu în scopul de a da satisfacție poporului, care o compătinea, deoarece în 1930 a fost exilată la Florența acum era primită cu sufletul și brațele deschise în special de sexul feminin - și cu drept cuvânt mama venea să-și continue viața alături de fiul său.- La venirea sa în țară de la Florența, a fost însoțită de pictorul italian FREMURER cu soția și soacra sa - motivând că sînt adăși să repare picturile vechi din Palat - amîi însă eu trecut unul după altul - și nu am văzut nici un tablou vechi reparat sau măcar o pictură oit de modestă executată de acest pictor - în schimb, Iaculis, minca și era peste tot în Palat numai la Sinea - la București nu - pînă la abdicare cînd am părăsit țara. Rostul acesteia și al familiei lui nu l-am înțeles - iar cine era în măsură să mă lămurească, ocolca în mod neștețegit răspunsul.-

Cum a scos de la Florența în Palat - unde mai trăise 1920-1930 fără de nici o jenă, s-a arătat colții față de personalul mîrent - pentru atitudinile neplăcute ei în trecut - acei care erau cu serviciul în jurul Reginei Maria, al Princip. Ileana, la fel și față de funcționarii vechi i-a schimbat din posturi, iar pe alții i-a pensionat.-

Nu s-a putut stăpîni ca să nu arate ură, față de Archiducesa Ileana și copii ei - tot din cauza trecutului în Palat - cu toate că europa cînd era într-o situație grea la Bran - soțul cu domiciliul forțat de Hitler - nu a încetat să nu-și arate răutatea pe care o-avea în suflet - mai mult cînd a auzit că fiul Ștefan este elev la Colegiul N. Filipescu Predeal - a lansat cuvîntul ticluit în sensul că Ileana pregătește pe Ștefan să ia locul lui Mihai Rumai și numai să sîdăască germenul rău al urei între fiu și neamuri.-

Față de simpatia femeinilor din țară, toți se așteptau la anumite gesturi specifice locului ce ocupa și sexului prin tradiție măcar, ca să activeze în fruntea societăților de binefacere de ridicare și consolidarea concepției despre femeie - mamă - soră de caritate etc. - din partea ei - nici un fel de gest măcar s-a limitat la vizitele programate de I. Antonescu iar restul timpului s-a închis în turnul de fildeș pentru a-și duce în mod egoist și meschin viața avînd în jurul său ca Doamne de onoare pe Elena Catargi și Mari Ghica două epave certate cu propria lor familie numai vorbesc cu familia cea adevărat românească.-

Nu a acceptat să se organizeze în Palat ceseuri unde să invite și să cunoască personal, Doamne de bine recunoscute în opinia publică prin viața lor conjugală prin capacitatea lor etc. - scesute deoarece suferea de complexul de inferioritate fizică - îi lipsea din fizioul său femininul - iar din punct de vedere sufletesc, olocotea invidia pe cucoamele care aveau o viață conjugală și maternală naturală de aceea nu schimba nici pe cele două Doamne, care îi semănau ca două picături de apă.-

Pe timpul războiului a patronat atelierul de împletit din lînă, flanelă, fular, mînuși - în Palatul din București.-

După cum am enumerat la capitolul fiului său negațiunile cu le mai repet soi - i se cuvîna din plin toate, deoarece avea mare influență asupra lui, în orice ramură de activitate.-

- În legătură cu VERGOTI JACQUES din cele expuse în partea II-a la capitolul respectiv 1941-1942, ca apoi chiar din seara zilei de 23 August 1944, situația a luat forma definitivă și fără de nici un argument contra - despre adevărul și goliciunea începutului - cu o mică parenteză : la toți le era jenă să comenteze sau să accepte o stare situație, înăi lui VERGOTI și chiar ei - nu ? era jenă să aflișeze public din convoinul ce îi aveau.

- 8 -

Anturajul nou al Regelui era mai intii trecut prin
sibă celor din jurul mesei: EMIHA CATARGI, JAQUES VERGOTI,
PETRE LAZAR, BOSSIE, NEGULESSU etc.etc. alte amănunte sînt
treante în portretul anexă la Partea a II-a Amintiri.-

PARTEA III-a

AMINTIRI5.IX.1940 - 23.VIII.1944.-

După ce am descris în ordinea cronologică succesiunea evenimentelor politice interne ce s-au desfășurat în țară, având la conducere formula: Regele Mihai și Generalul I. Antonescu Conducător al Statului - fără a urma firul amintirilor cu considerații pro și contra - acestea făcând parte din obiectul unor lucrări separate și cu caracter critic - în cadrul preocupărilor ce avem - capitolul prin care să fie prezentat fiecare în parte - cu valoare intrinsecă - pe baza cărora să fie catalogat la locul cuvenit, pentru cunoașterea generațiilor viitoare.-

Începând de la 5 septembrie 1940 și până la 23 August 1944 - Regele Mihai, a fost numai un simbol la cîrma statului sau mai clar, putem spune fără a greși, că a fost prizonier în țară, al politicii hitleriste, care se baza și avea încredere în Generalul I. Antonescu și guvernul său cu care colabora în toate sectoarele de viață statală așa se și explică cum s-a lucrat în subversiv, pregătirea și execuția loviturii de stat de la 23 August 1944.-

Pentru ca să putem face o concretizare obiectivă care să constituie o verigă serioasă în lanțul purtător de răboj al adevăratului istoric românesc - nu avem nimic de care să ne aghim, pentru a pune în seama Regelui vre-o faptă cu caracter politic, economic, financiar, social, etc. în perioada 5.IX.1940 - 23.VIII.1944 - cu mare înghițitură și fără a abuza de ea - ar fi de amintit docilitatea și răbdarea de care a dat dovadă în acești patru ani - timp în care a lucrat perseverent la firul diriguitor al subversivului atîta - mai mult, nu se poate spune nimica.-

Fără de cele expuse mai sus, ne rămîne numai ca să-l prezentăm așa cum în viața sa particulară în casă și în diferite împrejurări.-

În afara programului zilnic întocmit și pus în aplicare prin grija generalului I. Antonescu - care trimitea pentru a conferența diferiți profesori civili și militari - Regele în orele rămase la dispoziția sa - își găsea ocupația în biblioteca din casă - în atelierul tehnic tot din casă - la radio

ori mergea la sora de fiori, unde urmasrea amnute procese de dezvoltare cu ajutorul specializatului - sau florea plumburi cu marga mica (Volswagen) in tinuta si in jurul Palatului - fiind insotit de secretarul sau MIROSLA IOANILIU - de atuncieva nu, in aceste situatii.--

Biblioteca din casa o avea ramasă de la tatăl sau și era ținută la curent, ajutorul fiind de conferențiară ce-l venea plus că primea tot ce apărea nou în țară sau străinătate prin grăjă Mareșalului Palatului.--

Atelierul tehnic era bine pus la punct, după diferite revizite ce avea, plus prin contactul ce avea Ianaș la Bremen - cu unchiul său după Arhiduceasa Elena - Anton - acesta avea de asemenea un atelier complet, unde luora zilnic.--

Gospodăria Palatului și domeniilor ocozorei, nu constituiau o preocupare deosebită pentru ei - se mulțumea cu ceea ce vedea în diferite împrejurări ori cu ceea ce l se prezenta prin știri de șesamă periodice prin Administrațorului General FLORIAN MARIȘESCU.--

În ceea ce privește atșamentul său față de o serie de oameni din serviciul Palatului - însă de când era copil și de care în mod natural, trebuia să se simtă cât de cât mai legat - nu a justificat nică un gest în acest sens - era destul de reținat solemn și distant.--

În relațiile sale oficiale și particulare, nu putea să asociază preferințele ce le avea pentru oamenii pe care îi cunoștea și aprecia înainte de 1940 - bineînțeles acestea erau din răsunată a marii aristocrații - în cazul că accepta avea vreun urmas - omnia să și-l apropie, fără să-l preocupă prea mult valoarea reală a lor - El era suficient că le cunoștea familiile lor (IORGU GHICA, PLANGO-LIHOVARI-NEGROFOTI, etc.) deși erau multe elemente ținare și bine cunoscute în cadrul oficialității din afara țării datorită sub raportul pregătirii lor profesionale a valorilor morale - pe de altă parte și apropiat în cazul celor de mai sus - se ținea contactul regelui cu acesta - la dispoziții în cadrul unor subiecte alese după scopul ce se urmărea mai mult sau (MURAR DEPARTESCU specializat în finanțe și economie) l-a fost profesor la matematică - dar ca să-și depășească suferința față de el sau să-l invite în casa în mod prietenos, ca pe odată și.

În alegerea adjutanților, era cu mare grijă ca să nu intre, dintre acei care erau ridicați prin munca și aptitudinile lor direct din sânul poporului măcar prin soție să aibă o poșchiță cât de mică de sponială aristocrată - la nevoie să născocă numai să fie ceva măcar în intenții.-

Dintre foștii colegi de școală, a reținut lângă el și în jur dintre cei cu o origină aristocrată pe ceilalți nu i-a îndepărtat brutal - dar prin modul de a-i vedea anual, treptat, treptat îi așeza la distanță lucrul ce accepta sau înțeles cu ușurință.-

Ca ocazia diferitelor vânători în diverse regiuni ale țării, în afara invitațiilor cu caracter oficial care într-o bună parte nu depindea de el, ci de interesele politice ale statului - nu am văzut niciodată vre-un invitat din București sau din regiunea respectivă ales dintre vânătorii ridicați prin munca și calitățile lor - în schimb nu lipseau IORGU GHICA, SANDU RACOTA etc. trântorii capitalei și ai țării.-

Zisele cluburi (Automobil - club - jochei club etc.) create cu un scop bine precizat - unde Regele era președinte de onoare prin tradiție, nu am văzut și nici nu am auzit că s-ar fi putut strecura vre-un ridicat din popor - erau numai din rândul marelui societăți - cu toate că mulți erau, certați cu morala și onoarea, calități fundamentale în asemenea cluburi.-

Personal am auzit în câteva ocazii oficiale, când s-au făcut apropouri la lărgirea statuteilor, care nu mai corespundeau timpului, fiind de față Regele totul s-a fost în zadar - nici un gest în acest sens.-

La fiecare început de an, când Regele primea din lista civilă - era tradiția să se împartă ajutoare la persoane și familii nevoiașe - bineînțeles după informațiile ce lua Mareșalul din timp - ei o bună parte din aceste ajutoare - mergeau la membrii proveniți tot din marea societate.-

Pentru orăni de război, văduve, mări mutilați - nu arăta un interes în mod hotărât - dând pentru ușurarea vieții lor, vre-un ban din lista civilă ori de la Domeniile Corcanei - făcea gesturile obișnuite în cadrul obligațiilor, nimic mai deosebit.-

Na cunosce să fi creiat vre-o bară pentru băieți sau fetele cu aptitudini excepționale la învățatură, pictură, etc. prin aceste gesturi ar fi promovat o serie de tineri dotați, plus că ar fi fost un exemplu pentru cei bogați să facă și ei vre-un gest asemănător.-

În jurul domeniilor, nu am văzut și nici nu am auzit
ce să se fi însestrat vre-un câmin cultural, creșe pentru copii,
azi pentru bătrâni, nici măcar în jurul Săvârșinului, o regiune
eminamente cu o populație densă și săracă - soi unde venea
în fiecare anotimp al anului nu a făcut nici un gest de care să-
și lege numele său în regiune.-

Pentru refugiații din Nordul Ardealului - Bacovina etc.
- nu a făcut vre-un act de îngrijire, etc.-

Nu a acceptat ca să se trimită familiilor ostașilor
morți în incinta Palatului cu ocazia bombardamentelor 24-27
august 1944 - o îngrijire scrisă - nimic, nu i s-a propus altceva

L-am însoțit în neenumărate rânduri la zborurile ce le
făcea la IAER sau la Aeroportul Zorileanu unde lucrau cele mai
alese capete și mâini de tehnicieni, nu l-am văzut că se intere-
sează de viața lor și a familiilor lor - de asemenea când mer-
geam la Timișoara ori la Banloc - nu era mare lucru să trecă
măcar informativ printre muncitorii de la Reșița și împrejurimi,
na mai spun că regiunea era arhipopulată cu refugiați și stu-
denți - nici un gest - care s-ar fi ius în mod natural.-

Ca preocupări politice l-am putut simți numai după ce
avea întrevederi în subversiv, cu Maniu, Brătianu, Bănu - atunci
ce puteam să desprind, când îmi explica ce am de făcut în
spiritul celor de urcăm mai mult nu purta discuțiuni sau le
ducea între cei cu care își petrecea timpul mai intim - în tot
cazul era foarte prudent în acest sector politic.-

Despre actele de conducere ale lui I. Antonescu sau
despre politica germană - evita orice discuție chiar când Mihail
Antonescu a schițat gestul că vrea să se rupă de Mareșal, s-a
făcut că nu pricepe se temea să nu-i întindă vre-o cursă.-

Când au fost situații grele între el și Mareșal, a
acceptat tot felul de jigniri, fără ca să ia vre-o atitudine
sau să cante să ceară sprijinul cuiva, s-a mulțumit cu resensa-
rea.-

Personal am încercat când mi-au permis împrejurările,
să mă conving direct, asupra cauzelor pentru care nu a apre-
piat o categorie de oameni ridicăți din popor - nu mi-a dat nici
un răspuns clar, pentru fiecare obiect în parte, cum eu le abor-
dăsem dar, am înțeles că ducea teama, că accepta fără prea mult
inconștient, vor în a atitudine netă - când s-ar convinge de anu-
ite stări de lucruri din jurul său. (VERGOFI-BOHEA-GHICA, BOSSIE
etc.)-

Ca unul care l-am secundat în pregătirea și execuția loviturii de stat de la 23 August 1944, nu l-am auzit nici odată comentând asupra acestui act politic până la plecarea mea 5.XI.1944 - în câteva rânduri m-a chemat în casă pentru a-și reînprospăta unele scene din timpul pregătirii - altădată - când mi-a mulțumit de răspunsul ce am dat unor reporteri străini - pe care i-am trimis la dînsul eu ca ostaș, nu facea nici un fel de politică.-

Era la curent cu istoria politică a neamului nostru, purta discuțiuni întemeiate pe cunoștințe pozitive mai mult, cînd a fost la încoronarea Regelui Angliei și în alte împrejurări tot acolo, povestea cu lux de amănunte despre modul cum tradiția este pusă la mare loc de cinste acolo - afirmînd ca și la noi să fie același lucru - ce folos că erau numai vorbe - faptele reale anulau toate cele ce spunea.-

Înțelegea cu ușurință fapte și evenimente politice mai ales externe - le susținea ca argumente potrivire - dar probabil numai pentru sine - cîci atunci cînd interesele țării cereau anumite acte din partea sa - se sustrăgea brutal de la acest imperativ (23 August 1945-8 ianuarie 1946) cînd a rupt orice relații cu guvernul și cu Comisia de Control Sovietică - lucrînd în mod vădit, cu cele două comisii aliante de control din țară; aducînd prin acest gest al său, mari neajunsuri în interiorul statului și în mod evident o mare desorientare politică a opiniei noastre naționale.-

Nu l-am înțeles niciodată cum-a fost posibil ca să tolereze sau chiar să fie paravanul în dosul căruiu-mama sa, să fie discutată cu tencii, de către personalul lor de serviciu și apoi în opinia publică deschis - pentru fapte care pe lîngă că frimau morala și demnitatea ei, de Regină, mamă și femeie în vîrstă, plus prestigiul și autoritatea sa față de popor.-

Împrejurările făcuse ca acest fapt întunecat să fie oarecum atenuat în 5-6 mai 1942 - de către Mareșalul I. Antonescu - prin alungarea din Palat a libidinosului VERGOTI și a scolita-lui său PIERRE LAKAR,- ca chiar în seara de 23 August acest element de nîbîmă speță să fie adus în Palat - unde fără nici o jenă față de nimeni, se manifesta ca în casa sa - fără a ține seama de nimeni și de nimic.-

Nu nu mi-am putut da nici un răspuns în această chestiune murdară, am putut reuși să pot pleca cu un ceas mai devreme de acolo - singurul lucru bun ce am făcut.-

După ce am enumerat în esențial modul său de a se comporta ca ea și ca Rege, nu puteam să încheiem printr-o concluzie ușoară și modestă, fără a nu aminti pe scurt, rolul său în pregătirea și executarea loviturii de stat, de la 23 August 1944.-

În mod amănunțit și documentar, am povestit în Partea II-a totul, acum numai în câteva vorbe ca să iese în relief valoarea sa din punct de vedere istoric - zic astfel deoarece - îmi aduc aminte când mă înapoiam cu avionul curier de la București la Dobrița - îi aduceam pe lângă ceea ce îmi dădea Primul Ministru Generalul Sănătescu - ziarele care apăreau în capitală - unde era prezentată opiniei publice, ca un exemplar de monarh popular - și iubit de popor - cite speranțe și nădejdi polarizam în jurul său, ca nu peste mult timp, totul să fie mărit - care cine să fi contribuit la o atare situație - sigur că entuzajul a cărui componentă răspundea din plin, aliniatelor de mai sus, care avea în frunte pe ilustre și întunecata mamă, prinsă în cleștele boalei ce marchează încheierea unei vieți și intrarea într-alta - l-am rupt de adevărata sa misiune și l-am pus la remorca unor oameni aventurieri și căutători de senzațiuni pe pielea altora - de unde să sibă asigurată profitul dinainte calculat.-

Regina Mamă-Elena - a fost adusă de I. Antonescu în scopul de a da satisfacție poporului, care o compătinea, deoarece în 1930 a fost exilată la Florența acum era primită cu sufletul și brațele deschise în special de sexul feminin - și cu drept cuvânt mama venea să-și continue viața alături de fiul său.- La venirea sa în țară de la Florența, a fost însoțită de pictorul italian FERRELLER cu soția și sora sa - motivând că sînt adăși să repare picturile vechi din Palat - anii însă au trecut unul după altul - și nu am văzut nici un tablou vechi reparat sau măcar o pictură cit de modestă executată de acest pictor - în schimb, locuia, mînea și era peste tot în Palat numai la Sinaia - la București nu - pînă la abdicare cînd au părăsit țara. Rostul acestei și al familiei lui nu l-am înțeles - iar cine era în măsură să mă lămurească, ocolea în mod neșteguit răspunsul.-

Cum a scos de la Florența în Palat - unde mai trăise 1920-1930 fără de nici o jenă, și-a arătat colții față de personalul mărunț - pentru atitudinile nepăsătoare ei în trecut - acei care erau cu serviciul în jurul Reginei Maria, al Princip. Ileana, la fel și față de funcționarii vechi i-a schimbat din posturi, iar pe alții i-a pensionat.-

Ea s-a putut stăpîni ca să nu arete ura, față de Archiducesa Elena și copii ei - tot din cauza trecutului în Palat - ca toate să sursa cînd era într-o situație grea la Bran - soțul cu domiciliul forțat de Hitler - nu a încetat să nu-și arete răstărea pe care o avea în suflet - mai mult cînd a auzit că fiul Stefan este elev la Colegiul N. Filipescu Predeal - a lansat vorba? tioluit în sensul că Elena pregătește pe Stefan să-și ia locul lui Mihai numai și numai să sîdească germanii rîu al urei între fiu și neamuri.-

Față de simpatia femeinii din țară, toți se așteptau la anumite gesturi specifice locului ce ocupa și sexului prin tradiție măcar, ca să activeze în fruntea societăților de binefacere de ridicare și consolidarea concepției despre femeie - mamă - soră de caritate etc. - din partea ei - nici un fel de gest măcar s-a limitat la vizitele programate de I. Antonescu iar restul timpului s-a închis în turnul de fildeș pentru a-și duce în mod egoist și meschin viața avînd în jurul său ca Doamne de onoare pe Elena Catargi și Mari Ghica două epave certate cu propria lor familie numai vorbesc cu familia cea adevărat românească.-

Ea a acceptat să se organizeze în Palat cearuri unde să invite și să cunoască personal, Doamne de bine recunoscute în opinia publică prin viața lor conjugală prin capacitățile lor etc. - aceasta deoarece suferea de complexul de inferioritate fizică - îi lipsea din fizical său femeinial - iar din punct de vedere sufletesc, olocotes invidia pe oncoanele care aveau o viață conjugală și maternală naturală de aceea nu schimba nică pe cele două Doamne, care îi semăna ca două picături de apă.-

Pe timpul războiului a patronat obeliera de împletit din lînă, flanelo, fulare, mînași - în Palatul din București.-

După cum am enunțat la capitolul fiului său negațianile nu le mai repet aici - i se curvin din plin toate, deoarece avea mare influență asupra lui, în orice ramură de activitate.-

În legătură cu VERHOVI JAMES din cele expuse în partea II-a la capitolul respectiv 1941-1942, ce apoi chiar din seara zilei de 25 August 1944, situația a luat formă definitivă și fără de nica un argument contra - despre adevărul și goliciunea începutului - ea o nica paranteză : la boti le era jena să conștate sau să accepte o stare simpatie. Încă lui VERHOVI și chiar ei - nu le era jena să scrișese public din convolul ce îl avea.

- 8 -

Anturajul nou al Regelui era mai intii trecut prin
sita celor din jurul mamei: KIENA CATARGI, JACUES VERGOTI,
PEPES LAZAR, BOSSIE, NEGULESCU etc.etc. alte amănunte sînt
trecute în portretul anexă la Partea a II-a Amintiri.-

ORGANIZAREA PALATULUI1. XII. 1939-5. IX. 1940.-I. Mareșalul

- Mareșalul Palatului Ernest Urdărescu
- Protocol și Ceremonii (Stîrcea Senior
Flondor Iancu
Ulea Cotav
- Maestra de vîntoare Mocioni Anton
- Director Ad-tiv Marinescu Florian

II. Casa Militară

- Șeful Casei Militare General Ilscievici Const.-
schema anetă.
- Adjutanții Regali idem.
- Curierii regali idem.
- Bat. de Gardă idem.-

Funcționari superiori din Palat 1. XII. 1939-5. IX. 1940.-

- Ad-torul Domeniilor Coroanei G1. rez. Manolescu Alex.
- Ad-torul Palat și Dependințelor Col. rez. Stavăr Gh.
- Arhitectul Palatului Ig. Ernest Ion
- Inspector de vîntoare Chefneaux Vasile.
- Bibliotecar C-dor rez. Mănoiu.
- Dir. Garnit-Regale Inspector Pavelescu.

Adjutanții Regali:

- Col. Filiti Const.
- Col. Pastia Alex.
- It. col. Dîmbocianu D.
- It. col. Basescu Radu
- It. col. Klaus Alvin
- It. col. Ighilescu Mihai.

Curierii Regali

- It. col. Mihalăscu Const.
- It. col. Plorescu
- Maior Ilinț Virgil
- Cpt. Stănescu Gh.
- Cpt. Plesniță Eugen
- Cpt. Pauliu Eugen
- Cpt. Grigore Dan

Batalionul de Gardă

- Maior Ilie Radu.-

PORTRETUL NR. 1

al

Fostului Rege Carol al II-lea.-

- Născut la 16.X.1893, din părinții (Ferdinand și Maria).-
- Ca fizic prezentabil cu rafinement exagerat în îmbrăcăminte.-
- Foarte dotat cu aptitudini intelectuale, uneori precoce și chiar periculos. (Caracterizat de bunicii săi Carol I).-
- Avea nevoie încă de tiner să fie sever supravegheat de către pedagogii și *manieri* săi.-

Până la moartea Regelui Carol I - sept. 1941 - a fost permanent supravegheat și controlat de acesta, care fără de înconjur îl prezenta profesorilor săi, în toată goliciunea sa sufletească. Studiile făcute în țară și străinătate, le-a făcut cu ușurință datorită aptitudinilor sale, însă cum scăpa de sub control își făcea de cap, căutând să aibă în anturajul său elemente cu care să se întrecă.-

Foarte abil în specularea sentimentelor părinților săi care erau infomați la timp de manifestările sale - smulgându-le și îndepărtându-i de la orice dojană, pentru a reînprospăta dragostea lor, stit de des, că acceptia deveniseră foarte sceptici asupra viitorului fiului lor.-

Pe timpul războiului 1916-1918, deși era ofițer activ (căpitan) avea preocupări de natură personală, prin care sfida narile sacrificii ale neamului, lacune pe care mama sa Regina Maria - căuta să le acopere - prin prezența sa permanentă printre răniți, pe front - unde el o însoțea rar - cu tatăl său foarte puțin, ca să nu aibă contact cu Ion Brătianu și generalul Averescu, care erau permanent lângă Rege.-

Ion Brătianu și generalul Averescu, aveau un capitol special în memoriile lor - asupra Prințului Carol - fapt pentru care când a ajuns Rege - a făcut tot ce s-a putut ca prin fostul secretar Popa Costea să pună mina pe memoriile lui Averescu lăsând să se publice numai notele zilnice ale acestuia în locul memoriilor antrase în mod abil. (Dela Archib. Ernest Ion).-

Merge până la încălcarea obligațiilor lor constituționale, că în mod premeditat se căsătorește cu Zina Centocousino la Odesa - de unde a fost adus cu mari greutate și căsătoria a fost anulată, dar fructul acestei uniri a venit, deci nevoia ca țara să suporte pensia viageră în străinătate a mamei și fiului până la majorarea acestuia.-

În primăvara 1917 când s-a înființat primul Bat. de Vinț. de Munte a fost numit Comand. Onorific în realitate îl comand. Maiorul Bădulescu Virgil, care primise ordine clare de la Rege, I. Brătianu și G-ralul Averescu, cum să se ocupe de activitatea Prințului, fără de cruțare, lucru pe care maiorul Bădulescu Virgil l-a făcut din plin, dar mai târziu după 1930 - a fost complet ostracizat din armată.-

În continuarea abaterilor de la obligațiile militare, cine s-a organizat Grupul Vințitorilor Munte 1919-1920, a fost numit

Comandant al acestui Grup secundat de colonelul Bădescu Job, care pe timpul manevrelor de toamnă s-a dat la tot felul de escapade, fapt pentru care Regele Ferdinand - I-a pedepsit cu izolarea completă de Palat în Bistrița - Mășad câteva luni.-

Prinții săi îngrijiți, de modul cum Prințul Carol înțelegea să se manifeste, deoarece depășea orice îngăduință din partea opiniei publice, au înțeles să mijlocească împreună cu Ministrul de Externe, atunci Tache Ionescu - căsătoria sa cu Prințesa Elena a Greciei - lucru ce s-a realizat - ca după 7 luni - 25.X.1921 să apară și fiul lor Mihai.-

Căsătorit fiind, nu se lasă și nu renunță la păcatele trecutului, ba a devenit și mai autoritar în casă - motivând că tatăl său este prea docil față de Brătianu - Averescu etc. situație care îi ga grăbi înălțarea de la tron și îndepărtarea din țară.-

În ianuarie 1925, este îndepărtat din țară și se stabilește la Paris unde tineretul român, care mergea acolo la studii - era atras în cercul Prințului îngroșând rîndurile în jurul său - situație care conta foarte mult pentru comentatori timpului - în favoarea Prințului, cazul studentului în Medicină Gotcu, care mai târziu a fost un deputat medic la Iași și alții.-

Tot acolo intră în legătură cu un aventurier internațional Barbu Ionescu, care l-a subvenționat cu bani și alte obiecte de mobilă prețioasă - acesta urmărind scopuri cu mari beneficii pentru el, când Prințul va deveni Rege.-

Duce viața în concubinaj cu aventuriera Elena Lupescu, care ca orice femeie fatală, nu a crutat nimic, când Carol a devenit Rege - aceasta ca să-și satisfacă toate ambițiile nebunești în lux de toailete, nobilă promovind o serie de femei din familia sa, pe care prin căsătorii calculate, le-a lansat în buna societate (d-na Gasti - d-na dr. Păun, etc.), ajungând prin influența sa să cocotească în politică oameni venali ca Franasovici etc.-

După ce s-a instaurat ca Rege la 8 iunie 1930 - aduce o serie de reforme personale, răsturnând din temelie statul așa de șubred după Regentă și anume:

a). instrumentează dihhnia desmembrării partidelor politice, prin aceasta a desorientat pe cetățeanul naiv față de culisele politice, creînd o serie de dezidenți politici fără de valoare.-

b). Se mărește numărul grupărilor politice, cu programe variate și irealizabile;

c). forțează creșterea industriei Malaxa - Auschnit, pe seama bugetului statului, în scopul meschin, ca cei 2 industriași să-și asigure participarea cu mari pachete de acțiuni.-

d). forțează cuplarea Uzinelor Reșița cu cele două industrii în acelaș scop personal.-

e). patronează emisiunea timbrului de aviație sub diferite forme - ca să realizeze beneficii stat și persoană.-

f). înființează D.I.S.C.O.M. și Distribuția - cu acelaș scop venal de profit personal.-

g). schimbă uniformele în armată, cunsteriale scumpe, importate de la Paris.-

h). consuzi oneroase pentru aviație, la Casa imaginare în străinătate - pentru care s-au scos avansuri din visteria statului, care s-au mers la destinație ci s-au luat alte căi.-

- 3 -

i). numiri subiective la conducerea Băncii Naționale, contrar statutelor de funcționare.-

j). camuflarea și stingerea procesului dintre statul român și soc. petrolifere din țară - care de la înființarea lor, nu au respectat obligațiunile ce aveau în zonele de exploatare (construiri de șosele, poduri, spitale, etc), care trebuiau să plătească statului din urmă și cu dobânzile aferente, sume care depășeau câteva bugete anuale, ori cei interesați prin interpușii lor la Rege, bineînțeles contra bani serioși - acest proces s-a stins.-

l). contrar tradiției în justiția noastră, anulează inamovibilitatea magistraților, în scopul ca ei să poată fi manevrați în sentințele lor, după scapări politice.-

m). se ^{decora} ~~decorează~~ cu ordinul Mihai Viteazul, pentru fapte de arme imaginare pe front 1916-1918 și se înproprietărește la Băneasa cu 25 ha. pământ.-

n). grevează bugetul statului cu construirea a 6 pavilioane moderne în jurul lacului Ceroviște și pădurea Peris - în proiect o nouă reședință de circumstanță.-

o). deafințează vechea Constituție și guvernează personal.

p). promovează în posturi de răspundere oameni nepregătiți, dar gata să execute ordinul dictatorului.-

r). își face depozite de valută forte în străinătate și cumpără terenuri vaste pentru plantații peste Ocean.-

PORTRETUL Nr.2

al

Fostului demnitar Urdăreanu Ernest.

- Născut aproximativ 1893 sau 1895 - dintr-o familie de boieri din Craiova.-

Ca fiu foarte prezentabil și cu maniere feminine în ceroul societății intime.-

Foarte cochet civil și militar, arivist, intrigant, îndrăgăneț, fără de limită, violean prin excelență, erotooman de profesie, arghirofil belnăvicios, solemn și cu aspecte de înaltă ținută morală, cu cei săi cunoscuți, ca ulterior fără nici o jenă să-și lovească pînă la temelie - pentru a-și asigura drumul ambițiilor sale - foarte laș în momente grele sociale, participă în mod teatral la grija și durerea celor mulți - pînă în momentul oportun - cînd trece brusc la exercitarea influenței sale asupra celor pe care i-a părăsit.-

- Cu lumea străină plin de curtuozie pînă cînd are ocazia să devină tenețar pînă la pericolul capital.-

- Abil în a se lepăda de răspundere în fața celor mulți avînd întotdeauna acoperire cu țapi ispășitori - el nu este nici odată vinovat.-

- Averea sa se cunoaște toată lumea, el însă o nega și justifică permanent, o jenă financiară.-

- În lumea diplomaților acredități în țară, nu avea nici un fel de relații - fapt pentru care ținea la Protocol și Ceremonii pe Stîrcea senior și Flondor Iancu, accepta și asigurarea întinșurii măsurii relațiile de circumstanță cu diplomații din țară.-

- În societatea românească era cunoscut într-un cerc restrîns unde a trăit pînă la venirea la Palat - de scena acest cerc a devenit mare și cu posibilități nelimitate.-

PORTRETUL NR.3

al

Generalului IIASIEVICI CONSTANTIN.-

- La 1.XII.1939 era în jurul vârstei de 55-60 ani.-
- Originar din Botoșani, dintr-o familie de boieri.-
- Ca fizic foarte prezentabil, cu mult gust și rafinament în îmbrăcăminte (civil și militar) puțin defect în vorbire.-
- Se descurca cu ușurință în diferitele situații din Palat ca unul care prin vechimea sa - văzuse și suferise multe.-
- Puțin prevenitor cu cei din jurul său - mai mari ori mai mici ca el în funcțiuni - datorită ideilor prea frumoase despre persoane și poziția sa, în comparația cu cei ce-l înconjurau.-
- Iubitor de avere, nu se da înlătură de la primirea diferitelor cadouri de la persoane, întreprinderi etc. fiind convins că aceștia o fac pentru a-l avea oriunde ca sprijin în caz de nevoie.-
- Iubitor de jocuri de noroc și de curse de cai însă cu banii altora.-
- Făcuse urmele unui fost bun călăreț - acuza specula trecutului său.-
- Puțin înțelegător al celor mulți, deci nu se obosea cu probleme care-l indispuceau.-
- Transformările sociale nu-l preocupau de aceea și viața lui de toate zilele era în desacord cu ritmul nou.-
- Fără relații cu personalități străine aflate la noi în țară.-
- Egoist prin excelență.-

PORTRETUL NR. 4

al

Postului demnitar MOGIONI ANTON.-

- Vârsta 1.XII.1959 în jurul 60-62 ani.-
- Originar din Timișoara, dintr-o veche familie de boieri români, maghiarizați cu mult înainte de 1918.-
- Fizic acceptabil, pentru un ochi versat se putea vedea ușor în fizicul său, tipul în degenerare, fapt pentru care nici nu s-a cășătorit - situație care-l puneau de multe ori să se manifeste sub imperiul complexelor de inferioritate, în prezența Suveranului chiar.-
- Trăia cu convingerea fermă, că statul român și Palatul, nu se puteau lipsi de persoana sa în orice situație ar fi fost, lucru pe care mulți nu l-au înțeles.-
- În relațiile sale cu demnitarul statului și cei din palat era foarte distant - probabil că se baza pe averea ce o avea ca moștenire, altceva nu justifica nimic mai deosebit.-
- Sgîrcit pînă la svariție îi părea rău și de ce consuma el - primea însă orice cedeu fără jenă.-
- Nu accepta să aibă vre-o servitute față de statul român - din contră socotea că statul îi datorează lui.-
- În relațiile cu străinii, se comporta după caz, ori apărea cu un mare aristocrat român, maghiar, austriac - îi era indiferent - numai să fie în nota și spiritul momentului de circumstanță.-
- Nu a marcat nici un gest de ajutor pentru cei săraci după Dăneniile sale sau împrejurimi, nici față de biserică, școală, etc. nici fiind în viață și nici după moarte.-
- Scopul inferiorii lui Stîrcea Ion, după moartea sa - a dat prilej la multe contraverse - adevărul nu se știe precis.-

PORTRETUL NR.5

al

Fostului deanitar STIROEA Senior.-

- Virsta 1.12.1939, aproximativ 60-65 ani.

- Originar din Văleni - Moldova, dintr-o familie de boieri, care pînă în 1918 a funcționat la Curtea Imperială din Viena - ajuns acolo prin căsătoria sa cu o engleză, iar după 1918 a venit la Curtea Regală din București, ca șef al Protocolului și Ceremoniilor din Palat.-

- Ca fizic, un bătrîn simpatic cu manifestări în serviciu și în afară cu adevărat civilizate și atrăgătoare, prevenitor cu tot felul de oameni, cu gust rafinat în îmbrăcăminte, vorbea puțin și cu miez - purta relații cu acreditatii străini dintre care cele mai rodnice, prin aceasta contribuind mult în interesele statului român - era un permanent "memento" pentru Rege și fiul său - în relațiile lor cu cetățenii români și străini - le spunea direct opiniile sale, asupra criticilor din sinul poporului precum și din străinătate, foarte cult și în acelaș timp modest, un filantrop rațional iubea și înțelegea poporul român, nu era regionalist - nu avea apartenență politică de partid, ~~nu~~ prea înțelept tîlmăcător al transformărilor sociale umane - susținea teza în sensul că fiecare areol cu specificul său de viață, cine nu înțelege acest lucru, va fi sacrificat cu sau fără voia sa.-

PORTRETUL Nr.6.-

al

Postului demnitar PYONDOR IANCU.

- Vîrsta la 1.XII.1939 - aproximativ 55 ani.-

- Originar din Bucovina dintr-o familie de boieri -
 vechi luptători pentru interesele românești pînă la 1918 a
 activat la Curtea Imperială Viena - împreună cu Stîrcea senior,-
 ulterior la Palatul Regal din București, alături de Stîrcea se-
 nior.-

Fizic prezentabil cu gust rafinat în îmbrăcăminte, cu
 manifestări vizibile democratice, comunicativ și gata să intervină
 cu ceva folositor în relațiile cu oamenii, foarte amabil cu
 publicul de toate categoriile, de asemenea cu străinii acre-
 ditați în mijlocul cărora se bucura de o stimă deosebită, con-
 știent de calitățile și lacunele poporului nostru - cult și
 modest - neobosit în participarea la manifestările culturale
 românești și gata să încurajeze pe începători în viață - un al-
 ternant plin de afecțiuni - însă fiind cărac deoarece pierduse
 din avere în politică - ajutat în sensul că obținea de la cunos-
 cuți ajutoare pentru cei neajunși.-

Mindru că este fiul unei regiuni ca Bucovina - nu avea
 apartenență politică - era echitabil în manifestările sale cu
 toate grupările politice - un ideal ajutor al superiorului său
 Stîrcea senior.-

PORTRETUL Nr.7.-

si

Postului demnitar Ulles Octav.-

- Virata la 1.XII.1939 aproximativ 52-55 ani.-
- Originar din Iasi dintr-o familie de functionari de stat - a debutat in cariera diplomatica dupa razboiul mondial - ca invalid a urmat dreptul scot. diplomatic - la Paris - apoi cu concursul lui Balif atunci demnitar la Palat, a fost adus la Protocol ca al 2-lea ajutor la Stircea senior.-
- Foarte prezentabil ca fizic, excesiv de controlat in imbracaminte, cu gesturi exagerat de studiate, foarte voalat in manifestarile sale particulare si oficiale, superficial in lamurarile ce dadea verbal si scris - interesul personal il insotea in toata policianea in relatiile sale, cult dar increzut, lipsit de modestie, sfemelat incorijibil - nu bea si nici nu juca jocuri de noroc - gasea timpul potrivit sa cultive intrigi in palat si siura in cercurile bucurestene - ca apartinuta politica - intre 4 ochi cel mai devotat membru activ - dupa aceea situatia oscila in sensul unde interesele trageau mai mult la cinstar.-
- Inbitor de bani, avea avere pe care o camufleaza, ironia si reflexist patimas - poseda cea mai bogata garderoba din capitala - egoist - nu a dat posibilitatea nimănui sa se inițiese in protocol și ceremonii la Palat de teama să nu-i coupe locul.-

PORTRETUL Nr.8.

al

Fostului deanitar MARINESCU FLORIAN.

- Virsta la 12.I.1939 aproximativ 55-58 ani.-
- Originar din cimpina dunării dintr-o familie de obisburi.-
- Ridicat din funcționar de carieră, intrat în administrația Palatului după terminarea studiilor, înainte de războiul mondial.-
- Foarte prezentabil la fizic, foarte controlat și cu gust în îmbrăcăminte - în manifestările sale de serviciu și particulare, destul de confuz - nu acorda nici superiorilor și nici subalternilor calități, ci numai defecte.-
- Nu accepta să-l egaleze cineva - sugestiile oricui nu-l interesa - totul pornea de la el și se termina cu el, fapt pentru care justifica în mod permanent o stare de nervi, arătând că tot greul serviciului el îl poartă, ceilalți îl încercă.-
- În orice moment gata pentru critică asupra oamenilor politici de toate nuanțele - socotindu-se în drept a fi îndrumătorul lor în sectoarele: economic, financiar, etc.-
- Arhifofil pătimaș - jucător la cursele de cai fără rival, un mare reformist al cluburilor (Automobil club - Jockey Club), invidios pe colegii care s-au realizat în viață din punct de vedere material și moral - nemulțumit veșnic de situația sa deși avea proprietăți urbane - acțiuni etc. nu avea copii dar nici nu a ajutat pe cineva din familie sau străini.-
- A dovedit devotament nelimitat față de J. Antonescu pentru să câștige încrederea - bineînțeles cu scopul de a-i încredința conducerea Domeniilor Coroanei pe lângă ce avea în Palat - socotindu-se cel mai indicat să facă ordine în aceste sectoare.-

PORTRETUL Nr.9

al

Fostului demnitar Col. rez. STAVAR GH.

- Virsta la 1.XII.1939 aproximativ 50-52 ani.-
- Originar din Iași, fiul unui funcționar superior.-
- Fizic prezentabil - gust ales în îmbrăcăminte, atent cu toți din jurul său, sever și aspru în manifestările sale, însă foarte deștept și înțelegător.-
- Un excelent organizator în administrația ce i se încredința oriunde era pus - după oțva timp se vedea clar că a schimbat totul și numai în bine.-
- Un caracter ales, ura și chiar alunga pe cei ce umblau cu vorbe de la unul la altul, aprecia munca pe care oția s-o stimuleze, ura lenea, vorbea puțin dar cu miez.-
- Devotat Regelui - nu se ferea să-i spună în față ceea ce nu-i convenea în sectorul de lucru pe care-l conducea.-
- Iubea pe cetățeanul țării, pe care cind avea ocazie îl iubea arătându-i adevărul direct nu ocolit.-
- Pe timpul conducerii lui Antonescu - a fost închis în lagăr, pentru atitudinea sa fătțigă contra neațtilor și a colaboratorilor săi.
- In lagăr a fost cu colegii închiiși - un bun sfătuitor și un adevărat coleg de suferință, prin altruismul ce a dovedit nu era egoist.-
- Nu era oțătorit, din amite își ajuta niște rude.-

PORTRETUL Nr. 10.-

al

Arhitectului Palatului ERNEST IOAN.

- Virsta la 1.XII.1939 aproximativ 58-60 ani.-
- Fizic plăcut cu gust în îmbrăcăminte - comunicativ cu toată lumea - gata să fie folositor cu un sfat.-
- Originar german - românizat - tatăl său a fost adus de Carol I când a început construirea Palatului din Sinaia.
- Crescut în țară și anume în Palat - unde tatăl său era arhitect - studiile le-a făcut în străinătate - după care a venit tot ca arhitect în local tatălui său, până la data când eu am fost arestat - 1950.-
- Era specialist în construcțiile de munte - în special în fundații - pentru a evita egrasiile - un mare iubitor al poporului român, cunoștea viața de familie a membrilor Casei Regale - un caracter obiectiv.-
- Un om de bine în toată accepțiunea, un caracter distinct, ure minciuna și intriga, devotat în serviciul său nu cunoștea ore de program când nevoia cerea să fie permanent la dispoziția sa.-
- Credincios rațional, înțelegător cu evaluarea timpului și chiar a omului, nu se crampona în conservatorisme - chiar în specialitatea sa, când vedea că apare ceva mai bun de cum a fost înainte, îmbrățișa cu bucurie.-

A M I N T I R I

In dimineața zilei de 5 sept. 1940, se comunică la radio și prin presă, precum și în Monitorul Oficial, transmiterea tronului de către tatăl fiului său Regele Mihai I; în paralel Mesajul Conducătorului Statului către popor, urmat de Decizia Ministerială cu numirea Guvernului, culminând prin proclamarea Statului legionar.-

Urmază o serie de Decizii Ministeriale cu scoaterea din armată a unor generali, ofițeri superiori și chiar inferiori, acordându-li-se drepturile la pensie după anii ce au servit - în același mod și la Siguranța Generală a Statului, este scos dr. Eug. Bănu și adus în locul acestuia Eugen Cristescu - idem la Justiție, etc.; unii dintre cei de mai sus au fost închiși la Jilava pentru a fi cercetați pentru fapte săvârșite în afară de lege.-

In Palat se face o radicală primenire, începând de la Mareșalul și Șeful Casei Militare, până la ultimul lacheu, exceptându-se acei care nu aveau nimic necurat la caziarul secret de la Siguranță; - nu a fost cruțat nici personalul detașat de la Minist. de Interne la Palat - Inspector, Comisar, agenți, - au fost înlocuiți cu alții având în fruntea lor pe Româniuc (Romănescu) legionar notoriu.-

La Batalionul de Gardă, se suspendă portul uniformei albastre pentru ofițeri, subofițeri și trupă și se înlocuiește cu uniforma ochi în toate ocaziunile. Casarma de la Ghencea, este luată de la Batal. de Gardă și dată Reg. de Artilerie Anti-Aeriană urmând ca recruții să fie instruiți cu toții la Sinaia - efectivul Batal. reducându-se.-

Regele Mihai primește programul de activitate zilnică de la Conducătorul Statului, care i-a organizat o serie de conferințe ținute de către Profesori Univ. și diferiți Ofițeri superiori și Generali; nu primește pe nimeni în audiență fără de Conducătorul Statului - toate deplasările Regelui din Palat în

Capitală -- Sînsia ori în țară, se face cu știrea Conducătorului Statului.-

Pentru a face dovada în fața opiniei românești, despre ceasce dorește Conducătorul cu Instituția Monarhică, la finele lunii sept. 1940 s-a plimbat pe jos împreună cu Regele, pe Calea Victoriei, la ora cînd strada era arhipopulată - această chestiune a fost pentru prima și ultima oară, evenimentele ce au urmat nu a mai îngăduit asemenea manifestare.-

Tot acuma, Președ-Cons.de Miniștrii, organizează expoziția locuinței personale a Elenei Lupescu și a sediului Masonic din București, pentru documentarea marelui public - unde a organizat personalul necesar cu explicațiile cuvenite.-

Ca o dovadă de perfectă armonie între Rege și Conducător, la 1.X.1940 - Regele face vizita de etichetă Conducătorului Statului la locuința sa din Jilava - însoțit de Maiorul Adj.Tomescu Mircea, fapt care a fost exploatat cum se cuvine de presă.-

La 5.X.1940 - Statul legionar, organizează mari manifestații în capitală, precum și în toată țara, pentru a marca prima lună de guvernare legionară. Acuma au loc în închisoarea Jilava masacrările deținuților politici, puși la dispoziția Minist.Juștității pentru cercetări - de asemenea omorîrea Profesorului N. Iorga răpit de la locuința sa din Sînsia, a Profesorului Virgil Madgearu răpit de la locuința sa din București.-

La 10.X.1940 sosește în București, Misiunea Militară Germană, în frunte cu generalul Hansen și generalul de aviație Gestenberg cu întreg Stat Majorul lor - care sînt primiți în cadrul oficial de Conducătorul Statului și Guvern - Compania de onoare cu drapel, au fost din Bat.de Gardă - și găzduiți într-un pavilion de la Scola Sup.de Război.-

La 14.X.1940 Bat.de Gardă - după directivele Marelui St. Major prezintă pe cîmpul de instrucție Ghencea, un exercițiu de luptă cu dublă acțiune, în fața Misiunii Germane, pentru a arăta practic doctrina de luptă a infanteriei romîne.-

Pe sînsa de 15.X.1940 sosește în țară de la Florența, în urma apelului Conducătorului Statului, Regina Mamă Elena, primită la Curtici de fiul său Regele Mihai, iar în București de Conducătorul Statului cu Guvernul legionar.-

Zina de naștere a Regelui Mihai 25.X.1940 - este sărbătorită cu mare pompă de Guvern în capitală și în țară.-

După scurgerea celor două luni de la venirea Guvernului legionar opinia publică din întreaga țară a urmărit toate eve-

nimentele ce au avut loc, fără a se produce nici cel mai mic neajuns libertăților individuale, ba ceva deosebit s-a petrecut, s-au înființat la toate primăriile din sate țirguri și orașe, cutia cu reclamațiunile cetățenilor direct la Conducătorul Statului - pe care autoritățile locale erau obligate să le trimită la destinație.-

În mijlocul acestei opinii publice se găseau și vechii oameni politici, ca Maniu, C.Brătianu etc.etc., care cu tot tactul și experiența lor, au procedat cu mare răbdare așa ca să nu agite masele atita de încercate din punct de vedere moral, cu știrbirea hotarelor, din punct de vedere material cu pierderea gospodăriilor acei ce erau refugiați alții loviți de urmările outresurului care a fost din contra au indemnât direct și indirect la ordine și supunere noiei formule politice, pînă ce se va trece criza începută din iunie 1940.-

Acești bătrîni politici, cu colaborarea altor oameni politici, au ținut trează conștiința celor ce se alăturau lor în mod tacit, urmărind continuu evoluția evenimentelor interne și externe - intervenind ușor și cu precauțiune cînd era cazul - se mai foloseau și de faptul că dr.Eugen Bîanu era liber și l-au încredințat cu supravegherea în capitală și în centrele mari din țară, a adversarilor, care ar fi putut să îngreuneze scopul lor final, în legătură cu soarta neamului.-

Într-un cuvînt, Ion Antonescu, bucurîndu-se de încrederea lui Hitler, a reușit să oprească un război civil intern, care era pus la cale din vara anului 1940 - mai mult a reușit ca dintr-o colaborare militară (a fortuit) - să ajungă la alianță politico-militară (în primăvara 1941) avînd garanția germană, că pînă la sfîrșit, teritoriile luate, vor reveni la Patria Mamă, - în continuare și în mod tacit, au socotit că în cazul cînd politica lui Ion Antonescu nu va reuși, să fie ei în stare a lua în mînă soarta poporului românesc, alături de cei mai puternici.-

La 8.XI.1940, ziua numelui Regelui Mihai și în acelaș timp, patronul partidului legionar, care pe lângă serbările organizate în țară, au organizat la Iași - locul de naștere al acestui partid - la Sfînții Arhangheli, Mihail și Gavril - serbarea cea mare în prezența Regelui și a Conducătorului, unde s-au desfășurat tot felul de manifestații de bucurie pentru a se marca din plin acest eveniment.-

Ca acest prilej al serbărilor de la 8.XI.1940 la Iași și în țară, observatorii germani, s-au convins despre legătura poporului cu tânărul Rege și despre încrederea în Conducătorul Statului, lucru important pentru ei, care aveau un scop clar, în Sud-Estul European.-

În 11.XI.1940 se declanșează outremurul care a provocat pagube și nezasuri mari în București - Moldova de Sud - cu deosebire în jurul Vrancei la Panciu - Odobesti - unde Regele a mers personal împreună cu Conducătorul Statului mingiind și ajutînd cum s-a putut în timpul acela.-

Începînd de la 15.XI.1940 Misiunea Militară Germană trimite echipele necesare de ofițeri și subofițeri în toate garnizoanele din țară - unde să pună la curent cadrele armatei române cu noua doctrină de luptă - aceste echipe s-au bucurat de primire caldă și binevoitoare, organizîndu-se la Cercuri Militare și Civile, reuniuni pentru legătura și frăția de arme romîno-germană.-

De asemenea țara noastră, este traversată cu trenul și pe căile rutiere, de trupe germane ce se scurg spre sud în Balcani înocă un prilej de a putea să se vadă scopul ce-l avea Hitler în această parte a Europei.-

Mai sosește și se instalează la București un element greu din Cercul politic al Făhrerului, Manfred v.Killinger, Șeful Serv.cooperit german din Sud-Estul Europei.-

Prigoana contra evreilor din țară, de acum se organizează sistematic prin confiscarea averilor, prin muncile de folos obșteșc, iar alte categorii au fost duse în lagăre speciale.-

Sosește în capitală fratele lui Herman Göring, care era în fruntea Marii Industrii Germane - acesta vizitează Intreprinderile Malaxa, Reșița, Titan-Medreg - Arsenalul Armatei.Cugirul, Foharul, etc. își dă seama de randamentul mediu și maxim al acestor mici industrii pentru nemți - pentru noi erau mari.-

Pentru a dovedi realizările prime ale misiunilor militare la Centrele de Instrucție pe arme, Regele împreună cu Conduc. I.Antonescu - sînt invitați de generalii Hansen și Gostenberg la centrul Intr.Făgăraș la o demonstrație reală în cadrul unui detașament mixt - cu noul armament și noua doctrină militară germană - idem la Centrul de Instr.al Artileriei Dadilov.-

În spiritul de apropiere romîno-germană Suveranul a invitat la vînătoare de fazani și iepuri - pe șefii civili și militari din misiunea germană Drăgănești - Gherghița. Ca răspuns la aceasta Ministrul Germaniei la București înmînează o serie de deco-

rațiuni politice "Vulturul German" la un număr de ofițeri români.-

Colaborarea militară cu germanii, pentru agricultorii noștri, a venit cu avantajul mare că au putut să-și vândă produsele de acasă, cu un preț bun și le-au venit în schimb unelte agricole și tractoare destul de multe la preț convenabil.-

Conducătorul I. Antonescu găsește cu cale să ia o serie de măsuri pentru îmbunătățirea situației materiale a ofițerilor, subofițerilor și trupeii - astfel ananează toate datoriile ofițerilor și subofițerilor de la Casa Oștirii, acordă stofă pentru un rînd de haine și materialul necesar unei per. încălziminte, mărește solda și alocația de hrană la trupă și animale, dă tutun gratuit la fumători (trupă).-

Da, aceste evenimente petrecute, le expun în succesiunea pe care memoria mă ajută să le mai rețin, nu pot trece peste un fapt, destul de insidios la acea dată și anume, vorba romînului că fericirea este mai scurtă mult decît inversul ei, în cercul conducător legionar se petrece un mister, în special de la venirea în țară a fratelui lui Herman Göring, care fără menajamente se interesează în mod brutal și pasional de mica noastră industrie. Dezbateri ample în sinul cluburilor legionare, izbucniri în Consiliile restrînse de la Președinție, repozeli din partea Conducătorului față de acei ce încercau să obțină explicații în legătură cu soarta industriei noastre - pînă la urmă divorțul de Conducător al legionarilor, începe să se contureze în forme diferite, pînă în ziua fatală.-

Intrăm în faza Sfințelor Sărbători ale Crăciunului - prilej pentru romîni să arate camarazilor germani din datinile și obiceiurile noastre - acei care în mod oficial trebuiau să fie socotiți și apreciați la mese, cadouri ca niște musafiri deosebiți pentru a se simți cît mai bine - așa au și făcut.-

Ziua anului nou, cînd Conducătorul cu Guvernul prezintă felicitări Regelui și Mesajul către popor și ordinul de zi către armată, recepție la Palat și la Președinția Consiliului de Miniștri - la toate aceste acte festive Miniștrii Legionari au participat într-o poziție anemică fără a avea vigoare din toamnă.-

Ziua Bobotezei la fel, participarea legionarilor și mai slabă, dovadă o carență de netoleranță în cadrul partidului, după un timp stîta de scurt de la proclamarea Statului legionar.-

Această deficiență în Guvernul I. Antonescu era cunoscută de oameni politici dar față de masa celor mulți care nu cunoșteau aceste , nu le arătau, deoarece s-ar fi compromis realizările

generalitate destui de serios pentru un moment spre binele neamului. Reșele este pas la curățit cu ocazută situație de dr. S. Blana ca exponeat al celor 2 oameni politici și este făcut atenție să lucreze cu precauție în relațiile sale cu nemții. --

La 15. I. 1941, sînt chemat telefonic la Comand. Militer al Capitulei cu Domani de sector (Ipotezele în caz de tulburări interne), eu fiind ajutat comand. Imi venea de drept comanda Redut Nr. 1 Comand. titular fiind cu Regele -- tot am verificat cu Sef de Stat Major dispozitivul -- planul de foc -- legătura cu vecinii -- am primit Ofițerul nou și am predat Ofițerul vechi -- de unde am venit la unitate în Călea Victoriei. --

În 17. I. 1941 sînt chemat la Sîrnale unde Comand. Batel. era cu Regele -- Xi reporter cele ce am înscris la Comandamentul Capitulei cu Seful de Stat Major în Legătură cu Ipotezele Redutului nr. 1, apoi sînt chemat separat de Col. Adj. Partia Alexander, care-mi spune răspicet, că ne așteaptă nile Grele, dorința suveranului este ca să fim foarte agirot cu focul, apoi plec la București cu prima ocazie fiind nevoie să ajung olt mai repede la unitate, ca să seco dispoziția de la Președintele și Comandamentul Militer, ca Ofițerul, Subofițerul să fie comandați în unitate, iar cu C-ful Redutului să fie permanent în legătură telefonică cu ei. --

18. I. 1941 -- atmosfera Grecoale în toată capitela, ziarele destul de slab informate, cu articole care să umple coloanele tip de paginatie, nimic oare să trădeze micșor un pic din realitatea momentului. --

După amiază pe la orele 13 G-damentul Capitalei, prin telefon, cifrează sunușă intrarea în acțiune din acel moment la rândul meu comunic personal Comand. de Compania care erau postu meu de comandă -- recomandîndu-le calm și atenție la deschiderea focului -- amant prin Huges la Sîrnale, cu oare rămîn în permanentă legătură. --

Pecurile de armă în jurul redutului se aud din ce în ce mai oler -- în interiorul redutului meu nimic deosebit, trimite curiera la Ghemasa (Comand. Reșerșă și Hunioș) să fie gata a veni la ordinul ce ve urma -- cu cele două comisioane în 4 eşaloane în Călea Victoriei pe cele 4 direcții prevăzute în planul de acțiune. --

Pe timpul nopții de 18/19. I. 1941 în redut nimic deosebit cu focuri de armă din partea rebelilor, iar în zorii zilei de 19. I. 1941 Comand. Reg. 4 Inf. OM1. -- înscris de Adj. Lt. Iorgulescu Pe-tre fost elev la Sibiu -- vine trimis din partea Comand. Capitalei că nu întreprind în fața d-orie rapoartea la Sîrnale, de unde imi

comunică, să meargă înapoi - dar totuși Comand. Capitalei îmi trimite 1 Plut care de luptă pe care l-am introdus în curtea din fața Palatului gata să intre în acțiune.-

În cursul nopții de 19/20.I.1941 - activitate mare de foc în interiorul redutului meu - la Prefectura Poliției Capitalei, Frasești - Blocul Dragomir Niculescu - Minist. Inzestrării - la care am răspuns cu focul Boforsurilor în plin și rezultatul a fost definitiv hotărâtor. Hotelul Park din str. Grigorescu - Athene Palace, Pasajul Crețulescu, înșesate cu ofițeri și subofițeri germani în Piața Palatului la Statue în față o companie de mitraliere germană în dispozitiv, fără a împiedica circulația locatarilor și nici a pușinilor trecători, erau în redutul meu nu mi-au cerut nici o relație și nici eu nu le-am cerut vre-o cocoteală pentru ce sînt scole - am luat măsurile de rigoare în dispozitivul meu față de nemți, fără a avea vre-un neajuns cu ei.-

În ziua de 20.I.1941, focuri intense spre Cișmigiu și Șohitu Măgureanu la vecinul meu, spre Piața Națiunii și Cartierul Dădești - de asemenea focuri intense pînă seara tîrzie - iar în interiorul redutului meu, focuri dense dar cu intermitență continuînd și în noaptea de 20/21.I.1941 - echipe legionare după scooperiguri intimidă populația - dar fără un rezultat pozitiv.-

În 21.I.1941, indivizi izolați căutau să se strecoare pe scooperiguri - pasarele de la clădiri în construcție - dar au fost prinși și conduși la Marelui Cămară Călare din C. Plevnei.-

La 22.I.1941 de la Sinaia îmi cere să raportez despre Șeful Casei Militare și Mareșalul Palatului f.f. col. M. Rimniceanu - unde am răspuns că de la 17.I.1941 - nu a mai trecut prin Palat și nici nu a schițat vre-un semn de comandă măcar telefonic de unde peste cîteva ore primesc prin Hugues - comunicarea despre venirea Regelui la București cu mazăna - să iau măsuri să fie aranjat în acest scop în Gălea Victoriei și totodată col. edj. Andronescu Mihai care nu era de serviciu să fie anunțat ca să fie la Palat imediat ca să scoată de la Sinaia Regele - în acest timp, de la Președ. Cons. de Miniștrii mă anunță că Regele nu mai vine în București, lucru ce mi-l-a confirmat și Sinaia prin Hugues - deoarece trimisul lui Ion Antonescu a întâmpinat pe Suveran la Cîmpina unde i-a transmis dispozițiile conducătorului Statului.-

În cursul nopții de 22/23.I.1941 - activitatea de foc a tabeller a slăbit și spre ziua o mare parte din restricțiunile de circulație s-au ridicat - menținîndu-se la barierele Capitalei deci scalmă se agasă în tot Municipalul patrularele cu efective re-

duse circula permanent, elementele germane care erau grupate in diferite centre sînt ridicate - păstrind serviciul lor de patrulare in jurul Comandamentelor germane, nici un foc de armă.-

In 24.I.1941 verificarea cu deamănuntul a tuturor sediilor legionare din Centru și periferiile orașului, pentru a stabili dacă au mai rămas vre-un rebel, armament, munițiuni, etc.-

Politia și cu jand. pedestrii, adună pe rebelii identificați pe care îi strînge la Garda Călare și in alte centre, pentru a fi cercetați și judecați.-

La 25.I.1941 sînt chemat la Președinția Cons. de Miniștrii pentru a da relații asupra activității pe timpul rebeliunii a col. M. Rîmniceanu, maior Tomescu Mirocea și Procuror Bînescu, la care nu au avut să raporteze nimic, deoarece nici nu i-am văzut la față și nici măcar prin telefon să fi avut vre-o relațiune de serviciu.-

Acum mi se comunică de la Președ. Cons. de Miniștrii și peste cîteva ore și de la Sînsia - cum că în locul col. M. Rîmniceanu este numit col. Mariare Socrate care vine în aceeași zi la Palat - unde dă o serie de instrucțiuni după ce a luat legătură telefonică cu Sînsia - rămîne permanent la Birou pînă la 30.I.1941 cînd sosește Regele de la Sînsia - acuma vine și Conducătorul I. Antonescu la Palat unde are converbiri cu Regele circa două ore - acuma îi documentează asupra modului cum s-a desfășurat rebeliunea de la 18.I.1941 la plecare. Conducătorul I. Antonescu, a comunicat Regelui că întrucît înființează la Președ. un Batalion de Gardă de acum înainte Batalionul de la Palat se va numi Batal. de Gardă Regală, ale cărui efective nu se mai reduc, cum hotărîsc în toamna lui 1940, ci rămîne în organizarea veche:

La 1.II.1941 sosește o serie de ordine de la Minist. de Război și M. St. Major în legătură cu verificarea amănunțită asupra cadrelor și ostajilor care ar fi avut vre-o contingentă cu legionarii pe timpul rebeliunii și chiar și mai înainte.-

Tot acuma 1.III.1941 Conducătorul I. Antonescu detașează de la Inspectoratul de Jand. care făcea serviciul de pază la Predeal-locot. Vergoți Ion (Jacques) ca ofițer cu practica sporturilor - pentru Rege și este înscris provizoriu în Registrul Control al Ofițerilor din Casa Militară.-

Din țară țara, sosiră un număr mare de telegrame scurte de preoți - invitațori - țărani, prin care desavînu lupta fratricidă și se alăturau de Rege și Conducătorul Statului.-

Conducătorii misiunii germane din țară se prezintă în audiență la Rege care împreună cu Conducătorul Statului îi primește-

te, accepta prezintă felicitări asupra modului cum s-a rezolvat încercarea de tulburare a ordinii în stat - a legionarilor - manifestându-se cu mare admirație pentru marea înțelepciune a maselor țărănești.-

Se fac pregătirile pentru plebiscit care a avut loc și cu o unanimitate de voturi, întreaga națiune dovedește încredere deplină pentru Conducătorul Statului.-

Ca urmare a acestor dovezi concludente - relațiunile statului român cu conducerea Statului german, evoluează față de toamna din 1940 - în sensul că, de la colaborarea militară, s-a transferat în alianță politico-militară - schimbare ce a justificat că neamții au schimbat de metodă în planurile inițiale care au equat - legionarii fiind complet compromiși. Muncile agricole și pomicole de primăvară preocupă pe țărani - care fără a renunța de a se interesa de mersul evenimentelor interne și externe - răspundeau cum se cerea chemărilor la concentrare pe zonă, unde nu s-a petrecut nici un fel de abatere de la disciplina militară a elementului din rezervă.-

La Președinția Cons. de Miniștri, conferințe comune între reprezentanții M. St. M. German și ai M. St. Major român - peste tot muncă neobosită din sabele tabere, prin aplicațiuni în teren ziua și noaptea cu caracter de instrucție serioasă, din punct de vedere economic cereale din gospodării circulau spre rampele de încărcare spre Germania, într-un cuvânt noul ritm de viață se resimte - cu toate că atmosfera internațională era foarte confuză.-

Cu ocazia sărbătorilor de Paști - ample manifestațiuni de simpatie pentru neamți aflăți acum în toate ungherele țării - fiind cașpeții preferați pentru oficiali ca și pentru particulari. Parade tradiționale de la mai 1941, în capitală ca și în toate garnizoanele din țară s-a desfășurat în mod excepțional, defilarea făcându-se în formațiuni mixte - româno-germane - încă o dovadă de apropiere reală.-

Oamenii politici din anonimat, urmăresc toată manifestațiunea expusă mai sus, fiind permanent la curent cu toate dispozițiunile ce emanau de la Președ. Cons. de Miniștri, de la M. St. Major - care cu tot spiritul lor critic - au înțeles că altă atitudine mai bună pentru soastă față politică nu era; totuși prin interpuși lor care erau în toate posturile cheie, recomandau mare precauțiune.-

- 10 -

După defilarea de la 10 mai 1941, într-una din seri sînt chemat la locuința sa de către dl.col.Dimăceanu D. unde întâlnesc pe dl.gl.Mihail Gh. și lt.col.res. Rusesou Radu - cu care nu mă văzusem din 1940 - stau împreună cu dînzii un timp scurt - primesc un plic sigilat pentru Rege căruia trebuie să-i ajungă în mîini urgent, făcîndu-mă atent că voi mai fi chemat mai des de acum înainte.-

Am plecat și în aceeași seară Regele a avut plicul ce am primit - eu avînd locuința în incinta Palatului.-

Nu peste multe zile, sosește la locuința mea seara dl.dr.E.Bianu pe care urgent îl conduc în locuința Regelui unde era complet singur - de unde l-am scos după oțeva ore. În sufletul meu mereu se năștea întrebarea, ce conținut să fi avut plicul adus; ce obiect important a fost ca dr.E.B. să vină urgent la Rege; în plus întrevăderile între Stîrcea Ion venit proaspăt la Mareșalat ca detașat - cu Niculescu Buzăști din Min.Externe - mereu mă rodea suflătește aceste întrebări pe care nu le discutam cu nimeni, însă urmăream presa, radio - dar prea puțin simțeam din miezul adevărului.-

Iana iunie 1941 plină de aspecte variate, care arătau net, intrarea nemților în război bineînțeles și noi romîni alături de ei, dar mă interesa în ce condițiuni - la 21 iunie 1941 am putut să mă conving în adevărata lumină a adevărului, adică noi romîni am avut sector de operațiuni pe cont propriu cu un grup de legătură operativă german, pe lângă Comandamentele Marilor Unități și la M.St.M.dovadă că ne-am bucurat de încredere din punct de vedere operativ în plus se mai desprindea clar că avem garanția refacerii hotarelor sfărțicate în 1940.-

Declarația de război a fost semnată numai de Conduc. Ion Antonescu - Regele nu - acest fapt a fost viu comentat în diferite cercuri romînești și străine - dar purul adevăr nu s-a putut stabili.-

Legatiile: engleză, americană și URSS sînt după uzanțele internaționale înscrite în senna Leg.Elvețiene, iar personalul diplomatic a mers în țările respective - la Constanța, unde s-au imbarcat pe vasul cu care plecasă, s-au bucurat de manifestații discrete din partea unor cetățeni/englezi și americani, gesturi pe care nemții nu le-au trecut cu vederea. Posturile de radio străine - prin comentatorii lor, întrebau poporul român cum se va desoleșta din acest concubinaj politic-militar, într-un viitor apropiat.-

- 11 -

Pe front, armata română își face pe deplin datoria, înscriind pagini de adevărat eroism, se cucerește Basarabia și Nordul Bucovinei. Ion Antonescu cu Regele merg împreună în zona de operații unde am putut să văd și să mă conving, cum cetățeanul care cu toată seninătatea a știut să înfrunte toate vicisitudinile politice cunoscute mai sus - acum pe câmpul de luptă cu aceeași seninătate și dăruenie dovedește că poartă în singele său virtuți recunoscute unanima și de dușmani - spre marea cinste a acestui neam - dovezi neamărate sînt documentele scrise din arhiva M.St.M., prin rapoartele grațiarilor de legătură operativă germane - asupra spiritului combativ al ostașului român.-

Acei care mai au vre-o îndoielă asupra acestor lucruri pentru convingerea lor și mai la îndemînă - să ceră de la ostași (sau cetățeni) brevetele ce le au asupra lor, pentru decorațiile ce le-au primit de la germani cu care au luptat împreună - acolo vor citi clar, cum au recunoscut fără încajur, aceste calități deosebite.-

Se forțază trecerea Nistrului și a Bugului - împreună cu noua și înaintarea spre Est continuă, cu excepția flancului drept care este oprit în fața Odesei - cetate bine apărată și după mari pierderi în oameni și materiale de război - este cucerită la 16.I.1941 de unde se continuă înaintarea în Crimeea - aici la Sevastopol o rezistență destul de serioasă, care a durat pînă în vara 1942 cînd a fost cucerit cu mari sacrificii umane și materiale, după care a fost cucerită Crimeea.-

La înapoierca după front cu Regele, eram așteptat de mulți cunoștinți care doreau să aflu de la mine lucruri prin care să verifice cele ce au auzit din alte părți în legătură cu modul de luptă alături cu germanii.-

După cîteva zile Regele se stabilește la Sinaia - măsură luată de Gen. I. Antonescu - aici prin personalul acoperit român și german să fie supravegheat pentru a nu lua legătura cu persoane adversare prieteniei romîno-germane.-

Trenurile sanitare aducese răniți în zona interioară și opinia publică în afara asistenței oficiale - contribuia cu tot ce putea să ajungă pe răniți și familiile lor - Regele făcînd vizite în spitalele de răniți singur ori cu Regina Mamă - după programul dat de Gen. I. Antonescu.-

Într-una din zilele lui octombrie 1941, cînd mă înapoiam de la o aplicațiune pe Zamora în jurul Sinaiei - în drum spre unitate mă întîlnesc cu un vechi cunoscut care mă aștepta și îmi co-

munică să-mi fac drum la Făgăraș, la un prieten, care îmi va da multe chestiuni importante pentru Rege.-

Am raportat celui în cauză, care m-a încuviințat însă mi-a atras serioasă atențiunea, că este bine supravegheat și riscul este foarte mare - am avut motive serioase pentru a merge la Făgăraș - în legătură cu serviciul de ajutor al Comand.școlo m-am întâlnit cu vechiul meu prieten, care mi-a dat informații ample despre năzuințele sașilor de la Sercaia - Agnita - Sighișoara - culese în diferite ocazii de manifestare în cercurile lor de organizație (Hitler-Jungens etc.etc.) aceste date nu erau fără de valoare, deoarece în Făgăraș ca și la Sibiu - existența Centr.de Instr. al Inf. și Cavaleriei aveau un număr serios de elemente de propagandă pe lângă instructorii militari, - atunci am primit o hartă de propagandă clandestină cu Germania Dunăreană - formă în care elementul etnic german de aici avea un rol important.-

În cadrul asistenței sociale și în special pentru răniți: de pe front - funcționa prin tradiție soc. Crucea Roșie afiliată Crucii Roșii Internaționale. Dar odată cu venirea lui I. Antonescu la conducerea Statului, a mai luat ființă Patronajul - sub conducerea d-nei MARIA I. ANTONESCU, cu acelaș scop ca cealaltă societate - pentru a nu se face confuzii și chiar supralicității. I. Antonescu a luat toate măsurile de rigoare ca rolul lor să fie real și fără să constituie omonă de merit personal al cutărei Președintă sau colaboratoare etc. evitând o sumă de neajunsuri.-

Operațiunile pe câmpul de luptă erau fructuoase, răniții seoseau ziua și noaptea cu trenurile sanitare, care au funcționat regulat - asistența medicală și medicația asigurată în bune condițiuni, hrană, cazare, căldură etc. de asemenea.-

Iarna căreia îi venea rândul să-și arate asperitățile ei se apropie fără întirsiere - populația nevoiașă și refugiații erau ajutați, iar cei epți de muncă aveau posibilitatea să câștige, într-un cuvânt cond. I. Antonescu se făcea simțit peste tot cu toate că în Cămin nu avea colaboratori politici încercați însă cu concursul funcționarilor de carieră din toate Ministerele, viața statală s-a desfășurat normal - afirm astfel folosindu-mă de expresia dușmanilor săi politici, care au declarat că acest eu face minuni în viața statală, deoarece a fost deschis și curat în hotărârile sale - chiar cînd a greșit, s-a văzut că a fost bine intenționat - dar nu a prins calea și momentul potrivit lucru pe care-l corecta cînd era cu puțință.-

Deci această iarnă 1941/1942 care a fost destul de grea a fost trecută în condițiuni acceptabile de cei nevoiași, iar pe front în special trupele aflate spre Nord - unde clima era mai severă - greutățile au fost învinse prin măsurile luate la timp, fără a prejudicia mersul operațiunilor care au fost în permanent progres.-

În această perioadă, I. Antonescu, luse o serie de măsuri în legătură cu structura organică a Marilor Unități în sensul că acestea în mod treptat și fără a se face mult caz, aveau în zona de luptă 75% din efectivele reale la mobilizare - diferența o avea la P.S-urile unităților sub diferite forme, ori cum germanii erau în plină ascensiune de succese în zona de operațiuni, au omni simțit acest lucru și la apropozițiile lor, I. Antonescu le răspunde cu succesele ce se făceau de trupele române - fără a aduce vre-o justificare nemților sau chiar colaboratorilor săi militari ori civili - probabil că el avea un scop ascuns.

Oamenii politici bătrâni și adversarii lui I. Antonescu, erau bine documentați asupra tuturor ramurilor de activitate, operative și administrative, căci știau în tot momentul care este adevărul, ba ceva mai mult erau la curent și funcționarea vieții în cuprinsul armatei germane după frontul de Est - lucru constatat cu prilejul întâlnirilor ce le aveau cu Regele și căruia îi vorbeau în cunoștință de cauză, depășindu-l cu amănunte pe care el nu le cunoștea - deși primea zilnic Buletinul de Operațiuni prin Președinția Consiliului de Miniștri.-

Măgirea frontului spre est și sud - prin prezența trupelor sub comanda generalului Romel în Mediterana - jena foarte mult în special pe englezi - acum cei de la Cairo cereau insistent ca românii să saboteze pe nemți - prin aceasta îngreunând operațiunile pline de succes german - Hitler devenea din zi în zi tot mai autoritar - chemând destul de des pe Conduc. I. A. la ordine, de unde la înșelare da o serie de dispozițiuni în special cu caracter economic și apoi cu caracter militar, deci se desprindea clar, că nevoile de alimente, petrol, lemn etc. erau foarte mari la nemți și românii trebuiau să le satisfacă - de altfel plăteau regulat în materiale tehnice trebuincioase, de multe ori plăteau avansuri - numai cu produsele lor, fără a se folosi din alte părți (Franța-Polonia, etc.).-

Primăvara și vara anului 1942 - când nemții devin foarte periculoși pentru apusenii - acuma se ducese tratative cu URSS în sensul stăvilirii tăvilagului german - cei de la Cairo, care vedeam în România poziția cheie a politici și operațiunilor

lui Hitler - deoarece aici apreciau, că este suportul de manevră economic și strategic, - un rezervor destul de serios din punct de vedere al satisfacerii nevoilor de hrană și carburanți precum și un spațiu de relevă strategică pe lanțul Carpaților mării și nordici până în Boemia, bucurându-se și de un obstacol natural ușor de spărat (Marea Neagră) pentru o eventuală debarcare dinspre Sud-Est.-

Apusenii atribuiau și cu drept cuvânt - acțiunii lui Rômel în Mediterana - scopul de a stăpâni Nordul Africei - Canalul Suez să străbată prin centrul Asiei minore având pe turci sub influența lor - până ce vor ocupa regiunea Bacu-Batum - de unde să se rabată spre Nord - pentru a face legătura cu trupele de pe Volga unde să treacă la consolidarea dispozitivului în Est.-

Planul de campanie al aliaților era, ca să compromită acțiunea germană prin sabotajul românilor, atât din punct de vedere economic cât și operativ - cât și anihilarea acțiunii lui Rômel din Mediterană - apoi englezii în colaborare cu URSS-ul să întorcă flancul drept german până la gurile Dunării - iar de aci să tace spre Nord în spatele frontului german izolându-l de metropolă - în a doua fază, cu un alt grup de manevră tot de la Sud să înainteze spre Nord - dealungul Pisei spre Slovacia, izolând pentru a doua oară dispozitivul de luptă de metropolă - aceste 2 mari manevre strategice, se executau concomitent cu alte mari acțiuni asupra Germaniei prin aviație și flota din Atlantic; lucru care nu peste mult timp s-a realizat în parte strategic cu scopul final cu complectă înfrângere germană.-

Cu alte cuvinte lupta între cele două tabere, Hitler de o parte apusenii cu URSS de altă parte - era pe viață și pe moarte atât pe câmpurile de operațiuni cât mai ales în culisele politice și diplomatice - în acest timp Regele Mihai a fost într-o măsură scutit de multe necesități, pe care în mare parte le ducea Conduc. Statului I.A. lui rămânându-i timpul de gândit și de lucru în subversiv - însă cum se întâmplă în viața de toate zilele - în jurul și sub aripa firmei Regelui - Vergoti se obosea cu satisfacerea tuturor plăcerilor care sfidau suferințele celor mulți arzând o serie întregă de intrigă și fapte abjecte în Palat (Sinaia și împrejurimi) lucru despre care colonelul Mardare Socrate, atunci Șeful Casei Militare și care f.f. și de Mareșal al Palatului s-a sesizat a încercat o serie de măsuri până ce a ajuns să pedepsească cu arest sever pe acest tânăr ofițer - raportând Conduc. Statului I.A. care cu alte date primite de Comand. Bat. Gardă Regală - Maior

Rădulescu Octavian, și de la organele scooperite - a hotărât în noaptea de 5/6 mai 1942 scoateră completă din incinta Palatului a lt. Vergotti J., lt.col.Petre Leamr, mr.Rădulescu Oct. și a col.Mardare Socrate - mutați în diferite locuri - primul să fie imediat trimis pe front, înlocuindu-i cu ofițeri aduși după front decorați cu Ordinul Mihai Viteazul și anume: generalul Ion Codreanu ca șef al Casei Militare și f.f.de Mareșal al Palatului - col.Brătărăscu Mircea.-

Col.Olteanu Marcel ambii ca adjutanți regali, iar maiorul Georgescu Aurel, Comand. al Batal.de Gardă Regală de asemenea agenții detașați de la Min.de Interne, schimbată cu alții aduși după front.- Pe lângă preocupările multiple ale Conduc.I.Antonescu a încercat să aducă un Mareșal titular la Palat găzduind pe dl.Rosetti Solescu un om bine renumit în societate, neocompromis în politică, cu frumoase legături în Germania unde și-a făcut studiile universitare.- Acesta s-a prezentat la Mareșalatul Palatului, s-a orientat asupra modului de lucru conform statutelor anexă la Constituție și după ce s-a convins în câteva zile - a cerut să i se îngăduiască să meargă la domiciliul său Osești - Vaslui - de unde după câteva zile trimite demisia sa din postul ce i s-a încredințat - motivând boală care îi impune tratament lung și liniște. În acest fel până la 23 August 1944 - Conducerea Mareșalatului Palatului s-a făcut de către generalii șefi ai Casei Militare ajutați de un specialist detașat în acest scop de la Ministerul de Externe în persoana d-lui SPIRCEA ION (juniorul).-

Pentru a nu se face vilvă în această chestiune, a doua zi 7.V.1942 Conduc.I.A. împreună cu Regele pregătesc Decretul de avansare la gradul de Mareșal al lui Ion Antonescu - iar la fel Regele care avea gradul de General de Divizie este și el avansat Mareșal - astfel în ziua de 10 mai 1942 când are loc în capitală cea mai grandioasă paradă militară germano-română - ambii cu gradul și bastonul de Mareșal trec în revistă parada mixtă într-un mare entuziasm al trupelor și al populației capitalei, fără ca cineva să se mai gândească la eforturile supra omenești care se făceau în culisele politice și diplomatice pentru viitorul apropiat.-

La finele lunii mai 1942, Regele este invitat de Hitler la reședința sa unde cu un tren special, iese prin punctul de frontieră Ghica Vodă, însoțit numai de colonelul adj.Pastia Alex. acolo este primit de Hitler fără a fi cineva prezent din ambele părți - după o discuțiune de două ore - Regele se înapoiază cu aceeaș garnitură la Ghica Vodă și de aici la București, unde într-un cadru strict secret

- 16 -

discută cu Mareșalul I. Antonescu cele ce au făcut obiectul invitației la Hitler - fără a cunoaște cineva cât de puțin conținutul celor ce s-au discutat. La câteva zile Regele își spune că plecăm pe front - să mă echipez de companie, idem să echipez pe Căpitanul său Olteanu Gh., tot în ținută de companie, cu gradul de soldat - grija pentru decorațiuni etc. etc. este în seama Șefului Casei Militare și a Adjutanților, care îl însoțesc pe front de la Cons. de Miniștri a mers Ioș Antonescu Vice-Președ., cu reporterii și translatorii necesari - din Guvern, g-ralii Pantazi și Jienescu, de la Misiunea Militară Germană, g-ralii Hansen și Gestenberg - călătoria s-a organizat în avioane de transport flancate de av. de vânătoare pentru siguranță. - Plecarea a fost de pe aeroportul Tîrgșor - Ploești. Cu prima escală la Melitopol cu o oră repaus - reluarea zborului spre Crimeea, unde am aterizat pe marele aeroport de război Sarabuz - de aci cu mașinile de la Corpul de Măte romîn și de la Grupul de Armată Germane de sud am fost conduși la Simferopol unde generalul Eneke Comand. Corp. Armată, împreună cu g-ralul Alvensleben șeful Serv. Secret German din Sud-Est și generalul Avramescu Gh. Comand. Corp. V-tori Munte, au organizat o mare recepție într-o clădire monumentală, construită în perioada pre-revoluționară - la toate alocuțiile a răspuns vice Președ. Ioș Antonescu prin translatorii respectivi - Regele nu a vorbit nimic. -

După terminarea recepției, am fost conduși într-un apartament din clădirea amintită, pe care l-a ocupat Regele împreună cu toți însoțitorii săi - restul la fel au fost cartiruiți tot în aceeași clădire. - A doua zi în mașini de război cu exportă terestră și aeriană - am străbătut Munții Iaila prin pasul Tarkas pînă la livadia pe litoralul Mării Negre unde era dispozițional de pasă al litoralului - străbătînd în lung spre est pînă la Feodosia - de unde am revenit seara tirziu prin centrul Crimeei, cu intrarea prin Stării - Crim și Simferopol. -

În zilele următoare am vizitat Eupatoria - Alingtea-Bacciseraiul - Artașal, etc. după care cu avioanele am trecut în Sudul și Estul Ucrainei la Toganroc pe Malul de Nord al M. de Azov - o regiune industrială - sași topitorii de minereu de fier, cam de zece ori mai mare în suprafață ca Beșița - aci era Comand. Armatei a IV-a generalul Petre Dumitrescu, carene-a găsim în vagonul salon al Armatei de aci prin radiere am mers la trupele ce erau în dispozitiv. Regele a mers pînă la pîndarul de pluton

ca să se convingă personal de locul ce are fiecare ostaș în acest dispozitiv - cu această ocazie am fost permanent obiectivul de atac și bombardament al Aviației inamice, fără a face vre-o victimă printre însoțitori. Inspecția a continuat la Mariopol și bazinul Dneșului - cu care prilej - s-au dat decorații la români și germani, după propunerile șefilor ierarhici - peste tot Regele a fost vin ovationat de trupele române și germane - cu populația din regiunile respective nici un fel de contact. De asemenea s-au mai vizitat spitalele de răniți și ambulantele sanitare din sectoarele de luptă respective - unde răniții au fost înmormântați decorați și personalul sanitar felicitat și stimulat.-

Oltre finele vizitei pe front, generalii Eneke și Alvensleben ambii cei mai mari în grad și vîrstă, au organizat într-o după masă de seară, un simpozion muzical clasic, în spiritul și tradițiile germană, unde s-au produs elemente de talent la instrumente diferite muzicale - cu voce - declamații etc. ca la un moment dat Regele să roage să fie acompaniat de cine dorește și a trecut la pianul care era acolo, unde a cântat cîteva bucăți clasice - Nibelungenlied apoi încheie cu bucăți clasice și folclor romînesc - cei prezenți au fost plăcut impresionați de gestul tînrului Rege.-

Înapoierea în țară s-a făcut tot cu avionul, aterizarea la Rîneasa unde primirea s-a făcut de Mareșalul I. Antonescu, cu guvernul și Regina Mamă Elena.-

După o săptămîină de la întoarcerea de pe front și în urma unor convorbiri cu Mareșalul I.A., Regele împreună cu Regina Mamă, a fost trimis pentru 30 zile la Banloc - Banat - la Principesa Elisabeta ca Adjutant de serviciu a fost col. Brătănescu Mirocea, iar cu gaze necesare eu, ajutat de un subofițer.-

În timpul cît Regele a stat la Banloc, a putut să aibă întrevăderi cu oameni politici în toată liniștea, dealungul Canalului Bega și împrejurul Banlocalui - unde toate cășirile sale cu mașina, erau motivate de cunoașterea regiunii respective, față de cei interesați căci erau destui și soi.-

Cînd am venit de la Banloc la București - Regele a trebuit să și ia reședința la Sinaia, unde avea ca musafir pentru 30 zile pe Generalul Manstein, - o figură deosebită în rîndul omenilor mari germani și care pe front a dovedit un deosebit interes și simpatie pentru romîni.-

Invitația lui Manstein la Sinaia pentru 30 zile, avea un tîm al seriei, deci venirea sa aci, antrenă un întreg aparat văzută și nevăzută în jurul său, plus că la această personalitate circula ca albinele la stup, un dute-vino permanent, de figuri politice și militare, pentru a-l ține la curent cu tot ce se poate - pentru documentare și în acelaș timp, pentru a se simți cît mai bine.-

Contactul zilnic al Generalului Manstein, cu tîm al Rege, da de înțeles, cum înțelegeau cei din jurul lui Hitler să-și consolideze mîm poziții politice prezente și viitoare cu țări, de la care pot avea foloase reale, cu știu mai mult, cu cît aveau încă proaspăt în sufletele lor - lovitura mortală ce li se dăduse prin tratatul de la Versailles - în acelaș timp nu trecesu cu vederea că și poporul romîn - nu putea uita ușor lovitura primită prin dictatul de la Viena - lucru ce se pare că acum lucrau să repare acest abus, față de noi.-

Aceste două enigme clocotescu în sufletele celor 2 prieteni de circumstanță și discuțiunile ce purtau erau variate și înbricate în cele mai alese formule de curtuozie a timpului; cît zilele se scurgeau ușor, marcînd aci și cîte cîte un ocol, unde se făcea nodul cîn legendă încă un motiv de recunoșterea greșelilor așa de frecvente activității omenești - dar care prin corectarea lor în mod favorabil, aduc cele mai fructuoase prietenii.-

Intr-o zi Mareșalul I. Antonescu însoțit de Vice Președ Ică Antonescu cu cîteva generali romîni împreună cu un grup de generali germani sînt invitați la Sinaia la Rege - unde într-un cadru festiv și ceremonialul specific - Regele aşează la gîtul Generalului Manstein ordinul Mihai Viteazul cl. II-a încă un prilej de încredere și de colaborare sinceră, în lupta contra dușmanului comun.-

Acum generalul Manstein - face mărturisiri de a fi încă dragoste și devotament față de poporul romîn și Rege - vine cu un lux de amănunte în legătură cu rolul ce a jucat în decursul istoriei la gurile Dunării - față de năvălirile din răsărit - concurînd în mod real prin sacrificiile sale la civilizația și cultura apusului - culminînd prin a arăta fără de înconjur faptele

de arme ale ostagului român stăt în războiul trecut cit și în războiul actual, prevenind neamului românesc un viitor clar și bine meritat în rindul statelor europene.-

Iată cum Regele în cadrul rolului său de tradiții - cu sfatul și concursul Mareșalului I. Antonescu - a manifestat în mod diplomatic, legătura sufletescă cu un element reprezentativ din entourageul lui Hitler - asigurând măcar formal - condițiuni de viață statală pentru o perioadă relativă ca în paralel să poată lucra în subversiv cu oamenii politici, tot spre un scop național.-

Urmează sezonul nou de vînat - pe care după tradiția și protocol - Regele îl deschide la Pîdarea Verde - Timișoara - Chișinău - Criș - Gherghița - Drăgănești - în fiecare loc, cu invitații localnici și dintre germanii aflători în București, în plus tot acum s-a putut vedea și întreține cu elementele care din punct de vedere politic național lucrau pentru cele ce se urziseră cu cei de la Cairo.-

Toamna 1942 - vine să confirme cele ce Cairo le-a anunțat clar cu un an mai înainte cînd s-a adresat poporului român: "Cum se va desolegta de nești, într-un viitor apropiat?" Cine ar fi putut crede atunci și acum la începutul toamnei - ca invincibila armată germană - să fie pusă la un examen așa de greu - dai așa a fost și vom vedea cum s-au desfășurat evenimentele. Intîlnirile între capiștatelor apusene cu Stalin - aranjamentele politice și militare pe care le-au făcut, intrînd în toate amănuntele impuse de situațiilor politice și militare - au avut ca rezultat, răsturnarea din temelii a tuturor victoriilor germane și înfrîngerea pînă la completa capitulare a forțelor lui Hitler.-

Buletinele de operațiuni ce primea Regele zilnic, erau bine înjghebate ca să nu se poată vedea cu ușurință goliciunea și realitatea care ere pe front, dar contactul cu Cairo pe care îl avea prin Niculescu Bazești-Stîroea, prin dr. E. Biana etc. îi aduceau contra argumente, care îl țineau la curent cu realitatea și în acelaș timp îi impunea rezerva de rigoare.-

Mareșalul I. Antonescu, în această perioadă devine nervos în mod permanent, colaboratorii săi nu știu ce să mai creadă, sînt prea timorați de Seful lor, Vice Președ. Consiliului Ioă Antonescu, într-o audiență de lucru, la un moment mai liber în discuțiuni, strecoară cu multă abilitate Regelui o situație foarte delicată pentru ambii - nu se mai poate lucra cu Mareșalul, care a devenit insuportabil cu nervii săi, că este gata oricînd să facă răd în jurul Soveranului.- .//.

Regele foarte precaut nu a luat în serios aceste vorbe, după o reflecție mai amănunțită a apreciat că i s-a întins o cursă. Peste câteva zile Niculescu Buzeghi informează pe Rege, că este mare sarvă între Ion și Ioă Antonescu; în continuare dr. E. Bănu a venit într-o noapte și l-a introdus în casă - când l-a informat pe Rege despre măsurile luate de Hitler în cuprinsul St. Maj. Politic și militar, unde erau multe deficiențe, înălțurând un număr de militari și civili - din mari funcțiuni - ajunge că la conducerea marilor probleme politice și militare - ajutat de un număr restrins de colaboratori - în plus opinia publică germană, trece printr-o metamorfoză puțin favorabilă continuării războiului.-

După plecarea dr. E. Bănu, Regele s-a trimis la col. Dinăciaru, care împreună cu cei doi colaboratori, să facă toate diligențele posibile, pentru a verifica cele spuse mai sus - de Niculescu Buzeghi și dr. E. Bănu.-

Nu peste mult timp, Niculescu Buzeghi vine din nou la Rege - căruia îi aduce o serie întregă de știri și îndemnuri de la Cairo - pentru a face tot ce este posibil să iese din colaborare cu nemții.-

Acum, buletinele de operațiuni zilnice ce veneau la Rege, arătau într-o măsură superioritatea inamicului marcând cu grije că în materialele capturate sînt multe de proveniență USA (ca o dovadă despre aceasta g-ralul Petre Dumitrescu trimite Regelui un wiliys capturat pe care Regele l-a folosit numai la Sinaia) deci ușor de înțeles, că toate știrile prin persoanele ce l-au văzut clandestin aveau un dedesubt serios, idem și scăparea lui Ioă Antonescu, nu a fost aruncată la întâmplare.-

La jumătatea lunii noiembrie 1942 - enigma care era devinsă realitate, acum începe degringolada în dispozitivul romîno-german - datorită intervenției pe mai multe coloane în special cu motorizate și tancuri, folosindu-se pe fiecare direcție de atac, manevre de străpungere și lărgirea lor - că la un moment dat dispozitivul romîno-german, se marcă prin insule înconjurată de trupele sus amintite sovietice, în plus se mai adaugă în favoarea atacatorului și ceața specifică localului, care a durat câteva zile, situație care a făcut imposibilă acțiunea de sprijin a Aviației germano-romîne. În schimb aviația sovietică în această perioadă, a bombardat cu folos spatele dispozitivului germano-romîn în zona etapelor - deci acțiunea liniei de luptă a fost izolată în spate. Temperatură mare în soldere, ceea ce a îngreunat foarte mult resturile scăpate din încercare să se refacă, situație ca-

re a permis sovieticilor să se consolideze în pozițiile ocupate, asigurându-se în mod serios, printr-o nouă manevră tot în acest gen, mai spre Nord - Orel - Tula - așa că fiind bine asigurați în dispozițional Stalingrad și spre Nord, sovieticii se angajează în lupta de poziție cu caracter activ și avind în mod permanent inițiativa operațiilor față de adversari până la 3 februarie 1943, când adversarii capitulează - deci cele spuse de Cairo mai înainte - acum sînt o realitate.-

Acum din nou Cairo, îndeamnă pe Rege și colaboratorii săi să se rupă de nați, adăugind că și situația armatei lui Romel din Nordul Africii este pe cale de a fi compromisă.-

Regele era gata de acțiune ca orice tînăr dar acei care îl secundu în special Manin și Brătianu - erau prea sceptici în ceea ce privește garanțiile apusenilor - la care cei de la Cairo, au răspuns cu formule puțin măgulitoare pentru noi români.- În jurul Mareșalului I. Antonescu și în opinia publică mari frământări - M. St. M. trimite pe calea aerului ofițeri necesari pentru a regrupa din resturile unităților decimate - unități cu care să oprească tăvălugul sovietic - sosesc de la P. S.-urile din țară, unități proaspete - în sectorul german așa zisa retragere elastică - face salturi neobișnuit de mari în adîncime.-

Posturile de radio apusene anunțau cu lux de amănunte că poziția germană este compromisă - știri pe care opinia românească le asculta și comenta. Mareșalul I. Antonescu chemat din nou la Hitler - care la însoțire justifică starea disperatului - de aceea rezoluțiile sale pe diferite acte, în acest timp au rămas memorabile ca formă și conținut se vedea clar desădeșdea, acum v. Killinger accentuează supravegherea în jurul persoanei Regelui - București - Sinsis - ca primă lovitură și cu subînțele - dă sugestia Mareșalului ca să trimită pe front pe frunteagul T. R. Stîroca Ion (junior), care este un mare filo englez în Palat și în societate - lucru ce Ion Antonescu a dat pentru executare Generalului Codreanu Ion f. f. Mareșalul Palatului și Șef al Casei Militare - lucru care pe Rege l-a indignat văzînd subiectivismul acestui act și s-a opus.- Generalul a raportat Mareșalului această contraponere și a dat ordin Generalului Codreanu I. să raporteze Regelui că dacă se opune plecării pe front a Fr. T. R. Stîroca și să facă bagajele de plecare din țară - lucru ce s-a adus la îndeplinire.- Cînd generalul Codreanu I. venea de la Rege din casă mă vede și mă chiamă la birou - unde mă pune la curent cu cele de mai sus și ca unul care sînt spropiat de Rege - este bine să-i ra-

portez - că nu face bine să intre în conflict cu Mareșalul și cu neștii pentru filifisonul de Stîrcea, un guri spartă în Palat și în societate, etc.-

Merg în casă, unde Regele mă chiamă în biroul său de lucru - îmi spune totul și încheie prin a-mi mărturii că a-a săturat de atîtea cîte a înghițit de la Mareșal - pleacă bucuros, numai să scape de această tutulă insuportabilă rugîndu-mă ca pînă ce pleacă, să dorm noaptea în casă, unde împreună cu Biliă Dămitru prin schimb să-l păzim.-

Am ascultat, nu am răspuns nimic - deoarece între timp a intrat în birou Regina Mamă - umînd ca seara să vin în casă, pentru a răspunde dorinței de a-l păzi.-

Cînd am eșit din casă, m-am dus direct la Mareșalat să văd dacă Stîrcea I. este acolo - era într-adevăr dar am fost sfătuit de cine era acolo, să nu intru - este sub supraveghere - am trecut la biroul Generalului Codreanu I. i-am raportat că am fost unde trebuia, nu am putut să vorbesc - deoarece era prea nervos - însă diseară merg din nou și sper să-mi pot vorbi, lucru care este acceptat - completîndu-mi cu părerea d-sale că de la lucruri fără de valoare se pot ajunge la situațiuni foarte grele și așa situația noastră este destul de gravă.-

Seara îmi las de acasă servieta cu cele necesare pentru nevoile de toaletă, lucru obișnuit pentru soția mea - spunîndu-i că merg la Siseia și intru în casa Regelui unde m-am prezentat pentru serviciul ordonat - scuma coridorul este mobilat cu geamantane, al căror conținut probabil, lucruri de îmbrăcăminte etc. nu m-au interesat pentru mine și Biliă o dormește la ușa dormitorului, o mică noaptea cu ceva biscuiți și fructe.-

Am fost chemat în biroul de lângă dormitor - unde Regele indignat mi-a repetat mai în amănunt ceea ce-mi spusese ziua accentuînd pe lipsa de consecvență a Mareșalului I. Antonescu - între timp a fost chemat de Regina Mamă în altă cameră, iar eu m-am retras la dormește cu Biliă - stabilind orele de schimb pînă la ziua - cum am și făcut - că dimineața la ora 6 am mers la serviciul meu obișnuit, la prînz am mers acasă și după masă mi-am continuat ocupațiile mele care nu erau chiar neclare. Spre seară am trecut pe la bir. gl. Codreanu cărui i-am raportat că eu am prins momentul favorabil să fac ceea ce îmi încredințase - eu voi merge regulat seara unde știa și cînd am ocazie voi vorbi.-

După mai multe seri am avut prilejul să-i vorbesc deschis - m-a ascultat fără a-mi da vre-un răspuns - totuși eu l-am asigurat pe general că voi încerca.-

Intr-una din zile sunt chemat de dr. E. Biannu la locuința sa din str. Alecu Russo unde mă duc și când îi răspund de cele ce se petrec în Casa Regelui a rămas mirat - nu transpirase nimic în nici o parte - acum eu cer d-rului E. Biannu sfatul d-sale care mi-a răspuns, că nu mi-l poate da decât cel mai devreme a doua zi la aceeași oră, însă în altă parte cunoscută de amândoi - însă mă rog ca seara când merg la Rege să-i raportez că măsura ce a luat nu este cea mai bună - d-sa o să-mi comunice a doua zi ce trebuie făcut - ceea ce am făcut. Regele m-a ascultat și era curios de ce răspuns îmi va da în ziua următoare. Am trecut și această noapte ca celelalte și în ziua următoare am fost acolo unde mi s-a spus - de unde am adus răspuns scris - într-un plic cu antetul Inaltei Curte de Casație - sigilat pe care, fără să mai aștept noaptea l-am predat în cursul zilei Regelui - care l-a citit împreună cu Mama într-un birou - singuri - eu am așteptat pe sală până ce va săi pentru a primi vre-o dispoziție - după câteva minute Regele împreună cu Regina se îndreaptă spre mine spunându-mi să transmit mulțumirile lor, stă dr. E. Biannu cît și d-lui Președ. al Inaltei Curți de Casație, speră că se va rezolva curînd și această situație, merg la dr. E. Biannu, transmit cele ce mi s-au dat și am plecat la serviciu.-

Seara cînd m-am dus ca de obicei în casă, mă întîlnesc înăuntru cu sibiind - pleacă că nu știu fost aici acum vre-o două ore cînd Mareșalul a venit fără să fie anunțat la Rege care l-a primit în biroul din locuință nu cel din Palat unde am discutat circa 45 min. după care la despărțire Regele împreună cu Regina Mama m-a condus pe Mareșalul I. A. pînă la scară. Nu peste mult timp Regele m-a chemat în birou, îmi mulțumește pentru noaptea chinuie lîngă cînsul, de acum situația a revenit la normal - mulțumit am plecat seară și a doua zi dimineață generalul Codrescu I. este schimbat din funcțiunile avute cu generalul Șenătescu G-tin, Stîrcea I. continuînd a rămîne detașat la Mareșalul ca specialist.-

În luna mai 1943, Soveranul mă anunță că voi pleca pe front pentru stagiul la comandă și anume a hotărît să merg la Divizia I-a V-tori Munte unde sînt majoritatea ostașilor ce sînt în serviciul activ la Batalion - că la terminarea stagiului voi fi adus la vederea post înainte de a pleca a trebuit să-mi aduc pe rînd la Mama pe col. Măndăciara, și Mihail Gh., Col. Ruseacu Radu, apoi pe dr. E. Biannu.-

După ce am predat serviciul din Batalion, înlocuitorului m-am prezentat la plecare la cei în drept, inclusiv și la Rege, care împreună cu Mama mi-au făcut recomandățiunile și urările de rigoare - oficiul ce-l făceam nu l-am predat la nici un ofițer din Batalion - secretarul particular Ioanițiu M. a continuat singur până la înapoierea după front.-

Pe front m-am prezentat la Divizia Nr. 1 Munte comandată de generalul G. Vasiliu Răscanu, având ca Șef Stat Major pe lt. col. Comișel Pantelimon, ambii mă cunoșteau bine - după prezentare m-au reținut la masă și la urmă m-au întrebat că ce am făcut în țară - deoarece în ordinul de repartitia mea pe front scrie accentuat, să fiu ținut permanent în linia I-a, răspunsul meu a fost ușor de înțeles de cei care m-au întrebat - care știau că voi merge la o unitate a Diviziei 1 M-tu care temporar lucra sub ordinele Diviziei Germane (vecină). În această situație m-am comportat corect - la terminarea stagiului mi-a venit înlocuitorul și cu actele oficiale de plecare, am sosit la Bineasa-București cu un avion curier.-

Când am sosit la locuință, sentinela din post avea conștiență să anunțe sosirea mea scasă - așa că nu m-am așezat bine și telefonul a sunat - Olteanu Gh. mi-a urat bun venit și că peste o oră să fiu la Rege în casă unde m-am prezentat, după care a trecut la reluarea fixului de activitate pe care eu îl întrerupsesem câteva luni.-

Am fost pus la curent pe scurt cu cele petrecute în lipsa mea în țară, plecarea lui B. Stirbey la Cairo pentru a purta mai energic discuțiunile - în Italia lovitură de stat - intensificarea bombardamentelor în apus - primul bombardament serios la noi - Gimpina.-

După aceasta am trecut la unitate tot ca adj. comandant, unde nevoile pentru aprovizionări erau multiple, cu bunăvoința și răbdare am purces la lucru metodic - realizăm după planul ce aveam toate la timp și complet.-

Intrevederile Regelui cu dr. E. Bănu, col. Dăncianu, etc. au fost reluate, însă cu mare grijă - deoarece Siguranța noastră și serv. cooperit german erau foarte vigilenți - după ce s-au petrecut la noi în țară și în Italia.-

L-am însoțit pe Rege într-o vizită făcută lui I. Antonescu la Predea I - când m-a văzut m-a întrebat cum este viața în câmpul de luptă - am răspuns cum se cuvenea - iar la întărire spre Sinaia - Regele în mașina pe care o conducea, îmi arăta ipoteza studiată de el, în cazul că lovitura se va da la Sinaia, cerându-se

s-o studiez și să-i fac propunerile de rigoare.-

Frontul era tot mai defavorabil, Cairo soma cu mari presiuni pe Rege - ca să nu se lase antrenat de planuri fără sfârșit a bătrânilor politici - să fie mai concludent - nemții alăbese pe zi ce trece și cu cât superea de ei se va face mai devreme cu atât lovitura va fi mai mare pentru germani.-

Anul 1943, se termină sub auspicii proaste pentru germani și noi colaboratorii lor - deoarece sovieticii înaintau sistematic în sectoarele: german și român - în vest bombardamentele de zi și noapte paralizau în special industria grea și ușoară germană - în sud Râmnel fusese dat peste cap prezența epusenilor în Italia - era dovada cea mai clară a celor ce vor urma - cele câteva unități motomecanizate pe care le aveau nemții în sectorul român au fost duse în sectorul de Nord - mai aveau la noi apărarea a.s. din regiunea petroliferă și dealungul Danării pentru asigurarea transporturilor de petrol și cereale.-

Începutul 1944 marchează presiunea totmai accentuată și în sectorul român, unde sistemul de apărare nu era ușor de pătruns - deoarece, compartimentele de foc naturale completate cu fortificațiile și focul pînă la maxim - produceau pierderi mari atacatorului - fapt pentru care a fost nevoit să execute manevre largi la Nord și Sud - ca să poată face apărarea mai slabă.-

În a doua jumătate a lunii ianuarie 1944, Regele este somat energic de la Cairo în sensul ca să facă ruptura de nemți - acuma fiind momentul cel mai prielnic - colaboratorii din subversiv în special Maniu și C.Brătianu îi comunică prin Bianu că garanțiile nu sînt olare în ceea ce privește ajutorul militar în cazul ruperii de germani - adică pretindeau că pe teritoriul țării să vină și trupe din spuz nu numai sovietice (cazul din Italia) totuși Regele hotărăște să treacă la acțiune și în ziua cînd a fost anunțat că I. Antonescu vine în audiență de lucru la Sinaia - acesta ia toate măsurile pentru s-l areste în Palatul din Sinaia în care scop ia legătură prin radio cu Cairo.-

Am primit ordinul de mai sus și cum această ipoteză era studiată din timp am intrat în dispozițional stabilit cu unitatea ce era la Sinaia și în jur (Piatra Arși) - am luat locul indicat în Foișor - unde eram gata pentru executare, însă sînt anunțat că s-a amînat fără a mi se da vre-un detaliu. După plecarea Mareșalului din Palat, generalul Bănătescu mă ia în mașină cu el la București, unde în biroul său, se documentează în amănunt

cu ipotezele ce avusesem pregătite din timp - la urmă îmi spune că pentru un început efectivele sînt suficiente, dar dacă nevoile cer o acțiune mai mare și în timp - toată acțiunea va fi pulverizată - eu i-am explicat că se conta pe concursul P.S-urilor din capitală, iar la Sinaia pe concursul P.S-urilor din Sinaia, Brașov (Predealul și Cîmpina mai puțin) plus restul armatei pe care contasem într-o măsură serioasă, altfel numai cu ce avusesem noi era prea puțin.-

După ce a avut întrevederi cu Niculescu Banești pe la finele lunii ianuarie 1944, Regele îmi comunică mîrirea cercului subversiv - cu Ioareția Pătrășcanu, Inginer Ceamșu și Titel Petrescu, sigur că cei de la Cairo prin acest amestec lăsa să se înțeleagă ușor că teama pe care o justifica unii dintre bătrîni față de sovietici să nu mai fie - în sufletele lor. În această perioadă Mareșalul I.A. are o serie de consilii cu comandanții de M.Unități în spatele frontului - aceasta pentru a avea siguranța că rezistența nu va ceda - încă o dovadă de desăvîșire, opinia publică marmura continuă cu aluzii răutăcioase la adresa Mareșalului, ura împotriva nemților crește continuu și era fățișă - deoarece se știa că își retrăseseră unitățile blindate din sectorul român - deci tensiunea creștea și momentul prielnic pentru desprindere era tot mai pregnant. În luna martie 1944, Regele face din nou încercarea de a-l aresta pe Mareșalul I. Antonescu de astă dată în București, în localul Președinției de Miniștri, dar a fost oprit la timp - poate că acuma aplicarea ipotezei de mai sus ar fi produs mari neajunsuri - dar bine că nu s-a mai făcut. Personal eram indignat deoarece vedeam pe cei care se socotesu colaboratorii Regelui, foarte acoperiți cînd era cazul de acțiune serioasă - tot erau pentru a se face, însă ei să vină numai cînd pericolul a trecut.-

În cursul lunii mai 1944, se fac toate pregătirile la Piatra Arșă unde avusesem o companie cu tot materialul necesar și care era aşezată în clădirile de școală - pentru a avea permanență - deci fără a se sesiza cei interesați - aici arestarea se făcea cînd Mareșalul venea de la București spre Predeal - prima fază era ușor de executat însă urmarea, era plină de riscuri, aici elementele de exploatare imediată a arestării erau departe la București - (radio - telefoane - unități de intervenție etc.) aici se conta pe concursul vînturilor de nuntă - P.S-ul și P.S-ul Corp.V. Armată condus de generalul G. Vasiliu Rășcanu - dar după mai multe discuții cu cei în cauză s-a renunțat.-

Tot acum col. Olteanu Marcel trece la comanda Reg. Gardă Călare în locul col. Elefterescu Mircea, care ia conducerea Prefecturii Poliției Capitalei, iar în locul col. Olteanu M. este adus col. Ionescu Emilian ca adj. al Regelui. Plecarea lui Elefterescu M. de la comanda Gărzii Călare a fost o mare bucurie deoarece concursul de acum înainte îl aveam asigurată până aici, era foarte problematică - prezența lui Elefterescu la Prefectura Poliției nu prezenta mare lucru.-

Tot în acest răstimp, generalul Mihail Gh. propune ca vechiul comandant al Bat. de Gardă Lt. col. Georgescu Aurel să fie schimbat cu col. Serban Negulescu, pe care dînsul îl cunoaște foarte bine - acesta a fost în cabinetul Mareșalului Prezan 1933-1942, etc. etc.-

Regele în fața acestei propuneri nu a luat poziție contrară deși față de lt. col. Georgescu Aurel, nu avea a se teme cu nimic, deoarece acesta timp de 2 ani nu a justificat cu nimic, că l-ar interesa întâlnirile Regelui cu cineva etc. etc. în fine l-a mutat la comanda unui Reg. de Cav. și îl aduce pe col. Serban Negulescu în cursul lunii iunie 1944.-

După ce a luat conducerea Bat. de Gardă Regală, col. Negulescu, fără a fi pas la curent cu cele ce se lucra în subversiv - ia o serie de măsuri că prejudicia oarecum desfășurarea activității pe această latură - schimbarea dispozitivului de subunități București - Binaia - plecarea mea fără să-l anunț - diferite măsuri în interiorul țării - noul Comandant a voit să se facă toate prin el. Cînd am fost chemat de Rege i-am raportat noua situație și nu a acceptat să-l pun la curent pe noul Comandant de Batalion cu stîl mai mult că pe cîi colaterale fusese informat că îi place să bea, fumeze etc. etc., eu nu l-am cunoscut pînă ce s-a prezentat la unitate. Regele chiază pe Generalul Sănătescu, căruia îi dă toate instrucțiunile cu noul Comand. al Batal. făcîndu-l atent că ulterior s-au aflat toate păcatele pe care le are și alte chestii în legătură cu modul cum să se comporte la această unitate - suficient că de atunci am fost lăsat în pace în această direcție, cîci în serviciul normal el era în toate drepturile lui.-

Acum perioada bombardamentelor aeriene se manifesta intens și asupra țării noastre, în apus atinsese epoca mai cu seamă că debarcarea era în toi - posturile de radio comunică încercarea de atentat contra lui Hitler (20 iulie 1944) în care timp Nicolae Buzzești transmite Regelui din partea celor de la

Cairo - prudență mare - mai mult să lase mai ușor pregătirile în curs, circa 10 zile - pentru a se vedea ce măsuri se iau la noi - față de cele petrecute în Germania.-

Intr-adevăr ca și la noi în țară au fost arestări la Constanța oțtiva acuzați ca filo-englezi idem în București și Ardeal - filajul s-a intensificat care nu a menajat nici reședințele Regelui (București-Sinaia) în acest timp un ofițer superior din SSI care mă cunoștea îmi face propuneri ca să-l țin la curent cu activitatea Regelui etc...bineînțelea promisiuni serioase eu nu am dat nici un răspuns, dar mi-am dat seama de poziția pe care o am.-

Tot în cadrul filajului, am prins cum se căuta a se capta oștagi cu bani și alte promisiuni ca să dea informațiuni asupra Regelui (sina noaptea - cine venea și cine oșea din casă), s-au luat toate măsurile necesare la timp.-

Suntam în august 1944 - când presiunea sovietică asupra apărării Moldovei este la maximum - amenințând izolarea rezistenței din munți și dec bușarua prin sud în șesul Munteniei - aceeaș mare presiune la Nord în dispozitivul german - concomitent cu exploatarea succesului debarcării în Apus - acțiunea din Italia, ermirile luate după atentatul contra lui Hitler - toate prezentau poziția germană compromisă - deci nu mai era nici o îndoială în vre-o posibilitate de redresare germană.-

Misiunea Militară Germană se dispersase la Snagov din cauza bombardamentelor aeriene - unde Mareșalul I. Antonescu mergea în fiecare noapte - unde era documentat de nemți asupra armei secrete pe care o am și pe care o vor pune-o în aplicare la momentul oportun - lucru ce Ion Antonescu credea și convingea pe foarte mulți colaboratori ai săi. Buletinul de operațiuni de pe front vine tot mai rar și foarte anemic - comprinzând mai multe zile de operațiuni într-un buletin. Mareșalul absorbit de nevoile frontului și alte neșasuri - vedea tot mai rar pe Rege - care venea cu toată precauțiunea, folosind la maximum experiența dr. E. Bianu - are asigurată legătura cu elementele din subversiv - astfel că în noaptea de 22 August de acord cu cei din jur și bineînțelea cu știrea celor de la Cairo - se stabilește ca arestarea deși ruperea de nemți să se facă în ziua de 26 August 1944 la Palatul din București. Primesc ordinele de urmare direct de la Rege - care mă reține în casă pentru a nu mai lua contact nici cu familia mea, care era în incinta Palatului. Adjutant de serviciu era col. Ionescu Emilian - Generalul Șinătescu în urma celor discutate în 2

- 29 -

cu Regele - hotărâse ca să aplice lovitura chiar în ziua de 23 August 1944, pînă la 26 August 1944, se pot întîmpla multe - zis și făcut - Sănătescu merge la Președinție unde invită pe Mareșalul I.A. cu Vice-Președ. Cons. de Miniștrii și cîteva Miniștrii mai importanți într-un consiliu restrîns la Palat la ora 17.-

Pînă ce generalul Sănătescu a venit de la Președinție eu am raportat Regelui rezultatul recunoașterii ce am făcut în ziua de 22 august 1944 cu mașina în regiunea Slobozia - Sudiți și de unde m-am înapoiat noaptea tîrziu - i-am repetat conținutul ipotezei în care lucram acuma în Bacurești - care avea în plus un plut. care de luptă aduse încă din luna mai 1944 în cadrul planului de acțiune al redutului - îi reamproșătes nominal ofițeri care încadrau Compania din Calea Victoriei plus ofițeri de la serviciile Batalionului, pe care îi puteam folosi după caz - îmi indică locul unde să fie închisi cei arestați - amenajînd împreună cu Ioaniția Miroca - fișierul de haine unde au făcut niște orificii pentru a intra ser necesar celor arestați - eu îmi aduc subofițerii:

plot. Dinu Cojocaru, plot. Rusu Dumitru, plut. Bîlă era în casă cu mine-le pun în vedere că vor sta permanent lîngă mine fără a se mai duce la Batalion și vor face ce fac eu la timpul potrivit.-

Între timp secește în casa Regelui dl. col. Dimăciaru Șef St. Maj. la Comand. Militar al Capitalei - este primit imediat de Rege și după cîteva minute pleacă - îi comunicase cele ce vor urma în cursul zilei, Adjutantul de serviciu dl. col. Ionescu Emilian a mai discutat cu Regele în birou singuri și cînd a venit Generalul Sănătescu în casă - pe la orele 14,30 a intrat la Rege împreună cu Stiroca Ion și Ioaniția, unde au discutat pînă pe la 15,30 cînd s-a anunțat din Palat că a venit Vice Preș. Cons. de Miniștrii care a fost întîmpinat de Adj. de Serviciu și condus în casă - unde a fost primit de Rege și gl. Sănătescu în sufragerie - ceilalți în plus generalul Aldea s-a grupat în Biroul din apropiere, iar eu cu cei 3 subof. stăteam la ușa sufrageriei, dinspre bucătărie.-

În acest timp compania era în dispozitivul de pază obișnuit - cu platoonurile din rezervă și plut. G.L. grupate fără să se facă caz - mai ales că col. Negulescu Serban era pus într-o mare dilemă ca Adj. de serviciu nu a putut să stea de vorbă cu mine nici măcar să apară la serviciu de dimineață - a plecat în oraș pretextînd anumite treburi - de unde a venit pe la 18,30 cînd operațiunea era în toi - el calm a luat pe șoferul Ionescu Constantin cu mașina

//.

- 30 -

și a plecat la Sinaia pe ruta Tîrgoviște, de unde a venit la Dobrița cu Regina în ziua următoare.-

În sufragerie Regele cu Sănătescu și Ioă Antonescu, s-au întreținut de la 15,30 - 16,30 când a sosit și Mareșalul I. Antonescu care a fost condus de Adjutantul de serviciu în sufragerie din casa de locuit aici Mareșalul s-a scuzat că a trebuit să vorbească la telefon cu Clodius, în plus ce am mai putut auzi cu întreruperi despre arma secretă pe care nemții o vor pune-o în acțiune - după care Regele se scoală în picioare la ora 16,58 și vorbește Mareșalului cu emoție astfel: D-le Mareșal, tăvălugul morții noastră grea asupra Moldovei - și este amenințată și restul țării, amîndoi vom da socoteliă lui Dumnezeu și istoriei.- Acum Ioanițiu Mircea îmi face semnul convenit și eu intru în sufragerie urmat de cei 3 subofițeri - salut pe Rege și mă îndrept spre Mareșal spunîndu-i: "D-le Mareșal din Înalt Ordin sînteti arestat", fac semnalul de executare subofițerilor - Regele și Sănătescu ies pe ușa dinspre biroul unde erau cei amintiți mai sus (Col. Ionescu Emilia, Stîrcea I., Ioanițiu și gl. Aldea venit în ultimul moment).

Eu împreună cu subofițerii după ce i-am potolit din starea de șoc nervos încadrați i-am scos din sufragerie prin coridorul din fața biroului, când cei arestați au spus celor ce scosese ră capetele la ușe: "neamernicilor pînă diseară veți fi spînzurați, sîi intrat într-o mare aventură". Sînt închiși separat în fișier și la fiecare cite un subofițer RUSU D. și DINU COJOCARU - mai tîrziu a fost adus opt. Mișca Augustin care era cu Armătura Batalionului. Eu cu plut. Bîlă mergem cu dl. Col. Ionescu Emilian la Palat - aici sosesco generalul Pichi Vasiliu insp. general al jand. care a fost arestat în biroul g-ralui Sănătescu și condus într-o cameră din căminul ofițerilor Batal. idem g-ralul Popescu Dumitru și Ata Constantinescu - apoi a venit generalul Pantăi C. pe care l-am arestat eu și l-am condus în căminul ofițerilor mai tîrziu a venit Elefterescu Mircea pe care de asemenea l-am arestat eu și l-am condus tot la cămin.-

Căpitanul Teodorescu Gh. în prezența d-lui col. Ionescu Emilian mi-a dat ordin să se deschidă poarta mare, mașinile Mareșalului și Ioă Antonescu să intre împreună cu mașinile de escortă în curtea Palatului de unde se formează din nou convoiul de plecare după ce au intrat complet - s-au închis porțile și comandantul Companiei cu voce tare i-a somat să coboare cu toții din mașini luînd tot armamentul și muniția ce au și pe care să le depună lângă peretele Palatului, iar personalul militar și

civil prin flanc, sub escortă au coborât în subsolul Palatului apoi au fost conduși la Batalion unde după citirea proclamației au fost lăsați liberi - mașinile cu armamentul și muniția, au fost duse în gara de la Batalion cu șoferii Palatului.-

În tot acest timp, în fața Palatului populația se plimba fără să simtă ceva despre cele ce se petreceau înăuntru. Generalul Sănătescu care telefonice la M. St. M. pe col. Zamfirescu Gh. și col. Bănuș Octavian, care au primit ordin să întrerușă toate legăturile telefonice, telegrafice cu străinătatea.-

Col. Ionescu Emilian cu mine am trimis pe locot. Păpușoi întărit cu o grupă de ostași la Postul de Radio Emisiune de unde să aducă pe Dir. Ionescu C-tin cu aparatele și personalul necesar de imprimat plăci - cu autobuzul Batal. în timp record a adus totul la îndeplinire.-

Regele, cu Sănătescu, Ionescu Emilian și Ioanițiu au redactat proclamația către țară - care a fost imprimată și trimisă cu aceeaș formație la Soc. de Radio unde la ora 9 s-a difuzat.

Între timp sosește generalul Anton Constantin Șeful St. Major la Insp. Jand. cu cpt. Vergoti J. însoțit de un parașutist american (origină română) Turcănu, care a fost ascuns de generalul Anton Constantin - acesta a fost expedit în cursul nopții la Cairo.-

Acum se constituie Guvernul care depune jurământul în aceeaș seară - forma și alte chestiuni de formarea guvernului nu s-a interesat și nu pot să dau vre-o relație. Eu în acest timp am avut cu d-ral N. Biana, de lucru în sensul că necunoscutul trebuia prevenit în sensul de a lua măsuri de pace cu Comand. Com. p. aniei ca să nu se strecoare în Pașat oameni de rea credință cu scopuri rele.-

După constituirea guvernului se dă citire Mesajului către țară, au crescut în fața Palatului mari manifestații de bucurie - ca peste câțiva timp Comand. Comp. de Gardă să anunțe că din spre Legatia Germană sosește un grup de mașini blindate spre Pașat - i se recomandă calm - acest grup de mașini și oprește la intrarea Crețulescu în Pașat - col. coboară Manfred v. Killinger, care cere să fie condus la Rege - este condus în Bir. Regelui care în fața g-ralui Sănătescu îi comunică: "Interesele țării s-au obligat să fac ocesce și laud cunoștință - înțeleg și acum să fie cavalier în sensul că trupele germane să se retragă în ordine, contrar vor suferi vicorile războiului. Killinger s-a retras la mașină, fără să scoată un cuvânt; peste o oră cir-

ca sosește cu un alt grup de mașini germane la Palat g-ralii Hansen și Gerstenberg care la fel cer să fie conduși la Rege - acesta nu-i primește și pune pe g-ralul Sănătescu să le comunice exact ceea ce s-a spus și lui Killinger - la fel i-au retras la mașini fără nici un comentariu.-

Cei de la Cairo după ce au luat cunoștință prin radio de făcut recomandățiunile de rigoare Guvernului și Regelui, opinând ca Regele să părăsească chiar în cursul nopții Capitala, să se îndrepte spre Tr. Severin în apropiere de Tito - cu care va lua legătură prin radio acolo se afla maiorul Churchill detașat de la Cairo.-

Plecarea Regelui a fost organizată cu 2 mașini - una condusă de Rege, avea alături pe col. Ionescu Emilian, cpt. Vergoti și Ioanițiu, a doua mașină nr. 100 condusă de șoferul Cișmeru Nicolae, cu opt. o-dor Gherghel Arpad, ea, plut. Bîlă și un alt subofițer. Noi precedam pe Rege pe tot parcursul. Plecarea la ora 0,30 circa pe itinerariul Palat-Cîmpineanu-Brezoianu - str. Rahovei, pe bariera Alexandriei pînă la Mihăilești unde am întâlnit prima coloană în deplasare germană - ocolind-o cu maximum de viteză, de aci în acelaș tempo de mers - prin Alexandria - Stoeneghi - Caracal - pînă la Pielești - Cîrcea unde am fost întâmpinați de generalul Manafu Marin cdt. corp. I A. care fusese anunțat telefonic de gl. Sănătescu - acesta ne-a alimentat cu benzină, ne-a dat indicațiuni asupra modului cum germanii se retrag indicîndu-ne la fața locului dispozitivul care se vedea - eram în zorii zilei - am traversat vile Cerianopol spre bariera Craiova - R. Vilcea - de unde prin Filiaș am ajuns la Sadul - am oprit la Palberaria care era condusă de un colonel - nu-i rețin numele - și de aci am mers la Dobrița - unde Soveranul cu col. Ionescu Emilian au intrat în casa g-ralului Colcer - soama fiind proprietar ginerele său col. rez. Petrescu - aci în casă era o bătrînă din familie - eu m-am ocupat de măsurile de pază pe care le puteam face cu cei doi subofițeri - plus că spre seară am sosit la Sinaia cu Regina Mamă col. Bocio, col. Negulescu și Nely Cstargy - cu o companie de la Sinaia în camioanele Palatului - deci acum paze s-au organizat în condițiuni bune.- Regele prin radio a fost pus la curent cu cele ce s-au petrecut în capitală, iar a doua zi am fost trimis cu o mașină a Palatului să ieu din lucrurile necesare Regelui și Reginei - în plus să aduc și datele necesare în legătură cu bombardamentul executat în capitală.- În înapoiere am adus totul cum mi s-a ordonat și apoi am fost trimis

cu avionul de la Aeroportul Stănești - tot în acelaș scop - legătura cu Guvernul - între timp seseau cu mașinile diferite persoane cu misiuni speciale - de la M. St. Major de la Președinție pînă la 12 sept. 1944 cînd s-a semnat armistițiul și Regele a trebuit să-și ia reședința la București.-

După ce Regele a plecat din capitală - g-ralul Sîmbescu a dat ordin Comand. Comp. de Gardă opt. Teodorescu Gh. să predea pe cei arestați inginerului Ceaușu - operațiune care s-a făcut între Comand. Companiei și ing. Ceaușu, punîndu-i la dispoziție Autobusul Batal. pentru transportul celor arestați, detașii mai simple opt. Teodorescu Gh. - nu au fost predați ing. Ceaușu, deoarece au fost lăsați liberi g-ralul Popescu Dumitru și Ate Constantinescu, care nu prezentau nici un pericol.-

În ziua de 12 sau 13 sept. au fost expediați la București toți cei care se strînseseră în jurul Regelui la Dobrița - și în ziua următoare, Regele cu Regina Mamă, însoțiți de mine cu plot. Bilă D. și 4 ostași cu un automotor - au sosit dimineața la București în Gare Obor unde au fost primiți de Guvern și conduși la Palatul de la șosea - în Calea Victoriei, locuința fusese complet bombardată. Aci am organizat paza necesară, ocupînd cîteva case din satul Iana București, eu acum încep să-mi reiau activitatea de Ajutor în plină perioadă de aprovizionări de iarnă - reparatul avariilor produse de bombardamentul german la cazarma din Calea Victoriei, aducerea materialelor de unde erau dispereate - socotind că mi-am făcut datoria în limita posibilităților în lovitura de stat.-

Dar necazurile acum încep să se arate unul după altul - în sensul că multora nu le mai convenea prezența mea - cei vroiau cu orice preț să fie nestingheriți și încurările au început după cum le arăt mai jos.-

Încă de la Dobrița Vergoti J. a luat un aer cu totul neobișnuit - voia cu orice preț să mă vadă lîngă el cu tot felul de complimente cum se manifestau ceilalți, care știau că sînd bine cu el, sînt asigurați și mai sus - eu nu am făcut nșe ceva - ba din contră eram singurul care știam clar pentru ce a fost scos în noaptea de 5/6. II. 1942 și trimis ca pedesepă pe front - col. Romie împreună cu col. Negulescu, știind clar că absența lor a fost oclasiă de la riscul loviturii de stat eu îi încercasem mult și atunci alături de Jacques Vergoti și Helly Gătarciu au început cu tot felul de intrigi pe lîngă Regina Mamă în continuare era ușor de înțeles ce mai trebuia așa că

Intr-o zi la Dobrița Regele, îmi spune că cei din jur îl îndeamnă să transforme Batalionul de Gardă Regală în Detașament mixt motorizat - la care eu foarte modest i-am răspuns, credeam că veți reduce Batalionul - nemai având a vă teme de nimeni sinteți iubit de popor; dar acest Detașament mixt este o posibilitate de stagiu în grade mai mari, în jurul M. Voastre și celor interesați. Când am trecut la vechea mea ocupație de Ajuutor al Comand., aveam zilnic neocaz cu col. Serban Negulescu în legătură cu diferite servicii ce voia la cunoscuți să facă cu mașinile Batal. transport de lemne, bagaje pentru a se face agreabil - eu m-am opus, dând întâietate intereselor Batalionului.-

Intr-una din zile generalul Sănătescu, mă cheamă la Președinție și mă sfătuiește că oricine va veni pentru a cere detalii asupra pregătirii și execuției actului de la 23 Aug. 1944 în special reporterii de ziare chiar străini să-i trimit la Rege - în plus mă roagă să-i fac în 5 exemplare la plumbă - schematic pregătirea și execuția loviturii de stat pentru a le da la Președinție M. St. M. Serv. Ictorie. Academie și încă în 2 locuri nu-mi aduc aminte - lucru ce am făcut la urmă mă întrebă ce este cu Detașamentul Mixt Motorizat de la Palat - eu i-am răspuns că nu am nici un smetec și dînsul mi-a recomandat rezervă - de altfel mi-a spus că este obosit abia sîptecă să fie schimbat.-

Intr-o zi, căpitanul Teodorescu Gh. îmi raportează că a trimis un Pluton din Compania de Gardă la locuința col. Bosie și este foarte greu cu transportul hranei camenilor - îmi cerea mașină - eu l-am întrebat că are aprobarea Regelui pentru așa ceva - mi-a răspuns că nu - atunci pe răspunderea mea să aducă Plut. la Companie, ceea ce a și făcut - cei care au rămas fără de pasă militară la domiciliu s-au formalizat contra mea, eu le-am cerut ordin scris - altfel nu lucrez - și au început cu fel de fel de intrigi - că sînt în strînsă legătură cu Emil Bodnăraș de la Preș. Cons. de Miniștrii, că sînt membru de partid de mult, că voi deține un post mare la comuniști, că lucrez ascuns la ziarul Scinteia în fine o sumă de invenctive - la care eu am răspuns nimic. În altă zi vine la biroul meu de lucru dr. E. Riana, care îmi spune că nu-și explică ce este cu mine că sînt complet schimbat - obiar față de d-asa - i-am spus cât se putea spune, a înțeles deoarece știa mult mai multe de la persoane din afara Palatului - unde se vorbea intens

de readucerea lui Vergoti a lui Petre Lazăr, despre Negulescu și Bosie, m-a rugat insistent să-mi schimb atitudinea și să caut a combate pe aceste javre - i-am răspuns că abia aștept un prilej potrivit să cer Regelui să fie mutat.-

Apar mutați în Batal.3 ofițeri superiori: maiorul Marinescu Aurel, nr.Beroea Nicolae și Pamfil Ion, plus o serie de ofițeri subalterni, dovadă că aduceau cadre pentru noua unitate ce va lua ființă. Dl.Gl.Dimăciuanu cu col.Rusescu, mă vizitează la biroul de lucru și mă întreabă ce este cu toate cîte se aud prin oraș despre noua echipă din casa Regelui - le-am răspuns că d-lor la revine sarcina să facă lumină, m-au întrebat ce este cu noua unitate care ia ființă de asemenea le-am spus că nu am nici un amestec, amîndoi au rămas contrariați de atitudinea mea.-

Plot.Adjutant Gherasim Mihai de la Casa Militară (secretar) vine la mine și mă întreabă că eu știu ce lucrează la Casa Militară pentru noua unitate, i-am spus că nu mă interesează - cînd a mers la gl.Sănătescu să semneze niște acte de cînd era acolo i-a raportat cele de mai sus, la care i-a răspuns că așa ceva nu se va putea realiza - în plus mă chiamă la telefon și mă invită acasă în aceeași zi - unde mă duc - aici mă ia la rost în sensul că sînt abătut - i-am răspuns afirmativ - motivînd -după ce m-a ascultat mi-a spus să mă gîndesc serios la ce am de făcut el va discuta cu Regele - și am plecat.-

Peste cîteva zile a venit în audiență de lucru la Rege mi-a trimis ordin că la terminarea audienței vine la mine la birou și așa a și făcut, mi-a comunicat tot ce a discutat cu Regele care a rămas oarecum mirat - dar dacă vreau să plec nu are nimic contra - îmi lasă locuința la dispoziție pînă ce mă aranjez în oraș - g-raul Sănătescu mi-a spus să mă gîndesc bine și cînd cred să merg la dînsul cu răspunsul meu.-

A doua zi am mers la Președinție la ora cînd era singur i-am raportat hotărîrea mea categorică de a pleca, lucru pe care l-a înțeles ușor - stabilînd tot dînsul să trec la Insp.Gl.de Armată la Biroul Scolii și Centre de Instrucție - lucru făcut pe 10.XI.1944, obținînd 30 zile concediu de odihnă, plus să rămîn în locuință pînă la primăvara 1945 - cînd o părăsesc.-

D-rul E.Bianu cînd a sosit a venit din nou la mine pentru a mă convinge să renunț la mutare - mi-a propus să-mi ceară creșterea unui post aparte, i-am răspuns, îmi ajunge 5 ani de viață stuciată - vreau liniște pentru a mă ocupa de copii și de soție - cu atît mai mult că după bombardamentul german - am rămas

- 36 -

cu familia numai cu ce aveam pe noi - restul distrus.-

Am fost vizitat acasă când am avut concediu - de dl. Gl. Vasiliu Rășoanu - Bordan etc., care m-au cunoscut bine și voiam să știe precis motivul plecării mele.-

În timpul celor 30 zile, concediu de odihnă în casă - zile de noembrie - posomorite - îmi fac procesul de conștiință, căci nu mai eram singur - ci cu familia - ajung la concluzia - că să trec la noul serviciu unde să lucrez calm să nu mă întrec cu nimeni la fel de fel de manifestării, căci adevărul va egi la lumină - și așa am și făcut. M-am prezentat la Insp. Gl. de Armată m-a primit g-ral Tenescu C. care m-a repartizat ajutor al Bir. Școli și Centre de Instrucție unde am lucrat liniștit până la 15.III.1945, când dl. g-ral Vasiliu Rășoanu atunci Ministru de Război, a venit și m-a luat la cabinetul dînsului, unde am lucrat până la 1.XII.1946, când dînsul a fost schimbat cu g-ral Lascăr Mihai, iar eu am trecut la Comand.Tr. de Gr. până la 15.VII.1947 când grănicerii au trecut la M.A.I. eu am fost mutat la C.R. Ilfov de unde la 1.I.1948 am fost scos din armată - fără drept de pensie - deci o situație cum nu se putea mai grea. Loviturile au urmat una după alta pentru mine și familia mea până la 5/6 iulie 1950 când m-a arestat - împreună cu soția - soorul - un cumnat și o cumnată - copii au rămas singuri (10-14 ani) în prezent sînt deținuți de 12 1/2 ani iar familia dacă va mai fi cine știe pe undă - într-un cuvînt - iată unde am ajuns, cu cinstea, munca și devotamentul - ce am dovedit.-

S C H E M A

de
ORGANIZARE SI FUNCTIONARE AL PALATULUI.
5.IX.1940 - 23.VIII.1944.

Maresalatul

I.

6.10.1940	- 17.1.1941	Col. Râmniceanu M.
25.1.1941	- 5.5.1942	Col. Socrate Mardare
6.5.1942	- 1.3.1943	Gl. Codrescu Ion
1.3.1943	- 23.8.1944	Gl. Sănătescu C-tin
25.1.1941	- 23.8.1944	Cons. în sf. ex. det. M. Est. Stircea Ion (junior).-
6.9.1940	- 23.8.1944	Protocol și Ceremonii . . . Col. rez. Ullea Octav
6.9.1940	decedat la .. 1942	Maestru de Vîntoare . . . Mocioni Anton
...	1942 - 23.8.1944	" Negel Dumitru
6.9.1940	- 23.8.1944	Dir. Ad-tiv Palat Florian Marinescu
6.9.1940	- 23.8.1944	Secretar Particular . . . Ioanițiu Mircea

Casa Militară.

II.

6.9.1940	- 17.1.1941	Gl. Râmnicescu M.
25.1.1941	- 5.5.1942	Col. Socrate Mardare
6.5.1942	- 1.3.1943	Gl. Codrescu Ion
1.3.1943	- 23.8.1944	Gl. Sănătescu C-tin
1.3.1941	- 5.5.1942	Ofițer cu sporturile . . . Lt. jand. Vergoti Jaques

Adj. regali Batal. de Gardă Regală (schema amară).

III.

Doamne de onoare

15.10.1940	- 30.12.1942	Elena Catargiu
		Maria Ghica.

F U N C T I O N A R I I

superiori din Palat între 6.IX.1940 - 30.XII.1947.-

6.IX.1940	- 1.3.1941	Ad-torul domeniilor	- Gl. rez. Maroiescu Alex.
1.3.1940	- 30.12.1947	"	- Negel Dumitru
6.9.1940	- ... 1942	Ad. Palat și Dependinț.	- Cociu Ion
6.9.1940	- 30.12.1947	Arhitect Palat	- ing. Ernest Ioan
6.9.1940	- 30.12.1947	Medici umani Sinaia	- Med. dr. Cirstea V.
		Buc.	- Med. dr. Neagu
6.9.1940	- 30.12.1947	Medic veter.	- Med. veter. dr. Vlăduț Oct.
6.9.1940	- 30.12.1947	insp. de vânțoare	- Chefneaur Vasile
6.9.1940	- 30.12.1947	Bibliotecar Palat	- d-na Tudori
6.9.1940	- 30.12.1947	Dir. Garnit. Regale	- ing. C. F. R. Georgescu

Adjutanții Regelui

6.9.1940	- 13.2.1941	- Maior Tomescu Mircea
6.9.1940	- 5.5.1942	- Lt. col. Petre Iazăr
6.9.1940	- 1.7.1942	- Col. Pastia Alex.
6.9.1940	- 5.5.1942	- Col. Andronescu M.
5.5.1942	- 1.7.1943	- Col. Brătănescu M.
5.5.1942	- 1.3.1944	- Col. Olteanu M.
1.7.1943	- 23.8.1944	- Col. Bossie Robert
1.7.1943	- 23.8.1944	- Cpt. Gdor Gherghel Arpai
1.3.1944	- 23.8.1944	- Col. Ionescu Emilian

Comand. Bat. Gardă Regală

6.9.1940	- 5.5.1942	- Maior Rădulescu Oct.
5.5.1942	- 1.6.1944	- Maior Georgescu Aurel
1.6.1944	- 23.8.1944	- Col. Negulescu Serban.

P O R T R E T U L

Portretul Regelui Mihai

- Născut 25.X.1921 din părinți (Carol și Elena).
- Ca fizic, armonios dezvoltat cu gust rafinat în îmbrăcăminte.
- Dobât în mod normal cu aptitudini intelectuale.
- De la vîrsta cea mai fragedă, creșterea și educația sa, au sub conducerea directă a Reginei Maria pînă la 1938 cînd moare.-
- De la 8.VI.1930 - 15.8.1938 Voevodul Mihai era lăsat lîngă tată, silnic între 10-18 cînd era slături de bunică.-
- După moartea Reginei Maria a fost ales ca mentor col. Emil PĂLĂNGEANU pînă la 1.XII.1939, plus lt.col. DĂMĂCIANU D. și maior TOMAȘCU MIRCEA.-
- La vîrsta de 18 ani cînd l-am cunoscut îndeaproape - era ponderat în toate manifestările sale - nu avea explozii cum de obicei au toți tinerii la această vîrstă.-
- În manifestările sale permanente predominau mai mult preocupări cu caracter tehnic-aproape puțin preocupări militare.-
- Sociabil cu multă rezervă - puțin înrîmșet în relațiunile sale oficiale, contrar în conducerea automobilului - foarte solemn în gesturi, cu răspunsuri oportune și complete, uneori cu înțîrziere și cauttic - credincios rațional, nu era stăpînit de ideea că este de natură divină ca Rege nu se ferea să afirme în discuții că instituția monarhică de proveniență medievală, treptat ce civilizație și cultura sînt realități va fi înlăturată, arghirafil, nu era eroteman dar nu neglija naturalul, un mare iubitor și chiar realizator tehnic avea un atelier bine utilat unde lucra cu perseverență, un foarte bun automobilist, s-a familiarizat cu conducerea avionului, înțelegea și aprecia mult agricultura intensivă nu extensivă - citea și ruga să fie ținut la curent cu tot ce apărea nou, cunștea bine literatura și arta romîneasă, cînta frumos la pian, un foarte bun vîntor.

D e f e c t e :

- Foarte bănuitor în relațiunile sale cu oamenii politici.
- Sgîrcit în răsplată delor ce îl servea, lina sot și nu uita.-
- Influenșabil în hotărîrile sale, de cei cărora le cîștiga încrederea.-
- Mai mic decît vîrsta sa, în înțelegerea vieții de amînunt.-
- Mai mare decît vîrsta sa, în înțelegerea vieții, în sectorul diplomatic.-
- Pușin comunicativ îndeosebi în situații grele.-
- Greoi în exteriorizarea de gesturi calle față de mîniți.
- Nu înțelege desgustul opiniei publice, cînd îl vedea cu vitena pe care o Yelosea cu mașina.-

Ce cunșoa din viata sa intimă:

- După 6 mai 1942, cînd garnitura din jurul său era aproape ma-

mai din ofițeri alegeți și numiți de I. Antonescu, scuma nu putea așa ușor să facă ceva ca să nu se afle - în special în viața sa intimă - după o întrevvedere ce a avut cu dr. E. Bianu - îmi spune respectivul, că voi fi rugat să fac ceva și eu să nu refuz - aceasta ca o prevenire încă în discuțiile ce au avut și au aranjat - așa cum se putea la data aceea, i-a spus lui dr. E. Bianu să-mi comunice mie, să organizez totul în spiritul stabilit - i s-a răspuns că este mai bine ca dînsul să-mi ordone să știe cele ce vor urma.-

De la acea dată nu a trecut mult și Regele m-a luat într-o mașină de război, ce avea la Sinaia și urcăm la Stîna, acolo se găseau o casă tip de munte pentru Familia Regală și o dependință unde să fie personalul de serviciu. Treceam prin ambele case și îmi spune apropiat: "D-ta bei apă și mîncîci, sigur că da - însă treburile să le și elimini".-

Și eu sînt eu, am nevoi de la care nu mă pot eschiva - dar dacă m-ar vedea cineva în această situație - mă-ar scoate vorbe, care urechile să nu le sude etc.etc. Pînă acum am fost ajutat cu toată discrețiunea cu noua echipă din jurul meu nu mai poate - așa că acea persoană - m-am gândit și m-am sfătuit cu dr. E. Bianu numai d-ta o poți înlocui, în ceea ce privește modul de organizare și funcționare a pazei, aprovizionării și în special discrețiunea.-

Eu am acceptat, rugîndu-l să-mi spună dacă Regina Mamă și Conduc. I. A. au cunoștință despre acest lucru - prima da - secundul cred că nu ar avea nimic de zis cînd va fi informat cîntit de organele sale că nu fac orgii etc.etc. Pe loc, am aranjat împreună, cum se va organiza serviciul la stîna.-

- Plot. Bilă D. care este silnic în Sinaia să fie cu controlul pazei - al preparatului hranei - păstrării alimentelor, etc. etc. Soferul Cismaru Nicolae ajutat numai la nevoie de soferul Cicernoc Nicolae - singurii care pot intra cu mașinile la Stîna pentru aprovizionări cu cele necesare - restul nimeni nu are acces aci la supravegherea generală am rămas eu.-

Persoane era deja aranjată prin colegii săi - era d-na Steriopol Doly văduvă prin divorț cam de vîrsta sa - la început a dus-o cu mașina la Stîna Regele și cu Ioanițiu care au orientat-o asupra locuinței - cu de serviciu - buclătar - pază - plot. Bilă pentru nevoile ce s-ar ivi - soferul Cismaru Nicolae, Dr. Cîrstea pentru îngrijirea sănătății prin sof. Cismaru N. iar eu voi avea grije de funcționarea serviciului în bune condițiuni.- Așa că acest aranjament a intrat în funcțiune, fără ca să prejudicieze pe turiștii ce urcăm și coborâm de la Jepi etc.etc. Dr. E. Bianu cu organele sale a verificat acest sistem de viață și a opinat că altfel nu se poate face această chestiune destul de gingașe. Eu mergeam săptămînal sus - vedeam ce nevoi sînt la des rezolvările necesare. Șeful Casei Militare, Adjutanții Regali, Comand. Bat. etc. nu m-au întrebat niciodată despre această problemă mai ales că eu nu speculam acest atribut - îl făceam în cadrul serviciului silnic - Regele merge seara rar în timpul zilei - stă citeva ore - nu dormea niciodată acolo, mame de seară da, avînd unsoari pe Ioanițiu Mirona încoale cu nimeni.-

Dr. Cîrstea V. din Sinaia - era dus 1-2 pe săptămîna de soferul Cismaru N. cu mașina pentru controlul sănătății respectivei. Acest capitol l-am supravegheat pînă la 1 noiembrie 1944, cînd am fost mutat din Bat. - cînd am fost mutat la stagiă pe front, nu m-a înlocuit nimeni - Bilă a făcut cum s-a putut.-

În ceea ce privește problema obligațiilor față de această d-nă, îmbrăcăminte, bijuterii, etc.etc. nu am avut niod un amestec, probabil Ioanițiu N. era cu aceste chestiuni.-

P O R T R E T U L

Fostei Regine Mamei Elena.

- Născută aproximativ 1897, din părinții (Constantin și Sofia).
 - Înaltă și ascetivă cu aspect mai mult, masculin decât feminin
 - Cu mult gust în îmbrăcăminte, mascând cu discreție luxul specific sexului.-
 - Până în 1920 când a devenit Princesă în România - a fost crescută și educată la Curtea Regală din Atena - deci avea cultură mediteraneană pe care nu o nega, însă nu pierdea nicăieri ocazie de a afirma că este nepoata Keizerului Wilhelm.-
 - Identificarea cu cultura și tot ce ar fi în fomenarea sa, pentru a înțelege poporul român, le avea într-o măsură limitată - de carece de la venirea prin căsătorie în țară, nu era simpatizantă de Regina Maria, care în mod sistematic o ținea la distanță (Arhib.E.I.).-
 - De la 8.VI.1930 - 15.X.1940 a fost pensionară statului român la Florența de unde la chemarea lui I. Antonescu a venit în țară ca Regina Mamă.-
 - Preocupări zilnice, lectură, muzică clasică, pictură ușoară, etc. Relațiuni cu doamne din marea societate foarte reduse.
 - Cu familia d-nei Dr. Rainer unde 2-3 ori pe an. mergea la cesaial organizat de un grup restrins, în casa de mai sus.-
 - Pe timpul războiului s-a ocupat în mod apropiat de spitalul de la Paris - la celelalte spitale sau saluri de copii, bătrâni după programul dat de I. Antonescu.-
 - A mai deschis un atelier de croșetat, flanele, mănuși, fulare pentru front, cu materialul Palatului - în Calea Victoriei - cine dorea venea și lucra acolo, ori lua materialul și-l aducea lucrat gata.-
 - Cu Arhiducesa Elena și familia ei, nici un fel de relații, fără a oprit pe Rege de a face vizite la Bran.-
 - Era ngrozită, nu dădea vre-un ajutor bănesc din lista sa civilă.-
 - Nu era gumană - din contră aproape continuu la regină - suferea de ochi - sub tratamentul dr. B. Blatt.-
 - Cele două doamne de onoare (Nely Cotargiu și Maria Ghica) au fost singurele cu care s-a putut implica - era foarte capricioasă și, de aceea nu a mai adus alte doamne în jurul său - plus că avea complexul de inferioritate feminin - deci și geloză.-
 - Iubea pe fiul său Mihai - voia să-l convingă să adopte și din gesturile unchiului ei Keiserul Wilhelm - ceea ce era în contradicție cu cele învățate în special de la Regina Maria.-
- Sub raportul erotic, nici nu mi-a trecut prin cap să mă gândesc, până în vara anului 1941 - când Maiorul Rădulescu Col. Comand. Bat. împreună cu Capitanul Dăneșcu Ion Comand. Comp. de Cav. din Cămin. și alții au venit în calitate de salutorii în-tervenționiști ocupându-se de ea în sânul, într-o sală de salutorii împreună în casa la Rădulescu, în apune cu toată grija că în casa

Regelui se petrec lucruri, despre care personalul de serviciu vorbește deschis - anume că Regina Mamă are relații cu lt. Vergotti Jaques. Eu care nu stăteam permanent la Sinaia - cum stăteam cei 2 - i-am întrebat în mod serios, dacă au verificat ori sînt numai vorbe - mi-au răspuns că au verificat ba mai mult știe și col. Mardare Socrate - care caută pe orice cale să-l pună la punct pe acest locot. Vergotti - bineînțeles fără scandal.-

Eu m-am exprimat față de maiorul Rădulescu Oct. și cpt. Dătescu Ion-abia am scăpat de Urdărescu și acum așare altul.

După un timp în București, sînt întrebat de niște cunoscuți, asupra locuinței lt. Vergotti în Palat - întrebare cu tîlc - eu le-am răspuns ocolit - nevroid să angajez discuția - acei cunoscuți mi-au ripostat cum de ocoleșc adevărul - le-am răspuns să se adreseze d-lui col. Mardare singurul în măsură să răspundă - mi-am dat seama că o parte din public avea câteva indicii, despre acest lucru. În fine col. Mardare S. neputînd să pună la punct pe lt. Vergotti J. prin argumente civilizate - l-a pedepsit cu lozile arest sever - lucru neobișnuit în Casa Militară și nici în Batalion - pedeapsă pe care a trebuit s-o raporteze Conducătorului I. Antonescu dîndu-i toate amănuntele, prin care să-i arate, că pînă acum a încercat mai multe metode de a-l pune la punct de fără de rezultat. Conducătorul nu a fost surprins despre cele raportate de col. Mardare mai era pus la curant și pe alte căi - așa că la 5.V.1942 sînt scoși din incinta Palatului Sinaia și mutați; lt. Vergotti J. trimis pe front ca pedeapsă - lt. col. Petre Iasăr confidențial lui Vergotti, col. Mardare S. și maiorul Rădulescu Oct. fiind înlocuiți cum se vede în cuprinsul lucrării.-

După mutarea lt. Vergotti a rămas în serviciul administrativ de la Sinaia un funcționar Ciucă Pavel - care fusese adus aci de la IAR Brașov de Vergotti ca un foarte priceput gospodar dîndu-i să conducă latura aprovizionărilor și hrana celor din Sinaia - care după plecarea protectorului său - cînd mă vedea îmi spunea că a primit scrisori cu vești bune că l-a făcut căpitan și este la Serviciul Pretoral fiind jandarm - în fine voia să-mi arate că se simte bine - iar el, Ciucă Pavel are noroc cu Regina Mamă care-l susține, altfel toți l-ar lovi - mi-a fost destul să-mi spună de câteva ori - ca să mă lămuresc în mine de adevăr.-

Timpul a trecut, a venit 23 August 1944 - cînd figura lui Vergotti Jaques - respire lingă Rege - ușor de înțeles, restul celorlalte posibilități aduce și pe confidențialul său col. Petre Iasăr - acum cercul se mărește cu col. Bossie Robert, col. Negulescu Serb. și activitatea acestuia devine chiar de la Dobrița suprînătoare mai ales personalul mărunt care știa totul - de acum oceașe mai înainte era "un mister" este o realitate care se cunoștea în opinia publică. Vergotti Jaques este peste tot - nimeni nu poate obține vre-o aprobare mai serioasă de la Rege pînă ce nu știa mai înainte aceste - dr. E. Bîanu care era acum la Siguranță - cunoștea problema în amănunt din 1941, dar cînta cît era posibil s-o ommullesse - nici el numai putea - căci opinia publică nu scîpa nimic și vestea mergea.-

A avut discuțiuni cu gl. Sănătescu cînd era Președ. Cons. de Miniștri care i-a răspuns că abia așteaptă să fie schimbat și această problemă s-o rezolve cu alții - este prea plătisit și bolnav etc. etc. așa că dr. E. Bîanu sub Rădulescu și Guvernul următor nu a mai pus această chestiune - acotînd-o ca ceva minor - față de alte lucruri mai importante.-

În concluzie, sfînțitetea în forma expusă succint mai sus și modul îndrăzneț de a se manifesta al acestui ofițer destul de tînr față de toți din jurul său - dovedește că făcea toate sub aripa ocrotitoare a Reginei Mamă - pe care nimeni nu voia

- 3 -
s-o supere - iar ea creștută și pot spune chiar orbită de postu-
ra pe care o avea - nu vedea - nu știa nimic - i se părea că
așa trebuie să fie, fiind în realitate - imoralitatea era și mai
notorie, că fiul său, oricât de indiferent ar fi fost - putea să
privescă anumite luxuri elementare, ce îl puneau împreună cu mama,
într-o lumină aridă, față de opinia publică.-

P O R T R E T U L

=====

- Căpitanului de Jand. Vergotti Ion (Jaques).

- Născut în țară, promoție de ofițer jand. 1935.-
- Fiul unui proprietar în Bărgan care a decedat tânăr, mama recăsătorită cu col. rez. Serbănescu Vasile, conducea un sector activ în 1940 la IAR Brașov.-
- Foarte prezentabil, cu mult gust la îmbrăcăminte (militar și civil). Polisportiv.-
- Foarte abil în societate, folosindu-se de slăbiciunile sexului slab - exploatănd fără rușine și fără nici o morală orice situație de unde el putea să sibe un profit.-

Un mare intrigant în societate - nu cunoaște obstacol până ce nu-și atinge scopul hotărât.-

Cartezan de profesie, în orice ocaziune.

Ca tânăr ofițer de jand. prin legăturile ce avea, își desfășura activitatea la Predeal, unde în tot timpul anului avea terenul de lucru nou și variat în viața de societate.-

- Arghirofil nu-i plac băuturile obișnuite ci numai cele alese.- Mare dansator.-

La 1.III.1941 a fost dat de Conducător. I.A. cu sporturile pe lângă Rege unde a stat până la 5.V.1942, când tot conduc. I.A. l-a mutat disciplinar pe front.-

Acest ofițer cu calitățile spuse pe scurt mai sus, ajuns în Palat pe lângă Rege - într-o perioadă de mare sbucium prin care trecea țara noastră - a profitat de încrederea ce i s-a acordat în plus a pus în aplicare aptitudinile sale libidinoase pe lângă Regina, care era între cele 2 vârste - crasă etc. etc. fără a se jena de fiul ei, de personalul de serviciu, ulterior chiar de criticile opiniei publice, sfidând cele mai elementare reguli de bun simț s-a complăcut în situația de a compromite, o mamă cu slăbiciuni, un fiu care nu știa ce să cred că a tolerat așa ceva - în plus a sfidat o țară care l-a tolerat să fie în locul de tradiție și simbol - toate acestea dovedesc patima și ambiția care se desfășurau în această ființă cu chip de om. Personal nu i-am atras atenția asupra modului cum aprecia pe țărani și țărăncile din Dobrița și împrejurimi - în sensul că sînt înșopiați - spunindu-i că așa cum sînt, au făcut atîtea dovezi de calitate superioară în țară și în afară - să te obosești puțin - să te interesezi, cîți dintre cei ce au plecat din această regiune în diferite ramuri de activitate, ce rezultate au obținut, etc.-

În relațiile sale cu personalul de serviciu foarte distant și rezolutiv.- Își aroga drepturi la Palat, unde nu avea nici o chemare față de oamenii politici avea o comportare princiară - lucru care rezulta pe omul cel mai puțin abil în a aprecia poziția sa.-

În relațiile sale cu Regele, uită ceasce reprezenta simbolic pentru țară din contră - căuta să arate că el îl depășește într-adevăr că ființa aceasta avea ceva diabolic în toate manifestările.-

Era însă și foarte laș, pentru a ilustra aceasta, dau un caz,

- 2 -

cînd oștă să-și manifeste asupra-mi autoritatea sa m-am uitat în ochii săi și i-am spus: "băgăți mințile în cep - sînt singurul care știu cum te-a scos I.A. de aici și te-a trimis disciplinar pe front; eu însă te trimit undeva de unde nu te vei mai întoarce, împreună cu toți ce-ți fac țamenele.- De atunci purtarea sa ca mine a fost foarte controlată - evita fățiș chiar, să-mi transmită vre-o dispoziție din casă - lucru care l-am văzut toți din jurul casei.-

De atunci, el împreună cu cei din jurul său, avînd ca patron pe Reșină - nu au încetat pînă ce nu am plecat.-

P O R T R E T U L

- Consilierului în afacerile externe
Stiroea Ion (junior).-

- Născut aproximativ 1907-1908 la Viena.-
- Crescut și educat la Viena într-o societate aleasă, a continuat studiile în Anglia și Elveția.-
- Fizic plăcut, statură mijlocie, gust și rafinement în îmbrăcăminte.-
- Studii cu caracter diplomatice la Oxford și Berna.-
- Sportiv multilateral după model spaniol.-
- Când l-am cunoscut pe Stiroea Ion (junior) în martie 1941, în calitate de consilier în afacerile externe pentru general ca f.f. la Măreșel - am rămas cu impresia că acest om, habar nu avea de mentalitatea noastră românească - vorbea chiar slab românește - fără să-i pună la îndoială bunele sale intențiuni, mai tirziu însă m-am convins că așa cum a fost a avut și el calități pe care nu i le poate contesta nimeni.-

Prin felul său de a se manifesta în relațiile oficiale cu cei din jurul Conducătorului și chiar cu neștii, pentru oricine altul în locul său, atunci - nu putea să facă mai mult ca el - mai puțin de - susțin, deoarece era de o îndrăzneală pe care nimeni nu i-o contestă, în plus adoptarea sa de către Anton Mocioni - i-a mărit încrederea celor din Banat și Ardeal în soțimea de la 23 August 1944.-

În relațiile sale de serviciu în Palat, nu poate fi egalat cu tatăl său - foarte nervos și nestăpinit, înțelegea prea puțin viața celor mulți, uneori avea impresia că este în vre-o colonie engleză.-

Subliniez că nu vreau să întunec valoarea lui de diplomat și om politic, dar nu se identifica cu noi, care avem o mentalitate deosebită de a sa - mai tirziu s-a adaptat și relațiile s-au îmbunătățit.-

În pregătirea lui 23 August 1944, a lucrat direct cu Regele împreună cu Niculescu Bazești - ambii fiind în Ministerul de Externe, plus că aveau relațiuni în rândul C. Diplomatic, foarte strânse, lucru care a contribuit mult în sportul său pe lângă Rege.

Mare arghirofil - era printre cei mai bogați din țară - fără a se sustrage criticilor, care îl acuzau că nu face un act de bine pentru cei săraci.-

Mare afemeiat însă fără să risipească bani sau să consume băuturi, etc.-

P O R T R E T U L

Secretarului particular al Regelui IOANIFIU MIHAI.-

- Născut în 1921 în București, părinții îi cunosc.-
- Fizic agreabil - statură mijlocie cu maniere în societate.-
- Încut l-a făcut împreună cu Regele, de când au rămas apropiați a terminat dreptul în țară.-
- Datorită controlului părinților săi - nu s-a prevalat de situația ce a avut față de Rege - din contră a fost un element care într-o măsură a contribuit să nu antreneze pe Suveran la manifestări extravagante.-
- Trăind în intimitatea Regelui, vedea și suzea multe, fapt care uneori îl făcea să apară mai mult decît era, însă își revenea cînd era pas la pas - nu umbla cu vorbe, în rîndul colegilor de la Facultate era modest.-
- A lucrat mult și cu mult tact, în legăturile subversive, în pregătirea lui 23 August 1944, iar în ziua respectivă a dovedit mult devotament nu s-a mulțumit cu majoritatea să se sustragă și să apară ulterior.-
- Nu s-a amestecat în afaceri verzoase care îi surîdeau la tot pasul.-
- Nu era erotooman fără a exclude normalul, un apropiat binevenit pentru Rege.-
- Se pare că nu avea apartenență politică.-
- Sub raportul material, a justificat a nu iubi și a nu fi sclavul banului evita afacerile de orice fel - sigur că părinții săi îl îndrumau permanent.-
- În societatea Bucureștenă nu-și făcea platformă de situația pe care o avea.-

P O R T R E T U L

Doamnei de Onoare

Klenu (Nely) Catargi.-

- Virsta aproximativ egală cu a Reginei Mamă.-
- Măsoată dintr-o familie de boieri, Micletii căsătorită cu Todită Catargiu.-
- S-a cunoscut cu Regina Mamă, de când a venit în țară și au rămas nedespărțiți având asemănări comune aproape în toate sectoarele.-
- Puțin prezentabilă ca fizic, mai mult justifică a bărbat decât femeie.-
- Gelosă față de femeile cu fizic mai ales ca al său.-
- Gelosă pe Doamnele, care aveau o căsnicie cu soți normali.
- Era încântată când i se făceau complimente ușoare.-
- Nu pierdea nici o ocazie ca să nu profite în sensul de a-și scuti de mobilizare personalul de la moșia Călbinași - Ilfov în care scop urmărea permanent pe cei care îi puteau fi de folos în Minister - St. Major, etc.-
- Se socotea indispensabil lângă Regină - deci trebuia să nu se lase niciodată singură - lucru ce îi făcea permanent dar treburile gospodărești le conducea de la telefon - adevărul era că sotul său ducea interes viața de cafenea și tripon - umbla cu intrigi în societate - întâlnirea lor în casă ori în societate era o catastrofă.-
- În ceea ce privește poziția ei cu Vergoti era dintre cele mai bune, foarte naturale.-
- Din punct de vedere material, nu omiso ce beneficii ar fi putut să aibe, fiind în situația sa.-

Doamna Maria Ghica.

- Era mai mult de formă, deoarece era în vîrstă - bolnăvicioasă, trăia într-un bigotism bolnăvicios.-
- Dacă era venea de 2-3 ori pe an în Palat.-

P O R T R E T E

succinte ale ofițerilor sup. și generali care au fost la Casa Militară și f.f. Maresal.

1.- Colonel M. Rîmniceanu.

Adus la 6.IX.1940 de Conducătorul I.A. scootindu-l capabil să conducă cele 2 posturi în Palat - unde nu s-a simțit nimic din valoarea sa; pe timpul rebeliunii din 1941 a fost complet absent din Palat, după care I. Antonescu l-a îndepărtat din armată.-

2.- Colonel MARIANA SOCRATE;

A fost numit în ambele funcțiuni după rebeliune - unde a lucrat rodnic până la 5.V.1942, când a trecut la M.St.M. pentru stagiu pe front. Ofițer foarte capabil cu frumoase însușiri profesionale și generale, cu relațiuni serioase în lumea civilă și militară - a fost foarte apreciat de ofițerii din misiunea germană.-

A justificat mult tact în conducerea celor 2 posturi din Palat și a fost un bun sfătuitor al Regelui.-

3.- General CODREANU ION.

Datorită calităților sale profesionale și a modului cum s-a comportat pe front, I. Antonescu l-a ales ca cel mai nimerit pentru cele două funcțiuni de la Palat, unde s-a comportat în bune condițiuni.-

În cazul Stroea I, când nu a plecat pe front - a avut o atitudine dărnă - nu a făcut duplicitate între Rege și Conducător fapt pentru care a cerut să fie schimbat de la Palat - revenind.-

4.- Generalul SĂNĂTESCU Constantin.

Prin modul său de a se manifesta în serviciu și în societate a putut fi de folos Regelui în pregătirea loviturii de stat - 23 August 1944 - a primit conducerea momentană a Guvernului în cele mai dificile situațiuni - achizițându-se cum a fost posibil cu rezultate bune. Până ce a murit 8.XI.1947 - a trecut ca un anonim, nu s-a înspăimântat cum au făcut alții cu merite și cu pretenții la beneficii, etc.etc.-

De câte ori a avut ocazia a îndemnat pe cei din jurul său la înțelegerea transformărilor sociale - sfătându-i să nu se des-lă fapte, care ar fi adus multe prejudicii țării.-

ADJUTANTII REGEIUI.6.IX.1940 - 23.8.1944.-1.- Maior Tomescu Mirocea 6.IX.1940.-

Inoși de tânăr a justificat calități deosebite în domeniul profesional și de cultură generală - fapt pentru care a fost apreciat și stimulat până la rebeliunea din 1941 - când s-a manifestat într-o formă dubioasă, fără ca eu nici acum să pot să dau ceva pozitiv - motiv, care l-a scos oarecând din viața de ofițer, - curios, sancțiunea i-a fost aplicată tocmai de I. Antonescu - care l-a promovat în carieră.-

2.- lt.col. Petre Iazăr (specializat în învățământul și în Finică Militară).-

În baza specialității sale, a fost adus pe lângă Rege care apoi a devenit admiratorul lt. Vergotti - deci departe de a răspunde atribuțiilor sale de pedagog - motiv care a dus la îndepărtarea sa din serviciul de Adj. la 5.5.1942.-

Caracter răutăcios peste măsură - arivist - arhivofil - inbriganț, sfemeș.-

Cultura de specialitate a făcut-o în Elveția.-

Revine în serviciul de Adj. după 23 Aug. 1944, când alături de Vergotti - se manifesta liber și plin de avânt, în satisfacerea ambițiilor și forurilor lor. Odată cu plecarea Regelui, a mers și el - lăsându-și soția în țară.-

3.- Col. Pastia Alexandru.

Pentru reputația pe care o avea din toate punctele de vedere, a fost adus ca adj. pentru a ține cursuri de orientare militară a Regelui - lucru ce a făcut până când Regina Mamă a spus că obosește prea mult de Rege cu atâtea probleme.-

La cerere a fost mutat la comanda Sc. Sup. de Război, de aici a plecat la stagiă pe front - unde a murit ca comand. secund la Divizia Blindată.-

4.- Col. ANDRONESCU MIHAIL.

Profesor la Sc. Superioară de Război, specialist în materialul de Artilerie - alus ca să contribuie la formarea Regelui și în această ramură a amatei.-

A lucrat în mod preceut, până când a prins momentul ca să plece la stagiă pe front, de unde nu s-a mai înscut la serviciu, a trecut la Comand. de C.A.-

5.- Col. BRĂNESCU MIRELA:

- Ofițer încercat în serviciul din M. St. M. la Secția Operații - în calitate sa a căutat să documenteze cât mai clar pe Rege, cu model cum trebuiesc concepute operațiunile în legătură cu calitatea și posibilitățile adversarului cum trebuiesc exploatare pozitiv și negativ - rolul primei mari bătălii în război, etc. etc.-

Când s-a ivit liber, postul de Atășat Militar la Madrid - a plecat acolo, de unde s-a înscut în 1945 și a trecut în rezervă.-

- 2 -

6.- Col. OLTEANU MARCEL.

- Ofițerul ales ca cel mai nimerit pentru Rege, deoarece prin temperamentul său bine dispus permanent, făcea ca cele mai mici lucruri să fie luate cu atenția cuvenită, nu scăpa nici ocazia de a lămuri pe Rege asupra problemelor speciale țărănești - aduce documente, legende, etc.etc... numai să înțeleagă pe acest element stăta de valoros - de altfel acest ofițer era un mare continuator al tatălui său, bătrînul General Olteanu - cu frumoase aprecieri în timpul său.-

Cu frumoase relațiuni sociale, era contra cancanurilor, în caracter deosebit - și cu frumoase intențiuni.-

Cînd s-a făcut liberă comanda la Reg. Gardă Călare s-a mutat acolo - de unde la 23 August 1944 în luptele de la Bineasa - Mogosoaia, a contribuit în mod real.-

7.- Col. Bossie Robert, venit ca adjutant prin concursul d-nei Elena (Nely) Căbargiu, fiind rudă prin alianță. Cult un mare anglofil în familie, iar în societate un mare germanofil, unde fratele său era Ministrul României la Berlin. Foarte pasionat în a cunoaște toate amănuntele și intrigile din Palat cu și fără de valoare - apoi cu aceeași pasiune să arate corectivul lor ca unul ce avea experiență din casă de la moșia sa, din străinătate, etc.etc.-

Foarte fricos și laș - de exemplu cînd se anunțau la radio plecări av. de Foggia spre noi - își pierde calmul chiar girul vorbelor - influențînd pe cei slabi din jurul său dacă era la Sîncăia pleca singur în munte să se ascundă, fără să se gîndească la cei care așteptau de la el o dispoziție de circumstanță dacă era la București - merge direct la ad post - altceva nu-l mai preocupa.-

Cînd a revenit în Flot. Căpitanul Vergotti după 23 Aug. 1944, acest colonel Bossie Robert - fără nici o jenă a dat înțelitate simpaticului Jaques că del!... așa își asigură poziția și locul.-

Permanent tulburat și neajătit, că la moșia sa de lângă Floești este furat de țărani, casele sale din București nu-i produs venitul aferent etc.etc.. Cu mare grațitate Regele a putut scăpa de el prin 1946.-

8.- Cpt. Comandor Gherghel Arpad

Ofițer de marină, adus în scopul orientării Regelui asupra tehnicii diferitelor tipuri de vase (mare și Ocean), aravigației și în special asupra luptei navale - fiind foarte bine pregătit și practic prin stagiile făcute în alte armate.-

Rezervat atunci cînd era în serviciu, preocupat de interese particulare în orice moment, oricînd și aproape oricînd avea de dat un mic comision.-

9.- Col. IONESCU EMILIAN. A fost adus de la comanda unui Regiment Căre de luptă, cu care a fost pe front.-

Ofițer distins, cu maniere alese, foarte atașat de poporul român - își făcea un punct de onoare în a antrena pe Rege în discuțiuni din care să se desprindă frumoasele calități.-

A participat la pregătirea și executarea actului de la 23 August 1944 (asa cum am arătat în cursul expunerii amintiri).

- 3 -

Comandanții de Batalion.

1.- Maior Rădulescu Oct. A fost adus de Cond. I. A. ca fost Adjutant la comanda Batalionului unde să facă serviciu în spiritul celui ce l-a adus, unde așa s-a și comportat, dar când nu a fost destul de vigilent conducătorul l-a schimbat din comandă.

2.- Maior Georgescu Aurel, adus de pe front, unde a dovedit calități alse și era bine cunoscut de Conduc. Comportarea sa în calitate de Comand. precum și sentimentele față de Rege și Cond. l-a atras mai mult spre Rege - pe care nu l-a stingherit cu nimic în legăturile ce le avea cu cei ce pregăteau actul de la 23 August 1944.-

3.- Col. Negulescu Serban, adus la propunerea Generalului Mihail în pregătirea evenimentelor lui 23 August 1944, ca om de încredere. Cunoscut de Rege ulterior nu a avut nici un fel de amestec, din contră a fost evitat.-

După 23 August 1944 - s-a atășat pe lângă Cpt. Vergotti ca să-și asigure comanda făcând jocul acestuia până ce a fost scos din armată în toamna lui 1944. Când a ieșit din armată - nu cunoștea datorită cărui fapt, a fost numit Directorul Hotelului cu toate dependențele Hotelului Aro din Brașov - ajutat de soție, iar unul dintre băieții săi a trecut la presă în cadrul comitetului restrins, ceea ce i se spunea atunci.-

Funcționarii superiori între 6.IX.1940-30.XII.1947.

1.- Regel Dumitru, Conducătorul I. Antonescu l-a adus la întreprind. Asan la Minist. Agriculturii apoi la Domeniile Coronei, de unde după moartea lui Mocioni Anton a fost Mare Maestru de Ceremonii - mai târziu după 23 August 1944 Marșalul Palatului până la plecarea Regelui, pe care l-a însoțit.-

A fost sincer cu Conducătorul și abil față de Rege, ducând opera de duplicitate cu multă abilitate.-

Nu a avut nici un amestec în pregătirea și execuția lui 23 August 1944 dar a știut să profite.-

În relațiile sale de serviciu și în afară, un foarte bun artist, își cunoștea bine victimile și nu uita scopul ce-l are în orice timp.-

Avea soție părintească în Moldova - nu cunosc date mai multe.-

2.- Cociu Ion, din funcționar de carieră a ajuns director ad-tiv la Palat de la 6.IX.1940 - 1942 când s-a retras pentru motive de boală fără să-l împiedice boala să se ocupe de tipografia rotativă și alte afaceri mănoase - era un om bogat dar nu făcea caz.-

3.- Cirstea Vasile, medic particular Sinaia, a fost diurnist la Palatul din Sinaia. În calitate de medic s-a achitat în foarte bune condițiuni de obligațiile sale față de intrigile și toate cîte se petreceau în Palat, s-a strecurat cu multă abilitate - deoarece soacra sa Strassman boacătarul Palatului 30 ani, l-a fost bună călăuză.-

- 4 -

4.- Dr. Neagu..... Medic particular in Bucuresti, a fost ca diurnist la Palatul din Bucuresti, schitandu-se in mod onorabil de obligatiunile sale, mai mult nu cunosc.-

5.- Chefneaux Vasile, inspector de vanatoare, vechi in acest serviciu, a fost adus din timpul lui Balif la Palat, fiind detașat de la Min. Agriculturii Dir. Vanatoarei.-

In aceasta calitate dubla (Palat și M. Agriculturii) mergea in toata tara, pentru protectia și sporirea vinetului in special nobil - deschizandu-i-se toate uzile autoritatilor precum și ale particularilor proprietari de paduri, etc. care erau onorati să poată avea relatii cu un om așa de bine cunoscut la Palat.-

Acest om a jucat pe stitea tablouri prin ocupatiunea sa, că puțin ca să se spun nimeni - au avut posibilitatea să-l cunoscă, pentru lumina, studiatu-l:

- până la 5.IX.1940 - un mare carlin fără de pereche.
- 6.9.1940 - 23.8.1944, un mare antonescian și filogerman
cum puțin au putut să se arate.-

- 23.8.1944 - in continuare, un mare dușman al trecutului și democrat neintrecut.-

Ma cred că sînt mulți care să fie așa de ușor adaptabili situatiilor noi ivite - de altminteri l-am văzut la diferite vinători, in alte părți au un am fost - cum juca roluri atât de diferite și opuse flagrant între ele - fără să aibă măcar rușine de mine care știa că îl cunosc bine, simbind imi da de înțeles că asta este viața. Pentru ce făcea toate acestea nu l-am înțeles, căci bani avea cum mulți nu aveau.-

6.- Ing. C.F.R. Georgescu D, venit 6.IX.1940 in locul vechiului inspector C.F.R. Pevelescu, ca director al garajului trenurilor regale.-

I-am cunoscut in deplasările Regelui cu trenul sau cu automotorul - cu multă măsură in manifestările sale - sub raportul profesional dovedea pregătire serioasă - din punct de vedere politic nu-l cunosc.-

Partea II:-

AMINTIRI

5. Febr. 1940 - 23. iul. 1944.

În dimineața zilei de 5 sept. 1940, se comunică la radio și prin presă, precum și în Monitorul Oficial, transmiterea tronului de către tatăl fiului său Regele Mihai I; în paralel Mesajul Conducătorului Statului către popor, urmat de Decizia Ministerială cu numirea Guvernului, culminând prin proclamarea Statului legionar.-

Urmează o serie de Decizii Ministeriale cu scoaterea din armată a unor generali, ofițeri superiori și chiar inferiori, acordându-li-se drepturile la pensie după anii ce au servit - în același mod și la Siguranța Generală a Statului, este scos dr. Eug. Bănuș și adus în locul acestuia Eugen Cristescu - idem la Justiție, etc.; unii dintre cei de mai sus au fost închiși la Jilava pentru a fi cercetați pentru fapte săvârșite în sfârșit de lege.-

În Palat se face o radicală primenire, începând de la Mareșalul și Șeful Casei Militare, până la ultimul lăcăș, exceptându-se acei care nu aveau nimic necurat la caziarul secret de la Siguranță; - nu a fost cruțat nici personalul detașat de la Minist. de Interne la Palat - Inspector, Comisar, agenți, - au fost înlocuiți cu alții având în fruntea lor pe Remănic (Romanescu) legionar notoriu.-

La Batalionul de Gardă, se suspendă portul uniformei albastre pentru ofițeri, subofițeri și trupă și se înlocuiește cu uniforma cachi în toate ocaziunile. Cazarma de la Ghencea, este luată de la Batal. de Gardă și dată Reg. de Artilerie Anti-Aeriană urmând ca recruții să fie instruiți cu toții la Sinaia - efectivul Batal. reducându-se.-

Regele Mihai primește programul de activitate zilnică de la Conducătorul Statului, care i-a organizat o serie de conferințe ținute de către Profesori Univ. și diferiți Ofițeri Superioari și Generali; nu primește pe nimeni în audiență fără de Conducătorul Statului - toate deplasările Regelui din Palat în

Capitală - Sinaia ori în țară, se face cu privire Conducătorului Statului.-

Pentru a face dovada în fața opiniei românești, desigur ceea ce dorește Conducătorul cu Instituția Monarhică, la finele lunii sept. 1940 s-a plimbat pe jos împreună cu Regele, pe Calea Victoriei, la ora când strada era arhipopulată - această chestiune a fost pentru prima și ultima oară, evenimentele ce au urmat nu a mai îngăduit asemenea manifestare.-

Tot acum, Președ-Cons. de Miniștri, organizează expoziția locuinței personale a Elenei Lupescu și a sediului Masonic din București, pentru documentarea marelui public - unde a organizat personalul necesar cu explicațiile cuvenite.-

Ca o dovadă de perfectă armonie între Rege și Conducător, la 1.X.1940 - Regele face vizita de etichetă Conducătorului Statului la locuința sa din Jianu - însoțit de Majorul Adj. Tomescu Miroșea, fapt care a fost exploatat cum se cuvine de presă.-

La 5.X.1940 - Statul legionar, organizează mari manifestații în capitală, precum și în toată țara, pentru a marca prima lună de guvernare legionară. Acum se loc în închisoarea Jilava masacrările deținuților politici, pași la dispoziția Minist. Justiției pentru cercetări - de asemenea omorîrea Profesorului N. Iorga răpit de la locuința sa din Sinaia, a Profesorului Virgil Madgearu răpit de la locuința sa din București.-

La 10.X.1940 sosește în București, Misiunea Militară Germană, în frunte cu generalul Hansen și generalul de aviație ^{Ge-}stenberg cu întreg Stat Majorul lor - care sînt primiți în cadrul oficial de Conducătorul Statului și Guvern - Compania de onoare cu drapel, au fost din Bat. de Gardă - și găzduiți într-un pavilion de la Școala Sup. de Război.-

La 14.X.1940 Bat. de Gardă - după directivele Marelui St. Major prezintă pe cîmpul de instrucție Ghencea, un exercițiu de luptă cu dublă acțiune, în fața Misiunii Germane, pentru a arăta practic doctrina de luptă a infanteriei române.-

Pe ziua de 15.X.1940 sosește în țară de la Florența, în urma apelului Conducătorului Statului, Regina Mamă Elena, primită la Curtici de fiul său Regele Mihai, iar în București de Conducătorul Statului cu Guvernul legionar.-

Ziua de naștere a Regelui Mihai 25.X.1940 - este sărbătorită cu mare pompă de Guvern în capitală și în țară.-

După scurgerea celor două luni de la venirea Guvernului legionar opinia publică din întreaga țară a urmărit toate eve-

nimentele ce au avut loc, fără a se produce nici cel mai mic neajuns libertăților individuale, ba ceva deosebit s-a petrecut, că s-au înființat la toate primăriile din sate țirguri și orașe, cutia cu reclamațiunile cetățenilor direct la Conducătorul Statului - pe care autoritățile locale erau obligate să le trimită la destinație.-

În mijlocul acestei opinii publice se găseau și vechii oameni politici, ca Maniu, C. Brătianu etc. etc., care cu tot tactul și experiența lor, au procedat cu mare răbdare așa ca să nu agite masele abita de încercate din punct de vedere moral, cu știrbirea hotarelor, din punct de vedere material cu pierderea gospodăriilor acei ce erau refugiați alții loviți de urmele cutremurului care a fost; din contra au îndemnat direct și indirect la ordine și supunere nosei formule politice, până ce se va trece criza începută din iunie 1940.-

Acești bătrâni politici, cu colaborarea altor oameni politici, au ținut trează conștiința celor ce se alăturau lor în mod tacit, urmărind continuu evoluția evenimentelor interne și externe - intervenind ușor și cu precauțiune cînd era cazul - se mai foloseau și de faptul că dr. Eugen Bîsnu era liber și l-au încredințat cu supravegherea în capitală și în centrele mari din țară, a adversarilor, care ar fi putut să îngreuneze scopul lor final, în legătură cu soarta neamului.-

Intr-un cuvînt, Ion Antonescu, bucurîndu-se de încrederea lui Hitler, a reușit să oprească un război civil intern, care era pas la cale din vara anului 1940 - mai mult a reușit ca dintr-o colaborare militară (a fortuit) - să ajungă la alianță politico-militară (în primăvara 1941) avînd garanția germană, că pînă la sfîrșit, teritoriile luate, vor reveni la Patria Mamă, - în continuare și în mod tacit, au socotit că în cazul cînd politica lui Ion Antonescu nu va reuși, să fie ei în stare a lua în mînă soarta poporului românesc, alături de cei mai puternici.-

La 8.XI.1940, ziua numelui Regelui Mihai și în același timp, patronul partidului legionar, care pe lângă serbările organizate în țară, au organizat la Iași - locul de naștere al acestui partid - la Sfînții Arhangheli, Mihail și Gavril - serbarea cea mare în prezența Regelui și a Conducătorului, unde s-au desfășurat tot felul de manifestații de bucurie pentru a se marca din plin acest eveniment.-

Ca acest prilej al serbărilor de la 8.XI.1940 la Iași și în țară, observatorii germani, s-au convins despre legătura poporului cu tânărul Rege și despre încrederea în Conducătorul Statului, lucru important pentru ei, care aveau un scop clar, în Sud-Estul European.-

În 11.XI.1940 se declanșează cutremurul care a provocat pagube și nezasuri mari în București - Moldova de Sud - cu deosebire în jurul Franței la Panciu - Odobești - unde Regele a mers personal împreună cu Conducătorul Statului mingiind și ajutând cum s-a putut în timpul seclă.-

Începând de la 15.XI.1940 Misiunea Militară Germană trimite echipele necesare de ofițeri și subofițeri în toate garnizoanele din țară - unde să pună la curent cadrele armatei române cu noua doctrină de luptă - aceste echipe s-au bucurat de primire caldă și binevoitoare, organizându-se la Cercul Militare și Civile, reuniuni pentru legătura și frăția de arme româno-germană.-

De asemenea țara noastră, este traversată cu trenul și pe căile rutiere, de trupe germane ce se scurg spre sud în Balcani, înocă un prilej de a putea să se vadă scopul ce-l avea Hitler în această parte a Europei.-

Mai sosește și se instalează la București un element greu din Cercul politic al Făhrerului, Manfred v.Killinger, Șeful Serv.acooperit german din Sud-Estul Europei.-

Prigoana contra evreilor din țară, de acum se organizează sistematic prin confiscarea averilor, prin muncile de folos obștești, iar alte categorii au fost duse în lagăre speciale.-

Sosește în capitală fratele lui Herman Göring, care era în fruntea Marii Industrii Germane - aceasta vizitează întreprinderile Malaxa, Reșița, Titan-Medrag - Arsenalul Armatei, Cugirul, Tohanul, etc. își dă seama de randamentul mediu și maxim al acestor mici industrii pentru nați - pentru noi erau mari.-

Pentru a dovedi realizările prime ale misiunilor militare la Centrele de instrucție pe arme, Regele împreună cu Conduc. I. Antonescu - sint invitați de generalii Hansen și Gerstenberg la centrul Inbr.Făgăraș la o demonstrație reală în cadrul unui detașament mixt - cu noul armament și noua doctrină militară germană - idem la Centrul de Instr.al Artileriei Dadilov.-

În spiritul de apropiere româno-germană Guvernul a invitat la vânătoare de fșani și iepuri - șe șefii civili și militari din misiunea germană Drăgănești - Gherghița. Ca răspuns la aceasta Ministrul Germaniei la București inițiază o serie de deo-

rațiuni politice "Vulturul German" la un număr de ofițeri români.-

Colaborarea militară cu germanii, pentru agricultorii noștri, a venit cu avantajul mare că au putut să-și vândă produsele de casă, cu un preț bun și le-au venit în schimb unele agricole și tractoare destul de multe la preț convenabil.-

Conducătorul I. Antonescu găsește cu cale să ia o serie de măsuri pentru îmbunătățirea situației materiale a ofițerilor, subofițerilor și trupelor - astfel asanează toate datoriile ofițerilor și subofițerilor de la Casa Oștirii, acordă stofă pentru un rînd de haine și materialul necesar unei per. încălziminte, mărește solda și alocația de hrană la trupă și animale, dă tutun gratuit la fumători (trupă).-

Dacă aceste evenimente petrecute, le expune în succesiunea pe care memoria mă ajută să le mai rețin, nu pot trece peste un fapt, destul de insidios la acea dată și anume, vorba rominului că fericirea este mai scurtă mult decît invernal ei, în cercul conducător legionar se petrece un mister, în special de la venirea în țară a fratelui lui Herman Göring, care fără menajamente se interesează în mod brutal și pasional de mica noastră industrie. Dezbateri ample în sinul cluburilor legionare, isbucniri în Consiliile restrinse de la Președinție, repozeli din partea Conducătorului față de acei ce încercasă să obțină explicații în legătură cu soarta industriei noastre - pînă la urmă divorțul de Conducător al legionarilor, începe să se contureze în forme diferite, pînă în ziua fatală.-

Intrăm în faza Sfintelor Sărbători ale Crăciunului - prilej pentru români să arate camarazilor germani din datinile și obiceiurile noastre - acei care în mod oficial trebuiau să fie socotiți și apreciați la mese, cadouri ca niște musafiri deosebiți pentru a se simți oît mai bine - așa au și făcut.-

Ziua anului nou, cînd Conducătorul cu Guvernul prezintă felicitări Regelui și Mesajul către popor și ordinul de zi către armată, recepție la Palat și la Președinția Consiliului de Miniștri - la toate aceste acte festive Miniștrii Legionari au participat într-o poziție anemică fără a avea vigoare din toamnă.-

Ziua Bobotezei la fel, participarea legionarilor și mai slabă, dovadă o carență de netolerat în cadrul partidului, după un timp atîta de scurt de la proclamarea Statului legionar.-

Această deficiență în Guvernul I. Antonescu era cunoscută de oameni politici dar față de masa celor mulți care nu cunoșteau aceste țări, nu le arătau, deoarece s-ar fi compromis realizările

canalizate destul de serios pentru un moment spre binele neamului. Regele este pus la curent cu această situație de dr. E. Bănu ca exponent al celor 2 cămine politici și este făcut atent să lucreze cu precauție în relațiile sale cu nemții.-

La 15.I.1941, sînt chemat telefonic la Comand. Militar al Capitalei cu Dosarul de sector (ipotezele în caz de tulburări interne), cu fiind aj. comand. îni venea de drept comanda Reduit Nr.1 Comand. titular fiind cu Regele - aci am verificat cu Sef de Stat Major dispozitivul - planul de foc - legătura cu vecinii - am primit Cifrul nou și am predat Cifrul vechi - de unde am venit la unitate în Calea Victoriei.-

În 17.I.1941 sînt chemat la Sinaia unde Comand. Batal. era cu Regele - îi raportez cele ce am lucrat la Comandamentul Capitalei cu Seful de Stat Major în legătură cu ipotezele Reduitului nr.1, apoi sînt chemat separat de Col. Adj. Pastia Alexandru, care-mi spune răspicat, că ne așteaptă zile grele, dorința suveranului este ca să fii foarte agirot cu focul, apoi plec la București cu prima ocazie fiind nevoie să ajung cît mai repede la unitate, aci găsesc dispoziția de la Președinție și Comandamentul Militar, ca Ofițerii, Subofițerii să fie conșanțați în unitate, iar cu C-dul Reduitului să fie permanent în legătură telefonică cu ei.-

18.I.1941 - atmosferă greoasă în toată capitala, zărele destul de slab informate, cu articole care să umple colcănele tip de paginație, nimic care să trădeze măcar un pic din realitatea momentului.-

După amiază pe la orele 18 C-damentul Capitalei, prin telefon, cifrat anunță intrarea în acțiune din acel moment la rândul meu comanie personal Comand. de Companii care erau postul meu de comandă - recomandîndu-le calm și atenție la deschiderea focului - anunț prin Hugues la Sinaia, cu care rămîn în permanentă legătură.-

Focurile de armă în jurul reduitului se aud din ce în ce mai clar - în interiorul reduitului meu nimic deosebit, trimit curierii la Ghencea (Comp. Recruți și Mănică) să fie gata a veni la ordinul ce va urma - cu cele două comisioane în 4 eşaloane în Calea Victoriei pe cele 4 direcții prevăzute în planul de acțiune.-

Pe timpul nopții de 18/19.I.1941 în reduit nimic deosebit ca focuri de armă din partea rebelilor, iar în zorii zilei de 19.I.1941 Comand. Reg. 4 Inf. OMI... însoțit de Adjut. Lt. Iorgulescu Petre fost elev la Sibiu - vine trimis din rezerva Comand. Capitalei și mă întărează în fața d-sale raportez la Sinaia, de unde îmi

comunilor, să mergeți înepoi -- dar totuși Comand. Capitalei lui trl-
nite 1 Plut care de fapt pe care l-am întors în curtea din fața
Palatului Gatu să întorc în acțiune.--

In cursul nopții de 19/20.I.1941 -- activitate mare de foc
In Interloani relatatului meu -- la Prefectura Poliției Capitalei,
Prunesti -- Nicolai Dragomir Hloulescu -- Ministr. Interierii -- la
care am răspuns cu focuri Boforurilor în plin și rezultatul a fost
definitiv hotărât. Hotelul Park din str. Gălgăreanu -- Athene Pal-
ce, Paragiani Greulescu, înșesate cu ofițeri și subofițeri germani,
In Plaza Palatului la Statue în fața o compunție de mitraliere Ger-
mană în dispozitiv, fără a împiedica circulația locuitorilor și nici
a pașilor trecători, eram în redutăi meu nu mi-am cerut nici o
relație și nici eu nu le-am cerut vre-o scoțelă pentru ce sînt
noilo -- am luat măsurile de siguranță în dispozitivul meu față de
nenți, fără a avea vre-un deajuns cu ei.--

In ziua de 20.I.1941, focuri intense spre Olănița și
Schitu Măgureanu la Vedinau meu, spre Plaza Hoștinii și Gălăreanu
Dădești -- de asemenea focuri intense pînă seara târziu -- iar în
Interloani redutăului meu, focuri dense dar cu intermitență conti-
nuată și în noptea de 20/21.I.1941 -- echipe Legionare după acoper-
turi intimidarea populației -- dar fără un rezultat pozitiv.--

In 21.I.1941, indivizi izolati oțaten să se strecoare pe
cooperăuri -- pasarele de la Olănița în comarțuție -- dar am fost
prinși și condusi la Măneștii Gării Gălăre din C. Plevești.--

In 22.I.1941 de la Sinaia fui cere să raportez despre Befai
Genel Militare și Mareaștrii Palatului f.f. col. M. Râmboceanu -- unde
am răsunat că de la 17.I.1941 -- nu a mai trecut prin Palat și nici
nu a schitat vre-un semn de comarț năoară telefonio de unde peste
oțeva ore primiso prin Huguș -- comunicarea despre venirea Rege-
lui la București cu mașina -- să las măsură să fie eranjat în acest
scop în Oulea Victoriei și totodată col. ed. Andronescu Mihai care
nu era de serviciu să fie anunțat ceea ce să fie la Palat imediat că
nocește de la Sinaia Regele -- în acest timp, de la Președ. Cons. de
Ministeri mă anunță că Regele nu mai vine în București, Ioana ce
mi-a confirmat și Sinaia prin Huguș -- deoarece trimisul lui Ion
Andronescu a întâmpinat pe Saveriu la Cișinău unde l-a transmis
dispozitiile conducătorului Statului.--

In cursul nopții de 22/23.I.1941 -- activitatea de foc a
tehoțiilor a sîmbit și spre sîmb o mare parte din restricțiunile
de circulație cum vidat -- menținându-se la barierile Capitel
deci somnia să egam în tot Municipiul pătrunzile cu efective re-

- 8 -

duse circuitul permanent, elementele germane care erau grupate în diferite centre sînt ridicate - ^{pasiv} părăsind serviciul lor de patrulare în jurul Comandamentelor germane, nici un foc de armă.-

În 24.I.1941 verificarea cu deamănuntul a tuturor sediilor legioare din Centru și periferiile orașului, pentru a stabili dacă au mai rămas vre-un rebel, armament, munițiuni, etc.-

Poliția și cu jand. pedestrii, adună pe rebelii identificați pe care îi strînge la Garda Călare și în alte centre, pentru a fi cercetați și judecați.-

La 25.I.1941 sînt chemat la Președinția Cons. de Miniștri pentru a da relații asupra activității pe timpul rebeliunii a col. M. Rîmniceanu, maior Tomescu Mircea și Procuror Bănescu, la care nu au avut să raporteze nimic, deoarece nici nu i-au văzut la față și nici măcar prin telefon să fi avut vre-o relațiune de serviciu.-

Acum mi se comunică de la Președ. Cons. de Miniștri și peste câteva ore și de la Sinaia - cum că în locul col. M. Rîmniceanu este numit col. Mardare Socrate care vine în aceeași zi la Palat - unde dă o serie de instrucțiuni după ce a luat legătură telefonică cu Sinaia - rămîne permanent la Birou pînă la 30.I.1941 cînd sosește Regele de la Sinaia - acum vine și Conducătorul I. Antonescu la Palat unde are convorbiri cu Regele circa două ore - acum îl documentează asupra modului cum s-a desfășurat rebeliunea de la 18.I.1941 la plecare. Conducătorul I. Antonescu, a comunicat Regelui că întrucît înființeam la Președ. un Batalion de Gardă de acum înainte Batalionul de la Palat se va numi Batal. de Gardă Regală, ale cărui efective nu se mai redau, cum hotărîsc în toamna lui 1940, ci rămîne în organizarea veche;

La 1.II.1941 sosesc o serie de ordine de la Minist. de Război și M. St. Major în legătură cu verificarea amănunțită asupra cadrelor și ostașilor care ar fi avut vre-o contingentă cu legioarii pe timpul rebeliunii și chiar și mai înainte.-

Tot acum 1.III.1941 Conducătorul I. Antonescu detașează de la Inspectoratul de Jand. care făcea serviciul de pază la Predeal Locot. Vergoti Ion (Jacques) ca ofițer cu practica sporturilor pentru Rege și este înscris provizoriu în Registrul Control al Ofițerilor din Casa Militară.-

Din toată țara, sosiri un număr mare de telegrame scurte de preoți - învățători - țărani, prin care desăvau lupta fratricidă și se alăturau de Rege și Conducătorul Statului.-

Conducătorii misiunii germane din țară se prezintă în audiență la Rege care împreună cu Conducătorul Statului îi primește

//.

te, acceptia prezintei felicitări asupra modului cum s-a rezolvat încercarea de tulburare a ordinii în stat - a legionarilor - manifestându-se cu mare admirație pentru marea înțelepciune a maselor țărănești.-

Se fac pregătirile pentru plebiscit care a avut loc și cu o unanimitate de voturi, întreaga națiune dovedește încredere deplină pentru Conducătorul Statului.-

Ca urmare a acestor dovezi concludente - relațiunile statului român cu conducerea Statului german, evoluează față de toamna din 1940 - în sensul că, de la colaborarea militară, s-a transformat în alianță politico-militară-schimbare ce a justificat că neamții au schimbat de metodă în planurile inițiale care au eșuat - legionarii fiind complet compromiși. Muncile agricole și gospodăriile de primăvară preocupă pe țărani - care fără a renunța de a se interesa de mersul evenimentelor interne și externe - răspundea cum se cuvine chemărilor la concentrare pe zonă, unde nu s-a petrecut nici un fel de abatere de la disciplina militară a elementului din rezervă.-

La Președinția Cons. de Miniștri, conferințe comune între reprezentanții M. St. M. German și ai M. St. Major român - peste tot muncă neobosită din ambele tabere, prin aplicațiuni în teren ziua și noaptea cu caracter de instrucție serioasă, din punct de vedere economic cerealele din gospodării circulau spre rampele de încărcare spre Germania, într-un cuvânt noua ritm de viață se resimte - cu toate că atmosfera internațională era foarte confuză.-

Cu ocazia sărbătorilor de Paști - ample manifestațiuni de simpatie pentru neamți aflăți som în toate ungherele țării - fiind cașpeții preferați pentru oficiali ca și pentru particulari. Parada tradițională de la mai 1941, în capitală ca și în toate garnizoanele din țară s-a desfășurat în mod excepțional, defilarea făcându-se în formațiuni mixte - române-germane- încă o dovadă de apropiere reală.-

Oamenii politici din anonim, urmărind toată manifestațiunea expusă mai sus, fiind permanent la curent cu toate dispozițiunile ce emană de la Președ. Cons. de Miniștri, de la M. St. Major - care cu tot spiritul lor critic - au înțeles că altă atitudine mai bună pentru această fază politică nu era; totuși prin interpuși lor care erau în toate posturile cheie, recomandau mare precauțiune.-

După defilarea de la 10 mai 1941, într-una din seri sînt chemat la locuința sa de către dl.col. Mănceanu D. unde întâlnesc pe dl.gl. Mihail Gh. și lt.col.res. Rădescu Radu - cu care nu mă văzusem din 1940 - stau împreună cu dîncii un timp scurt - primesc un plic sigilat pentru Rege căruia trebuie să-i ajungă în mîini urgent, făcîndu-mă atent că voi mai fi chemat mai des de acum înainte.-

Am plecat și în aceeași seară Regele a avut plicul ce am primit - eu sînd locuința în incinta Palatului.-

Nu peste multe zile, sosește la locuința mea seara dl.dr.E.Bianu pe care urgent îl conduc în locuința Regelui unde era complet singur - de unde l-am scos după cîteva ore. În sufletul meu mereu se năștea întrebarea, ce conținut să fi avut plicul adus; ce obiect important a fost ca dr.E.B. să vină urgent la Rege; în plus întrevederile între Stîrcea Ion venit proaspăt la Mareșalat ca detașat - cu Niculescu Buzăști din Min.Externe - mereu mă rodea suflătește aceste întrebări pe care nu le discutam cu nimeni, însă urmăream presa, radio - dar prea puțin simțeam din nimeni adevărului.-

Luna iunie 1941 plină de aspecte variate, care arătau net, intrarea nemților în război - bineînțeles și noi romîni alături de ei, dar mă interesa în ce condițiuni - la 21 iunie 1941 am putut să mă conving în adevărata lumină a adevărului, adică noi romîni am avut sector de operațiuni pe cont propriu cu un grup de legătură operativă german, pe lângă Comandamentele Marilor Unități și la M.St.M.dovadă că ne-am bucurat de încredere din punct de vedere operativ în plus se mai desprindea clar că aveam garanția refacerii hotarelor sfărțiate în 1940.-

Declarația de război a fost semnată numai de Conduc. Ion Antonescu - Regele nu - acest fapt a fost viu comentat în diferite cercuri romînești și străine - dar purul adevăr nu s-a putut stabili.-

Legățiile: engleză, americană și URSS sînt după uzanțele internaționale lăse în seama Leg. Elvețiene, iar personalul diplomatic a mers în țările respective - la Constanța, unde s-au imbarcat pe vasul cu care plecau, s-au bucurat de manifestații discrete din partea unor cetățeni ^{și de cetățeni} americani, gesturi pe care nemții nu le-au trecut cu vederea. Posturile de radio străine - prin comentatori lor, întrebau poporul român cum se va deslegea din acest concubinaj politico-militar, într-un viitor apropiat.-

Pe front, armata română își face pe deplin datoria, înscriind pagini de adevărat eroism, se cucerește Basarabia și Nordul Bucovinei. Ion Antonescu cu Regele merg împreună în zona de operații unde am putut să văd și să mă conving, cum cetățeanul care cu toată seninătatea a știut să înfrunte toate vicisitudinile politice cunoscute mai sus - acum pe câmpul de luptă cu aceeași seninătate și dârzenie dovedește că poartă în sinele său virtuți recunoscute unanim și de dușmani - spre marea cinste a acestui neam - dovezi nenumărate sînt documentele scrise din arhiva M. St. M. prin rapoartele grupurilor de legătură operativă germane - asupra spiritului combativ al ostașului român.-

Acei care mai au vre-o îndoielă asupra acestor lucruri pentru convingerea lor și mai la îndemînă - să ceară de la ostași (acum cetățeni) brevetele ce le au asupra lor, pentru decorațiile ce le-au primit de la germani cu care au luptat împreună - acolo vor citi clar, cum au recunoscut fără înconjur, aceste calități deosebite.-

Se forțază trecerea Nistrului și a Bugului - împreună cu menții și înaintarea spre Est continuă, cu excepția flancului drept care este oprit în fața Odesei - cetate bine apărată și după mari jertfe în oameni și materiale de război - este cucerită la 16.X.1941 de unde se continuă înaintarea în Crimeea - aici la Sevastopol o rezistență destul de serioasă, care a durat pînă în vara 1942 cînd a fost cucerit cu ^{multe} ~~unele~~ sacrificii umane și materiale, după care a fost cucerită Crimeea.-

La înapoierea după front cu Regele, eram așteptat de mulți cunoscuți care doreau să aflu de la mine lucruri prin care să verifice cele ce susținem din alte părți în legătură cu modul de luptă alături cu germanii.-

După cîteva zile Regele se stabilește la Sinaia - măsură luată de Cond. I. Antonescu - aici prin personalul cooperit român și german să fie supravegheat pentru a nu lua legătura cu persoane adversare prieteniei romîno-germane.-

Trenurile sanitare aduceau răniți în zona interioară și opinia publică în afara asistenței oficiale - contribuia cu tot ce putea să îngrijească pe răniți și familiile lor - Regele făcînd vizite în spitalele de răniți singur ori cu Regina Mamă - după programul dat de Cond. I. Antonescu.-

Intr-una din zilele lui octombrie 1941, cînd mă înapoiam de la o aplicațiune pe Zamora în jurul Sinaiei - în drum spre unitate mă întâlnesc cu un vechi cunoscut care mă aștepta și îmi co-

munilor și-mi făc dăru la Păgăraș, la un prieten, care îmi va da multe chestiuni importante pentru Rege.-

Am raportat celui în cauză, care m-a învâlmănit înșă mi-a atras serios atențiunea, că este bine săprevegăim și săseuim aceste forțe mare - am avut motive serioase pentru a merge la Păgăraș - în legătură cu serviciul de ajutor al Comand.școale m-am învâlmănit cu vecinul meu prieten, care mi-a dat informații ample despre măsurățile angajor de la Serada - Agrița - Sighișoara - caile se în diferite cazriuni de manifestare în cercurile lor de organizație (Hitler-Jungens etc.etc.) aceste date nu erau fără de valoare, deoarece în Păgăraș ca și la Sibiu - existența Centr.de Instr. al Inf. și Cavaleriei aveau un număr serios de elemente de propagandă pe lângă instructorii militari, - atunci am primit o hărăd de propagandă olandeză cu Germania Dunăreană - formă în care elomental etnic german de eioli avea un rol important.-

În cadrul existenței sociale și în special pentru război: de pe front - funcțiunile prin trezăriile șco. Crucea Roșie estilizată Orșoia Roșii Internaționale. Dar odată cu venirea lui I. Antonescu la conducerea Statului, a mai luat firea Patronajul - sub conducerea doanei MARIA I. ANTONESCU, cu noile scop de celelalte școlitate - pentru a nu se face confuzii și chiar săpreiaștăteții. I. Antonescu a luat toate măsurile de rigoare ca rolul lor să fie real și fără să constituie curuză de merit personal al cutărei Președintei sau colaboratoare etc. evitând o sumă de neajunsuri.-

Operațiunile pe timpul de luptă erau fructuoase, Ministeri șosem și nașterea cu tremurile amănute, care au funcționat regulat - asistența medicală și medicația asigurată în bune condițiuni, hrană, cășare, căldură etc. de esențiale.-

Îarna căreia îl venea războiul și-și amete săperlețităle ei ne apropio fără înfrimere - populația revoltată și refugiată erau ajutate, iar cei sărbi de muncă aveau posibilitățile să cășărege, într-un cuvânt cond. I. Antonescu se făcea simțit peste tot cu toate că în Guvern nu avea colaboratori politici înțeroșii și cu concurenți funcționari de carieră din toate Ministerele, viața statului s-a desfășurat normal - afirm astfel folosindu-mă de expresia dușmanilor și polișioi, care au deolarat că acest cașare minant în viața statului, deoarece a fost deschiș și curv în hărășirile sale - chiar când a greșit, s-a vășmat că a fost bine intenționat - dar nu a prins oșlea și momentul potrișăteșuora pe care-l corectă șiud era cu putință.-

Deci această iarnă 1941/1942 care a fost destul de grea a fost trecută în condițiuni acceptabile de cei nevoiași, iar pe front în special trupele aflate spre Nord - unde clima era mai severă - greutățile au fost învinse prin măsurile luate la timp, fără a prejudicia mersul operațiunilor care au fost în permanent progres.-

În această perioadă, I. Antonescu, luase o serie de măsuri în legătură cu structura organizațională a Marilor Unități în sensul că acestea în mod treptat și fără a se face mult caz, erau în zona de luptă 75% din efectivele reale la mobilizare - diferența o avea la P.S.-urile unităților sub diferite forme, ori cum germanii erau în plină ascensiune de succese în zona de operațiuni, au căm simțit acest lucru și la apropierile lor, I. Antonescu le răspunde cu succesele ce se făceau de trupele române - fără a aduce vre-o justificare nemților sau chiar colaboratorilor săi militari ori civili - probabil că el avea un scop ascuns.

Oamenii politici bătrâni și adversarii lui I. Antonescu, erau bine documentați asupra tuturor ramurilor de activitate, operative și administrative, căci știau în tot momentul care este adevărul, ba ceva mai mult erau la curent și funcționarea vieții în cuprinsul armatei germane după frontul de Est - lucru constatat cu prilejul întâlnirilor ce le aveau cu Regele și căruia îi vorbeau în cunoștință de cauză, depășindu-l cu amănunte pe care el nu le cunoștea - deși primea zilnic Buletinul de Operațiuni prin Președinția Consiliului de Miniștri.-

Lărgirea frontului spre est și sud - prin prezența trupelor sub comanda generalului Romel în Mediterana - jena foarte mult în special pe englezi - acum cei de la Cairo cereau insistent ca românii să saboteze pe nemți - prin aceasta îngreunând operațiunile pline de succes german - Hitler devenea din zi în zi tot mai autoritar - chemând destul de des pe Conduc. I. A. la ordine, de unde la înapoiere da o serie de dispozițiuni în special cu caracter economic și apoi cu caracter militar, deci se desprindea clar, că nevoile de alimente, petrol, lemn etc. erau foarte mari la nemți și românii trebuiau să le satisfacă - de altfel plăteau regulat în materiale tehnice trebuincioase, de multe ori plăteau avansuri - numai cu produsele lor, fără a se folosi din alte părți (Franța-Polonia, etc.).-

Primăvara și vara anului 1942 - când nemții devin foarte periculoși pentru apăsani - acum se ducou tratative cu URSS în sensul stabilirii tăvălugului german - cei de la Cairo, care vedeau în România poziția cheie a politicii și operațiunilor

lui Hitler - deoarece aici apreciam, că este importan de menținea economia și strategia. - un rezervor destul de serios din punct de vedere al satisfecerii revolilor de hrană și echipamentului precum și un spațiu de rezervă strategică pe Terenul Germanilor rășchierii și nordici pînă în Boemia, bucurîndu-se și de un obstacol natural ușor de epuizat (Marea Neagră) pentru o eventuală debarcare dinspre Sud-Vest. -

Apușenii atribuiau și cu drept cuvînt - acțiunii lui Ribbet în Mediterana - scopul de a stăpîni Nordul Africei - Censurii Suez și strîmbată prin centrul Asiei minore avînd pe turci sub influența lor - pînă ce vor ocupa regiunea Beou-Batum - de unde să se răbătă spre Nord - pentru a face legătura cu trupele de pe Volga unde să treacă la consolidarea dispozitivului în Est. -

Planul de campanie al aliaților era, ca să compromită acțiunea germană prin sabotajul românilor, atât din punct de vedere economic cât și operațiv - alt și anihilarea acțiunii lui Edmell din Mediterană - epoi englezii în colaborare cu URSS-ri să întoarcă din nou drept German pînă la gurile Dunării - iar de aci să tace spre Nord în spațiile frontului german înrolîndu-l de metropoli - în a doua fază, cu un alt grup de manevră tot de la Sud să înainteze spre Nord - desigură țesut spre Elvada, înrolînd pentru a doua oară dispozitivul de luptă de metropoli - aceste 2 mari manevre strategice, se executau concomitent cu alte mari acțiuni asupra Germaniei prin aviație și flota din Atlantic; Tura care nu poate mult timp s-a realizat în parte strategică cu scopul final, cu ocomplectă înfrîngere germană. -

Cu alte cuvinte lupta între cele două tabere, Hitler de o parte apușenii cu URSS de altă parte - era pe viață și pe moarte atât pe câmpurile de operațiuni cât mai ales în cuilisele politice și diplomatice - în acest timp Regele Mihel a fost într-o măsură pozitiv de multă necesari, pe care în mare parte le ducea Gerdno. Statutul I.A., lui ministrului timpului de gîndit și de Tura în sub-Veroy - înău omu se înțeleg în viața de toate zilele - în jurul și sub aripa firmei Regelui - Vergotl se obosea cu satisfacerea tuturor plkerilor care ofidam suferințele celor mulți urzind o serie întreagă de înțelegi și fapte abjecte în Palat (Sinaie și Imprejurini) Tura deapre care colonelul Hardeu Soorute, etimol Befal Camel Militare și care f. f. și de Korogal ai Polstatului s-a oed - ne a încercat o serie de măsuri pînă ce a ajuns să pedepsoacă cu arest sever pe acești tîmăr ofiter - rugosînd Gerdno. Statutul I.A., care cu alte date primate de Comand. Belg. Gerdn Regala - Helor

Rădulescu Octavian, și de la organele scooperite - a hotărât în noaptea de 5/6-mai 1942 scoaterea completă din incinta Palatului a lt. Vergotti J., lt.col.Petre Leșăr, nr.Rădulescu Oct. și a col.Mardare Soorate - mutați în diferite locuri - primul să fie imediat trimis pe front, înlocuindu-i cu ofițeri aduși după front decorați cu Ordinul Mihai Viteazul și anume: generalul Ion Codreanu ca șef al Casei Militare și f.f.de Mareșal al Palatului - col.Brătăsescu Mirocea.-

Col.Olteanu Marcel ambii ca adjutanți regali, iar maiorul Georgescu Aurel, Comand. al Batal. de Gardă Regală de asemenea agenții detașați de la Min.de Interne, schimbată cu alții aduși după front.- Pe lângă preocupările multiple ale Conduc.I. Antonescu a încercat să aducă un Mareșal titular la Palat găsim pe dl. Roseti Solescu un om bine reputat în societate, necompromis în politici, cu frumoase legături în Germania unde și-a făcut studiile universitare.- Acesta s-a prezentat la Mareșalul Palatului, s-a orientat asupra modului de lucru conform statutelor anexă la Constituție și după ce s-a convins în câteva zile - a cerut să i se îngăduiască să meargă la domiciliul său Osești - Vaslui - de unde după câteva zile trimite demisia sa din postul ce i s-a încredințat - motivând boală care îi impune tratament lung și liniște. În acest fel până la 23 August 1944 - Conducerea Mareșalului Palatului s-a făcut de către generalii șefi ai Casei Militare ajutați de un specialist detașat în acest scop de la Ministerul de Interne în persoana d-lui STIRBEA ION (juniorul).-

Pentru a nu se face vîlvă în această chestiune, a doua zi 7.V.1942 Conduc.I.A. împreună cu Regele pregătesc Decretul de avansare la gradul de Mareșal al lui Ion Antonescu - iar la fel Regele care avea gradul de General de Divizie este și el avansat Mareșal - astfel în ziua de 10 mai 1942 cînd are loc în capitală cea mai grandioasă paradă militară germano-română - sabii cu gradul și bastonul de Mareșal trec în revistă parada mixtă într-un mare entuziasm al trupelor și al populației capitalei, fără ca cineva să se mai gîndească la eforturile supra omenești care se făceau în culisele politice și diplomatice pentru viitorul spropriet.-

La finele lunii mai 1942, Regele este invitat de Hitler la reședința sa unde cu un tren special, iese prin punctul de frontieră Ghica Vodă, însoțit numai de colonelul adj.Pastia Alex. acolo este primit de Hitler fără a fi cineva prezent din ambele părți - după o discuțiune de două ore - Regele se înapoiază cu aceeași garnitură la Ghica Vodă și de aici la București, unde într-un cadru strict secret

- 16 -

discuții cu Mareșalul I. Antonescu cele ce au făcut obiectul invitației la Hitler - fără a amonște cineva cît de puțin conținutul celor ce s-au discutat. În câteva zile Regele își spune că pleacă pe front - să mă echipez de companie, idem să echipez pe Mărdinașul său Olteanu Gh., tot în ținută de companie, cu gradul de soldat - grija pentru decorațiuni etc. etc. este în seama Șefului Casei Militare și a Adjutanților, care îl însoțesc pe front de la Cons. de Miniștri a mers Ioan Antonescu Vice-Președ. cu reporterii și translatorii necesari - din Guvern, g-ralii Pantazi și Jienescu, de la Misiunea Militară Germană, g-ralii Hansen și Gestenberg - călătoria s-a organizat în avioane de transport flancoate de av. de vînătoare pentru siguranță. - Plecarea a fost de pe aeroportul Tîrgșor - Plocești, cu prima escoală la Melitopol cu o oră repans - reluarea șorului spre Crimeea, unde au aterizat pe marele aeroport de război Sarabus - de aci cu mașinile de la Corpul de M-te romîn și de la Grupul de Armată Germane de sud au fost conduși la Simferopol unde generalul Eneke Comand. Corp. Armată, împreună cu g-ralul Alvensleben șeful Serv. Secret German din Sud-Est și generalul Avramescu Gh. Comand. Corp. V-tori Munte, au organizat o mare recepție într-o clădire monumentală, construită în perioada pre-revoluționară - la toate alocuțiile a răspuns vice Președ. Ioan Antonescu prin translatorii respectivi - Regele nu a vorbit nimic. -

După terminarea recepției, au fost conduși într-un apartament din clădirea amintită, pe care l-a ocupat Regele împreună cu toți însoțitorii săi - restul la fel au fost cartiruiți tot în aceeași clădire. - A doua zi în mașini de război cu escortă terestră și aeriană - au străbătut Munții Iaila prin pasul Taraktas pînă la livadia pe litoralul Mării Negre unde era dispozițional de pază al litoralului - străbătînd în lung spre est pînă la Feodosia - de unde au revenit seara tîrziu prin centrul Crimeei, cu intrarea prin Stării - Crim și Simferopol. -

În zilele următoare au vizitat Eupatoria - Alinștea - Bacciceraiul - Arteșul, etc. după care cu avioanele au trecut în Sudul și Estul Ucrainei la Toganroc pe Malul de Nord al M. de Azov - o regiune industrială - mași topitorii de minereu de fier, cea de zece ori mai mare în suprafață ca Reșița - aci era Comand. Armatei a IV-a generalul Petre Dumitrescu, carene-a gîndit în vagonul saloa al Armatei de aci prin radiere au mers la trapele ce erau în dispozitiv. Regele a mers pînă la pîndarul de pluton

- 17 -

ca să se convingă personal de locul ce are fiecare ostaș în acest dispozitiv - cu această ocazie au fost permanent obiectivul de atac și bombardament al Aviației inamice, fără a face vre-o victimă printre însoțitori. Inspecția a continuat la Mariopol și basinal Danuțului - cu care prilej - s-au dat decorații la români și germani, după propunerile șefilor ierarhici - peste tot Regele a fost viu ovacionat de trupele române și germane - cu populația din regiunile respective nici un fel de contact. De asemenea s-au mai vizitat spitalele de răniți și ambulanțele sanitare din sectoarele de luptă respective - unde răniții au fost singurii decorați și personalul sanitar felicitat și stimulat.-

Oltre finele vizitei pe front, generalii Eneke și Alvenaleben ambii cei mai mari în grad și vîrstă, au organizat într-o după masă de seară, un simpozion muzical clasic, în spiritul și tradițiile germană, unde s-au produs elemente de talent la instrumente diferite muzicale - cu voce - declamații etc. ca la un moment dat Regele să roage să fie acompaniat de cine dorește și a trecut la pianul care era acolo, unde a cântat câteva bucăți clasice - Nibelungenlied apoi încheie cu bucăți clasice și folclor românesc - cei prezenți au fost plăcut impresionați de gestul tinărului Rege.-

Înapoierea în țară s-a făcut tot cu avionul, aterizarea la Băneasa unde primirea s-a făcut de Mareșalul I. Antonescu, cu guvernul și Regina Mamă Elena.-

După o săptămîină de la întoarcerea de pe front și în urma unor convorbiri cu Mareșalul I. A., Regele împreună cu Regina Mamă, a fost trimis pentru 30 zile la Banloc - Banat - la Princesesa Elisabeta ca Adjutant de serviciu a fost col. Brătănescu Mircea, iar cu paza necesară cu, ajutat de un subofițer.-

În timpul cît Regele a stat la Banloc, a putut să aibă întrevăderi cu oameni politici în toată liniștea, dealungul Canalului Rega și împrejurul Banlocului - unde toate epirile sale cu mașina, erau motivate de cunoașterea regiunii respective, față de cei interesați căci erau destui și soi.-

//.

Cînd am venit de la Banloc la București - Regele a trebuit să și ia reședința la Sinaia, unde avea ca masafir pentru 30 zile pe Generalul Manstein, - o figură deosebită în rîndul omeniilor mari germani și care pe front a dovedit un deosebit interes și simpatie pentru romîni.-

Invitația lui Manstein la Sinaia pentru 30 zile, avea un tencuș serios, deci venirea sa aci, antrenă un întreg aparat văzută și nevăzută în jurul său, plus că la această personalitate circula ca albinele la stup, un date-vino permanent, de figuri politice și militare, pentru a-l ține la curent cu tot ce se poate - pentru documentare și în acelaș timp, pentru a se simți cît mai bine.-

Contactul zilnic al Generalului Manstein, cu tînrul Rege, de de înțeleas, cum înțelegeau cei din jurul lui Hitler să-și consolideze amne poziții politice prezente și viitoare cu țări, de la care pot avea foloase reale, cu știt mai mult, cu cît aveau înăi proaspăt în sufletele lor - lovitura mortală ce li se dăduse prin tratatul de la Versailles - în acelaș timp nu treceau cu vederea că și poporul român - nu putea uita ușor lovitura primită prin tratatul de la Viena - lucru ce seșează că acum lucrau să repare acest abuz, față de noi.-

Aceste două enigme clocoteau în sufletele celor 2 prieteni de circumstanță și discuțiunile ce purtau erau variate și înbricate în cele mai alese formule de curtoazie a timpului; că zilele se scurgeau ușor, marcînd aci și colca cîte un ocolis, unde se făcea noțul cîn legendă înăi un motiv de recunoașterea greșelilor așa de frecvente activității omenești - dar care prin corectarea lor în mod favorabil, aduc cele mai fructuoase prietenii.-

Intr-o zi Mareșalul I. Antonescu însoțit de Vice Președ. Iuliu Antonescu cu cîțiva generali romîni împreună cu un grup de generali germani sînt invitați la Sinaia la Rege - unde într-un cadru festiv și ceremonialul specific - Regele apăsă la gîtul Generalului Manstein ordinal Mihai Viteazul cl. II-a înăi un prilej de încredere și de colaborare sinceră, în lupta contra dușmanului comun.-

Acum generalul Manstein - face mărturisiri de afîncăi dragoste și devotament față de poporul român și Rege - vine cu un lax de amănunte în legătură cu rolul ce a jucat în decursul istoriei la gurile Dunării - față de năvălirile din răsărit - concurînd în mod real prin sacrificiile sale la civilizația și cultura epusului - culminînd prin a arăta fără de înconjur feptele

de arme ale ostagului român stit în războiul trecut cit și în războiul actual, prevăzând neamului românesc un viitor clar și bine meritat în rândul statelor europene.-

Iată cum Regele în cadrul rolului său de tradiții - cu sfatul și concursul Mareșalului I. Antonescu - a manifestat în mod diplomatic, legătura sufletescă cu un element reprezentativ din enturajul lui Hitler - asigurând măcar formal - condițiuni de viață statală pentru o perioadă relativă ca în paralel să poată lucra în subversiv cu oamenii politici, tot spre un scop național.-

Urmasă sezonul nou de vinat - pe care după tradiție și protocol - Regele îl deschide la Pădurea Verde - Timișoara - Chișinău - Criș - Gherghița - Drăgănești - în fiecare loc, cu invitații localnici și dintre germanii aflați în București, în plus tot acum s-a putut vedea și întreține cu elementele care din punct de vedere politic național lucrau pentru cele ce se urziseră cu cei de la Cairo.-

Toamna 1942 - vine să confirme cele ce Cairo le-a anunțat clar cu un an mai înainte când s-a adresat poporului român: "Cum se va desolesta de noști, într-un viitor apropiat?" Cine ar fi putut crede atunci și acum la începutul toamnei - ca invincibila armată germană - să fie pusă la un examen așa de greu - dai așa a fost și voi vedea cum s-au desfășurat evenimentele. Intilnirile între capi statelor apusene cu Stalin - aranjamentele politice și militare pe care le-au făcut, intrând în toate sămănțele impuse de situațiile lor politice și militare - au avut ca rezultat, răsturnarea din temelii a tuturor victoriilor germane și înfringerea pînă la completa capitulare a forțelor lui Hitler.-

Buletinele de operațiuni ce primea Regele zilnic, erau bine înjghebate ca să nu se poată vedea cu ușurință goliciunea și realitatea care era pe front, dar contactul cu Cairo pe care îl avea prin Niculescu Bazești-Stîrcea, prin dr. E. Bîanu etc. îi aduceau contra argumente, care îl țineau la curent cu realitatea și în acelaș timp îi impunea rezerva de rigoare.-

Mareșalul I. Antonescu, în această perioadă devine nervos în mod permanent, colaboratorii săi nu știa ce să mai creadă, sînt prea timorați de Seful lor, Vice Președ. Consiliului Ion Antonescu, într-o audiență de lucru, la un moment mai liber în discuțiuni, strecoasă cu multă abilitate Regelui o situație foarte delicată pentru ambii - sa se mai poată lucra cu Mareșalul, care a devenit insuportabil cu nervii săi, că este gata oriunde să facă xid în Jurnal Săptămânii.-

Regele foarte preocupat nu a luat în serios aceste vorbe, după o reflecție mai amănunțită a apreciat că i s-a întins o cursă. Peste câteva zile Niculescu Buzzești informează pe Rege, că este mare sarvă între Ion și Ioă Antonescu; în continuare dr. E. Bianu a venit într-o noapte și l-a introdus în casă - când l-a informat pe Rege despre măsurile luate de Hitler în cuprinsul St. Maj. Politic și militar, unde erau multe deficiențe, înălțurând un număr de militari și civili - din mari funcționari - ajunge că la conducerea marilor probleme politice și militare - ajutat de un număr restrins de colaboratori - în plus opinia publică germană, trece printr-o metamorfoză puțin favorabilă continuării războiului.-

După plecarea dr. E. Bianu, Regele n-a trimis la col. Dumăciuanu, care împreună cu cei doi colaboratori, să facă toate diligențele posibile, pentru a verifica cele spuse mai sus - de Niculescu Buzzești și dr. E. Bianu.-

Nu peste mult timp, Niculescu Buzzești vine din nou la Rege - căruia îi aduce o serie întregă de știri și indemnuri de la Cairo - pentru a face tot ce este posibil să iese din colaborare cu nenții.-

Acum, buletinele de operațiuni zilnice ce veneau la Rege, arătau într-o măsură superioritatea inamicului marcând cu grije că în materialele capturate sînt multe de proveniență USA (ca o dovadă despre aceasta g-ralul Petre Dumitrescu trinita Regelui un wiliys capturat pe care Regele l-a folosit numai la Sinaia) deci ușor de înțeles, că toate știrile prin persoanele ce l-au văzut clandestin aveau un dedesubt serios, idem și scîparea lui Ioă Antonescu, nu a fost aruncată la întâmplare.-

La jumătatea lunii noiembrie 1942 - enigma care era devine realitate, acum începe degringolada în dispozitivul romîno-german - datorită intervenției pe mai multe coloane în special cu motorizate și tancuri, folosindu-se pe fiecare direcție de atac, manevre de străpungere și lărgirea lor - că la un moment dat dispozitivul romîno-german, se marca prin insule înconjurare de trupele sale smintite sovietice, în plus se mai adaugă în favoarea atacatorului și ceața specifică locului, care a durat câteva zile, situație care a făcut imposibilă acțiunea de sprijin a aviației germano-romîne. În schimb aviația sovietică în această perioadă, a bombardat cu folos spatele dispozitivului germano-romîn în zona etapelor - deci acțiunea liniei de luptă a fost izolată în spate. Temperatura mare în soldare, ceea ce a îngreunat foarte mult resturile scîpate din încercare să se refacă, sîbușie ca-

re a permis sovieticilor să se consolideze în pozițiile ocupate, asigurându-se în mod serios, printre-o nouă manevră tot în acest Gen, mai spre Nord - Creș - Tula - așa că fiind bine asigurată în dispoziția Stalingrad și spre Ford, sovieticii se arătau în lupta de poziție cu caracter activ și având în mod permanent inițiativa operațiilor față de adversarii până la 5 februarie 1943, când adversarii capitulară - deodată cele spuse de Odre und înalte - cum sînt o realitate.-

Acum din nou Cairo, îndeamnă pe Rege și colaboratorii săi să se rupă de nemici, adăugînd că și situația armatei lui Hitler din Nordul Africii este pe cale de a fi compromisă.-

Regele era gata de acțiune cu orice tîncur dar acei care îi secerau în special Henin și Britismu - erau prea acceptivi în ceea ce privește garanțiile apusenilor - la care cel de la Odre, cu răspuns cu formale puțin măgulitoare pentru noi romîni.- În jurul Mareșalului I. Antonescu și în opinia publică mare frînăntură - M. St. M. trimite pe celea servului ofițeri necesari pentru a restitui din resturile unităților decimate - unități cu care să oprească învingutul sovietic - sosesc de la P. S. urile din țară, unități proaspete - în sectorul German așa că se retragere elastice - face salturi neobișnuit de mari în alinoime.-

Posturile de radio apusene anunțau cu lux de amănunte că poziția Germană este compromisă - știri pe care opinia românească le asculta și comenta. Mareșalul I. Antonescu chemă din nou la Hitler - care la începutul justiției starea disprețului - de ceea ce revoluțiile sale pe diferite acte, în acest timp au rămas memorabile ca formă și conținut se vede clar demădejde, cum V. Killinger accețiunea supravegherea în jurul persoanei Regelui - Inouarești - Simla - ca primul Lovitură și cu subînțeles - că sugestia Mareșalului ca să trimită pe front pe fruntașul F. P. Stivora Ion (Junler), care este un mare, fiu englez în Palat și în societate - Ioana ce Ion Antonescu a dat pentru creșterea Generalului Odreanu Ion f. f. Mareșalul Palatului și Șef al Găzii Militare - Ioana care pe Rege l-a îndignat visînd subiectivului accețiune și a-a opus.- Generalul a raportat Mareșalului accețiune către Rege și a dat ordina Generalului Odreanu I. să raporteze Regele că dacă se opune pleacă pe front a Fr. P. Stivora și să facă bagajele de plecare din țară - Ioana ce a-a adus la îndignare.- Când Generalul Odreanu I. venea de la Rege din cauză să vede și să cîntăre la birou - unde nu pune la curent cu cele de mai sus și ca unii care sînt apropiați de Rege - este bine să-și rap-

portez - că nu face bine să între în conflict cu Mareșalul și cu nemții pentru filifisonul de Stircea, un gură spartă în Palet și în societate, etc.-

Merg în casă, unde Regele mă cheamă în biroul său de lucru - îmi spune totul și încheie prin a-mi mărturisi că s-a săturat de atâtea câte a înghițit de la Mareșal - pleacă bucurat, numai să scape de această tubulă insuportabilă rugându-mă ca până ce pleacă, să dorm noaptea în casă, unde împreună cu BILĂ Dimitru prin schimb să-l păsii.-

Am ascultat, nu am răspuns nimic - deoarece între timp a intrat în birou Regina Mamă - urzind ca seara să vie în casă, pentru a răspunde dorinței de a-l păsii.-

Când am ieșit din casă, m-am dus direct la Mareșalat să văd dacă Stircea I. este acolo - era într-adevăr dar am fost sfătuit de cine era acolo, să nu intru - este sub supraveghere - am trecut la biroul Generalului Codreanu I. i-am raportat că am fost unde trebuia, nu am putut să vorbesc - deoarece era prea nervos - însă diseară merg din nou și sper să-i pot vorbi, lucru care este esențial - completându-mi cu părerea d-sale că de la luxuri fără de valoare se pot ajunge la situațiuni foarte grele și așa situația noastră este destul de gravă.-

Seara îmi iam de acasă servieta cu cele necesare pentru nevoile de toaletă, lucru obișnuit pentru soția mea - spunându-i că merg la Sinaia și intru în casa Regelui unde m-am prezentat pentru serviciul ordonat - acum coridorul este mobilat cu geamantane, al căror conținut probabil, lucruri de îmbrăcăminte etc. nu m-au interesat pentru mine și BILĂ o dormea la ușa dormitorului, o mică noptieră cu ceva biscuiți și fructe.-

Am fost chemat în biroul de lângă dormitor - unde Regele indignat mi-a repetat mai în amănunt ceea ce-mi spusese ziua trecută privind pe lipsa de consecvență a Mareșalului I. Antonescu - între timp a fost chemat de Regina Mamă în altă cameră, iar eu m-am retras la dormea cu BILĂ - stabilind orele de schimb până la ziua - cum am și făcut - că dimineața la ora 6 am mers la serviciul meu obișnuit, la prânz am mers acasă și după masă mi-am continuat ocupațiile mele care nu erau chiar ușoare. Spre seară am trecut pe la bir. gl. Codreanu cărui i-am raportat că nu am prins momentul favorabil să fac ceea ce îmi încredințase - eu voi merge regulat seara unde știe și când am ocazie voi vorbi.-

După mai multe seri am avut prilejul să-i vorbesc deschi - m-a ascultat fără a-mi da vre-un răspuns - totuși cu l-am asigurat pe general că voi încerca.-

Intr-una din zile sint chemat de dr.E.Bianu la locuinta sa din str.Alecu Russo unde ma duc si cind fi raspund de cele ce se petrec in Casa Regelui a ramas mirat - nu transpirase nimic in nici o parte - acum eu cer d-rului E.Bianu sfatul d-sale care mi-a raspuns, ca nu mi-l poate da decit cel mai devreme a doua zi la aceeași ora, insa in alta parte cunoscuta de amindoi - insa ma rog ca seara cind merg la Rege sa-i raportez ca masura ce a luat nu este cea mai buna - d-sa o sa-mi comunice a doua zi ce trebuie făcut - ceea ce am făcut. Regele m-a ascultat si era curios de ce raspuns mi va da in ziua urmatoare. Am trecut si aceasta noapte ca celelalte si in ziua urmatoare am fost acolo unde mi s-a spus - de unde am adus raspuns scris - intr-un plic cu antetul Inalta Curte de Casatie - sigilat pe care, fara sa mai astept noaptea l-am predat in cursul zilei Regelui - care l-a citit impreuna cu *M. D. D.* intr-un birou - singuri - eu am asteptat pe sala pînă ce va sa pentru a primi vre-o dispozitie - dupa cîteva minute Regele impreuna cu Regina se indreapta spre mine spunindu-mi sa transmit multumirile lor atit dr.E.Bianu cit si d-lui Președ. al Inaltei Curți de Casatie, spera ca se va rezolva curind si aceasta situatie, merg la dr.E.Bianu, transmit cele ce mi s-au dat si am plecat la serviciu.-

Seara cind m-am dus ca de obicei in casa, ma intimpina Bili simbind - pleca ca nu sa fi fost aici acum vre-o doua ore cind Mareșalul a venit fara sa fie anuntat la Rege care l-a primit in biroul din locuinta nu cel din Palat unde am discutat circa 45 min. dupa care la despartire Regele impreuna cu Regina Mama sa condus pe Mareșalul I.A. pînă la scara. Nu peste mult timp Regele ma chema in birou, imi multumeste pentru noptile chinute linga dînsul, de acum situatia a revenit la normal - multumit am plecat acasa si a doua zi dimineata generalul Codrescu I.este schimbat din functiunile svute cu generalul Sănătescu C-tin, Stiroca I. continuind a ramine detașat la Mareșalat ca specialist.-

In luna mai 1943, Saveranul ma anunța ca voi pleca pe front pentru stagiul la comanda si anume a hotarit sa merg la Divizia I-a V-tori Kunte unde sint majoritatea ostajilor ce au făcut serviciul activ la Batalion - ca la terminarea stagiului voi fi adus la vechiul post inainte de a pleca a trebuit sa-i aduc pe rind la Sinsia pe col.Mănciuan, gl.Mihail Gh., Col.Rusescu Reda, apoi pe dr.E.Bianu.-

După ce am predat serviciul din Batalion, înlocuitorului m-am prezentat la plecare la cei în drept, inclusiv și la Rege, care împreună cu Mama mi-au făcut recomandățiunile și urările de rigoare - oficiul ce-l făceam nu l-am predat la nici un ofițer din Batalion - secretarul particular Ioaniția M. a continuat singur până la înapoierea după front.-

Pe front m-am prezentat la Divizia Nr. 2 Munte comandată de generalul C. Vasilie Rășcanu, având ca Șef Stat Major pe lt. col. Comișel Pantelimon, ambii mă cunoșteau bine - după prezentare m-au reținut la masă și la urmă m-au întrebat ce ce am făcut în țară - deoarece în ordinul de repartitia mea pe front scrie accentuat, să fiu ținut permanent în linia I-a, răspunsul meu a fost ușor de înțeles de cei care m-au întrebat - care știau că voi merge la o unitate a Diviziei 1 M-tu care temporar lucrea sub ordinele Diviziei Germane (vecină). În această situație m-am comportat corect - la terminarea stagiului mi-a venit înlocuitorul și cu actele oficiale de plecare, am sosit la Bineasa-București cu un avion curier.-

Când am sosit la locuință, sentinela din post avea conștient să anunțe sosirea mea acasă - așa că nu m-am așezat bine și telefonul a sunat - Olteanu Gh. mi-a urat bun sosit și că peste o oră să fiu la Rege în casă unde m-am prezentat, după care a trecut la reluarea firului de activitate pe care eu îl întrerupsesem cîteva luni.-

Am fost pus la curent pe scurt cu cele petrecute în lipsa mea în țară, plecarea lui B. Stirbey la Cairo pentru a purta mai energic discuțiunile - în Italia lovitură de stat - intensificarea bombardamentelor în spus - primul bombardament serios la noi - Cimpina.-

După aceasta am trecut la unitate tot ca adj. comandant, unde nevoile pentru aprovizionări erau multiple, cu bunăvoința și răbdare am purces la lucru metodic - realizînd după planul ce aveam toate la timp și complet.-

Intrevederile Regelui cu dr. E. Bîanu, col. Dîmăcianu, etc. am fost reluate, însă cu mare grijă - deoarece Siguranța noastră și serv. cooperit german erau foarte vigilenți - după ce s-au petrecut la noi în țară și în Italia.-

L-am însoțit pe Rege într-o vizită făcută lui I. Antonescu la Precea 1 - cînd m-a văzut m-a întrebat cum este viața în câmpul de luptă - am răspuns cum se cuvenea - dar la întîrcere spre Sinaia - Regele în mașina pe care o conducea, îmi arăta ipoteza studiată de el, în cazul că lovitură se va da la Sinaia, cerîndu-mi

o studiu al stării fao propunerile de războie,--

Practul era tot mai defavorabil, Gairo soma cu mari presiuni pe Rege -- ca să nu se lase entreat de planuri fără aștrigă a bătărilor politici -- să fie mai concludent -- nemții sîmbeso pe ai ce trece și cu oțt ruperă de el se va face mai devreme cu aștrigă lăvitură va fi mai mare pentru Germani.--

Anul 1943, se termină sub auspiciu proaste pentru Germani și noi colaboratorii lor -- deoarece sovieticii înaintau sistematic în sectorul aerian: German și român -- în vest bombardamentele de noaptea peralizau în special industria Grea și ușoră Germană -- în sud Rănel fusese dat peste cap prezența apusenilor în Italia -- era dovada cea mai oțtă a celor ce vor urma -- cele oțtave unității motomecanice pe care le aveau nemții în sectorul român au fost dușe în sectorul de Nord -- mai avansu la noi aștrigărea a.e.din regiunea petroliferă și delungul Dunării pentru asigurarea transporturilor de petrol și cereale.--

Începutul 1944 marchează presiunea totmai accentuată și în sectorul român, unde sistemul de apărare nu era ușor de pătruns -- deoarece, compartimentele de șoc naturale completeate cu forțările și focul pînă la maximum -- produceau pierderi mari ateorului -- fapt pentru care a fost nevoit să execute manevre largi la Nord și Sud -- ca să poată face apărerea mai stăbă.--

In e două jumătate a lunii ianuarie 1944, Regele este somat energia de la Gairo în sensul ca să facă ruperă de nemți -- soma fiind momentul cel mai prielnic -- colaboratorii din subverșiv în special Mania și O.Brătianu fi comuniștii prin Blanu și Geraniile va sînt oțtăre în oțtăre privește ajutorul militar în cazul ruperii de Germani -- adică pretinzem oțtă pe teritoriul țării să vină și trupe din epus nu numai sovietice (casul din Italia) totuși Regele hotărăște să treacă la acțiune și în sîmbeso a fost anunțat of.L. Antonescu vine în audiență de lucru la Sinaia -- acente la toate măsurile pentru a-l aresta în Palatul din Sinaia în care soop la legătură prin radio cu Gairo.--

Am primit ordinul de mai sus și cum acasă ipotest era studiat din timp em intrat în dispozițivul stabilit cu unitatea ce era la Sinaia și în jur (Fintuș Arșă) -- em luat locul lădi--oat în Polșor -- unde eram gatu pentru executare, însă sîmbesun--țat oțt s-a emiunt fără a mi se da vre-un detaliu. După pleoarea Mareșalului din Palat, Generalul Antonescu mă la în mașină cu of la București, unde în biroul său, se documentează în emiunt

cu ipotezele ce aveam pregătite din timp - la urmă îmi spune că pentru un început efectivele sînt suficiente, dar dacă nevoile cer o acțiune mai mare și în timp - toată acțiunea va fi pulverizată - eu i-am explicat că se conta pe concursul P.S-urilor din capitală, iar la Sînsia pe concursul P.S-urilor din Sînsia, Brașov (Predealul și Cîmpina mai puțin) plus restul armatei pe care contam într-o măsură serioasă, altfel numai cu ce aveam noi era prea puțin.-

După ce a avut întrevederi cu Niculescu Buzzești pe la finele lunii ianuarie 1944, Regele îmi comunică mirarea cercului subversiv - cu Lucreția Pătrășcanu, Inginer Ceaușu și Titel Petrescu, sigur că cei de la Cairo prin acest amestec lăsa să se înțeleagă ușor că tema pe care o justifică unui dintre bătrîni față de sovietici să nu mai fie - în sufletele lor. În această perioadă Mareșalul I.A. are o serie de consilii cu comandantii de M. Unități în spatele frontului - aceasta pentru a avea siguranța că rezistența nu va ceda - încă o dovadă de demnitate, opinia publică murmură continuu cu eluzii răutăcioase la adresa Mareșalului, ura împotriva neștilor crește continuu și era fățișă - deoarece se știa că își retrăseseră unitățile blindate din sectorul român - deci tensiunea creștea și momentul prielnic pentru desprindere era tot mai pregnant. În luna martie 1944, Regele face din nou încercarea de a-l aresta pe Mareșalul I. Antonescu de astă dată în București, în localul Președinției de Miniștrii, dar a fost oprit la timp - poate că acum aplicarea ipotezei de mai sus ar fi produs mari neajunsuri - dar bine că nu s-a mai făcut. Personal eram indignat deoarece vedeam pe cei care se socotau colaboratorii Regelui, foarte acoperiți cînd era cazul de acțiune serioasă - tot erau pentru a se face, însă ei să vină numai cînd pericolul a trecut.-

În cursul lunii mai 1944, se fac toate pregătirile la Piatra Arșă unde aveam o companie cu tot materialul necesar și care era așezată în clădirile de școli - pentru a avea permanență - deci fără a se sesiza cei interesați - aici arestarea se făcea cînd Mareșalul venea de la București spre Predeal - prima fază era ușor de executat însă urmarea, era plină de riscuri, oăci elementele de exploatare imediată a arestării erau departe la București - (radie - telefoane - unități de intervenție etc.) aici se conta pe concursul vinătorilor de munte - P.S-ul și P.S-ul Corp. V. Armată condus de generalul G. Vasiliu Rîșcanu - dar după mai multe discuțiuni cu cei în cauză s-a amînat.-

Tot acum col. Olteanu Marcel trece la comanda Reg. Gardă Chiare în locul col. Elefterescu Mirocea, care ia conducerea Prefecturii Poliției Capitalei, iar în locul col. Olteanu M. este adus col. Ionescu Emilian ca adj. al Regelui. Plecarea lui Elefterescu M. de la comanda Gărzii Chiare a fost o mare bucurie deoarece concursul de acum înainte îl aveam asigurată până aici, era foarte problematică - prezența lui Elefterescu la Prefectura Poliției nu prezenta mare lucru.-

Tot în acest timp, generalul Mihail Gh. propune ca vechiul comandant al Bat. de Gardă Lt. col. Georgescu Aurel să fie schimbat cu col. Serban Negulescu, pe care dînsul în cunoaște foarte bine - acesta a fost în cabinetul Mareșalului Prezan 1933-1942, etc.etc.-

Regele în fața acestei propuneri nu a luat poziție contrară deși față de Lt. col. Georgescu Aurel, nu avea a se teme cu nimic, deoarece acesta timp de 2 ani nu a justificat cu nimic, că l-ar interesa întâlnirile Regelui cu cineva etc.etc. în fine l-a mutat la comanda unui Reg. de Cav. și îl aduce pe col. Serban Negulescu în cursul lunii iunie 1944.-

După ce a luat conducerea Bat. de Gardă Regală, col. Negulescu, fără a fi pus la curent cu cele ce se lucra în subversiv - ia o serie de măsuri care prejudicia oarecum desfășurarea activității pe această latură - schimbarea dispozitivului de subunități București - Sinaia - plecarea mea fără să-l anunț - diferite măsuri în interiorul pazei - noul Comandant a voit să se facă toate prin el. Când am fost chemat de Rege l-am raportat noua situație și nu a acceptat să-l pun la curent pe noul Comandant de Batalion cu atât mai mult că pe oși colaterale fusese informat că îi place să bea, femei etc.etc., eu nu l-am cunoscut pînă ce s-a prezentat la unitate. Regele chiamă pe Generalul Bănătescu, căruia îi dă toate instrucțiunile cu noul Comand. al Batal. făcîndu-l atent că ulterior s-au aflat toate păcatele pe care le are și alte chestiuni în legătură cu modul cum să se comporte la această unitate - suficient că de atunci am fost lăsat în pace în această direcție, oici în serviciul normal el era în toate drepturile lui.-

Acum perioada bombardamentelor aeriene se manifestă intens și asupra țării noastre, în apus stînsese spogeul mai cu seamă că debarcarea era în toi - posturile de radio comunică încercarea de atentat contra lui Hitler (20 iulie 1944) în care timp Niculescu Busești transmite Regelui din partea celor de la

Cairo - prudență mare - mai mult să lase mai ușor pregătirile în curs, circa la sile - pentru a se vedea ce măsuri se iau la noi - față de cele petrecute în Germania.-

Intr-adevăr ca și la noi în țară au fost arestări la Constanța oțiva acuzați ca filo-englezi idem în București și Ardeal - filajul s-a intensificat care nu a menajat nici regele-tele Regelui (București-Sinaia) în acest timp un ofițer superior din SSI care mă cunoștea îmi face propuneri ca să-l țin la curent cu activitatea Regelui etc...bineînțelele promisiuni serioase cu nu am dat nici un răspuns, dar mi-am dat seama de poziția pe care o am.-

Tot în cadrul filajului, am prins cum se căuta a se capta oștagi cu bani și alte promisiuni ce să dea informațiuni asupra Regelui (ziua noptea - cine venea și cine eșea din casă), s-au luat toate măsurile necesare la timp.-

Suntem în august 1944 - când presiunea sovietică asupra apărării Moldovei este la maximum - amenințând izolarea rezistenței din munți și debarcarea prin sud în șeaua Munteniei - aceeași mare presiune la Nord în dispozitivul german - concomitent cu exploatarea succesului debarcării în Apus - acțiunea din Italia, urmările luate după atentatul contra lui Hitler - toate prezentau poziția germană compromisă - deci nu mai era nici o îndoială în vre-o posibilitate de redresare germană.-

Misiunea Militară Germană se dispersase la Snagov din cauza bombardamentelor aeriene - unde Mareșalul I. Antonescu mergea în fiecare noapte - unde era documentat de nemți asupra armii secrete pe care o au și pe care o vor pune-o în aplicare la momentul oportun - lucru ce Ion Antonescu credea și convingea pe foarte mulți colaboratori ai săi. Buletinul de operațiuni de pe front vine tot mai rar și foarte anemic - comprimând mai multe zile de operațiuni într-un buletin. Mareșalul absorbit de nevoile frontului și alte necazuri - vedea tot mai rar pe Rege - care făcea cu toată precauțiunea, folosind la maximum experiența dr. E. Biannu - are asigurată legătura cu elementele din subversiv - astfel că în noaptea de 22 August de acord cu oei din jur și bineînțelele cu știreră celor de la Cairo - se stabilește ca arestarea deci răperea de nemți să se facă în ziua de 26 August 1944 la Palatul din București. Primesc ordinele de urzare direct de la Rege - care mă reține în casă pentru a nu mai lua contact nici cu familia mea, care era în incinta Palatului. Adjutant de serviciu era col. Ionescu Ililian - Generalul Ghințescu în urma celor discutate în 2

cu Regele - hotărâse ca să s'plieze lovitura chiar în ziua de 23 August 1944, pînă la 26 August 1944, se pot întîmpla multe - ris și fîcut - Sănătescu merge la Președinție unde invită pe Mareșalul I.A. cu Vice-Președ. Cons. de Miniștrii și cîțiva Miniștrii mai importanți într-un consiliu restrîns la Palat la ora 17.-

Pînă ce generalul Sănătescu a venit de la Președinție eu am raportat Regelui rezultatul recunoașterii ce am făcut în ziua de 22 august 1944 cu mașina în regiunea Slobozia - Budiți și de unde m-am înșoptat noaptea tîrziu - i-am repetat conținutul ipotezei în care lucram acuma în București - care avea în plus un plot. care de luptă aduse încă din luna mai 1944 în cadrul planului de acțiune al redușitului - îi reînșproșătez nominal ofișeri care înșodrau Compania din Calea Victoriei plus ofișeri de la serviciile Batalionului, pe care îi puteam folosi după caz - îmi indică locul unde să fie înșchiși cei areștați - amănășind împreună cu Ioanișia Miroșca - fișierul de haine unde au făcut niște orificii pentru a intra aer necesar celor areștați - eu îmi aduc subofișerii: plot. Dinu Coșocaru, plot. Razu Dumitru, plot. Biliș era în casă cu mine-le pun în vedere că vor sta permanent lîngă mine fără a se mai duce la Batalion și vor face ce fac eu la timpul potrivit.-

Între timp sosete în casa Regelui dl. col. Dămășciaru Șef St. Maj. la Comand. Militar al Capitalei - este primit imediat de Rege și după cîteva minute pleacă - îi comunicase cele ce vor urma în cursul sîșiei, Adjutantul de serviciu dl. col. Ionescu Emilian a mai discutat cu Regele în birou singuri și cînd a venit Generalul Sănătescu în casă - pe la orele 14,30 a intrat la Rege împreună cu Ștircea Ion și Ioanișia, unde au discutat pînă pe la 15,30 cînd s-a anunșat din Palat că a venit Vice Preș. Cons. de Miniștrii care a fost întîmpinat de Adj. de Serviciu și condus în casă - unde a fost primit de Rege și gl. Sănătescu în sufragerie - ceilalți în plus g-ralul Aldea s-au grupat în Biroul din apropiere, iar eu cu cei 3 subof. stăteam la ușa sufrageriei, dinspre bucătărie.-

În acest timp compania era în dispozitivul de pază obișnuit - cu plutoanele din rezervă și plot. C.I. grupate fără să se facă caz - mai ales că col. Negulescu Șerban era pus într-ă mare dilemă cu Adj. de serviciu nu a putut să știe de vortă cu mine nic nu spărusen la serviciu de dimineată - a plecat în oraș pretextînd anșuite treburi - de unde a venit pe la 18,30 cînd operașunea era în toi - el calm a luat pe șoferul Ionescu Constantin cu mașina

și a plecat la Sinaia pe ruta Tîrgoviște, de unde a venit la Dobrița cu Regina în ziua următoare.-

În sufragerie Regele cu Sănătescu și Ioă Antonescu, s-au întreținut de la 15,30 - 16,30 când a sosit și Mareșalul I. Antonescu care a fost condus de Adjutantul de serviciu în sufragerie din casa de locuit aici Mareșalul s-a scuzat că a trebuit să vorbească la telefon cu Clodius, în plus ce am mai putut auzi cu întreruperi despre arma secretă pe care nemții o vor pune-o în acțiune - după care Regele se scoală în picioare la ora 16,58 și vorbește Mareșalului cu emoție astfel: D-le Mareșal, tăvălugul morții noastră greu asupra Moldovei - și este amenințată și restul țării, amîndoi vom da socoteli lui Dumnezeu și istoriei.- Acum Ioanițiu Mircea își face semnal convenit și eu intru în sufragerie urmat de cei 3 subofițeri - salut pe Rege și mă îndrept spre Mareșal spunîndu-i: "D-le Mareșal din Înalt Ordin sinteti arestat" fac semnalul de executare subofițerilor - Regele și Sănătescu ies pe ușa dinspre biroul unde erau cei amintiți mai sus (Col. Ionescu Emilia, Stîrcea I., Ioanițiu și gl. Aldea venit în ultimul moment)

Eu împreună cu subofițerii după ce i-am potolit din starea de șoc nervos încadrați i-am scos din sufragerie prin coridorul din fața biroului, când cei arestați au spus celor ce scosese ră capetele la ușe: "membricilor pînă diseară veti fi spînzurați, ați intrat într-o mare aventură". Sînt închiși separat în fișier și la fiecare cite un subofițer RUSU D. și DINU COJOCARU - mai tîrziu a fost adus opt. Mișca Augustin care era cu Armătura Batalionului. Eu cu plut. Bîlă mergem cu dl. Col. Ionescu Emilian la Palat - aici sosesc generalul Pichi Vasiliu insp. general al jand. care a fost arestat în biroul g-rului Sănătescu și condus într-o cameră din căminul ofițerilor Batal. idem g-rul Popescu Dumitru și Ata Constantinescu - apoi a venit generalul Pantea C. pe care l-am arestat eu și l-am condus în căminul ofițerilor mai tîrziu a venit Elefterescu Mircea pe care de asemenea l-am arestat eu și l-am condus tot la cămin.-

Căpitanul Teodorescu Gh. în prezența d-lui col. Ionescu Emilian mi-a dat ordin să se deschidă poarta mare, mașinile Mareșalului și Ioă Antonescu să intre împreună cu mașinile de escortă în curtea Palatului de unde se formează din nou convoiul de plecare după ce au intrat complet - s-au închis porțile și comandantul Companiei cu voce tare i-a scos să coboare cu toții din mașini luînd tot armamentul și muniția ce au și pe care să le depună lângă peretele Palatului, iar personalul militar și

olavii prin fiare, sub escortă au coborât în subsolul Palatului apoi au fost conduși la Batalion unde după citirea proclamației au fost lăsați liberi - mâinile cu armele și munițiile, au fost duși în gara Jui de la Batalion cu ghera Palatului.-

În tot acest timp, în fața Palatului populația se plimba fără să simtă ceva despre cele ce se petreceau înăuntrul. Generalul Săntescu care telefonice la M.St.M. pe col. Zamfirescu Gh. și col. Răuță Cotavlan, care au primit ordin să întrerupă toate legăturile telefonice, telegrafice cu străinătatea.-

Col. Ionescu Emilien cu mine am trimis pe locot. Păpușoi înțebit cu o grupă de ostazi la Postul de la Bădăo Băltașane de unde să aducă pe Dir. Ionescu Cătin cu apărătorii și personalul necesar de imprimat plicol - cu autobuzul Batal. în timp record a adus totul la îndeplinire.-

Regele, cu Săntescu, Ionescu Emilien și Ioanșin au redactat proclamația către țară - care a fost imprimată și trimisă cu aceeași formație la Soc. de Radio unde la ora 9 s-a difuzat.

Între timp sosește Generalul Anton Constantin Șeful St. Major la Insp. Jend. cu opt. Vergot J. însoțit de un perșutist american (origină română) Turakna, care a fost ascuns de generalul Anton Constantin - acesta a fost expediat în cursul nopții la Celso.-

Auun se constituie Guvernul care depune jurământul în aceeași seară - forma și alte chestiuni de formarea Guvernului nu s-a interesat și nu pot să dau vre-o relație. În în acest timp am avut cu d-ruul E. Blaru, de Ioana în sensul că necesarul trebuia prevenit în sensul de a lua măsură de pace cu Comand. Com. P. anilor ce să nu se strecoare în Palat omenit de rea ordinea cu scopuri rele.-

După constituirea Guvernului se dă citire Mesajului către țară, au urmat în fața Palatului mari manifestații de bucurie - ca peste oțva timp Comand. Comp. de Gardă să amănțe să din- spre Legățile Germană sosește un grup de muniți blindate spre Palat - 1 se recomandă calm - acesta grup de muniți și operește la intrarea Oprețlescu în Palat - să coboară Manfred V. Killinger, care cere să fie condus la Rege - este condus în Bir. Regelui care în fața General Săntescu îl comunică: "Interesule vârlă m-au obligat să fac oarece săl just cunoștință - Inteleg și saun să fii general în sensul că trupele germane să se retragă în ordine, contrar vor suferi războiul războiului. Killinger s-a retras la meșină, fără să sosită un cuvânt; peste o oră al-

ca sosește cu un alt grup de mașini germane la Palat g-ralii Hansen și Gumbenberg care la fel cer să fie conduși la Rege - acesta nu-i primește și pune pe g-ralul Sănătescu să le comunice exact ceea ce s-a spus și lui Killinger - la fel i-au retras la mașină fără nici un comentariu.-

Cei de la Cairo după ce au luat cunoștință prin radio au făcut recomandățiunile de rigoare Guvernului și Regelui, opinând ca Regele să părăsească chiar în cursul nopții Capitala, să se îndrepte spre Tr. Severin în apropiere de Tito - cu care va las legătură prin radio acolo se afla maiorul Churchill detașat de la Cairo.-

Plecarea Regelui a fost organizată cu 2 mașini - una condusă de Rege, avea alături pe col. Ionescu Emilian, cpt. Vergoti și Ioanițiu, a doua mașină nr. 100 condusă de șoferul Cismaru Nicolae, cu cpt. c-dor Gherghel Arpad, cu, plut. Bilă și un alt subofițer. Noi procedam pe Rege pe tot parcursul. Plecarea la ora 0,30 circa pe itinerariul Palat-Cimpineanu-Brezoianu - str. Rahovei, pe bariera Alexandriei până la Mihăilești unde am întâlnit prima coloană în deplasare germană - ocolind-o cu maximum de viteză, de aci în acelaș tempo de mers - prin Alexandria - Stoenești - Căracul - până la Pălești - Căroca unde am fost întâmpinați de generalul Manafu Marin cdt. corp. 1 A. care fusese anunțat telefonic de gl. Sănătescu - acesta ne-a alimentat cu benzină, ne-a dat indicațiuni asupra modului cum germanii se retrag indicându-ne la fața locului dispozitivul care se vedea - eram în zorii zilei - am traversat vîile Carianopol spre bariera Craiova - R. Vilcea - de unde prin Filiaș am ajuns la Sedul - am oprit la Pulberăria care era condusă de un colonel - nu-i rețin numele - și de aci am mers la Dobrița - unde Saverenul cu col. Ionescu Emilian au intrat în casa g-ralului Gulcer - acesta fiind proprietar ginerele său col. rez. Petrescu - aci în casă era o bătrîna din familie - cu n-am ocupat de măsurile de pază pe care le puteam face cu cei doi subofițeri - plus că spre seară am sosit la Sîncia cu Regina Mamă col. Bosie, col. Negulescu și Neely Gatsky - cu o companie de la Sîncia în serviciile Palatului - deci acum paza s-a organizat în condițiuni bune.- Regele prin radio a fost pus la curent cu cele ce s-au petrecut în capitală, iar a doua zi am fost trimis cu o mașină a Palatului să iau din lucrurile necesare Regelui și Reginei - în plus să aduc și datele necesare în legătură cu bombardamentul executat în capitală.- În sepoiere am sîns total cum mi s-a ordonat și apoi am fost trimis

- 33 -

cu avionul de la Aeroportul Stănești - tot în acelaș scop - legătura cu Guvernul - între timp soseau cu mașinile diferite persoane cu misiuni speciale - de la M. St. Major de la Președinție pînă la 12 sept. 1944 cînd s-a semnat armistițiul și Regele a trebuit să-și ia reședința la București.-

După ce Regele a plecat din capitală - g-ralul Gh. Știrbescu a dat ordin Comand. Comp. de Gardă opt. Teodorescu Gh. să predea pe cei arestați inginerului Cescu - operațiune care s-a făcut între Comand. Companiei și ing. Cescu, punîndu-i la dispoziție Autobusul Batal. pentru transportul celor arestați, detaliile mai ample opt. Teodorescu Gh. - nu au fost predați ing. Cescu, deoarece au fost lăsați liberi g-ralul Popescu Dumitru și Ata Constantinescu, care nu prezentau nici un pericol.-

În ziua de 12 sau 13 sept. au fost expediți la București toți cei care se strinseseră în jurul Regelui la Dobrița - și în ziua următoare, Regele cu Regina Mamă, însoțiți de mine cu plot. Bilă D. și 4 ostași cu un automotor - au sosit dimineața la București în Gare Obor unde au fost primiți de Guvern și conduși la Palatul de la șosea - în Calea Victoriei, locuința fusese complet bombardată. Aci au organizat pacea necesară, ocupînd cîteva case din satul Iune București, eu acum încep să-mi reiau activitatea de Ajutor în plină perioadă de aprovizionări de iarnă - reparatul avariiilor produse de bombardamentul german la cazarma din Calea Victoriei, aducerea materialelor de unde erau disperate - scootînd că mi-am făcut datoria în limite posibilităților în lovitura de stat.-

Dar necesitățile acum încep să se arate unul după altul - în sensul că multora nu le mai convenea prezența mea - aci vroiau cu orice preț să fie nestingheriți și lucrurile au început după cum le arăt mai jos.-

Înăi de la Dobrița Vergoti J. a luat un aer cu totul neobișnuit - voia cu orice preț să mă vadă lîngă el cu tot felul de complimente cum se manifestau ceilalți, care știau că sînd bine cu el, sînt asigurați și mai sus - eu nu am făcut nîc ceva - ba din contră eram singurul care știam clar pentru ce a fost scos în noaptea de 5/6. II. 1942 și trimis ca pedespede pe front - col. Boșie împreună cu col. Negulescu, știind clar că absența lor a fost clasică de la riscul loviturii de stat eu îi încurajam mult și stăruia alături de Jacques Vergoti și Nelly Catargiu să începă cu tot felul de intrigi pe lîngă Regina Mamă în continuare era ușor de înțeles ce mai trebuia așa că

intr-o zi la Dobrița Regele, îmi spune că cei din jur îl îndeamnă să transforme Batalionul de Gardă Regală în Detașament mixt motorizat - la care eu foarte modest î-am răspuns, credeam că veți reduce Batalionul - nemai având a vă ține de nimeni sinteți inhibiți de popor; dar acest Detașament mixt este o posibilitate de stagiu în grade mai mari, ca în jurul M. Voastre al celor interesați. Când m-am trecut la vechea mea ocupație de Aju-tor al Comand. aveam zilnic necaz cu col. Șerban Negulescu în legătură cu diferite servicii ce voia la cunoștință să facă cu mașinile Batal. transport de lemne, bagaje pentru a se face agreabil - eu m-am opus, fiind înfrânt intereselor Batalio-nalului.-

Intr-una din zile generalul Săntătescu, mă cheamă la Președinție și mă sfătuiește că oricine va veni pentru a cere detalii asupra pregătirii și execuției actului de la 23 Aug. 1944 în special reporterii de ziare chiar străini să-i trimit la Rege - în plus mă roagă să-i fac în 5 exemplare la plumb-gină - schematic pregătirea și execuția loviturii de stat pen-tru a le da la Președinție M. St. M. Serv. Ictorie. Academie și încă în 2 locuri nu-mi aduc aminte - lucru ce am făcut la urmă mă întrebă ce este cu Detașamentul Mixt Motorizat de la Pa-lat - eu î-am răspuns că nu am nici un smetec și dînsul mi-a recomandat rezervă - dealtfel mi-a spus că este obosit abia șapteptă să fie schimbat.-

Intr-o zi, căpitanul Teodorescu Gh. îmi raportează că a trimis un Pluton din Compania de Gardă la locuința col. Boșie și este foarte greu cu transportul hranei oamenilor - îmi cere mașină - eu î-am întrebat că are aprobarea Regelui pentru așa ceva - mi-a răspuns că nu - atunci pe răspunderea mea să aducă Plut. la Companie, ceasese a și făcut - cei care au rămas fără de pașă militară la domiciliu s-au formalizat contra mea, eu le-am cerut ordin scris - altfel nu lucrez - și au în-cepăt cu fel de fel de intrigi - că sînt în strînsă legătură cu Emil Bodnăraș de la Pres. Cons. de Miniștrii, că sînt membru de partid de nalt, că voi deține un post mare la comușiți, că lucrez ascuns la sîmăl Școlteia în fine o sumă de invenție - la care eu m-am răspuns nimic. În altă zi vine la biroul meu de lucru dr. E. Bîanu, care îmi spune că nu-și explică ce este cu mine că sînt complet schimbat - chiar față de d-nea - î-am spus că se putea spune, a înțeles deoarece știa mult mai multe de la persoane din afara Palatului - unde se vorbea intens

de readucerea lui Vergoti a lui Petre Iosâr, despre Negulescu și Bosie, m-a rugat insistent să-mi schimb atitudinea și să caut a combate pe aceste javre - i-am răspuns că abia aștept un prilej potrivit să cer Regelui să fie mutat.-

Apar mutați în Batal.3 ofițeri superiori: maiorul Marinescu Aurel, mr.Bercea Nicolae și Pamfil Ion, plus o serie de ofițeri subalterni, dovadă că aducseau cadre pentru noua unitate ce va lua ființă. Dl.Gl.Dumăcianu cu col.Răsescu, mă vizitează la biroul de lucru și mă întrebă ce este cu toate cîte se aud prin oraș despre noua echipă din casa Regelui - le-am răspuns că d-lor la revine sarcina să facă lumină, m-au întrebat ce este cu noua unitate care ia ființă de asemenea le-am spus că nu am nici un anstec, amîndoi au rămas contrariați de atitudinea mea.-

Plot.Adjutant Gherasim Mihai de la Casa Militară (secretar) vine la mine și mă întreabă că eu știu ce lucrează la Casa Militară pentru noua unitate, i-am spus că nu mă interesează - cînd a mers la gl.Sănătescu să scaneze niște acte de cînd era școlă i-a raportat cele de mai sus, la care i-a răspuns că așa ceva nu se va putea realiza - în plus mă chemă la telefon și mă invită seară în acces și - unde mă duc - aci mă ia la rost în sensul că sînt abătut - i-am răspuns afirmativ - motivînd -după ce m-a ascultat mi-a spus să mă gîndesc serios la ce am de făcut și va discuta cu Regele - și am plecat.-

Peste cîteva zile a venit în audiență de lucru la Rege mi-a trimis ordin că la terminarea audienței vine la mine la birou și așa a și făcut, mi-a comunicat tot ce a discutat cu Regele care a rămas oarecum mirat - dar dacă vreau să plec nu are nimic contra - îmi lasă locuința la dispoziție pînă ce mă aranjez în oraș - ș-rul Sănătescu mi-a spus să mă gîndesc bine și cînd cred să merg la dînsul cu răspunsul meu.-

A doua zi am mers la Președinție la ora cînd era singur i-am raportat hotărîrea mea categorică de a pleca, lucru pe care l-a înțeles ușor - stabilind tot dînsul să trec la Insp.Gl.de Armată la Biroul Școlii și Centre de Instrucție - lucru făcut pe 10.XI.1944, obținînd 30 zile concediu de odihnă, plus să rămîn în locuință pînă la primăvara 1945 - cînd o părăsesc.-

D-ral E.Bianu cînd a sosit a venit din nou la mine pentru a mă convinge să renanț la părăsire - mi-a propus să-mi ceară creșterea unui post aparte, i-am răspuns, îmi ajunge 5 ani de viață abecizată - vreau liniște pentru a mă ocupa de copii și de soție - cu abit mai mult că după bombardamentul german - am rămas

cu familia numai cu ce aveam pe noi - restul distrus.-

Am fost vizitat acasă când am avut concediu - de dl. gl. Vasiliu Rășcanu - Borden etc., care m-au cunoscut bine și voiam să știe precis motivul plecării mele.-

În timpul celor 30 zile, concediu de odihnă în casă - zile de noembrie - posomorite - îmi fac procesul de conștiință, căci nu mai eram singur - ci cu familia - ajung la concluzia - eu să trec la noul serviciu unde să lucrez calm să nu mă întrec cu nimeni la fel de fel de manifestatăii, căci adevărul va eși la lumină - și așa am și făcut. M-am prezentat la Insp. Gl. de Armată m-a primit g-ral Tenescu C. care m-a repartizat ajutor al Bir. Școli și Centre de Instrucție unde am lucrat liniștit până la 15.III.1945, când dl. g-ral Vasiliu Rășcanu atunci Ministru de Război, a venit și m-a luat la cabinetul dînsului, unde am lucrat până la 1.XII.1946, când dînsul a fost schimbat cu g-ral Lascăr Mihai, iar eu am trecut la Comand.Tr.de Gr.pînă la 15.VII.1947 când grănicerii au trecut la M.A.I. eu am fost mutat la C.R.Ilfov de unde la 1.I.1948 am fost scos din armată - fără drept de pensie - deci o situație cum nu se putea mai grea. Loviturile au urmat una după alta pentru mine și familia mea pînă la 5/6 iulie 1950 când m-a arestat - împreună cu soția - soorul - un cumnat și o cumnată - copii au rămas singuri (10-14 ani) în prezent sînt deținut de 12 1/2 ani iar familia dacă va mai fi cine știe pe unde - într-un cuvînt - iată unde am ajuns, cu cinstea, munca și devotamentul - ce am dovedit.-

S C H E M A
 de
ORGANIZARE SI FUNCIONARE AL PALATULUI.
5.IX.1940 - 23.VIII.1944.-

Maresalatul

I.

6.10.1940	- 17.1.1941	Col. Râmniceanu M.
25.1.1941	- 5.5.1942	Col. Soarete Mardare
6.5.1942	- 1.3.1943	Gl. Codrescu Ion
1.3.1943	- 23.8.1944	Gl. Sănătescu C-tin
25.1.1941	- 23.8.1944	Cons. în sf. ex. det. M. Est. Stîrcea Ion (junior).-
6.9.1940	- 23.8.1944	Protocol și Cerermonii . . . Col. rez. Ullea Octav
6.9.1940	decadat la .. 1942	Maestra de Vinătoare . . . Mocioni Anton
...	1942 - 23.8.1944	" Negel Dumitru
6.9.1940	- 23.8.1944	Dir. Ad-tiv Palat Florian Marinescu
6.9.1940	- 23.8.1944	Secretar Particular . . . Ioanițiu Mircea

Casa Militară.

II.

6.9.1940	- 17.1.1941	Gl. Râmniceanu M.
25.1.1941	- 5.5.1942	Col. Soarete Mardare
6.5.1942	- 1.3.1943	Gl. Codrescu Ion
1.3.1943	- 23.8.1944	Gl. Sănătescu C-tin
1.3.1941	- 5.5.1942	Ofițer cu sporturile . . . Lt. jand. Vergoti Jacques

Adj. regali Batal. de Gardă Regală (scheme anexă).

III.

Doamne de onoare

15.10.1940	- 30.12.1942	Elena Ostargiu
"	"	Maria Ghica.

F U N C T I O N A R I I

superiori din Palat între 6.IX.1940 - 30.XII.1947.-

6.IX.1940	- 1.3.1941	Ad-șeful domeniilor	-	Gl. rez. Manolescu Alex.
1.3.1940	- 30.12.1947	"	-	Negel Dumitru
6.9.1940	- ... 1942	Ad. Palat și Dependinț.	-	Cociu Ion
6.9.1940	- 30.12.1947	Arhitect Palat	-	ing. Ernest Ioan
6.9.1940	- 30.12.1947	Medici umani	Sinsia	- Med. dr. Cirstea V.
			Buc.	- Med. dr. Neagu
6.9.1940	- 30.12.1947	Medic veter.		- Med. veter. dr. Vlăduț Oct.
6.9.1940	- 30.12.1947	insp. de vânțtoare		- Chefneaur Vasile
6.9.1940	- 30.12.1947	Bibliotecar Palat		- d-na Tudori
6.9.1940	- 30.12.1947	Dir. Garnit. Regale		- ing. C.F.R. Georgescu

Adjutanții Regelui

6.9.1940	- 18.8.1941	-	Maior Tomescu Mircea
6.9.1940	- 5.5.1942	-	lt. col. Petre Iaxăr
6.9.1940	- 1.7.1942	-	Col. Pastia Alex.
6.9.1940	- 5.5.1942	-	Col. Andronescu M.
5.5.1942	- 1.7.1943	-	Col. Brătănescu M.
5.5.1942	- 1.3.1944	-	Col. Olteanu M.
1.7.1943	- 23.8.1944	-	Col. Bossie Robert
1.7.1943	- 23.8.1944	-	Cpt. Gdor Gherghel Arpad
1.3.1944	- 23.8.1944	-	Col. Ionescu Emilian

Comand. Bat. Gardă Regală

6.9.1940	- 5.5.1942	-	Maior Rădulescu Oct.
5.5.1942	- 1.6.1944	-	Maior Georgescu Aurel
1.6.1944	- 23.8.1944	-	Col. Negulescu Serban.

P O R T R E T U I

Portului Rege M i h a i

- Născut 25.X.1921 din părinți (Carol și Elena).
- Ca fizic, armonic dezvoltat cu gust rafinat în îmbrăcăminte.
- Dotat în mod normal cu aptitudini intelectuale.
- De la vârsta cea mai fragedă, creșterea și educația sa, au sub conducerea directă a Reginei Maria până la 1938 când moare.-
- De la 8.VI.1930 - 15.8.1938 Voevodul Mihai era lăsat lângă tată, silnic între 10-18 când era alături de bunică.-
- După moartea Reginei Maria a fost ales ca mentor col. Emil PĂLĂN-geanu până la 1.XII.1939, plus lt.col. Dănilăcianu D. și maior Tomescu Mircea.-
- La vârsta de 18 ani când l-am cunoscut îndeaproape - era ponderat în toate manifestările sale - nu avea explozii cum de obicei au toți tinerii la această vârstă.-
- În manifestările sale permanente predominau mai mult preocupări cu caracter tehnic-aproape puțin preocupări militare.-
- Sociabil cu multă rezervă - puțin îndrăgnet în relațiile sale oficiale, contrar în conducerea automobilului - foarte solemn în gesturi, cu răspunsuri oportune și complete, uneori cu în-țirsiere și caustic - credincios rațional, nu era stăpinit de ideea că este de natură divină ca Rege nu se ferea să afirme în discuții că instituția monarhică de proveniență medievală, treptat ce civilizație și cultura sînt realități va fi înlă-turată, arhizafil, nu era erotoman dar nu neglija naturalul, un mare iubitor și chiar realizator tehnic avea un atelier bine utilat unde lucra cu perseverență, un foarte bun automobilist, s-a familiarizat cu conducerea avionului, înțelegea și aprecia mult agricultura intensivă nu extensivă - citea și ruga să fie ținut la curent cu tot ce apărea nou, cunoștea bine literatura și arta românească, cânta frumos la pian, un foarte bun vîntor.-

D e f e c t e :

- Foarte bînuitor în relațiile sale cu oamenii politici.
- Sgîrcit în răsplata celor ce îl servea, lua tot și nu uita.-
- Influențabil în hotărîrile sale, de cei cărora le cîștiga în-crederea.-
- Mai mic decît vîrsta sa, în înțelegerea vieții de amînunt.-
- Mai mare decît vîrsta sa, în înțelegerea vieții, în sectorul diplomatic.-
- Puțin comunicativ îndeosebi în situații grele.-
- Greoi în exteriorizarea de gesturi calde față de mîniți.
- Nu înțelege desgustul opiniei publice, cînd îl vedea cu vitosa pe care o folosea cu mîșina.-

Ce cunosc din viața sa intimă:

- După 6 mai 1942, cînd garnitura din jurul său era aproape nu-

.//.

- 2 -

mai din ofițeri alegeți și numiți de I. Antonescu, scuma nu putea așa ușor să facă ceva ca să nu se aplece - în special în viața sa intimă - după o întrevvedere ce a avut cu dr. E. Bănuș - înii spune respectivul, că văcți îi rugat să fac ceva și eu să nu refuz - aceasta ca o pre-venire căci în discuțiile ce au avut și au aranjat - așa cum se putea la data aceea, i-a spus lui dr. E. Bănuș să-mi comunice mie, să organizez totul în spiritul stabilit - i s-a răspuns că este mai bine ca dănsul să-mi ordone să aplic cele ce vor urma.-

De la acea dată nu a trecut mult și Regele m-a luat într-o mașină de războiu, ce avea la Sinaia și urcăm la Stăniș, acolo se găseau o casă tip de munte pentru Familia Regală și o dependință unde să fie personalul de serviciu. Treceam prin unele case și înii spune apropiat: "Data bei apă și mâncăci, sigur că da - însă treabă să le și elimini".-

Si eu sint eu, am nevoi de la care nu mă pot eschiva - dar dacă m-ar vedea cineva în această situație - mă-ar scoate vorbe, care urechile să nu le audă etc. etc. Până scum am fost ajutat cu toată discrețiunea că noua echipă din jurul meu nu mai poate - așa că acea persoană - m-am gândit și m-am sfătuit cu dr. E. Bănuș numai d-ta o poți înlocui, în ceea ce privește modul de organizare și funcționare a casei, aprovizionării și în special discrețiunea.-

Eu am acceptat, rugându-l să-mi spună dacă Regina Mamă și Conduc. I. A. au cunoștință despre acest lucru - prima da - secundul cred că nu ar avea nimic de spus când va fi informat cinstit de organele sale că nu fac orgii etc. etc. Pe loc, am aranjat împreună, cum se va organiza serviciul la stăniș.-

- Plot. Bilă D. care este silnic în Sinaia să fie cu contro-lul casei - al preparatului hranei - păstrării alimentelor, etc. etc. Șoferul Cismaru Nicolae ajutat numai la nevoie de șoferul Ciocernoc Nicolae - singurii care pot intra cu mașinile la Stăniș pentru aprovizionări cu cele necesare - restul nimeni nu are acces aci la supravegherea generală să rămăs eu.-

Persoana era deja aranjată prin colegii săi - era d-na Ste-riopol Doly văduvă prin divorț casă de vîrsta sa - la început a dus-o cu mașina la Stăniș Regele și cu Ioaniția care au orientat-o asupra locuinței - eu de serviciu - bucătar - pază - plot. Bilă pentru ne-voile ce m-ar ivi - șoferul Cismaru Nicolae, Dr. Cîrstea pentru în-grijirea sănătății prin șof. Cismaru N. iar eu voi avea grije de funcționarea serviciului în bune condițiuni. - Așa că acest aranja-ment a intrat în funcțiune, fără ca să prejudicieze pe turiztii ce urmasă și coborau de la Jepi etc. etc. Dr. E. Bănuș cu organele sale a verificat acest sistem de viață și a opinat că altfel nu se poate face această chestiune destul de gingaș. Eu mergeam săptămînal sus - vedeam ce nevoi sint la dar rezolvirile necesare. Șeful Casei Militare, Adjutanții Regali, Comand. Bat. etc. nu m-au întreat nici odată despre această problemă mai ales că eu nu speculam acest stri-but - îl făceam în cadrul serviciului silnic - Regele merge seara rar în timpul zilei - stă câteva ore - nu dormea niciodată acolo, masa de seară da, avînd uneori pe Ioaniția Miroca încoolo cu nimeni.

Dr. Cîrstea V. din Sinaia - era dus 1-2 pe săptămîna de șoferul Cismaru N. cu mașina pentru controlul sănătății respectivei. Acest ospital l-am supraveghiat pînă la 1 noiembrie 1944, cînd am fost mutat din Bat. - cînd am fost mutat la stăniș pe front, nu m-a înlocuit nimeni - Bilă a făcut cum s-a putut.-

În ceea ce privește problema obligațiilor față de această d-nă, îmbrăcăminte, bijuterii, etc. etc. nu am avut nici un amestec, probabil Ioaniția M. era cu aceste chestiuni.-

P O R T R E T U L

Fostei Regine Mamă Elena.

- Născută aproximativ 1897, din părinții (Constantin și Sofia).
 - Înaltă și uscativă cu aspect mai mult, masculin decât feminin.
 - Cu mult gust în îmbrăcăminte, mascând cu discrețiune luxul specific sexualui.-
 - Până în 1920 când a devenit Princesă în România - a fost crescută și educată la Curtea Regală din Atena - deci avea cultură mediteraneană pe care nu o nega, însă nu pierdea nici o ocazie de a afirma că este nepoata Kaisezului Wilhelm.-
 - Identificarea cu cultura și tot ce ar fi în formarea sa, pentru a înțelege poporul român, le avea într-o măsură limitată - deoarece de la venirea prin căsătorie în țară, nu era simpatizată de Regina Maria, care în mod sistematic o ținea la distanță (Arhid. E.I.).-
 - De la 8.VI.1930 - 15.X.1940 a fost pensionară statului român la Florența de unde la chemarea lui I. Antonescu a venit în țară ca Regină Mamă.-
 - Preocupări zilnice, lectură, muzică clasică, pictură ușoară, etc. Relațiuni cu doamne din marea societate foarte reduse.
 - Cu familia d-nei Dr. Rainer unde 2-3 ori pe an, mergea la cearșaful organizat de un grup restrâns, în casa de mai sus.-
 - Pe timpul războiului s-a ocupat în mod apropiat de spitalul de la Paris - la celelalte spitale sau aniluri de copii, bătrâni după programul dat de I. Antonescu.-
 - A mai deschis un atelier de croșetat, flanele, mănuși, fulare pentru front, cu materialul Palatului - în Calea Victoriei - cine dorea venea și lucra acolo, ori lua materialul și-l aducea lucrat gata.-
 - Cu Arhiducesa Ileana și familia ei, nici un fel de relații, fără a opri pe Rege de a face vizite la Bran.-
 - Era agirotă, nu dădea vre-un ajutor bănesc din lista sa civilă.-
 - Nu era germană - din contră aproape continuu la regim - suferea de ochi - sub tratamentul dr. H. Blatt.-
 - Cele două doamne de onoare (Nely Catargiu și Maria Ghica) au fost singurele cu care s-a putut împăca - era foarte capricioasă, de aceea nu a mai adus alte doamne în jurul său - plus că avea complexul de inferioritate feminin - deci și gelosă.-
 - Iubea pe fiul său Mihai - voia să-l convingă să adopte și din gesturile unchiului ei Kaiserul Wilhelm - deoarece era în contradicție cu cele învățate în special de la Regina Maria.-
- Sub raportul erotic, nici nu mi-a trecut prin cap să mă gândesc, până în vara anului 1941 - când Maiorul Rădulescu Oct. Comand. Bat. împreună cu Căpitanul Dușescu Ion Comand. Comp. de Gardă din Sibiu, și unii din familia Rădulescu de la Sibiu, au fost recomandați companiei de la Sibiu, și au rămas în casă la Rădulescu, îmi spune cu toată grija că în casa

Regelui se petrec lucruri, despre care personalul de serviciu vorbește deschis - anume că Regina Mamă are relații cu lt. Vergotti Jaques. Eu care nu stăteam permanent la Sinsia - cum stăteau cei 2 - i-am întrebat în mod serios, dacă au verificat ori sînt numai vorbe - mi-au răspuns că au verificat ba mai mult știe și col. Mardare Soarete - care caută pe orice cale să-l pună la punct pe acest locot. Vergotti - bineînțeles fără scandal.-

Eu m-am exprimat față de maiorul Rădulescu Oct. și cpt. Dătescu Ion-abia am scăpat de Urdărescu și acuma spore altul.

După un timp în București, sînt întrebat de niște cunoscuți, asupra locuinței lt. Vergotti în Palat - întrebare cu tîlc - eu le-am răspuns coolit - nevroid să angajez discuția - acei cunoscuți mi-au ripostat cum de ocolesc adevărul - le-am răspuns să se adreseze d-lui col. Mardare singurul în măsură să răspundă - mi-am dat seama că o parte din public avea câteva indicii, despre acest lucru. Infine col. Mardare S. neputînd să pună la punct pe lt. Vergotti J. prin argumente civilizate - l-a pedepsit cu lozile arest sever - lucru neobișnuit în Casa Militară și nici în Batalion - pedeapsă pe care a trebuit s-o raporteze Conducătorului I. Antonescu dîndu-i toate amănuntele, prin care să-i arate, că pînă acum a încercat mai multe metode de a-l pune la punct dar fără de rezultat. Conducătorul nu a fost surprins despre cele raportate de col. Mardare mai era pus la curent și pe alte căi - așa că la 5.V.1942 sînt scoși din incinta Palatului Sinsia și mutați; lt. Vergotti J. trimis pe front ca pedeapsă - lt. col. Petre Iazăr confidentul lui Vergotti, col. Mardare S. și maiorul Rădulescu Oct. fiind înlocuiți cum se vede în cuprinsul lucrării.-

După mutarea lt. Vergotti a rămas în serviciul administrativ de la Sinsia un funcționar Ciucă Pavel - care fusese adus aci de la IAR Brașov de Vergotti ca un foarte priceput gospodar - dîndu-i să conducă lăbură aprovizionărilor și hrana celor din Sinsia - care după plecarea protectorului său - cînd mă vedea îmi spunea că a primit scrisori cu vești bune că l-a făcut căpitan și este la Serviciul Pretoral fiind jandarm - infine voia să-mi arate că se simte bine - iar el, Ciucă Pavel are noroc cu Regina Mamă care-l susține, altfel toți l-ar lovi - mi-a fost destul să-mi spună de câteva ori - ca să mă lămuresc în mine de adevăr.-

Timpul a trecut, a venit 23 August 1944 - cînd figura lui Vergotti Jaques - reapare lîngă Rege - ușor de înțeles, restul celorlalte posibilități aduce și pe confidentul său col. Petre Iazăr - acum cercul se mărește cu col. Bossie Robert, col. Negulescu Serb, și activitatea acestuia devine chiar de la Dobrița supărătoare mai ales personalul mărunt care știa totul - de acum ocazie mai înainte era "un mister" este o realitate care se cunoștea în opinia publică. Vergotti Jaques este peste tot - nimeni nu poate obține vre-o aprobare mai serioasă de la Rege pînă ce nu știa mai întîia acesta - dr. E. Biannu care era acum la Siguranță - cunoștea problema în amănunt din 1941, dar căuta cît era posibil s-o camufleze - nici el numai putea - căci opinia publică mă știe pe nimic și vestea mergea.-

A avut discuțiuni cu gl. Sănătescu cînd era Președ. Cons. de Miniștri care i-a răspuns că abia așteaptă să fie schimbat și această problemă s-o rezolve cu alții - este prea plictisit și bolnav etc. etc. așa că dr. E. Biannu sub Rădulescu și Guvernul următor nu a mai pus această chestiune - scoțînd-o ca ceva minor - față de alte lucruri mai importante.-

În concluzie, sfînțitatea în forma expusă succint mai sus și modul îndrăzneț de a se manifesta al acestui ofițer destul de tînăr față de toți din jurul său - dovedește că făcea totul sub aripa corotitoare a Reginei Mamă - pe care nimeni nu voi

s-o supere - iar ea ^{capitate} și pot spune chiar orbită de postimare pe care o avea - nu vedea - nu auzea nimic - i se părea că așa trebuie să fie, cînd în realitate - imoralitatea era și mai notorie, că fiul său, oricît de indiferent ar fi fost - putea să priceapă anumite lucruri elementare, ce îl puneau împreună cu mama, într-o lumină urîtă, față de opinia publică.-

P O R T R E T U L

- Capitanului de Jand. Vergotti Ion (Jaques).

- Născut în țară, promoție de ofițer jand. 1935.-
- Fiul unui proprietar în Bărgan care a decedat tânăr, mama recăsătorită cu col. rez. Serbănescu Vasile, conducea un sector activ în 1940 la IAR/ Brașov.-

- Foarte prezentabil, cu mult gust la îmbrăcăminte (militar și civil). Polisportiv.-

- Foarte abil în societate, folosindu-se de slăbiciunile sexului slab - exploatarea fără rușine și fără nici o morală orice situație de unde el putea să aibă un profit.-

Un mare intrigant în societate - nu cunoaște obstacol până ce nu-și atinge scopul hotărât.-

Cartezan de profesie, în orice ocaziune.

Ca tânăr ofițer de jand. prin legăturile ce avea, își desfășura activitatea la Predeal, unde în tot timpul anului avea terenul de lucru nou și varietăți în viața de societate.-

- Arghirofil nu-i plac băuturile obișnuite ci numai cele alese.- Mare dansator.-

La 1.III.1941 a fost dat de Conducător. I.A. cu sporturile pe lângă Rege unde a stat până la 5.V.1942, când tot conduc. I.A. l-a mutat disciplinar pe front.-

Acest ofițer cu calitățile spuse pe scurt mai sus, ajuns în Palat pe lângă Rege - într-o perioadă de mare abacium prin care trecea țara noastră - a profitat de încrederea ce i s-a acordat în plus a pus în aplicare aptitudinile sale libidinoase pe lângă Regină, care era între cele 2 vârste - criză etc. etc. fără a se jena de fiul ei, de personalul de serviciu, ulterior chiar de criticile opiniei publice, sfidând cele mai elementare reguli de bun simț s-a complăcut în situația de a compromite, o mamă cu slăbiciuni, un fiu care nu știa ce să creadă că a tolerat așa ceva - în plus a sfidat o țară care l-a tolerat să fie în locul de tradiție și simbol - toate acestea dovedesc patina și ambiția care se desfășurau în această ființă cu chip de om. Personal nu i-am atras atenția asupra modului cum aprecia pe țărani și țărăncile din Dobrița și împrejurimi - în sensul că sînt înapoiți - spunindu-i că așa cum sînt, au făcut atîtea dovezi de calitate superioară în țară și în afară - să te obosești puțin - să te interesezi, cîți dintre cei ce au plecat din această regiune în diferite ramuri de activitate, ce rezultate au obținut, etc.-

În relațiile sale cu personalul de serviciu foarte distant și rezolutiv.- Își aroga drepturi la Palat, unde nu avea nici o chemare față de oamenii politici avea o comportare princiară - lucru care revela pe omul cel mai puțin abil în a aprecia poziția sa.-

În relațiile sale cu Regele, uită ceasce reprezenta simbolic pentru țară din costim - oțuta să arate că el îl depășește într-adevăr că ființa aceasta avea ceva diabolic în toate manifestările.-

Fra însă și foarte laș, pentru a înșura soacsa, dar un caz,

- 2 -

când oăuta să-și manifeste asupra-mi autoritatea sa n-am uitat în ochii săi și i-am spus: "băgăți mințile în cap - sînt singurul care știu cum te-a scos I.A. de aici și te-a trimis disciplinar pe front; eu însă te trimit undeva de unde nu te vei mai întoarce, împreună cu toți ce-ți fac temenele.- De atunci purtarea sa cu mine a fost foarte controlată - evita fățîș chiar, să-mi transmită vre-o dispoziție din casă - lucru care l-am văzut toți din jurul casei.-

De atunci, el împreună cu cei din jurul său, avînd ca patron pe Regina - nu au încetat pînă ce nu am plecat.-

P O R T R E T U L

- Consilierului în afacerile externe
Stircea Ion (junior).-

- Măscut aproximativ 1907-1908 la Viena.-
- Crescut și educat la Viena într-o societate aleasă, a continuat studiile în Anglia și Elveția.-
- Fizic plăcut, statură mijlocie, gust și rafinament în îmbrăcăminte.-
- Studii cu caracter diplomatic la Oxford și Berna.-
- Sportiv multilateral după model apusean.-
- Când l-am cunoscut pe Stircea Ion (junior) în martie 1941, în calitate de consilier în afacerile externe pentru generali ca f.f. la Mareșal - am rămas cu impresia că acest om, habar nu avea de mentalitatea noastră românească - vorbea chiar slab românește - fără a-i pune la îndoială bunele sale intențiuni, mai târziu însă m-am convins că așa cum a fost a avut și ei calități pe care nu i le poate contesta nimeni.-

Prin felul său de a se manifesta în relațiile oficiale cu cei din jurul Conducătorului și chiar cu nemții, pentru oricine altul în locul său, stănci - nu putea să facă mai mult ca el - mai puțin de - susțin, deoarece era de o îndrăzneală pe care nimeni nu i-o contestă, în plus adoptarea sa de către Anton Mocioni - i-a sărit încrederea celor din Banat și Ardeal în scțiunea de la 23 August 1944.-

În relațiile sale de serviciu în Palat, nu poate fi egalat cu tablă sa - foarte nervos și nestăpinit, înțelegea prea puțin viața celor mulți, uneori avea impresia că este în vre-o colonie engleză.-

Sablinies că nu vrea să întinco valoarea lui de diplomat și om politic, dar nu se identifica cu noi, care aveam o mentalitate deosebită de a sa - mai târziu s-a adaptat și relațiile s-au îmbunătățit.-

În pregătirea lui 23 August 1944, a lucrat direct cu Regele împreună cu Niculescu Basesti - ambii fiind în Ministerul de Externe, plus că aveam relațiuni în rândul C. Diplomatic, foarte strânse, lucru care a contribuit mult în aportul său pe lângă Rege

Mare arghirofil - era printre cei mai bogați din țară - fără a se sustrage criticilor, care îi scusesă că nu face un sot de bine pentru cei săraci.-

Mare afemeiat însă fără să răspundă bani sau să consume băuturi, etc.-

P O R T R E T U L

Secretarului particular al Regelui IOANETIU MIRCEA.-

- Născut în 1921 în București, părinții îi cunosc.-
- Fizic agreabil - statură mijlocie cu maniere în societate.-
- În copilărie a fost împreună cu Regele, de când au rămas apropiați a terminat dreptul în țară.-
- Datorită controlului părinților săi - nu s-a prevalat de situația ce a avut față de Rege - din contră a fost un element care într-o măsură a contribuit să nu antreneze pe Suveran la manifestări extravagante.-
- Trăind în intimitatea Regelui, vedea și auzea multe, fapt care uneori îl făcea să speră mai mult decât era, însă își revenea când era pus la punct - nu umbla cu vorbe, în rândul colegilor de la Facultate era modest.-
- A lucrat mult și cu mult tact, în legăturile subversive, în pregătirea lui 23 August 1944, iar în ziua respectivă a dovedit mult devotament nu s-a mulțumit cu majoritatea să se sustragă și să apară ulterior.-
- Nu s-a amestecat în afaceri verosane care îi surfideau la tot pasul.-
- Nu era erotoman fără a exclude normalul, un apropiat binevenit pentru Rege.-
- Se pare că nu avea apartenență politică.-
- Sub raportul material, a justificat a nu iubi și a nu fi sclavul banului evita afacerile de orice fel - sigur că părinții săi îl îndrumau permanent.-
- În societatea Bucureștenă nu-și făcea platformă de situația pe care o avea.-

P O R T R E T U L

Doamnei de Onoare
(Elena (Nely) Catargiu)

- Vârsta aproximativ egală cu a Reginei Mamă.-
- Răscoală dintr-o familie de boieri, Micolești căsătorită cu Todiuță Catargiu.-
- S-a cunoscut cu Regina Mamă, de când a venit în țară și au rămas nedespărțiți având asemănări comune aproape în toate sectoarele.-
- Puțin prezentabilă ca fizic, mai mult justifică a bărbat decât femeie.-
- Geloasă față de femeile cu fizic mai ales ca al său.-
- Geloasă pe Doamnele, care aveau o căsnicie cu soți normali.
- Era încântată când i se făceau complimente ușoare.-
- Nu pierdea nici o ocazie ca să nu profite în sensul de a-și scuti de mobilizare personalul de la moșia Gălbinași - Ilfov în care scop urmărea permanent pe cei care îi puteau fi de folos în Minister - St. Major, etc.-
- Se socotea indispensabil lângă Regină - deci trebuia să nu se lase niciodată singură - lucru ce îl făcea permanent dar treburile gospodărești le conducea de la telefon - adevărul era că soțul său ducea interes viața de cafenea și tripon - umbla cu intrigă în societate - întâlnirea lor în casă ori în societate era o catastrofă.-
- În ceea ce privește poziția ei cu Vergoti era dintre cele mai bune, foarte naturale.-
- Din punct de vedere material, nu cunosc ce beneficii ar fi putut să aibe, fiind în situația sa.-

Doamna Maria Ghica.

- Era mai mult de formă, deoarece era în vârstă - bolnăvicioasă, trăia într-un bigamism bolnăvicios.-
- Dacă se venea de 2-3 ori pe an în Palat.-

P O R T R E T E

succinte ale ofiterilor sub. și generali care au fost la Casa Militară și f.f. Mareșal. -

1.- Colonel M. Rîmniceanu.

Adus la 6. IX. 1940 de Conducătorul I. A. socotindu-l capabil să conducă cele 2 posturi în Palat - unde nu s-a simțit nimic din valoarea sa; pe timpul rebeliunii din 1941 a fost complet absent din Palat, după care I. Antonescu l-a îndepărtat din armată. -

2.- Colonel MARDARE SOCRATE;

A fost numit în ambele funcțiuni după rebeliune - unde a lucrat rodnic până la 5. V. 1942, când a trecut la M. St. M. pentru stagiu pe front. Ofițer foarte capabil cu frumoase însușiri profesionale și generale, cu relațiuni serioase în lumea civilă și militară - a fost foarte apreciat de ofițerii din misiunea germană. -

A justificat mult tact în conducerea celor 2 posturi din Palat și a fost un bun sfătuitor al Regelui. -

3.- General CODREANU ION.

Datorită calităților sale profesionale și a modului cum s-a comportat pe front, I. Antonescu l-a ales ca cel mai nimerit pentru cele două funcțiuni de la Palat, unde s-a comportat în bune condițiuni. -

În cazul Stîrocea I. când nu a plecat pe front - a avut o atitudine dîră - nu a făcut duplicitate între Rege și Conducător fapt pentru care a cerut să fie schimbat de la Palat - revenind. -

4.- Generalul SMÎNĂTESCU Constantin.

Prin modul său de a se manifesta în serviciu și în societate a putut fi de folos Regelui în pregătirea loviturii de stat - 23 August 1944 - a primit conducerea momentană a Guvernului în cele mai dificile situațiuni - achitîndu-se cum a fost posibil cu rezultate bune. Pînă ce a murit 8. XI. 1947 - a trecut ca un anonim, nu s-a înspăimîntat cum au făcut alții cu merite și cu pretenții la beneficii, etc. etc. -

De cîte ori a avut ocazia a îndemnat pe cei din jurul său la înțelegerea transformărilor sociale - sfătuiindu-i să nu se des la fapte, care ar fi adus multe prejudicii țării. -

ADJUPANȚII REGEIUI.6.IX.1940 - 23.8.1944.-1.- Maior Tomescu Mircea 6.IX.1940.-

Încă de tînr a justificat calități deosebite în domeniul profesional și de cultură generală - fapt pentru care a fost apreciat și stimulat pînă la rebeliunea din 1941 - cînd s-a manifestat într-o formă dubioasă, fără ca eu nici acum să știu ce au sint în stare să dau ceva pozitiv - motiv, care l-a scos complet din viața de ofițer, - curios, sancțiunea i-a fost aplicată tocmai de I. Antonescu - care l-a promovat în carieră.-

2.- lt.col. Petre Ianăr (specializat în Invățămîntul și Ed. Fizică Militară).-

În baza specialității sale, a fost adus pe lângă Rege care aci a devenit admiratorul lt. Vergotti - deci departe de a răspunde atribuțiilor sale de pedagog - motiv care a adus îndepărtarea sa din serviciul de Adj. la 5.5.1942.-

Caracter răuicios peste măsură - arivist - arghirofil - intrigant, sfemeist.-

Cultura de specialitate a făcut-o în Elveția.-

Revine în serviciul de Adj. după 23 Aug. 1944, cînd alături de Vergotti - se manifesta liber și plin de avînt, în satisfacerea ambițiilor și forarilor lor. Odată cu plecarea Regelui, a mers și el - lăsîndu-și soția în țară.-

3.- Col. Pastia Alexandru.

Pentru reputația pe care o avea din toate punctele de vedere, a fost adus ca adj. pentru a ține cursuri de orientare militară a Regelui - lucru ce a făcut pînă cînd Regina Mamă a spus că obosește prea mult de Rege cu stîtea probleme.-

La cerere a fost mutat la comanda Sc. Sup. de Război, de aici a plecat la stagiul pe front - unde a murit ca comand. secund la Divizia Blindată.-

4.- Col. ANDRONESCU MIHAIL.

Profesor la Sc. Superioară de Război, specialist în materialul de Artilerie - adus ca să contribuie la formarea Regelui și în această ramură a armatei.-

A lucrat în mod precăut, pînă cînd a prins momentul ca să plece la stagiul pe front, de unde nu s-a mai înapoiat la serviciu, a trecut la Comand. de C.A.-

5.- Col. BRĂNESCU MIRCEA:

- Ofițer încercat în serviciul din M. St. M. la Secția Operații - în calitate sa a căutat să documenteze cât mai clar pe Rege, cu modul cum trebuiau concepute operațiunile în legătură cu calitatea și posibilitățile adversarului cum trebuiesc exploatare pozitiv și negativ - rolul primei mari bătălii în război, etc. etc.-

Cînd s-a ivit liber, postul de Atașat Militar la Madrid - a plecat acolo, de unde s-a înapoiat în 1945 și a trecut în rezervă.-

6.- Col. OLTEANU MARCEL.

- Ofițerul aloc ca cel mai nimerit pentru Rege, deoarece prin temperamentul său bine dispus permanent, făcea ca cele mai mici lucruri să fie luate cu atenția cuvenită, nu scăpa nici ocazia de a lămurii pe Rege asupra problemelor speciale țărănești - aduce documente, legende, etc.etc...numai să înțeleagă pe acest element atîta de valoros - dealtfel acest ofițer era un mare continuator al tatălui său, bătrînul General Olteanu - cu frumoase aprecieri în timpul său.-

Cu frumoase relații sociale, era contra cîncărilor, în caracter deosebit - și cu frumoase intenții.-

Cînd s-a făcut liberă comanda la Reg. Gardă Cîlare s-a mutat acolo - de unde la 23 August 1944 în luptele de la Băneasa - Mogoșoaia, a contribuit în mod real.-

7.- Col. Bossie Robert, venit ca adjutant prin concursul d-nei Elena (Nely) Sabargin, fiind rădă prin alianță. Cult un mare anglofil în familie, iar în societate un mare germano-fil, unde fratele său era Ministrul Romînic la Berlin. Foarte pasionat în a cunoaște toate amănuntele și intrigile din Palat cu și fără de valoare - apoi cu aceeași pasiune să arate corectivul lor ca unul ce avea experiență din casă de la moșia sa, din străinătate, etc.etc.-

Foarte fricos și laș - de exemplu cînd se anunțau la radio plecări sv. de Foggia spre noi - își pierde calmul chiar girul vorbelor - influențînd pe cei slabi din jurul său dacă era la Sînsia pleca singur în munte să se ascundă, fără să se gîndese la cei care așteptau de la el o dispoziție de circumstanță dacă era la București - merge direct la ad post - altceva nu-l mai preocupa.-

Cînd a revenit în Plot. Căpitanul Vergotti după 23 Aug. 1944, acest colonel Bossie Robert - fără nici o jenă a dat înfielitate simpaticului Jaques că de!!... așa își asigură poziția și locul.-

Permanent tulburat și necăjit, că la moșia sa de lângă Floești este furat de țărani, casele sale din București nu-i produc venitul aferent etc.etc..Cu mare greutate Regele a putut scăpa de el prin 1946.-

8.- Cpt. Comandor Gherghel Arpedi

Ofițer de marină, adus în scopul orientării Regelui asupra tehnicii diferitelor tipuri de vase (mare și Ocean), navigației și în special asupra luptei navale - fiind foarte bine pregătit și practic prin stagiile făcute în alte armate.-

Rezervat atunci cînd era în serviciu, preocupat de interese particulare în orice moment, oricînd și aproape oricui avea de dat un mic comision.-

9.- Col. IONESCU MIHAILAN, A fost adus de la comanda unui Regiment Care de Iapcă, cu care a fost pe front.-

Ofițer distins, cu maniere alene, foarte atașat de poporul român - își făcea un punct de onoare în a antrena pe Rege în discuțiuni din care să se desprindă frumoasele calități.-

A participat la pregătirea și executarea actului de la 23 August 1944 (asa cum am arătat în cursul expunerii amintiri).-

Comandanții de Batalion.

1.- Maior Rădulescu Oct. A fost adus de Cond. I. A. ca fost Adjutant la comanda Batalionului unde să facă serviciu în spiritul celui ce l-a adus, unde așa s-a și comportat, dar când nu a fost destul de vigilent conducătorul l-a schimbat din comandă.-

2.- Maior Georgescu Aurel, adus de pe front, unde a dovedit calități alese și era bine cunoscut de Conduc. Comportarea sa în calitate de Comand. precum și sentimentele față de Rege și Cond. l-a atras mai mult spre Rege - pe care nu l-a stingerit cu nimic în legăturile ce le avea cu cei ce pregăteau actul de la 23 August 1944.-

3.- Col. Negulescu Serban, adus la propunerea Generalului Mihail în pragul evenimentelor lui 23 August 1944, ca om de încredere. Cunoscut de Rege ulterior nu a avut nici un fel de smetec, din contră a fost evitat.-

După 23 August 1944 - s-a stăgat pe lângă Cpt. Vergotti ca să-și asigure comanda făcând jocul acestuia până ce a fost scos din armată în toamna lui 1944. Când a ieșit din armată - nu cunoștea datorită cărui fapt, a fost numit Directorul Hotelului cu toate dependințele Hotelului Aro din Brașov - ajutat de soție, iar unul dintre băieții săi a trecut la presă în cadrul comitetului restrins, ceea ce i se spunea atunci.-

Funcționarii superiori între 6.IX.1940-30.XII.1947.

1.- Regel Dumitru. Conducătorul I. Antonescu l-a adus la întreprind. Așan la Minist. Agriculturii apoi la Domeniile Coroanei, de unde după moartea lui Mocioni Anbon a fost Mare Maestru de Ceremonii - mai târziu după 23 August 1944 Mareșalul Palatului până la plecarea Regelui, pe care l-a însoțit.-

A fost sincer cu Conducătorul și abil față de Rege, ducând opera de duplicitate cu multă abilitate.-

Nu a avut nici un smetec în pregătirea și execuția lui 23 August 1944 dar a știut să profite.-

În relațiile sale de serviciu și în afară, un foarte bun artist, își cunoștea bine victimile și nu uita scopul ce-l are în orice timp.-

Avea moșie părintească în Moldova - nu cunoștea date mai multe.-

2.- Cociu Ion, din funcționar de carieră a ajuns director ad-tiv la Palat de la 6.IX.1940 - 1942 când s-a retras pentru motive de boală fără a-l împiedica boala să se ocupe de tipografia rotativă și alte afaceri mănoase - era un om bogat dar nu făcea cas.-

3.- Cîrștea Vasile, medic particular Sinaia, a fost diurnist la Palatul din Sinaia. În calitate de medic s-a schimbat în foarte bune condițiuni de obligațiile sale față de intrările și toate cîte se petreceau în Palat, s-a strecurat cu multă abilitate - deoarece soorul său Strassman boctarul Palatului 30 ani, l-a fost bună călăuză.-

- 4 -

4.- Dr. Neagu Medic particular in Bucuresti, a fost ca diarnist la Palatul din Bucuresti, achitandu-se in mod onorabil de obligatiunile sale, mai mult nu cunosc.-

5.- Chefnescu Vasile, inspector de vanatoare, vechi in acest serviciu, a fost adus din timpul lui Balif la Palat, fiind detașat de la Min. Agriculturii Dir. Vanatoarei.-

In aceasta calitate dubla (Palat și M. Agriculturii) mergea in toata tara, pentru protectia și sporirea vanatului in special nobil - deschizandu-i-se toate usile autoritatilor precum și ale particularilor proprietari de paduri, etc. care erau onorati să poată avea relațiuni cu un om așa de bine cunoscut la Palat.-

Acest om a jucat pe atitea tablouri prin ocupatiunea sa, că puținii ca să nu spun nimeni - au avut posibilitatea să-l cunoască, pentru luminașe, studiați-l:

- până la 5. IX. 1940 - un mare carlist fără de pereche.
- 6. 9. 1940 - 23. 8. 1944, un mare antonescian și filogenman cum puținii au putut să se arde.-

- 23. 8. 1944 - in continuare, un mare dușman al trecutului și democrat neintrecut.-

Nu cred că sînt mulți care să fie așa de ușor adaptabili situațiilor noi ivite - de altminteri l-am văzut la diferite vânțatori, in alte părți eu nu am fost - cum juca roluri stit de diferite și opuse flagrant între ele - fără să aibă măcar rușine de mine care știa că îl cunosc bine, simbind imi da de înțeles că asta este viața. Pentru ce făcea toate acestea nu l-am înțeles, căci bani avea cum mulți nu avea.-

6.- Ing. C. F. R. Georgescu D, venit 6. IX. 1940 in locul vechialui inspector C. F. R. Pavelescu, ca director al garajului trenurilor regale.-

l-am cunoscut in deplasările Regelui cu trenul sau cu automotorul - cu multă măsură in manifestările sale - sub raportul profesional dovedea pregătire serioasă - din punct de vedere politic nu-l cunosc.-

DECLARAȚIE

Subsemnatul VICTOR RADULESCU-POGONEANU, născut în Bacurești, la 21 septembrie 1910, fiul lui Ioan și Elena, de profesie fost consilier de Legațiune, cu privire la întrebarea ce mi se pune, și anume:

"Imprejurările în care ați ajuns Ministrul de Externe, funcțiile avute, ce știți referitor la actul de la 23 August 1944, precum și împrejurările în care ați ajuns la Cartea Regală și legăturile avute cu Regele", -

declor următoarele:

I.

Am intrat în cariera diplomatică în anul 1934, fiind admis la concursul prezidat de Ministrul de atunci al Afacerilor Străine, NICOLAE TITULESCU și anume ca șef de promoție. Am funcționat în principal în cadrele Direcțiunii Politice, unde am condus pe rând secțiunile: Balcanică, Europa Centrală, Occidentală și Orientală (primele două între anii 1935-1938, celelalte două în 1940-1941); în calitate de aceasta am luat parte în 1937, la Conferințele Micii Înțelegeri și Înțelegerii Balcanice. Între anii 1938 și 1940, am funcționat, ca secretar de Legațiune, la Legațiunea României din Berlin, de unde apoi, îmbolnăvindu-mă, mi-am cerut rechemarea în Administrația Centrală. În 1941 am fost numit ca secretar de Legațiune, la Legațiunea României din Stockholm, de unde mi-am cerut de asemenea rechemarea în 1943. De atunci, am funcționat în Administrația Centrală, la dispoziția Secretarului General și apoi ca director adjuncț al Cabinetului și Cifrului; în acest interval am stins, prin două înaintări succesive "la alegere" gradul de consilier de Legațiune. După 23 August 1944, am fost directorul Cabinetului și Cifrului și scurt timp, al Presei și Informațiilor. După 4 Martie 1945, am cerut și obținut desăvârșirea mea din calitatea de director al Cabinetului și Cifrului, fiind trecut în iulie 1945, în cadrul disponibil și apoi, la începutul lui 1947, în disponibilitate.-

II.

Dintre cele trei planuri pe care s-a desfășurat pregătirea și îndeplinirea actului de la 23 August 1944 și anume: diplomatic, politic și militar, eu nu cunosc direct decât pe acela al negocierilor diplomatice. Aceasta prin faptul că, fiind prieten intim cu GRIGORE NICULESCU BUZESTI, pe atunci director al Cabinetului și Cifrului și sufletnic personal al Regelui - am asigurat alături de dînsul, transmiterea comunicărilor către și de la BARBU SPIRBEY și CONSTANTIN VISOLIANU, la Cairo (prin intermediul lui ALEXANDRU CREPZIANU, pe atunci Ministrul României la Ankara).-

Cei doi delegați de la Cairo negociau acolo, începînd din primăvara 1944, în numele Opoziției Unite (care reunea partidul național țărănesc prezidat de IULIU MANIU și partidul național-liberal prezidat de DINU BRATIANU) - cu reprezentanții celor trei Mari-Puteri aflate atunci în război cu Germania: Marea Britanie, Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice și Statele-Unite ale Americii.- După constituirea, în iunie 1944, a Blocului Național Democrat (prin asocierea cu cele două partide istorice a partidelor comunist și social-democrat - ele însele reunite în Frontul Unio Muncitoresc), cei doi delegați de la Cairo au devenit în mod firesc reprezentanții acestui Bloc.-

Punctul de plecare al acțiunilor și negocierilor care urmăreau și aveau să ducă la ieșirea României din războiul început de Germania și din tabăra acesteia - trebuie căutat în evenimentele și împrejurările din anii 1942-1943, cu deosebire după înfringerea decisivă de la Stalingrad. La acea epocă se arătase clar și pentru unii, cel puțin, din membrii Guvernului (în primul rînd pentru MIHAI ANTONESCU) că nu putea fi vorba ca Germania să mai cîștige războiul. Pe de altă parte, în timp ce IULIU MANIU (în acord cu DINU BRATIANU) intrase mai de mult într-un contact radio-telegrafic cifrat cu aliații occidentali, - Regele însuși urmînd sfaturile tehnicienilor diplomației și militari care-l asistau (GRIGORE NICULESCU-BUZESTI, IOAN MOCSO-HYL-STYRCEA, generalul CONSTANTIN SAHATESCU, generalul AUREL ALDEA și alții), începe o acțiune diplomatică și politică în

scopul de a scoate Tara din tabăra ce avea să fie înfrântă în cel de al doilea război mondial. Anume, pe de o parte se căuta din partea Regelui un contact diplomatic cu Alianții Occidentali, pe de altă parte se realizează legătura între Rege și partidele politice (mai întâi cu partidele istorice, mai târziu cu partidul comunist și partidul social-democrat).-

Acțiunea regelui e inițiată prin cuvântările ținute, la începutul anului 1943, la Radio (către Tară) și la recepția tradițională de Anul Nou a Corpului Diplomatic la Palat. Aceste cuvântări fuseseră redactate de GRIGORE NICULESCU-BUZESTI și erau destinate să facă să apară dorința României de a ieși din războiul în care fusese tirată și de a contribui la restabilirea unor raporturi pașnice - cu respectul drepturilor și intereselor Tării noastre. În același timp, față de o știre despre trecerea, în drum spre Moscova, prin Stockholm, a Ministrului de Externe britanic, A. EDEN - se proiectează trimiterea la Stockholm, ca comisar al Regelui și al partidelor istorice a lui C. VISOIANU, spre a avea o întrevedere cu EDEN. La Stockholm se stabilise deja un contact în numele Regelui, cu Ministrul Angliei, prin consilierul Legațiunii noastre din Suedia, GHEORGHE I. DUCA. Acesta, primind însărcinarea atunci de a anunța Misiunea ce urma a se încredința lui C. VISOIANU, răspunde însă că, informându-se pe lângă Ministrul Angliei, a aflat că știrea sus menționată (care părea să indice că EDEN era dispus să aibă o asemenea întrevedere) nu era în acea formă exactă - și în consecință acest proiect a căzut. (Știrea își avea originea într-o conversație a fostului Ministru al României la Londra - rămas acolo - V. V. TILIEA, cu deputatul și jurnalistul HAROLD NICHOLSON - fost diplomat - și transmisă la București prin intermediul lui GRIGORE GABENCU, fostul Ministru de Externe, stabilit atunci în Elveția).-

În interval însă, se primește la București (prin Legațiunea noastră din Ankara), invitația - cu caracter mai mult de somație - adresată în același timp Mareșalului ANTONESCU și lui IULIU MANIU de către comandantul suprem al fostului aliat din Mediterana, Mareșalul SIR MAITLAND WILSON, - ca România să iasă din război, părăsind tabăra germană.-

În această situație, se precizează - așa cum se va vedea mai departe - atât acțiunea Opoziției Unite sub conducerea de fapt a lui IULIU MANIU și sub egida Regelui, cât și acțiunea de un sens analog, începută cum la același epochă, a

- 4 -

Ministrului de atunci al Afacerilor Străine, MIHAI ANTONESCU.-

MIHAI ANTONESCU, sub impresia - se pare - mai ales a dezastrului german de la Stalingrad, ajungind și el la convingerea că România trebuie să-și schimbe orientarea exclusivă de până atunci a politicii ei externe de după 1940 și să-și pregătească prin desprinderea de Germania și prin revenirea în tabăra occidentală, apărarea drepturilor și intereselor Tării la pacea finală, - încercase mai întâi, în 1942, o acțiune destul de confuză care tindea - fără dealtfel să aibă sorti de izbândă - la solidarizarea Puterilor Europene neutre cu Puterile mici și mijlocii beligerante (din tabăra germană), cu scopul de a duce la mijlocirea unei păci de compromis între Germania și Puterile Occidentale. Ceva din această primă acțiune a lui MIHAI ANTONESCU, ajungind însă la urechile guvernului german, acesta și-a arătat la București nemulțumirea, chestiunea s-a lichidat însă destul de ușor pe cât știu, prin explicațiunile date de MIHAI ANTONESCU, în sensul că nu era vorba decât de o neînțelegere fără bază reală prin greșita interpretare a unor acțiuni de informare curentă și în afara vre-unor instrucțiuni speciale - a unora dintre miniștrii noștri în străinătate.- MIHAI ANTONESCU a trecut atunci la o serie întreagă de contacte diplomatice secrete, de caracter mai mult informativ, și fără prea mare importanță (mai mult în sensul pledării cauzei noastre și a unor asigurări de bune intențiuni din partea României). Aceste contacte s-au produs în special a). în Elveția (conversații între Ministrul nostru la Berna V.V.PELLE și un emisar al Președintelui ROOSEVELT în Europa prof. AILAN DULLES, frate cu JOHN FOSTER DULLES; conversații între fostul nostru ministru la Roma și la Berlin RAOUL BOSSY - aflat atunci în Elveția cu o misiune, dacă mi amintesc bine, pe lângă Crucea Roșie Internațională, - cu omul politic ceh KOPECKI, care dacă nu mă înșel era comunist, a fost mai târziu Ministrul Informațiilor în guvernul cehoslovac și prin acesta, dacă nu mă înșel, cu fostul Subsecretar General sovietic al Societății Națiunilor, rămas în Elveția).- b). în Turcia, unde în afară de cele ce se vor vedea mai departe - s-a dat satisfacție intervenției unui emisar (HIRSCHMAN) al Președintelui ROOSEVELT în chestiunea evreilor, mai ales a celor internați în Transnistria.- Cele mai importante însă dintre contactele lui MIHAI ANTONESCU au avut loc la Madrid, și la Stockholm, unde au luat caracterul unor adevărate negocieri și anume între ambasadorul american în Spania prof. HAYES, prieten personal, se

pare al Președintelui ROOSEVELT, și Secretarul Legațiunii noastre de acolo, SCARLAT GRIGORIU - și între consilierul Legațiunii U.R.S.S. în Suedia și Ministrul nostru din acea țară, FREDERIC NANU. De teamă ca Germania să nu aflu din nou ceva despre toate aceste contacte și cu deosebire despre cele de la Madrid și de la Stockholm, MIHAI ANTONESCU dăduse ordinul să fie imediat distruse toate documentele secrete care le consemnau, am luat însă, fără știința lui, asupra mea de a păstra totuși dosarul respectiv, care trebuie să se afle și astăzi în arhivele politice ale Ministerului nostru de Externe, - aceasta pentru ca aceste documente să poată fi salvate spre a contribui la cunoașterea cât mai exactă a unei epoci din cele mai importante din istoria țării. Prin negocierile de la Madrid, MIHAI ANTONESCU a încercat să obțină totuși anumite precizări și asigurări în cadrul formulei de "capitulare necondiționată", pe care o pretindeau Americanii, era vorba, pe cîte mi mai amintesc, ca eventual guvernul român să depună în mâinile guvernului turc o declarație de ieșire din război, care însă n-ar fi devenit efectivă și publică decît în anumite condițiuni (la această fază a negocierilor a luat parte ca emisar al lui MIHAI ANTONESCU și Secretarul de Legațiune CAMIL DEMETRESCU, pe atunci director adjunct al Cabinetului și Cifrului. De asemenea, în cursul acestor negocieri de la Madrid, americanii au invitat să ia parte la una din conversațiile cu Ambasadorul HAYES și pe consilierul de Legație BRUTUS COSTE, pe atunci aflat în cadrele Legațiunii noastre din Lisabona și care, pînă la ruperea relațiilor dintre Statele Unite și România, fusese însărcinatul nostru cu Afaceri la Washington, unde cîștigase stima și simpatia cercurilor conducătoare ale Departamentului de Stat. Cu prilejul acelei conversațiuni, B. COSTE a propus ca, între condițiunile care ar fi precizat "capitularea necondiționată", să se menționeze că Puterile Aliate vor recunoaște, (pînă cînd va fi posibilă efectuarea de alegeri libere în România), ca guvern legitim al țării: cabinet prezidat de IULIU MANIU; aceasta, intrucît începuse să se bănuiască, din partea URSS, o tendință de a promova partidul comunist din România în dauna partidelor istorice, înfățișate ca reacționare (anume, de ex. B. COSTE semnalase de la Lisabona - unde se ocupa exclusiv de sectorul anglo-american - un articol semnificativ, dăruit unui fost corespondent de presă englez la Moscova - cîștigat, se pare, pentru cauza URSS, - și apărut în ziarul liberal "News Chronicle", articol ce introducea termenul

e versiune în sensul menționat mai sus cu privire la partidele istorice din România și dacă nu mă înșel, chiar la persoana lui IULIU MANIU; telegrama respectivă a Legăției noastre din Lisabona se află în dosarele din arhiva politică a Ministerului Afacerilor Străine).—Menționez că MIHAI ANTONESCU a fost, pe cite am aflat, foarte iritat de participarea lui B.COSTE la conversațiile de la Madrid, bănuind că această participare s-ar fi datorat unor instrucțiuni ce am fi dat lui COSTEA, GR.NICU-IESCU-BUZESTI și eu (deși fiind prietenia personală ce ne lega pe toți trei); MIHAI ANTONESCU nu ne-a comunicat nimic direct despre aceasta (dănsul simțise că GR.NICU-IESCU-BUZESTI juca un anume rol pe lângă Rege) și de altfel bănuiala sa era cu totul neîntemeiată. MIHAI ANTONESCU era în special iritat de propunerea făcută de COSTE și a dat dispoziții ca el să fie rechemat, dar măsura nu a mai ajuns să fie aplicată din cauza precipitării evenimentelor din acele săptămâni imediat anterioare actului de la 23 August 1944. Prin negocierile de la Stockholm, guvernul român a fost pus în cunoștință cu condițiile unui eventual armistițiu între România și U.R.S.S., ca bază a ieșirii noastre din război.— Aceste condițiuni reproducem aproape aiudom pe acelea comunicate la Cairo, în numele celor trei Puteri aliate, lui BARBU SPIRBEY și C.VISOIANU pentru IULIU MANIU. Ministrul nostru la Stockholm, F.NANU, a obținut în cursul negocierilor sale, trei ameliorări asupra acestor condițiuni și anume: 1). România să nu fie obligată a declara război Germaniei decât dacă aceasta nu ar accepta să-și retragă pașnic trupele de pe teritoriul român într-un termen de 15 zile; 2). să se lase, în teritoriul român, o zonă liberă de orice trupe străine, zonă în care să rezide guvernul Țării; 3). să se țină seama, în fixarea cifrei reparațiilor de război, de greasa situație economică a României. Menționez că, tot în cadrul acestor negocieri, s-a pus, din partea U.R.S.S. două întrebări, una relativă la modul cum ar fi privită în Țară o eventuală revenire a fostului Rege Carol II (care se pare că avusese oarecare conversații cu Ambasadorul U.R.S.S. în Mexic, URANBKI); alta relativă la modul cum ar fi privit în Țară un eventual guvern prezidat de PETRU GROZA sau de prof.CONSTANTINESCU-IASI (aceste întrebări par a fi fost puse cu titlu de sondaj personal lui F.NANU). În acelaș cadru general mai e de menționat vizita făcută de MIHAI ANTONESCU la Vatican, cu prilejul călătoriei sale în Italia și audiența sa la Pape. De asemenea propunerea ce MIHAI ANTONESCU a făcut

- 7 -

lui GR. NICULESCU-BUZESTI, prin mijlocirea Legăției noastre din Berna, ca acesta să negocieze în numele guvernului român cu guvernul sovietic în vederea unui armistițiu; GR. GAFENCU a răspuns că acceptă cu condiția ca IULIU MANIU și DINU BRATIANU să-și dea asentimentul și MIHAI ANTONESCU i-a comunicat că, întrebând pe cei doi șefi de partide istorice, ei și-au dat acest asentiment, - dar chestiunea n-a mai ajuns să se realizeze. În sfârșit, încercările de ultim moment ale lui MIHAI ANTONESCU de a determina o mediațiune din partea Turciei în favoarea noastră și intențiunea lui eventuală de a pleca la Cairo cu un avion, în scopul de a semna acolo un armistițiu. În general se poate spune că toate aceste contacte și negocieri ale lui MIHAI ANTONESCU nu au dus și nici nu puteau duce la nici un rezultat concret din cauză că autoritatea efectivă de a trece la măsuri de fapt o avea în sinul guvernului numai Mareșalul ANTONESCU, a cărui atitudine va fi evocată mai departe.

Paralel cu acțiunea evocată mai sus a lui MIHAI ANTONESCU, se desfășura, precum am menționat, cealaltă acțiune, aceea a Regelui și a partidelor istorice, sub conducerea politică a lui IULIU MANIU (aflat într-un deplin acord cu DINU BRATIANU) și sub conducerea tehnico-politică-diplomatică - a lui GR. NICULESCU-BUZESTI. Acesta de altfel a marcat el însuși începutul pe plan extern a acțiunii și anume printr-un interviu apărut cred în august 1943, în presa suedeză și prin care, în calitate lui de înalt funcționar al Ministerului român de Externe (era atunci Director al Cabinetului și Cifrului și co-Director al Afacerilor Economice), a dat expresie dorinței României de a ieși din războiul de îndată ce i s-ar asigura respectul drepturilor și intereselor ei vitale. (GR. NICULESCU-BUZESTI se afla în trecere prin Stockholm spre țară, venind de la Helsinki, unde prezidase o comisie de negocieri economice cu Finlanda). Declarațiunile publice ale lui GR. NICULESCU-BUZESTI au fost imediat remarcate și comentate la postul de radio de la Londra, în timp ce Legățiunea Germaniei la București își exprima nemulțumirea și surprinderea printr-un demers pe lângă guvernul român. Explicațiunile liniștitoare date de MIHAI ANTONESCU - în sensul că nu era vorba de o manifestare autorizată de guvern - au reușit să închidă fără alte consecințe acest incident cu Germania (MIHAI ANTONESCU, știind că GRIGORE NICULESCU-BUZESTI se afla în relațiuni personale cu Regele, a căutat să evite de a se crea o situațiune delicată

.//.

in legătură cu Palatul).-

Pe de altă parte și cam la aceeași epocă în care se adresase somația amintită mai sus a Mareșalului Sir MAITLAND WILSON, se produce declarația Ministrului de Externe sovietic, V. MOLOTOV, cu privire la România. Prin această declarație - din 2 aprilie 1944 - se arăta că U.R.S.S. nu înțelegea nici să amenințe independența României, nici să determine schimbarea regimului ei politic și social. Presa, posturile de radio și dacă nu mă înșel și reprezentanții ai guvernelor englez și american au subliniat de îndată importanța declarației Molotov, pe care înțelegeau în felul acesta să o confirme și să o sprijine spre a încuraja ieșirea României din tabăra germană. La rîndul său, Ministrul de Externe german, von Ribbentrop, făcea declarațiuni publice, arătînd nesinceritatea declarației Molotov, primejdia pe care U.R.S.S. o reprezenta pentru România și ferma hotărîre a Germaniei de a apăra, în executarea angajamentelor ei, granița Nistrului. Era însă evident pentru toată lumea că Germania nu mai avea să fie în stare de a împlini această promisiune.-

În aceste condițiuni și în cadrul acțiunii sale sus amintite, MIHAI ANTONESCU se decide să facă apel la ALEXANDRU CREȚIANU spre a-l determina să accepte postul de Ministru al României în Turcia, cu scopul de a intra acolo în negocieri cu tabăra aliată. (AL. CREȚIANU părăsise Ministerul Afacerilor Străine - unde fusese în ultim loc Secretar General - și ieșise din serviciul diplomatic activ în toamna 1943, în urma unor repetate și grave divergențe cu MIHAI ANTONESCU, în legătură cu unele din cele mai importante chestiuni ale politicii noastre externe - între altele și în special pe chestiunea anexării Transilviei - ; aceste divergențe duseseră pînă la urmă la un conflict deschis, în care s-a ajuns la arbitrajul Mareșalului ANTONESCU. Acesta, la rîndul său declarase că nu se putea lipsi de colaborarea lui MIHAI ANTONESCU, astfel încît AL. CREȚIANU ceruse și obținuse punerea în disponibilitate. Toată chestiunea adică o serie de memorii critice redactate de AL. CREȚIANU și de GR. NICULESCU-BUZESTI - care fuseseră prezentate lui MIHAI ANTONESCU și un schimb final de scrisori între acesta și AL. CREȚIANU - trebuie să se afle în arhivele politice ale Ministerului nostru de Externe). ALEXANDRU CREȚIANU, avînd în acest sens și asentimentul lui IULIU MANIU și al lui DINU BRĂȚIANU, acceptă oferta lui MIHAI ANTONESCU și pleacă la Ankara unde urma să reprezinte în același timp (fără știința guvernului-

lui) și Opoziția Unită, încadrându-se astfel în acțiunea partidelor istorice patronată de Rege.-

Scurt timp după plecarea lui ALEXANDRU CRETZIANU la Ankara (și anume în decembrie 1943 - ianuarie 1944, dacă mi amintesc bine, - când de altfel AL.CRETZIANU se afla la București, unde fusese chemat să raporteze), se produce un fapt de natură a stîrni mari speranțe. Intr-adevăr, un curier special aduce, din partea însărcinatului nostru cu afaceri la Ankara Secretarul de Legațiune DIMITRIE POPESCU, un raport cifrat prin care se comunica guvernului că atașatul militar american la Ankara se adresase atașatului militar român, colonelul TEODORESCU, spre a afla "ce atitudine ar lua guvernul român în eventualitatea unei debarcări aliate în Balcani, cu direcția Sofia". MIHAI ANTONESCU, care se afla atunci tocmai în curs de negocieri cu ambasadorul american de la Madrid - comunică de îndată însărcinatului nostru cu afaceri la Ankara, că răspunsul guvernului român va fi adus fără întârziere de AL.CRETZIANU, care se întorcea la postul său. Răspunsul acesta, în principiu firește favorabil, n-a mai fost însă urmat de nici o altă reacțiune din partea aliaților. Informându-se pe lângă colegul său american, atașatul nostru militar la Ankara a primit lămurirea că "chestiunea nu mai era actuală". Astăzi, cînd, pe cît știu, este stabilit că propunerea lui W.CHURCHILL, înscrisă pe ordine de zi a Conferinței de la Teheran, de a se proceda la o debarcare aliată în Balcani, fusese părăsită în fața opunerii sovietice (determinată de rațiuni politice de sens exact contrar rașunilor britanice) și a celei americane (întemeiată, pe cît se poate, pe considerente tehnice-militare și determinată de o eroare politică majoră) - se poate pune întrebarea dacă demersul Atașatului militar american de la Ankara nu a însemnat cumva un șiretlic de război. Intr-adevăr, în această ipoteză, aliații își vor fi închipuit că guvernul român, va comunica Germaniei intențiunea aliată de debarcare în Balcani, iar Germania se va înșela astfel cu privire la adevăratele planuri militare aliate adică la apropiata debarcare în Occident. Dacă această ipoteză s-ar adevăra, ea ar marca una din cele mai grave erori de perspectivă din partea Occidentalilor în faza decisivă a celui de al doilea război mondial și în mod corespunzător, unul din cele mai importante succese politice sovietice din aceeași fază.-

În același timp, Opoziția Unită ia hotărîrea de a trimite în Occident un reprezentant care să ajungă cu aliații la

e înțelegere în vederea ieșirii României din război. Persoana luată în considerare era în primul rând CONSTANTIN VISOIANU, care avea deplina încredere a Regelui și a partidelor istorice și care - ca fost colaborator apropiat al lui NICOLAE TITULESCU, ca fost membru al Secretariatului Societății Națiunilor și ca fost șef de misiune diplomatică - putea găsi în străinătate o audiență favorabilă. (De asemenea mai era luat în considerare în același scop și fostul Director al Afacerilor Economice ION CRISTU, pe atunci Ministrul României la Sofia și care avea mai târziu să facă parte din delegația română pentru semnarea armistițiului de la Moscova). Astfel fiind, Opoziția Unită se adresează Guvernului spre a-i cere să facă posibilă plecarea în străinătate a reprezentantului ei (pentru părăsirea țării era necesară viza Ministerului de Interne chiar pe pașapoartele diplomatice). Ridicându-se însă obiecțiuni, din partea guvernului (adică, de fapt a lui MIHAIL ANTONESCU) față de alegerea lui C. VISOIANU - socotit a fi orientat spre stînga, - Opoziția Unită a decis - se pare la sugestia Mareșalului ANTONESCU însuși - de a trimite să negocieze cu aliații, pe fostul Prim Ministru BARBU STIRBEY. Era de asemenea hotărâtă trimiterea, ca adjunct al lui BARBU STIRBEY a Consilierului de Legățiune BRUFUS COSTE, care acceptase această misiune în vederea căreia fusese solicitat și în numele Regelui și care ar fi urmat să plece direct de la Lisabona, unde se afla, la Londra, unde se credea că vor avea loc tratativele (acolo își avea sediul o Comisie aliată tripartită care însă n-a ființat decât teoretic). La invitația Mareșalului ANTONESCU, BARBU STIRBEY a avut cu aceasta, înainte de a părăsi țara, o întrevedere la Președinția Consiliului de Miniștri. În cursul acestei întrevederi, după cum am aflat chiar de la B. STIRBEY, Mareșalul ANTONESCU i-a spus că, deși personal nu crede că intențiunea Opoziției Unite de a intra în tratative cu aliații, este utilă, totuși, ca patriot, nu își recunoaște dreptul de a împiedica o astfel de acțiune. Pe de altă parte, înainte de plecarea lui B. STIRBEY a avut loc la locuința acestuia de la Buftea, o consfătuire între dînsul, C. VISOIANU (la a cărei trimitere nu se renunțase), GRIGORE NICULESCU BUZESTI și cu mine, consfătuire în cursul căreia s-au examinat instrucțiunile generale date din partea Regelui și a Opoziției Unite, în vederea negocierilor cu Aliații. Aceste instrucțiuni fuseseră redactate de GR. NICULESCU BUZESTI și de mine și au fost apoi trimise, prin curierul diplomatic al Ministerului de Externe, lui AL. GREZIANU la Ankara, unde aveau să-i fie remise lui B. STIRBEY

Sensul general al acestor instrucțiuni era, firește, acela de a încerca obținerea unor condițiuni cât mai favorabile Țării atât în privința sprijinului necesar în eventualitatea probabilă a intrării noastre în conflict cu Germania, cât și în legătură cu problemele teritoriale și cu problema independenței noastre politice. Tendința lor era bineînțeles de a se căuta un sprijin din partea Puterilor Occidentale în fața intențiilor rusești tradiționale și a expansiunii comuniste în această parte a Europei.-

BARBU SPIRBEY a plecat însoțit de fiica sa ELIZA, pe atunci soția colonelului englez E. BOXHALL și care, sub acest pretext, a fost arestată la frontiera bulgaro-turcă, fiind readusă la Sofia, în timp ce tatăl ei a putut pleca mai departe (arestarea ELIZEI BOXHALL avea probabil scopul de a-l împiedica și pe el să-și continue călătoria, de care germanii vor fi aflat în ultima clipă); în urma însă a demersurilor Legațiunii noastre din Sofia, întreprinse la ordinul lui MIHAI ANTONESCU, ea a sfârșit prin a fi eliberată și a putut trece în Turcia.-

Plecând mai departe spre Londra, B. SPIRBEY a fost însă oprit la Cairo, unde i s-a comunicat că vor avea loc negocierile asupra cărora aliații căzuseră de acord după ce fuseseră înștiințați prin AL. CREȘTEANU despre misiunea lui B. SPIRBEY.- Odată mai mult, îngrijorarea germană față de știrea dată, printr-o indiscreție engleză, în Occident cu privire la această misiune, - a putut fi potolită, desigur cu explicația că Guvernul român nu avea nici un amestec în plecarea lui B. SPIRBEY, pe care însă, în calitate sa de fost Prim-Ministru, nu i-ar fi putut-o interzice. În această situație, trimiterea sus menționată a lui B. COSTE spre Londra nemaî avînd obiect, s-a hotărît plecarea la Cairo și a lui CONSTANTIN VIȘOIANU, în calitate de al doilea delegat al Opозиției Unite. El a plecat fără știința Guvernului, cu un pașaport de curier diplomatic eliberat de mine și pe care s-a obținut visa Ministrului de Interne dată fără nici o obiecțiune de directorul general al Siguranței, generalul BLACONESCU (dacă nu mă înșel) la intervenția făcută ca din partea Ministrului de Externe - cred prin CAMIL DEMETRESCU.- Menționez că plecarea din țară a lui B. SPIRBEI se produce în martie sau aprilie 1944, iar aceea a lui CONSTANTIN VIȘOIANU în aprilie sau mai 1944.-

De la Cairo, unde negocierile s-au purtat cu ambasadele celor trei Mari Puteri și cu Lordul MOYNE, Ministrul-resident britanic în Orientul Mijlociu, - B. SPIRBEY transmite din prima clipă că a fost informat din capul locului că toate comunicările

dintre el și mandatarii săi sînt deîndată împărțite reprezentanților tuturor celor trei Mari Puteri. Aceasta înseamnă, bineînțeles, că nu era posibilă - din voința Puterilor Occidentale - nici un fel de negocieri separată cu acestea. Într-adevăr, pe cît se pare din tema de a nu oferi U.R.S.S. vre-un pretext în vederea unei eventuale înțelegeri directe ruso-germane, Puterile Occidentale înțelegeau să facă totul în vederea asigurării și menținerii unității celor trei aliați.-

Dealtfel, condițiunile prezentate lui B. STIRBEY, erau, se poate spune, dictate de U.R.S.S., textul lor fiind identic cu cel comunicat de U.R.S.S. la Stockholm în negocierile cu guvernul ANTONESCU și aflat la dosarul menționat mai sus, al acestor negocieri.-

În general se poate afirma că aceste condițiuni ne-au fost impuse aproape fără modificare, comunicându-ni-se fără echivoc, ba chiar brutal, că aliații nu înțelegeau să primească nici un fel de contra-propuneri, așa cum încercase să prezinte IULIU MANIU.- O telegramă impresionantă, se poate spune patetică, a lui B. STIRBEY, arăta îndeosebi zidul în fața căruia s-a aflat în problema teritorială.-

Totuși, deși Opoziția Unită s-a văzut nevoită a accepta această situație - oîci nu exista o altă posibilitate de alegere - intervine apoi, fără vre-o altă explicație, o pauză care durează în fapt pînă la 23 August 1944. Condițiunile fiind acceptate (textul asupra căruia se convenise astfel a fost redat, pe cît îmi amintesc într-o telegramă a agenției TASS din 24 august 1944), se comunică la Cairo, de astădată în numele Blocului Național Democrat nou creat, planul concret de acțiune în vederea ieșirii României din război. În cadrul acestui plan, datat cred din 22 iunie 1944, se cerea, pe de o parte, un anume ajutor prin trupe aeroportate și prin acțiune aeriană, pe de altă parte o sincronizare între acțiunea noastră și operațiunile de pe frontul din Moldova ale armatei sovietice.- Aici e locul să menționez că, într-o telegramă redactată de GR. NICULESCU BUZESTI și prin care se formula cererea de trupe aero-portate, se preciza că acest ajutor era solicitat în egală măsură fie Puterilor Occidentale, fie U.R.S.S. La obiecțiunile pe care le-am ridicat față de o asemenea formulare, atunci cînd GR. NICULESCU BUZESTI mi-a încredințat acest text, el mi-a răspuns cu argumentul, fără îndoială întemeiat, că scopul era numai de a se înlătura o eventuală suspiciune din partea U.R.S.S., care altminteri n-ar fi fost în măsură atunci să dea un ajutor de felul celui cerut.-

În aşteptarea răspunsului Puterilor Aliate, se constată pe de o parte pe cât se pare, un interes mai activ din partea mai ales a U.R.S.S. în privința negocierilor cu guvernul român pe care probabil că și Puterile Occidentale îl scooteau mai în măsură decât forțele de opoziție de a scoate România din tabăra germană.- Pe de altă parte, în cursul conversațiilor purtate de G. DUCA, la Stockholm cu Ministrul U.R.S.S.-na KOLONTAY, - se oferă în fapt lui IULIU MANIU posibilitatea de a negocia direct un armistițiu cu U.R.S.S. și anume fără a se pune în cunoștință cu o asemenea negociere Puterile Occidentale. Răspunsul transmis prin G. DUCA, în sensul că negocierile de la Cairo făceau de prisos o asemenea nouă negociere - avea în realitate sensul de a eluda oferta rusească, Regele și partidele istorice scoțind în mod evident primejdios un "tête-à-tête" între România și U.R.S.S.-

În aceeași scurtă dar agitată perioadă se plasează și episodul unei acțiuni separate de cele menționate până acum și anume al acțiunii încercate de G. TATARASCU și rămase fără nici o urmă, deși oferta sa de a negocia direct cu Moscova fusese acceptată în principiu de guvernul sovietic. Amănuntele relative la această chestiune se pot afla într-o lungă scrisoare adresată lui G. TATARASCU de către GR. NICULESCU-BUZESTI și într-o alta mai scurtă a mea, drept răspuns la anumite afirmațiuni din discursul din iulie 1945, la Congresul grupării disidente liberale, ale fostului Prim-Ministru. Aceste scrisori care neputând fi atunci publicate în presă fuseseră comunicate lui IULIU MANIU, DINU BRATIANU, G. TITELPETRESCU și LUCRETIU PATRASCANU, - se află desigur la dosarul documentelor ce mi-au fost confiscate cu prilejul arestării mele, în august 1947.-

În aceste împrejurări și față de situația disperată de pe frontul din Moldova, lipsa oricărui răspuns la planul din 22 iunie 1944 - în fapt determinată de tăcerea guvernului sovietic care părea a nu mai dori din partea României nici o acțiune de felul celei proiectate - face ca B. SPIRREY și C. VISOIANU să transmită Regelui și partidelor istorice (printr-o scrisoare personală a lui B. SPIRREY trimisă prin mijlocirea lui AL. CREȚIANU) sugestii - provenind pe cât știa de la Iodrul MOYNE - de a nu se mai aștepta nici un răspuns și a se trece la o acțiune imediată cu scopul de a se manifesta astfel dorința României de a-și determina ea însăși soarta și de a-și salva independența.-

Drept urmare la sugestia primită de la Cairo, se decide în tabăra Blocului Național Democrat, patronată de Rege, - tre-

cerea la acțiune pentru ziua de 26 august 1944. În noaptea de 22 spre 23 August se transmite la Cairo planul acestei acțiuni, în vederea căruia se solicită cel puțin, pe lângă sincronizarea cu operațiile armatei sovietice pe frontul din Moldova, un ajutor sub forma bombardării din aer a forțelor germane de la Nord de București (în regiunea Băncăș-Otâpeni). Era într-adevăr clar că, față de cele întâmplate cu un an înainte în Italia, o agresiune germană era de neînălțurat.-

În acest timp, în chiar ziua de 22 august cred, Mareșalul ANTONESCU se întoarce din inspecția ce făcuse pe frontul din Moldova unde se pare că împărțirea generalilor ce comandau trupele române convingerea sa că războiul era pierdut și că "trebuia căutată o soluție politică".- Dimineața de 23 august aduce o serie de întrevederi importante.- Mareșalul ANTONESCU primește vizita lui ION MIHALACHE în numele partidului național-țăranesc și a lui GHEORGHE BRĂTIANU în numele partidului național-liberal. Amândoi insistă ca guvernul să facă el însuși necesarul spre a scoate țara din război. Pe de altă parte, MIHAI ANTONESCU îi cheamă la sfîșul pe GR.NICULESCU-BUZESTI și făcîndu-i aluzia la cele ce simțise că se pregăteau în jurul Regelui îi cere concursul spre a se găsi o soluție care să evite dezastrul. GR.NICULESCU BUZESTI îi dă un răspuns în spiritul demersului sus menționat al lui ION MIHALACHE și GH.BRĂTIANU, arătînd că este necesar ca, dacă guvernul nu va decide a întreprinde el însuși acțiunea de ieșire din război - așa cum ar fi fost de altfel de dorit și cum însăși factorii de opoziție ar fi preferat -, atunci cel puțin să se pregătească transmiterea imediată de puteri către cei ce erau gata să-și asume această răspundere, adică și în special guvernul să ia toate măsurile militare indicate pentru ca succesorii săi să poată dispune în fața eventualei agresiuni germane de un maximum de forțe posibil.- MIHAI ANTONESCU îi comunique atunci lui GR.NICULESCU - BUZESTI un fapt de o importanță deosebită și care a determinat precipitarea evenimentelor și declanșarea acțiunii preoțate pentru 26 august în chiar ziua de 23 August. MIHAI ANTONESCU îi împărtășește într-adevăr lui GR.NICULESCU BUZESTI că îl primise tocmai în audiență pe Ministrul plenipotențiar german CLAUDIUS, directorul Afacerilor Economice din Ministerul de Externe german și care se opriese în București în trecere dinspre Ankara (unde tratase cu guvernul turc) spre Berlin. În cursul acestei audiențe, MIHAI ANTONESCU îi arătase lui CLAUDIUS că, în situația în care se ajunsese pe frontul din Moldova, România va fi nevoită să caute o soluție

directă, încheind un armistițiu cu aliații și făcuse apel la diplomatul german să explice guvernului său poziția noastră și să ceară înțelegerea germanilor față de această poziție CLAUDIUS, abil, răspunsese că își dă foarte bine seama de situație și că va pleca de îndată la Berlin spre a raporta lui HITLER însuși în spiritul spelului lui MIHAI ANTONESCU (în fapt CLAUDIUS n-a mai putut părăsi București, unde mai târziu a fost luat prizonier de ruși). Față de demersul imponent al lui MIHAI ANTONESCU, de pe urma căruia exista riscul foarte grav ca Germania să procedeze la noi la măsuri de natură a paraliza orice acțiune din partea noastră (așa cum se întâmplase în Ungaria atît în momentul înlocuirii Guvernului KALLAY cu Guvernul SETOIAȘ, cît și în acela al instalării, în chiar primăvara 1944, a Guvernului SZALASSY, cînd Ungaria devenise în fapt un Protectorat german), se trece, la Palatul Regal, la o reexaminare a situației. O consfătuire reunește acolo, la prînz, pe Rege, pe GRIGORE NICULESCU BUZESTI, pe generalul CONSTANTIN SANATESCU, atunci Mareșalul Curții, pe generalul AUREL ALDEA și pe IOAN MOCSONYI-STYRCEA, Secretarul Regelui. La acest prînz luîndu-se cunoștință de faptul că Mareșalul ANTONESCU ceruse, în chiar acea dimineață, să fie primit de Rege, - se ia hotărîrea ca Regele să ceară Guvernului să încheie armistițiul cu aliații, iar în cazul cînd mareșalul ANTONESCU nu ar fi dispus să facă aceasta, - să se deslînșuească imediat acțiunea proiectată pentru 26 august. Mareșalul ANTONESCU sosește la Palat, însoțit de MIHAI ANTONESCU, în după-masa de 23 August. Regele îl primește în prezența generalului C. SANATESCU și, după ce Mareșalul ANTONESCU îi arată cele ce constatare în inspecția făcută pe front, îl întreabă pe acesta, dacă, în situația ce se creia, e dispus să ceară armistițiul. Mareșalul ANTONESCU răspunde că nu poate face acest lucru, deoarece nu înțelege a-și călca angajamentul luat față de Germania și că, în cel mai rău caz, se va retrage cu germanii împreună - la nevoie - pînă la Bihor. Față de acest răspuns, Regele insistă ca Mareșalul ANTONESCU să se mai sfătuiască - acolo chiar - cu MIHAI ANTONESCU (care în tot cursul acestei audiențe nu a intervenit în discuție); în acest scop Regele, însoțit de generalul C. SANATESCU, trece pentru oțva timp într-o cameră alăturată, unde așteptau GR. NICULESCU BUZESTI, generalul A. ALDEA, I. MOCSONYI-STYRCEA și secretarul particular al regelui IOANITIU (acesta luase parte și el, ni se pare, la prînzul din acea zi de la Palat). Examinîndu-se din nou situația, se hotărîște aplicarea imediată a planului discutat la prînz, în cazul cînd Mareșalul ANTONESCU stăruie în atitudinea adoptată. -

Intorcându-se apoi, însoțit tot de generalul C. SANATESCU, în camera de audiență, Regele întreabă din nou pe Mareșalul ANTONESCU, dacă e dispus să încheie armistițiul cu Aliații, iar acesta dă acelaș răspuns ca mai înainte. Atunci Regele se adresează Mareșalului ANTONESCU, cu cuvintele: "în această situație, Domnule Mareșal, eu îți retrag încrederea mea" și părăsește, de astă-dată singur, camera. Apoi, în prezența gen. SANATESCU și la ordinul colonelului - adjutant EMILIAN IONESCU, câțiva plutonieri din Batalionul de Gardă, comandați de maiorul DUMITRESCU, arestează pe Mareșalul ANTONESCU și pe MIHAI ANTONESCU fără alt incident deosebit decât un schimb de imputări - în termeni urbani - între Mareșal și gen. SANATESCU. Cei doi arestați, la care se adaugă generalul PANTAZI, Ministrul Apărării Naționale, gen. VASILIU, Subsecretar de Stat la Ministerul de Interne și col. ELEFTERESCU, Prefectul Poliției Capitalei, - chemați pe rând la Palat și arestați și ei - sînt ținuți un timp într-o cameră din Palat; apoi, gen. SANATESCU, noul Prim-Ministru, de teamă ca nu cumva militarii însărcinați cu paza celor arestați să se lase intimidați și să-i elibereze, se decide - fără a consulta pe nimeni altcineva - să încredințeze întregul grup de arestați unor elemente de încredere ale partidului comunist făcînd parte din "gărzile patriotice" comandate de EMIL BODNARAS, acesta angajîndu-se sub cuvînt de onoare că va ține pe cei arestați la dispoziția guvernului. Arestații au fost ținuți, pe cît știa, în bune condițiuni, într-o casă din cartierul Vatra Luminoasă, pînă cînd, îndată după intrarea trupelor sovietice în București, au fost făcuți prizonieri de acestea (ceea ce a determinat atunci protestul Guvernului român, făcut de Ministrul de Externe GR. NICULESCU BUZESTI, prin intermediul Ministrului la Ankara AL. GREPZIANU).-

Se pune în chip firesc întrebarea, cum se explică atitudinea Mareșalului ANTONESCU din cursul audienței sale la Rege. Această cu atît mai mult cu cît, în afară de cele declarate de dînsul generalilor de pe frontul din Moldova, se știe că - după însăși nota redactată de el cu privire la ultima lui întrevvedere cu HITLER, acesta nu se mai bizuia în fapt decît pe speranța în punerea la punct a faimoaselor "arme noi"; se pare că, de altfel, Mareșalul ANTONESCU ar fi declarat celor din jurul său, la întorcerea de la această întrevvedere, că "a stat de vorbă cu un nebun". E posibil ca aluziile amenințătoare ale lui HITLER la eventualitatea unei defecțiuni a României după exemplul italian din anul precedent, ca și spectacolul Varșoviei în flăcări - peste

oare fusese îndrumat să zboare avionul ce-l aducea în Turci - după vizitele la Cartierul General German - (germanii reprimaseră, după o lună de luptă revolta poloneză comandată de generalul Bor - Komorowski la ordinul guvernului emigrat la Londra), - e posibil ca toate acestea să-l fi făcut pe Mareşalul ANTONESCU să ezite în faţa riscului unui conflict cu Germania. Pe de altă parte însă, în chiar acele săptămâni ce au precedat actul de la 23 August, Mareşalul încercase el însuşi, de astă-dată, să ajungă la o înţelegere cu Puterile Occidentale. Intr-adevăr, el însărcinase direct pe ataşatul militar de la Ankara, col. TEODORESCU - şi aceasta fără să fie pus la curent şeful acestuia, AL. CREZIANU, Ministrul Tării în Turcia, să intre în negocieri cu reprezentanţii Marelui Britanii şi Statelor Unite ale Americii în vederea încheierii unui armistiţiu. Contactul fusese luat la Istanbul, dar fără să se poată stinge vre-un rezultat, Puterile Occidentale nefiind, precum am arătat mai sus, nici un moment dispuse la o negociere fără participarea U.R.S.S., necum să dea României vre-o garanţie efectivă sau măcar teoretică (de ex. amânarea chestiunilor teritoriale până la pacea finală) în faţa penetraţiei sovietice. Nu cunosc de altfel amănunte cu privire la tratativele cu col. TEODORESCU, care pare a se fi izbit de un refuz net. - Despre ele am aflat prin B. STIRBEY şi C. VISOIANU, cărora li se exprimase la Cairo, din partea reprezentanţilor englez şi american, surprinderea şi nemulţumirea pentru ceea ce li se păruse a fi o revenire asupra condiţiunilor acceptate de IULIU MANIU; delegaţii de la Cairo au arătat atunci că ei nu reprezentau guvernul ANTONESCU şi nici nu aveau nici o legătură cu misiunea col. TEODORESCU. E posibil ca refuzul întîmpinat în contactul de la Istanbul, să-l fi determinat pe Mareşalul ANTONESCU să renunţe la încercarea de a ieşi din război, e totuşi curios că, în cursul audienţei la Rege din ziua de 23 August, Mareşalul n-a făcut nici o aluzie la însărcinarea ce însuşi dăduse colonelului TEODORESCU. - Atitudinea Mareşalului ANTONESCU rămîne deci în general contradictorie şi confuză, fără să poată afla, în absenţa vre-unor alte indicaţii, o explicaţie satisfăcătoare. -

Revenind acum la împrejurările din ziua şi noaptea de 23 August 1944, menţionez că, chemat eu însuşi de GR. NICULESCU BUZESTI, noul Ministru de Externe, la Palatul Regal, am sosit acolo îndată după evenimentele amintite mai sus. Am trecut de îndată la redactarea şi expedierea, pe de o parte, a unei circulări către oficiile noastre diplomatice (transmisă prin AL. CREZIANU)

- 13 -

care erau înștiințate despre demiterea guvernului ANTONESCU și formarea noului guvern prezidat de gen. SANATESCU; - pe de altă parte a instrucțiunilor adresate de B. SPURBEY și C. VISCOIANU, de a se naște imediat, la Cairo, armistițiul cu cele trei Mari Puteri Aliate. În cadrul acestor instrucțiuni, se cerea, în numele noului Guvern, să se introducă între condițiunile de armistițiu cele trei ameliorări obținute de F. NANU în negocierile cu purtase la Stockholm în numele lui MIHAI ANTONESCU. Răspunsul delegațiilor de la Cairo, a fost că această cerere fusese acceptată și că erau în așteptarea actului semnării, care însă avea să întârzie până la 12 septembrie 1944 și să aibă loc nu la Cairo, ci la Moscova, așa cum se va vedea mai jos.-

În seara de 23 August 1944, se mai produce însă un alt eveniment important și anume cererea făcută (încă înainte ca schimbarea de guvern să fi devenit publică) din partea Ministrului Germaniei la București, v. KILLINGER, de a fi primit de Rege. Regele îl primește în prezența generalului SANATESCU, a lui GR. NICULESCU BUZESTI și a lui IOAN MOCSONYI STYRCEA, noul Mareșal al Curții și la întrebarea lui v. KILLINGER relativă la zvonurile despre înlocuirea guvernului ANTONESCU, - o confirmă, adăugând că, în grava situație în care se află Tara și față de imposibilitatea în care se arăta a fi Germania de a-și îndeplini angajamentul (asumat în 1940 la Viena și confirmat prin declarațiile amintite mai sus ale lui v. RIBBENTROP) de a garanta teritoriul român, - noul guvern se va vedea nevoit a căuta o soluție. Regele a adăugat că România dorește să rămână în raporturi corecte cu Germania și că speră că aceasta va înțelege necesitatea în care ne aflăm de a evita un dezastru total.- v. KILLINGER a întrebat atunci dacă Regele și guvernul își dădeau seama de gravele consecințe ale unei asemenea hotărâri, - la care GR. NICULESCU BUZESTI i-a răspuns că aprecierea situațiunei din acest punct de vedere, în mod exclusiv Guvernul român. Cu aceasta, audiența lui v. KILLINGER a luat sfârșit.-

În acest timp sosiseră la Palatul Regel membrii noului guvern și alte personalități politice: IULIU MANIU, GHEORGHE BRATIANU (reprezentând pe DINU BRATIANU, absent atunci din București), C. TITEL-PETRESCU, IURETIU PATRASCANU, MIL BODNARAS, etc. De asemenea, au fost aduși acolo ofițeri englezi (de CHASTELAINE, PORTER, METELANU) și americani (maiorul YOUNG), foști până atunci prizonieri. Col. DE CHASTELAINE a plecat imediat la Istas-

bul, cu un avion ce i s-a pus la dispoziție.-

În cursul serii s-au anunțat la radio schimbarea guvernului și amnistia politică și s-a citit proclamația noului guvern, făcându-se cunoscută încetarea ostilităților față de Puterile Aliate și dorința României de a-și lichida în mod pașnic raporturile cu Germania.-În același timp și față de riscul ca Bucureștii să cadă în mina forțelor germane ai. căror atac era de prevăzut.-

Guvernul a insistat ca Regele să plece în Oltenia care era luată în considerare ca eventuală zonă de ultimă rezistență în fața trupelor germane. Plecarea Regelui în Oltenia a avut loc chiar în acea noapte.-

Dimineața de 24 August aduce deslănțuirea agresiunii germane (armata română primise ordinul să nu atace, dar să se spere în caz de agresiune). Odată cu bombardarea aeriană a Capitalei, trupele germane motorizate se îndreaptă spre București, venind dinspre Plocești. În această situație se prezintă la Palat o delegație militară germană în frunte cu generalul GESTENBERG, atașatul aeronautic german la București, care solicită un "laissez passer" spre a putea ieși din Capitală și a împiedica deslănțuirea unui atac izvorât, zicea el, dintr-o neînțelegere. Față de această asigurare întărită printr-un engagement de onoare, gen. GESTENBERG obține învoirea de a ieși din București, după care ia comanda trupelor germane agresoare (a fost mai târziu făcut prizonier și preluat de autoritățile sovietice).-

În seara de 24 august, după ce Palatul Regal fusese lovit de bombe și se aprinsese, guvernul se instalează scurt timp la Banca Națională, apoi față de riscul ocupării Capitalei de către trupele germane, se refugiază în comuna Bolintinul. Rămân totuși în București IULIU MANIU, C. TITEL-PETRESCU, generalul RĂDOVIȚĂ, GR. NICULESCU-BUZĂȘTI, generalul DAMĂCEANU; de asemenea dintre personalitățile politice GH. BRĂTIANU și EMIL BOINARAS.-

La 27 august însă, guvernul revine în Capitală, atacul trupelor germane fiind la acea dată definitiv respins grație și importantului ajutor al bombardamentului efectuat, potrivit solicitării din 22-23 august (repetate la 25 august); de aviația americană. În restul țării de asemenea, germanii sunt respinși, operațiunile fiind conduse de noul șef al Statului Major, generalul MIHAIL. În secole zile sosesc de la Istanbul, cu un avion special, o serie de corespondenți de presă englezi și americani, iar curând după aceea trupele sovietice intră în București.-

- 20 -

Din desbaterile consiliilor de miniştrii de la această epocă (Consilii la care am asistat în virtutea însărcinării ce primise de a conduce Ministerul Propagandei Naţionale pînă la desfiinţarea acestui Departament), reţin ca mai interesante următoarele:

a). Într-un Consiliu de Miniştrii ce a avut loc la Bolintin, într-o tabără militară, în seara de 24 august 1944, mi sîntese că, faţă de raportul pesimist făcut de colonelul DAMA-GRANU cu privire la posibilitatea de a se salva Bucureştii, generalul SANAPESCU a făcut observaţia că răspunderea pentru decizia de a se apăra Bucureştii cu orice preţ incumba lui IULIU MANIU, care impusese această decizie împotriva avizului factorilor militari.-

b). După revenirea în Bucureşti a guvernului, în cursul unui consiliu de miniştrii ce a avut loc la Banca Naţională, s-a produs un viu incident între generalul ALDEA, ministrul de interne care pretindea să dezarmeze "gărzile patriotice" comuniste deoarece nu mai exista nici o ameninţare asupra Bucureştilor, şi IUGRETIU PATRASCANU, ce se opunea la această măsură care de altfel n-a mai ajuns să fie aplicată.-

c). Într-un alt consiliu de miniştrii, în ^{care} absenţa lui L.PATRASCANU plecat la Moscova, partidul comunist era reprezentat prin ION GHEORGHE MAURER, acesta s-a opus cu înverşunare la propunerea lui GR.NICULESCU BUZESTI de a fi eliberaţi generalii PAN-FAZI şi VASILIU şi colonelul ELEFTERESCU, a căror arestare mai departe apărea acum ca lipsită de interes.-

În acest timp, constatîndu-se că, împotriva celor convenite la Cairo, o serie întreagă de unităţi militare române (care bineînţeles încetaseră să lupte cu armatele sovietice) erau totuşi capturate şi trimise în prizonierat în U.R.S.S., precum şi faţă de alte inconveniente ale stărilor de lucruri de stunci, guvernul decide să trimească o delegaţie prezidată de generalul EFTIMIU, ministrul comunicaţiilor, spre a lua contact cu Comandamentul Sovietic. Contactul acesta se ia, dacă nu mă înşel, în regiunea gurilor Dunării, fără însă nici un rezultat, deoarece Comandamentul sovietic declară a nu avea nici un fel de instrucţiuni în legătură cu armistiţiul. Astfel fiind, Consiliul de Miniştrii ia hotărîrea să trimească la Moscova o delegaţie prezidată de L.PATRASCANU şi cuprinsînd pe fostul ministru GHITA POPP, pe fostul ministru ION CRISTU şi pe Subsecretarul de Stat

generalul (atunci înălțat în grad) DAMACEANU, - cu înscrierea de a trata și semna o Convențiune pentru aplicarea armistițiului. (Se credea într-adevăr că armistițiul fusese deja semnat la Cairo). Imi amintesc că în acest Consiliu de Miniștri, L. PATRASCANU și-a exprimat convingerea că va obține la Moscova ameliorări substanțiale asupra condițiilor convenite la Cairo.-

După sosirea la Moscova, se primește, pe de o parte, știrea că B. STINSKY și C. VISOLIANU sînt în drum spre capitale U.R.S.S., unde abia de atunci înainte urma să se semneze armistițiul; pe de altă parte, cererea lui L. PATRASCANU de a i se trimite depline puteri în vederea semnării armistițiului.-

Totuși, după expedierea acestor depline puteri, se constată cu surprindere că semnarea continuă să întârzie. Informația parvenită la București că întârzierea se datora Puterilor Occidentale s-a confirmat mai tîrziu, cînd s-a aflat că acestea încercaseră să se împotrivescă la modificările substanțiale introduse în textul ce urma să fie semnat, față de cel convenit la Cairo.- Înăfîrșit se ajunge la comunicarea textului Convenției de armistițiu. Discuțiunile asupra acestui text, într-o conferință prezidată de V. MOLOTOV asistat de ambasadorul american HARIMAN și de ambasadorul englez Sir ARCHIBALD CLARK KERR (viitorul Lord Inverhapel), se limitează la două intervențiuni stîrnitoare dar lipsite de orice rezultat, una din partea lui C. VISOLIANU, alta din partea lui ION CHRISTU.-

a). C. VISOLIANU a cerut cu stăruință să se înscrie, în textul armistițiului, o dată precisă la care trupele sovietice ar fi urmat să părăsească teritoriul român. La aceasta, V. MOLOTOV a răspuns că prevederea unei asemenea date era inutilă deoarece se înțelegea de la sine că, odată cu terminarea războiului, armatele sovietice aveau să fie retrase. Insistența lui C. VISOLIANU de a nu se rămînea în această privință la vagi interpretări și de a se fixa o dată precisă, s-a izbit de refuzul net al lui V. MOLOTOV, în timp ce ambasadorul american adăuga argumentul de analogie că și trupele americane și engleze aveau să părăsească teritoriul francez, de ex.: odată cu terminarea războiului, ambasadorul englez își da și el acordul pentru această interpretare, cererea lui C. VISOLIANU fiind astfel respinsă cu deplinul concurs al reprezentanților Puterilor Occidentale.-

b). Ion CHRISTU a încercat tot atît de stăruitor să obțină o ameliorare a condițiilor de ordin economic. Interven-

țiunea sa a rămas însă și ea fără nici un rezultat, V. MOLOTOV constatând că reprezentanții Puterilor Occidentale nu ridicau nici o obiecțiune față de textul sovietic.-

Menționez că armistițiul semnat la 12 septembrie 1944, poartă semnătura, din partea României, a lui L. PATRASCANU, general DAMACEANU, BARBU STIRBEY și GHITA POPP. BARBU STIRBEY mi-a spus că fusese stăruitor îndemnat de ambasadorul Angliei să-și pună și dînsul și GH. POPP semnătura, pentru ca astfel România să nu apară ca fiind reprezentată numai de comuniști.-

Dintre evenimentele de ordin politic intern din perioada premergătoare actului de la 23 August 1944, menționez, din surse, următoarele:

a). În cursul unei întrevăderi dintre IULIU MANIU, care critica participarea masivă a armatei române la războiul din Rusia - și Mareșalul ANTONESCU, acesta i-a răspuns că el luptă în Rusia și pentru recăștigarea integrității Transilvaniei pe care HITLER i-o promisese și că dacă totuși acesta nu s-ar realiza așa cum preciza IULIU MANIU, Germania ar pierde războiul, dînsul (Mareșalul) s-ar sinucide.-

b). Nu mult înainte de 23 August 1944, a avut loc la locuința Secretarului de Legațiune G. BARBU, de la Cabinetul lui MIHAI ANTONESCU și anume la inițiativa acestuia din urmă, o întrevădere între IULIU MANIU și MIHAI ANTONESCU, întrevădere despre care nu știu nimic altceva și căreia de altfel nu-i atribui nici o însemnătate.-

c). După constituirea Opoziției Unite și spre a evita participarea ce doream să aibă comuniștii la acțiunea de ieșire a României din război, IULIU MANIU, declarându-se în principiu în total favorabil acestei participări, a cerut însă ca în prealabil să se cadă de acord asupra unui program comun, din care primul punct ar fi fost restabilirea integrității teritoriale a României în granițele ei dinainte de cel de al doilea război mondial. În felul acesta era însă implicată problema teritorială din relațiunile romino-ruse, în privința căreia partidul comunist nu înțelegea să adere la punctul de vedere al partidelor istorice, - și în consecință acordul era făcut imposibil. Mai târziu, odată față de pătrunderea armatelor sovietice în teritoriul român s-a născut temerea ca un guvern par comunist să fie instalat la Iași, - participarea comunistă n-a mai putut fi ocrotită și astfel s-a constituit Blocul Național Democrat.- În sensul acestui organism comunistii au fost admiși a reprezenta și Frontul Plugarilor

- 25 -

prezidat de PETRU GROZA, partidul radical-țărănesc al lui MIHAI D. RALEA și Uniunea Patriotică prezidată de P. CONSTANTINESCU-IASI; aceasta întrucît partidele istorice n-au acceptat grupările sus menționate în alcătuirea Blocului, deoarece le socoteau ca formațiuni comuniste camuflate.-

d). Atunci cînd, în cursul pregătirii actului de la 23 August, s-a constituit un Comitet zis - mi se pare - militar, comunistii au declarat că ei nu acceptă ca din acest Comitet să facă parte reprezentanții partidelor istorice, sub cuvîntul că, în cercurile acestor partide, se comitau indiscrețiuni care ar fi riscat să compromită întreaga acțiune; reprezentanții comunisti au mers chiar pînă la a amenința cu retragerea, în cazul contrariu, din Blocul Național Democratic, ceea ce însă, pentru motivele amintite mai sus, nu se socotea de dorit din partea partidelor istorice și a Palatului.-

În felul acesta s-a acceptat în aparență ca zisul Comitet să cuprindă numai pe sfetnicii militari și politico-diplomatici ai regelui și pe reprezentanții partidului comunist. În realitate însă, toate chestiunile discutate și hotărîte în sinul Comitetului erau în prealabil supuse lui IULIU MANIU, bineînțeles, fără știința comunistilor.-

e). Menționez insfirșit, în legătură cu istoria Actului de la 23 August, reportajul apărut în 1945 în "Jurnalul de Dimineață" și care dădea o versiune de tendință comunistă a acestui act, precum și interview-ul prin care GRIGORE NICULESCU BUCUREȘTI, a răspuns versiunii în chestiune (textul complet al interview-ului se poate găsi în siarul "Universul" cel apărut în "Jurnalul" fiind la început trunchiat și apoi rectificat de redacția siarului).-

Au fost prezentat regelui în vara anului 1943, la castelul din Banat (comuna Bulci jud. Severin) al lui IOAN MOJSONY-STYRCEA, care-mi era prieten apropiat și fost colaborator în cadrele Direcțiunii Politice din Ministerul Afacerilor Străine. La Crăciunul 1943, aflîndu-mă de asenența la STYRCEA, la Bulci (ca și în vară, împreună cu GR. NICULESCU BUCUREȘTI), am fost invitat la cina de Crăciun la Castelul de la Săvirșin (lîngă Bulci) al regelui. De ambele părți am luat parte la conversații de ordin general în legătură cu situația politică și militară de la acea epocă, fiind de față și Regina-Mamă și soția lui STYRCEA, precum și secretarul particular al regelui, IONITIU.-

În primăvara 1944, după intervenția germană sus amintită din Ungaria și față de eventualitatea ca germanii să ia măsuri similare și în România, punându-se chestiunea în cercurile din jurul regelui, dacă nu ar fi fost bine să se precipite acțiunea proiectată de ieșire a României din război, am fost chemat la sugestia lui STYRCEA, în audiență secretă la Palat. Într-adevăr, spre deosebire de alții (între ei cred că și STYRCEA însuși și GR.N.BUZESTI), eu fiind de părere că nu era încă momentul unei asemenea acțiuni, STYRCEA a socotit că era bine ca regele să asculte și această părere. Am fost condus, noaptea la Palat, de IOANIFIU și am arătat regelui că, după părerea mea germanii erau încă prea puternici atunci pentru ca acțiunea noastră să izbutească și că, pe de altă parte, socoteam că din punct de vedere tactic deplina justificare a unei asemenea acțiuni în fața opiniei publice naționale și internaționale avea să apară abia atunci când frontul va atinge frontiera noastră.-

Am mai fost invitat la prinz, la Castelul Peleş la Sinaia, în vara 1944; cu acest prilej am luat parte la conversații de ordin general și fără vre-o însemnătate deosebită.-

M-am aflat apoi împreună cu regele în după-masa de 25 August 1944, în cursul evenimentelor evocate mai sus și în mijlocul a multe alte persoane, fără însă a avea vre-o conversație specială cu ele (eram de altfel prins cu totul de activitățile cu care eram atunci însărcinat în cadrele Ministerului Afacerilor Străine).-

După 25 August nu l-am mai văzut pe rege decât la un prinz la care am fost invitat în primăvara 1945 împreună cu GR.N.BUZESTI; conversație fără nici o importanță.-

În general am înțeles să mă țin departe de orice idei de "camarille" și nu m-am dus la rege decât când am fost chemat.

Menționez că regele a refuzat să semneze decretul prin care, la sugestia conducerii Sindicatului Ministerului de Externe, G.TATARASCU i-a propus retrogradarea în cariera diplomatică a lui GR.N.BUZESTI și a mea.-

În linii generale, pentru tot sectorul Curții Regale și pentru cel intern, cred că IOAN MOCSONYI STYRCEA este mai calificat decât mine de a da indicațiuni cu privire la perioada istorică evocată în paginile de mai sus.-

248

- 25 -

Aceasta imi este declarația pe care o dau, o semnez
și o susțin nesilit de nimeni.-

ss. Victor Rădulescu-Pogoneanu

2 decembrie 1961.-

DECLARAȚIE

Subsemnatul BORCESCU C. TRAIAN, născut în anul 1899, luna noiembrie, ziua 22, fiul lui Constantin și al Sultanei, ambii decedați, cu ultimul domiciliu în București str. Cobălcescu nr. 22, întrebat fiind asupra:

"Evoluției politice a României între 1941 și 1944 inclusiv - Influențele străine datorită războiului și a intereselor economice - serviciile lor de informații și cercurile diplomatice - oamenii noștri politici - acțiuni și reacțiuni precum și conduita mea".

declară următoarele:

- Datorită faptului că mă găseam la M. St. Major, am putut urmări tangențial evenimentele politice până în 1941, apoi interesat prin funcția avută în S. S. I. și a misiunii ce înțelegeam să o duc la bun sfârșit. Am mai expus aceste fapte în declarațiile date în decursul vremii la securitate, dar acolo s-a crezut că vreau să fug de obiectul cercetărilor și că sînt nesincer, ceea ce mi-a adus multe neplăceri.-

Să revin la obiectul întrebării:

Introducerea regimului hitlerist în Germania, aduce nenorocirea întregii Europe și chiar a omenirii. În expansiunile politice și teritoriale se cunosc metodele lor prin: creșterea Coloanei a V-a; - a serviciilor de informații; - a creșterii și susținerii partidelor de dreapta, care serveau interesele lor; - și prin presiuni diplomatice toate susținute de o puternică propagandă prin scris și radio.-

La noi în țară: coloana a V-a era formată din tineretul minoritar german (sași și șvabi).-

Bătrînii, reprezentați prin HANES OTTO ROTH și RUDOLF BRANDTECH, erau de părere ca minoritatea sașă să rămână

fideli poporului român, dar nu au fost ascultați. ANDREAS SCHMIDT a luat locul conducător al noului curent hitlerist.-

Serviciile lor de informații încadrate de elemente de înaltă cultură ca prof. BABINGER sau de elemente ce cunoșteau specificul românesc. Von RITTGER cu soția sa URSULA ne sînt semnalati din 1936 și care creiază o rețea informativă recrutată în mare parte din sîriștii de dreapta, iar din S.S.I. au recrutat pe BECESCU FLORIN, cunoscut sub numele conspirativ GEORGESCU FLORIN, STRANEKY ALEXANDRU trimis în țară și căsătorit la Galați, etc.

În sectorul economic și financiar, dispuneau de Banca Witzleben și de a lui FESTER, iar HERMAN GÖRING acaparase cele mai multe acțiuni ale Reșiței și Malaxa.-

- Ca partid de dreapta, au susținut partidul legionar.

- În diplomație, au avut pe Ministrul FABRICIUS, cumnatul lui EIBENTROP, iar după rebeliunea legionară (21 - 23.I.1941) pe Von KILLINGER, cămăruș din Silezia.-

Englezii - care aveau mari interese economice în România - ne garantase frontierele ca și Poloniei.-

Împușcați fiind de puterea militară a Franței, ei nu mai pot face față noii situații din Europa - apelînd la URSS și la U.S.A. pentru zdrobirea hitlerismului agresiv.-

La noi în țară, englezii se informau prin:

- I.S. (Intelligence Service).

- prin oameni de afaceri.

- și prin legile masonice.-

Schema cu numele tuturor se găsește la S.S.I. Îmi reamintesc de:

STEFANESCU PIR, TOMAZIU, PRISCINA BIBESCU, CRISTUREANU, CHINTESCU GHEORGHE, IAROSIAVICI și alții al căror nume nu mai le rețin.-

Datorită politicii de dictatură a lui Carol al II-lea - partidele politice din România, au fost desființate. P.C.R. din anul 1935 sau 1936, iar celelalte partide în 1938 cu instalarea F.R.N.-ului la putere.-

În fața presiunii hitleriste și a propriilor sale greșeli, el este forțat să renunțe la coroană în favoarea lui Mihai și să dea guvernul generalului ANTONESCU la 6 septembrie 1940.- ANTONESCU deși avusese promisiunea lui MANIU și a lui DINU BRATIANU de a-l ajuta, totuși accepta să lucreze numai cu legionarii. MANIU care își creia un mare prestigiu politic, în realitate a fost un negativist și compromis de proprii săi nepoți în afaceri.-MANI

ii adusese pe Carol al II-lea în speranța că-l va lăsa permanent la conducerea guvernului, dar fiind înălțurat a devenit un sprijin dăunător al Coroanei.--

Legionarii ajunși la putere, încep arestarea oamenilor politici, devastările magazinelor evreiești și asasinatelor celor ale: prof. NICOIAȘ IORGA, MĂGHEANU VIRGIL, a celor de la Jilava, fapt ce a ordonat un puternic curent ostil împotriva lor.--

ION AVRĂBESCU profitând de faptul că HITLER, dorea să alină în România înălțate, armate compacte în jurul său, țăr din p.d.v. economic să satisfacă și nevoile Germane, la măsură de ordine.--

HORIA SIMA susținut de o altă fracțiune Germană condusă de HIMMLER prin reprezentantul său de la București dl. SCHMIDT, deosebită rebeliunea la 21 ianuarie 1941, însă este înclădită în două zile neavând sprijinul necesar pentru reușită.--

ION AVRĂBESCU a fost numit de toți ca salvatorul țării, fapt ce l-a îndreptățit să se considere ca un om adus de providență pentru a refăce țara în frontierele sale din 1938.--

După această rebeliune, Germanii caută să-și consolideze situația lor în țară, desvârșind opera lor politică, informativă, economică și militară.--

În materie informativă, S.S.I.-ul a depistat în serviciile de informații aflate pe teritoriul român, inclusiv formațiile de Hitlerjugend, Kamelele lor încredute pe scheme se găseau la S.S.I. Îmi aduc aminte: la Abwehr pe colonel RODIER, maior WEPPESTEIN; la Gestapo: Von SPRANSHI, Von RITZGEN, PAUL, HOFFPORT și alții; la Grupa economică: TESSER -- dar care era un agent dublu, al Angliei pentru spionaj, Von CIADIUS, STRIZER și alții, al căror nume nu-mi rămânintese.--

-- În discuțiile avute la Marele Stat Major, am arătat că în războiul alături de Germani, va fi un dezastru pentru noi și fiind în minoritate a contribuit la mutarea mea din M.St. Major.--

Erăm doar 3 ofițeri în tot M.St. Major, convinși și amam: subsemnatul la Secția II-a, lt.col. MĂGHEANU la Secția I-a și lt.colonel CIOBANU CORNELIUS la Secția III-a.-- Colonelul DIMU-LESCU RADU în urma propunerii col. PĂRĂȘCU GH. de la Secția II-a, solicită mutarea mea din M.St. Major pe 1 aprilie 1941. Col. PĂRĂȘCU GH. era un convins element de dreapta, țăr omni fiind un autentic element de stînga. Cînd a fost alungat.--

Cum la S.S.I., merii funcționari erau exați la dreapta și în bune relații cu nemții, am fost cerut de EUGHEN CRISTEȘCU lui ION ANTONESCU, care a aprobat și cerut ca chestiunile ce înteresază poporul român să-mi fie încredințate mie. La 1 noiembrie 1941 am în primire sectorul de contrainformații în locul lui BUCȘU FLORIN, care era stipendiat de nemți.--

Definind locul în timp și spațiu unde mă găseam, am reîntra la subiectul întrebării:

Urările politice după rebeliune sînt din cele mai grele pentru poporul român.--

Din punct de vedere informativ - germanii pătrunseseră în toate departamentele de stat și mi-a trebuit un efort extraordinar să mă asigur vigilenței lor fiind ajutat în această direcție de EUGHEN CRISTEȘCU.--

Din punct de vedere militar, aduseseră instructori germani și oara armament pentru a ne pregăti în vederea războiului din Est.--

Din punct de vedere economic, infiltrația era mai încrețită, dar continuă.--

Din punct de vedere politic, Germanii ne obligă să intrăm în război pentru reluarea Bessarabiei. Mentu și BRAȘIANU erau pentru război limitat pînă la Nistru, numai P. G. R. era categoric contra.--

La acest punct de vedere s-au raliat mult mai tirziu și legionarii, pentru faptul că nu fuseseră ajutați la rebeliune, iar cei din Germania internați în lagăre. În realitate, legionarii au servit ca element de gantaș în contra lui ION ANTONESCU și mulți din ei au luptat în rîndurile armatei germane.--

La 21 iunie 1941, se declară război U.S.S.R.-ului. Cu această ocazie HANTU și BRAȘIANU socotesc ca o gafă politică, deciziunea de război contra Americii.--

Englezii își retrag aparatul lor informativ și diplomația omocaut de noi însăși pe loc numai pe cei neidentificați de autoritățile române. Istambulul devine cel mai important centru informativ al lor pentru Balcani inclusiv România. Noi am omocaut pe frații GIBSON pentru Anglie și pe SIFWINS de la americani.--

În anul 1942 și 1943, politica internă a fluctuat în raport de succesele sau înfrăcșesele de pe front, oit și prin acțiunea ION ANTONESCU carea mă se defineamă oit mai corect raporturile

dintre noi și germani. De aceea se explică deghingolada minitrilor MARIHESCU, MARES, prof. FIHTEȘCU, prof. ION, General COMSĂRITIC, NEAGU, DRAGOMIR, POTOPEANU, ALEXEANU, etc., în timp ce Germanii doreau omenii lor. Reputind aduce la Economia Națională pe CARCIUCOV, au introdus pe ORBALIUS, ca secretar General.

ION ANTONESCU fiind informat de noi, că Germanii expediază din țară enorme cantități de produse alimentare, a dat ordinul ca nici un German nu poate expedie colete cu alimente decât odată pe lună și numai 5 kg.

Cu o tî infringerile pe frontul de Est erau mai evidente, raporturile de la stat la stat erau mai sornpuțose epitate, Germanii au fost obligați să plătească în sur toate dăruțurile față de noi, astfel că la sfîrșitul războiului mai aveam puțin datoriă de achitat. ION ANTONESCU n-a fost secundat de omenii de specialitate așa cum trebuia, iar omenii lui MARIHESCU semnază un acord economic cu Germania complet nefavorabil României, nevrînd să țină seamă de concepții inițiale admise și de Germanii față de ION ANTONESCU.

ION ANTONESCU a mai încercat să aibă și alte etichetări, dar era să fie arestat de ION ANTONESCU în 1943 - însă ION a făcut "men onipe" și a rămas în funcție.

Palatul nu era de acord cu ION ANTONESCU. Se socotea "opositiu" lui. MIHAI deși era înconjurat de elemente alabe, totuși avea o paternităț înțelegere a lucrurilor și lua hotărîri juste.

Singurii mame sa avea influență paternităț asupra lui. Dintre damenii politici avea considerație pentru DINU BRĂTIANU, GEORGE BRĂTIANU, ION MIHALACHE, etc. De MARIU avea teamă, pentru sentimentele sale ostile coroanei. La Palat erau multe persoane, dar numai puțin puteau influența cu ceva pe MIHAI și anume: Generalul SAMATEȘCU, General DAMACHEANU, General IONESCU EMILIAN, NIȘIT, IONEL RADULESCU, SIRIOEA MOGSONTI, IONESCU BALACHEANU și MIRCEA IOSIFIU.

NUGEN CRISTESCU dispunea de 3-4 informatori la Palat, dar nu în număr deosebit de PAUL DOBRESCU.

Generalul PIKI VASILIU a introdus la Palat pe ministrul VERGOCFI pe lângă ELINA cu scop de a-l informa asupra Paletului.

În anul Palatului Arhiduceasa IREANA, era suspectată că dăde o noțiune personală contra lui MIHAI. Deși era cuprinsă la Viena cu îngrijirea răniților, unde gurile rele spunea că avea un întâln în sfârșit de soțul ei - totuși apere ce prin înlocuirea lui MIHAI, va face loc la succesiunea tronului unuia din fiii ei, dacă nu mă înșel unuia STRAN.--

În vara anului 1943, S.B.I.-ul este informat că germanii pregătesc otrăvirea lui Mihai și a lui ION ANTONESCU.-- Personal m-am deplasat la vila unde sta ION ANTONESCU și am pus o serie de ofițeri de pază, iar la Palat măsură ca toate ferizurile de mînă să se serveau lui MIHAI să fie gustate în timpul de oamii noștri. În 5-7 zile am descoperit că unul de la Gesteapo avea relații cu menajera lui ION ANTONESCU și că acesta a vorbit de otrăvirea lui MIHAI. Cel identificat a fost îndepărțat din țară, iar viza sa a reînt normal. Arhiduceasa IREANA n-a avut nici un moment în această chestiune și nici n-a cunoscut acest episod.--

De fca parțidele istorice? MIHAI și DIMU B. erau înțeleși de a dăde o noțiune comună atât pe timpul războiului cât și după, așteptînd la putere, fără a mai degenera ce în trecut. Partizanii lor își făceau sfecurile lor și așteptau terminarea războiului, cînd sperau că englo-americianii, ne vor susține de sub influența sovietică, rămînînd sub influența spanse.--

DIMU B. deși susținea acțiunea lui MIHAI, care se complica în redactarea de memorii lui ION ANTONESCU, el susținea în același timp Palatul de care era cuprins și va fi ^{mai} eficient decât MIHAI.--

Prelungirea războiului în Est, aduce trezirea elementelor politice și ale Palatului la realitate și la convinsere totală că România trebuie să iasă din război.--

În noembrie sau decembrie 1942, înocpe bătălia de la Stalingrad, concomitent cu debarcarea din Africa. Comandamentul German era în dubiu, nu știa care marșează efortul principal și nu după mult timp și-au dat seama că efortul principal îl făcea U.R.S.S.-ul, iar în luna februarie 1943 odată Von PAULUS cu întreaga sa armată.--

Citeva comentarii Germane s-au făcut, strîbtînd înconșienți de la Stalingrad, armata roșie, ceea ce a îndus pe ION ANTONESCU. Ceea ce era înși adevărat era că Germanii nu

se mai puteau ține de promisiune în chestiunea livrării armamentului. Față de această situație, deoarece industria germană era pusă la pământ datorită bombardamentelor masive aeriene, ION ANTONESCU a refuzat inițial să mai trimească noi forțe pe frontul de Est. La promisiunea și intervenția stăruitoare a lui HITLER, că trupele române ajunse la Cotul Donului vor primi din cota armatei germane stocul de armament promis, a trimis acele forțe, însă promisiunea lui HITLER a fost și de astă dată mincinoasă, iar trupele noastre au fost greu lovite de armata sovietică.-

Neînținerile militare și politice cresc.

În Germania se soldază chiar cu un atentat contra lui HITLER. La noi: generalul NICOLESCU C., generalul NEGULESCU GH., comand. CORP. DE GRANICERI și G-ral TRINCU comand. al unei Divizii la Odessa, se intrunesc în capitală și examinează situația, urmînd să ia atitudine alături de Palat. Depistați de germani, ION ANTONESCU cere verificarea și reușesc cu multă greutate ca să obțin numai mutarea generalului NICOLESCU C. de la Palat la comanda Corpului V, iar generalul NEGULESCU și TRINCU să-i absolvă de orice pedeapsă. La fel cu: g-ral MANOIU comand. Corpului IV Arm., g-ral VASILIU RASCANU care primise o scrisoare de la NICU GAMBREA pentru a lua atitudine. L-am salvat spunînd că rămîne sub stricta mea supraveghere.-

Am scoperit din postul meu pe toți care voiau binele poporului nostru și pentru a nu da satisfacție germanilor, care ne căpîrțise țara și ne obligase să intrăm în război.-

Palatul consiliat de SANATESCU și de MOCSONYI, care era mai impulsiv, cere lui MANIU și lui DINU B. să avizeze asupra situației politice și dacă nu este cazul ca România să iasă din război. Era la începutul lunii februarie 1943. Aceștia își iau obligația să comunice lui ION ANTONESCU, că părerea lor este de a eși din război. MANIU redactează iarăși un memoriu în acest sens. ION ANTONESCU era legat de liberali și deci convins că va reuși în această acțiune. El trimite un fost coleg al său, un om total nepregătit numit BALAN, care la Berna se descoperă în misiunea sa, ceea ce determină pe germani să ceară sancționarea acestuia.-

Cel mai greu de convins era ION ANTONESCU. El era legat de HITLER prin alianță și cuvînt de onoare. Tot timpul a trebuit să-i arătăm că nemții nu sînt sinceri cu noi.-

- că ei înceară tratative separate de pace fără știrea noastră și ceea ce este mai trist, prin abandonarea noastră.-

- că nu ne livrează armamentul promis și achitat de noi.-

- la tot pasul șantajat, că va aduce pe HORIA SIMA și va duce războiul total.-

- chiar în caz de victorie - nu erau sinceri cu noi, căci ne luau întreaga Transilvanie, iar pe românii de acolo îi transferau în Transnistria ce era destinată țării noastre.-

În fine ION ANTONESCU ne dă deslegare să luăm contact cu serviciile de informații englez și american, pentru a stabili și apoi trata cei în drept - egirea României din război.-

Germanii prin cele 11 organizații de informare și spionaj, află de acest curent de egire din război și propun o serie de chestiuni, care să ne compromită sau ne facă imposibilă egirea din război.-

Ei cer ca guvernul român să ocupe Banatul Jugoslav (sept. 1943), la cererea generalului PFIEBS, comandantul german din Banat. ION ANTONESCU ca și ICA acceptă propunerea și dă ordin la M.St.Major pentru a forma unitățile ce vor ocupa Banatul Sârbesc și trece la România. Aflând la timp - m-am deplasat la M.St.Major unde am vorbit cu col. ENACHE BORGESCU și generalul STEFIEA cerându-le să renunțe la aceasta și să mă susțină la ION ANTONESCU, ca fiind în interesul păcii și al țării noastre. ION ANTONESCU pus în fața referatului meu - în care arătam că este o cursă germană pentru a ne îngreuna situația politică externă, tocmai când dorim să egim din război și susținut de generalul STEFIEA care a declarat că nici efective suficiente nu mai avem, a renunțat la această ocupație a Banatului Sârbesc. Nu este necesar a arăta că am fi pierdut și prietenia poporului jugoslav pe lângă alte multe dezavantaje.-

- Tot germanii cer insistent în oct. 1943 evacuarea Galaților de evrei, întrucât aceștia se pregătesc să atace coloanele germane ce se retrag de pe front și sînt în trecere prin Galați. Germanii voiau să reediteze masacrele de la Iași, evacuînd Galații de toți evreii. M-am opus - am fost personal la Galați pentru verificarea susținerilor germani și deși Berlinul cerea satisfacerea cererilor lor, am reușit să

mențin "statul quo" la Galați cu excepția a 8-10 persoane internate pe 3 luni la Tg.Jiu.-

- Tot germanii cer în vara anului 1943, internarea tuturor oamenilor politici, inclusiv toți comuniștii și cei internați în lagărul de la Tg.Jiu. Doreau ca să facă cu oameni politici români, la fel cu cei francezi, belgieni și olandezi să-i interneze în lagărele lor, spre a fi mai siguri că nu se vor produce schimbări politice în aceste țări.-

Pe baza referatului meu, susținut de EUGEN CRISTESCU, ION ANTONESCU refuză acest lucru, spunând că este complet stăpîn pe situație și că garantează liniștea în țară și continuarea războiului.-

- Tot germanii cer în toamna anului 1943, mai insistent ca oricînd urmărirea problemei comuniste. În consiliul de ordine în stat - ION ANTONESCU, g-ral PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU hotărîsc înființarea unei brigăzi speciale comuniste, similară celei legionare și luarea de măsuri severe pentru identificarea organizațiilor comuniste noi apărute și de internarea tuturor suspectilor.-

Aflînd de la EUGEN CRISTESCU de cele de mai sus, am făcut un referat în care am arătat: aducerea lui IONESCU VALERIU la grupa comunistă chiar de EUGEN CRISTESCU și care lucrează după ordinele sale directe - întrucît eu nu sînt disponibil pentru această problemă. Cred că este arhisuficient și că nu trebuie să se încalce atribuțiile institutelor de poliție ce aparțin Departamentului Afacerilor Interne. În plus - crearea brigăzii speciale comuniste și luarea de noi măsuri, tocmai în perioada aceasta cînd sîntem în tratative de pace, nu duce decît la îngreunarea scopului urmărit de guvern. În fine am reușit să se anuleze această hotărîre a Consiliului de Ordine.-

EUGEN CRISTESCU nu era germanofil și m-a scoperit perfect în lucrul meu conspirativ, de a pregăti eșirea din război și a nu suferi vîrsări de sînge.-

- Tot germanii căutau să acrediteze că sînt în posesia unor știri invenții tehnice, care va asigura deplina sa victorie. Naivii s-au găsit - înșă S.S.I-ul a arătat guvernului că nu-i decît o simplă propagandă.-

ION ANTONESCU avizat de MANIU și DINU B. că Palatul încearcă să prindă relații pentru a trata pacea - cere stricta

supraveghere a Palatului. Eu am cerut prin referat scris să fiu scutit de această misiune, deoarece MIHAI, fiind șeful meu superior, nu pot să-l supraveghes și să-i urmăresc activitatea, fapt ce îmi este aprobat atât de ION ANTONESCU cât și de EUGEN CRISTESCU.-

Acesta din urmă, îmi comunica și mie din când în când că MOCSONYI este cel mai activ - el este elementul de contact - de transmitere cu lumea politică. Că MOCSONYI fiind în serviciul I.S.-ului englez, poate să ajungă la rezultate mai concludente decât ION ANTONESCU. Noroc că nu pot pleca în străinătate și trata oficial.-

- MARIU și DINU B. încep și ei tatonările de pace servindu-se, cu aprobarea lui ION ANTONESCU, de cifrul S.S.I.-ului.

- ION ANTONESCU cât și ICA ANTONESCU ne dă ordin, de a lua contact cu I.S.-ul englez și cel american pentru a trata și trata egirea României din război.-

La Istanbul era un centru de informații englez, din care serviciul cunoștea pe frații GIBSON - unul ziarist iar al doilea în I.S. La Ankara Ministrul român CRETEANU trata de asemenea cu englezii, însă acesta nu era sincer lui ICA ANTONESCU. CRETEANU comunica totul lui DINU BRĂTIANU în speranța că acesta îl va face Ministru de Externe, în locul lui ICA, care se credea este un nou Matternicht al Europei.-

Simultan cu aceste încercări s-au dat dispoziții și la Stockholm (Suedia) ca col. DINULESCU RADU stașat militar în acel timp în Suedia, să ia contact cu doamna KOLONIAY.-

S-au primit sugestii din Elveția, Spania și Portugalia

Cele mai avantajoase condițiuni ni se ofereau prin d-na KOLONIAY.-

Tratatul se continua și se ajunsese oarecum la o înțelegere însă ce era mai greu, era cu ION ANTONESCU, care nu se lăsa ușor convins. Momentul egirii din seșiune spanea că-i aparține numai lui.-

La începutul lui martie 1944 (între 1 și 10) am raportat că în urma somărilor ce ni se face de adversari, este momentul să egim din război. EUGEN CRISTESCU însoțit de mine-ne-am prezentat lui ION ANTONESCU. Primul a făcut o expunere politică iar eu pe aceea militară, în plus asupra pregătirilor mele strict secrete și care pot neutraliza pe cei 70.000 de

ostrești germani aflați pe teritoriul țării, inclusiv toate organele lor de informație, în curs de marșuri de 36 ore.--

ION AVRĂBESCU ne îndepărtează, spunând că ei știe cănd să așteptăm momentul și să așteptăm ordinul său.--

În luna mai 1944, sînt tatonat de DAN BRĂȚILĂȘU, director la Soc.de Telefoane, dacă pot lua contact cu un reprezentant al I.S.-ului din România, într-o chestiune f. gravă și urgentă. La răspunsul meu afirmativ, mi-a cerut cuvîntul de onoare că nu-l va lua aresta.-- A doua zi mi l-a prezentat pe prof. GEORGE DORAND, nipos francez, dar ajutorul prin al șefului I.S. pentru România și Europe Centrale care mi-a declarat:

"- Sînt oă dvs. sînteti șeful rezistenței române, de aceea Anglia prin guvernul său - vă cere să interveniți de urgență, la scoaterea din minile Germane a șefului I.S.prof. universitar ECK cu întreaga sa echipă, ce a fost arestată în regiunea Odobești și să o luați în grija Dvs. Anglia vă face răspundătoare dacă eșeștia dispaer.--

Dacă reușiți să-l scoateți, Anglia va oferi țărilor Dvs. și datele personale, tot ajutorul său". I-am cerut răgaz 48 ore.-- Cu aprobarea lui HUGH CRISTESCU și a lui ION AVRĂBESCU am reușit să obțin de la germani pe prof. universitar ECK cu secretara sa MARGARETA HALLER și un grup de romini din serviciilor, de al căror nume nu-mi amintesc. I-am încarcerat la închisoarea Helmeson, unde numele lor este înscrise.--

Prof. GEORGE DORAND mi-a mulțumit și cu asigurarea că Anglia nu uită promisiunea sa.--

Prof. universitar ECK - era de origine belgian - și adus în țară înainte de anul 1940 de către profesorul N.IORDA și GEORGE BRĂȚILĂȘU, la catedra de Bișnologia. Omuștea perfectă l.romină.--

În luna 1944, l-am dus personal pe prof.ECK la ICA AVRĂBESCU casa din str.Batisted. Oeesece sa discutat, nu amosec fiindcă am rămas în anticameră. Durata convorbirii circa o oră. Pentru perfecțarea tratativelor BARBU STIRBEY însuși de ura din filiole sale și de VIȘOIANU, a plecat prin Balgaria la Istanbul și de acolo la Cairo. La aeroport, BARBU STIRBEY este salutat de un colonel englez în limba romină, oesece l-a surprins plăcut (pe BARBU STIRBEY).--

Era MASTERSCHN, este vean de onoare al organelor Plocești și director general al rafinării engleze "Unirea" Plocești. Pe

acesta l-am cunoscut personal.-

Resultatul obținut la Cairo, a fost comunicat lui ION ANTONESCU, ICA ANTONESCU, MANIU, DINU BRATIANU și Palatului.

Din cauza frontului care se prăbușea, Palatul este cel care acționează mai puternic pentru pace. O serie de ofițeri din Marele Stat Major intră în legătură cu Palatul, dar de teama lui ION ANTONESCU îmi solicită protejarea lor. Actualul general COMISEL PANTELIMON mi-a cerut acest lucru și le-am dat asigurarea că nu vor avea nimic de suferit - contînd că: M.St.M. se va opune la trimiterea de noi forțe:-

- de a nu prelungi războiul

- și că însuși ION ANTONESCU va înțelege că

trebuie să facem pace.-

În grupa M.St.Major făceau parte:

- generalul MARDARE SOCRATE, colonel GH.ZAMFIRESCU, col.COMISEL PANTELIMON, col.MANOESCU, col.DRAGODANESCU și alții de al căror nume nu-mi aduc aminte.-

Tot Palatul consultă partidele politice și prin MOCSOBYI, SANATESCU, NEGEL ia parte la conciliabulele politice de la Sinaia, Florica, Bolintin, etc.- și cere o acțiune energică pentru pace.-

Văzînd că merge greu, MIHAI prin SANATESCU, DAMACHIANU și MOCSOBYI consultă și P.C.R-ul. Reprezentantul acestui partid era dl. ministru EMIL BODNARAS, preferat de Palat, deoarece IURETIU PATRASCANU fusese adus de la Poiana Tapului de PIKI VASILIU la București și nu voia ca acțiunea Palatului să fie cunoscută de ION ANTONESCU.-

Însă de 1 august 1944, SANATESCU personal ia cu mașina pe dl. EMIL BODNARAS, din str. Dionisie și-l duce la MIHAI. Ce au discutat, nu cunosc, însă un lucru era stabilit că Palatul stabilea o linie de acțiune comună cu P.C.R-ul pentru pace.

Cercările din jurul lui ION ANTONESCU nu stăteau pe loc. PIKI VASILIU și cu EUGEN CRISTESCU pan la cale aducerea lui IURETIU PATRASCANU în București. Acesta avea domiciliu obligator la Poiana Tapului și avusese câteva contacte cu partidele istorice în vederea eşirii României din război și stabilirea unei acțiuni de guvernare. MANIU și DINU B. au acordat pe L.PATRASCANU ca pe un intelectual necompromis și cu care se poate trata serios. De aceea PIKI VASILIU cu EUGEN CRISTESCU s-au grăbit să-l prezinte și lui ION ANTONESCU, tot în același scop.-

Tot PIKI VASILIU și cu EUGEN CRISTESCU ordonă colonelului LEOVEANU, cdt. lagărului Tg.Jiu, ca să dea posibilitatea unor fruntași comuniști ca: GHEORGHE GHEORGHIU DEJ, NEAGU ANDREI și alții, să poată evada ca să poată participa și ei la acțiunea de pace.-Nu cunosc nimic, decât stit: că EUGEN CRISTESCU mi-a spus să scopăr față de germani fuga din lagărul de la Tg.Jiu și să declar că sint sub strictă urmărire și în curînd îi vom rearesta.- Intr-adevăr, germanii au aflat și au cerut să le fie lor predați imediat.- Deși am cunoscut șederea d-lui GH.GHEORGHIU DEJ la părintele JUSTINIAN (Vilcea) și a celorlalți - nu am dat nici o urmărire cererii germane. Acestea erau în iulie - august 1944.-

Total fierbea - numai ION ANTONESCU părea neperturbabil.- Am fost nevoiți să insistăm, că în timp ce trupele sovietice se masează la Iași pentru spargerea frontului și se pregătesc de ocuparea întregii Moldove, germanii retrag forțe de pe frontul nostru, iar toate tankurile lor, le îndreaptă spre Varșovia în trenuri speciale.-

ION ANTONESCU se hotărăște să plece în Moldova (19 - 21 august 1944) și constată adevărul, avînd o discuție f.aspră cu comandantul șef german instalat la Slănic Moldova. Reîntors la București, studiază situația politică în raport de cea militară, pentru a lua măsuri, însă este surprins de evenimente.-

Palatul care stabilise cu M.St.Major de ce forțe dispune în Capitală și în țară, iar prin generalul ANTON de la Inspectoratul General al Jand. care pusese la dispoziția Palatului toate forțele Jandarmeriei, fără știrea și asentimentul lui PIKI VASILIU și al lui TOBESCU, - trece la acțiune directă.- În ziua de 22 august 1944, MIHAI invită la Palat pe ION și ICA ANTONESCU în audiență de lucru excepțional, datorită situației critice în care se găsea țara.-

EUGEN CRISTESCU se găsea disperat la Joița cu SSI-ul iar cu eram permanent în București. Avizat de cele de mai sus, EUGEN CRISTESCU vine la București în 23 August ora 6 dimineața, în biroul meu, cerînd ultimele informații. După ce l-am pus la curent, l-am rugat să plece imediat cu mașina la Snagov pentru a raporta lui ION ANTONESCU.-

- că MIHAI de astă dată este hotărît să-l schimbe de la guvern, dacă nu iese imediat din război.-

MIHAI nu va mai admite amînări.-

Nu știam că se va ajunge la arestare.-

La ora 7 dim. (23 August) pleacă EUGEN CRISTESCU, însă se oprește la P.C.M. la nașul său OVID VLADSCU, care l-a asigurat că ION și ICA ANTONESCU se vor opri întâi la P.C.M. și apoi vor pleca la Palat. Au băut cafele liniștiți, în timp ce cei așteptați au trecut prin P.C.M. (parter) și apoi la Palat fără deci să ia cunoștință de ce se pregătește la Palat.-

La ora 13,00 se reîntoarce EUGEN CRISTESCU la S.S.I. și îmi comunică că n-a putut vorbi cu ION și ICA ANTONESCU.-

I-am comunicat că au fost arestați și că sînt chemați la Palat și PIKI VASILIU și el, EUGEN CRISTESCU. A refuzat să se ducă și a convocat funcționarii prezenți, declarînd:

"Din acest moment îmi dau demisia, toată răspunderea o port eu personal, fiindcă am depășit unele atribuții ale S.S.I.-ului. Dvs. nu veți avea nimic de suferit, deoarece prin legea de funcționare a serviciului cit și prin comportarea dvs. sînteți absolviți de orice pedeapsă".-

La ora 17 (18) primesc o invitație la Insp.G-ral al Jandarmeriei, unde găsesc pe EUGEN CRISTESCU și TOBESCU. Mi-au cerut părerea ce să facă. Le-am răspuns: "Predați-vă".- La ora 20, primesc un telefon de la Legăția Germană unde EUGEN CRISTESCU și TOBESCU se găseau fugiți. Mi-au cerut pentru a informa pe ministrul KILLINGER, care este situația în București și în țară. Am refuzat și va fi socotit trădător, fiindcă am terminat cu germanii.-

La ora 21 se formează guvernul SANATESCU.-

Am ordonat col. RADU IONESCU să pună în libertate pe toți din Malmeson. Acesta îmi cere un ordin scris, pe care l-am și dat.

La ora 22 mă duc la Sec. de Telefoane pentru a trece la consolidarea actului politic prin punerea în aplicare a celor pregătite de mine în cursul anilor 1942-1943 și 1944, întîi prin întreruperea firelor telefonice ale armatei germane, Legăției, organelor informative și a tuturor spionilor germani.-

Directorul general PAPADACHE s-a opus, însă am cerut pe SANATESCU la telefon, în prezența lui DAN BRĂTIANU și a generalului RADULESCU OCTAV, pentru a-i cere aprobarea. SANATESCU a aprobat imediat și m-a felicitat.-

Cu această ocazie am comunicat și la lagărul Tg. Jiu să fie eliberați toți democrații, urmînd ca pentru ceilalți să iau aprobare specială de la SANATESCU.-

Ce s-a întîmplat la Palat? În Palat nu se găsea dintre oamenii politici nici MANIU și nici DINU B., ci numai militari și domnul EMIL BODHARAS. Conversația dintre M I H A I și

- 15 -

ION ANTONESCU a fost scurtă, oîoi la cererea categorică de a egi din război, ION ANTONESCU cere un răgaz de cîteva zile. La sugestia lui EMIL BOIHARAS că ION ANTONESCU ar fi în stare să-i aresteze dacă pleacă liber, MIHAI dîndu-şi seama de situaţie ordonă arestarea lui ION ANTONESCU. Generalul IONESCU EMILIAN şi maiorul DUMITRESCU ANTON execută ordinul lui MIHAI.

Guvernul BANATESCU se formează din generali cari erau alături de Palat, dar de abia la 28 sau 29 August 1944, se poate ţine primul consiliu de miniştri, fiindcă din cauza bombardamentelor de aviaţie germană erau dispersaţi în diferite localităţi.-

Înainte de a expune în continuare în mod cronologic evenimentele să tratăm chestiunea MANIU:

- Acesta ca şi DINU B. fusese contra războiului la Est de Nistru. Într-o convorbire avută cu ION ANTONESCU, MANIU l-a întrebat dacă este sigur pe victorie. ION ANTONESCU i-a răspuns că 90 la sîtă este sigur, iar MANIU a spus că el mizese pe cele 10 la sută. Aceasta nu a împiedicat de a avea relaţii cordiale tot timpul războiului. MANIU este întrebat de Palat, la începutul anului 1943, ce atitudine înţelege să ia şi se declară contra războiului.-

Pe la începutul lunii august 1943, MANIU cere generalului IACOBICI să pregătească o lovitură armată pentru înlocuirea lui ION ANTONESCU şi a scoste ţara din război. Generalul IACOBICI refuză.- MANIU redactează memorii consultîndu-se cu DINU BRATIANU şi BARBU STIRBEY pentru o acţiune comună.-

La începutul anului 1944, MANIU primeşte de la GAFENCU (Elveţia), obţinut de la BENES - o comunicare a generalului SPALIN, prin care i se cere să iasă din război şi să participe cu 16 divizii în Vest - în schimb URSS-ul nu se va amesteca în treburile interne ale României.-

MANIU cu DINU BRATIANU consiliază Palatul, ca ION ANTONESCU să fie lăsat să facă armistiţiul şi apoi ei vor lua guvernul, ION ANTONESCU trecînd comandant şef al Armatei. MIHAI refuză, MANIU trece şi el la acţiune în cursul anului 1944, cerînd din nou generalului IACOBICI să ia contact cu comandanţii trupelor din Bucureşti. Era însă prea tîrziu oîoi Palatul îi luase înainte. MANIU însă reuşeşte să-l angajeze la acţiunea sa şi pe TITEL PETRESCU.-

Continuăm cu ziua de 24 august 1944.-

M-am prezentat la M.St.M. instalat în Palatul CFR de la Gara de Nord - unde am găsit pe generalul MARDARE, care

era alarmat că Ministrul de Interne general ALDEA, generalul ANTON dela Jandarmi, Pref.Capitalei și Dir.Generală a Poliției, nu se găsesse la posturi și totul este expus nenorocirii. I-am raportat că eu pot stăpîni situația în întreaga țară, avînd totul pregătît, că nu va fi nici o vărsare de sînge, iar trupele sovietice vor putea înainta nestîngherite pînă la frontiera de West.- Mi-a dat împuternicire scrisă și aprobată și de SANATESCU să conduc Jandarmeria, Poliția și S.S.I. pentru aplicarea măsurilor necesare. De la Jandarmi mi-a venit lt.col.PENESCU, dela Pref.Pol.Capitalei chestorul PALADE, iar de la Dir.Generală a Poliției comisarul șef, mai tîrziu maiorul COPOTCIUL, prin care am trecut la arestarea a circa 2-3000 de iredentiști, hitleriști, fasciști, și alții, urmînd să fie internați la Tg.Jiu.-

Tot la 24 august 1944, am vizitat pe MANIU, DINU B. TIPEL PETRESCU și pe dl.MAURER pentru a comunica P.C.R.-ului că în postul de la S.S.I. nu înțeleg să fiu pe linia lui MORUZOF sau a lui EUGEN CRISTESCU ci cu totul obiectivă - și orice relații le pot obține prin șeful guvernului.-

Pe SANATESCU și pe RILCA GEORGESCU i-am găsit în această zi, în subsolul B.N.R.-ului, care mi-au cerut să-i țiu la curent tot timpul cu situația frontului și cu situația internă. MOCSONYI era cu SANATESCU cînd la B.N.R., cînd la Bolintinul din Vale, de unde lua tot ce era necesar să informeze pe MIHAI. Acesta se găsea refugiat la ferma colonelului PETRESCU Reșița (iunianist), situată în jud. Gorj.-

La 25 sau 26 august, SANATESCU îmi ordonă să pună la dispoziția lui ECK, un avion pentru a pleca la Istanbul. Ca însoțitor a fost dat DAN BRATLANU și cu o cerere pentru Comandan. American ca să bombardeze cu aviația lor, punctul de rezistență german de la Băneasa. La 28 sau 29 August a fost deci ultimul bombardament american pe teritoriul român.-

La 28 sau 29 august am predat generalului ALDEA, ministru de interne, toate lucrările și măsurile luate pentru a stăpîni ordinea internă. Aceasta s-a petrecut în Palatul Cantacuzino din Calea Victoriei.-

La începutul lui septembrie 1944, primesc ordinul de la SANATESCU de a-l vizita pe ION ANTONESCU și pe cei 3 arestați cu el. Tot prin dl.MAURER, îmi contact cu dl.EMIL BODNARAS, care mă conduce într-o vilă din cartierul Vatra Luminosă.- Toți erau mulțumiți de modul cum eram tratați.-

ION ANTONESCU era mulțumit că actul de la 23 August s-a făcut fără vărsare de sânge și regreta că nu s-a avansat încă din toamna anului 1943.-

La 4-5 sept. 1944, împreună cu col. CRISTEA Prefectul Poliției Capitalei, evacua personalul Legăției Germane în localul Liceului Mihai Viteazu. Cheile de la Legăția Germană le-am predat, conform ordinului lui BANATESCU, d-lui EMIL BODNARAS.-

La 5 sept. 1944, generalul RACOVITA ministrul de război, mi ordonă să plec la Paris, pentru a duce o acțiune de aducere în țară a elementelor franco-anglo-americane, care să contrabalanseze propaganda ce o va desfășura sovieticii pe teritoriul nostru.-

Am refuzat pe motiv că Minist. de Externe este în drept să facă acest lucru, dar trebuie ținut seamă de declarația misiunilor informative anglo-americane venite în țară, care au spus: Nu ne amestecăm în chestiunile dvs. ce le veți avea cu sovieticii. Ei sînt aliații noștri și Berlinul n-a căzut. Noi respectăm convențiile ce le avem.-

O asemenea acțiune nu ar fi fost privită de sovietici cu indiferență.-

A încercat să plece, chiar el generalul RACOVITA, însă anglo-americanii nu i-au dat aprobarea.-

- Tot generalul RACOVITA mi cere pe la 14-15 sept. 1944, să întocmesc un referat în care să-mi creiez un organ informativ prin care să verific bazele intenții ale noilor aliați față de România.-

La 19 sept. generalul RACOVITA numește pe col. LISSIEVICI I. ca șef al S.S.I.-ului și în locul meu ca ajutor pe CHINTESCU GHEORGHE.-

RACOVITA cere prin LISSIEVICI I. ca să urgentez referatul ordonat, însă nu l-am putut da decît pe la începutul lui oct. 1944. RACOVITA l-a aprobat, dar am refuzat aplicarea lui pe motiv: cascada evenimentelor politice făcea ca referatul să nu mai fie oportun - periculos, prin aceea că, colaborînd cu serviciile de informații anglo-americane și sovietice, să nu fim suspectați de spionaj.-

- Se aduce la S.S.I. col. POPOVICI ANTON ca înlocuitor al meu, urmînd să plec pe front.-

- Am întocmit cu ISSIRIȚOI I. toate lucrările necesare egalonului operativ al S.S.I.-ului ce urma să activeze pe frontul de Vest. Egalonul a fost constituit și trimis pe front cu lt.col. RUSSEU și POP CORNELI.-

Din cauza multiplicilor lucrări și a ne cunoașterii problemelor de col.POPOVICI, care trebuia să-l înlocuiască, am întreprins cu predecea pînă la 20-22 noiembrie 1944. La această dată, SAMARIESCU îmi comunică că la cererea lui dr.PETRU GROZA am fost dat ca director la cabinetul său.-

Întrevedere d-rul PETRU GROZA mă anunțea din 1933-1934, cu ocazia unui examen ce l-am dat în regiunea Deva. Apoi știa că eu am făcut referatul pentru eliberarea sa din închisoare și (ianuarie 1944) pe care ION ARONIESCU a scris: "Se aprobă". De altfel și dl.MIL BODHARAS mi-a comunicat că sînt mutat acolo, de fapt eram numai detașat.-

SAMARIESCU mă asigurase că în chestia frontului să nu am nici o grije, că se va menține vechea aprobare a lui ARONIESCU de sursire de front, "fiindcă rolul d-tale este cu mult mai mare și mai important decît al cărui de pe front". Această asigurare nu s-a respectat.-

Toți cei care nu cunoșteau aceste lucruri m-au susținut că sînt un oportunist, că am trecut în tabăra P.N.-ului, deoarece m-a costat avansarea și scoaterea din armată.-

Detorită faptului că oamenii politici nu înțelegeau noile vremuri, aveau loc numeroase manifestații care au dus la schimbările de guvern de la 4 noiembrie - apoi 6 dec. 1944 și la 6 martie 1945, de abia s-a ajuns la un guvern ce satisfăcea voința poporului.-

În zilele ce au precedat data de 6.III. 1945, au fost numeroase manifestații și în fața Palatului. La 3 sau 4 martie, manifestații au pătruns în Palat, ocazie a alarmat pe MIHAIL. Generalul IONESCU EMILIAN de la Palat, mi-a dat imediat telefon ca să intervin pentru scoaterea lor din Palat. Cu aprobarea Președintelui dr.PETRU GROZA, am luat cu mine pe magistratul lt.col. PARANIANU și m-am dus la Palat. Ochișor pe grilele Palatului am cerut manifestațiilor liniște și evacuarea Palatului când Mihail Va însuși pe dr.PETRU GROZA cu formarea Guvernului. Manifestanții s-au bucurat și au pătosit local.-

Pentru această intervenție, Palatul mi-a mulțumit, dar ea nu mi se datorează mie, ci d-rului PETRU GROZA.-

- 19 -

La 5 martie 1945, acesta este chemat la Palat de MIHAI, iar eu trebuia să-l însoțesc. La intrare în Palat am întâlnit pe MARIU și DINU BRATIANU ce eșeau și care mi-au comunicat că MIHAI a ajuns la formula unui guvern Groza. MIHAI înainte de a intra în cabinetul său unde se găsea dr. PETRU GROZA, a ținut să mă întrebe personal despre el și dacă într-adevăr are încrederea P.N.D.-ului. I-am răspuns destul de clar și asigurător că într-adevăr dr. PETRU GROZA este cel indicat. - Acesta, ieșit de la MIHAI, m-a îmbrățișat și promis că voi fi făcut general. -

Din cele de mai sus se desprinde evoluția politică a României din timpul războiului și cum au acționat oamenii politici. -

În ceea ce privește persoana mea am omis câteva lucruri pe care le voi relata, în cele ce urmează:

În cursul anului 1945 (ianuarie - februarie) sîntem informați că la Odesa s-au descoperit partizani în catacombe. -

Din cauza zeului depus de Inspec. General de Jand. G-ral ILIESCU, a comisarului șef IVASCU și a lt.col. PERJU, s-a atribuit meritul descoperirii S.S.I.-ului. Deși problema comunistă și legionară era dusă direct de EUGEN CRISTESCU și GR. PETROVICI, pentru stabilirea adevărului arăt: Din dec. 1942 Inspectoratul lui g-ral ILIESCU descoperă chestiunea O.B.C.M.-ului, care o preda apoi Pref. Odesa, ce delegă pe comisarul șef IVASCU cu cercetările. - Cei arestați erau în cartierul Sobotca și păziți de jandarmi. Lt.col. PERJU de la S.S.I., raportează la Centru despre cele de mai sus. EUGEN CRISTESCU îmi spune că îl roagă pe PERJU să trimită cât mai dese informații obținute de acest IVASCU, ceea ce i-am comunicat printr-o radiogramă. Constatînd că acolo este o întrecere pentru a obține merite, am cerut lui EUGEN CRISTESCU aprobarea ca lt.col. PERJU să facă un istoric cu acest caz al O.B.C.M.-ului. Acesta a fost amestecul meu și totuși mi s-a pus în sarcină mie toată chestiunea, care nu m-am clintit din București așa cum nu a făcut PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU. Cer audierea fostului Prefect de Odesa col. POPOVICI IULIAN, care cunoaște foarte bine acest caz. -

În urma referatului meu, prin care arătam că Transnistria urmează să devină un teatru de operații, din cauza înaintării sovietice, am reușit să aduc în țară circa 8-10.000 de evrei. -

D-ral FILDERMAN, președintele Comunității Evreiești, a fost adus de mine din Transnistria - ceea ce l-a determinat ca personal să vină să-mi mulțumească. -

RADU IEGGA poate mărturisi că am cerut și obținut scutirea de taxe și de muncă la secol de evrei. -

.//.

NICOLAE STANESCU ştie de aceste lucruri.--
DI. EMIL BOMBARIS, cărui îi se fixase domiciliu obil-
gator la Berlin în 1941, a fost sub cercetirea permanentă a mea,
în special anul 1943-1944. Germanii şi unii zeoşi politici,
dădau note despre activitatea sa clandestină la care am ră-
puns că este sub observarea noastră. Ştiam că sub numele de
Ing. OENUSU merge prin diferite şantiere şi localităţi pentru
propagandă.-- A oulminat însă când l-a-a atribuit constituirea
de petişani în Regiunea Iugoj-Caraş.--

Am cunoscut legătura sa cu BANATESCU şi Palatul, la
începutul lui august 1944 şi conform înţelegerii ce o aveam cu
HUGEN CRISTESCU, desinformam pe Germanii şi nu luam măsurile ce-
rate de accepţia.--

În toamna anului 1945, se descoperă de Siguranţa
Generală la Sibiu, o organizaţie comunistă. Aceştia o dădeau ca
cea mai mare organizaţie descoperită de ei.--

Directorul GH. RINZESCU, prieten şi informator al
lui HUGEN CRISTESCU, comunist personal acuzat descoperire.
HUGEN CRISTESCU îmi cere să întreb pe POP COHENI, rezidentul
de la Sibiu, despre ce este vorba şi să dau amănunte, întrucât
vide Consiliul de Ordine şi FUGEN CRISTESCU nu cunoaşte sufi-
cient ce este acolo.--

În fine, birourile de siguranţă de la Sibiu, Deva,
Alba Iulia, Făgăraş şi R. Vilcea, cercetează din ordinul Minister.
de Interne, cu uşile închise pe cei arestaţi şi îi trimitte în
judecătă. POP COHENI raportează ce l se aş de Chestura Sibiu --
deci nici un merit pentru el -- şi eu ştiu mai puţin pentru
S.S.I. recte HUGEN CRISTESCU. Dece sînt eu băgat -- cînd am cerut
acosterea din cauză a poetului HENRIU MIHAI şi a altor doi im-
plicati -- deci în sens favorabil a fost intervenţia mea.--

D-na CONSTANȚINESCU IASI a funcţionat la Cenzura
Correspondenţei Externe ce depindea de S.S.I., a fost menţinută
în serviciu, ştînd că o dăce grea împreună cu soţul său prof.
CONSTANȚINESCU IASI. M-am opus întotdeauna de s-1 cere infor-
maţii în schimbul serviciului -- deci ored că am fost şi de astă-
dată corect.--

HENY GAHER mi-a cerut să-1 scot pe soţul său SCARIE
PRODA din lagăr. Deşi nu-1 cunoşteam, m-am dus la PIKI VASILIU
şi am obţinut eliberarea.--

Idem a lui ALFONS MORHA, VLADIMIRESCU, etc.--
Deşi m-aş fi făcut vinovat de urmăriri, arestări şi
trimiteri în judecătă, desigur că magistratul mei ar fi fost

- 21 -

alături de mine în închisoare - însă ei au declarat că n-au primit asemenea ordine și sînt liberi.-

Apoi nu au fost crezut că EUGEN CRISTESCU și GR. PETROVICI au condus direct problema comunistă și legionară, iar eu numai formal pentru a induce pe germani în eroare și să nu-mi descopere adevărata mea preocupare și anume: procurarea tuturor datelor referitor la acțiunea germană pe teritoriul nostru.-

- identificarea unităților și formațiunilor sale.-
- identificarea și urmărirea activității organizațiilor hitleriste.-
- identificarea tuturor serviciilor de informații.
- dosar cu toate telefoanele trupelor și spionilor lor.
- desinformarea în tot ceea ce germanii cer, sau pentru camuflarea acțiunilor noastre interne.
- identificarea tuturor colaboraștilor în presă și economie, școală, etc.-

La începutul lui sept. și oct. 1944, epurările în departamente s-au făcut după datele culese de mine în decursul anilor 1941-1944.-

- idem în presă.
- Toți prietenii germanilor voiau să se facă cât mai utili lor și exagerau unele fapte, care nu erau plăcute lor.-

De exemplu: La Odessa se face înmormîntarea unui aviator sovietic căzut cu avionul său, dîndu-se onorurile militare. Generalul FRINCU a ținut o cuvîntare care preamărea eroismul aviatorului sovietic.- ION ANTONESCU inforsat de germani, voia să-l pedepsească. De abia au putut să arăt și să-l conving că generalul FRINCU a ținut cuvîntarea, dar a cerut și ostașilor noștri să fie ca și cei sovietici, - eroi pe cîmpul de luptă. Să lupte deci cu tot curejul pentru țara noastră. Din asta nu reese că este un procomunist.-

- Alt caz: În vara anului 1944 pe Valea Prahovei. Generalul SABATESCU însoțit de VASILIU RASCANU, făcea glume sau comunica că va forma un nou guvern în locul lui ION ANTONESCU. Prietenii germanilor fac cunoscut neștilor de această știre politică și von KILLINGHER cere sancționarea lui SABATESCU și VASILIU RASCANU.- Cum eram prins în lucrări multe, EUGEN CRISTESCU, din ordinul lui ION ANTONESCU, înmîrîncează pe GR. PETROVICI cu verificarea. Aceasta constată că informația germană este justă.-

- 22 -

EUGEN CRISTESCU de teamă, îmi dă spre verificare nota - pe care o prezint sub un aspect de glume și cancanuri.-

SANAPESCU era cunoscut ca un mare "cozeur", plin de spirit și și-a bătut joc de neamofili. VASILIU RASCANU n-a manifestat niciodată sentimente ostile lui ION ANTONESCU.-

Rezultatul: SANAPESCU a scâpat numai cu o observație de la generalul PANTAZI, iar VASILIU RASCANU nimic.-

Așa am înțeles să-mi apar pe toți, indiferent de coloratură politică, profesie sau origină, față de pretensiunile germane și unguri de severitatea cam exagerată a lui ION ANTONESCU.-

- În zilele de 24 și 25 august 1944, au apărut gărzile "Uniunii Patriotice" și ale "Frontului Patriotic". Toți oamenii politici și chiar militarii din guvern erau îngrijorați de apariția acestor gărzi și mă asaltau cu întrebări: "Ce scop au aceste gărzi?". I-am liniștit, comunicându-le că sînt bine venite și la măsurile luate de mine pentru consolidarea actului de la 23 August prin păstrarea ordinii și a liniștei, aceste gărzi completează foarte bine măsurile luate. Toste acțiunile făcute în interesul poporului trebuiesc primite cu plăcere.-

- Am omis cazul MOGSONY. L-am cunoscut inițial numai din surse, apoi după dosarul său de la S.S.I. întocmit de MORUZIE și care nu era pas într-o lumină favorabilă.- L-am cunoscut personal deabia pe la 26-27 august 1944, cînd m-a vizitat la biroul meu.-

Cu aprobarea generalului RACOVITA mi-a cerut să-i predau toate lucrările referitoare la Palat și în plus toate lucrările cu privire la eșirea României din război. Am cerut un răgaz de câteva zile pentru a scoate copii și a verifica dacă RACOVITA menține aprobarea. La câteva zile le-am predat în biroul meu d-lui IONESCU BALACEANU de la Palat.-

Pe la începutul lui sept. 1944, MOGSONYI mă vizitează din nou la birou și-mi cere personal ales, întîmci dorește să înființeze un serviciu de informații și de pază la Palat, deoarece nu mai vrea ca să pățească ca sub ION ANTONESCU, Palatul să rămînă fără informații. Deși l-am prezentat pe UNTAREANU (conspirativ ALBU), după cît îmi amintesc MOGSONYI a renunțat la acest proiect.-

Tot MOGSONYI mi-a cerut - tot cu aprobarea lui RACO-

VITA să-i dau tabele cu toți informatorii interni și externi. L-am obiectat că nu le pot da decât lui MIHAI personal sau lui RAOVITA, de la care le poate ridica - în orice caz de la mine nu.- MOCSONYI l-a pus pe NICULESCU BUZESTI Ministrul de Externe să-mi ceară aceste tabele. L-am refuzat și trimis pe LISSIEVICI I. la NICULESCU BUZESTI. Ancheta mi-a pus mie în sarcină că le-am dat. Nu stă în picioare această constatare, deoarece MOCSONYI nu ar mai fi apelat la NICULESCU BUZESTI să ceară aceste tabele dacă le-ar fi primit direct de la mine - și nici NICULESCU BUZESTI nu s-ar mai fi supărat când i l-am trimis pe LISSIEVICI I. dacă și el le-ar fi primit de la mine. Nici nu mai era nevoie să-l introduc pe LISSIEVICI I. în această chestiune, însă fiind o discuție, un litigiu prea mare, l-am băgat pe șeful serviciului în cauză. Resultatul este că nu a primit aceste tabele de la mine, probabil de la RAOVITA, dacă LISSIEVICI contestă că le-ar fi dat.-

După acest litigiu avut cu MOCSONYI n-am mai avut nici o legătură sau contact cu el.-

În ideea directoare că am răspuns la întrebarea pusă de D-vs., rog să binevoiți a aprecia dacă nu este cazul să revizuiți și situația mea în lumina adevărului nealterat și expus în cele de mai sus.-

Drept care dau prezenta declarație și o semnez cu înfățișare proprie.-

ss. Borcescu C. Traian

Gherla, 14 februarie 1962.-

TA/3 ex.

DECLARAȚIE

Subsemnatul BORGESCU C. TRAIAN, născut la 22 noiembrie 1899 în comuna Cireșani, Raionul Mînil, Regiunea Ploești, avînd ca părinți pe Constantin și Sultana, ambii decedați, cu ultimul domiciliu în București str. Cobîlcescu nr. 22, căsătorit, cu un copil, în prezent condamnat la "detențiune grea pe viață" la art. 193.-

Întrebat fiind asupra:

- epocii lui CAROL II-lea: a evoluției politice din 1938-1944; asupra aforărilor politice; a evenimentelor din jurul lui 23 August 1944-și de a descrie faptele și evenimentele reale- ca un spectator obiectiv, declar următoarele:

Prințul război mondial îl găsește în calitate de prinț moștenitor, scăpat de supravegherea severă a lui CAROL I. De acum începe să-și manifeste personalitatea sa, cu înclinațiuni neîngăduite pentru postul pe care hazardul îl dăruise.-

Era comandantul Batalionului Vinători Munte -nou înființat- la Tg. Neaș. Anturat de ofițerii săi și de cîteva personalități ale țirgușorului, CAROL o ducea într-o serie de beții -transformate în chiolhasuri cu femei- parcă țara nu era crotopită de germani. La Oituz, Mărești și Mărășești se hotăra soarta neamului.- Se scurtează de ZIZI LAMBRIKO, a cărei familie era în Roman și fugă cu ea la Odesa, unde se căsătorește, renunțînd la tron ca unul ce călcăse constituția țării.- Generalii SPRAȚILESCU și FRPALA îl readuc în țară pe bază de ordin. La Iași se anulează căsătoria și se acordă o subvenție anuală, prin care să-și asigure lui ZIZI LAMBRIKO și fiului lor, o viață la Paris în bune condițiuni.- Urmează campania din Ungaria, tot ca comandant al vinătorilor de munte. În orașul Mișcolț, notabilitățile orașului în frunte cu episcopul..... îl invită pe CAROL -prințul de coroană- la un banchet ce se da la ore.... CAROL cu entourageul său se încurcă într-un orașel f. apropiat, la o beție legendară- și vine la banchet după 24 de ore, în timp ce gazdele îl așteptau în cinută de rigoare. Episcopul spunea,

-cu un așa prinț de coroană- România va ajunge rău.- 273

Revenit în București se încurcă într-un amor și cu scrisorile respective, cu domnișoara PAVELESCU de la posta centrală București, de care îl descurcă palatul plătind suma de 5 milioane lei.-

În ideea politică ce exista în acea vreme, susținută de IONEL BRĂȚIANU, de a se asigura pacea în Balcani, se pune la cale căsătoriile dintre familiile domnitoare din Grecia, Jugoslavia și România. Astfel vedea: CAROL cu ELENA, ELISABETA cu diadonul Greciei și MARIOARA cu ALEXANDRU al Jugoslaviei. Se aștepta ca prin această căsătorie, CAROL să revină la sentimente mai bune. Deși din căsătoria cu ELENA avea pe MIHAI, CAROL persistă în ideea de a renunța la tron și la ELENA, plecând din țară. FERDINAND mai face o încercare de a-l abate pe CAROL de la această idee, trimițându-l într-o călătorie în jurul lumii, însoțit de generali: GAVANESCU și CONDIESCU. Totul a fost zadarnic. IONEL BRĂȚIANU intervine pentru legiferarea acestei dorințe de renunțare a lui CAROL, cu obligația din partea acestuia de a nu mai reveni în țară sub nici un nume.- Din 1925 se consideră ca șters pentru statul român. MIHAI preia prerogativele de moștenitor al tronului, dându-i-se și titlul de mare voevod de Alba Iulia.-

Este cunoscut de toți viața ce acest exprinț -sub numele de CARAIMAN- o ducea la Paris, în orgii și plin de datorii. Printre creditorii săi se află și un oarecare BARBU IONESCU, stabilit la Londra care se reîntoarce în țară după 1930, fără să renunșeze să obțină vreo favoare de la CAROL II.-

Singura salvare a lui CAROL II era să revină în țară, în care scop a lăst legături directe sau indirecte cu o serie de persoane politice din țară, prin care trata reîntoarcerea sa la tron. Cei care insistau mai mult erau creditorii săi, ce vroiau să-l vadă la tron, în scopul de a obține achitarea datoriilor. În plus, voia să-și formeze un capital propriu pentru zile rele. CAROL își formează un secretariat cu PUIU DUMITRESCU și stabilește legături: DINU CEZIANU, GATOTKY cu generali GAVRILA MARINESCU PAUL TEODORESCU cu însuși atașatul militar român la Paris -col. N. TATARANU etc. etc.- Dintre oamenii politici care vizitau Parisul în acea vreme a fost și GEORGE BRĂȚIANU, care fără știrea și aprobarea lui VINTILA BRĂȚIANU tratează cu CAROL II. Aceasta a constituit o surpriză dureroasă pentru VINTILA BRĂȚIANU, deoarece GH. BRĂȚIANU cunoștea testamentul tatălui său IONEL BRĂȚIANU, în

care prevedea de a nu se mai permite revenirea lui CAROL II în țară, fiindcă va aduce o mare nenorocire pentru țară. GH. BRĂȚIANU pe baza promisiunilor lui CAROL II, face ruptura în partidul liberal, sperând că va fi adus la putere. În fond, CAROL II urmărea slăbirea partidului liberal de care se temea.-

Partidul care era la putere, adică P.N.T., a intrat și el în legătură cu CAROL II: IULIU MANIU, care se credea un foarte abil politician, admite reîntoarcerea lui în țară, sperând să facă din CAROL II, ceea ce făcuse IONEL BRĂȚIANU cu FERDINAND, asigurând P.N.T. puterea în mod discreționar.-

IULIU MANIU a fost manevrat de CAROL II și tîrziu și-a dat seama că el este cel păcălit, CAROL II îi era superior din toate punctele de vedere și izolarea lui IULIU MANIU la Bădăcin nu l-a impresionat, căci a lucrat cum a vrut timp de 10 ani.-

Actul suirei pe tron a lui CAROL II, constituie de fapt o usurpare de la tron a propriului lui fiu. Guvernul luase act în 1925 de renunțarea sa, iar în 1927 la decesul lui FERDINAND, conform prevederilor constituționale din acea vreme, MIRAI este recunoscut legal la tron. Fiind minor, se instituie o regență compusă din trei persoane. Revenirea lui CAROL la renunțarea sa, după un interval de timp de 5 ani, nu poate fi valabilă, deoarece guvernul și parlamentul țării ratificase actele menționate mai sus.- CAROL a călcat constituția și aceasta era de abia începutul activității sale, iar partidele politice n-au luat atitudine, de teamă de a nu fi expuse să stea numai în opoziție.-

Din 1928, P.N.T. se instalează la putere după mari și zgomotoase manifestații politice. IULIU MANIU de abia reușise să-și căpătuiească partizanii săi politici și mai ales pe nepoții săi (ROMULUS și ZACHE BOILA, IONEL POP etc.). Tot în această perioadă se găseau în curs de a perfecta un mare contract cu uzinele cehoslovice "Skoda" pentru livrarea unui număr material de artilerie, necesar armatei noastre. Cu această ocazie CAROL a avut posibilitatea de a-și însuși un mare comision, depășind pe toți ceilalți politicieni ce tratau cu uzinele "Skoda".-

Reprezentantul uzinelor, un oarecare SELETZKY (nu-mi reamintesc exact numele) și-a dat seama că fără cointeresarea la comision a lui CAROL II, contractul nu se va putea executa, cu toate stăruințele nepoților lui IULIU MANIU. În acest scop, SELETZKY a deschis un cont serios sub numele lui "PALALAEBUS", dar a adus modificări în detrimentul calității materialului ce ni l-a livrat. Materialul inițial fabricat, care nu convenea Skodei să ni-l dea, din cauza marilor comisioane, acest inițial

material a fost vândut armatelor jugoslave și turce. S-a făcut²⁷⁵ mult caz pe chestiunea lui "PALALAEBUS", fiindcă nu se știa cine este și bănuelile cădeau asupra generalului SICA POPESCU, care era un om foarte corect și excelent tehnician. Acesta fusese comandantul C.1 A. Craiova și trăia modest în casa dotată a soției sale. A fost adus în M.A.N. ca secretar general și ca tehnicianul ce trebuia să doteze armata cu cel mai bun material de artilerie. Fiind criticat în parlament unde nu avea acces și fiind impresionat de debaterile violente ale doctorului N. LUPU, el se adresase ministrului său pentru a-i lua spărarea. Ministrul său de la departamentul M.A.N., care avea datoria morală de a lua apărarea, fiind în discuția generală vorba de onoarea unui mare ofițer, tehnician și subaltern al său direct, tace. Atunci cere audiență lui CAROL II pentru a dispune. Dar și el tace. SICA POPESCU a înțeles să tragă conștiințele, trăgându-și un foc de revolver.-

LEOVEANU, pe atunci colonel -secretarul lui SICA POPESCU spunea: Iași și spertării chefuesc, iar omul de cinste și mare capacitate tehnică trebuie să dispară.-

De asemenea și SELETZKY a tăcut, fiind că nu putea divulga cine este "PALALAEBUS".-

-La palat vine în vizită IRINA, sora ELENEI. CAROL nu perde ocazia de a se arăta mai intim decât obișnuit, ceea ce provoacă plecarea precipitată a IRINEI și supărarea definitivă a ELENEI. MIHAI, era copil mic, nu prea înțelegea cauza fricțiunilor dintre CAROL și ELENA. CAROL care cunoștea defectul de vorbire, timiditatea lui MIHAI, îi face o clasă cu cei mai buni copii din diferite părți ale țării și cu profesorii cei mai aleși. MIHAI ținea la casa sa pe care o considera ca o martiră, dar și la tatăl său pe care îl vedea cu ochi admiratori.-

-La Paris, doamna LUPESCU se impacienteză de atita așteptare și vine în țară, ajutată de PUIU DUMITRESCU. Se plînge lui CAROL că colonelul NIC. TATARANU a avut o atitudine de nepermisă intimitate față de ea, ceea ce atrage rechemarea de la Paris a lui TATARANU și trimiterea la comanda unei unități, din Bolgrad. CAROL numește pe prietenul său DINU GESIANU, ministru la Paris, apoi ambasador pînă în 1938, cînd este înlocuit.-

-La București, B.N.R.-ul constituia o atracție și interes pentru CAROL II. Din această cauză, guvernatorii care se perindau la conducerea acestei instituții bancare, trebuiau să fie persoane agreiate de CAROL, adică acei care se lăsau cu bani grei în visteria lui. Cazul BURILEANU este cunoscut. În timpul guvernării IORGA-ARGENTOIANU a avut loc conversiunea. Cu această ocazie CAROL II intervine personal la B.N.R. pentru a salva de la faliment

Banca Marmorosch-Blank, acordându-i lui ARISTIDE BLANK un împrumut de 500 milioane lei. O mare cotă din această sumă revenea lui CAROL II. -

276

- În perioada guvernării IORGA-ARGENTOLANU, România a trecut printr-o mare criză financiară, nemai fiind solvabilă de plata cuponului extern, la împrumuturile contractate anterior. Aducerea experților francezi ca CHARLES RIST și AUBOIN au impus soluții radicale. Sistemul de impunere și percepere a impozitelor direct trebuia revizuit. Marii bogătași ca doctor ANGHELESCU, MALAXA etc., plăteau la fisc sume derizorii față de averile lor. De asemenea politicienii nu plăteau decât foarte puțin, iar când partidul lor venea la putere - li amnestia - stit pentru infrecțiunea neplăteii cît și a suselor restante. Plățile la fisc apăsau pe salariați, care li se oprea direct din salariu și pe mici contribuabili (lunea suncitoare). Așa că în timpul IORGA-ARGENTOLANU, cînd MARMOROSCH-BLANK primea 500 milioane lei, salariații primeau bonuri în loc de salarii. Încă o incurie. Posturile de administratori financiari la stat se cumpărau, ei recuperîndu-și sumele înscuțit din ceea ce revenea de drept statului. Asistăm deci, cum statul era defraudat de proprii lui funcționari. -

Venirea lui MITITA CONSTANTINESCU ca guvernator al BNR-ului a însemnat o bună sfecere pentru CAROL II. Guvernatorii făceau orice pentru s-l satisfacă, în scopul de a obține postul de Ministru de Finanțe sau de a mai rămîne ce guvernatori ai BNR-ului. S-a interceptat o convorbire telefonică între MITITA CONSTANTINESCU și URDAREANU, mareșalul palatului, în care primul spunea: "să trăiești d-le mareșal, orice dorință a dvs. este ordin pentru mine". MITITA CONSTANTINESCU făcea orice, pentru a avea cale deschisă la CAROL. După 23 August 1944, retrage de peste tot volumul său oficial "le mi de dornie a lui CAROL II", ce să scoată volumul "URSS-ul continent" și să înființeze partidul democrat "Național-Popular". -

Un alt guvernator al BNR-ului MANOILESCU, avea o pregătire intelectuală foarte frumoasă, totuși un mare ambițios de a ocupa funcțiile cele mai mari în stat. El face parte din soci ce au susținut încă de la Paris pe CAROL. În plus, un mare afacerist, care în prezența lui întrecea pe CAROL, de aceea între ei, au fost întrerupte relațiile personale, un timp oarecare. Un grup de capitaliști italieni, care fugeau de MUSOLINI, au făcut oferte pentru deschiderea unor industrii în țară, însă din cauza comisiunelor exagerate, cerute de MANOILESCU, capitaliștii italieni au renunțat.

Profesorul NICOLAE IORGA, a confiat unui elev al său, că în timpul formării guvernului său, MANOILESCU i-a cerut plăcînd să-l numească și pe el ministru, ceea ce l-a impresionat în sîu. După un timp de ostrogîtare din partea lui CAROL II,

MANOILESCU este readus ca ministru, cu ocazia tratatului de la Viena, pentru cospromitere, căci împreună cu VALER POP semnează cedarea Ardealului de Nord.-

IULIU MANIU anunțase că odată venit la guvern, va trimite în judecată pe MANOILESCU și VALER POP, fiindcă au acceptat să primescă postul de ministru - semnând cedarea Ardealului de Nord. De asemenea pe GUTA TATARESCU pentru cedarea Basarabiei.-

CAROL II avind o inteligență nativă, la curent cu tot ce apărea în literatură și în tehnică, dublat și cu o ușurință în exprimare, înlătură cu ușurință opozițiile ce îi se creiau. Cînd a format F.R.N.-ul, a făcut în intenția de a desființa partidele politice, deci opoziția lui I. MANIU, BRĂTIENILOR și a legionarilor, pentru a rămîne stăpîn pe situație. Uniforma F.R.N.-ului a stîrnit opoziția lui C. ARGENTOIANU și N. IORGA. CAROL voia ca la defilarea F.R.N.-ului să arate poporului, că toți politicienii au aderat la această formulă - partid unic. Invită la palat pe C. ARGENTOIANU, îi oferă un decret de avansare la gradul de general doctor în armată, dar să între în camera alăturată pentru a îmbrăca uniformele care erau gata confecționate (și aceea de F.R.N.). - Cu profesorul N. IORGA a fost mai ușor, căci după ce l-a flatat ca om de geniu și asigurîndu-l că este rezerva sa politică, l-a convins să treacă în camera alăturată pentru a îmbrăca uniforma F.R.N.-ului. ION MIHALACHE și toți ceilalți politicieni mai mărunți au îmbrăcat uniforma, așa că pentru moment CAROL II a triumfat.-

CAROL II cunoștea pe toți din anturajul său ca oameni umiliți, slugarnici sau vanitoși, capabili de a face orice, pentru a ajunge miniștri. De aceea el îl slăgea după scopul pe care îl urmărea. CAROL II și-a permis să spună, că dacă ar comunica să vină în piața palatului, toți acei care doresc să fie prim ministru sau miniștri, însă desbrăcați, n-ar mai fi loc liber în toată această piață. CAROL II era și cinic.- Dar CAROL n-avea nici scopule, cînd urmărea bani sau valori. Pe un industriaș ESKENAZI, proprietarul unei fabrici de zahăr din Nordul Basarabiei, nu l-a lăsat, pînă nu i-a cedat o mare parte din acțiunile fabricii sale.-

În cheltueli era foarte reținut, avînd discuțiuni violente cu fratele său NICOLAE. În 1936 o asemenea discuție s degenerat într-o bătaie, cînd a fost nevoită să intervină mama lor MARIA. NICOLAE îndirjindu-se, scoate revolverul și

trage. Glonțul lovește pe MARIA, din care cauză după ²⁷⁸ cîtva timp ea moare, iar NICOLAE cu familia sa este isgonit din țară.-

Viața imorală a lui CAROL II nu prea era cunoscută. Imbrăcat în civil, singur la volan, în prima parte a nopții eșea din palat și remorca studente, domnișoare sau doamne din societatea mare bucureșteană, cu care se distra în seara respectivă.

Citeva figuri din camarila sa:

- ELENA LUPESCU zisă și "DOMNITA", avea salonul ei deschis, frecventat de toți acei care doreau să obțină o favoare de la CAROL II. Aici se jucau cărți pe sume mari și solicitanții vizitatori trebuiau să piardă ceva mai simțitor, pentru a obține favoarea. Inuși DUCA, șeful partidului național liberal, a fost consiliat să treacă pe la "DOMNITA", dacă vrea să fie prim ministru și numai așa a ajuns la putere. CAROL II se temea totuși de liberali și a fost bucuros cînd l-a găsit pe GUTA TATARESCU, omul care se preta la toate cererile sale.- MALAXA a obținut citeva contracte cu statul, tot prin acest salon al domniței, unde a lăsat sume mari de bani. De asemenea și AUSCHNITT. În călătoria cu yechtul "Luceafărul" pe Mediterana, ELENA LUPESCU o scapă pe doamna AUSCHNITT, care era invitată pe vas cu soțul său, de insistențele amoroase ale lui CAROL II, de frică să nu-și piardă locul. Doamna AUSCHNITT era de o frumusețe remarcabilă, iar soțul său a fost nevoit să o trimită în Spania cu micul lor copil. După un timp nu prea îndelungat, doamna AUSCHNITT dă divorț și se căsătorește cu un frumos și bogat spaniol. AUSCHNITT urmărit de neșansă, este arestat din ordinul lui CAROL II, fiind reținut pe la Malmezon și J1lava și scapă după ce cedează o sumă apreciabilă.-

- Un alt personaj al camarilei era URDAREANU. Inițial un om modest cu gradul de maior, șef al garajului ministerului Apărării Naționale și dat la palat pentru a pune la punct garajul regal, unde domnea o mare neregulă. URDAREANU deși fără merite deosebite, totuși lingușitor și insinuant devine esant discret și ciinele de pază al "domniței" și omul de mare încredere al lui CAROL. Pe baza acestor merite deosebite este scos de la garaj și adus la mareșalatul palatului. În 1936, îl avansează peste rîndul altor promoții, la gradul de Lt.colonel, ceea ce a produs mari nemulțumiri în armată. CAROL II de teamă, cheamă pe mareșalul AVERESCU să formeze un guvern, pentru a preîntîmpina eventualele nemulțumiri sau manifestări ale armatei.

AVERESCU cerînd răgaz 3 zile pentru a-și înmormînta pe soția sa CLOTILDA, la expirarea termenului, nu a mai fost pus în situația de a forma guvernul, fiindcă totul reîntrase în liniște. Toți care mergeau la CAROL II, făceau anticameră la URDAREANU, fiindcă știau că are mare influență pe lângă CAROL II și "domnița".-

- Un alt personaj cunoscut prin informațiile și intrigările sale a fost MISA MORUZOFF. Originar din raionul Tulcea, cu o slabă pregătire intelectuală, avînd numai cîteva clase de liceu, din comiser obscur ajunge șeful serviciului secret al armatei și omul lui CAROL II. Era dotat în schimb cu un talent remarcabil în materie de informații, dublat cu un spirit de aventură, intrigărie și să cîștige pe toți de care avea nevoie, prin cadourile mari ce le făcea. El se detașează cu serviciul secret de la Marele Stat Major, care îl stingherea în activitatea sa, la Ministerul Apărării Naționale cu ajutorul lui PAUL ANGELESCU, titularul departamentului și socotit ca un sprijinitor al său. MISA MORUZOFF devine o figură interesantă în cariera sa și îl vom vedea în desfășurarea evenimentelor ce au urmat. Fondurile mari de care dispunea nu erau numai cele care proveneau de la serviciul secret, ci și din tranzacțiile ce le făcea cu diferite servicii de informații străine pe baza materialului informativ de care dispunea. Din cauză că MISA MORUZOFF părăsise Marele Stat Major, în 1938 șeful secției II-a -MOLDOVANU AUREL cu STEFANESCU GH. și BORCESCU sînt nevoiți să organizeze cele 3 birouri statistice militare (București, Iași, Cluj), care să înlocuiască centrele și agenturile contrainformative ale serviciului secret din țară. În ceea ce privea informațiile externe, Marele Stat Major se mulțumea cu ceea ce mai dădea MORUZOFF, în plus cu ceea ce putea obține prin atașatii militari și rare ori de la Ministerul Afacerilor Străine.-

Incontestabil că politica internă a țării a fost dirijată direct de CAROL II, în timp ce în politica externă a indicat numai jaloanele mari de orientare, adică tot timpul alături de Franța și Anglia. Aceasta din cauză că în fruntea departamentului de la externe se găsea TITULESCU, un om de mare concepție politică europeană. Totuși lui CAROL II îi plăcea să-și aroge merite personale și în acest sector. Așa vedem cum în anul 1936, cu ocazia vizitei în țară a lui BARTU (BARTHOU) -

ministrul de externe al Franței - la banchetul ce s-a dat la Cercul Militar București, a avut loc o conversație intimă cu CAROL II. BARTHOU reține pe TITULESCU, ministru de externe al României în acea vreme, și îi comunică surprinderea sa, că politica externă a României este condusă de CAROL II și nu de dte. Cum TITULESCU nu era de acord cu afirmația lui CAROL, în plus și el un om cu demnitate, chiar la acel banchet, provoacă o conversație în trei, fiind de estă dată și CAROL II. Majestăte, ați făcut afirmația în fața colegului meu francez, că politica externă a României nu o conduc eu, ci majestatea voastră. Rog să precizați acest lucru. CAROL a fost foarte jenat și a găsit o formulă care-l satisfăcea pe TITULESCU. CAROL n-a uitat acest afront și se revanșează pe TITULESCU prin scoaterea sa de la Ministerul de Externe.-

TITULESCU se bazase în politica sa externă pe susținerea franco-engleză și implicit și pe cea americană. Creiază:
-misa înțelegere (Cehoslovacia, Jugoslavia, România) contra Ungariei.

-înțelegerea balcanică (Jugoslavia, Grecia, Turcia și România) contra Bulgariei. Nu se includea Albania ceea ce a dat posibilitate Italiei să o ocupe.-

Ambele pacte au fost răsturnate de acțiunea Germaniei, care nu-și uitase aliatale din 1914-1918. Totuși pactele ar fi fost viabile, dacă susținerea franco-engleză ar fi fost promptă.-

Tot în perioada sa de timp, are loc procesul optanților maghiari, care constituie un succes pentru TITULESCU. În fond România a fost nevoită să despăgubească pe latifundiarii maghiari absenteiști pentru moșiile ce au fost împărțite la țărani români și maghiari.-

În 1936, când TITULESCU era și președinte al Ligii Națiunilor la Geneva, cere în numele României aplicarea de sancțiuni Italiei ce provocase războiul contra Abisiniei. TITULESCU a fost criticat că prin această atitudine a sa, România a pierdut simpatia Italiei și că s-a dat ocazie Ungariei să se ridice politicește în fața Italiei în detrimentul nostru. În plus Italia mai datora recunoștință Ungariei pentru că îi furnizase toate produsele petrolifere și cerealele necesare susținerii războiului în Abisinia. Cum Ungaria le procura din România, ea a realizat nu numai avantaje politice, dar și avantaje materiale, ce au rezultat din diferența de prețuri.

Deci criticile contra lui TITULESCU erau foarte susținute.-

TITULESCU reușește tot în acest an, să obțină un mare succes prin încheierea tratatului cu LITVINOFF - reprezentantul URSS-ului la Liga Națiunilor și ministru de externe al URSS-ului. TITULESCU obține prin acest tratat o recunoaștere binevoitoare asupra frontierei de Est, dar ceea ce interesa mai mult era reluarea legăturilor diplomatice și comerciale cu URSS-ul. După un interval de timp, destul de mare, se restabilesc legăturile de prietenie cu acest mare popor.-

Conform directivei date de aliații săi din Apus, România intra în cordonul sanitar în jurul URSS-ului împreună cu Finlanda, Țările Baltice și cu Polonia. TITULESCU prin încheierea acestui pact cu LITVINOFF calcă directiva franco-inglesă și cade în disgrafia acestora, care l-au părăsit. De aceea CAROL II l-a putut înlocui, revanșându-se pentru afrontul cu BARTHO.-

-Instituția de bază a armatei -Marele Stat Major- funcționează în condițiuni optime. În 1935 începe să-și face stagiul prima serie de absolvenți ai școlii superioare de război care de abia la începutul anului 6 își luau brevetul de stat-major. Pentru lumea de afară, ofițerii Marelui Stat Major apăreau sub aspectul de oameni distanți, încrezuți, în realitate erau preocupați de problemele militare ce erau la ordinea zilei. În 1936 era disputa franceză -arma blindată sau să-și creieze linia Maginot. În Franța s-a învins cei ce susțineau creieria liniei Maginot, considerând-o ca inexpugnabilă. La noi s-a învins cei ce susțineau arma blindată, deoarece germanii puneau accent pe ea, lăsând linia Sigfried pe linia două.-

Prin preocupările ce reveneau Marelui Stat Major, era și aceea de a pregăti manevrele mari de toamnă, în raport de obiectivele ce le urmăreau. În 1937, aceste manevre au fost la Cincul Mare. Cu această ocazie, colonelul N.TATARANU este adus din surghiun și pus la comandă, având ca șef de stat major pe BORDESCU. Manevra fiind reușită, TATARANU este avansat la gradul de general și mutat în București.-

În regiunea petroliferă starea de asediu din 1936. Comandantul marelui unități era TRAIAN GRIGORESCU, având în statul său maior pe: GH.MARINESCU, BORDESCU, V.IONESCU și MAINESCU. GRIGORESCU fiind sesizat că între subordonați sunt mari nemulțumiri, ordonă lui BORDESCU să viziteze câteva întreprinderi industriale. Acesta constată:

- La fabrica de faianță și ceramică (Bariera Gispinei), lucrătorii lucrează în condițiuni lamentabile. În hala de lucru,

un praf imens și dens împiedica să vezi pe muncitorii aflați la o distanță mai mare de un metru. Praful era inhalat de toți, neavînd altă aerisire decît ușa de intrare. Un closet comun (femei și bărbați), pe scînduri nefixate. Infermerie sau asistență medicală nici vorbă.-

-La rafinăriile "Astra Romîna", "Unirea" și "Teleajen" situația era mai bună, însă salariile erau mici, iar asistența medicală pentru familii inexistentă. În jurul tuturor fabricilor numai cîrciumi, nici un local de cultură (bibliotecă, cinema) sau teren de sport.-

TRAIAN GRIGORESCU convoacă un consiliu de colaborare, la care invită și pe toți patronii marilor întreprinderi, căora le expune cele constatate de comandament la unele întreprinderi și îi obligă:

- pe cel de la fabrica de faianță să pună imediat ventilatoare și aspiratoare de praf; să facă closete separate pentru femei și bărbați dar solide, nu ca acum cu riscul de a cădea în murdăria closetului; să angajeze de urgență un medic și să facă un cabinet medical pentru a putea fi văzuți și tratați muncitorii.-

- roagă pe toți patronii să îmbunătățească pe cît posibil plata orelor de muncă și în special plata orelor suplimentare. De asemenea asistența medicală și pentru familia muncitorului.-

Pentru a-i scoate pe muncitori din cîrciumi, ar trebui create biblioteci. Comandamentul va invita pe patronii de cinematografe spre a-i ruga să acorde o reducere de 50% pentru muncitori și familiilor lor, exceptînd zilele de sărbători.-

Situația muncitorilor s-a raportat primului ministru GUTA TATARASCU și miniștrilor de la muncă și sănătate, arătînd starea de lucruri constatată de comandament și cerînd să se ia măsuri.-

BORCESCU este mutat, pe data de 1 octombrie 1938 la Marele Stat Major în cadrul Secției II-e, ocupîndu-se cu birourile statistice militare și cu contraspionajul. După propunerea lui PETRESCU, mai vechi și cu pretenții, obține mutarea pe rînd a ofițerilor ce-l incomodau pe CAPATINA AUREL și RADULESCU OCT. În primăvara lui 1941, PETRESCU cere lui BORCESCU să-i cedeze diurnele ce le încasa de la societatea de telefoane și de la comisia de pașapoarte ca delegat al Marelui Stat Major, în comisiunile ce se întruneau odată la uns sau

două săptămâni, timp de una sau două ore. BORCESCU refuzând, începe lucrătura. PETRESCU face un referat prin care cere desființarea problemei contraspionajului din Marele Stat Major, deoarece serviciul secret se ocupă de această chestiune. Marele Stat Major nu trebuie încărcat cu lucrări ce pot fi făcute de alte servicii sau instituții. Astfel se obține punerea ca disponibil a lui BORCESCU și apoi mutarea la Divizia 7-a infanterie. Cu toate protestele lui BORCESCU că Marele Stat Major nu poate rămâne fără un organ central de conducere al contraspionajului, în plus în unitățile armatei serviciul secret nu avea acces, decât prin Marele Stat Major, nu s-a mai revenit la măsura lustră. Motivul că războiul bate la ușă și nu trebuie să ne îngreunăm munca. De fapt tocmai în această situație contraspionajul avea activitate mai intensă.-

Din întâmplare, EUGEN CRISTESCU ia cunoștință de cele de mai sus, prin RADULESCU zis SITA și intervine ca BORCESCU să fie detașat la S.S.I.- Această cerere este aprobată de ION ANTONESCU.-

-Politica internă ia un aspect deosebit prin declanșarea asasinatelor legionare. Ele încep cu fostul prim ministru DUCA, apoi cu STELESOU etc etc, ceea ce impresionează pe CAROL și opinia publică. Incidentul dintre CORNELIU CODREANU și profesorul N. IORGA, ce a avut loc la Brașov, s-a soldat cu condamnarea lui CORNELIU CODREANU. Această condamnare atrage ura legionarilor contra lui NIC. IORGA.-

CAROL II, care nu părea mulțumit de această situație, hotărăște suprimarea lui CORNELIU CODREANU, crezând că prin dispariția lui va desființa total această grupare politică. CAROL II a vrut la început să anihileze mișcarea legionară și să capteze simpatia Germaniei hitleriste, prin aducerea la guvern a coaliției GOGA-CUZA, dar n-a reușit.- Guvernul n-a durat decât 38-40 zile, fiind înlocuit cu guvernul F.R.N.-ului, condus de ARMAND CALINESCU. Moartea lui GOGA, după reîntoarcerea din Germania a fost suspectă. Se zice că doamna VETURIA GOGA n-a fost străină de decesul soțului ei și marea îndoliată a fost dată mai tirziu în grija lui ION ANTONESCU.-

CAROL II îngrijorat de situația internă cîșt și de cea externă pleacă la Paris și apoi la Londra. Pe peronul gării din Londra, regele Angliei îmbrășșt modest, înconjurat de cîștiva miniștri, așteptau îngrijorați pe cel anunțat. Din

vagon coboară un cavaler cu chivără împărătească, cu manta albă de cavaler al ordinului "Mihai Viteazul", cu cisme trecute de genunchi - CAROL II. Impresia celor de pe peron nu a fost plăcută, fiindcă nu cadra cu situația și nici cu proporția țărilor respective.- CAROL n-a putut obține decât bani pentru fortificarea frontierelor țării sale. De aici, CAROL face o vizită și în Germania, la Bergenstadt (reședința de vară a lui HITLER), pentru a oferi o neutralitate binevoitoare a României, în schimb să fie ferită de virtejul evenimentelor. HITLER cere denunțarea tratatelor cu apusul și intrarea României în Axă. CAROL cere timp pentru a se consulta și cu guvernul său. Ajuns în țară, răspunde în scris, că nu poate accepta propunerea germană.-

În timpul acestei vizite a lui CAROL II, ARMAND CALINESCU trebuia să-l execute pe CORNELIU CODREANU, crezând că prin aceasta va distruge întreaga mișcare legionară. ARMAND CALINESCU ezita, ca și GOGA înaintea lui, însă CAROL reîntors în țară se supără că întâmpină greutăți și în interior. Cere din nou lui ARMAND CALINESCU să-și execute misiunea pe timpul vizitei sale la Varșovia, ca să se dea impresia că el este străin de ceea ce se întâmplă în țară. ARMAND CALINESCU acceptă și se pretează la dorința (ordinul) lui CAROL II, și-l ucide pe CORNELIU CODREANU.-

O echipă legionară condusă de TRAIAN BOERU, ucide pe ARMAND CALINESCU, în apropierea casei sale pe B-dul Ardealului în timpul când se întorcea de la Președinția Consiliului de Miniștri, răzbunându-se de asasinarea șefului lor.-

RUSESCU de la palat cere prin telefon la Marele Stat Major relații, fiindcă crima avusese loc, nu departe de locul său. Ofițerul de serviciu raportează: nu avem amănunte. Am trimis la fața locului un ofițer. Am comunicat și Prefecturii Poliției Capitalei despre cele întâmplate. În același timp, echipa asasină comunica de la Radiodifuziune (str. Popov fost Berhelot) uciderea lui ARMAND CALINESCU, după care au fugit. Poliția a reușit să prindă o parte din asasini și să-i execute chiar pe locul crimei, lăsând cadavrele pe loc. CAROL II aduce pe ARGESANU, zis GHITA OSTASU la putere și dă ordinul de represalii. Trebuiau ca în toate ospitalele de județ să execute câte trei legionari din cei mai sarcanți sau mai periculoși, fără justiție. Această nerespectare a legilor justiției atât de legionari cât și de șeful statului CAROL II, au provocat mari

nesulțumiri în păturile largi ale poporului. Străinătatea ne considera ca o țară din jungla africană.-

Vine anul 1939. Cercurile politice și militare discută despre evenimentele externe. Concluzia generală era că ciocnirea dintre Germania hitleristă și Uniunea Sovietică este inevitabilă.-

România trebuie să depună toate eforturile pentru a rămâne neutră, fiind prea mică față de cei doi parteneri și fără dorinți de expansiune spre Est.-

Acțiunea bulgară era criticată din punct de vedere al pretențiilor absurde asupra Cadrilaterului. În 1877-78 i s-a oferit României cadrilaterul Rusciuk-Susla-Varna chiar de Rusia și Germania, însă România a refuzat cedându-l Bulgariei, care de abia atunci lua forma de stat. România s-a mulțumit cu un cadrilater mai mic și luat de abia în 1912-1913. Apoi, tendința tuturor popoarelor este de a merge spre sud, spre apele albastre ale Mediteranei, nușii bulgarii o iau spre nord. Egirea la Marea Egee și Mediterană era mult mai importantă pentru Bulgaria și ar fi oferit și României alte perspective.-

Acțiunea revizionistă maghiară agitată de grofii lor, era pornită pentru a-și salva propriile lor latifundii. O acțiune militară ungară, contra noastră, fără sprijinul altei puteri, desigur că n-ar fi avut nici o șansă. Intervenția germană în favoarea Ungariei și a Bulgariei, neuitatele ei aliate din 1914-1918, a răsturnat toate calculele politice și militare.-

În iarna 1940-1941, de asemenea vii comentarii pe tema războiului germano-sovietic.-

În Marele Stat Major, marea majoritate a ofițerilor susțineau că germanii în 3 luni vor doborî Uniunea Sovietică. Puțini erau care susțineau că Uniunea Sovietică este un popor mare, întins pe o suprafață enormă, -pe două continente- ceea ce va lungi enorm liniile de comunicații și de aprovizionare. Va fi nevoie de noi baze succesive, condiționate de linii de comunicații perpendiculare pe linia frontului etc. etc. și ce mai trebuie reținut este armata sovietică, care este foarte bine instruită.-

România după ce a fost ciopârțită de germani, n-are ce căuta alături de ei în război contra Uniunii Sovietice, fiindcă războiul trebuie considerat ca și pierdut. Prin sus-

ținătorii acestor idei erau doar: ZAMFIRESCU, HANONESCU, BORCESCU, CIOBANU, DRAGODANESCU și încă 3 sau 4 ofițeri.-

Situația internă devenea din ce în ce mai grea, iar CAROL II încerca fel de fel de formule pentru guvernare, dar nu reușea. La această stare de lucruri contribuia numai situația grea externă. Încă din 1936, Franța ne-a făcut cunoscut, că datorită situației ei interne, nu-și poate onora angajamentele luate pentru securitatea României. Anglia nu ne-a putut oferi decât credite pentru fortificarea frontierelor de West și Est. Vizita lui CAROL în Anglia, n-a putut obține mai mult. Vizita lui CAROL în Germania s-a soldat cu insucces, deoarece:

- intern - legionarii erau susținuți de germani;
- iar extern - Ungaria și Bulgaria își formulau revendicări teritoriale, susținuți tot de germani.-

Tot în acest an -1939- se produc o serie de incidente de frontieră, care determină mari concentrări de trupe. De asemenea se descoperă în partea de vest a Ardealului și în special în bisericile romano-catolice și calvine, un numeros material de propagandă iredentistă și numeros armament, în care au fost implicați și numeroși preoți. PAPA a intervenit stăruitor pentru salvarea lor. Evenimentele se precipită și România este nevoită - sub presiune germană- să cedeze inițial Bulgariei cadrilaterul Silistra-Turtucaia-Balcic-Ekrene;

-apoi Ardealul de Nord și în fine Basarabia.-

Deși GUTA TATARASCU, reședus la guvern, spunea că nu va ceda nici o brezică de pământ, iar CAROL II scria pe harta țării la Sud, West și Est - ne voi bate - totuși ea fost nevoiți să cedăm fără rezistență. Apusul nu putea da nici un ajutor.-

La începutul lui septembrie 1940 - CAROL II încearcă o împăcare cu IULIU MANIU și DINU BRĂTIANU. Aceștia refuză. MISA MORUZOFF propune lui CAROL II un om tare, care va putea domina situația, pe ION ANTONESCU, fost în guvernul GOGA-CUZA și acum închis la Bistrița. CAROL mai încearcă, convocând un consiliu cu intimii săi și deși generalii adjutanți MIHAIL și PAUL TRODOBESCU, ba, chiar și URDAREANU se oferă să forțeze guvernul, CAROL își dă seama de situație și acceptă sugestia lui MISA MORUZOFF. Se hotărăște aducerea lui ION ANTONESCU de la Bistrița. ÎCA ANTONESCU se duce pentru a-l însoți pe ION ANTONESCU până la București, în care timp îl pune la curent cu toată situația internă și externă. ION ANTONESCU se prezintă la

palat la 3 sau 4 septembrie (1940). Intrebat de CAROL II, dacă față de situația existentă își ia răspunderea formării unui guvern, ION ANTONESCU răspunde afirmativ. Cere însă să-i permită să ia contact cu IULIU MANIU, DINU BRATTIANU și cu HORIA SIMA, șeful mișcării legionare și pe a cărei organizație se sprijină. La a doua prezentare va veni însoțit de HORIA SIMA. Toți cei menționați mai sus au cerut stăruitor ca întâi să abdice CAROL II și apoi să ajute pe ION ANTONESCU în formarea guvernului. În ziua de 5 septembrie ION ANTONESCU însoțit de HORIA SIMA se prezintă lui CAROL II, căruia îi condiționează formarea guvernului de abdicarea sa. Acesta surprins, răspunde că va reexamina situația și a doua zi, 6 septembrie la ora ... să vină pentru a primi răspunsul. A doua zi, CAROL II comunică lui ION ANTONESCU că acceptă abdicarea în favoarea lui MIRAI și-l însărcinează cu formarea guvernului. ION ANTONESCU și-a luat obligația, ca să asigure plecarea nestingherită din țară a lui CAROL, "Domniței" și URDAREANU.-

-Abdicarea lui CAROL II a produs comentarii în toate cercurile:

- acest act se repercutează asupra întregii dinastii;
- sau numai la persoana celui ce a abdicat.

MIRAI era de fapt și în drept, alesul la tron, după decesul lui FERDINAND (1927), act recunoscut și proclamat de guvernul și parlamentul din acea vreme. CAROL a fost numai un usurpator și cum a venit așa a plecat. Constituția din 1923 prevedea continuitatea la tron, așa că MIRAI era considerat la locul său.-

După sistemul lui FRANCO, ION ANTONESCU își arogă anumite drepturi, ce reveneau tronului, luându-și titlul de conducător al Statului. Putea să înlăture definitiv dinastia, dar n-a făcut-o. ION ANTONESCU urmărea să fie sigur pe guvernare, așa că să excludă orice surpriză de înlăturare din partea lui MIRAI și a clipei sale.- În al doilea rând, arasta să fie în ziua sa, prin dreptul de a scuna decretule de avansări. Si în fine, de a înlătura pe toți cei ce erau înaintea sa la anar, pregătindu-și astfel autoavansarea la gredul de "mareșal".-

- Un scurt consiliu la Ministerul de Interne. ION ANTONESCU, POPESCU DAVID și JACK POPESCU, hotărâse amănuntele plecării trenului regal, care trebuia să se facă în cel mai mare secret.

Ulterior, sînt chemați: inspectorul PAVELESCU cel ce conducea locomotiva, SACHELARIE VLADIMIR comandantul legiunii de jandarmi C.F.R., colonelul DRAGOMIR ce însoțea cu generalul POPESCU DAVID -ministru de interne- trenul regal pînă la frontieră și PÎRÎIANU inspectorul general al jandarmeriei, cărora li se fixează misiunea ce le revine. Gările Cotroceni și Mogoșoaia, Nord și Est sînt anunțate că un tren special va pleca din stația respectivă cu ministrul de interne, în strict secret.-

În noaptea de 6 spre 7 septembrie pe la ora 23,10 iese din curtea palatului o mașină cu doi civili cu ochelari, în mare viteză, la volan MIHAI. Neobservați se duc la gara Mogoșoaia și în virtutea vitezei intră în rondul gării. Se sude plăciturile de mitralieră -gata de tragere- crezînd că în viteză nebună nu poate să fie decît o mașină cu legionari.

La 23,35 CAROL și MIHAI ajung la peron, se îmbrățișează, se despart. CAROL se suie în vagon și întrebă dacă "domnișe" a sosit. La ora 24 trenul pleacă, spre o destinație necunoscută celor din stația Mogoșoaia.-

În dimineața de 7 septembrie, legionarii se trezesc și încearcă să le dea de urmă. Verifică direcțiile: București-Plocești-Brașov-Cluj-Oradea și București-Pitești-Craiova-Timișoara-Jimbolia. După mult efort, află că trenul a trecut de Turnu Severin și merge în viteză spre Timișoara. Legionarii se concentrează în toate stațiile dintre Timișoara și Jimbolia, cu maximum de forțe în gara Timișoara, unde trenul era anunțat că va opri pentru două minute pe linia întâia, atît cît să-i asigure o ieșire urgentă spre Jimbolia.- Nu știa decît șeful de stație, șeful mișcării și ofițerul de la legiunea de jandarmi C.F.R., care își aduseseră tot efectivul pentru pasă

liniei întâia. Intervine JACK POPESCU subsecretarul de stat de la interne, care aflase de preparativele legionarilor și cere directorului general al C.F.R.-ului ORZERANU, să oprească trenul special la Lugoj. JACK POPESCU comunică la telefon lui DAVID POPESCU și lui PAVELESCU inspector și mecanic al locomotivei, pericolul ce-i așteaptă și le ordonă:

- "La Tinișoara intrați cu viteză oarecum redusă pe linia patra și apoi cu maximum de viteză prin gară spre Jimbolia".

În gara Tinișoara, legionarii barase linia întâia cu peste 1000 de oameni, copleșind total pe jandarmii ce păzeau linia. Șeful de mișcare și ofițerul de jandarmi C.F.R. erau singurii care cunoșteau manevra cu linia patra.-

Fără știința legionarilor, se lasă liberă linia patra, astfel că la intrarea trenului în stație, dădea impresia de încetinire de viteză, și locomotive apucând pe linia patra, trecu rapid prin fața celor 1000 de legionari surprinși (păcăliți). Unii scot revolverele și trag cu furie în trenul ce fugea. Legionarii se reped imediat la telefoanele din gară și ordonă celor din stațiile intermediare inclusiv Jimbolia, să tragă în plin, fiindcă trenul nu oprește și trebuie ucisii toți cei ce sînt în el.-

La Jimbolia trenul trece val-virtej peste bariera de frontieră. Grănicerii jugoslavi alarmați înconjoară trenul, care era tot ciuruit de gloanțe. Ocupanții trenului se culseseră cu burta pe podeșus vagoanelor. CAROL și "domnița" au scăpat culcați în băi. Coboră din tren: POPESCU DAVID, ministrul de interne, colonelul DRAGOMIR și garda trenului cupusă din jandarmi, bucuroși că au scăpat din focurile legionarilor.-

Așa se încheie domnia lui CAROL II în Țara Românească.-

- Guvernul ION ANTONESCU se formează după 15 septembrie, deoarece IULIU MANIU și DINU BRATIANU refuză, spunînd că

ION ANTONESCU sprijindu-se pe mișcarea legionară nu mai are nevoie de concursul lor, și deci de participare la guvern. Își iau obligația să aibă o atitudine binevoitoare și când va fi nevoie îi vor da și ajutor.-

După rebeliunea din ianuarie 1941, șefii partidelor istorice îi oferă lui ION ANTONESCU specialiștii lor.-

Instaurată la putere mișcarea legionară, începe să deslănțuie o serie de acțiuni teroriste, mai ales asupra populației evreiești. Incep așa zisă campanie de rominizare a comerțului evreesc, la început prin devastări și furturi, apoi luând magazinele cu totul, distribuindu-le partizanilor care credeau că pot continua secol comerț. Șeful necontestat al mișcării legionare era HORIA SIMA, vicepreședinte al consiliului de miniștri, însoțit de: PETROVICESCU-ministru de interne; IASINSKY-ministru sănătății; HORIA COSMOVICI, RADU BUDISTEANU, CONSTANT etc.,-iar la Direcția Generală a Poliției și Siguranței de stat- GHICA; la Prefectura Poliției Capitalei- colonel ZAVOLANU.-

ION ANTONESCU se sprijinea pe MIHAI zis ICA ANTONESCU- fostul șef al tineretului național liberal georgist, pe câțiva generali și în plus întreaga armată.-

MISA MORUZOFF văzând turnura evenimentelor, pleacă în Germania pentru a lua instrucțiuni de la "Gestapou" cu care lucrea încă de mult timp. Se reîntoarce în țară în cursul lunii octombrie 1940. Subalternii săi de la serviciul secret, colonel NICANDRU C. și alții îi ies în întâmpinare la frontieră și sfătuiesc pe MORUZOFF să se întoarcă în Germania, deoarece legionarii vor să-l aresteze. Scoțându-se tare pe situație, deoarece făcuse legionarilor mari avantaje, dându-le importante ajutoare bănești, îi scutise de concentrări, mobilizându-l pe loc chiar în cadrele serviciului secret, refuză sfatul subalternilor săi și vine la București. Imediat a fost arestat și dus la Jilava cu un grup de circa 70 de persoane, printre care erau: GH. ARGESANU-foșt prim-ministru; IAMANDI-foșt ministru de interne; GAVRILA MARINESCU-foșt prefect al pol. capitalei; MIKI ȘTEFANESCU-foșt subdirectorul general al poliției etc.etc.-

ION ANTONESCU numește la serviciul secret pe: colonel NICOLAIDE, care stă numai o lună; colonel VLĂDESCU NIC., care moare; colonel CORBIE RADU-suspectat de legionarism este schimbat în decembrie 1940 cu EUGEN CRISTESCU susținut de ICA ANTONESCU. Cine era EUGEN CRISTESCU? Originar din jud. Bacău, familie modestă

total învățator, iar mama sa evreică creștinată. Face seminarul, dă diferența de liceu și apoi absolvă facultatea de drept. Deci bine pregătit ca intelect, inteligent și prezentabil, intră în direcțiunea generală a poliției cu ajutorul soției directorului general al poliției din acea vreme PANAITESCU, de a cărei simpatie se bucura. Datorită acestui fapt avansează mai repede și este păstrat tot timpul în centrală. Devine un foarte bun profesionist și apreciat de toți polițiștii. Ascensiunea lui provoacă însă invidia lui MISA MORUZOFF și a lui VINTILA IONESCU, care era socotit asul poliției. EUGEN CRISTESCU datorită relațiilor politice și de rudenie cu CERBAT, fost director general al poliției, reușește să se afirme și să se mențină în poliție până în 1940, când prin GEORGE BRATIANU este prezentat lui MIHAI (ICA) ANTONESCU și ION ANTONESCU. Se evidențiază în lupta dusă contra legionarilor, dând toate informațiile despre mișcare și contribuind la distrugerea ei. Este ajutat tot timpul de vărul său GR. PETROVICI, care n-avea decât patru clase de seminar, însă cu înclinații de a deveni un bun polițist. Ceea ce îl caracteriza era răutatea. EUGEN CRISTESCU avea mare încredere în el, trimițându-l numai pe el în Germania pentru verificarea situației legionarilor. De asemenea la Tg. Jiu pentru comuniști și legătura cu informatorul lor BURNSSTEIN.-

EUGEN CRISTESCU se atașează complet de ICA ANTONESCU, deoarece spera ca prin acesta să ajungă ministru al informațiilor. Pe EUGEN CRISTESCU îl vom mai vedea în decursul evenimentelor politice.-

ION ANTONESCU, la toate consiliile de miniștri, cerea lui HORIA SIMA să tempereze acțiunea legionarilor săi, dar acesta răspundea stereotip "voi lua măsuri".-

Asasinarea lui NICOLAE IORGA și VIRGIL MAGRANU a produs vii comentarii în toate cercurile politice și diplomatice. În diferite țări un număr de 54 universități au arborat drapelul îndoliat pentru moartea celor doi profesori și în special a lui N. IORGA, în timp ce universitățile noastre i-au ignorat.- Când s-a produs arestarea marilor politicieni ca: GUTA TATARASCU, C. ARGESTOIANU etc.etc., ION ANTONESCU a trimis de grabă pe deputatul său colonel RIOSERANU-subsecretar de stat la interne-ca să-l scoată de la prefectura poliției capitalei de teamă să nu fie asasinați. RIOSERANU un om de curaj, s-a dus singur la prefectura poliției capitalei și a scos pe toți politicienii închiși.-

-Războiul în vest continuă însă cu intensitate redusă. Germanii obținuseră victorii ușoare, iar pe englezi îi gonise de pe continent, în celebra luptă de la Dunquerque. Întrebarea era: germanii debarcă în Anglia sau vor ataca URSS-ul. Debarcarea în Anglia era foarte grea și apoi nu aducea sfârșitul războiului. Comanda și guvernul englez erau pregătiți pentru evacuare în Canada, așa că războiul continua. Germanii se vor mulțumi că sînt stăpîni pe continent și vor căuta să lichideze cu URSS-ul.

Unii militari germani susțineau: Anglia va fi doborâtă după ce vor ocupa Ouzul, Irakul și India, dar întîi să termine cu URSS-ul. Anglia nu s-a intimidat și continua războiul oriunde putea lovi pe germani.-

-Vasul englez "Termonde" încărcat cu ciment și pietriș, trebuia să estupe canalul de la Porțile de Fer (Dunăre) și să împiedice navigația pe Dunăre. Încercarea a fost descoperită la timp și vasul reținut la Giurgiu.-

În cursul lunii octombrie 1940, ION ANTONESCU face o primă vizită lui HITLER, lăsînd în locul său pe HORIA SIMA, ca semn de încredere față de el. Bine înțeles ICA ANTONESCU, EUGEN CRISTESCU și RISOȘANU erau permanent la posturi.-

Obiectul vizitei a fost de a informa pe HITLER asupra situației din țară. Tot cu această ocazie s-a cerut venirea în țară a misiunilor militare germane, pentru completarea instrucției în armata noastră.-

După reîntoarcerea sa în țară, ION ANTONESCU, primește casa pe la începutul lunii noiembrie, pe amiralul CANARIS, șeful "gestapoului", care solicită eliberarea lui MISA MORUZOFF. ION ANTONESCU a motivat că nu poate face nimic, întrucît arestatul aparține lui HORIA SIMA. CANARIS știe că de la HORIA SIMA nu-l mai poate scoate. Cunoștea precis că HORIA SIMA este omul lui HIMLER, cu care CANARIS nu era în bune relații.-

În cursul lunii noiembrie sau începutul lui decembrie 1940, legionarii execută grupul celor 60-70 de arestați în celulele Jilavei. Mișcarea legionară devenea și mai agresivă, atacînd chiar unele elemente ale armatei.-

ION ANTONESCU face o a doua vizită lui HITLER, în cursul lunii decembrie 1940, cu care ocazie raportează toate neajunsurile sale ce le are față de mișcarea legionară, dînd date precise. Aceste acțiuni legionare aduc nu numai neajunsuri în ordinea internă, dar și o dezorganizare economică. Cînd

se raportează că și unele elemente ale armatei au fost atașate de legionari, HITLER s-a supărat. Terenul fusese pregătit de FABRICIUS, ministrul Germaniei la București, care era cunoscut cu von RIBBENTROP, ministru de externe al Reichului și care l-a ajutat pe ION ANTONESCU.-

HITLER cheamă pe HIMLER și ordonă ca legionarii să-și potolească acțiunile lor și să nu mai atașeze elementele armatei de care are nevoie. Se crede că ION ANTONESCU capătă și el dină liberă pentru a reduce la realitate mișcarea legionară.-

În același timp la București, HORIA SIMA își dă seama că ION ANTONESCU pregătește ceva la Berlin deoarece:

-intii-plecarea grăbită, neanunțată,

-al doilea- nu este luat și el (HORIA SIMA), așa cum fusese stabilit anterior,

-și în fine - numai este lăsat el ca înlocuitor la guvern, pe timpul absenței, ci ION ANTONESCU.-

HORIA SIMA își întrunește de urgență pe marii șefi ai mișcării legionare și hotărăște o clarificare de poziție față de ION ANTONESCU. Se accelerează înarmarea legionarilor și pregătesc ocuparea posturilor cheie. Consultând pe SCHMIDT -omul de legătură al lui HIMMLER- acesta îl consiliază pentru o acțiune rapidă, înainte de întoarcerea celor duși la Berlin.-

ION ANTONESCU se întoarce mai înainte de timpul hotărât și este pus la curent de către ION ANTONESCU și EUGEN CRISTESCU, de tot ce s-a întâmplat în lipsa sa. La primul consiliu de miniștri, HORIA SIMA încearcă să fie amabil, cerind să-i comunice și lui noutățile aduse din Reich de ION ANTONESCU. Acesta din urmă nu se lasă înșelat și răspunde evaziv. HORIA SIMA consecvent hotărârii luate pregătește lovitura, considerând că are un partid tare, capabil de a se sacrifica, eventual chiar pe MIRAL, pe cînd ION ANTONESCU numai armata.-

La 21 ianuarie 1941, HORIA SIMA declanșează rebeliunea și face greșală să atașeze unele elemente ale armatei. A fost de ajuns ca ION ANTONESCU să înceapă înăbușirea rebeliunii și în două zile să o termine. HORIA SIMA scapă cu ajutorul lui SCHMIDT, fugind prin Banatul jugoslav în Germania.-

ION ANTONESCU își schimbă întregul aparat de stat, înlocuind pe legionari cu elementele sale. La direcțiunea generală a poliției aduce pe generalul LEOVEANU EMANOIL, la prefec-

tura poliției capitalei pe general GHEORGHE RADU, la inspecto-
ratul general al jandarmeriei pe PALI VASILIU, dublat cu general
TOBESCU iar la S.S.I. -fost serviciul secret- pe EUG. CRISTESCU.-

In volusul "Pe marginea prăpastiei" editat de preșe-
dinția conciliului de miniștri, se arată detaliat violențele
comise de legionari, și deci cauzele înlăturării lor de la
conducerea țării.-

ION ANTONESCU scoate din cadrele active ale armatei,
toate elementele care n-au corespuns postului avut pe timpul
cedărilor de teritorii și mai ales în Basarabia. Toți care
și-au părăsit posturile -trupa sau comandamentul respectiv-
n-au fost cruțați. Astfel: general TENESCU FLOREA, general
IONESCU NIC. zis LAMAITA, RASCU ION, ALDEA, LIVRANU GH., STEPA-
NESCU C. etc, care vor constitui o mare casă de nemulțumiți,
nutrind răzbunare lui ION ANTONESCU.-

Cu această ocazie, scoate din cadrele active ale
armatei pe cei mai vechi ca el -în special pe generalul TENESCU
FLOREA, un militar de mare capacitate- și peste care ION ANTO-
NESCU nu putea trece. Iși pregătea deci autoavansarea la gradul
de "mareșal" în timpul războiului ce-l gândea că-l va duce în
Est alături de germani. S-ar părea că toate erau premeditate
și pregătite pentru război.-

- Misiunile militare germane veneau continuu în țară,
pregătind armata noastră de război.-

- La 1 mai 1941, LISSIEVICI și BORGESCU, au fost de-
legați de Ministerul Apărării Naționale la serviciul special
de informații. Primul ia în primire secția de informații, iar
cel de al doilea trece ca director de curs al unei școli de
agenți, predând și cursul de contrainformații în armată și în
special contraspionajul. La 15 iunie 1941, BORGESCU este numit
la secretariatul serviciului, în locul lui RADULESCU C. zis
BITA, trecut la cenzură.-

- La 21 iunie 1941, se declară război contra URSS-ului
alături de Germania.-

Din București plescă toate ambasadele și legațiile
țării cu care intram în război, plesau deci organele oficiale,
căci cele neoficiale (rețelele lor informative) rămăseseră.-

Englezii erau cei mai bine organizați, fiindcă ei se
bazau pe o rețea a I.S.-ului (Intelligence service); pe masone-
rie și pe elementele prietene din câmpul economic.-

La plecarea lor erau identificați în rețeaua lor in-
formativă: CRISTUREANU, SERBANESCU FIR, IAROBILAWSKY, TERIANU,
GH. GHENTESCU etc.-Schema întregii organizații descoperite se

găsește la S.S.I.- O întreagă organizație de spionaj în frunte cu RICA GEORGESCU, VISA POPOVICI etc. la care s-a găsit și 51 milioane lei, era arestată deja la Malmezon, dar nu a fost trimisă în judecată nici până la terminarea războiului, când au fost puși în libertate. Acest tratament s-a aplicat pe baza unei reciprocități cu englezii, care ne arestaseră pe căpitanul de port TANASESCU, rezidentul nostru în Orientul Apropiat cu sediul la Cairo, pe care îl condamnaseră la moarte, etc. Astăzi acest căpitan este în Australia cu familia sa și ocupă postul de căpitan de port la Melbourne.-

Războiul început să revenim la S.S.I.-Cu ocazia deplasării pe front, SSI-ul constituie un eșalon operativ în frunte cu EUGEN CRISTESCU, LISSIEVICI IOAN, IONESCU GH.zis BALIUS VASTIE GEORGESCU (BECESCU FLORIN), GH.CRISTESCU, GUTA PETROVICI, IONEL STANESCU etc., care au mers pe lângă marele cartier general în scop informativ. S-au deplasat astfel: MĂIA (Ilfov), Vîrteșoaia (Prahova), Vedurile (Neamț), Sofrocăști (Roman), Iași etc.-La centrala serviciului din București au rămas: SIMINEL VICTOR ca șef și BORGESCU la secretariatul serviciului.-

-La 26 iunie 1941, se declanșează progromul de la Iași.

-La 27 iunie - progromul continuă.

-La 28 iunie - progromul încetează și pe ziua de 29 iunie era complet liniște la Iași. Se trimite o comisie de anchetă pentru a stabili de cine a fost provocat progromul și cine l-a executat. Comisia era compusă:

-din partea direcției generale a poliției, general LEOVEANU EMANOIL;

-din partea jandarmeriei, general TOPOR;

-din partea S.S.I.-ului MINALCEA CONST.

Ca tot în acel timp, S.S.I.-ul trimite pe:

-GR.PETROVICI la Poeni (Iași) 30 iunie și pe

-IONEL STANESCU la Brăila pentru identificarea unor posturi de radio-emisie clandestine, ce funcționau în scela regiunii.-

Rezultatele anchetelor de la Iași nu erau cunoscute la București, nici chiar la centrala serviciului, deoarece ION ANTONESCU și EUGEN CRISTESCU se aflau deplasați cu marele cartier general în zonă: Piatra Neamț-Roman.-

Se știe numai că, germanii au suferit o serie de înfringeri la trecerea Prutului în regiunea Sculeni-Iași, unde au avut pierderi mari. Aici a căzut și maiorul TURBURE, șeful centrului înaintat al SSI-ului ce însoțea trupele atacatoare. A fost prima victimă a SSI-ului pe front. Germanii au căutat o diversivone în opinia publică și trupe, pentru a camufla înșuc -

cesul de la Sculeni(Iași), atribuind vina înfringerii pe evreii din Iași, care nu erau vinovați cu nimic.-

-La 5 iulie 1941, a sosit și amiralul CANARIS, șeful "Gestapoului", care fiind cu un avion mare "Goliath", n-a putut ateriza la Roman,-unde se găsea marele cartier general- și a fost nevoit să seargă direct la Iași. De la S.S.I. s-au dus doi delegați -MICANDRU și von STAUBSKY- ca să-l primească și să-l însoțească pe CANARIS. Aceștia au declarat că elementele S.S.-ului german (HIMMLER) au provocat acest program.-

În luna septembrie 1940, când s-au reîntors la centrala S.S.I.-ului București: EUGEN CRISTESCU, MICANDRU și von STRANSKY, BORBESCU a întrebat personal pe EUGEN CRISTESCU, cine sînt vinovați de programul de la Iași. În loc de răspuns, EUGEN CRISTESCU se întoarse imediat spre STRANSKY și îi spuse: "mare păcărie ști făcut cu programul acela de la Iași". STRANSKY a răspuns: "SĂ ne mulțumiți că vă scăpăm de evrei".-

La începutul lunii iulie, IOA ANTONESCU cheamă pe BORBESCU la Președinția Consiliului de Miniștri și ordonă: "serviciul dvs.va lua în primire localul ambasadei sovietice, cu toate mașinile auto care sînt acolo și veți pune sigilii. Totul rămîne în păstrarea S.S.I.-ului".-

-BORBESCU:doamnele președinte, vă rog să-mi permiteți, profesorul meu de "Drept Internațional" OSCAR NICULESCU ne spune la cursuri și dvs. care sînteți în specialitatea cursului știți- că aceste localuri se preiau de legațiile ce apără interesele statului aflat în război. Cum legația suedeză apără interesele sovietice, ea este în drept să preia localul.

-IOA ANTONESCU: dta.faci cum ordon eu șeful guvernului-vei avea și ordin scris.(se găsește în arhiva S.S.I.-lui).-

Localul fusese inițial luat în primire de direcțiunea generală a poliției, care revizuisse tot interiorul.BORBESCU pune pasă și sigilii. Mașinile le dă căpitanului GOMULCA ION-șeful garajului S.S.I. cu ordin de a le pune la punct imediat și închide în remiza serviciului, pentru a nu fi folosite de nimeni.-

La începutul lunii august (1941) IOA ANTONESCU dă ordin scris, directorului VOICULET de la Președinție să ridice

mașinile suto de la S.S.I.- Procesele verbale de predare și primire le are căpitanul GOMULEA ION și depuse la arhivă.-

Localul ambasadei a fost preluat de Ministerul de Externe și folosit de personalul său.-

- Războiul continuă. Contrar așteptărilor germane, armata sovietică luptă admirabil, cedând terenul pas cu pas și cu mari sacrificii pentru atacatori. De abia în luna octombrie este ocupată Odesa. De la începutul ocupației, o mare nenorocire. Comandamentul Div.10 Inf. instalat în localul părăsit de N.K.V.D., fiind minat, sare în aer. ION ANTONESCU ordonă represalii și generalul MACICI le execută.-

- În nordul țării RHOSEANU este numit ca guvernator al Bucovinei. În Cernăuți se institue primul ghetou. Cu această ocazie mari abuzuri și jafuri. Din ordinul lui ION ANTONESCU, se trimite PETRESCU GH. de către Marele cartier general și IONEL SPANESCU din partea SSI-ului pentru a constata neregulile de la Cernăuți. În urma acestor cercetări, se pune ordine și se acordă dreptul de a circula în oraș evreilor, obligându-i de a purta o brasărdă galbenă la brațul stâng. De asemenea se pot aproviziona de la hale și piețe, numai după ora 10 dimineața.

- În interiorul țării partidele politice se manifestau slab. IULIU MANIU și DINU BRATIANU, care erau mai cunoscuți, au declarat că războiul contra URSS-ului nu trebuie împins la Est de Nistru. MIHAI deși tânăr, era de părere că războiul nu trebuie dus decât pînă la Nistru. MIHAI era antipodul tatălui său CAROL II, era modest, moral și sub influența mamei sale ELENA. Vorbea greoiu, însă avea o judecată clară și logică.

Simpatiza pe DINU BRATIANU ca pe un suflet bun și sfânt, bun vinător. În schimb se temea de IULIU MANIU pe care îl considera ca un dușman al monarhiei.-

Pe timpul războiului ION ANTONESCU se interesa de cele ce se discute la palat. Il informa:

- colonelul RADU DAVIDESCU, șeful cabinetului militar de la președinție, care prin MIRCHA IOANITIU - secretarul lui MIHAI, afla tot;

-doamna ALICE STURZA - mesalina țării noastre și care avea succes peste tot;

-prin EUGEN CRISTESCU, care dispunea de PAUL DOBRESCU și alții;

-prin PIKI VASILIU care introdusese la palat pe căpitanul VERGOTTI. Acesta era un ofițer de jandarmi, prezentabil, stilat și devotat lui PIKI VASILIU. Scopul introducerii la palat era de a informa cu tot ce se discută -cancanurile- intrigile de la curte și legăturile cu oamenii politici.-

Intrat în noul mediu al palatului VERGOTTI este captat de ELENA și uită de misiunea sa, devenind un intim devotat al palatului. Mulți susțin că devenise intimul ELENII.-

PIKI VASILIU neputând erta trădarea, îl mută în Transnistria la Odessa. Palatul reacționează și chiar MIHAI personal cere lui ION ANTONESCU să-l readucă pe VERGOTTI. În asemenea condițiuni VERGOTTI revine la palat. Între timp este avansat maior și rămâne tot timpul până la plecarea lui MIHAI și ELENA din țară, când ia hotărârea să-i însoțească și în străinătate. Ateșamentul lui VERGOTTI față de MIHAI și ELENA, eu determinat pe mulți să susțină că intimitatea lor este evidentă. Alții susțin: "dar ELENA nu era o călugăriță".-

ION ANTONESCU deși ignora pe MIHAI, totuși era monarhic. Nu a dat atenție încercărilor arhiducesei ILEANA, care prin germani căuta să-l înlocuiască pe MIHAI cu fiul ei cel mai mare STEFAN. Aventura arhiducesei ILEANA de la Viena era cunoscută lui ION ANTONESCU și germanilor, de aceea n-au luat-o în serios.

Când în 1943 existau informații că "gestapoul" urmărește otrăvirea lui MIHAI și a lui ION ANTONESCU, acesta din urmă, a dat lui EUGEN CRISTESCU ordin ca să prevină o asemenea încercare. Executarea acestui ordin i-a revenit lui BORGESCU. El a luat o serie de măsuri la vila lui ION ANTONESCU dispunând de ofițerii din S.S.I., iar la palat măsuri mai discrete, fiindcă nu trebuiau alarmați MIHAI și ELENA. După câteva zile s-a constatat, că nu corespundea realității chestia otrăvirii.-

La palat, nu mai era animație de altă dată de pe vremea lui CAROL II. Anturajul lui MIHAI mai redus, iar contacte cu cei de afară mai puține. De aceea MIHAI cu cei din anturajul său se considerau ca o opoziție a lui ION ANTONESCU. Aceste din urmă nu infurca pe MIHAI în toate problemele de stat, iar MIHAI nu înțelegea de ce se prelungește războiul în Est.-

- În octombrie 1941 după ocuparea Basarabiei și a Transnistriei se instituie două noi guvernăminte:

- al Basarabiei - la Chișinău cu generalul VOICULESCU și al

- Transnistriei - la Odeșă - cu profesorul universitar GH. ALEXANDRU; primar - GERMAN PINTEA; prefect al poliției Odeșă colonelul POPOVICI IULIAN.-

S.S.I.,-ul detașează pe: LISSIEVICI ION, IONESCU GH. (PALIUS VARIUS) și pe BORGESCU FLORIN pentru a organiza aceste teritorii din punct de vedere informativ. Basarabia cu un centru la Chișinău și două subcentre: Bălți și Cetatea Albă; Transnistria cu un centru la Odeșă și cu subcentre la: Tiraspol, Balta, Golta și Moghilev.-

Ministerul de interne organizează poliție urbană și rurală, siguranța, informațiile și pass.-

Marșele cartier general a efectuat câteva "mari unități" divizii - pentru păstrarea teritoriului și a asigura liniile de comunicații și aprovizionarea spre front.-

Să revenim la centrul S.S.I.-ului. Operațiunea germană de a face infiltrații în toate domeniile de viață ale țării, pentru a ne infunda total interesele lor, s-a resimțit și în cadrul SSI-ului. S-au identificat numeroși prieteni ai germanilor, deci suspectați că ar putea da direct informații lor, iar pe directorul BORGESCU (BORGESCU FLORIN), care primise recent cadou un automobil. Măsură a fost de înlocuirea lui de la secția de contrainformații cu BORGESCU. Nu după mult timp, BORGESCU FLORIN a fost găsit că era stipendiat de germani, încă din anul 1936, de către von RITZEN, care era camuflat atunci ca atașat de presă la legăția germană din București.-

Apra sfârșitul lunii decembrie 1941, EUGEN CRISTESCU cu BORGESCU sînt chemați de ION și ICA ANTONESCU. Prietul (ION ANTONESCU) adresîndu-se lui BORGESCU, în cuvinte confuze, nimic precis, contrar uzanțelor militare, a dat să înțeleagă că deși sîntem în război, trebuie să avem pregătită și o alternativă a

schimbării politice și deci a ieșirii României din război. Apoi adresându-se lui EUGEN CRISTESCU: dumneata îl vei acoperi, dar dacă BORCESCU va fi descoperit, el singur va trage consecințele, fără a implica pe vreunul din cei de față. Audiența s-a terminat rapid. BORCESCU a trebuit să reflecteze mult timp până să-și definească precis misiunea pe care o avea de îndeplinit. Față de convingerea proprie ce o avea că războiul este pierdut, în plus documentat de anumite lucrări pe care le citise, el depășește gândirea lui ION ANTONESCU și își propune: "pregătirea pentru ieșirea României din război din orice situație politică și militară ar fi ea". Misiunea sa n-a fost cunoscută de nimeni, nici chiar de serviciile de informații germane. A rămas totuși surprins când a fost depistat de serviciul de informații englez în mai 1944.-

EUGEN CRISTESCU a înțeles să-l acopere și să-l ușureze în misiunea sa, preluând asupra lui problema comunistă, care era cea mai grea.-

Correspondența în interiorul secției, deci în cadrul unității lui o șansa BORCESCU, pentru a nu da de bănuț nimănui, deși cel mult că necunoscând problema comunistă și șeful nefiind mulțumit îl ajută pe BORCESCU. Cei care cunosc cum s-a lucrat în mișcarea de rezistență din Franța, Belgia, Olanda, înțeleg perfect acest sistem de camuflare.-

- Anul 1941 este aproape terminat. La președinția consiliului de miniștri ICA ANTONESCU pregătește un discurs cu rezonanțe sonore pentru Anul Nou. El este un om de statură mijlocie, destul de inteligent și tot atât de ambițios. De când era elev în clase 7 sau 8 de liceu manifesta dorința de a ajunge prim ministru. Regiunea care a dat pe BRATIANI, pe ARMAND CALINESCU, probabil că trebuie să-i dea și pe ICA ANTONESCU.-

Întreținut în politică, ajunge șef al tineretului georgist și conferențier la catedra de "Drept internațional" la Universitatea din București. În 1933-34 când ION ANTONESCU a fost comandant al Diviziei din Pitești, ICA reie legăturile de rudenie și menține bune relații în tot timpul, în speranța că dacă n-o putea parveni prin GEORGE BRATIANU -patronul său politic- să ajungă ministru, poate ajunge prin ruda sa. În timpul internării lui ION ANTONESCU la Bistrița, ICA îl vizitează și-l pune la curent cu situația politică internă și externă. Când în 1940 ION ANTONESCU este adus de la Bistrița la palat, ICA îl înso-

țește pe drum, simțind că acum este timpul și pentru el de a fi ministru. După rebeliunea legionară el ajunge vicepreședinte al Consiliului de miniștri. La universitate nu putea rămâne numai ca conferențiar, nu prea era potrivit cu postul ce-l avea. Plagiază niște lucrări și își ia titlul de profesor universitar, dar după el îl trage și pe circul său O. VLADDESCU. Astfel că amândoi pătrund -pe poarte din dos- ca profesori, la cel mai înalt for de cultură - Universitatea București.-

Pașă de înaltul post ce-l ocupă îi trebuia o locuință corespunzătoare. Vinde vila ce o avea la Sinaia și își construiește casa din str. Batiște. Crezându-se reușit și fizicește, se îmbracă cochet. Aproape de două sau trei ori pe săptămână își proba alt costum nou. Croitorul se ducea la biroul său, deoarece ICA nu avea timp să plece de la președinție. Casa sfesea -dar absent cu ele prin cadourile mari care le făcea. Vanitos și încrezut îi plăcea să fie adulat. Femeile când îl prindeau în mijlocul lor, se întreceau în admirarea costumelor, discursurilor sale și a politicii ce o ducea. Dintre ele se desprinde ILEANA KERCIU o văduvă tânără și de o frumusețe remarcabilă pe care ICA o apreciază cel mai mult, urzind să se căsătorească cu ea. Evenimentele răsturnând calculele făcute, ICA o trimite pe ILEANA KERCIU în Elveția cu sumele necesare pînă va veni și el.

În materie politică se credea un as, un Metternicht al Europei. Discursurile sale erau întotdeauna preserate cu cuvinte a căror rezonanță trebuie să amplifice efectul retoric, pentru a acoperi unele lipsuri din font.-

Intr-una din vizitele făcute la Berlin, fiind după o sesă oficială, venind în discuția ceva despre Franța, se adresează cu aer protector către RIBBENTROP și îi spuse: dacă ai vreo dificultate cu LAVAL, ți-o tratez eu. RIBBENTROP surprins la început, făcu o grimasă de compătimire și plecă din grupul care erau.-

Altă dată, din ordinul lui ION ANTONESCU, o comisie financiară română trata la Berlin, modalitățile de plată pentru mărfurile cumpărate sau vândute de România și Germania. Textul român diferă de cel german dar se ajunsese la o soluție de compromis. Cum ION ANTONESCU și delegația română s-au întors în țară fără convenția semnată, s-a dat delegație lui ICA ANTONESCU care se ducea la Berlin pentru alte probleme, să semneze convenția de plăți și să o aducă la București. Germanii cunoscându-i

defectele, îl fratează și că datorită calităților sale îi oferă o convenție și mai favorabilă decât cea obținută de delegații financiare (ai B.N.R.-ului) și îi dă textul inițial german, complet nefavorabil pentru România. La reîntoarcerea sa, ICA se laudă față de ION ANTONESCU că a obținut un mare succes cu convenția financiară câștigând mari avantaje pentru noi. Când s-a aflat realitatea și cum mai era dovedită duplicitatea lui ICA, ION ANTONESCU a vrut să-l aresteze (toamna lui 1942), însă ICA i-a căsūt în genunchi cerindu-i ertare.-

ICA ANTONESCU avea convingerea că va veni un moment politic în care ION se va retrage sau va fi înlocuit și el îi va succeda la conducerea guvernului ca cel mai competent.-

În politica externă, în afară de strînsele relații ce le avea cu statele din axă și în deosebi cu Germania, ICA ANTONESCU ducea o politică de strînsă prietenie cu Turcia. Idem, de bune relații cu Elveția, Suedia, Spania și Portugalia.-

ION ANTONESCU comandă în Suedia construcția a circa 40 vase speciale de pescari și care erau gata la sfîrșitul războiului.-

- Anul 1942.

La începutul acestui an se întocmește prima lege și regulament de organizare și funcționare a SSI-ului. Pînă în acest an, au fost doar niște instrucțiuni de funcționare date de Marele Stat Major. Organizarea SSI-ului era corespunzătoare Secției II-a, deci pe birouri. Cum prin noua organizare se creiau 12 birouri conduse de lt.colonel și colonel -directori- din orgoliu au schimbat denumirea din birouri în secții. Șeful serviciului era post de răspundere, în timp ce pentru șefii de secții -foști de birouri- nici vechile instrucțiuni, nici noua lege nu prevedea că ocupă loc de răspundere.-

În cursul acestui an, s-au depistat circa 11 organizații de informații și spionaj german pe teritoriul României. Schemele lor se găsesc la S.S.I.-În fața unei asemenea situații, misiunea lui BORGESCU devine foarte grea, totuși a conceput următorul plan de activitate:

1.-Identificarea tuturor organelor de informații și de spionaj germane;

2.-Identificarea și compunerea interioară a tuturor formațiunilor și organizațiilor paramilitare;

3.-Identificarea și amplasarea tuturor forțelor germane aflate pe teritoriul nostru, evidența lor lunară, întrucît unele plecau, altele veneau;

4.-Identificarea tuturor membrilor ce compuneau legația și consulatele germane;

5.-Ideea, pe a tuturor cetățenilor germani și români care frecventau legația și consulatele;

6.-Identificarea tuturor colaboraționiștilor politici, economici și presă, de la departamente și instituții. După listele întocmite la acest capitol s-au făcut epurările în toamna anului 1944;

7.-Captarea de elemente informative, chiar din mijlocul organizațiilor de informații germane;

8.-și în fine, cea mai grea lucrare, "Desinformarea".- Germanii primesc multe informații chiar și pe cale particulară de la diferite instituții, unele le verifică prin S.S.I., așa că BORCESCU trebuia să fie atent să dea numai ceea ce trebuia ca să creadă ei.-

Cazul de la legația germană din seara de 23 August 1944 este concludent. EUGEN CRISTESCU care se refugiase cu TOBESCU la legația germană, este pus de KILLINGER să vorbească la telefon cu serviciul special de informații pentru a afla, care este adevărata situație. La telefon EUGEN CRISTESCU precizează: "domnule colonel BORCESCU, atît eu cît și domnul ministru KILLINGER, nu știm care mai este situația. Sînt șanse de refacerea ei?

Deci germanii au fost surprinși de această lovitură de stat, datorită desinformării făcută de BORCESCU, an cu an, zi cu zi. Nu trebuie să excludem că, meritul cel mare îl au cei ce au procedat cu energie și rapid la efectuarea actului de la 23 August.-

-In luna martie sau aprilie 1942, din cauza frontului ce se deplasa spre Est -teritoriul Basarabiei și al Transnistriei- trece de la LISIEVICI la BORCESCU. Centrele și subcentrele S.S.I. continuă să lucreze din punct de vedere tehnic cu secțiile respective, însă administrativ și disciplinar depind de BORCESCU. Cu această ocazie LISSIEVICI predă o corespondență, în care se menționează că, conform aprobării lui ION ANTONESCU toți partizanii prinși să fie împușcați. BORCESCU întocmește un referat prin care arată că partizanii prinși trebuie tratați ca și prizonierii de război, întrucît ei își apără propria lor țară. Ca urmare la referatul lui BORCESCU, s-a obținut rezoluția: "La dosar".-

-Tot în cadrul S.S.I.-ului PROCA, șeful secției de contrasabotaj, nefiind mulțumit de ceea ce agenturile și rezidențele contrainformative îi dădea; în plus influențat de germani, cere lui EUGEN CRISTESCU aprobarea de a-și crea o agen-

tură proprie, specială pentru contrasabotaj -tot în cadrul S.S.I.-ului- în toate fabricile și uzinele importante cu ofițeri tehnici (ingineri) dublați cu echipe de agenți.-

BORCESCU s-a opus, deoarece: acești agenți nu vor raporta numai despre contrasabotaj, ci vor da informații pendinte de Secția C.I., adică -problema comunistă,- și doilea, vor face abuzuri și presiuni asupra muncitorilor, ceea ce va crea nemulțumiri.-

EUGEN CRISTESCU răspunde: "dar pe dumneata ce te doare această chestiune. Nu conduc eu în fond problema comunistă ca și cea legionară? Dta.ești "pro forma" pe cînd PROCA trebuie să lucreze direct pentru evitarea actelor de sabotaj. Eu cu PROCA mă voi înțelege f.bine".-

BORCESCU obiectează din nou: "cred că și dvs.sînteți de acord că nu trebuie amestecate atribuțiile între secții. În plus, știți dvs. ce raportează el direct germanilor? Sînt cîțiva șefi de secții și funcționari, pe care îi suspectez, că în afară de ce se dă de dvs.șeful serviciului, dar dau și ei direct germanilor, așa cum se mai face și prin alte instituții de stat, știți dvs.-

EUGEN CRISTESCU răspunde: "aceasta rămîne să o dovedești. Fiind cerere germană, PROCA rămîne în fabrici și uzine cu tot noul aparat și care se va ocupa numai cu contrasabotajul".-

BORCESCU începe filarea șefilor și a funcționarilor ce veneau în contact aproape permanent cu germanii. PROCA este avertizat de ajutorul său PACESCU și protestează la EUGEN CRISTESCU. Acesta îl invită în biroul său pe BORCESCU și spune: "Uite, PROCA protestează contra dtale.că-i urmărești activitatea.-

Da, răspunde BORCESCU, este adevărat, a fost o greșală a lui PACESCU, dar un om care este corect și n-are nimic pe conștiință nu protestează. Dacă este ordin, chiar și dvs. puteți fi filat -după cum ați mai fost filat de MIU și n-ați protestat. Dacă PROCA se simte ofensat, trebuie să știe că eu îmi spăr patria, iar dacă el vrea să raporteze germanilor n-are decît să o facă.-

EUGEN CRISTESCU intervine: nu trebuie împinse lucrurile atît de departe și sînt convins de PROCA că este tot atît de bun român ca și dta.-

Externe:

Un eveniment mai mare politic are loc în Canada în primăvara anului 1942. Acolo se constituie Organizația Națiunilor Unite și se întocmește "Carta națiunilor unite". Liga Națiunilor de la Geneva, din cauza deficiențelor sale a dat faliment. Acum se ținea seama de experiența trecutului și de aceea s-a constituit această nouă organizație. Interesant era că națiunile întrunite lusesse hotărârea ca să anuleze toate modificările de teritoriu provocate de hitleriști și fasciști, astfel că la încheierea războiului, toate țările vor reintra în frontierele din 1938.-

Acest eveniment a fost comentat și în cercurile noastre politice cât și la palat, întărindu-se și mai mult convingerea, că nu trebuie dus război la Est de Nistru.-

IULIU MANIU de convență cu DINU BRĂTIANU întocmește un nou memoriu lui ION ANTONESCU și îi sugerează ideea de a scoate România din război.-

- În interiorul țării se iveau greutăți datorită prelungirii războiului peste prevederi.-

Starea de spirit,- încep să se manifeste nemulțumiri contra germanilor deoarece iau prea multe alimente în detrimentul populației. BORCESCU întocmește un referat prin care arată că cele de mai sus corespund realității și cere limitarea cotelor de alimente ce trebuie date germanilor. EUGEN CRISTESCU susține referatul în consiliu de ordine și ION ANTONESCU hotărăște:

-nici un soldat german nu poate trimite în Germania la familie lui mai mult de 5 kgr.lunar;

-să se facă control la frontiere. Se confiscă ce trece de 5 kgr.;

-pentru armata germană se va da prin grija Ministerului Aprovizionării, conform cotelor stabilite prin convenție,-

Schimbarea miniștrilor de la diferite departamente era făcută în ideea de a găsi omul potrivit care să corespundă funcției și locului ocupat. Aceste schimbări au continuat tot timpul războiului fără a ajunge la rezultatul dorit.-

Cauze era:

-defectuoșitatea organizării interioare a ministerelor respective;

-existența unui personal corupt și pus pe afaceri;

-infiltrațiile germane și cererile lor permanente;
-nerespectarea dispozițiilor date de guvern, chiar și de oamenii așa zisi "mari".-

-La Ministerul Economiei Naționale, profesorul FIRTESCU spune unui prieten ce-l vizitează: "mă depășesc lucrările acestui minister și am impresia că și ION ANTONESCU nu-i mulțumit de mine." Dacă aveți această impresie și nu puteți înlătura cauzele indicate mai sus, mai bine dați-vă dimisia și plecați cu capul sus - nu schimbați. Și profesorul a ascultat sfatul.-

-Idem profesorul LEON.

-La Ministerul Aprovizionării, generalul CONSTANTIN spune aceluiași prieten: "Eu muncesc enorm, și totuși nu știu de ce nu merge ministerul". "Domnule ministru - răspunse prietenul- de ce nu înlăturați pe cumnatul dvs. care face mari afaceri chiar cu soția dvs.-Din nenorocire, joacă și cărți pe miză mare, stîrnind invidia doamnelor de la patronaj, care întretin discuțiuni defavorabile dvs.".- CONSTANTIN neavînd energia necesară, a fost schimbat cu ARBORE.-

-La Guvernământul Transnistriei GH.ALEXEANU avea o slăbiciune: IRINA BURUJIA cu o escadrilă de avioane și o școală de pilotaj, în plus afecțiune pentru germani. Organele de cale ferată din Transnistria a procurat liste cu trenurile și cu nr. vagoanelor cu cereale trimise în Germania, fără știința și deci fără aprobarea guvernului român. A fost înlocuit cu generalul POPOȘANU care a repus ordine și regulă în administrarea provinciei.-

-AUREL PANA, deși fost ministru al agriculturii, deci cunoscător al legilor ce erau în vigoare, neținînd seama că cerealele din magazinele sale sînt blocate și sigilate, fiind destinate consumului intern, el le vinde germanilor.-

-Erau și persoane competente, ca MIREȘA CANGICOV, însă nu putea fi reedus la minister fiind pe linie germană. Totuși germanii reușesc să bage la Ministerul Economiei Naționale, ca secretar general pe ORBONAS, ginerele lui KILLINGHER.-

-Legionarii stăteau potoliți dar nemulțumiți. O parte din ei susțineau că, dacă ei luau guvernul n-ar fi intrat în război și că rebeliunea a fost provocată de ION ANTONESCU pentru să-i discrediteze pe legionari față de HITLER.-

-Alții nemulțumiți pe germani că îi tratează ca ostateci, ținîndu-i în lagăre, din cauza lui ION ANTONESCU.-

Cei din țară erau nemulțumiți, căci toți au fost în-
lăturati din toate funcțiile importante, chiar și din cele
minore. Se simțeau persecutați și urmăriți. Preotul BOLDEANU,
urmărit de direcția generală a poliției și de prefectura po-
liției capitalei, reușește să fugă prin Banajul jugoslav în
Italia. În consiliul de ordine prezidat de ION și ICA ANTONESCU
s-a propus de PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU creierea unei
"brigăzi speciale" de urmărirea activității legionare sub con-
ducerea chestorului NIC.GEORGESCU. -

Această brigadă a funcționat tot timpul la prefectura
poliției capitalei și a avut în compunerea ei elemente din
toate instituțiile Ministerului de Interne, plus cele de la
S.S.I. date prin grija lui GR.PETROVICI. Față de aceste măsuri,
activitatea legionarilor pe timpul războiului a fost inexis-
tentă.-

-Problema evreească.

Problema evreească a fost pusă de partidele de dreapta,
fiindcă celelalte partide aveau alte vederi. Evreii constitu-
iau o populație liniștită, muncitoare și mai avansată ca res-
tul populației, de aceea îi vedem în comerț și industrie în
număr mai mare. Uniunea evreilor pămînteni era compusă numai
din familiile acelor ce s-au jertfit pentru România în pri-
mul război mondial, deci cu drepturi ce nu le poate contesta
nimeni.-Apoi erau o serie de evrei introduși în știință, li-
teratură, în creatori de industrii, care de asemenea erau so-
cotiți ca asimilați sau identificați cu interesele noastre
românești. Venirea celor din Galiția a dat prilej partidelor
de dreapta oștisto-legionare să creieze o problemă evreească,
fără a veni și cu soluții de rezolvare pașnică. Ei deslănțu-
iau manifestații brutale, degenerînd în devastări și jafuri,
creînd o atmosferă peribilă atât în interior cît și în exte-
rior. Partidele de ordine au crezut că venind la putere, vor
domina situația și extremiștii de dreapta vor fi potoliți.Unii
susțineau să le pună la dispoziție trenuri și vapoare pentru
emigrare în Palestina sau oricare țară vor să plece. Războiul
ne-a surprins, fără ca problema să fie rezolvată. România
intră în axă. Ce va face?! Va face ce a făcut Germania! De-
sigur că nu.. Să-i cedăm pe toți Germaniei cum a fost în Unga-
ria. Nu, ar fi socotit ca o știrbire din demnitatea și suvere-
nitatea noastră. Apoi, se creiază un precedent și ar mai putea

cere pe toți oamenii politici adversari ai războiului din Est, pentru a fi internați în lagărele lor. Sub aspectul Ungariei sînt avantaje mai mari. Se spală pe mâini, dînd altora să rezolve problema. După ce evreii vor fi lichidați -noi ungurii sîntem un popor civilizată- nu s-a întîmplat nimic pe teritoriul nostru. Iezuitism formal.-

ION și ICA ANTONESCU au hotărît crearea unui regim special. Pentru Bucovina și Basarabia ghetouri și lagăre în Transnistria pentru că au atecat trupele romine în retragerea din 1940, iar pentru restul țării se va crea un comisariat general al evreilor în București. S-a spus: din ghetouri și din Transnistria îi putea aduce în țară pe evrei sau să mai plece din țară care vor, dar din Germania.... tămîie. Totuși în această mare nenorocire pentru evrei, s-au găsit mulți care să-i jefuiescă, sau să facă afaceri pe spinarea lor și poate fi clasat ca primul chior PIKI VASILIU.-

La comisariatul general al evreilor, transformat în "centrala evreilor" a fost numit ca imputernicit al guvernului pentru treburile evreești RADU LECCA. Originar din Moldova, bine instruit, fire cercetătoare, dar aventuroasă, intră în serviciul de spionaj german. Era înainte de 1940, cînd RADU LECCA este descoperit la Paris, de către autoritățile franceze ca spion german și condamnat. Germanii îl aduc în România în scop de a-l instala ca director general al poliției. ION ANTONESCU refuză și atunci i se dă în cadrul guvernului calitatea de "imputernicitul guvernului pentru treburile evreești înființînd "Centrala evreilor" instalat în localul din strada Pictor Romano nr.1. Aici avea ca secretar pe ISACEANU, iar la celelalte birouri numai evrei. Reprezentantul evreilor era dictatorul GHINGOLD, despre a cărei soție se spunea că este în strînse relații cu un domn mare de la legația germană. Mai tîrziu doctorul GHINGOLD a fost înlocuit cu GROSSEAN.-

RADU LECCA pentru a capta prietenii celor de la S.S.I. îi invită în localul din str.Pictor Romano la mesele bogate-prelungite ce le dădea lui KILLINGER în fiecare lună. Invitați erau: EUGEN CRISTESCU, MICANDRU, PROCA, GEORGESCU FLORIN etc.- De asemenea se arăta atent la toate cererile făcute de BORGESCU pentru a scuti de taxe zeci și zeci de evrei săraci, în plus pe cei oficiali-protejați de S.S.I.- În această privință RADU LECCA a fost foarte asabil. Se lăuda cu afa-

serile sale pozitive, cantină, echiparea unor copii sărcoi, dar uita suferințele celor mulți din ghetouri și lagărele din Transnistria. Jerte inutile și mii de morți ce nu se pot acoperi cu nimic.-

Problema maghiară. Era cea mai complicată, din cauză că minoritatea maghiară era cea mai bine organizată în interiorul țării, iar din afară erau foarte bine susținuți de guvernul ungar, oit și de Papa.-

Tratatul minorităților de la Trianon le ofereau mari avantaje, ceea ce îi determina să nu se încadreze în sistemul statal român. Refusau să învețe limba română, să răspundă la anumite obligațiuni față de stat, uneori chiar la serviciul militar, așa că în timpul războiului n-au fost trimiși pe front, ci puși la împăduriri în cadrul părților sedentare ale regimentelor. Munca lor se poate califica ca o bătăie de joc. În 1939 s-au găsit de autoritățile române pe lângă un numeros material de propagandă și armament în cantități apreciabile în bisericile și minăstirile romano-catolice cu știința și complicitatea preoților respectivi. Aceasta nu se putea face fără consimțământul Papei, de aceea a și intervenit pe lângă guvernul român, să fie scoși din cauză toți preoții romano-catolici și calvini. Acțiunea revizionistă maghiară susținută de guvernul din Budapesta, oit și de lordul ROTHMOORE șeful unui trust de presă engleză, de asemenea influența foarte mult asupra acestor minorități maghiari.-

Din punct de vedere politic, aveau partidul maghiar condus de GYALMAR ELEMER, care de obicei se cartela cu guvernamentalii și uneori independent și M.A.D.O.S.U.L.-partidul democrat cu SASZ PAAL. Indiferent de ideologia afișată a partidelor, de beneficiile ce le au în diferite situații, ei nu uită că sînt maghiari și își manifestă violent irendentismul lor.-

Papa le-a infiltrat ideea că, ungurii creștinați de Sf.Stefan (anul 1000) este poporul ce trebuie să conducă Europa centrală. De aceea au creiat Budapesta ca să corespundă ideii de deșinare a Europei centrale.-

În 1939 - pînă și mecanicii de locomotive unguri, au plecat cu locomotive și trenuri la compatrioții lor.-

Secuții -după unele păreri- nu sînt unguri puri, ci maghiarizați. Într-adevăr au ceva din arta moldovenească, pînă și porțile de lemn sculptate cu streașină, ceea ce nu se vede

la ungerii puri. Sînt mai adaptabili la romînzare. Un sat german -complet maghiarizat- a fost solicitat sã revinã la lista germanã, dacã nu vor sã primescã limba romînã, dar au refuzat spunînd cã ei sînt maghiari. In aceastã situație sînt mulți slovaci, șvabi, ruteni, romîni. La vest de granița noastră pînã în Tisa aceeași situație. Ungurii n-au fost nici odatã nici ortodocși și nici greco-catolici, dar azi au la Debrețin un episcop ortodox și un episcop greco-catolic, maghiari, luați de la romîni maghiarizați. Serviciul de spionaj maghiar foarte activ își gãsea întotdeauna elemente în rîndurile minorității respective, care sã-i ajute. Printre altele susțineau distrugerea intelectualilor romîni prin rãspîndiri de boli sociale.-

Guvernele romîne ce au succedat la putere au avut o atitudine binevoitoare impusã și de tratatul minoritãților, dar mai ales de interesul de a obține voturile lor în alegeri.-

Problema germanã. Minoritatea germanã (sași și șvabi) a fost o populație pașnicã și foarte muncitoare. Era mult mai bine organizatã ca elementul romînesc. A fost prima minoritate, care a cãutat sã se încaadreze în sistemul statal romîn, fãrã s-și modifica felul lor de viață, în cerc închis german. Au avut un partid german sub conducerea lui HANS OTTO ROTH și RUDOLF BRANTSCH, care au dusînt întotdeauna raporturi bune cu romîni. La început sectari, cu timpul au mai renunțat și s-au amestecat cu romîni. Sașii erau deținãtorii unei mari părți din industria și comerțul din Ardeal, cu timpul au început sã colaboreze și cu romîni.-

Apariția hitlerismului, stricã aceastã minoritate, în sensul cã o face sã creadã cã va deveni stãpîna neconstatã a Ardealului. Deși bãtrîni HANS OTTO ROTH și RUDOLF BRANTSCH se opun, recomandînd minoritãții lor sã pãstreze fidelitate Romîniei și sã continue viața normalã, totuși tineretul adoptã ideile hitleriste. Conducãtorul lor ANDREAS SCHMIDT înfruntau pe bãtrîni sã organizeze tineretul (Hitlerjungend), devenind agresivi. Organizeazã tabere, cãmpuri de exerciții și trageri și se înroleazã în armata germanã.-

Sub presiune germanã, ION ANTONESCU dã un decret, prin care dã voie ca militarii activi și de rezervã se pot înrole în armata germanã, fãrã a pierde drepturile lor de cetățeni romîni. S-a stabilit chiar o convenție între ION ANTONESCU și Hitler ca minoritatea germanã sã recruteze și sã fie încor-

porați în armata germană. Acum asistăm la un examen, cine se duc cu germanii, cine rămân cu românii? După sfatul bătrînilor, au rămas o parte -mică desigur- dar în cadrul statului român. Generalii SCHVAB, SCHMIDT, coloneii TARLER HUGO FRITZ, BINDER, SALZER etc. au rămas fideli armatei române.-

Toți care au fost înrolați în armata germană sau în formațiunile S.S. ale lui HIMMLER, au rămas fideli ideii germane și speră în vremuri de afirmare. În timpul războiului, unii căutau să convingă pe românii ce port nume german, că ei sînt germani romanizați și că trebuie să revină la matca germană.-

Problema ucrainiană: Deși cu o populație redusă pe teritoriul României, totuși prin elementele lăsate în țară de vechii conducători ai ucrainenilor, SCOROPASKI, PETLIURA, MAHNO etc., grupați în diferite organizațiuni, zise naționale, au brexit stăruința autorităților române.-

Aceste organizațiuni erau susținute în propaganda lor de cei din Germania. Cu timpul asistăm la un fenomen interesant - unii ucrainieni ajută la propagarea ideilor comuniste;

- alții devin iredențiști deci infocați naționaliști cu pretențiuni asupra Bucovinei și a Basarabiei.-

Centrele lor erau Cernăuți și Chișinău. Numele lor sînt identificate și se află în arhiva S.S.I.-ului.-

După ocuparea Transnistriei de trupele române, au apărut numeroși ucrainieni naționaliști cu uniforme lor, pentru a prelua poliția în Transnistria. Românii surprinși, întreabă pe HITLER și ION ANTONESCU capătă deslegarea, de a-i desbrăca și trimite scasă să stea liniștiți pe tot timpul războiului. Moldovenii transnistrieni au fost mai fideli sovieticilor, decît ucrainenii, care sperau în VLASEFF și în germani să creeze Ucraina independentă. În 1943, ei își dau seama că sovieticii cîștigă războiul și revin la matca sovietică, devenind agresori față de ocupați.-

Cei din Cernăuți și Chișinău, frunțași naționaliști se pregăteau de plecare spre Germania.-

În cercurile românești ca și în cele străine s-a comentat, dece planul ROZENBERG, nu se aplică de germani. Concluziile erau:

-au se putea aplica acest plan în plin război, deoarece cere timp;

-inamicul încă nu era distrus.

-cerea personal numeros și trupe, ceea ce ar fi micșorat efectivele de pe front;

-prin improprietăți se micșora producția agricolă și trupele de pe frontieră erau expuse să nu fie bine organizate.-

Problema turcă. Minoritatea turcă era cea mai docilă și credincioasă minoritate din România. Era răspândită în Dobrogea și în sudul Basarabiei (găgăuții). În afară de ambasada din București, mai aveau un consulat la Constanța. Fiind solicitați de guvernul turc să emigreze în Turcia, ei pleacă. Statul român a făcut o lege de preeminență pentru terenurile vindute de turci, pentru a fi date țăranilor români. Nici un guvern n-a aplicat legea. În schimb bulgarii ocupă ei terenurile și ne-am posesit cu o minoritate bulgară în cadri later, ce nu exista înainte. Românii cu turcii constituiau majoritatea, deci guvernele române n-au mai dat importanță operațiunilor bulgare.-

Turcii se încadrau în viața de stat a României și aveau elemente în armată și aparatul de stat.-

Problema economică. În 1890-1896 când s-a făcut cetatea București cu linie de forturi, de către generalul belgian BRIALMONT, România a trebuit să aducă cărămidă presată și ciment din străinătate, deoarece nu avea asemenea fabrici în țară. Cu această ocazie se creează primele fabrici în țară. Capitalurile franco-germane-anglo-americane intervin în special în industria petroliferă. La încheierea primului război mondial, VINTILA BRATIANU, nu pune sechestru pe societatea "Steaua Română" (cu capital german) în contul despăgubirilor de război și germanii văzând nepriceperea lui VINTILA BRATIANU, vinde toate acțiunile acestei societăți capitaliștilor franco-englezi și România n-a putut intra în posesia ei deși avea de primit despăgubiri de la germani. Tot, VINTILA BRATIANU refuză oferta lui FORD, de a face o fabrică de automobile la Medgidia, luându-și obligația de a pune la punct toate șoselele din țară.-

După 1918 -când Ardealul și Banatul trec la România, se preia o industrie mai dezvoltată, care a permis să se creeze și altele.-

Între timp, un inginer pasionat de a construi industrii, foarte criticat -MALAXA- cu bani de la stat, obțineți prin diferite mijloace creează; uzinele Malaxa, uzinele Tohanul, Astra-Brașov etc.-

La Urzinele "Beşiş" era AUSCHUTZ ca om de încredere a lui RICKERS (Anglia) şi SCHMIDER-CREUZON (Franţa) care deţineau majoritatea capitalului şi a acţiunilor.--

Războiul din 1941, găseşte România cu o industrie în dezvoltare, dar sustinută de capitalurile străine. Germanii încep o acţiune de a prelua locul acţionarilor franco-belgo-anglo-americane, deci fac o acţiune de infiltrare şi spol de escparare a societăţii industriale. La "Beşiş" este fratele lui HERMAN GOERING numit ALBERT, care se instalează ca şef.--

În lucrarea lăsată de BOROSCU la S.S.I, anume "Infiltrarea germană în economia românească" se arată amănunţit cum au reuşit germanii în timpul războiului, să scape mare parte din industria ţării.--

În vara anului 1945, directorul SBERANESCU de la fabrica "Buhuşi" roagă pe BOROSCU să-i dea paşaport pentru Turcia, în scop de a aduce materie primă (lână). Cauza era că germanii prin ofiţerul lănei, refuză să dea fabricii Buhuşi lână necesară, pînă nu le va ceda o parte din acţiunile lor. În faţa acestei atingeri, BOROSCU obţine paşaportul solicitat şi astfel fabrica Buhuşi a putut aduce din Turcia lână necesară, scăpînd de praiune germană.--

Banca Witzleben şi Twister ofereau sume necesare acestor operaţiuni şi afacerilor de tot felul. Muzeele celor de lăura cu aceste bănci se găsesc în arhiva S.S.I.-ului.--

Bursa de efecte şi acţiuni din Bucureşti a lucrat tot timpul războiului şi are încă o serie de speculanţori, de asemenea identificaţi şi se găsesc în arhiva S.S.I.-ului, în special speculanţii de aur şi valută forte (dolar, franc elveţian şi lira engleză).--

În timpul războiului, ION ARONIESCU numeşte pe Generalul ROMBĂ, ca ministru la înregistrarea armatei şi ca coordonator al economiei româneşti. În această calitate, DOBRĂ reuşeşte să înjghebeze un plan de industrializare şi realizarea unor programe în fabricaşii.--

ION ARONIESCU procedează pentru după război să dea o dezvoltare; industriilor chimice;
" olivierare
" bancii bel
" de cauciuc sintetic

În plus; mărirea flotei comerciale şi creşterea unei flote de pescari.

Ned urmat

-Împădurirea tuturor surselor deşeurilor prin defrişarea

sălbatic;

-oprirea lemnului de foc de la export și trecerea lui la fabricile de celuloză;

-trata cu germanii crearea unei industrii la Tulcea pentru trestia din Delta și care ar fi dat 4-7 produși chimici din această trestie;

-idem, trata tot cu germanii pentru hidrocentralele de la Bicsa, după proiectul inginerului LEONIDA;

-iar pentru hidrocentralele de la Porțile de Fier(Dunăre) aștepta să ceară concursul anglo-americanilor.-

ION ANTONESCU uita că IULIU MANIU și DINU BRĂȚIANU îl pășăiau numai pentru timpul războiului și că urmăreau succesiunea la guvern. Adunau date prin care să arate nepriceperea în guvernare a lui ION ANTONESCU. Ei susțineau că generalii puși la ministere erau niște păstrători de chei ale departamentelor, necreând nimic nou. În plus în complicitate cu cei de la B.N.B. au tăcut asupra celor 3 vagoane cu aur, furat de la belgieni și primit de la germani, ca să arate tuturor incapacitatea și incorectitudinea lui ION ANTONESCU. Aurul a fost restituit belgienilor, însă statul român a rămas păgubit de acest sur, din cauza meschinăriilor politice.-

-În opinia publică se comenta despre afacerile de la "Patronaj" și în special de doamna VĂTURIA GOGA. BORCESCU a primit ordin să facă o verificare informativă, dar din cauza sensibilității unor înalte doamne, nu a putut stabili ceva precis. Spre a tăia posibilitatea de noi afaceri și mai ales neglijențe, BORCESCU a propus ca și "Patronajul" ca toate departamentele să fie verificate lunar de Înalte Curte de Conturi. ION ANTONESCU a aprobat și "Patronajul" punându-se în ordine, a fost mai ferit de critici.-

-În cursul anului ION ANTONESCU a avut 2 sau 3 întrevederi cu HITLER. La una a însoțit pe MINAI și ELENA, la a doua ION ANTONESCU a fost însoțit de o coșie financiară(BNR), care trebuia să stabilească soliditatea de plată pentru mărfurile cumpărate și vândute de România și Germania (a se vedea pag.28-29) și a treia întrevedere pentru crearea unei divizii blindate.-

ION ANTONESCU a făcut o vizită de curtoazie lui MUSOLINI și contelui CIANO la Roma. Cu această ocazie a putut

constata că industria italiană nu se poate livra mașinile necesare unor industrii din România, deoarece era ocupată numai cu producția de război.-

-Evenimentul militar important al acestui an a fost fiind în luna octombrie sau noiembrie a început bătălia de la Stalingrad. Germanii spuneau că din informațiile ce le dețin, sovieticii nu dispun decât de 10-14 divizii în rezervă în sectorul Stalingradului - Caucaz. Erău siguri că vor ocupa Stalingradul și că vor putea întoarce rezistența sovietică la Nord și Sud, în plus interceptarea liniei ferate transiberiene. De abia în cursul bătăliei și-au dat seama că rezistența sovietică este foarte puternică, iar rezervele mult mai mari decât s-au crezut. Erău neliniștiți că nu puteau obține noi informații, deoarece toți agenții germani parașutați în dosul frontului, prevăzuți cu aparate radio-emisie, n-au putut comunica vreo informație.-

Pe germanii i-a surprins că armata sovietică s-a dovedit bună nu numai în defensivă, dar chiar și în ofensivă, reușind să-i încercuiască într-un clește din care n-au mai putut eși. Von PAULUS cu peste 300.000 de ostași a trebuit să capituleze, după o rezistență de circa trei luni. Încercarea lui Von MANSTEIN, de a-l ajuta pe von PAULUS să iasă din încercuire, a eșuat și dacă nu se retrăgea rapid, cădea și el.-

Tot în 1942 s-a trimis de ministrul muncii DANULESCU un număr de 500 tineri muncitori în Germania pentru specializarea lor în diferite industrii. Germanii ceruse un număr cât mai mare de muncitori, dar ION ANTONESCU a refuzat, motivând că România face un efort mare în Est și n-are rezerve de unde să le dea.-

În martie 1944, BORCESCU face un referat prin care cere ca, Ministerul Muncii să readucă în țară pe cei 500 de tineri, având în vedere situația războiului, în plus că s-au calificat suficient ca meseriași.-

ION ANTONESCU aprobă și dă ordin de readucerea muncitorilor în țară. O comisie în frunte cu secretarul general de la muncă ODAGESCU EMIL pleacă în Germania, dar spre surprinderea tuturor nu aduce decât foarte puțini tineri.-Motivul -după cât spune ODAGESCU- că aveau condițiuni de lucru și de viață mai bune decât aveau în țară (înainte de 1944).-

Anul 1943.

In februarie, capitulează von PAULUS și odată cu aceasta toți niștii își dau seama că germanii au pierdut definitiv războiul.-

Palatul începe să se agite mai mult decât toți. MIRAI prin BOICOMY, NEBEL, DAMACEANU, SANAPESCU, ia contact cu partidele istorice și cele democratice, înjghebând un plan de acțiune.-

IULIU MANIU sprijinit de DINU BRATIANU trimite noi memorii lui ION ANTONESCU, prin care cere scoaterea României din război.-

Din punct de vedere extern trebuie menționată "Conferința de la Teheran", despre care nu s-a putut afla mare lucru. Residentul S.S.I.-ului de la Teheran, a fost identificat și trimis de urgență în țară. Un fapt care a îngrijorat pe toți, a fost renunțarea anglo-americană de a debarca în Balcani. Este cunoscut de toți din primul război mondial (1914-1918) importanța debarcării de la Salonic și luarea ofensivei de către generalul FRANCH DESPERY spre Belgrad-Budapesta, a adus prăbușirea Europei Centrale și deci terminarea războiului.-

Cercurile militare și politice din țară au comentat că renunțarea anglo-americană se datorează probabil faptului că, Uniunea Sovietică are forțe superioare și că și-a luat angajamentul de a lichida singură acest front. In consecință, toată a această parte a Europei, va intra în zona de influență sovietică.-

Ca urmare a acestei concluzii s-a produs o demoralizare a clasei burgheze, dar totuși s-a mai nutrit speranța că anglo-americanii au prea mari interese politico-economice la noi și că renunțarea lor este provizorie.-

In Ungaria, se nutrea aceeași idee ca și la noi, pentru scăderea din război, numai că la ei a acționat chiar șeful statului amiralul HORTY. Germanii au lichidat această încercare, înlocuindu-l și internându-l pe HORTY în lagăr și aduse la guvern pe BALASY, șeful partidului de dreapta "Crucile cu săgeți".-

La noi, se iau măsuri mai discrete. ION ANTONESCU de

deslegare S.S.I.-ului de a lua legături cu serviciile de informații anglo-americane și se face primele tatonări pentru ieșirea din război. S-a încercat la Ankara, Istanbul, Berna, Lisabona și Stockholm. La Ankara era ministru CRETEANU, care nu era prea sincer cu ICA ANTONESCU din invidie și apoi spera ca prin liberali să obțină postul de ministru de externe. La Istanbul, consulul LUCASIEVICI, bătrîn, dar prin rezidentul S.S.I.-ului s-a prins o legătură prin frații GIBSON. La Lisabona, ministrul CADERE, iar la Stockholm colonelul DINULESCU RAIU, care a reușit să intre în legătură cu doamna KOLONPAY (1944).-

ICA ANTONESCU, mai grăbit, face greșala de a trimite la Berna, pe un fost coleg al său BALAN. Aceasta neevînd calitățile necesare se descoperă și germanii cer luarea de măsuri imediate.-

Pe ION și ICA ANTONESCU îi neliniștește seșiunea palatului și dau ordin lui EUGEN CRISTESCU de a urmări mai atent palatul. La rîndul său, EUGEN CRISTESCU dă ordin de executare lui BORGESCU. Pe baza educației militare și a mentalității din acea vreme, BORGESCU face un referat prin care arată că el - ofițer - nu poate urmări pe acel căruia i-a jurat credință și care îi este comandantul său suprem. EUGEN CRISTESCU intrigat de o asemenea atitudine, prezintă referatul ofițerului lui ION ANTONESCU, care nu se supără și pune rezoluția: "ofițerul are dreptate". EUGEN CRISTESCU ia măsuri ca totuși supravegherea palatului să se facă, luîndu-și ca ajutor pe PAUL DOBRESCU, plătindu-l lunar între 10-20.000 lei. Cum rezultatul acestor supravegheri ajungeau și la BORGESCU, a fost în măsură să castruieze unele contacte ale celor din palat cu cei din afară și în special în cursul anului 1944.-

- MIHAI este luat de ION ANTONESCU pentru a face o vizită în Bucovina, în scopul ajutorării "huțulilor". Faza în tot timpul călătoriei și acolo este făcută de agenții S.S.I.-ului.-

- În Transnistria, organele jandarmeriei cu poliția Odessa, descoperă chestiunea O.B.C.M.-lui, adică chestiunea par-

bizanilor din cetsacombele de la Odesa. EUGEN CRISTESCU dă ordin lui BORGESCU să anunțe printr-o radiogramă pe PERJU C. șeful centrului din Odesa, ca să-l țină la curent cu descoperirile de acolo și cu mersul cercetărilor duse de poliția Odesa, pentru că făcând parte din consiliul de ordine, trebuie să știe despre ce este acolo și la ce stadiu au ajuns. PERJU își arogă anumite merite, deși nu raportase nimic anterior, BORGESCU cere lui EUGEN CRISTESCU să aprobe ca PERJU să facă un istoric al întregii chestiuni. Această lucrare se găsește la securitate. Cel mai în măsură care cunoaște această problemă a C.B.C.M.-ului este POPOVICI IULIAN, fostul prefect al poliției Odesa, care cunoaște participația tuturor la depistarea organizației. PIKI VASILIU însoțit de EUGEN CRISTESCU s-au dus la Odesa, iar rezultatele au fost comunicate numai celor în cauză.-

În toamna anului 1943, direcțiunea generală a poliției descoperă o mare organizație la Sibiu, cu caracter comunist, una a intelectualilor la universitatea din Sibiu și una muncitorească. BORGESCU era de serviciu pe S.S.I. și primește radiograma de la CORNEL POP, rezidentul SSI-ului din Ardeal cu sediul la Sibiu, în care anunță că chestura Sibiu, descoperind o mare organizație comunistă, a trecut la arestări. În radiografele următoare, din seara acelei zile și a zilelor ce au urmat, CORNEL POP își arogă meritul de a avea participație la această descoperire. Conform ordinului lui EUGEN CRISTESCU s-a cerut lui CORNEL POP să precizeze în ce constă descoperirea sa, dar n-a putut.-

A doua zi, EUGEN CRISTESCU primește vizita directorului GH. RINZESCU, din direcțiunea generală a poliției, prin care află că descoperirea este numai a direcției generale a siguranței și că aceștia ar fi dat ordin chestărilor din Deva, Alba Iulia, Făgăraș, Sibiu și R. Vâlcea, să lucreze urgent pentru încheierea cercetărilor. EUGEN CRISTESCU invită în biroul său pe BORGESCU și îi comunică informația adusă de RINZESCU. Scote un pachet cu 4-500.000 lei pe care îi dă lui RINZESCU și îi spune: să distribuie celor ce au un rol în descoperire. Apoi se adresează lui BORGESCU: dacă CORNEL POP descoperă el această chestiune, o raportează la S.S.I. din timp și cerea ca grupa noastră de magistrați să facă cercetările. CORNEL POP afirmă ulterior în raportul său, că stă pînă tîrziu la uşile celor ce anchetează și de aceea întir-

rie cu rapoartele sale, deci implicit recunoaște că priza
numai ce i se dădea prin bunăvoința celor de la poliție,
știindu-l că este ocul lui EUGEN CRISTESCU. Mai târziu CORNEL
POP recunoaște că a vrut să obțină premiul, fiindcă așa anun-
țase EUGEN CRISTESCU că va da premii mari celor ce reușesc
să descopere organizații comuniste, dar n-a reușit nici unul.
În plus CORNEL POP urmărea numirea ca funcționar bagetar a
diurnistului CORNEA și nici măcar aceasta n-a obținut.-

RADULESCU C. zis SITA, șeful BORCESCU ca să inter-
vină pentru scoaterea din cauză a lui MIRAIL BENIUC, subalter-
nului său, implicat în chestiunea de la Sibiu. BORCESCU vor-
bește personal cu BENIUC, care îi expune situația sa și a
unor prieteni ai săi implicați în organizația de la Sibiu.
BORCESCU prin stăruința sa, reușește să scoată din cauză pe
BENIUC MIRAIL, ZEVREȘI și încă una sau două persoane.-

Tot la cenzura externă, funcționa și doamna
CONSTANTINESCU IASI, care și-a putut menține locul, datorită
lui RADULESCU și BORCESCU.-

- Frontul de Est, după episodul capitulării de la
Stalingrad, se clatină, datorită ofensivei armatelor sovie-
tice. Capitulara aduce o slăbire a liniei frontului, ceea ce
determină pe germani să ceară României să trimită noi efec-
tive pe front. Conform promisiunii Führerului lui ION
ANTONESCU personal, aceste efective nu vor pleca din țară
până ce nu vor fi dotate cu armamentul cel mai nou pe care
 îl au germanii în special pentru lupta contra blindatelor.
Germanii fiind în suferință de efective și datorită situa-
ției critice în care se găsesc, cer din nou lui ION ANTONESCU
să trimită trupele sale la Cotul Donului, unde va găsi pe
 poziție, armamentul promis. ION ANTONESCU exită, dar Führerul
insistă, reînviind promisiunea că trupele vor găsi pe poziție
armamentul promis, dar nici azi n-a mai sosit. Din această
cauză, armata română a suferit o groasă înfrângere, fiind
lovită de blindatele sovietice, pierzând cel mai bun material
de artilerie ce-l avea.-

Așa știa Führerul să se țină de cuvânt.-

Din cele de mai sus, cercurile militare și poli-
tice conclud: industria germană este pusă la pământ de
aviația anglo-americană, deci nu-și mai poate depăși numărul
de avioane, tancuri, mașini, armament ambulant etc. de care

dispunea la începutul războiului, nici vorbă să mai dea și României. Nu tot așa se întâmpla în partida opusă anglo-americană-sovietică.-

Frontul se ciătina. Germanii erau în derută, începuse retragerea și anunțau: au reușit să reagrupăm forțele în alte regiuni unde pregătim noi bătălii. Începuse coloanele germane să treacă și prin Galați. Voind să facă o diversiune în opinia publică ca și la Iași (iunie 1941) legația germană, pe baza unei note primite de la Berlin, cere ca Galații să fie evacuat de evrei, deoarece sint informați, că ei procedează să stace coloanele germane ce trec prin acel oraș. ION ANTONESCU dă această notă spre verificare S.S.I.-ului, care constată că nu corespunde adevărului. Legația germană insistă și se face o nouă verificare de astă dată în colaborare cu poliția. Rezultatul acelaș, negativ. După circa 10 zile, vine intervenția directă de la Berlin, prin care menționează că informația o deține de la un mare funcționar polițienesc, deci ea corespunde adevărului și să se treacă de urgență la evacuarea orașului Galați de populația evreiască.-

Conform celor discutate în consiliul de ordine, EUGEN CRISTESCU comunică lui BORCESCU de a se deplasa personal la Galați și să constate care este adevărul. De asemenea dă să poste identifice pe înaltul funcționar polițienesc. BORCESCU însoțit de magistratul IONESCU RADU, originar din Galați, în contact cu inspectorul de poliție DANIELEVICI, cu chestorul MIHALCEA C., cu EUSTATIU și cu alte persoane din Galați, constatînd că populația este foarte linistită. A mai constatat că germanii erau în posesia unei note în care erau menționați evreii și comuniștii din Galați, în plus peste 200 de familii de evrei, care habar nu aveau ce intenții și se atribuia lor. Nu s-a putut identifica cine căduse această notă. Conform celor stabilite în consiliul de ordine, s-a dispus internarea în lagăr a 12 sau 14 persoane pe timp de 3 luni, iar guvernul român să garanteze că nu se va întâmpla nimic la Galați.-

Cu greu a renunțat Berlinul la evacuarea orașului Galați, fiindcă dorea să efectueze un mare masacru al evreilor și să creeze României o situație grea externă. Astfel urăsc răzărnicirea oricărei tentativă de eșire din război.-

- În vara anului 1943, ION ANTONESCU fiind serios

bolnav, merge la Govora însoțit de PIKI VASILIU și de EUGEN CRISTESCU. În timpul tratamentului o echipă de 4 români este parașutată de un avion sovietic, care aveau misiunea de a-l asina pe ION ANTONESCU. PIKI VASILIU cu jandarmii săi îi prinde și după o sumară cercetare, îi ia EUGEN CRISTESCU la închisoarea Malmeson.-

-În toamna anului 1943, mare fierbere la Marele Stat Major, unde se lucra cu ușile închise. TRAIAN BORGESCU face o vizită tizului său ENACHE BORGESCU, care era foarte ocupat cu creșterea de noi unități, destinate să ocupe Banatul jugoslav. Pus la curent, TRAIAN cere lui ENACHE sistarea lucrărilor, aici fiind vorba de o problemă mult mai mare decât se crede. ENACHE refuză fără aprobarea lui STEFLEA - șeful Marelui Stat Major. TRAIAN se prezintă acestuia, îl cunoaște fiindcă îi fusese elev în școala militară, apoi tot elev la Academia Militară și expune motivele pentru care cere sistarea acestor lucrări. Roagă pe STEFLEA să-l susțină la ION ANTONESCU, dacă va fi chemat și acesta promite sprijinul său. Pe de altă parte generalul PLEBS, fost în armata română și profesor la Academia militară, acum trecut în armata germană, se găsea ca comandant militar al Banatului jugoslav. Era văzut dese ori luând masa la Timișoara. Se simțea mai bine în țara pe care o părăsise decât în Jugoslavia. La ordinul guvernului german oferă și el guvernului român acest teritoriu. BORGESCU își face referatul, arătând substratul acestei generozități germane, care ne pune în conflict cu Jugoslavia în scopul de a ne îngreuna situația externă și ar fi bine ca România să refuze această ofertă. ION și ICA ANTONESCU sesizați de referatul lui BORGESCU, renunță definitiv la ocuparea Banatului jugoslav.-

-ION ANTONESCU dorind a cunoaște doleanțele frunțașilor politici din Chișinău și Cernăuți, dă ordin lui EUGEN CRISTESCU, să se facă un sondaj informativ la fața locului. La rândul său, EUGEN CRISTESCU cere lui BORGESCU, să se deplaseze personal și să ia contact cu acești frunțași politici. La Chișinău, BORGESCU ia contact cu Pan HALLIPA, cu părintele CUCIUNJA și alții, iar la Cernăuți cu: DORI POPOVICI, FLONDOR, HAEMAN și alții care au expus doleanțele lor prin niște memorii, arătând că sînt excluși de la administrarea provinciei respective, industriile sînt în mâinile veneticilor, provincia neglijată, iar ei ignorați. ION ANTONESCU a găsit juste aceste desiderate și urma să ia măsuri de satisfacere.-

-Președintele comunității evreești din România, Dr. FILDERMAN, din cauza atitudinii sale este trimis în Transnistria,

din ordinul lui ION ANTONESCU, BORCESCU prinde un moment favorabil în care ION ANTONESCU oscila ca să-i acorde clemența și-l aduce de urgență la București, punându-l pe conducător în fața unui fapt împlinit. Doamna HABERSTADT susține că doctorul FILDERMAN ar fi mulțumit personal, lui BORCESCU, pentru eliberarea sa.-

- Artista teatrului "Barașeu" JENY SMILOVICI, nu putea pleca din țară, din cauza germanilor, ce susțineau că, manuscrisele în idiș ce le avea asupra ei și pe care dorea să le ia cu ea, sînt acte de spionaj de mare importanță. BORCESCU intervine, ca și în cazul LIZETTE VEREA, spunînd că își ia el răspunderea, dîndu-i astfel posibilitatea să plece.-

- Teatrul "Barașeu" avea dese arestări din rîndul artiștilor săi, din partea prefecturii poliției capitalei ca: AGUIA BOGOSLAVA, KILI MARKOV, BEATTE FREDANOV etc., suspectați de activitate comunistă. OTTO MASCOVICI sau alții aduceau la cunoștința lui BORCESCU, care îl știa un susținător al teatrului și artiștii erau eliberați.-

- Artista LENY CALER dezolată că soțul ei SCARLAT PRODA, critic teatral, a fost internat în lagărul de la Tg.Jiu, cere lui BORCESCU să intervină pentru eliberarea lui. În cîteva zile SCARLAT PRODA și-a putut relua activitatea.-

- ANNY LEON intervine pentru eliberarea din lagăr a lui ALFREDO MORENO, armator din Brăila, care nevoind să cedeze o sumă de bani unor polițiști, a fost ridicat și dus la lagărul de la Tg.Jiu. BORCESCU intervine la PIKI VASILIU, ca și pentru SCARLAT PRODA și obține eliberarea lui.-

-NICHISOR STANESCU, BEGNESCU FLORIN și alții solicită lui BORCESCU scutirea de taxe a unor evrei săraci și scutirea de muncă. BORCESCU le obține de la RADU LECCA, fără nici o obligație pentru cineva.-

-Era toamna anului 1943. Frontul se apropia spre țară. BORCESCU pune problema evreilor din Transnistria și cere evacuarea lor în țară, intrucît Transnistria devenind în curînd teatru de operații, viața acestora este periclitată. N-a reușit în total, dar un număr de aproape 10.000 evrei tot au fost aduși.-

-În septembrie 1943, BORCESCU prezintă lui EUGEN CRISTESCU ordinul de repliere dat centrelor și subcentrelor S.S.I. din Transnistria și Basarabia, care se va pune în aplicare, automat, cînd trupele vor ajunge la Bug. EUGEN CRISTESCU foarte surprins, căci acesată eventualitate nu o credea atît de apropiată, spune: "germanii au încă forțe suficiente de a opri ofensiva sovietică. În plus au niște descoperiri noi, care va întoarce si-

tuația frontului total în favoarea lor". BORCESCU răspunde: "Eu ca militar sînt mai prudent și vreau ca centrele și subcentrele să știe ce au de făcut, în evacuarea ce urmează să se facă". După o scurtă perioadă de timp EUGEN CRISTESCU spune lui BORCESCU: "ai cunoscut situația frontului mai bine ca mine:.-"

- După defilarea din 10 mai 1943, într-un moment de sinceritate tot el recunoscu: "BORCESCU are dreptate, SSI-ul s-a îndepărtat de misiunile sale prevăzute inițial de Marele Stat Major - dar ce pot face?"

- mai întîi, ION ANTONESCU dă ordine directe pentru executare;

- al doilea, de la consiliul de ordine primesc ceea ce mai pot face în cadrul serviciului;

- dar uneori se trezește în mine deprinderile mele de vechi polițist. Nu m-ați văzut de 10 Mai? Fără să am vreun ordin, m-am trezit făcînd ordine, ca orice comisar pus pe linie, pînă a venit unul de m-a scos, spunîndu-mi să-mi iau locul, că vin trupele la defilare.-

De aceea dvs. nu sînteți angajați cu nimic în acțiunile mele, cel mult PROCA, care mai trîntește și el cîte una, ca să fie pe planul neașilor.-

- Eșalonul operativ trimite lui BORCESCU raportul: "Luptele de pe front devenind din ce în ce mai grele, din cauza partizanilor care devenind foarte activi, unii mari comandanți cer aprobarea împușcării acestor partizani, fără a mai fi judecați de tribunalele militare".-

Eșalonul operativ știa că există o aprobare în acest sens, și de aceea trimiteau aceste cereri ale marilor comandanți spre grabnică rezolvare. BORCESCU dîndu-și seama de situația generală, de încercările ce se fac pentru ieșirea Romîniei din război, tergiversează răspunsul cu secția juridică a SSI-ului și cu Direcția Justiției Militare din Ministerul Apărării Naționale și nu dă răspunsul pînă la 23 August 1944.-

BORCESCU putea să scoată ordinul inițial din 1942 primit de la LISSIEVICI, cu aprobarea lui ION ANTONESCU și să-l repună în funcțiune, dar nu a făcut-o.

- Pe plan extern, se discuta planul economic al lordului BEDVERIGE, care urma să fie pus în practică după război. Apusenii întotdeauna au spus: războiul este ușor de făcut, pacea este mai greu de organizat. Planurile economice trebuie

să contribuie la o pace durabilă. BORGESCU procură noul studiu economic, îl prelucrează cu specialiștii de care dispunea și dispune criticarea lor la toate forurile competente. Acesta ?⁴ în scopul de a-l studia și ele la rândul lor și pentru a se putea încadra în sistemul economic propus, dacă va fi cazul.-

- În interiorul țării, frământări prevestitoare de vremuri grele. Un denunț ajunge la ION ANTONESCU, în care se specifică că: generalii NICULESCU C. (de la palat), NEGULESCU GH. (comandantul corpului de grăniceri) și TRINCU ATANASIE (comandantul Diviziei de la Odesa), complotază contra sa, probabil pentru înlocuirea sa de la conducere. EUGEN CRISTESCU dă nota spre verificare lui GR. PETROVICI, care pe baza unei confirmări date de un ofițer, prezintă nota ca adevărată. Consecința ar fi fost gravă, dar EUGEN CRISTESCU ezită și o dă lui BORGESCU. Din verificarea acestuia rezultă că cei trei generali se întâlneau și discuteu situația frontului, că germanii nu mai sînt capabili să oprescă ofensivele sovietice și probabil că conducerea statului va găsi soluția cea mai bună, de a eși din situația critică în care ne găsim -deci nici vorbă de complot informația tendențioasă. Totuși ION ANTONESCU a mutat pe generalul NICULESCU C. de la palat la comanda Corpului V Armată, iar ceilalți doi au rămas la comenzile lor.-

După verificarea lui GR. PETROVICI, trebuia ca toți trei generalii să fie scoși din armată și judecați.-

- Un mare penalist în acea vreme, V.V. STANCIU, este arestat de prefectura poliției capitalei, pentru activitate de stînga. BORGESCU cunoscîndu-i activitatea sa democratică, antigermană și profesională din 1938 cînd a luat parte la un congres internațional pentru organizarea penitenciarelor și a vieții deținuților, cu desființarea muncii obligatorii, care aprobarea lui EUGEN CRISTESCU să-l scoată de la prefectura poliției capitalei și să-l pună în libertate. Aprobarea dată, după două zile de arestare a fost pus în libertate.-

- În interiorul S.S.I.-ului discuții mari pe teme avansărilor de funcționari. Cîlos germano-filă MICHANDRU-PROCA-GEORGESCU cereau excluderea lui NIC. STANESCU de la avansare. De altfel au încercat să-l îndepărteze din serviciu pe motiv că este căsătorit cu o evreică. BORGESCU l-a susținut, deoarece îl considerase ca pe un funcționar bine pregătit, serios și discret. Il avea ca șef al problemei politice, una din dificilele probleme interne. Cu toată opoziția germanofililor,

BORCESCU reușește să-l avanseze la gradul de "director" pe NIC. STANESCU.-

Intr-o dimineață, NIC.SPANESCU palid și tremurând intră în biroul lui BORCESCU și îi comunică: "-ajuns în dreptul secției de contrasbotaj (în capul străzii Ionescu Gion) s-a tras un ³²³ foc de revolver asupra mea. Am auzit sneratul glonțului, care s-a infipt în uluca din stînga mea. L-am scos și vi-l prezint".

Bine, nu te alarma, răspunse BORCESCU, voi lua măsuri. Nu te arăta speriat și contează pe mine.-

BORCESCU convoacă pe MICANDRU și PROCA la EUGEN CRISTESCU și comunică cazul lui NIC.STANESCU. În continuare spune: dacă se introduce în S.S.I, aceste practici străine, eu știu să răspund prompt, în plus voi raporta lui ION ANTONESCU. EUGEN CRISTESCU, foarte surprins de cele auzite, cere lui MICANDRU și PROCA să ia măsuri contra acestor provocări, fiindcă ION ANTONESCU nu iartă. Aceste procedee chiar în interiorul unei unități nu sînt admisibile. BORCESCU te rog să nu dai curs acestei chestiuni.-

NIC.STANESCU s-a dovedit un democrat convins și a fost tot timpul alături de BORCESCU cît a fost în serviciu.-

- Să urmărim puțin și activitatea germană în țară.

Germanii prin KILLINGER cereau lui ION ANTONESCU închiderea tuturor elementelor de stînga și internarea lor în lagăre, precum și a tuturor politicienilor ce erau contra războiului. De altfel germanii mai încercase să ridice pe toți cei menționați mai sus, motivînd că au lagăre speciale constituite pentru toți cei din Franța, Belgia, Olanda, Austria și chiar Ungaria. ION ANTONESCU a refuzat, susținînd că el stăpînește situația. În consiliul de ordine se hotărîse să se institue următoarele măsuri:

-chemarea celui în cauză, la secția juridică a SSI-lui de la Malmezon, unde seema o declarație, prin care își lua obligația ca să înceteze orice activitate politică pe timpul războiului; (cum au fost: AUREL BENTOIU, BUZESCU de la M.Oficial, AUREL DOBRESCU etc.);

-domiciliu obligatoriu pe 3 sau 6 luni, chiar la domiciliul celui în cauză uneori (MIHAIL GHELMEGHANU);

-internarea în lagăr pe 3 sau 6 luni (MIHAIL RALEA, RADESCU, GH. MAURER, NICUSOR GRAUR etc.);

-și internarea în lagăr pe tot timpul războiului a comuniștilor activiști (GH.GHEORGHIU-DEJ, TANTI ORACIUN, NEAGU ANDREI și toți comuniștii de frunte).-

Germanii și-au îndreptat privirea și asupra d-lui profesor MIHAIL RALEA și a lui MIHAIL GHELMEGEANU. De abia s-a putut obține o detenție limitată în lagăr pentru MIHAIL RALEA și un domiciliu obligatoriu la locuința sa din București pentru MIHAIL GHELMEGEANU, pe timp limitat. Avocatul BEGNESCU FLORIN s-a interesat tot timpul de soarta celor doi menționați mai sus și a cerut eliberarea lor, fiind susținut de BORCESCU în acelaș sens.-

Germanii au mai schișat și o răpire a lui IULIU MANIU, care era cunoscut ca unul ce susținea permanent eșirea României din război. IULIU MANIU plecase din Sinsia, urmat la circa 100 m. de mașina S.S.I.-ului, care făcea supravegherea lui, dar și paza. Agenții observă că o mașină germană cu număr de Sibiu, se intercalează între ei și se ține continu după mașina lui IULIU MANIU. La o oprire la Cimpina, agenții telefonează șefului lor direct IONESCU VICTOR, raportând despre această suspectă mașină germană. La rândul său IONESCU VICTOR comunică lui BORCESCU, care dă ordin primului să le iasă în întâmpinare cu mașina, înainte de Băneasa și să acționeze în raport de situație. În apropiere de Băneasa mașina germană barează mașina lui IULIU MANIU și îl somează să se urce în mașina germană. Cele două mașini ale SSI-ului cu IONESCU VICTOR se opresc și somează pe germani să-și vadă de treabă. Germanii recunoscând că sînt SSI-știi, au cerut scuze, spunînd că au făcut o confuzie. Drept mulțumire, IULIU MANIU a cerut lui BORCESCU, la 24 August 1944, ca agenții care au fost la el, să rămînă în continuare de serviciu la el.-

Starea de spirit a germanilor aflați pe teritoriul român, relativ bună. Erau unii care manifestau îngrijorare. Își dădeau seama de lipsa de efective de pe front, -producția de război în scădere-, de imposibilitatea de a ridica efective din cele ce le aveau în Franța, Belgia, Olanda, Jugoslavia - Balcani-Ungaria plus România, unde au ținut efective între 70.000 pînă la 150.000 oameni, denota teama ce o aveau de surprize neplăcute în aceste țări, dacă micșorau efectivele. Speranța lor era în noile invenții: cel atomic, avioane cu propulsie și armament antitanc. Totuși mulți dintre ei considerau războiul ca pierdut.-

Germanii lansează în țară o serie de fotocopii hărți, în care indicau viitoarele hotare ale României și anume: R. Tisa - R. Bug, Timocul și cadrilaterul. Fotocopiile de hărți

ale Ungariei indicau; întreg Ardealul-Banatul, Bucica, Slovenia și Slovacia; A Bulgariei indica: "acedonia greacă și jugoslavă, Timocul, Dobrogea, iar la sud eșirea la Marea Egee cu Salonic, Cavala, Dedeagaci (Galipoli -Turcia). Întrebați care din aceste hărți va fi cea reală, răspundeau: a acelor care vor face cele mai mari sacrificii pentru câștigarea războiului. În realitate Fuhrerul urmărea: Banatul român, jugoslav și maghiar să formeze "Donaulandul", condus cu ajutorul svabilor sub un "gaulleuter" german. De la Tisa pînă în Carpați, deci întreg Ardealul -un stat german- sss - condus de un gaulleuter (ANDREIAS SCHMIDT). României i se dădea Transnistria în care trebuia să-și transfere întreaga populație românească din Ardeal, pentru ca acesta să rămînă curat german. ION ANTONESCU spera totuși să salveze Ardealul. Cercurile noastre politice considerau pe Fuhrer dement.-

După primul război mondial, au fost cîțiva oameni politici, care au propus: dispersarea populației agricole svabe și ungare, cei mai buni, plasați în toate regiunile agricole ale țării ca îndrumători agricoli și zootehnici, iar în locul lor duși români. De asemenea romanizarea frontierelor pe o fișie de 20 km. Propunerea a căzut, întîmpinînd greutăți prea mari.-

- Colonelul german SCHNOLLER, fiind mutat de la Paris la Odessa, a trecut prin București pe la centrala S.S.I.-ului. În scurt timp se împrietenește cu BORCESCU, căruia îi declară că a fost mutat de la Paris ca fiind antihitlerist. A arătat că situația în Germania este critică, că există un puternic curent antihitlerist, însă S.S.-ul lui HIMMLER este vigilent. După ce a expus cele de mai sus, întrebă pe BORCESCU, dacă poate rămîne în țară după război. Acesta i-a promis cu condiția de a fi folositor noii patrii, lucrînd pentru ea, ceea ce a admis imediat. Prin EUGEN CRISTESCU a fost pus la curent și ION ANTONESCU, de cum văd germanii situația din propria lor țară și a războiului.-

Ațentetul din Germania, contra lui HITLER n-a constituit nici o surpriză, fiindcă era explicabilă reacțiunea poporului german contra aceluia ce-l ducea la dezastru. Reacțiunea hitleristă a fost violentă, fiind silit chiar mareșalul ROMMEL să se sinucidă. Aceste frămîntări din Germania ne-a permis să avem o stîtudine mai fermă, iar palatul și

toate partidele politice să se ocupe mai intens de egirea noastră din război.-

In țară.

Este interesant a se menționa și despre "Consiliul de ordine" ce funcționa pe timpul regimului antonescian separat de subsecretariatul de stat al ordinii. Se întrunea cam odată pe lună, în localul Președinției Consiliului de Miniștri, sub președinția lui ION și ICA ANTONESCU. Era compus din: PIKI VASILIU, EUGEN CRISTESCU, direcția generală a poliției prin IONEL STANESCU și spre sfârșitul războiului prin DIACONESCU și PALANGHANU. Cei mai activi și plini de inițiativă erau: PIKI VASILIU pentru a arăta că merită încrederea lui ION ANTONESCU, în fond ce să-și scopere marile afaceri ce le făcea fie cu evreii, fie cu alții și EUGEN CRISTESCU care dorea să ajungă ministru al informațiilor. Era sprijinit în acest sens de ICA ANTONESCU, PALANGHANU și DIACONESCU, rezervați. TOBESCU după cum îi dicta PIKI VASILIU sau EUGEN CRISTESCU cu care se afla în foarte bune relații. Toți preocupați de problema comunistă, care din ce în ce devine mai puternică, mai activă. Poliția descoperise organizația comunistă de la Sibiu și Plocești. În urma propunerilor lui PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU, consiliul de ordine hotărăște ca să se creeze un organ nou de depistarea organizațiilor comuniste, fiindcă cele existente nu sînt suficiente și anume o "Brigadă specială comunistă" atașată la prefectura poliției capitalei.-

EUGEN CRISTESCU reîntors la serviciu, cheamă pe BORCESCU și IONESCU VALERIU în biroul său și le comunică hotărîrea consiliului de ordine, că și-a luat angajamentul ca S.S.I.-ul să contribuie cu 20 agenți și 4 mașini auto, salariile luîndu-le tot de la S.S.I.-

BORCESCU se adresează lui EUGEN CRISTESCU: "Credeți că este oportună creierea de asemenea unități anticomuniste, cînd noi umblăm să ieșim din război? Ne plîngem că germanii caută să ne creeze dificultăți în exterior și acum ni le complicăm singuri în interior!".-

"E-am fost eu cu ideea, -răspunse EUG.CRISTESCU- dar s-ar părea că ai dreptate. Acum nu mai putem face nimic".

"Ba, da -răspunse BORCESCU- voi interveni personal la PIKI VASILIU, PALANGHANU, IONEL STANESCU și cu toții, la primul consiliu de ordine, să cereți să se renunțe la crearea acestei brigăzi, care ne-ar duce complicații, în plus pentru

germani un motiv de a se interesa de problemele interne".-

În fața acestei situații, ION ANTONESCU a renunțat . Altfel noi valuri de arestări și condamnări ar fi avut loc. A rămas în funcție numai brigada specială legionară.-

-Tot timpul războiului, s-au făcut de PIKI VASILIU, câteva internări în lagăre a unora ce le expirase condamnarea avută și executată în închisoare. Motiva că "Consiliul de ordine" a hotărât, ca numai pe timpul războiului să se țină în lagăr sau cu domiciliu obligator pe comuniștii activi în propagandă sau capabili de a comite acte de sabotaj. Internările în lagăr să se hotărăscă tot în consiliile de ordine. PIKI VASILIU spunea: măsuri excepționale pentru stări excepționale.

-Tot PIKI VASILIU trimetea periodic câte o comisie de verificare și triere a celor din lagărul de la Tg.Jiu. Comisia era prezidată de un ofițer superior din jandarmi uneori de TOBESCU și era compusă din câte un delegat al fiecărei instituții. Uneori EUGEN CRISTESCU spunea: "Dute la PETROVICI, să vorbești și cu prietenul nostru BURSTEIN. Rezultatul confidențial". Alte ori spunea lui BORCESCU: "Trimite un delegat, fiindcă eu n-am interes". Așa au plecat: GH. MIHAI, MIHALCEA și MIRCEA BOLDUR, care din proprie inițiativă cereau eliberarea cazurilor nedrepte. Uneori chemau la telefon pe BORCESCU: "putem cere eliberarea cutare sau cutare"(surorile NICODEM etc). Se răspundea afirmativ. Acest lucru nu convenea lui IONESCU VALERIU și protesta, susținând: "toate instituțiile trimis delegați de la probleme comunistă, numai "capul pătrat" recte BORCESCU nu".-

-DIAONESCU, directorul general al poliției, fiind întrebat de ION ANTONESCU și germani dacă poate asigura transportul pe C.F. a peste 1000 evrei de la Grigore Ghica Vodă la Constanța, fără ca aceștia pe traseu să debarce din tren și să se răspîndească în țară. BORCESCU fiind întrebat de DIAONESCU, dacă poate să-l ajute, acesta i-a răspuns afirmativ, astfel că evreii au putut ajunge la Constanța în bune condițiuni, cu destinația Palestina.-

-PAUDELIS, un mare afacerist din București, aflând că se face transporturi cu evrei pe calea sării și deci posibilitatea de a face o bună afacere, închiriază un vas vechi grecesc "Struna". Vasul în apropiere de Bosfor se scufundă,

înecînd aproape pe toți pasagerii aceluia vas. Unele cercuri din București și Constanța acreditau zvonul că vasul "Struna" s-a lovit de o stîncă la intrarea în Bosfor, iar alții susțineau că vasul a fost torpilat de un submarin german, ceea ce pare verosimil.-

-Crucea Roșie Română a organizat un transport de 500 copii evrei, pe calea ferată prin Giurgiu-Ruscuk-Istanbul. COSTINESCU -președintele Crucii Roșii- roagă pe ICA ANTONESCU să aprobe ca nepotul său DAN BRATIANU să însoțească acest transport. BORCESCU primind ordin în acest sens, prin delegatul său GR. MINAI ce-l avea la comisia pașapoartelor, îi obține pașaportul, mai ales că se afla în bune relații de prietenie cu DAN BRATIANU.-

-Anul 1943 se încheie cu arestarea doctorului PETRU GROZA. Un denunț dat germanilor arată că, PETRU GROZA pregătește circa 2000 de partizani în Hunedoara și va ataca coloanele germane, interceptînd comunicațiile de pe Valea Mureșului. Nota a fost dată direcției generale a poliției, care procedează la arestarea și cercetarea sa. Intre timp, doamna VETURIA GOGA, PAMFIL RIPOSANU, IULIU MANIU și chiar POPESCU DUMITRU, ministru de interne, intervin pe lingă ION ANTONESCU ca să-l elibereze, dînd ordin în acest sens. Cum nota era a legației germane, ordonă ca S.S.I.-ul să verifice tot ceea ce i se pune în sarcină lui PETRU GROZA. A fost adus la Malmezon în cursul lunii decembrie 1943. BORCESCU a fost însărcinat cu facerea acestei cercetări. Din fericire BORCESCU îl cunoștea pe PETRU GROZA de la Deva și cum știa de proveniența notei în cauză la germani, face un referat favorabil, susținînd că el, fost caporal în armata austro-ungară, nu putea conduce o masă de două mii de oameni, care trebuiau echipați, înarmați și hrăniți zilnic. În zonă nu s-a identificat grupări în acest sens. În concluzie, cere eliberarea sa și ca germanii să nu fie impacientați de activitatea doctorului PETRU GROZA, S.S.I.-ul își ia obligația de a-l supraveghea permanent. ION ANTONESCU a pus rezoluția pe referatul lui BORCESCU "să fie eliberat". După 28 zile, doctorul PETRU GROZA părăsește liber Malmezonul. PAMFIL RIPOSANU îl aștepta cu mașina la poartă, pentru a-l duce direct la Deva. Cum a fost tratat, în timpul detenției, o arată și-rul PETRU GROZA în lucrarea sa "In umbra celulei".-

- Anul 1944, spuneau toți, că este anul care va aduce pacea.-

La începutul lunii februarie, BORCESCU prezintă lui EUGEN CRISTESCU, o mare lucrare documentară, care a durat aproape 3 luni și peste 500.000 lei cheltuiți, anume: "Infiltrația germană în economia românească".-

ION ANTONESCU a fost surprins de adâncă infiltrația germană și spunea că va lua măsuri.-

- La Odesa este doborât un avion sovietic. TRINCU ATANASIE, comandantul diviziei locale, dă ordin ca ofițerul sovietic să fie înmormântat ca un erou căzut la datorie. Mai mult chiar, TRINCU ține o cuvîntare în cinstea acestui erou. Germanofiliile informează pe ION ANTONESCU că TRINCU a proamărit eroismul sovietic. ION ANTONESCU gata să-i ia comanda și să-l scoată din armată. Se dă spre verificare grupei militare din S.S.).- BORCESCU stabilește adevărul. TRINCU a menționat că aviatorul sovietic a căzut ca un erou, dar a cerut ostașilor români să fie și ei tot așa de bravi, căci eroii sînt cinstiți ori unde, numai lași sînt disprețuiți. Românii au eroii săi și vor mai avea. În fața acestei situații, ION ANTONESCU a replicat: era mai bine decît nu vorbea, dar n-a luat nici o măsură contra lui TRINCU.-

- La începutul lunii martie (1944) înainte de bătălia de la Uman, în care germanii puneau mari speranțe de izbîndă, BORCESCU cere lui EUGEN CRISTESCU să-i prezinte lui ION ANTONESCU situația politică și militară cu concluzia că acum este timpul cel mai favorabil pentru eșirea României din război. EUGEN CRISTESCU neavînd curaj, cere lui BORCESCU să-l însoțească la ION ANTONESCU, pentru a expune situația militară și concluzia necesară, după ce o expune el pe cea politică. ION ANTONESCU după ce îi ascultă pe amîndoi, se infuriie și începe să strige: "o să mă învățați ce am să fac? Băgați-vă mințile în cap, numai eu dispun". BORCESCU roagă să fie trîsnit pe front. ION ANTONESCU, tot infuriat, răspunde: "Bagați-vă mințile în cap și stai unde te-am pus. Ești într-un serviciu ordonat".-

ION ANTONESCU parea bolnav și obosit. Acei ce lucrau mai aproape de el, erau îngrijorați că tocmai în aceste timpuri grele, el este bolnav.-

- Conform avertismentelor date la radio Londra, la 4 aprilie au început bombardamentele aeriene de o amploare nevă-

zută pînă atunci în România. Din prima zi, un cartier întreg din București a fost pus la pămînt și foarte multe victime omenești. S-a dispus ca toate departamentele și instituțiile de stat din orașele bombardate (București, Ploiești, Brașov, Timișoara) să se disperseze. S.S.I.-ul trece la Joița și Măgurele, iar la centrală în București a rămas numai BORCESCU cu secția sa.-

-Ofițerii de la Marele Stat Major dîndu-și seama de situație, iau legătura cu palatul, dar teama de a nu fi descoperiți, solicită lui BORCESCU ajutorul său, COMISEL PANTELIMON, NARCOESCU și alții îi confiază, sub cuvînt de onoare, secretul lor. Că au luat legătura cu palatul și pregătesc efectivele pentru a face chiar cu forța eșirea din război. BORCESCU le-a promis că îi va scoperi și ajuta. Acțiunea palatului o scoperie încă din anul trecut. Le comunică, că datorită situației lui, a încercat în martie să prezinte lui ION ANTONESCU situația favorabilă pentru eșirea din război, însă acesta l-a gonit. BORCESCU a scoperit într-adevăr acțiunea palatului și a Marelui Stat Major, atît față de ION ANTONESCU cît și de germani. De asemenea a scoperit acțiunea partidelor politice ce urmăresc acelaș scop. IULIU MANIU ca și DINU BRATIANU se întâlneau cu partizanii săi la Brașov, Sînaia, București, Florica, Bolintin etc. și de fiecare dată se dădeau note informative inofensive. Palatul prin general DAMACEANU și MOCSONYI a luat contact cu ing. CEAUSU (recte dl. EMIL BODNARAS) aducîndu-l la palat. Despre aceste contacte nu s-au dat note informative, că ar fi sărit în sus atît ION ANTONESCU cît și germanii. De altfel, aceștia din urmă se interesau de dl. EMIL BODNARAS, însă întotdeauna BORCESCU le spunea că este sub stricta sa supraveghere, că el are domiciliu obligatoriu la Brăila, că îi cunoaște întreaga activitate și să nu se bage nimenea pe fir.-

- În interiorul S.S.I.-ului discuții pe chestiunea contrasabotajului. GUTA PETROVICI comunică lui BORCESCU: - PROCA cu contrasabotajul lui face victime în lumea muncitorească nisă comunistă. "Doamnă PETROVICI -răspunse BORCESCU- ca atras atenția d-lui EUGEN CRISTESCU, de cînd a permis ca PROCA să-și facă agentură proprie în fabrici și uzine. La fiecare internare în lagăr sau trimiteri pe front, EUGEN CRISTESCU ridică din umeri, ceea ce înseamnă că PROCA este susținut de naști și îl domină. În 1942, spunea că se va înțelege cu PROCA, dar acum văd că și dta. ca și el îmi dați dreptate".-

Cu altă ocazie, NIC. STANESCU remarcă că contrasabotajul va aduce dificultăți serviciului."Da -răspunse BORCESCU- dar în zis răspunderilor totul va cădea pe EUGEN CRISTESCU și pe IONESCU VALERIU, căci PROCA o va șterge cu neații sau va dispărea. Desnodământul s-a văzut în martie sau aprilie 1945, când PROCA cu ajutorul său PACESCU, s-au sinucis în celulele închisorii Malseson.-

- ION ANTONESCU solicitat de câțiva macedo-români, trimite ceva ajutoare -alimente- populației macedo-române din Grecia. Cu această ocazie a profitat și o parte din populația greacă. La legația română din Atena s-au distribuit alimente tuturor celor ce veneseră în contact cu legația română. Criticile au fost prompte -ajutoarele erau din Transnistria, fiindcă pe cutii în loc să fie scris România scria Transnistria.-

- Tot ION ANTONESCU a intervenit la Fuhrer să elibereze pe toți prizonierii jugoslavi de origine română. S-au adus în țară circa 2000 de români, unde au fost ținuți pentru refacere circa o lună de zile și trimiși apoi la vetrele lor. Aproape toți erau originari de pe valea Timocului. S-au plins că sîrbi, ca și bulgarii la Est de Timoc, nu dau voce românilor să aibă școli și biserici și amenințată cu desnaționalizarea. Idem macedo-românii din Bitolia s-au plins că sîrbi le-au închis liceul și școlile ce le aveau rămas de pe vremea stăpînirii turcești.-

- În cursul unei sesiuni, BORCESCU este interpelat de prietenul său DAN BRATIANU, de la societatea de telefoane, dacă este dispus să ia contact cu un personaj din "Intelligence-Service", căci insistă să vorbească. Cere de asemenea cuvîntul de onoare că nu va fi arestat. A doua zi, într-un birou al societății de telefoane, BORCESCU se întâlnește cu GEORGE DORAND. Acesta din urmă spune: "Vă vorbesc în numele Angliei. Știu că sînteți șeful rezistenței oficiale contra germanilor. Vă rog în numele Angliei de a proceda cu urgență la eliberarea grupului de spioni în frunte cu profesorul BOK, prinși în regiunea Odobești (Putna) de către elementele Marelui Stat Major, în colaborare cu germanii, în minele cărora se găsesc. Trebuie procedat urgent, înainte ca germanii să le facă vreun rău. Vă facem direct răspunșător de viața lor. Aveți cuvîntul de onoare, că în schimb Anglia va ajuta România să iasă din situația grea în care se găsește.-

BORGESCU promite că va interveni, dar cere timp de maximum 48 ore. Acesta după ce ia deslegare de la EUGEN CRISTESCU și ION ANTONESCU procedează rapid pentru ridicarea spionilor de la germani. Pe baza convenției ce exista între români și germani -că spionii prinși pe teritoriul României revin de drept S.S.I.-ului- BORGESCU obține întregul grup de spioni, pe care l-a cezat în închisoarea Malmeson. Profesorul ECK era profesor de bizantologie la Universitatea din București și era șeful I.S. pentru România și Europa centrală. Avea ca secretară pe MARGHERIT HALLER și spunea că lucra în folosul frontului de est.-

După 36 ore, BORGESCU se reîntâlnește cu GEORGE DORAND. Acesta îi mulțumește și accentuează că, cuvântul Angliei va fi respectat.-

- La începutul lunii iunie, din ordinul lui EUGEN CRISTESCU, BORGESCU conduce pe profesorul ECK la domiciliul lui ION ANTONESCU din str. Batiștei. Discuțiile au fost în legătură cu plecarea lui BARBU STIRBEY la Cairo. Acesta din urmă însoțit de fiica sa și de dl. VISOIANU, au plecat la Cairo-Ankara. BARBU STIRBEY a rămas foarte surprins, când la aeroportul din Cairo este întâmpinat de un colonel englez care în cea mai autentică limbă românească, îi urează bun venit. Era MASTERSOHN, directorul general al rafinării "Unirea"-Ploești și cetățean de onoare al aceluși oraș. Ei au fost îndrumați la Ankara, pentru a lua contact cu ambasadorul sovietic, căci armistițiul trebuia încheiat la Moscova.-

- Pe Valea Prahovei a început sezonul de vară. Lumea sa puțină, țara este în război. Multe hoteluri sînt ocupate cu răniți, iar la "Athenée Palace" patronajul funcționează în plin. Sîmbătă și duminică aglomerația este mult mărită din cauza că de la departamente și instituții se izbulzesc toți la munte. Mulți doamni și mai ales doamnele curioase merg să vadă lagărul de la Timiș al aviatorilor englezi și americani prizonieri.-

La Sinaia se remarcă doi ofițeri mari ce merg împreună: SANATESCU de la palat și VASILIU RASCANU, comandantul militar al zonei petrolifere. Sînt veseli și spun la multe persoane sub formă discretă: ION ANTONESCU va fi înlăturat de la guvern, voi face noi guvernul și imediat voi eși din război, încheind pacea.-

Organizația "Todt"-Sinaia, plină de spioni și agenți germani, sînt în curent cu ce colportează SANATESCU și VASILIU RASCANU. KILLINGER cere lui ION ANTONESCU arestarea acestor ofițeri. Imprudențe tocmai în perioada cea mai critică. Se știa că germanii n-au glumit cu HORTY în Ungaria, băgîndu-l în lagăr. ION ANTONESCU fiind vorba de SANATESCU de la palat, ordonă o verificare urgentă. EUGEN CRISTESCU spune lui BORCESCU: "Să te văd cum o scoți la osp cu SANATESCU, că nemții sînt furioși. Tocmai la Sinaia s-a găsit să vorbească, unde ei au centrală de spionaj".-

După cîteva zile, BORCESCU prezintă rezultatul: germanii interpretează greșit. E adevărat că SANATESCU este văzut cu VASILIU RASCANU. Primul este un om de spirit, face diferite complimente sau apropouri la frumusețea doamenelor, la atitudinea unor doamni -un banc- sau cite un spirit chiar cu caracter politic, dar fără a fi vorba de înlocuirea regimului, deci nu corespunde realității: cele semnalate de germani,- ION ANTONESCU pentru a da totuși satisfacție lui KILLINGER, dă ordin lui PANTAZI, ministrului de război, să le facă observațiile verbale convenite, așa că ofițerii au scăpat fără alte sancțiuni.-

- Tot în luna iunie sînt lansați în jud. Vlașca, trei parașutiști englezi: CESTERLEIN, PORTER și MEDEIANU, care aveau misiunea de a lua contact cu palatul și cu partidele istorice. Ei fiind prinși de jandarmi, au fost cazați într-un apartament de la inspectoratul general al jandarmeriei și li s-a dat posibilitatea ca să-și îndeplinească misiunea dar sub controlul lui PIKI VASILIU și al lui EUGEN CRISTESCU.-

In țară se desfășura o vie activitate politică.

Feste tot au loc conciliabile politice și se fac pregătiri pentru eșirea din război. Germanii cu aceeași atențiune urmăresc situația internă, dar se mulțumesc cu ceea ce le dădea BORCESCU și oamenii săi, care făceau cu adevărat operă de desinformare.-

Activitatea politică se desfășura pe 4 linii și anume:

- prima - linia palatului, care era cea mai activă. MIHAI se consulta cu: SANATESCU, SAVEL RADULESCU, NEBEL, NICULESCU-BUZESTI, general NICULESCU G., SPIRCEA MOCIONII, DAMACBANU, IONESCU EMILIAN, cu cei de la Marele Stat Major și separat cu IULIU MANIU și DIU BRATIANU.-

-cu ICA ANTONESCU -nehotărît- juca pe două tablouri, crezîndu-se abil și că este un nou Metternich;

-și în fine cu ing.CEAUSU, om activ și hotărît, pe care îl aduceau în palat SANATESCU, IONESCU EMILIAN etc.-

- A doua linie - era a partidelor istorice cu IULIU MANIU și DINU BRATIANU, care se complăceau mai mult în redectări de memorii și în pertractări. IULIU MANIU în legătură cu exteriorul se folosea de cifrul S.S.I.-ului. Tot el luase contact cu LUCRETIU PATRASCANU, care avusese domiciliu obligatoriu la Poiana-Tepului, stabilînd un mod de colaborare la guvern, după eşirea Romîniei din război.-

Tot IULIU MANIU mai primise de la GAFENCU, ce se găsea în Elveția, o stenogramă a lui BENES-STALIN, prin care acesta din urmă, asigură pe IULIU MANIU, că nu se va amesteca întrebările interne ale Romîniei, dacă ese din război imediat.-

Tărăniștii susțineau că în enciclopedia sovietică, P.N.P. era menționat ca un partid democratic, iar IULIU MANIU era îndreptățit să creadă, că va juca un rol prim în conjunctura internă.-

-A treia linie, era cea oficială condusă de ION și ICA ANTONESCU, dar care era cea mai timidă, probabil din cauza obligațiunilor ce le aveau față de germani.-

Datorită unei combinații politice a lui PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU, este adus și LUCRETIU PATRASCANU de la Poiana-Tepului la București și instalat în str.Armenescă nr.11, la avocatul TOROSIAN. Scopul aducerii lui LUCRETIU PATRASCANU era de a avea convorbiri cu ION și ICA ANTONESCU în vederea încheierii armistițiului și chiar a unui pact politic. Ca și partidele istorice, PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU au socotit că cel mai autentic reprezentant al partidului comunist este LUCRETIU PATRASCANU, care prin originea și educația sa, era mai apropiat de concepția burgheză.-

Tot în această perioadă LUCRETIU PATRASCANU a avut o serie de întrevederi cu partizanii săi, chiar și cu dl.inginer CEAUSU.-

- În fine, a patra linie, a Partidului Comunist Român, cea mai puternică linie și a cărei acțiune se făcea simțită în toată țara. Numeroase acte de sabotaj pentru micșorarea producției de război, și propagandă intensivă în fabrici și uzine contra războiului, îl făcea să fie o forță de temut pentru par-

tizanii războiului. Cînd la 24 August au apărut gărzile patriotice și forțele apărării patriotice în vederea consolidării actului de la 23 August, de abia atunci și-au dat seama toți de forța partidului, cît și de pregătirea temeinică făcută în vederea actului istoric.-

- Să urmăm din nou, desfășurarea acțiunii interne.

- IULIU MANIU, prevăzînd o eventuală înlăturare a lui ION ANTONESCU de la palat, invită pe generalul IACOBICI, -care se bucură de mare prestigiu în armată- la el, și îi spune: "să fiți pregătiți de a succeda lui ION ANTONESCU, ca fiind cel mai pregătit și simpatizat de armată. Eventual să aveți studiat și pregătit o lovitură armată pentru înlăturarea lui ION ANTONESCU. În acest scop să mențineți legăturile de prietenie cu Marele Stat Major și cu generalii armatei".

IULIU MANIU conservase prietenia lui IACOBICI de cînd s-au cunoscut la Viena, înainte de 1914- și apoi cointeresîndu-l într-un consiliu de administrație. Aceasta s-a fost mai greu, fiindcă nimeni nu vrea să renunțe la un loc, pentru IACOBICI, IONEL POP -unul din nepoții lui MANIU- era în 22 sau 23 consilii de administrație, cu venituri de cîteva milioane lunar, nu se îndura să cedeze măcar un loc. Astfel vedem pe IACOBICI plasat într-un consiliu de administrație la Timișoara. Aici SEVER BOCU - electorul partidului- nu admite ca străinii să beneficieze de veniturile locale și-l înlătură, știe că IACOBICI revine la București. Aici cu multă greutate i s-a asigurat un loc minor.-

În ajunul lui 23 August, IULIU MANIU are neșansa de a nu găsi pe IACOBICI, căci toți erau plecați sau dispersați în provincie. De abia la 25 sau 26 August, revin toți în București, dar IULIU MANIU nu mai avea nevoie de ei.-

- La sfîrșitul lunii iulie, începutul lui august, din ordinul lui PIKI VASILIU și al lui EUGEN CRISTESCU s-au dat dispoziții colonelului LEOVEANU, comandantul lagărului Tg. Jiu, ca să creeze condițiunea favorabilă evadării unui grup de 10-12 comuniști, printre care: dl. GH. GHEORGHIU-DEJ, NEAGU ANDREI etc.- S-a bănuit că se urmărește un scop de către PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU, dar n-a transpirat nimic. Germanii s-au sesizat de această evadare și au cerut imediat arestarea lor. Deși se cunoștea drumul apucat de evadați prin Craiova,

de unde s-au răspândit, dl. GH. GHEORGHIU DEJ era la părintele JUSTINIAN (Vilcea), BORCESCU era la datorie și dădea germanilor informații eronate.-

- Tot în cursul acestei luni, IULIU MANIU cu DINU BRATIANU socot că este cazul de a trimite un emisar prin linia frontului la Moscova, pentru a trata în numele lor. Persoana aleasă era generalul ALDEA, cunoscut sovieticilor, fiindcă fusese într-o comisie specială la Odesa, cu ocazia predării bunurilor din Basarabia. Au fost captați generalii RACOVITA și CRETULESCU, care permiteau această trecere prin sectorul lor.

Ziua destinată era 9 sau 11 august. S-a renunțat la această trecere din cauza reluării ofensive sovietice pe frontul nostru.-

- ION ANTONESCU primea știri din ce în ce mai proaste de pe front. Din interior presiune mare pentru eșirea din război. În această situație, la 19 sau 20 august, se hotărâște să plece pe front. de la S.S.I. primește două note:

-prima - nesinceritatea germană față de România:

- n-a livrat materialul blindat;
- n-a dat armamentul antitanc promis, cu ocazia trimiterii de trupe la Cotul Donului;
- germanii nu ne mai pot ajuta - lipsa de efective, iar cu materialul și mai puțin, uzinele lor fiind puse la pământ de aviația anglo-americană.

-a doua notă - dovada unei nesincerități, lista cu numerele tuturor trenurilor în care s-au imbarcat toate blindatele germane depe frontul român, îndreptându-se spre Polonia, lăsând frontul român complet lipsit de blindate.-

ION ANTONESCU constată personal că situația frontului este critică. S-a dus la cartierul general german, pentru trupele din Moldova, ce se găsea la Slănic-Moldova. Aici ION ANTONESCU a întrebat de ce nu se degajează Moldova și Basarabia de trupele sovietice, așa cum s-a promis. Generalul german..... comandantul șef, căuta să-l liniștească pe ION ANTONESCU, promițând că în curând va lua contraofensiva. ION ANTONESCU întrebă: "Bine, dar de ce ați trimis blindatele din Moldova. Cu ce veți lua contraofensiva. Uite lista cu trenurile care au transportat blindatele!" Generalul german răspunse: "da, recunosc, însă în strict secret pregătim o mare bătălie lângă Varșovia".-

În seara de 21 sau în dimineața de 22 august, ION ANTONESCU s-a reîntors la Saagov. Impresia celor ce l-au văzut

după reîntoarcerea din Moldova a fost, că era deprimat. EUGEN CRISTESCU în seara de 22 august a venit de la Snagov la centrul serviciului, în biroul lui BORCESCU - contrar obiceiului său - și îi comunică: "MIHAI a invitat pentru mine 23 august dimineața la palat, în audiență de lucru, pe ION și ICA ANTONESCU. Ceea ce este surprinzător, este faptul că amândoi sînt chemați deodată. Dumneata BORCESCU, ce informații ai și ce impresii îți face această invitație de lucru?" BORCESCU răspunse: "mine este o zi hotărîtoare. Cred că se va face eșirea României din război, dar nu știu cine o va face".-

EUGEN CRISTESCU continuă: "Eu mă duc la Joița, să mă culc. Mine dimineața la ora 6 sînt în biroul d-tale și te rog să mă pui la curent cu tot ce se întîmplă în noaptea aceasta și ce se proiectează pentru mine 23 august".-

Contra obiceiului, EUGEN CRISTESCU a fost exact la 6 dimineața în biroul lui BORCESCU. Acesta îl tratează cu o cafea și după ce-l pune la curent, îi spune: "Vă suiți în mașină și vă duceți direct la Snagov. Vă rog să raportați lui ION ANTONESCU să accepte scoaterea țării din război, altfel va fi demis de la putere. (Nu se bănuia nimic de arestare). EUGEN CRISTESCU pleacă înainte de ora 7 dimineața, dar în drum spre Snagov, se opri la Președinția Consiliului de Miniștri la OVID VLADESCOU, nasul său și secretar general al președinției. Acesta îl asigură pe EUGEN CRISTESCU că ION și ICA ANTONESCU se vor opri la secretariatul președinției, avînd unele lucrări de semnat. Într-adevăr, ION și ICA ANTONESCU s-au oprit la președinție, dar numai la parter, după care și-au continuat drumul la palat, fără să-l vedea pe EUGEN CRISTESCU.

Care era barometrul politic în acea dimineață?

IULIU MANIU și DINU BRATIANU susțineau că, ION ANTONESCU să facă armistițiul, fiind un militar cu mare prestigiu, după care vor lua ei sarcina formării guvernului. Pe de altă parte IULIU MANIU era supărat că nu-l găsește pe IACOBICI.-

MIHAI consilier de SANATESCU, MOGIONYI și mai ales de inginerul CEAUSU, era mai categoric, ION ANTONESCU trebuie scos de la conducerea statului imediat.-

- Din informații neverificate, vom relata ce s-a întîmplat la palat în ziua de 23 August:

MIHAI a cerut lui ION ANTONESCU imediată scoatere

a țării din război. Aceste pe un ton nu prea calm, a spus că știe ce are de făcut și că îi mai trebuie circa trei zile. Se pregătea de plecare. La sugestia spontană a inginerului CRAUSU, ce se afla camuflat acolo, ca amândoi să fie arestați, deoarece egiții afară, vor aresta ei pe toți cei din palat. MIHAI o socotește ca bună această idee și dă ordin de arestare. Generalul IONASCU EMILIAN și maiorul DEMETRESCU ANTON trece la executare, invitând pe ION și ICA ANTONESCU să intre într-o cameră a palatului. A doua zi, au fost dați spre păstrare în aceeași stare de arest, Partidului Comunist până la clarificarea situației lor.-

Pe la ora 13 sau 14, EUGEN CRISTESCU ajunge la serviciul său, foarte deprimat, comunicând lui BORCESCU: "n-am putut vorbi cu ION și ICA ANTONESCU, fiindcă în loc să mă duc la Snagov, am stat la OVID VLADESCU. Ei au trecut la palat, unde amândoi au fost arestați. Acum am venit să-mi dau demisia și să numesc pe colonel SIMINEL VICTOR înlocuitorul meu." BORCESCU a adunat în grabă câțiva funcționari, care din întâmplare se mai găseau în local, în fața cărora, EUGEN CRISTESCU a declarat: "Înțeleg să-mi asum întreaga răspundere, fiindcă totul le-am făcut din propria mea inițiativă, sau după hotărârile consiliului de ordine, sau chiar după ordinele directe ale lui ION ANTONESCU. Dumnezeu știe, de la cel mai mare până la cel mai mic, nu știu fost cu nimic amestecați în inițiativele și acțiunile mele, iar în multe lucruri sinteți chiar străini de ce s-a întâmplat".-

După aceasta el părăsește localul, fără să spună unde se duce.-

BORCESCU primește vizita avocatului BEGHESCU FLORIN, la circa 10 minute după plecarea șefului demisionat, care îi spune: "doamne colonel, vreau să mă duc la șefii mei politici MIHAIL BALMA și MIHAIL GHELEBUREANU și dacă pot să le duc și vreo nouăte.-

BORCESCU răspunde: "doamne BEGHESCU sinteți liber. În curând vă veți desconcentra și vă veți putea relua ocupațiile dvs. personale. Ca nouăteți vă pot spune, că SAHATESCU se străduiește să formeze guvernul"(era 15-16).-

Pe la ora 17 sau 18, BORCESCU primește un telefon de la EUGEN CRISTESCU, aflat în cabinetul generalului TOBESCU, de la inspectoratul general al jandarmeriei (sos.Stefan cel Mare) prin care îl roagă să le facă o vizită urgentă. Erau în

plină discuție când sosește BORCESCU. EUGEN CRISTESCU întrebă: "Ce să fac, sint într-o grea situație și nu știu ce să fac!" BORCESCU răspunde: "După părerea mea este bine ca stit dvs. cit și dl. general TOBESCU să vă constituiți ca prizonieri la palat, deoarece sinteți căutați încă de la ora 13. De altfel este căutat și fostul guvernator al Transnistriei GH. ALEXANDRU și cred că la ora aceasta el a răspuns la chemare. Așit CRISTESCU cit și TOBESCU răspund că vor mai consulta și pe alții, după care vor hotărî.-

BORCESCU se reîntoarce la serviciu și cunoscînd comoditatea lui SIMINEL -în plus străin de probleme- acționează din propria sa inițiativă, punînd serviciul la dispoziția noului guvern.-

Pe la ora 20, BORCESCU cheamă la telefon pe colonelul magistrat IONESCU RADU și comunică să pună în libertate pe toți cei de la Malmezon cu îndeplinirea formelor legale și să înceapă cu RICA GEORGESCU, care probabil urmează să intre în guvern. IONESCU RADU cere să i se dea ordin scris în acest sens și pe care l-a primit chiar în cursul acelei seri de 23 august. După ce eliberează pe RICA GEORGESCU, IONESCU RADU roagă pe BORCESCU: "Dragă, eu aș vrea să stau vreo 8 sau 10 zile scosă, sub pretext că sint bolnav, pînă se mai liniștesc lucrurile. Am să trimit la tine pe maiorul magistrat DUMITRIU, din cînd în cînd, cu rugămintea ce să mă pui la curent cu ultimele știri politice".-

El urmărește un post și l-a obținut prin RICA GEORGESCU -postul de director general al poliției și siguranței de stat.-

BORCESCU verifică în aceeași seară situația, ducîndu-se la Malmezon. Numai RICA GEORGESCU plecase. El reînnoște ordinul de plecare pentru toți, însă deținuții îi cer să rămînă peste noapte la Malmezon. Era tîrziu, se auzeau focuri de armă la Academia Militară și fiindu-le frică de germani, cer să se ia măsuri de pază. BORCESCU dă ordin de întărirea pazei și a pus mitraliere la poartă. Chestiunea Malmezonului urma să fie rezolvată a doua zi de colonelul IONESCU RADU și oamenii săi.-

Pe la ora 20,30-21, radio-București comunica constituirea guvernului SANATESCU, cînd BORCESCU intra tocmai în biroul său. Ia dosarul mare al legăturilor telefonice germane și pleacă la societatea de telefoane, pentru a găsi personalul necesar, care să întrerupă legăturile telefonice ale

armatei germane, legăției și a tuturor spionilor germani. Cu greu au fost găsiți, DAN BRATIANU, RADULESCU OCTAV, precum și personalul necesar efectuării acestei lucrări. O piedică neprevăzută, directorul general al societății de telefoane, ing. PAPADACHE, se opune, susținând că fără ordinul șefului guvernului nu dă voie. BORCESCU ie legătura telefonică cu SANATESCU, chiar în fața celor indicați mai sus, și cere aprobarea.-

- "Sanătescu: Bine că v-ați gândit la o problemă atât de importantă. Faceți imediat operația".

- "BORCESCU: domnule general, mai avem și alte măsuri pregătite, am să vi le prezint mâine dimineață".-

- "Sanătescu: înseamnă că dvs. consolidezi ceea ce am făcut noi azi. Bine".-

În tot cursul nopții și a doua zi s-a lucrat intens, după dosarul (intocmit încă din timpul războiului) în care era tot specificat și prevăzut.-

- Tot în acea seară, BORCESCU raportează lui SANATESCU, că a eliberat pe deținuții de la Malmezon și să este cazul să se lichideze și cu lagărul de la Tg. Jiu, unde sînt închiși toți democrații, care au fost contra războiului. SANATESCU e dat aprobarea și BORCESCU a dispus de urmare. Problema celor din închisori și penitenșiare urma să se hotărască în primul consiliu de miniștri.-

- Cazul de la legăția germană din seara de 23 August, poate fi considerat ca o dovadă evidentă, că s-a lucrat încă din timpul războiului, la săvîrșirea actului politic, prin desinformarea germană. La telefon, EUGEN CRISTESCU precizează: "domnule colonel BORCESCU, stîc eu cît și dl. ministru KILLINGER care se află lîngă mine, nu știu care mai este situația. Sînt șanse de refacerea ei?".

Deei germanii au fost surprinși de această lovitură de stat, datorită desinformării făcută de BORCESCU.-

Tot 23 August, ora 25. Se cheamă la telefon prefectul de Hunedoara-Deva. BORCESCU; domnule col. DEMETRESCU (prefectul), din ordinul d-lui general SANATESCU, arestați imediat pe TESTER, care se găsește lîngă dvs. la fabrica Kulkse.

- "DEMETRESCU: da, ce s-a schimbat guvernul? Ce s-a întîmplat?".

- "Borcescu. dar, ce dvs. nu aveți radio? Treceți imediat la arestarea lui TESTER.-

Mai târziu s-a aflat că DEMETRESCU era la o petrecere cu TESTER și în loc să-l aresteze, îl avizează pentru fugă. 343
TESTER însoțit de 2 ofițeri germani, fug cu un "Horch" (auto cu 6 roți) și în regiunea Arad, nevoind să oprească la sonația grănicerilor, pe când vroiau să treacă frontiera, sînt împușcați. TESTER cade mort. Cine era acest TESTER. Un englez, ajutorul lui MOSLEY -șeful partidului fascist englez și căsătorit cu o germană. Prin ea intră în serviciul de informații german și fuge din Anglia în Spania (într-un port pe coasta de Sud-Est) se pare Cadix.- Aici ajută submarinelor germane să scufunde niște vase, după care îl vedem la Atena, apoi Belgrad, unde ia parte la turburările din aceste orașe. Vine la București unde se ocupă de chestiuni financiare. În fond făcea spionaj german-dar și englez. După 23 August, fiul lui care se afla cu întreaga lui familie în București, s-a înrolat în armata engleză. Era un spion de mare talie, de aceea BORCESCU dăduse ordin de arestare.-

- La 24 august, MIHAI trimite pe GESLERLEIN cu avionul la Istambul, probabil pentru informare și eventual sprijin din partea spusenilor.-

- Tot în dimineața de 24 august (ora 7-7,30) BORCESCU se prezintă la Marele Stat Major, care era instalat la gară, în noul palat al CFR la subsol. Generalul MARDARE, subșeful Marelui Stat Major îl ia în primire. "Bine că văd și eu un șef de instituție, toți sînt fugiți sau dispersați. Trebuie luate măsuri urgente pentru păstrarea ordinii în stat și deci pentru consolidarea actului nostru istoric". BORCESCU raportează: "Cu aprobarea d-lui general SANATESCU, începînd de aseară am procedat la întreruperea legăturilor telefonice, după datele ce le strîng de aproape trei ani. În plus mai am o serie de măsuri, totul este studiat însă n-am cu cine să le execut, căci titularii noi ai instituțiilor sînt dispersați. Bine, așa este, că nici eu nu-i găsesc, nici chiar pe dl. ministru de interne, ALDEA, răspuns MARDARE. Îți voi da ordin scris că vei lua sub ordinele dtale. direcțiunea generală a poliției, prefectura poliției capitalei, inspectoratul general al jandarmeriei și S.S.I.-ul pentru a lua toate măsurile necesare de păstrarea ordinii în stat.-

Generalul SANATESCU întărește ordinul prin semnătura sa. (Fotocopia acestui ordin este la S.S.I.). Tot SANATESCU și MARDARE ordonă lui BORCESCU să instaleze cîte un post înaintat

la Urziceni și Afunșți pe direcția probabilă de retragere a armatelor germane și de înaintare a armatelor sovietice. Să facă o recunoaștere la Colentina-Stefănești, dacă sînt rezistențe germane în legătură cu cele de la Băneasa. BORCESCU încearcă să obiecteze: "domnule general, dar eu nu dispun de trupă, eu am numai funcționari civili". SANATESCU răspunde: "Cu stîm mai bine, că nu strage atenția asupra lor".-

BORCESCU trimite o echipă de 4 agenți la Urziceni și alta tot de 4 agenți cu mașini la Afunșți, care să anunțe apariția trupelor.-

Personal cu GH. MIHAI, VICTOR IONESCU și șoferul GLIGA, înarmați cu două Schneisere (autonate germane) s-au dus în recunoaștere la Colentina-Stefănești. Nu s-a găsit nici un fel de trupă germană, însă spre Băneasa au fost primiți cu focuri vii de arse și automate. Rezultatul l-a raportat BORCESCU celor doi: SANATESCU și MARDARE. SELESCU care fusese trimis spre Băneasa, a fost luat prizonier de germani. Pe chestia acestor rezistențe, mulți au fost decorați chiar cu "Mihai Viteazul". Chiar și cu actul de la 23 August, unii numai că aveau cunoștință că se va schimba situația politică și au fost avansați. ALDRA la general de corp armată, LIȘANU GH., la general de corp armată; DAMACEANU, MARESCU de la general de brigadă, la divizie și corp de armată; SOVDIU de la col. în rezervă la general activ, în timp ce BORCESCU și alții erau legați de promoția ce urma să fie avansată.-

Tot așa a fost și înainte de 1940. Un grup așa niși avansați ofițeri, fac art. 14 prin care dă dreptul la avansare peste promoția care o blochează și după ce s-au avansat au anulat art. 14 pentru a nu mai beneficia și alții. Procedee necorecte.-

La 26 sau 27 august, MARDARE, care știa că se terminase cu luarea măsurilor pentru consolidarea actului, cere lui BORCESCU să i se restituie ordinul de împuternicire dat, susținînd că se spăruse; generalul ANTON la jandarmi, care fusese dispersat și col. CRISTEA NICOLAE, prefectul poliției capitalei.-

ANTON, fusese captat de palat cu sult înainte de 23 August, fără ca FIKI VASILIU sau TOBESCU să cunoască faptul. ANTON s'pus la dispoziție toate forțele de jandarmi și care erau cele mai numeroase în capitală.-

MIHAI cu sosea sa ELENA cu NELLY CATARGYI și alte câteva persoane pleacă la ferma colonelului PETRESCU (iunianget) din jud. Gorj, unde stă pînă la 20-25 septembrie, de teamă unor turburări sau resecțiuni germane în capitală. MOCIONI rămasese pe lângă guvern în capitală (Bolintin sau subsculul B.N.H.-ului) ca element de legătură cu MIHAI.-

Reintors la serviciu, BORCESCU primește pe delegații instituțiilor:

-comisarul COPOTOIU, din partea direcției generale a poliției;

-comisarul PALLADE de la prefectura poliției capitalei;

-maiorul PENESCU de la inspectoratul general al jandarmeriei, cărora le înmînează tabele nominale cu circa 2500-3000 persoane, din întreaga țară, capabile să declanșeze acțiuni de turburare a ordinii interne, sau de a provoca rezistențe cu ocazia înaintării trupelor sovietice. În decursul zilelor de 24-25 și 26 august, toate arestările au fost efectuate.-

Tot în decursul acestor zile, BORCESCU vizitează pe: GH. PAURER, IULIU MARIU, DINU BRATIANU și TITEL PETRESCU, cu care ocazie le face cunoscut că S.S.I.-ul nu va mai urma drumul tras de MESA MORUZOFF sau EUGEN CRISTESCU, el fiind numai un organ de informare al guvernului în diferite probleme necesare conducerii statului, în plus el redevine ca organ auxiliar al Marei Stat Major. Dacă au nevoie de ceva informațiuni în legătură cu conducerea statului, le vor cere prin prim ministru de care aparține S.S.I.-ul.

La 27 august, SANATESCU cere generalului din aviație EMIL GHEORGHIU un avion pentru ziua de 28 august, care să transporte pe profesorul ECK, pe secretara sa MARGARETE HALLER și un delegat al guvernului la Istanbul. Avionul se va întoarce cu delegatul guvernului, care era DAN BRATIANU. Delegat al S.S.I.-ului pînă la plecarea lui ECK era av. BEGHESCU FLORIN. Înainte de plecare, ECK a găsit de cuviință, să dea lui BEGHESCU FLORIN o declarație prin care atestă că atît BORCESCU cît și BEGHESCU nu pot fi făcuți solidari cu acțiunile lui EUGEN CRISTESCU ca unul ce cunoștea realitățile.-

SANATESCU prin ECK, a cerut ca aviația anglo-americană să intervină pentru a distruge rezistența germană de la Băneasa. Astfel că la 29 august a avut loc ultimul bombardament serian anglo-american pe teritoriul României.-

-In zilele de 24 la 28 august, guvernul funcționa parțial, fie în subsolul B.N.R.-ului, fie la Bolintinul din Vale, căci mulți miniștri erau dispersați pe unde au putut, așa că la 28 sau 29 august se întrunește primul consiliu de miniștri. Tot în această zi, BORCESCU predă lui ALDEA -ministru de interne- măsurile ce le-a luat în timpul lipsei sale. Ministerul era instalat în palatul CANTACUZINO, de pe Calea Victoriei.-

-In București sosise misiunile informativ:

- american cu STIMENS;
- englez cu PORTER, GIBSON etc.
- și cel sovietic.

Misiunile americane și engleze spuneau:

- am venit să vedem procesul de comunizare din România;
- rugăm ca guvernul român să nu încerce să facă intrigi între guvernele aliate, fiindcă ele sînt solidare pentru distrugerea hitlerismului.

BORCESCU comunicînd cele de mai sus lui SANATESCU, IULIU MANIU intervine: "aceasta nu constituie o notă oficială".

Spre sfîrșitul lunii august, MOCIONYI face o vizită la birou lui BORCESCU, spunînd: "am o aprobare de la RACOVITA să-mi dați toată corespondența ce o aveți la S.S.I. despre palat, în plus tot ce aveți în legătură cu eșirea României din război. BORCESCU a cerut timp 2-3 zile, fiindcă trebuie căutat în arhivă. Timpul era necesar pentru scoaterea de copii. Materialul cerut a fost ridicat de IONESCU-BALACEANU - secretarul palatului.-

MOCIONYI vizitează a doua oară pe BORCESCU la biroul său pe la 6 sau 7 septembrie, manifestîndu-și de astă dată dorința, de a crea un serviciu de informații și pază la palat. În acest scop, cere să i se recomande un funcționar superior bun din S.S.I., care să-l pună în stare de funcțiune. Apoi, renunță la această idee, pentru a cere în numele lui MIHAI, lista tuturor informatorilor interni și externi pe care îi are SSI-ul. BORCESCU refuză, spunînd: "Legea de funcționare a S.S.I. mă oprește de a executa o asemenea dorință,

-întîi - nu sînt șeful serviciului căci numai el poate da; și

-al doilea - nici el nu poate, fără aprobarea scrisă a șefului său direct, RACOVITA.-

Vă rog să-mi adresați-vă șefului serviciului SIMINEL

VICTOR sau lui RACOVITA ori SANATESCU.-

La 24 sau 25 septembrie, NICULESCU-BUZESTI ministrul de externe, invită pe BORCESCU la ministerul său. Aceste îl găsește pe NICULESCU-BUZESTI în convorbire cu MOCIONYI. "Uite, de ce te-am chemat spuse ministrul, te rog să-mi dai lista informatorilor externi". BORCESCU răspunse: "Domnule ministru, am spus și d-lui MOCIONYI și spun domniei-vostre: Legea de organizare și funcționare a serviciului, dă dreptul numai șefului serviciului -lui RACOVITA sau SANATESCU- să dea această listă. Nu depinde de mine, care sînt doar un subaltern și nici nu este în sectorul meu de activitate". NICULESCU-BUZESTI se supără și cheamă pe LISSINVICI ION -ce acum era șeful SSI-ului. Acesta susține că nici el nu a dat lista cerută.-

-Să vedem care era situația interioară a S.S.I.-ului.

În centrală - situația era cam grea- personalul fiind dispersat și se cerea eforturi mari celor rămași în București. Între 24 august și 4-5 septembrie, mulți au peregrinat prin țară (Banat, Ardeal, Oltenia) de teamă să nu fie trași la răspundere:

-unii că au fost pe frontul de est;

-alții de teamă că au fost în slujba germană ca: MICANDEU, PROCA, PACESCU, GEORGESCU, GALERIU etc.-și numai grupa sisă democrată se găsea la serviciu cu BORCESCU. În această grupă găsim pe: NIC.STANESCU, BEGHESCU, GH.MIHAI, AGRONOMU și aproape tot C.I.-ul cu excepția lui IONESCU VALERIU, care vășindu-se părăsit de sprijinitorul său EUGEN CRISTESCU, fuge și el ca apoi să se sinucidă. Cu toate acestea S.S.I.-ul a funcționat fără întrerupere și a informat Marele Stat Major în perioada cea mai critică a regrupării forțelor pe frontul de vest; cât și guvernul asupra situației din țară și extern, datorită faptului că aparatul său din țară și din străinătate a funcționat fără defecțiuni.-

După listele S.S.I.-ului s-au făcut epurările, comprimările din departamente și instituțiile de stat, presă, etc:-

-s-a mai dat liste tuturor colaboraștilor noștri;

-s-a arestat întreg aparatul informativ-german;

-s-au dat listele pentru arestarea celor ce ar putea crea dificultăți interne sau rezistențe în fața înaintării trupelor sovietice (circa 2500-3000 pe întreaga țară).-

-s-a contribuit la prinderea primelor elemente din³⁴⁸ apus, parașutate pentru a culege informații etc.-

-La 3 sau 5 septembrie, BORCESCU este chemat de SANATESCU; "Dta. împreună cu CRISTEA N., prefectul poliției capitalei, trebuie ca imediat să procedați la evacuarea legației germane în localul liceului "Mihai Viteazul". Le puneți la dispoziție tot ce au nevoie și să-i asigurați că se vor bucura de același privilegiu de "exteriorialitate" și în noul local ce li s-a afectat." După ce s-au luat toate măsurile necesare acestei operațiuni, cei doi menționați mai sus, s-au dus la legația germană. Aici au fost invitați să intre în biroul lui KILLINGER. CRISTEA a expus scopul venirii lor și a cerut să procedeze la executare. KILLINGER era înconjurat de von CLODIUS, STELZER, NEUBACHER, BLÜCHER și generalul HAUSEN și a cerut un supliment de garanții. Cererile lor au fost satisfăcute imediat. S-a eșit în holul cel mare al legației și KILLINGER a comunicat tuturor că trebuie să evacueze legația. Fiecare poate lua ce vrea, căci au camioane și mașini la dispoziție. După aceea s-a dus spre capătul celălalt al holului și a tras un prim foc de revolver în secretara sa ELLA PETERSEN-omorînd-o pe loc- iar cu al doilea foc și-a curmat firul propriei sale vieți. Nu s-a putut interveni cu nimic, iar ministru CLODIUS adresîndu-se lui CRISTEA și BORCESCU a spus: "KILLINGER nu putea părăsi pămîntul patriei sale, întocmai ca și un comandant de vas, cînd vasul se scufundă, el nu-l mai părăsește".-

-La 4 septembrie vine la S.S.I. generalul LITIANU - subsecretar de stat la interne- pentru a instala ca șef al S.S.I.-ului pe GEORGESCU (BECESCU FLORIN). BORCESCU raportează:

-Doamne general, instalarea nu poate fi valabilă, fiindcă SSI-ul nu aparține de ministerul de interne și nu are aprobarea lui SANATESCU sau RACOVITA;

-al doilea, GEORGESCU a condus probleme comunistă sub MORUZOFF, apoi a scris cartea "Ca ferul roșu" cu caracter anticomunist și cred că veți avea proteste din partea P.N.D.-ului. -

LITIANU și-a dat seama de situație și a plecat.-

-La 6 sau 7 septembrie RACOVITA spune lui BORCESCU: "SANATESCU și cu mine am hotărît să plecăm la Paris, în scopul de a aduce în țară cît mai multe misiuni franco-anglo-americane, care să contrabalanseze efectele propagandei sovietice. BORCESCU

obiectează că apusenii ne-au lăsat în zona de influență sovietică și deci nu va avea nici o șansă de reușită. RACOVITA cam enervat spuse: "atunci am să mă duc eu la Paris. Te rog să-mi scoți autorizația respectivă de la franco-anglo-americani. Merg sub pretextul că vreau să obțin pe baza "legii de împrumut și închirieri" echipament pentru cele 16 divizii ce luptă pe frontul de vest."

Anglo-americanii au refuzat să dea această autorizație.-

La 7 septembrie 1944, când SANATESCU hotărăște ca S.S.I.-ul să revină la Marele Stat Major -ca pe vremuri- șeful Secției II-e colonel RUNCEANU AUREL, dă o instrucțiune scrisă. Aceasta prevede: "S.S.I.-ul care în decursul timpului s-a îndepărtat de la misiunile date de Marele Stat Major (adică de la MORUZOFF pînă la EUGEN CRISTESCU inclusiv), urmează să reintre în normal".-

RUNCEANU se adresează lui BORCESCU: "nu vin să vizitez SSI-ul, dar te cunosc și știu activitatea d-tale., așa că pentru mine Marele Stat Major constituie o garanție că S.S.I. va intra în normal".-

Între 15-20 septembrie SANATESCU spune lui BORCESCU: "te rog să iei contact cu Partidul Comunist, spre a-ți permite să vizitezi pe cei patru arestați, dați în păstrarea lor. Vezi dacă sînt bine tratați și dacă au vreo cerere de făcut.-

BORCESCU se prezintă d-lui GH. MAURER, care îl pune în legătură cu dl. EMIL BODNARAS. Prin aceste, a putut vizita pe cei patru arestați, care se găseau într-o vilă situată în cartierul Vatra Luminoasă.-

Au fost găsiți la parter: ION ANTONESCU, PIKI VASILIU și ALEXEANU, care au rămas surprinși de vizita ce o primesc, ce apoi toți să întrebe de noutățile din București. Da, dar au venit să vadă cum sînteți tratați și dacă aveți vreo cerere de făcut. Foarte bine, răspund toți, cereri nu avem. ION ANTONESCU suszind discuții la parter, chemă pe BORCESCU sus la el, la etaj. Întreabă: - cum s-a constituit guvernul, care-i situația frontului, dacă sînt defecțiuni. BORCESCU îi răspunde la toate și arată scopul venirii sale. ION ANTONESCU răspunde: "sînt mulțumit, îmi lipsește presa și radio-ul. Comunică tuturor ofițerilor să fie unitari cu conducerea statului și așa cum și-au făcut datoria pe frontul de est, să o facă și pe frontul de vest.-

BORCESCU, la eșirea din viață, comunică d-lui EMIL BODNARAS, dorința celor arestați. Acesta promite că le va da, chiar a doua zi, și-l invită pe BORCESCU pentru o nouă vizită spre verificare. Acesta mulțumește și spune că nu este cazul, față de felul bun cum sînt tratați arestații.-

Intre 13-15 septembrie RACOVITA spune lui BORCESCU: "SANATESCU ca și o parte din guvern, am dori să știm, dacă sînt sincere, bunele intenții manifestate de marii aliați față de noi, în urma efortului ce-l facem în vest. Vei face deci urgent, un referat pentru creierea unei echipe speciale de care ai nevoie, fonduri, local, materiale etc., fiind că guvernul trebuie să știe cît se poate baza pe sinceritatea noilor aliați".

Față de situația militară și politică în care se găsea România, BORCESCU și-a dat seama că riscă să fie suspectați de spionaj și întîrzie lucrarea.-

La 19 septembrie SIMINEL VICTOR este înlocuit de la șefia serviciului cu LISSIEVICI I., iar BORCESCU din subdirector general al S.S.I.-ului rămîne numai șeful C.I.-

Pe la 24-25 septembrie, LISSIEVICI cere lui BORCESCU să urgenteze lucrarea cerută de RACOVITA. Lucrarea a fost predată de abia către 15 octombrie cu mențiunea verbală că: situația schimbîndu-se de la zi la zi, lucrarea nu se poate executa și se riscă, putînd fi tratați toți drept spioni.-

RACOVITA, găsește lucrarea bună și o aprobă.-

BORCESCU persistînd în refuzul său de a nu executa referatul, RACOVITA îl dă disponibil, iar Marele Stat Major îl numește ca șef de Stat Major la divizia 11 inf., pe frontul de vest. LISSIEVICI I. dă dispoziții ca secția C.I. cu toate lucrările să fie predate lt.col. POPOVICI ANTON.-

Intre 10-15 noiembrie, LISSIEVICI este chemat de Dr. PETRU GROZA, la Președinția Consiliului de Miniștri, care-i spune: "suzind că BORCESCU este disponibil, l-am cerut pentru mine la președinție. Te rog să mi-l trimiți de îndată ce termină predarea lucrărilor sale". Dr. PETRU GROZA obținuse aprobarea de la SANATESCU, care pe lângă calitatea de prim ministru era și ministrul armatei (în al doilea guvern), iar la subsecretariatul armatei de uscat era CRETULESCU ILIE. SANATESCU îl cheamă pe BORCESCU și îi pune în vedere schimbarea. Cel din urmă raportează: domnule general, am fost subdirector general al S.S.I.-ului și acum un simplu șef de birou cu titlul de

director, apoi promoția mea urmează să fie avansată și mi s-a anulat scutirea de stagiou. Ce fac? SANATESCU răspunde: n-ai grijă, căci situația militară a d-tale. este foarte bună, iar scutirea de stagiou se va considera în continuare. D-ta.ești singurul cunoscător al problemelor de stat, rămas din cei vechi și de ajutor la președinție.-

La 20 sau 22 noiembrie, BORCESCU primește o întărire de la dl.EMIL BODNARAS, că este mutat la președinție.-

La 24 noiembrie, BORCESCU se prezintă d-rului PETRU GROZA, vicepreședinte al consiliului de miniștri și trece ca director de cabinet al domniei sale. În după amiezele de 24, 25, 26 și 27 noiembrie BORCESCU termină predarea la S.S.I., ca apoi la 23 sau 24 decembrie se duce să-și ia solda, când cunoaște și pe generalul SAVOIU, terminând definitiv cu SSI-ul.-

Manifestațiile grandioase și repetate ale F.N.D.-ului au derutat lumea politică. Ea credea, că odată instalați la putere, vor putea să-și plaseze partizanii în posturile cheie și să poată domina în toate sectoarele. Deruta crește și mai mult, fiind că nu știau în ce măsură puterea sovietică sprijină F.N.D.-ul și nu vroia să vină în conflict cu ea.-

În ajun de 6 decembrie, RADESCU cheamă pe BORCESCU: Eu voi forma guvernul nou. Intenționez să te trec ca șef al S.S.I.-ului. Imi faci o propunere de reorganizarea lui, în plus ai o listă aici de acei ce urmează să fie epurați din serviciu. Erau: col.CHRISTESCU, LISSIEVICI, CHINTESCU, BECESCU FLORIN, BUTUCESCU, CHELBASU etc.- La 8 decembrie RADESCU spune lui BORCESCU: d-ta.vei rămâne tot la PETRU GROZA, fără nici o grijă de avansare, iar la S.S.I. voi pune pe col.de rezervă SAVOIU -fost la palat- care îl voi avansa general.-

Din cauza evenimentelor politice și mai ales încordarea dintre partide, RADESCU și SANATESCU cheamă pe BORCESCU: trebuie să faci o lucrare urgentă, în care să prevezi organizarea unei rezistențe naționale și dacă este posibil să indicii numele ofițerilor capabili să conducă această rezistență.-

BORCESCU explică: această lucrare era posibilă acum unu sau doi ani, dar acum în vîltoarea politică în care ne găsim nu este posibilă de executat. Lucrarea este foarte grea și depășește posibilitățile mele. RADESCU și SANATESCU insistă și cer lucrarea. BORCESCU dă instrucțiunile necesare -verbal-

avocatului MARCEL UNTERMAN și îl lasă să întocmească o lucrare din care să se vadă imposibilitatea de a fi pusă în aplicare.-

La prezentarea lucrării, BORCESCU arată din nou, că în conjunctura politică în care ne găsim, soluția trebuie găsită în altă parte și anume:

-să se cadă la un acord cu F.N.D.-ul;

-să-și modifice programele după cele mai avansate;

-să stabilească cu F.N.D.-ul o platformă de guvernare;

-să stabilească legături cu partidul de la conducerea sovietică (puterea sovietică). RADESCU și SANATESCU exclamă: Nu cumva te-a impresionat puterea sovietică? SANATESCU în continuare: Nu uita că noi sîntem a patra putere (ca număr de forțe pe frontul de west), ce luptăm contra hitlerismului și la terminarea războiului ne vom relua total independența.-

În acest timp la cabinetul d-rului PETRU GROZA se lucrează problema basarabeană și problema germanilor din România, la care BORCESCU a contribuit depunînd toată atenția. PETRU GROZA i-a propus să se înscrie în partidul domniei sale. BORCESCU a răspuns: - în prealabil vă rog să interveniți la Ministerul Forțelor Armatei pentru aprobare, întrucît noi ofițerii activi nu avem voie să ne înscriem în partide politice sub sancțiunea excluderii din armată.-

- Incoerentul RADESCU crede că printr-o atitudine energetică și chiar agresivă va reuși să intimideze forțele F.N.R.-ului, iar Uniunea Sovietică nu va interveni, pentru a nu indispușe pe anglo-americiani.-

Într-o după amiază, PAUL DOBRESCU, secretar general la prefectura poliției capitalei și omul de casă al lui RADESCU, venind în biroul lui BORCESCU, spuse: - mîine dimineață RADESCU va ține un discurs tare la "Scala" sau "Aro", la adresa F.N.R.-ului. Este susținut de anglo-americiani și SSI-ul are informații că mîine intră în portul Constanța cîteva vase anglo-americane. BORCESCU răspunde: "SSI-ul a început să inventeze informații marine?", iar cu discursul tare cred că își grăbește plecarea de la guvern. BORCESCU aduce la cunoștință d-rului PETRU GROZA despre cele ce se proiectează a doua zi, care sînt: - ospitalul RADESCU se va termina, va veni F.N.D.-ul la guvern.-

La marea manifestație a F.N.D.-ului ce a avut loc la

4 martie 1945, în după amiaza zilei o parte din manifestații au intrat în palat. Palatul s-a alarmat și IONESCU EMILIAN cheamă la telefon pe BORCESCU și cere să evacueze palatul de manifestații, deoarece a făcut o impresie foarte rea asupra lui MIHAI.-

Cu aprobarea lui PETRU GROZA, BORCESCU însoțit de magistratul TARANEANU s-a dus la palat. Sărit pe piatră pe care era grilajul de fier, BORCESCU reușește să fie ascultat de manifestații, comunicându-le: "sînt trimis de doctorul PETRU GROZA ca să evacuați palatul și să vă răspîndiți în liniște, deoarece noul guvern îl veți forma domnia voastră F.N.D.-ul".-

Manifestații su ovaționate și disciplinate au părăsit palatul și piața din fața sa.-

A doua zi la 5 martie 1945, IONESCU EMILIAN comunică telefonic lui BORCESCU: dl. Dr. PETRU GROZA este invitat de MIHAI în audiență la ora 18 și te rog să vii și dta.".-

La coborîrea din mașină, se întîlnesc la intrare cu IULIU MANIU, DINU BRĂTIANU și alții, ce fuseseră în audiență comună la MIHAI. IONESCU EMILIAN îi întîmpină și introduce pe dr. PETRU GROZA în cabinetul de lucru regal, iar pe BORCESCU îl reține în anticameră, ca el IONESCU să dispară. După un minut își face sperința MIHAI, care întrebă pe BORCESCU: "Cine este acest PETRU GROZA? corespunde misiunii ce i s-ar da? are aderența F.N.D.-ului?". Aceste două relații favorabile și arstă din punct de vedere politic, că este singurul care poate stăpîni situația, avînd sentimentul și concursul neprecupețit al F.N.D.-ului. MIHAI se reîntoarce pentru a se duce în cabinetul de lucru. După cîteva minute PETRU GROZA a eșit radios. Fusese însărcinat cu formarea guvernului. Cu această ocazie BORCESCU, iar a cules o serie de promisiuni că va fi avansat la gradul de general și că îi se va da orice post dorește.-

EPILOG.

În cursul lunii martie 1945 au avut loc la Cluj, serbările pentru revenirea Ardealului de Nord la patria mună. Primul ministru PETRU GROZA este însoțit de primul său director de cabinet BORCESCU, care a contribuit și la pregătirea acestor serbări. Generalul SUSAIKOV, șeful delegației sovietice și președinte al comisiei aliate de control, ocupă locul de frunte în tribuna oficială alături de MIHAI. Manifestația a fost grandioasă și cu vii mulțumiri pentru conducătorii sovietici politici și ai armatei, care ne-au ajutat să recăpătăm Ardealul de Nord.-

La 26 martie 1945 sint arestați: LISSINVICI, BORCESCU, RADULESCU G. și SITA, C. BURSAN și VERA TABACOVICI, trimiși la Moscova pentru cercetări și după 12-14 zile au fost retrimiși în țară pentru eliberare, însă reținuți la Malmezon până la 23 decembrie 1945, când au fost puși în libertate.-

Intre anii 1946-1948 inclusiv, BORCESCU este preocupat de câștigarea existenței sale, a soției și fiicei sale, care urma cursurile liceului de fete "Carmen Sylva". A încercat să intre ca măturător de stradă la U.C.B. și șeful personalului DOICESCU, l-a respins, până nu aduce dovadă de la partid, că poate ocupa o funcție. Nu voia să facă pe hamalul în Gara de Nord și dimineața la Ober, iar în timpul zilei este văzut pe Calea Victoriei, încercând să facă afaceri cu săpun, brânză, grăsimi, etc.- Tot BORCESCU este văzut la agenția de comision a ELENEI IONESCU din str. Doamnei, tot pentru afaceri, dar fără rezultate. Dacă ar fi obținut toate bunurile ce i s-au luat la prima percheziție din 1945, ar fi putut vinde lucrurile personale și ar fi trăit mai bine.-

Intre 20 octombrie 1948 și 3 martie 1949, BORCESCU încearcă norocul ca administrator de moșie (66 ha.) a generalului CEAUSESCU (Cosîmbești-Ialomița). Acolo era o mizerie în toată splendoarea ei. Grajdul spart, ruinat, un pădul ars, casa în dărîmăre. Vite, o singură vacă ce da 2 kgr. lapte pe zi, încolo nici o vită sau pasăre, porci, decît doi cîini jigăriți.- Era prototipul moșiilor burgheze a căror stăpîni mînceau banii la Paris sau îi pierdeau în jocuri de cărți. La 3 martie 1949 s-a făcut exproprierea totală și astfel s-a lichidat această afacere, înainte de a fi dat măcar o singură recoltă. BORCESCU s-a ales cu o chitanță de 30 sau 32 mii lei, prin care CEAUSESCU îi rămîne dator, fiindcă BORCESCU a avut naivitatea de a-și băga și banii personali, în scopul de a repara grajdul, constitui un inventar viu, a face semănăturile neefectuate de CEAUSESCU și ogoare pentru primăvară.-

La 26 mai 1949, BORCESCU este ridicat pentru a doua oară și judecat de abia în 1956, când i s-a aplicat condamnarea "detențiune grea pe viață" la art. 193.-

În ianuarie 1961, la închisoarea Gherla, unde BORCESCU se găsea în curs de executare de pedeapsă, s-a făcut verificarea dosarelor, cu care ocazie lui i s-a spus: "deși viețșă, ai o purtare foarte bună, ceea ce a dat să înțelegă pentru toți din celulă, că este spre binele lui. Într-adevăr BORCESCU s-a înca-

drat în disciplina închisorilor prin care a trecut, respectând regulamentele și a evitat să aibe conflicte cu administrația sau chiar cu colegii săi. Cite odată, dacă se auzea cite un coleg izolat, să răbufnească și să spună că se va răzbuna pe toți cei care l-au nenorocit, BORCESCU ca vechi pușcăruiș, îi înfrunța spunându-le: "cine vorbește de răzbunare, înseamnă că nu este pregătit pentru noua viață socială și nu cred că va mai ieși din închisare, cine crede că vremurile vechi vor reînvia, se înșală profund, lumea merge înainte, nu înapoi. Deci vremurile lui CAROL II și legionarilor nu vor mai reveni. Totul trebuie rezolvat numai pe calea "justiției", dar cel mai bun lucru ar fi "tabula rasa". Dacă ați mai fi pus ca la 23 august să stăpînesc situația, ați fi foarte dur, fiindcă trebuie evitate vărsările de sînge. Nimeni să nu-și închipuie, că și-ar putea face singur dreptate, deci să se termine cu aceste aiureli, fiind că se repercutează asupra tuturor în rău".-

Toți colegii se asociu la părerea lui BORCESCU și așteaptă toți cu încredere, ca noul regim socialist să dea un decret de largă amnistie.-

Față de cele de mai sus, vă rog să binevoiți să apreciați dacă nu este cazul să revizuiți și situația mea, absolvindu-mă de pedeapsă.-

Drept care dau prezenta declarație, semnînd-o cu sîmă proprie.-

ss/Borcescu C. Traian

Inchisoarea Malmezon

15 mai 1962

D E C L A R A T I E
=====

Subsemnatul BORCESCU G. TRAIAN, născut la 22 noiembrie 1899 în ocuina Cireșani, Raienul Mizil, Regiunea Plocești, avînd ca părinți pe Constantin și Sultana, ambii decedați, cu ultimul domiciliu în București str. Cobălcescu nr. 22, căsătorit, cu un copil, în prezent condamnat la "detențiune grea pe viață" la art. 193.-

Întrebat fiind asupra:

- epocii lui CAROL II-lea; a evoluției politice din 1938-1944; asupra sforărilor politice; a evenimentelor din jurul lui 23 August 1944-și de a descrie faptele și evenimentele reale- ca un spectator obiectiv, declar următoarele:

Prinul război mondial îl găsește în calitate de prinț moștenitor, scîlpăt de supravegherea severă a lui CAROL I. De seamă începe să-și manifeste personalitatea sa, cu inclinațiuni neîngăduite pentru postul pe care hazardul îl dăruise.-

Era comandantul Batalionului Vinători Munte -nou înființat- la Tg. Neșeuț. Anturat de ofițerii săi și de câteva personalități ale tirgușorului, CAROL o ducea într-o serie de beții -transformate în chielhasuri cu femei- parcă țara nu era crotopită de germani. La Oituz, Mărești și Mărășești se hotăra scarta neșului.- Se scurbează de ZIZI LAMBRINO, a cărei familie era în Roșni și fugă cu ea la Odesa, unde se căsătorește, renunțînd la tron ca unul ce călcase constituția țării.- Generalii SPRAVILESCU și PETALA îl readuc în țară pe bază de ordin. Ea își anulează căsătoria și se acordă o subvenție anuală, prin care să-și asigure lui ZIZI LAMBRINO și fiului lor, o viață la Paris în bune condițiuni.- Urmează campania din Ungaria, tot ca comandant al vinătorilor de munte. În orașul Mișcolț, notabilitățile orașului în frunte cu episcopul..... îl invită pe CAROL -prințul de coroană- la un banchet ce se da la ora.... CAROL cu entourageul său se încercă într-un orășel f. apropiat, la o beție legendară- și vine la banchet după 24 de ore, în timp ce gazdole îl așteptau în ținută de rigoare. Episcopul spunea,

-cu un eșă prinț de coroană- România va ajunge rău.-

Revenit în București se încercă într-un amor și cu scrisorile respective, cu domnișoara PAVLESCU de la posta centrală București, de care îl descurcă palatul plătind suma de 5 milioane lei.-

In ideea politică ce exista în acea vreme, susținută de IOHEL BRĂTIANU, de a se asigura pacea în Balcani, se pune la cale căsătoriile dintre familiile domnitoare din Grecia, Jugoslavia și România. Astfel vedem: CAROL cu ELENA, ELISABETA cu diaconul Greciei și MARIOARA cu ALEXANDRU al Jugoslaviei. Se aștepta ca prin această căsătorie, CAROL să revină la sentimente mai bune. Deși din căsătorie cu ELENA avea pe MIRAI, CAROL persistă în ideea de a renunța la tron și la ELENA, plecând din țară. FERDINAND mai face o încercare de a-l abate pe CAROL de la această idee, trimețându-l într-o călătorie în jurul lumii, însoțit de generali: GAVANESCU și COMBESCU. Totul a fost zadarnic. IOHEL BRĂTIANU intervine pentru legiferarea acestei dorinți de renunțare a lui CAROL, cu obligația din partea acestuia de a nu mai reveni în țară sub nici un nume.- Din 1925 se consideră ca șters pentru statul român. MIRAI preia prerogativele de moștenitor al tronului, dându-i-se și titlul de mare voevod de Alba Iulia.-

Este cunoscut de toți viața ce acest exprinț -sub numele de GARAIMAN- o ducea la țară, în orgii și plin de datorii. Printre creditorii săi se află și un oarecare BARBU IONESCU, stabilit la Londra care se reîntoarce în țară după 1930, fără să reușească să obțină vreo favoare de la CAROL II.-

Singura salvare a lui CAROL II era să revină în țară, în care scop a luat legături directe sau indirecte cu o serie de persoane politice din țară, prin care trata reîntoarcerea sa la tron. Cei care insistau mai mult erau creditorii săi, ce vroiau să-l vadă la tron, în scopul de a obține achitarea datoriilor. În plus, voia să-și formeze un capital propriu pentru zile rele. CAROL își formează un secretariat cu FURU DOMITRESCU și stabilește legături: DINU GEZIANU, GATOTRI cu generalii GAVRILA MARINESCU, PAUL PEDOMEROU cu inși ai atașatului militar român la Paris -col. N. TATARANU etc. etc.- Dintre oamenii politici care vizitau Ferisul în acea vreme a fost și GEORGE BRĂTIANU, care fără știrea și aprobarea lui VIBTILA BRĂTIANU tratează cu CAROL II. Aceasta a constituit o surpriză dureroasă pentru VIBTILA BRĂTIANU, deoarece GE. BRĂTIANU cunoștea nepăsătorul tatălui său IOHEL BRĂTIANU, în

care prevedea de a nu se mai permite revenirea lui CAROL II în țară, fiindcă va aduce o mare nenorocire pentru țară. GH. BRATIANU pe baza promisiunilor lui CAROL II, face ruptura în partidul liberal, sperând că va fi adus la putere. În fond, CAROL II urădea alăbimele partidului liberal de care se temea.-

Partidul care era la putere, adică P.N.T., a intrat și el în legătură cu CAROL II: IULIU MANIU, care se credea un foarte abil politician, admite reîntoarcerea lui în țară, sperând să facă din CAROL II, ceea ce făcuse IONEL BRATIANU cu FERDINAND, asigurând P.N.T. puterea în saă discreționar.-

IULIU MANIU a fost manevrat de CAROL II și târziu și-a dat seama că el este cel păcălit, CAROL II îi era superior din toate punctele de vedere și izolarea lui IULIU MANIU la BĂNEȘTI nu l-a impresionat, căci a lucrat cum a vrut timp de lo ani.-

Actul suizei pe tron a lui CAROL II, constituit de fapt o usurpare de la tron a propriului lui fiu. Guvernul luase act în 1925 de renunțarea sa, iar în 1927 la decesul lui FERDINAND, conform prevederilor constituționale din acea vreme, MIHAI este recunoscut regel la tron. Fiind minor, se instituie o regentă compusă din trei persoane. Revenirea lui CAROL la renunțarea sa, după un interval de timp de 5 ani, nu poate fi valabilă, deoarece guvernul și parlamentul țării ratificase actele menționate mai sus.- CAROL a călcat constituția și aceea era de abia începutul activității sale, iar partidele politice n-au luat atitudine, de teamă de a nu fi expuse să stea numai în opoziție.-

Din 1928, P.N.T. se instalează la putere după cari și începuse manifestată politica. IULIU MANIU de abia reușise să-și căpătuiască partizanii săi politici și săi ales pe nepoții săi (ROMULUS și ZACHE BOILA, IONEL POP etc.). Tot în această perioadă se găsesc în curs de a perfecta un mare contract cu uzinele cehoslovace "Skoda" pentru livrarea unui numeros material de artilerie, necesar armatei noastre. Cu această ocazie CAROL a avut posibilitatea de a-și însuși un mare comision, depășind pe toți ceilalți politicieni ce tratau cu uzinele "Skoda".-

Reprezentantul uzinelor, un oarecare SELETZKY (nu-mi reamintesc exact numele) și-a dat seama că fără cointerogarea la comision a lui CAROL II, contractul nu se va putea executa, cu toate străduințele nepoților lui IULIU MANIU. În acest scop, SELETZKY a deschis un cont scris sub numele lui "PALADARBUS", dar a adus modificări în debrimentul calității materialului ce ni l-a livrat. Materialul inițial fabricat, care nu convenea Skodei să ni-l dea, din cauze marilor comisioane, seast inițial

material a fost vândut armatelor jugoslave și turce. S-a făcut mult caz pe chestiunea lui "PALALAEBUS", fiindcă nu se știa cine este și bănușile cădeau asupra generalului SICA POPESCU, care era un om foarte corect și excelent tehnician. Acesta fusese comandantul C.I. A. Craiova și trăia modest în casa dotată a soției sale. A fost șef în M.A.N. ca secretar general și ca tehnicianul ce trebuia să doteze armata cu cel mai bun material de artilerie. Fiind criticat în parlament unde nu avea acces și fiind impresionat de dezbaterile violente ale doctorului B. LUPU, el se adresase ministrului său pentru a-i lua apărarea. Ministrul său de la departamentul M.A.N., care avea datoria morală de a lua apărarea, fiind în discuția generală vorba de onoarea unui mare ofițer, tehnician și subaltern al său direct, tăce. Atunci care audiență lui CAROL II pentru a dispune. Dar și el tăce. SICA POPESCU a înțeles să tragă consecințele, trăgându-și un foc de revolver.-

LEVRANU, pe atunci colonel -secretarul lui SICA POPESCU spune: lagii și spertării chefusesc, iar omul de cinste și mare capacitate tehnică trebuie să dispară.-

De asemenea și SELTZKY a tăcut, fiind că nu putea divulga cineeste "PALALAEBUS".-

-La palat vine în vizită IRINA, sora ELIENEI. CAROL nu pierde ocazia de a se arăta mai intim decât obișnuit, ceea ce provoacă plecarea precipitată a IRINEI și supărarea definitivă a ELIENEI. MIHAI, era copil mic, nu prea înțelegea cauza fricțiunilor dintre CAROL și ELIENA. CAROL care cunoștea defectul de vorbire, timiditatea lui MIHAI, îi face o clasă cu cei mai buni copii din diferite părți ale țării și cu profesorii cei mai aleși. MIHAI ține la mama sa pe care o considera ca o martiră, dar și la tatăl său pe care îl vedea cu ochi admiratori.-

-La Paris, doamna LUPESCU se impacientază de atâtea eşecuri și vine în țară, ajutată de POIU BUNTESCU. Se plinge lui CAROL că colonelul NIC. TATARANU a avut o atitudine de nepoșică intimitate față de ea, ceea ce atrage rechemarea de la Paris a lui TATARANU și trimiterea la comanda unei unități, din Bolgrad. CAROL merge pe prietenul său DIU CHERIANU, ministru la Paris, apoi ambasador până în 1938, când este înlocuit.-

-La București, B.N.R.-ul constituie o atracție și interes pentru CAROL II. Din această cauză, guvernatorii care se perindau la conducerea acestei instituții bancare, trebuiau să fie persoane agreabile de CAROL, adică acei care se lăseau cu buni grai în vizita lui. Cazul BURILEANU este cunoscut. În timpul guvernării IORGA-ARONTOIANU a avut loc conversiunea. Cu această ocazie CAROL II intervine personal la B.N.R. pentru a salva de la faliment

banca Harwarosch-Blank, acordându-i lui ARISTIDE BLANK un împrumut de 500 milioane lei. O mare cotă din această sumă revenea lui CAROL II. -

360

- În perioada guvernării IORGA-ARGENTOLIANU, România a trecut printr-o mare criză financiară, nemul fiind solvabilă de plata cuponului extern, la împrumuturile contractate anterior. Aducerea experților francezi ca CHARLES RIST și AUBRIE cu împrumut soluții radicale. Sistemul de impunere și percepere a impozitelor directe trebuia revizuit. Marii bogătași ca doctor ANGHIESCU, MALAXA etc., plăteau la risc suse derizorii față de averile lor. De asemenea politicienii nu plăteau decât foarte puțin, iar când partidul lor venea la putere - îi amnestia - uit pentru infraacțiunea neplății cit și a cenzurilor restante. Plățile la risc spăneau pe salariați, care li se oprea direct din salariu și pe micii contribuabili (luasa muncitoare). Așa că în timpul IORGA-ARGENTOLIANU, când HARWAROSCH-BLANK primea 500 milioane lei, salariații primeau bonuri în loc de salarii. Încă o incurie. Posturile de administratori financiari la stat se cumpărau, ei recuperându-și suzle făcute din ceea ce revenea de drept statului. Astfel deci, cum statul era defraudat de proprii lui funcționari. -

Venirea lui MIHAI CONSTANTINESCU ca guvernator al BNR-ului a însemnat o bună afacere pentru CAROL II. Guvernatorii făceau orice pentru să-l satisfacă, în scopul de a obține postul de Ministru de Finanțe sau de a mai rămâne ca guvernatori ai BNR-ului. S-a interceptat o convorbire telefonică între MIHAI CONSTANTINESCU și IORDĂNEȘU, șeful palatului, în care primul spunea: "să trăiești de la mareșal, orice dorință a dvr. este ordin pentru mine". MIHAI CONSTANTINESCU făcea orice, pentru a avea cale deschisă la CAROL. După 23 August 1944, retrage de peste tot volumul său oficial "10 ani de conducere a lui CAROL II", ce că scoată volumul "URSA-ul continent" și să înființeze partidul democrat "Național-Popular". -

Un alt guvernator al BNR-ului BANOILĂSCU. Avea o pregătire intelectuală foarte frumoasă, totuși un mare ambițios de a ocupa funcțiile cele mai mari în stat. El face parte din acei ce au susținut încă de la Paris pe CAROL. În plus, un mare afacător, care în protanționi întrecer pe CAROL, de aceea între ei, au fost întrerupte relațiile personale, un timp carecero. Un grup de capitaliști italieni, care fugeau de MUSOLINI, au făcut oferte pentru deschiderea unor industrii în țară, însă din cauza condițiilor exagerate, cerute de BANOILĂSCU, capitaliștii italieni au renunțat.

Profesorul ȘTEFAN IORGA, a confiat unui elev al său, că în timpul formării guvernului său, BANOILĂSCU i-a cerut plăgind să-l numească și pe el ministru, ceea ce l-a impresionat de rău. După un timp de călătorie din partea lui CAROL II,

MANOILESCU este readus ca ministru, cu ocazia tratatului de la Viena, pentru compromitere, căci împreună cu VALER POP semnează cedarea Ardealului de Nord.-

IULIU MARIU anunțase că odată venit la guvern, va trimita în judecată pe MANOILESCU și VALER POP, fiindcă au acceptat să privescă postul de ministru - semnând cedarea Ardealului de Nord. De asemenea pe GUTA PATARDESCU pentru cedarea Basarabiei.-

CAROL II având o inteligență nativă, la curent cu tot ce apărea în literatură și în tencuță, dublat și cu o ușurință în exprimare, înlătură cu ușurință opozițiile ce îi se creiau. Când a fost în fruntea F.R.N.-ului, a făcut în intenția de a desființa partidele politice, deci opoziția lui I. MARIU, BRĂTĂRIILOR și a legionarilor, pentru a rămâne stăpîn pe situație. Uniforma F.R.N.-ului a stîrnit opoziția lui C. ARGENTOIANU și N. IORGA. CAROL voia ca la defilarea F.R.N.-ului să arate poporului, că toți politicienii au aderat la această formulă - partid unic. Invită la palat pe C. ARGENTOIANU, îi oferă un decret de avansare la gradul de general doctor în armată, dar să intre în caseră alăturată pentru a îmbrăca uniforme care erau gata confecționate (și aceia de F.R.N.). - Cu profesorul N. IORGA a fost mai ușor, căci după ce l-a flatat ca om de geniu și asigurîndu-l că este rezerva sa politică, l-a convins să treacă în caseră alăturată pentru a îmbrăca uniforma F.R.N.-ului. ION MIHALACHE și toți ceilalți politicieni mai cărunți au îmbrăcat uniforme, așa ca pentru secerent CAROL II a triumfat.-

CAROL II cunoștea pe toți din anturajul său ca oameni uniliți, slugornici sau vanitoși, capabili de a face orice, pentru a ajunge miniștri. De aceea el îi alegea după scopul pe care îl urmărea. CAROL II și-a permis să spună, că dacă ar comunica să vină în piața palatului, toți acei care doresc să fie prin ministru sau miniștri, însă desbrăcați, n-ar mai fi loc liber în toată această piață. CAROL II era și cinic.- Dar CAROL n-avea nici scopuri, cînd urmărea bani sau valori. Pe un industrial BERNAZI, proprietarul unei fabrici de zahăr din Nordul Basarabiei, nu l-a lăsat, pînă nu i-a cedat o mare parte din acțiunile fabricii sale.-

În chestiuni era foarte reținut, avînd discuțiuni violente cu fratele său NICOLAE. În 1936 o asemenea discuție s-a degenerat într-o bătăie, cînd a fost nevoită să intervină mama lor MARIA. NICOLAE îndrăgindu-se, scoate revolverul și

trage. Gionțul lovește pe MARIA, din care cauză după oțva timp ea moare, iar NICOLAE cu familia sa este izgonit din țară.-

Viața imorală a lui CAROL II nu prea era cunoscută. Imbrăcat în civil, singur la volan, în prima parte a nopții eșea din palat și rezorea studențe, domnișoare sau doamne din societatea mare bucureșteană, cu care se distra în seara respectivă.

Oțeva figuri din oțvarila sa:

- KLEIA LUPESCU zisă și "DOMNIȚA", avea salonul ei deschis, frecventat de toți acei care doreau să obțină o favoare de la CAROL II. Aici se jucau cărți pe sume mari și solicitanții vizitatori trebuiau să piardă ceva mai simpitor, pentru a obține favoarea. Inșuși DUCA, șeful partidului național liberal, a fost conșiliat să trescă pe la "DOMNIȚA", dacă vrea să fie prin ministru și nușii șce a ajuns la putere. CAROL II se temea totuși de liberali și a fost bucurat cînd l-a găsit pe GUTA TATARESCU, omul care se preta la toate cererile sale.- MALAXA a obținut oțeva contracte cu statul, tot prin acest salon al domniței, unde a lăsat sume mari de bani. De asemenea și ABSCHEFF. În călătoria cu yachtul "Luceafărul" pe Mediterana, KLEIA LUPESCU a scapă pe doamna ABSCHEFF, care era invitată pe vas cu soțul său, de insistențele amoroase ale lui CAROL II, de frică să nu-și piardă locul. Doamna ABSCHEFF era de o frumusețe reconșabilă, iar soțul său a fost nevoit să o trimită în Spania cu micul lor copil. După un timp nu prea îndelungat, doamna ABSCHEFF dă divorț și se căsătorește cu un frumos și bogat spaniol. ABSCHEFF urșărit de neșansă, este arestat din ordinea lui CAROL II, fiind reșinat pe la Malacoza și Jilava și scapă după ce cedază o sumă apreciabilă.-

- Un alt personaj al oțvarilei era URDAREANU. Inițial un om modest cu gradul de maior, șef al garajului Ministerului Apărării Naționale și dat la palat pentru a pune la punct garajul regal, unde doamna o mare mareșală. URDAREANU deși fără merite deosebite, totuși lingășitor și insinuant devine esent discret și cîinele de peșă al "domniței" și omul de mare încredere al lui CAROL. Pe baza acestor merite deosebite este scos de la garaj și adus la mareșalatul palatului. În 1936, îl avansază peste rîndul altor promoții, la gradul de Lt.colonel, ceea ce a produs mari nemulțumiri în armată. CAROL II de teamă, cheșcă pe mareșalul AVERESCU să formeze un guvern, pentru a profitașine eventualele nemulțumiri sau manifestări ale armatei.

AVERESCU cerind răgaz 3 zile pentru a-și înmormînta pe soția sa URSULA, la expirarea termenului, nu a mai fost pus în situația de a forsa guvernul, fiindcă totul reîntrise în liniște. Toți care mergeau la CAROL II, făceau anticameră la URDAREANU, fiindcă știau că are mare influență pe lângă CAROL II și "domnița".-

- Un alt personaj cunoscut prin informațiile și intrigările sale a fost MISA MORUZOFF. Originar din raionul Tulcea, cu o slabă pregătire intelectuală, avind numai cîteva clase de liceu, din comisar obscur ajunge șeful serviciului secret al armatei și omul lui CAROL II. Era dotat în schimb cu un talent remarcabil în materie de informații, dublat cu un spirit de aventură, intrigărie și să cițtigă pe toți de care avea nevoie, prin cedările mari ce le făcea. El se detașează cu serviciul secret de la Marele Stat Major, care îl stinghera în activitatea sa, la Ministerul Apărării Naționale cu ajutorul lui PAUL ANGELESCU, titularul departamentului și socotit ca un sprijinitor al său. MISA MORUZOFF devine o figură interesantă în cariera sa și îl vom vedea în desfășurarea evenimentelor ce se urzesc. Fondurile mari de care dispunea nu erau numai cele care proveneau de la serviciul secret, ci și din tranzacțiile ce le făcea cu diferite servicii de informații străine pe baza materialului informativ de care dispunea. Din cauză că MISA MORUZOFF părăsise Marele Stat Major, în 1938 șeful secției II-a -MOLDOVANU AUREL cu ȘTEFANESCU GH. și BORGHESCU sînt nevoiți să organizeze cele 3 birouri statistice militare (București, Iași, Cluj), care să înlocuiască centrele și agenturile contrainformative ale serviciului secret din țară. În ceea ce privea informațiile externe, Marele Stat Major se mulțumea cu ceea ce mai dădea MORUZOFF, în plus cu ceea ce putea obține prin atașatii militari și rare ori de la Ministerul Afacerilor Străine.-

- Incontestabil că politica internă a țării a fost dirijată direct de CAROL II, în timp ce în politica externă a indicat numai jaloanele mari de orientare, adică tot timpul alături de Franța și Anglia. Acestea din cauză că în fruntea departamentului de la externe se găsea TITULESCU, un om de mare concepție politică europeană. Totuși lui CAROL II îi plăcea să-și eroga marile personale și în acest sector. Așa vedem cum în anul 1936, cu ocazia vizitei în țara a lui BARTU (BARTHO) -

ministrul de externe al Franței- la banchetul ce s-a dat la Cercul Militar București, a avut loc o conversație intimă cu CAROL II. BARTHOU reține pe TITULESCU, ministru de externe al României în acea vreme, și îi comunică surprinderea sa, că politica externă a României este condusă de CAROL II și nu de dte. Cum TITULESCU nu era de acord cu afirmația lui CAROL, în plus și el un om cu demnitate, chiar la acel banchet, provoacă o conversație în trei, fiind de astă dată și CAROL II. Majestate, ați făcut afirmația în fața colegului meu francez, că politica externă a României nu o conduce eu, ci majestatea voastră. Rog să precizați acest lucru. CAROL a fost foarte jenat și a găsit o formulă care-l satisfăcea pe TITULESCU. CAROL n-a uitat acest afront și se revanșează pe TITULESCU prin scoateră sa de la Ministerul de Externe.-

TITULESCU se bazase în politica sa externă pe susținerea franco-angleză și implicit și pe cea americană. Creiază:
-mici înțelegeri (Cehoslovacia, Jugoslavia, România) contra Ungariei.

-înțelegeres balcanică (Jugoslavia, Grecia, Turcia și România) contra Bulgariei. Nu se includea Albania ceea ce a dat posibilitate Italiei să o ocupe.-

Ambele pacte au fost răsturnate de acțiunea Germaniei, care nu-și uitase aliatele din 1914-1918. Totuși pactele ar fi fost viabile, dacă susținerea franco-angleză ar fi fost promptă.-

- Tot în perioada sa de timp, are loc procesul optanților maghiari, care constituie un succes pentru TITULESCU. În fond România a fost nevoită să despăgubească pe latifundiarii maghiari absenteiști pentru moșiile ce au fost împărțite la țărării români și maghiari.-

- În 1936, când TITULESCU era și președinte al Ligii Națiunilor la Geneva, cere în numele României aplicarea de sancțiuni Italiei ce provocase războiul contra Abisiniei. TITULESCU a fost criticat că prin această atitudine a sa, România a pierdut simpatia Italiei și că s-a dat ocazie Ungariei să se ridice politic, în fața Italiei în detrimentul nostru. În plus Italia mai datora recunoștință Ungariei pentru că îi furnizase toate produsele petrolifere și cerealele necesare susținerii războiului în Abisinia. Cum Ungaria le procura din România, ea a realizat nu numai avantaje politice, dar și avantaje materiale, ce au rezultat din diferența de prețuri.

Deci criticile contra lui TITULESCU erau foarte susținute.-

TITULESCU reușește tot în acest an, să obțină un mare succes prin încheierea tratatului cu LITVINOFF - reprezentantul URSS-ului la Liga Națiunilor și ministru de externe al URSS-ului. TITULESCU obține prin acest tratat o recunoaștere binevoitoare asupra frontierei de Est, dar ceea ce interesa mai mult era reluarea legăturilor diplomatice și comerciale cu URSS-ul. După un interval de timp, destul de mare, se restabilesc legăturile de prietenie cu acest mare popor.-

Conform directivelor date de aliații săi din Apus, România intra în cordonul sanitar în jurul URSS-ului împreună cu Finlanda, Țările Baltice și cu Polonia. TITULESCU prin încheierea acestui pact cu LITVINOFF calcă directiva franco-inglesă și cade în disgrafia acestora, care l-au părăsit. De aceea CAROL II l-a putut înlocui, revanșându-se pentru frontul cu BARTHO.-

-Instituția de bază a armatei -marele Stat Major- funcționa în condițiuni optime. În 1935 începe să-și face stagiul prima serie de absolvenți ai școlii superioare de război care de abia la începutul anului 6 își luau brevetul de stat-major. Pentru lumea de afară, ofițerii Marelui Stat Major apăreau sub aspectul de oameni distanți, încrezuți, în realitate erau preocupați de problemele militare ce erau la ordinea zilei. În 1936 era dispută franceză -arma blindată sau să-și creieze linia Maginot. În Franța s'invins cei ce susțineau creierea liniei Maginot, considerând-o ca inexpugnabilă. La noi s'invins cei ce susțineau arma blindată, deoarece germanii puneau accent pe ea, lăsând linia Sigfried pe linia două.-

Prin preocupările ce reveneau Marelui Stat Major, era și aceea de a pregăti manevrele mari de toamnă, în raport de obiectivele ce le urmăreau. În 1937, aceste manevre au fost la Cincul Mare. Cu această ocazie, colonelul N. TATARANU este adus din surghiun și pus la comandă, având ca șef de stat major pe BORGESCU. Manevra fiind reușită, TATARANU este avansat la gradul de general și mutat în București.-

În regiunea petroliferă starea de asediu din 1936. Comandantul marei unități era TRAIAN GRIGORESCU, având în statul său major pe: GH. MARINESCU, BORGESCU, V. IONESCU și MARINESCU. GRIGORESCU fiind sesizat că între suncitori sînt mari neculțuriri, ordonă lui BORGESCU să viziteze cîteva întreprinderi industriale. Agente constată:

- la fabrica de faianță și ceramică (Bariera Găpinei), lucrătorii lucrează în condițiuni insuportabile. În hala de lucru,

un praf imens și dens împiedica să vezi pe muncitorii aflați la o distanță mai mare de un metru. Praful era inhalat de toți, nesvînd altă aerisire decît ușa de intrare. Un closet comun (femei și bărbați), pe scînduri nefixate. Infermerie sau asistență medicală nici vorbă.-

-La rafinăriile "Astra Rosină", "Unirea" și "Teleajen" situația era mai bună, însă salariile erau mici, iar asistența medicală pentru familie inexistentă. În jurul tuturor fabricilor numai circiuni, nici un local de cultură (bibliotecă, cinema) sau teren de sport.-

TRAIAN GRIGORESCU convoacă un consiliu de colaborare, la care invită și pe toți patronii marilor întreprinderi, căora le expune cele constatate de comandament la unele întreprinderi și îi obligă:

- pe cei de la fabrica de faianță să pună imediat ventilatoare și aspiratoare de praf; să facă closete separate pentru femei și bărbați dar solide, nu ca acum cu risoul de a cădea în murdăria closetului; să angajeze de urgență un medic și să facă un cabinet medical pentru a putea fi văzuți și tratați muncitorii.-

- roagă pe toți patronii să înapunțesească pe cît posibil plata orelor de muncă și în special plata orelor suplimentare. De asemenea asistența medicală și pentru familia muncitorului.-

Pentru a-i scoate pe muncitori din circiuni, ar trebui create biblioteci. Comandamentul va invita pe patronii de cinematografe spre a-i ruga să acorde o reducere de 50% pentru muncitori și familiilor lor, exceptînd zilele de sărbători.-

Situația muncitorilor s-a raportat primului ministru GUTA TATARASCU și miniștrilor de la muncă și sănătate, arătînd starea de lucruri constatată de comandament și cerînd să se ia măsuri.-

BORGHESCU este mutat, pe data de 1 octombrie 1938 la Marele Stat Major în cadrul Secției II-a, ocupîndu-se cu birourile statistice militare și cu contraespionajul. După propunerea lui PETRESCU, mai vechi cu el în pretenții, obține mutarea pe rînd a ofițerilor ce-l încercaseră pe CAPATINA AUREL și MADULESCU GOR. În primăvara lui 1941, PETRESCU cere lui BORGHESCU să-i cedeze diurnele ce le încasase de la societatea de telefoane și de la comisia de pașapoarte ce delegat al Marei Stat Major, în ocaziunile ce se intrunseau odată la una sau

două săptămâni, timp de una sau două ore. BORGHESCU refuzând, începe lucrătura. PETRESCU face un referat prin care cere desființarea problemei contraspionajului din Marele Stat Major, deoarece serviciul secret se ocupă de această chestiune. Marele Stat Major nu trebuie încărcat cu lucrări ce pot fi făcute de alte servicii sau instituții. Astfel se obține punerea ca disponibil a lui BORGHESCU și apoi mutarea la Divizia 7-a infanterie. Cu toate protestele lui BORGHESCU că Marele Stat Major nu poate rămâne fără un organ central de conducere al contraspionajului, în plus în unitățile armatei serviciul secret nu avea acces, decât prin Marele Stat Major, nu s-a mai revenit la măsura lustră. Motivul că războiul bate la ușă și nu trebuie să ne îngreunăm munca. De fapt tocmai în această situație contraspionajul avea activitate mai intensă.-

Din întâmplare, EUGEN CRISTESCU ia cunoștință de cele de mai sus, prin RADULESCU zis SITA și intervine ca BORGHESCU să fie detașat la S.S.I.- Această cerere este aprobată de ION ANTONESCU.-

-Politica internă ia un aspect deosebit prin declanșarea asasinatelor legionare. Ele încep cu fostul prim ministru DUCA, apoi cu STELESCU etc etc, ceea ce impresionează pe CAROL și opinia publică. Incidentul dintre CORNELIU CODREANU și profesorul H. IORGA, ce a avut loc la Brașov, s-a soldat cu condamnarea lui CORNELIU CODREANU. Această condamnare atrage ura legionarilor contra lui HIC. IORGA.-

CAROL II, care nu părea mulțumit de această situație, hotărăște suprimarea lui CORNELIU CODREANU, creștând că prin dispariția lui va desființa total această grupare politică. CAROL II a vrut la început să anihileze mișcarea legionară și să copleșească simpatia Germaniei hitleriste, prin aducerea la guvern a coaliției GOGA-CUZA, dar n-a reușit.- Guvernul n-a durat decât 38-40 zile, fiind înlocuit cu guvernul F.R.N.-ului, condus de ARMAND CALINESCU. Moartea lui GOGA, după reîntoarcerea din Germania a fost suspectă. Se zice că doamna VETURIA GOGA n-a fost străină de decesul soțului ei și marea îndoliată a fost dată mai târziu în grija lui ION ANTONESCU.-

CAROL II îngrijorat de situația internă olt și de cea externă pleacă la Paris și apoi la Londra. Pe peronul gării din Londra, regele Angliei îmbrăcat modest, înconjurat de câțiva miniștri, așteptau îngrijorați pe cel anunțat. Din

vegon coboară un cavaler cu chivără împărătească, cu manta albă de cavaler al ordinului "Mihai Viteazul", cu cizme trecute de genunchi - CAROL II. Impresia celor de pe peron nu a fost plăcută, fiindcă nu cădra cu situația și nici cu proporția țărilor respective.- CAROL n-a putut obține decât bani pentru fortificarea frontierelor țării sale. De aici, CAROL face o vizită și în Germania, la Bergenstadt (reședința de vară a lui HITLER), pentru a oferi o neutralitate binevoitoare a României, în schimbul să fie ferită de virtejul evenimentelor. HITLER cere denunțarea tratatelor cu apusul și intrarea României în Axă. CAROL cere timp pentru a se consulta și cu guvernul său. Ajuns în țară, răspunde în scris, că nu poate accepta propunerea germană.-

În timpul acestei vizite a lui CAROL II, ARMAND CALINESCU trebuia să-l execute pe CORNELIU CODREANU, crezând că prin aceasta va distruge întreaga mișcare legionară. ARMAND CALINESCU saite, ca și GOGA însințea lui, însă CAROL reîntors în țară se supără că întâmpină greutăți și în interior. Cere din nou lui ARMAND CALINESCU să-și execute misiunea pe timpul vizitei sale la Varșovia, ca să se dea impresia că el este străin de ceea ce se întâmplă în țară. ARMAND CALINESCU acceptă și se pretează la dorința (ordinul) lui CAROL II, și-l ucide pe CORNELIU CODREANU.-

O echipă legionară condusă de TRAIAN BOERU, ucide pe ARMAND CALINESCU, în spropieres casei sale pe B-dul Ardealului în timpul când se întorcea de la Președinția Consiliului de Miniștri, răsbunându-se de asasinarea șefului lor.-

RUSNEGU de la palat cere prin telefon la Marele Stat Major relații, fiindcă criza avusese loc, nu departe de locul său. Ofițerul de serviciu raportează: nu avea amănunte. Am trinis la fața locului un ofițer. Am comunicat și Prefecturii Poliției Capitalei despre cele întâmplate. În acelaș timp, echipă asasină comunica de la Radiodifuziune (str. Popov fost Berhelot) uciderea lui ARMAND CALINESCU, după care au fugit. Poliția a reușit să prindă o parte din asasini și să-i execute chiar pe locul crimei, lângă cadavrele pe loc. CAROL II aduce pe ARGEȘANU, sis GHITA OSTASU la putere și dă ordinul de represalii. Trebuiau ca în toate capitelele de județ să execute cîte trei legionari din cei mai carosni sau mai periculoși, fără justiție. Această nerespectare a legilor justiției aut de legionari cît și de șeful statului CAROL II, au provocat mari

nesuferință în păturile largi ale poporului. Străinătatea ne considera ca o țară din jungla africană.-

Vine anul 1939. Cercurile politice și militare discută despre evenimentele externe. Concluzia generală era că ciocnirea dintre Germania hitleristă și Uniunea Sovietică este inevitabilă.-

România trebuie să depună toate eforturile pentru a rămâne neutră, fiind prea mică față de cei doi parteneri și fără dorinți de expansiune spre Est.-

- Acțiunea bulgară era criticată din punct de vedere al pretențiilor absurde asupra Cedrilaterului. În 1877-78 i s-a oferit României cedrilaterul Rusciuk-Sumla-Varna chiar de Rusia și Germania, însă România a refuzat cedându-l Bulgariei, care de abia atunci lua forma de stat. România s-a mulțumit cu un cedrilater mai mic și luat de abia în 1912-1913. Apoi, tendința tuturor popoarelor este de a merge spre sud, spre apele siberice ale Mediteranei, numai bulgarii o iau spre nord. Egirea la Marea Egee și Mediterană era mult mai importantă pentru Bulgaria și ar fi oferit și României alte perspective.-

- Acțiunea revisionistă maghiară agitată de grofii lor, era pornită pentru a-și salva propriile lor latifundii. O acțiune militară ungară, contra noastră, fără sprijinul altei puteri, desigur că n-ar fi avut nici o șansă. Intervenția germană în favoarea Ungariei și a Bulgariei, neuitatele ei aliate din 1914-1918, a răsturnat toate calculele politice și militare.-

În iarna 1940-1941, de asemenea vii comentarii pe tema războiului germano-sovietic.-

În Marele Stat Major, marea majoritate a ofițerilor susțineau că germanii în 3 luni vor doborî Uniunea Sovietică. Puțini erau care susțineau că Uniunea Sovietică este un popor mare, întins pe o suprafață enormă, -pe două continente- ceea ce va lungi enorm liniile de comunicații și de aprovizionare. Va fi nevoie de noi baze succesive, condiționate de linii de comunicații perpendiculare pe linia frontului etc. etc. și ce mai trebuie reținut este armata sovietică, care este foarte bine instruită.-

România după ce a fost ciopârțită de germani, n-are ce căuta alături de ei în război contra Uniunii Sovietice, fiindcă războiul trebuie considerat ca și pierdut. Prin sus-

ținătorii acestor idei erau doar: ZAMFIRESCU, HANONESCU, BORGESCU, CIOBANU, DRAGODANESCU și încă 3 sau 4 ofițeri.-

Situația internă devenea din ce în ce mai grea, iar CAROL II încerca fel de fel de formule pentru guvernare, dar nu reușea. La această stare de lucruri contribuia numai situația grea externă. Încă din 1936, Franța ne-a făcut cunoscut, că datorită situației ei interne, nu-și poate onora angajamentele luate pentru securitatea României. Anglia nu ne-a putut oferi decât credite pentru fortificarea frontierelor de Vest și Est. Vizita lui CAROL în Anglia, n-a putut obține nimic mult. Vizita lui CAROL în Germania s-a soldat cu insucces, deoarece:

- intern - legionarii erau susținuți de germani;
- iar extern - Ungaria și Bulgaria își formulau revendicări teritoriale, susținuți tot de germani.-

Tot în acest an -1939- se produc o serie de incidente de frontieră, care determină mari concentrări de trupe. De asemenea se descoperă în partea de vest a Ardealului și în special în bisericile romano-catolice și calvine, un numeros material de propagandă irredentistă și numeros armament, în care au fost implicați și numeroși preoți. PAPA a intervenit stăruitor pentru salvarea lor. Evenimentele se precipită și România este nevoită - sub presiune germană - să cedeze inițial Bulgariei cadrilaterul Bistrita-Turtucua-Balcic-Ekrene;

-apoi Ardealul de Nord și în fine Basarabia.-

Deși GUTA TATARASCU, reedus la guvern, spunea că nu va ceda nici o brazdă de pământ, iar CAROL II seria pe harta țării la Sud, Vest și Est - ne vor bate - totuși au fost nevoiți să cedeză fără rezistență. Apusul nu putea da nici un ajutor.-

La începutul lui septembrie 1940 - CAROL II încearcă o împăcare cu IULIU MANIU și DINU BRATIANU. Aceștia refuză. MIHA MORIZOFF propune -lui CAROL II un obțere, care va putea domina situația, pe ION ANTONESCU, fost în guvernul GOGA-CUZA și acum închis la Bistrița. CAROL mai încearcă, convocând un consiliu cu inițiativa săi și deși generalii adjutanți MIHAIL și PAUL TODOROSCU, ba, chiar și URDAREANU se oferă să formeze guvernul, CAROL își dă seama de situație și acceptă sugestia lui MIHA MORIZOFF. Se hotărăște educerea lui ION ANTONESCU de la Bistrița. ION ANTONESCU se duce pentru a-l însoți pe ION ANTONESCU până la București, în care timp îl pune la curent cu toată situația internă și externă. ION ANTONESCU se prezintă la

palat la 3 sau 4 septembrie (1940). Intrebat de CAROL II, încă față de situația existentă își ia răspunderea formării unui guvern, ION ANTONESCU răspunde afirmativ. Cere însă să-i permită să ia contact cu IULIU MASIU, DINU BRATIANU și cu HORIA SIMA, șeful mișcării legionare și pe a cărei organizație se sprijină. La a doua prezentare va veni însoțit de HORIA SIMA. Toți cei menționați mai sus au cerut stăruitor ca întâi să abdice CAROL II și apoi să ajute pe ION ANTONESCU în formarea guvernului. În ziua de 5 septembrie ION ANTONESCU însoțit de HORIA SIMA se prezintă lui CAROL II, cărui îi condiționează formarea guvernului de abdicarea sa. Acesta surprins, răspunde că va reexamina situația și a doua zi, 6 septembrie la ora ... să vină pentru a primi răspunsul. A doua zi, CAROL II comunică lui ION ANTONESCU că acceptă abdicarea în vâlcarea lui MIHAI și-l însărcinează cu formarea guvernului. ION ANTONESCU și-a luat obligația, ca să asigure plecarea nestingherită din țară a lui CAROL, "Domniței" și URDAREANU.-

-Abdicarea lui CAROL II a produs comentarii în toate cercurile:

- ceast act se repercutează asupra întregii dinastii;
- sau numai la persoana celui ce a abdicat.

MIHAI era de fapt și în drept, alesul la tron, după decesul lui FERDINAND (1927), act recunoscut și proclamat de guvernul și parlamentul din acea vreme. CAROL a fost numai un usurpator și cum a venit așa a plecat. Constituția din 1923 prevedea continuitatea la tron, așa că MIHAI era considerat la locul său.-

După sistemul lui FRANCO, ION ANTONESCU își arogă anumite drepturi, ce reveneau tronului, luându-și titlul de conducător al Statului. Putea să înlăture definitiv dinastie, dar n-a făcut-o. ION ANTONESCU urmarea să fie sigur pe guvernare, așa că să excludă orice surpriză de înlăturare din partea lui MIHAI și a olicii sale.- În al doilea rând, arăta să fie în ziua sa, prin dreptul de a semna decretule de avansări. Și în fine, de a înlătura pe toți cei ce erau înainta sa la anuar, pregătindu-și astfel autoavansarea la gradul de "mareșal".-

- Un scurt consiliu la Ministerul de Interne. ION ANTONESCU, POPESCU DAVID și JACK POPESCU, hotărâsc măsurile plecării trenului regal, care trebuia să se facă în cel mai mare secret.

Ulterior, sînt chemați: inspectorul PAVELSCU cel ce conducea locomotiva, SACHEGARIE VLADIMIR comandantul legiunii de jandarmi C.F.R., colonelul DRAGONIR ce însoțea cu generalul POPESCU DAVID -ministru de interne- trenul regal pînă la frontieră și PÎRILIANU inspectorul general al jandarmăriei, cărora li se fixează misiunea ce le revine. Gările Cotroceni și Mogoșoaia, Nord și Est sînt anunțate că un tren special va pleca din stația respectivă cu ministrul de interne, în strict secret.-

În noaptea de 6 spre 7 septembrie pe la ora 23,10 iese din curtea palatului o mașină cu doi civili cu ochelari, în mare viteză, la volan MIRAI. Neobservați se duc la gara Mogoșoaia și în virtutea vitezei intră în roada gării. Se aud țicniturile de mitralieră -gata de tragere- crezînd că în viteză nebună nu poate să fie decît o mașină cu legionari.

La 23,35 CAROL și MIRAI ajung la peron, se îmbrățișează, se despart. CAROL se suie în vagon și întreabă dacă "doamna" a sosit. La ora 24 trenul pleacă, spre o destinație necunoscută celor din stația Mogoșoaia.-

În dimineața de 7 septembrie, legionarii se trezesc și încearcă să le dea de urmă. Verifică direcțiile: București-Plocești-Brașov-Cluj-Oradea și București-Pitești-Craiova-Timișoara-Jimbolia. După mult efort, află că trenul a trecut de Turnu Severin și merge în viteză spre Timișoara. Legionarii se concentrează în toate stațiile dintre Timișoara și Jimbolia, cu maximum de forțe în gara Timișoara, unde trenul era anunțat că va opri pentru două minute pe linia întâia, stît cit să-î asigură o eșire urgentă spre Jimbolia.- Nu știa decât șeful de stație, șeful siguranței și ofițerul de la legiunea de jandarmi C.F.R., care își aduseseră tot efectivul pentru pasă

liniei întâia. Intervine JACK POPESCU subsecretarul de stat de la interne, care aflase de preparativele legionarilor și cere directorului general al C.F.R.-ului GRUZEANU, să oprească trenul special la Logoj. JACK POPESCU comunică la telefon lui DAVID POPESCU și lui PAVLESCU inspector și mecanic al locomotivei, pericolul ce-i așteaptă și le ordonă:

- "La Timișoara intrați cu viteză oarecum redusă pe linia patra și apoi cu maximum de viteză prin gară spre Jibolia".

În gara Timișoara, legionarii bariere linie întâia cu peste 1000 de oameni, copleșind total pe jandarmii ce păzeau linia. Șeful de mișcare și ofițerul de jandarmi C.F.R. erau singurii care cunoșteau manevra cu linia patra.-

Fără știința legionarilor, se lasă liberă linia patra, astfel că la intrarea trenului în stație, dădea impresia de înecătinare de viteză, și locomotive apucând pe linia patra, trecu rapid prin fața celor 1000 de legionari surprinși (păsăliți). Unii scot revolverele și trag cu furie în trenul ce fugea. Legionarii se reped imediat la telefoanele din gară și ordonă celor din stațiile intermediare inclusiv Jibolia, să tragă în plin, fiindcă trenul nu oprește și trebuie ușiți toți cei ce sînt în el.-

La Jibolia trenul trece val-virtej peste bariera de frontieră. Grănicerii jugoslavi alarmați înconjoară trenul, care era tot ciuruit de gloanțe. Ocupanții trenului se culcasează cu burta pe podeaua vagoanelor. CAROL și "domnița" au scăpat culcați în băi. Coboară din tren: POPESCU DAVID, ministru de interne, colonelul DRAGOMIR și garda trenului ocupată din jandarmi, bucurești că au scăpat din focurile legionarilor.-

Așa se încheie domnia lui CAROL II în Tara Românească.-

- Guvernul ION ANTONESCU se formează după 15 septembrie, deoarece IULIU MANIU și DINU BRATIANU refuză, spunînd că

ION ANTONESCU sprijindu-se pe mișcarea legionară nu mai are nevoie de concursul lor, și deci de participare la guvern. Își ia obligația să aibă o atitudine binevoitoare și când va fi nevoie îi vor da și ajutor.-

După rebeliunea din ianuarie 1941, șefii partidelor istorice îi oferă lui ION ANTONESCU specialiștii lor.-

Instaurată la putere mișcarea legionară, începe să declanșeze o serie de acțiuni teroriste, mai ales asupra populației evreiești. Încep așa zisa campanie de romanizare a comerțului evreesc, la început prin devastări și furturi, apoi luând magazinele cu totul, distribuindu-le partizanilor care credeau că pot continua secol comerț. Șeful necontestat al mișcării legionare era HORIA SIMA, vicepreședinte al consiliului de miniștri, însoțit de: PETROVICESCU-ministru de interne; IASIRSKI-ministru sănătății; HORIA COMNOVICI, RAIS BUDISTEANU, CONSTANT etc.,-iar la Direcția Generală a Poliției și Siguranței de stat- GHICA; la Prefectura Poliției Capitalei- colonel ZAVOIANU.-

ION ANTONESCU se sprijinea pe MIHAI zis ICĂ ANTONESCU- fostul șef al tineretului național liberal georgist, pe câțiva generali și în plus întreaga armată.-

- MISA MORUZOFF văzând turnura evenimentelor, pleacă în Germania pentru a lua instrucțiuni de la "Gestapou" cu care luera încă de mult timp. Se reîntoarce în țară în cursul lunii octombrie 1940. Subalternii săi de la serviciul secret, colonel NICANORU C. și alții îi ies în întâmpinare la frontieră și sfătușese pe MORUZOFF să se întoarcă în Germania, deoarece legionarii vor să-l aresteze. Socotindu-se tare pe situație, deoarece făcuse logodnă mari avantaje, dându-le importante ajutoare bănești, îi scutise de concentrări, mobilizându-l pe loc chiar în cadrele serviciului secret, refuză sfatul subalternilor săi și vine la București. Imediat a fost arestat și dus la Jilava cu un grup de circa 70 de persoane, printre care erau: GH. ANGELESCU- fost prim-ministru; IANARDI- fost ministru de interne; GAVRILA MARINESCU- fost prefect al pol. spitalei; MIKI STREANESCU- fost subdirectorul general al poliției etc. etc.-

- ION ANTONESCU numește la serviciul secret pe: colonel NICOLAI, care stă numai o lună; colonel VLADISCU NIC., care moare; colonel COMAR BĂLU- suspectat de legionarism este schimbat în decembrie 1940 cu EUGEN CRISTESCU susținut de ICA ANTONESCU. Cine era EUGEN CRISTESCU? O. originar din jud. Bacău, familie modestă

batul învățător, iar mama se evreică creștinată. Face seminarul, dă diferența de liceu și apoi absolvă facultatea de drept. Deci bine pregătit ca intelect, inteligent și prezentabil, intră în direcțiunea generală a poliției cu ajutorul soției directorului general al poliției din acea vreme PARAIȚESCU, de a cărei simpatie se bucură. Datorită acestui fapt avansează mai repede și este păstrat tot timpul în centrul. Devine un foarte bun profesionist și apreciat de toți polițiștii. Ascensiunea lui provocă însă invidia lui MIHA MORUZOFF și a lui VINTILA IONESCU, care era socotit seful poliției. EUGEN CRISTESCU datorită relațiilor politice și de rudenie cu CERNAT, fost director general al poliției, renunțe să se afirme și să se sentină în poliție până în 1940, când prin GEORGE BRATIANU este prezentat lui MIHAI (IOA) ANTONESCU și ION ANTONESCU. Se evidențiază în lupte duse contra legionarilor, dând toate informațiile despre mișcare și contribuind la distrugerea ei. Este ajutat tot timpul de vărul său GR. PEROVICI, care n-avea decât patru clase de seminar, însă cu înclinații de a deveni un bun polițist. Ceea ce îl caracterizase era răutatea. EUGEN CRISTESCU avea mare încredere în el, trimițându-l numai pe el în Germania pentru verificarea situației legionarilor. De asemenea la Tg. Jiu pentru conexiți și legături cu informatorul lor BURNSHEIN.-

EUGEN CRISTESCU se stăpesează complet de IOA ANTONESCU, deoarece spera ca prin acesta să ajungă ministru al informațiilor. Pe EUGEN CRISTESCU îl vom mai vedea în decursul evenimentelor politice.-

ION ANTONESCU, la toate consiliile de miniștri, cerea lui MORTA CIRA să tempereze acțiunea legionarilor săi, dar acesta răspundea stereotip "voi lua măsură".-

Assesarea lui NICOLAE IORGA și VIRGIL MAGERANU a produs vii cocenterii în toate cercurile politice și diplomatice. În diferite țări un număr de 54 universități au arborat drapelul îndoliat pentru moartea celor doi profesori și în special a lui N. IORGA, în timp ce universitățile noastre i-au ignorat.- Când s-a produs arestarea marilor politicieni ca: GUTA TATARASCU, C. ARGENTOIANU etc. etc., ION ANTONESCU a trimis de grabă pe delegatul său colonel RIOSKANU-subsecretar de stat la internece să-i scoată de la prefectura poliției capitalei de teamă să nu fie asasinati. RIOSKANU un om de curaj, s-a dus singur la prefectura poliției capitalei și a scos pe toți politicienii închiși.-

-Războiul în vest continuă însă cu intensitate redusă. Germanii obținuseră victorii ușoare, iar pe englezi îi gonise depe continent, în celebra luptă de la Dunquerque. Întrebarea era: germanii doborâți în Anglia sau vor ataca URSS-ul. "Ebarcarea în Anglia era foarte grea și apoi nu aducea sfârșitul războiului. Germanii și guvernul englez erau pregătiți pentru evacuare în Canada, așa că războiul continua. Germanii se vor mulțumi că sînt stăpîni pe continent și vor căuta să lichideze cu URSS-ul."

Unii militari germani susțineau: Anglia va fi doborâtă după ce vor ocupa Țara Galilor, Irlanda și India, dar întâi să termine cu URSS-ul. Anglia nu s-a intimidat și continua războiul oriunde putea lovi pe germani.-

-Vesul englez "Terponde" încărcat cu ciment și piatră, trebuia să estupe canalul de la Porțile de Fer (Dunăre) și să împiedice navigația pe Dunăre. Încercarea a fost descoperită la timp și vesul reținut la Giurgiu.-

— În cursul lunii octombrie 1940, ION ANTONESCU face o primă vizită lui HITLER, lăsînd în locul său pe HORIA SIMA, ca semn de încredere față de el. Bine înțeles ION ANTONESCU, EUGEN CRISTESCU și NIOBESAN erau permanent la posturi.-

Obiectul vizitei a fost de a informa pe HITLER asupra situației din țară. Tot cu această ocazie s-a cerut venirea în țară a misiunilor militare germane, pentru completarea instrucției în armata noastră.-

După reîntoarcerea sa în țară, ION ANTONESCU, primește cam pe la începutul lunii noiembrie, pe amiralul CANARIS, șeful "gestapoului", care solicită eliberarea lui HISA MORUZOFF. ION ANTONESCU a motivat că nu poate face nimic, întrucît arestatul aparține lui HORIA SIMA. CANARIS știe că de la HORIA SIMA nu-l mai poate scoate. Cunoștea precis că HORIA SIMA este omul lui HITLER, cu care CANARIS nu era în bune relații.-

În cursul lunii noiembrie sau începutul lui decembrie 1940, legionarii execută grupul celor 60-70 de arestați în celulele Jilavei. Mișcarea legionară devine și mai agresivă, atacînd chiar unele elemente ale armatei.-

— ION ANTONESCU face o a doua vizită lui HITLER, în cursul lunii decembrie 1940, cu care ocazie raportează toate rezultatele sale ce le are față de mișcarea legionară, dînd date precise. Aceste acțiuni legionare aduc nu numai neajunsuri în ordinea internă, dar și o dezorganizare economică. Cînd

se raportează că și unele elemente ale armatei au fost atacate de legionari, HITLER s-a supărat. Terenul fusese pregătit de FABRICIUS, ministrul Germaniei la București, care era cunoscut cu von RIBBENTROP, ministrul de externe al Reichului și care l-a ajutat pe ION ANTONESCU.-

HITLER cheamă pe HIMLER și ordonă ca legionarii să-și potolească acțiunile lor și să nu mai atace elementele armatei de care are nevoie. Se crede că ION ANTONESCU capătă și el o viață liberă pentru a reduce la realitate mișcarea legionară.-

În același timp la București, HORIA SIMA își dă seama că ION ANTONESCU pregătește ceva la Berlin deoarece:

-intii-plecarea grăbită, neanunțată,

-al doilea- nu este luat și el (HORIE SIMA), așa cum fusese stabilit anterior,

-și în fine - numai este lăsat el ca înlocuitor la guvern, pe timpul absenței, ci ION ANTONESCU.-

HORIA SIMA își întrunește de urgență pe marii șefi ai mișcării legionare și hotărăște o clarificare de poziție față de ION ANTONESCU. Se accelerează înarmarea legionarilor și pregătesc ocuparea posturilor cheie. Consultând pe SCHMIDT -omul de legătură al lui HIMLER- acesta îl consiliază pentru o acțiune rapidă, înainte de întoarcerea celor duși la Berlin.-

ION ANTONESCU se întoarce mai înainte de timpul hotărât și este pus la curent de către ION ANTONESCU și EUGEN CRIBRESCU, de tot ce s-a întâmplat în lipsa sa. La primul consiliu de miniștri, HORIA SIMA încearcă să fie ascultat, cerind să-i comunice și lui noutățile aduse din Reich de ION ANTONESCU. Acesta din urmă nu se lasă înșelată și răspunde evaziv. HORIA SIMA consecvent hotărârilor luate pregătește lovitura, considerând că are un partid mare, capabil de a se sacrifica, eventual chiar pe sine, pe cînd ION ANTONESCU numai arde.-

La 21 ianuarie 1941, HORIA SIMA declanșează rebeliunea și face grașală să atace unele elemente ale armatei. A fost de ajuns ca ION ANTONESCU să înceapă înăbușirea rebeliunii și în două zile să o termine. HORIA SIMA scapă cu ajutorul lui SCHMIDT, fugind prin Banatul jugoslav în Germania.-

ION ANTONESCU își schimbă întregul aparat de stat, înlocuind pe legionari cu elementele sale. La direcțiunea generală a poliției aduce pe generalul LEONARDU BRANCU, la prefec-

tura poliției capitalei pe general GHEORGHE RADU, la inspecto-
ratul general al jandarmeriei pe PALI VASILIU, dublat cu general
TOBESCU iar la S.B.I. -fost serviciul secret- pe EUG. CRISTESCU.-

In volumul "Pe marginea prăpastiei" editat de preșe-
dinția conciliului de miniștri, se aretă detaliat violențele
ocmise de legionari, și deci cauzele înlăturării lor de la
conducerea țării.-

ION ANTONESCU scoate din cadrele active ale armatei,
toate elementele care n-au corespuns postului avut pe timpul
cedărilor de teritorii și mai ales în Basarabia. Toți care
și-au părăsit posturile -trupa sau comandantul respectiv-
n-au fost cruțați. Astfel: general TIRNESCU FIOREA, general
IONESCU NIC. nis LAMARCA, RASCU ION, ALDEA, LITRANU GH., STEPA-
NESCU Ç.etc, care vor constitui o mare masă de neutilizați,
nutrind răsunare lui ION ANTONESCU.-

Cu această ocazie, scoate din cadrele active ale
armatei pe cei mai vechi ca el -în special pe generalul TIRNESCU
FIOREA, un militar de mare capacitate- și poste care ION ANTO-
NESCU nu putea trece. Iși pregătesc deci autoavansarea la gradul
de "mareșal" în timpul războiului ce-l gândea că-l va duce în
Egt alături de germani. S-ar părea că toate erau premeditate
și pregătite pentru război.-

- Misiunile militare germane veneau continu în țară,
pregătind armata noastră de război.-

- La 1 mai 1941, MIȘKIEVICI și BORGESCU, au fost de-
tașați de Ministerul Apărării Naționale la serviciul special
de informații. Primul ia în primire secția de informații, iar
cel de al doilea trece ca director de curs al unei școli de
agenți, predând și cursul de contrainformații în armată și în
special contraspionajul. La 15 iunie 1941, BORGESCU este numit
la secretariatul serviciului, în locul lui RAULESCU G. nis
LITA, trecut la censură.-

- La 21 iunie 1941, se declară război contra URSS-ului
alături de Germania.-

Din București pleacă toate ambasadele și legățiile
țarilor cu care intram în război, pleacă deci organele oficiale,
câci cele neoficiale (rețelele lor informative) rămân.-

Englezii erau cei mai bine organizați, fiindcă ei se
bazau pe o rețea a I.S.-ului (Intelligence service); pe masona-
rie și pe elementele prietene din câmpul economic.-

La plecarea lor erau identificați în rețeaua lor in-
formativă: CRISTURBANU, STEFANESCU FIR, IAROBILASSKY, TERLIANI,
GH. GHINTESCU etc.-Schema întregii organizații descoperite se

găsește la S.S.I.- O întreagă organizație de spionaj în frunte cu HIDA GORGEȘCU, VIRA POPOVICI etc. la care s-a găsit și 51 milioane lei, era arestată deja la Malmson, dar nu a fost trimisă în judecată nici până la terminarea războiului, fiind au fost puși în libertate. Acest tratament s-a aplicat pe baza unei reciprocități cu englezii, care ne arestaseră pe căpitanul de port MANABESCU, residentul nostru în Orientul Apropiat cu sediul la Cairo, pe care îl condamnaseră la scarte, etc. Acest căpitan este în Australia cu familia sa și ocupă postul de căpitan de port la Melbourne.-

Războiul început să revină la S.S.I.-Cu ocazia deplasării pe front, SSI-ul constituie un eșalon operativ în frunte cu EUGEN CRISTESCU, LISSIEVICI IOAN, IONESCU GH. și BALIU VASILE GEORGESCU (NECESCU FLORIN), GH. CRISTESCU, GUPA PETROVICI, IGHEL SPANESCU etc., care au mers pe lângă casele cartier general în scop informativ. S-au deplasat astfel: MIA (Ilfov), Vîrteșcoia (Rutna), Vadurile (Neamț), Sofrococți (Roman), Iași etc.-La centrul serviciului din București au rămas: SIMINEL VICTOR ca șef și BORGHEȘ la secretariatul serviciului.-

-la 26 iunie 1941, se declanșează programul de la Iași.

-la 27 iunie - programul continuă.

-la 28 iunie - programul încetează și pe ziua de 29 iunie era complet liniște la Iași. Se trimesc o comisie de anchetă pentru a stabili de cine a fost provocat programul și cine l-a executat. Comisia era compusă:

-din partea direcției generale a poliției, general LEONARD BRANCOIU;

-din partea jandarmeriei, general TOPOR;

-din partea S.S.I.-ului MIRALBA CONST.

Com tot în acel timp, S.S.I.-ul trimite pe:

-GR. PETROVICI la Poeni (Iași) 30 iunie și pe

-IGHEL SPANESCU la Brăila pentru identificarea unor posturi de radio-emisie clandestine, ce funcționau în acele regiuni.-

Rezultatele anchetelor de la Iași nu erau cunoscute la București, nici chiar la centrul serviciului, deoarece ION ARXANDRESCU și EUGEN CRISTESCU se aflau deplasați cu casele cartier general în zonă: Pietra Neamț-Roman.-

Se știe însă că, germanii au suferit o serie de înfrângeri la trecerea Prutului în regiunea Sculeni-Iași, unde au avut pierderi mari. Aici a căzut și asicrul TURBURE, șeful centrului înaintat al SSI-ului ce însoțea trupele absente. A fost prima victimă a SSI-ului pe front. Germanii au căutat o diversion în opinia publică și trupe, pentru a ascuți inima -

cesul de la Souleul (Iag1), atribuirea vina infringerii pe evreii din Iag1, care nu erau vinovați cu nimic.--

-La 5 Iulie 1941, a sosit și amiralul CANKARIS, șeful "Gastropoului", care fiind cu un avion mare "Gelliblu", n-a putut ateriza la Roman,--unde se găsea marele cartier general-- și a fost nevoit să atergă direct la Iag1. De la S.S.I. s-au dus doi delegați -NICOANIDU și von STAUBNER-- ca să-l primărească și să-l însoțească pe CANKARIS. Accepția cu deolareț că elonvențole S.S.--ului german (HIMMLER) au provocat moartea program.--

În luna septembrie 1940, când s-au reînțors la conștala S.S.I.-ului București: EUGEN CRISTESCU, NICOANIDU și von STAUBNER, BORZESCU o întrebat personal pe EUGEN CRISTESCU, cine sînt vi-ovații de programul de la Iag1. În loc de răspuns, EUGEN CRISTESCU se întorsese îndată spre STAUBNER și îi spusese: "Dare porărite ați făcut cu programul acela de la Iag1". STAUBNER a răspuns: "Eă nu mulțumit că vă scripă de evreii".--

La începutul lunii Iulie, IOA ANTONESCU chemă pe BORZESCU la Președinția Consiliului de Miniștri și îl ordonă: "serviciul dvs.va lua în primire localul ambasadei sovietice, cu toate cașinoale auto care sînt acolo și veți pune sig. 111. Notul rusine în păstrarea S.S.I.-ului".--

-BORZESCU:domnule președine, vă rog să-mi permiteți, profesorul meu de "Drept Internațional" OCCAR NICULIESCU mă spune la cursuri și dvs. care sînteți în speșialitate cursantul știți-- că aceste localuri se preiau de legății le ce apără întereșele statului aflat în război. Cum legăția suedeză apără interesele sovietice, ea este în drept să preia localul.

-IOA ANTONESCU: dta.faci cum ordon eu șeful guvernului-- veți avea și ordin scris.(se găsește în arhiva S.S.I.-lui).--
Localul fusese inițial luat în primire de direcțiunea generală a poliției, care revinuse tot interlozul.BORZESCU pune pază și sig.111. Mașinile le să căpătemului GORVICA IOȘ--șeful garajului S.S.I. eu ordin de a le pune la punct îndată și închide în rezina șerviciului, pentru e nu fi folosite de nimeni.--

La începutul lunii august (1941) IOA ANTONESCU dă ordin scris, directorului VOICULEȘ de la Președinția să ridice

mașinile auto de la S.S.I.- Procesele verbale de predare și primire le are căpitanul GOMULEA ION și depuse la arhivă.-

Localul ambasadei a fost preluat de Ministerul de Externe și folosit de personalul său.-

- Războiul continuă. Contrar așteptărilor germane, armata sovietică luptă admirabil, cedând terenul pas cu pas și cu mari sacrificii pentru atecetori. De abia în luna octombrie este ocupată Odessa. De la începutul ocupației, o mare nenorocire. Comandamentul Div.10 Inf. instalat în localul părăsit de N.K.V.D., fiind minat, sare în aer. ION ANTONESCU ordonă represalii și generalul MACICI le execută.-

- În nordul țării RIOSSEANU este numit ca guvernator al Bucovinei. În Cernăuți se institue primul ghetou. Cu această ocazie mari abusuri și jafuri. Din ordinul lui ION ANTONESCU, se trimite PETRESCU GH. de către Marele cartier general și IONEL SPANESCU din partea SSI-ului pentru a constata neregulile de la Cernăuți. În urma acestor cercetări, se pune ordine și se acordă dreptul de a circula în oraș evreilor, obligându-i de a purta o brasărdă galbenă la brațul stâng. De asemenea se pot aproviziona de la hale și piețe, numai după ora 10 dimineața.

- În interiorul țării partidele politice se manifestau slab. IULIU MANIU și DINU BRATIANU, care erau buni cunoscuți, au declarat că războiul contra URSS-ului nu trebuie împins la Est de Nistru. MIHAI deși tânăr, era de părere că războiul nu trebuie dus decât până la Nistru. MIHAI era antipodul tatălui său CAROL II, era modest, moral și sub influența mamei sale ELENA. Vorbea greoi, însă avea o judecată clară și logică. Simpatiza pe DINU BRATIANU ca pe un suflet bun și sfânt, bun vînător. În schimb se tesa de IULIU MANIU pe care îl considera ca un dușman al monarhiei.-

Pe timpul războiului ION ANTONESCU se interesa de cele ce se discute la palat. Il informa:

- colonelul RĂDU DAVIDESCU, șeful cabinetului militar de la președinție, care prin MIRCHA IOANITIU - secretarul lui MIHAI, afla tot;

-doamna ALICE STURZA - oasălina țării noastre și care avea succes peste tot;

-prin EUGEN CRISTESCU, care dispunea de PAUL DOBRESCU și alții;

-prin PIKI VASILIU care introdusese la palat pe căpitanul VERGOTTI. Acesta era un ofițer de jandarmi, prezentabil, stilat și devotat lui PIKI VASILIU. Scopul introducerii la palat era de a informa cu tot ce se discută -conversările- intrigile de la curte și legăturile cu oamenii politici.-

Intrat în noul mediu al palatului VERGOTTI este captat de ELENA și uită de misiunea sa, devenind un intim devotat al palatului. Mulți susțin că devenise intimul ELENEI.-

PIKI VASILIU neputînd erte trădarea, îl mută în Tranchistria la Odessa. Palatul reacționează și chiar MIHAI personal cere lui ION ANTONESCU să-l readucă pe VERGOTTI. În absența condițiunii VERGOTTI revine la palat. Între timp este avansat maior și rămîne tot timpul pînă la plecarea lui MIHAI și ELENA din țară, cînd ia hotărîrea să-i însoțească și în străinătate. Ateșamentul lui VERGOTTI față de MIHAI și ELENA, su determinat pe mulți să susțină că intimitatea lor este evidentă. Alții susțin: "dar ELENA nu era o călugăriță".-

ION ANTONESCU deși ignora pe MIHAI, totuși era monarhic. Nu a dat atenție încercărilor arhiducesei ILSANA, care prin germani căuta să-l înlocuiască pe MIHAI cu fiul ei cel mai mare ȘTEFAN. Aventura arhiducesei ILSANA de la Viena era cunoscută lui ION ANTONESCU și germanilor, de aceea n-au luat-o în serios.

Cînd în 1943 existau informații că "gestapoul" urmărește otrăvirea lui MIHAI și a lui ION ANTONESCU, acesta din urmă, a dat lui EUGEN CRISTESCU ordin ca să prevină o asemenea încercare. Executarea acestui ordin i-a revenit lui BORGESCU. El a luat o serie de măsuri la vila lui ION ANTONESCU dispunînd de ofițerii din S.S.I., iar la palat măsuri mai discrete, fiindcă nu trebuiau să alarmeze MIHAI și ELENA. După cîteva zile s-a constatat, că nu corespundea realității chestia otrăvirii.-

- La palat, nu mai era animație de altă dată de pe vremea lui CAROL II. Anturajul lui MIHAI era redus, iar contacte cu cei de afară mai puține. De aceea MIHAI cu cei din anturajul său se considerau ca o opoziție a lui ION ANTONESCU. Aceste din urmă nu inforsă pe MIHAI în toate problemele de stat, iar MIHAI nu înțelegea de ce se prelungește războiul în Est.-

- În octombrie 1941 după ocuparea Basarabiei și a Transnistriei se institue două noi guvernăminte:

- ni Basarabiei - la Chișinău cu generalul VOICULESCU și al

- Transnistriei - la Odese - cu profesorul universitar GH. ALEXANDRU; primar - GHERGAS PINTEA; prefect al poliției Odesea colonelul POPOVICI IULIAN.-

- S.S.I.șul detașează pe: LISSEVICI ION, IONESCU GH. (PALLUS VASILE) și pe BOROȘCU FLORIN pentru a organiza aceste teritorii din punct de vedere informativ. Basarabia cu un centru la Chișinău și două subcentre: Bălți și Cetatea Albă; Transnistria cu un centru la Odese și cu subcentre la: Tiraspol, Balta, Golta și Moghilev.-

- Ministerul de interne organizează poliția urbană și rurală, siguranța, informațiile și poza.-

- Marele cartier general e efectuat câteva "mari unități" - divizii - pentru păstrarea teritoriului și a asigura liniile de comunicații și aprovizionarea spre front.-

- Să revenim la centrul S.S.I.ului. Operațiunea germană de a face infiltrații în toate domeniile de viață ale țării, pentru a ne înfrunza total interesele lor, s-a resimțit și în cadrul SSI-ului. S-au identificat numeroși prieteni ai germanilor, deși suspecțati că ar putea da direct informații lor, iar pe directorul BOROȘCU (BOROȘCU FLORIN), care primise recent cadou un automobil. Măsură a fost de înlocuirea lui de la secția de contrainformații cu BOROȘCU. Nu după mult timp, BOROȘCU FLORIN a fost găsit că era stipendiat de germani, încă din anul 1936, de către von RIPPEN, care era șeful atunci ca șef de presă la legația germană din București.-

Apra sfârșitul lunii decembrie 1941, BOGHEA CRISTESCU cu BOROȘCU sînt chemați de ION și ICA ANTONESCU. Prișul (ION ANTONESCU) adresîndu-se lui BOROȘCU, în cuvinte confuze, nimic precis, contrar uzanțelor militare, a dat să înțeleagă că deși sîntem în război, trebuie să avem pregătită și o alternativă a

schimbării politice și deci a ieșirii României din război. Apoi adresându-se lui EUGEN CRISTESCU: Cumeste îl vei scoperi, dar dacă BORGESCU va fi descoperit, el singur va trage consecințele, fără a implica pe vreunul din cei de față. Audiența s-a terminat rapid. BORGESCU a trebuit să reflecteze mult timp până să-și definească precis misiunea pe care o avea de îndeplinit. Față de convingerea proprie ce o avea că războiul este pierdut, în plus documentat de anumite lucrări pe care le citise, el depășește gândirea lui ION ANTONESCU și își propune: "pregătirea pentru ieșirea României din război din orice situație politică și militară ar fi ea". Misiunea sa n-a fost cunoscută de nimeni, nici chiar de serviciile de informații germane. A rămas totuși surprins fiind a fost depistat de serviciul de informații englez în mai 1944.-

EUGEN CRISTESCU a înțeles să-l scopere și să-l ușureze în misiunea sa, prelucrând asupra lui problema comunistă, care era cea mai grea.-

Correspondența în interiorul secției, deci în cadrul unității lui o semna BORGESCU, pentru a nu da de bănuț nimănui, decât cel mult că necunoscând problema comunistă și șeful ne-fiind mulțumit îl ajută pe BORGESCU. Cei care cunosc cum s-a lucrat în ai, carea de rezistență din Franța, Belgia, Olanda, înțeleg perfect acest sistem de camuflare.-

- Anul 1941 este aproape terminat. La președinția consiliului de miniștri ICA ANTONESCU pregătește un discurs cu rezonanțe sonore pentru Anul Nou. El este un om de statură mijlocie, destul de inteligent și tot atât de ambițios. De când era elev în clase 7 sau 8 de liceu manifesta dorința de a ajunge prim ministru. Regiunea care a dat pe BRATIANI, pe ARMAND CALINESCU, probabil că trebuia să-l dea și pe ICA ANTONESCU.-

Între în politică, ajunge șef al tineretului georgian și conferențiar la catedra de "Drept internațional" la Universitatea din București. În 1933-34 fiind ION ANTONESCU a fost comandant al Diviziei din Pitești, ICA se înleagăturile de război și menține bune relații în tot timpul, în speranța că dacă n-o putea parveni prin GEORGE BRATIANU -petronul său politic- să ajungă ministru, poate ajunge prin ruda sa. În timpul internării lui ION ANTONESCU la Bistrița, ICA îl vizitează și-l pune la curent cu situația politică internă și externă. Când în 1940 ION ANTONESCU este scos de la Bistrița la palat, ICA îl înso-

țoște pe drum, așteptând că seum este timpul și pentru el de a fi ministru. După rebeliunea legionară el ajunge vicepreședinte al Consiliului de miniștri. La universitate nu putea rămâne numai ca conferențiar, nu prea era potrivit cu postul ce-l avea. Plăgiasă niște lucrări și își ia titlul de profesor universitar, dar după el îl trage și pe circuli său O. VLĂDĂSCU. Astfel că așindoi pătrund -pe poarte din dos- ca profesori, la cel mai înalt for de cultură - Universitatea București.-

Peșă de înaltul post ce-l ocupă îi trebuia o locuință corespunzătoare. Vinde vile ce o avea la Sinaia și își construiește casa din str. Băstiașe. Cresându-se reușit și fiziceste, se îmbrăca cochet. Aproape de două sau trei ori pe săptămână își proba alb costum nou. Croitorul se ducea la biroul său, deoarece ICA nu avea timp să plece de la președinție. Cum afecțiat -dar ascens- cu ele prin cecourile mari care le făcea. Vanitos și încreșut îi plăcea să fie adulat. Femeile cînd îl priveau în mijlocul lor, se întreceau în admirare costurilor, discursurilor sale și a politicii ce o duce. Dintre ele se desprinde ILEANA IERCIU o vânuvă tînară și de o frumusețe remarcabilă pe care ICA o apreciază cel mai mult, urînd să se căsătorească cu ea. Evenimentele răsturnînd calculele făcute, ICA o trimite pe ILEANA IERCIU în Elveția cu sumele necesare pînă va veni el.

În materie politică se credea un as, un Metternicht al Europei. Discursurile sale erau întotdeauna presărate cu cuvinte a căror rezonanță trebuie să amplifice efectul retoric, pentru a scoperi unele lipsuri din font.-

Intr-una din vizitele făcute la Berlin, fiind după o masă oficială, venind în discuția ceva despre Franța, se adresa cu aer protector către RIBBENTROP și îi spuse: dacă ai vreo dificultate cu LAVAL, țî-o tratez eu. RIBBENTROP surprins la început, făcu o grimasă de compătimire și plecă din grupul care erau.-

Ală dată, din ordinal lui ION ANTONESCU, o comisie financiară romînă trata la Berlin, modalitățile de plată pentru mărfurile cumpărate sau vindute de România și Germania. Textul romîn diferă de cel german dar se ajunsese la o soluție de compromis. Cum ION ANTONESCU și delegație romînă s-au întors în țară fără convenția semnată, s-o ont delegație lui ICA ANTONESCU care se ducea la Berlin pentru alte probleme, să semneze convenția de plăți și să o aducă la București. Germanii cunoșcîndu-i

defectele, îl fratează și că datorită calităților sale îi oferă o convenție și mai favorabilă decât cea obținută de delegații financiare (ai B.N.R.-ului) și îi dă textul inițial german, complet nefavorabil pentru România. La întoarcerea sa, ICA se laudă față de ION ANTONESCU că a obținut un mare succes cu convenția financiară câștigând mari avantaje pentru noi. Când s-a aflat realitatea și cum mai era dovedită duplicitatea lui ICA, ION ANTONESCU a vrut să-l aresteze (toamna lui 1942), însă ICA i-a căzut în genunchi cerându-i iertare.-

ICA ANTONESCU avea convingerea că va veni un moment politic în care ION se va retrage sau va fi înlocuit și el îi va succede la conducerea guvernului ca cel mai competent.-

În politica externă, în afară de strînsele relații ce le avea cu statele din axă și în deosebi cu Germania, ICA ANTONESCU ducea o politică de strînsă prietenie cu Turcia. Iden, de bună relații cu Elveția, Suedia, Spania și Portugalia.-

ION ANTONESCU comandă în Suedia construcția a circa 40 vase speciale de pescari și care erau gata la sfîrșitul războiului.-

- Anul 1942.

La începutul acestui an se întocmește prima lege și regulament de organizare și funcționare a SSI-ului. Pînă în acest an, au fost doar niște instrucțiuni de funcționare date de Marele Stat Major. Organizarea SSI-ului era corespunzătoare Secției II-a, deci pe birouri. Cum prin noua organizare se creiau 12 birouri conduse de lt.colonel și colonel -directori- din orgoliu au schimbat denumirea din birouri în secții. Șeful serviciului era post de răspundere, în timp ce pentru șefii de secții -foști de birouri- nici vechile instrucțiuni, nici noua lege nu prevedea că ocupă loc de răspundere.-

În cursul acestui an, s-au depistat circa 11 organizații de informații și spionaj german pe teritoriul României. Schemele lor se găseau la S.S.I.-În fața unei asemenea situații, misiunea lui BORGESCU devine foarte grea, totuși a conceput următorul plan de activitate:

1.-Identificarea tuturor organelor de informații și de spionaj germane;

2.-Identificarea și compunerea interioară a tuturor formațiunilor și organizațiilor paramilitare;

3.-Identificarea și amplasarea tuturor forțelor germane aflate pe teritoriul nostru, evidența lor lunară, intruoft unele plecsu, altele venesu;

4.-Identificarea tuturor membrilor ce compuneau legatia și consulatele germane;

5.-Ideea, pe a tuturor cetățenilor germani și români care frecventau legatia și consulatele;

6.-Identificarea tuturor colaboraționiștilor politici, economici și presă, de la departamente și instituții. După listele întocmite la acest capitol s-au făcut epurările în toamna anului 1944;

7.-Captarea de elemente informative, chiar din mijlocul organizațiilor de informații germane;

8.-și în fine, cea mai grea lucrare, "Desinformarea".- Germanii primeau multe informații chiar și pe cale particulară de la diferite instituții, unele le verifica prin S.S.I., așa că BORCESCU trebuie să fie atent să dea numai ceea ce trebuia ca să creadă ei.-

Cazul de la legatia germană din seara de 23 August 1944 este concludent. EUGEN CRISTESCU care se refugiase cu ROBESCU la legatia germană, este pus de KILLINGER să vorbească la telefon cu serviciul special de informații pentru a afla, care este adevărata situație. La telefon EUGEN CRISTESCU precizează: "domnule colonel BORCESCU, atît eu cît și domnul ministru KILLINGER, nu știm care mai este situația. Sînt șanse de refacerea ei?

Deci germanii au fost surprinși de această lovitură de stat, datorită desinformării făcută de BORCESCU, an cu an, zi cu zi. Nu trebuie să excludem că, meritul cel mare îl au cei ce au procedat cu energie și rapid la efectuarea actului de la 23 August.-

-In luna martie sau aprilie 1942, din cauza frontului ce se deplasa spre Est -teritoriul Basarabiei și al Transnistriei- trece de la LISIEVICI la BORCESCU. Centrele și subcentrele S.S.I. continuă să lucreze din punct de vedere tehnic cu secțiile respective, însă administrativ și disciplinar depind de BORCESCU. Cu această ocazie LISIEVICI predă o corespondență, în care se menționează că, conform aprobării lui ION ANTONESCU toți partizanii prinși să fie împușcați. BORCESCU întocmește un referat prin care arată că partizanii prinși trebuie tratați ca și prizonierii de război, intrucît ei își spără propria lor țară. Ca urmare la referatul lui BORCESCU, s-a obținut rezoluția: "La dosar".-

-Tot în cadrul S.S.I.-ului PEOCA, șeful secției de contrasabotaj, nefiind mulțumit de ceea ce agenturile și rezidențele contrainformative îi dădea; în plus influențat de germani, cere lui EUGEN CRISTESCU aprobarea de s-și creeze o agen-

tură proprie, specială pentru contrasabotaj -tot în cadrul S.B.I.-ului- în toate fabricile și uzinele importante cu ofițeri tehnici (ingineri) dublați cu echipe de agenți.-

BORGESCU a-a spus, deoarece: acești agenți nu vor raporta numai despre contrasabotaj, ci vor da informații pendinte de Secția C.I., adică -problema comunistă,-al doilea, vor face abuzuri și presiuni asupra muncitorilor, ceea ce va crea nemulțumiri.-

HUGEN CRISTESCU răspunde: "dar pe dumneata ce te doare această chestiune. Nu conduc eu în fond problema comunistă ca și cea legionară? Dte. ești "pro foras" pe cind PROCA trebuie să lucreze direct pentru evitarea actelor de sabotaj. Eu cu PROCA mă voi înțelege f.bine".-

BORGESCU obiectează din nou: "cred că și dvs. sînteți de acord că nu trebuie să amestecate atribuțiile între secții. În plus, știți dvs. ce raportează el direct germanilor? Sînt ofițeri șefi de secții și funcționari, pe care îi suspectez, că în afară de ce se dă de dvs. șeful serviciului, dar dau și ei direct germanilor, așa cum se mai face și prin alte instituții de stat, știți dvs.-

HUGEN CRISTESCU răspunde: "aceaste rămîne să o vedeți. Fiind cerere germană, PROCA rămîne în fabrici și uzine cu tot noul aparat și care se va ocupa numai cu contrasabotajul".-

BORGESCU începe filarea șefilor și a funcționarilor ce veneau în contact aproape permanent cu germanii. PROCA este avertizat de ajutorul său PACESCU și protestează la HUGEN CRISTESCU. Acesta îl invită în biroul său pe BORGESCU și spune: "Uite, PROCA protestează contra dteale. că-i urmărești activitatea.-

Da, răspunde BORGESCU, este adevărat, a fost o greșală a lui PACESCU, dar un om care este corect și n-are nimic pe conștiință nu protestează. Dacă este ordin, chiar și dvs. puteți fi filat -după cum ați mai fost filat de MIU și n-ați protestat. Dacă PROCA se simte ofensat, trebuie să știe că eu îmi spăr patria, iar dacă el vrea să raporteze germanilor n-are decît să o facă.-

HUGEN CRISTESCU intervine: nu trebuie împinse lucrurile abt de departe și sînt convins de PROCA că este tot abt de bun român ca și dta.-

Rețorneri

Un eveniment mai mare politic are loc în Canada în primavara anului 1942. Acolo se constituie organizația Naționaliilor Unite și se întocmește "Charta naționaliilor unite". La 23 Naționaliilor de la Geneva, din cauza difidențelor sale a dat faliment. Acum se făcea seama de experiența trecutului și de aceea se constituie ocaziona nouă organizație. Interesant era că naționaliile întregite luate hotărârea ce să anuleze toate modificările de teritoriu provocate de hitleristi și fasciști, astfel că la încetarea războiului, toate țările vor reintra în frontierele din 1938.--

Acum eveniment e fost comentat și în corcurile noastre politice ale și la palat, întărindu-se și mai mult convingerea, că nu trebuie dus război la Est de Miază.--

IULIU MARIU de conviență cu DINU BRĂȚIANU întocmește un nou memoriu lui ION ANTONESCU și îi sugerează ideea de a scoate România din război.--

- În interiorul țării se ivesc greutăți datorită prelungirii războiului peste prevederi.--

- Starea de spirit,-- încep să se manifeste nesuferința oantre germanilor deoarece țau prea multe alimente în detrimentul populației. BORGESCU întocmește un referat prin care erată că cele de mai sus corespuud realității și cere limitarea cotelor de alimente ce trebuiesc date germanilor. EUGEN CRISTESCU susține referatul în consiliu de ordine și ION ANTONESCU hotărâște:

-nici un soldat german nu poate erînăte în Germania la familia lui mai mult de 5 kg. lunar;

-să se facă control la frontiere. Se confiscă ce trece de 5 kg.!

-pentru eranta germană se va de prin grăjs ministerului Aprovizionării, comfote cotelor stabilite prin convenție;--

- schimbarea ministriilor de la diferite departamente era frantă în ideea de a găsi omul potrivit care să corespuudă funcției și locului ocupat. Aceste schimbări au continuat tot timpul războiului fără a ajunge la rezultatul dorit.--

Causa era:

-defectuoșitatea organizației Interioare a ministereilor respective;

-existența unui personal corupt și pus pe afaceri!

-infiltrările germane și cererile lor permanente;
-nerezpectarea dispozițiilor date de guvern, chiar și de oamenii așa zisi "mari".-

-La Ministerul Economiei Naționale, profesorul VINTAS U spune unui prieten ce-l vizitează: "să depășesc lucrările acestui minister și am impresia că și ION ANTONESCU nu-i mulțumit de mine." Dacă aveți această impresie și nu puteți înlătura cauzele indicate mai sus, mai bine dați-vă dimisia și plecați cu capul sus - nu schimbați. Si profesorul a ascultat sfatul.-

-Ideea profesorul LEON.

-La Ministerul Aprovizionării, generalul CONSTANTIN spune aceluiași prieten: "Eu cunosc enorm, și totuși nu știu de ce nu merge ministerul". "Doamne ministru - răspunse prietenul- de ce nu înlăturați pe oamnatul dvs. care face mari afaceri chiar cu soția dvs.- Din nenorocire, joacă și cărți pe miză mare, stîrnind invidia doamnelor de la patronaj, care întretin discuțiuni defavorabile dvs."- CONSTANTIN neavînd energia necesară, a fost schimbat cu ARBORE.-

-La Gubernamentul Transnistriei GH. ALEXANDRU avea o elăbițiune: IRINA BURBUIA cu o escadrilă de avioane și o școală de pilotaj, în plus afecțiune pentru germani. Organele de cale ferată din Transnistria a procurat liste cu trenurile și cu nr. vagoanelor cu cereale trimise în Germania, fără știința și deci fără aprobarea guvernului român. A fost înlocuit cu generalul POTOPLEANU care a repus ordine și regulă în administrarea provinciei.-

-AUREL PA a, deși fost ministru al agriculturii, deci cunoscător al legilor ce erau în vigoare, neținînd seama că cerealele din magazinele sale sînt blocate și sigilate, fiind destinate consumului intern, el le vinde germanilor.-

-Erau și persoane competente, ca MIRCEA CANGIOOV, însă nu putea fi rețut la minister fiind pe linie germană. Totuși germanii reușesc să bage la Ministerul Economiei Naționale, ca secretar general pe GRONAS, ginerele lui KILLINGER.-

-Legionarii stăteau potoliți dar nesulțumiți. O parte din ei susțineau că, dacă ei luau guvernul n-ar fi intrat în război și că rebeliunea a fost provocată de ION ANTONESCU pentru să-i discredite pe legionari față de HITLER.-

-Alții nesulțumiți pe germani că li tratasea ca ostateci, ținîndu-i în lagăre, din cauza lui ION ANTONESCU.-

Oei din țară erau nesultuniți, căci toți au fost în-
lăturați din toate funcțiile importante, chiar și din cele
minore. Se simțeau persecutați și urmăriți. Prefectul BOLDEANU,
urmărit de direcția generală a poliției și de prefectura po-
liției capitalei, reușește să fugă prin Banajul jugoslav în
Italia. În consiliul de ordine prezidat de IGH și ICA APTEHESCU
s-a propus de PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU crearea unei
"brigăzi speciale" de urmărirea activității legionare sub con-
ducerea chestorului NIC.GEORGESCU.-

Această brigadă a funcționat tot timpul la prefectura
poliției capitalei și a avut în compunerea ei elemente din
toate instituțiile Ministerului de Interne, plus cele de la
S.S.I. date prin grije lui GR.PETROVICI. Față de aceste măsuri,
activitatea legionarilor pe timpul războiului a fost inexis-
tentă.-

-Problema evrească.

Problema evrească a fost pusă de partidele de dreapta,
fiindcă celelalte partide aveau alte vederi. Evreii constitu-
iau o populație liniștită, suncitoare și mai avansată ca res-
tul populației, de aceea îi vedea în comerț și industrie în
număr mai mare. Uniunea evreilor pămînteni era compusă numai
din familiile acelor care s-au jertfit pentru România în pri-
mul război mondial, deci cu drepturi ce nu le poate contesta
nimeni.-Apoi erau o serie de evrei introduși în știință, li-
teratură, în creșterea de industrii, care de asemenea erau so-
cotați ca asimilați sau identificați cu interesele noastre
românești. Venirea celor din Galiția a dat prilej partidelor
de dreapta cuceritoare să creeze o problemă evrească,
fără a veni și cu soluții de rezolvare pașnică. Ei deslănțu-
iau manifestații brutale, degenerând în devastări și jafuri,
creînd o atmosferă peribilă atât în interior cât și în exte-
rior. Partidele de ordine au crezut că venind la putere, vor
domeni situația și extremiștii de dreapta vor fi potoliți. Unii
susțineau să le pună la dispoziție trenuri și vapoare pentru
emigrare în Palestina sau oricare țară vor să plece. Războiul
ne-a surprins, fără ca problema să fie rezolvată. România
intră în răz. Ce va face? Va face ce a făcut Germania! De-
sigur că nu.. Să-i cedăm pe toți Germaniei cum a fost în Unge-
ria. Nu, ar fi scotit ce o știrbire din demnitatea și suvere-
nitatea noastră. Apoi, se creează un precedent și ar mai putea

oare pe toți oamenii politici adversari ai războiului din Est, pentru a fi internați în lagărele lor. Sub aspectul Ungariei sînt avantaje mai mari. Se spală pe mâini, dînd altora să rezolve probleme. După ce evreii vor fi lichidați -noi ungurii sîntem un popor civilizat- nu s-a întîmplat nimic pe teritoriul nostru. Iesutism formal.-

IOE și ICA ANTONESCU au hotărît creșterea unui regim special. Pentru Bucovina și Basarabia ghetouri și lagăre în Transnistria pentru că cu steacul trofele române în retragerea din 1940, iar pentru restul țării se va crea un comisarariat general al evreilor în București. S-a spus: din ghetouri și din Transnistria îi putea aduce în țară pe evrei sau să mai plece din țară care vor, dar din Germania.... tîmfilie. Totuși în scenă mare nenorocire pentru evrei, s-au găsit mulți care să-i jefuiescă, sau să facă afaceri pe spinarea lor și poate fi clasat ca primul chior PIKI VANILIU.-

— La comisarariatul general al evreilor, transformat în "centralele evreilor" a fost numit ca împuternicit al guvernului pentru treburile evreiești RADU LECCA. Originar din Moldova, bine instruit, fire cercetătoare, dar aventuroasă, intră în serviciul de spionaj german. Era înainte de 1940, cînd RADU LECCA este descoperit la Paris, de către autoritățile franceze ca spion german și condamnat. Germanii îl aduc în România în scop de a-l instala ca director general al poliției. IOE ANTONESCU refuză și atunci i se dă în cadrul guvernului calitatea de "împuternicitul guvernului pentru treburile evreiești înființînd "Centralele evreilor" instalat în localul din strada Pieter Roman nr.1. Aici avea ca secretar pe ISACHARU, iar la celelalte birouri numai evrei. Reprezentantul evreilor era dictatorul GHINGOLD, despre a cărei soție se spunea că era în strînsă relații cu un domn mare de la legăția germană. Mai tîrziu doctorul GHINGOLD a fost înlocuit cu GROSSMAN.-

RADU LECCA pentru a cîștiga prietenii celor de la S.S.I. îi invită în localul din str. Pieter Roman la cesele bogate-prolungite ce le dădea lui KILLINGER în fiecare lună. Invitați erau: EUGEN CRISTESCU, NICANERU, PRODA, GEORGESCU FLORIN etc.- De asemenea se arăta atent la toate cererile făcute de BURCESCU pentru a scuti de taxe soii și soii de evrei săraci, în plus pe cei oficiali-protejați de S.S.I.- În scenă privință RADU LECCA a fost foarte asabil. Se lăuda cu afă-

coerile sale pozitive, cantină, echiparea unor copii săraci, dar uita suferințele celor sulți din ghetouri și lagărele din Transnistria. Jerte inutile și mii de morți ce nu se pot scoperi cu nimic.-

Problema maghiară. Era cea mai complicată, din cauză că minoritatea maghiară era cea mai bine organizată în interiorul țării, iar din afară erau foarte bine susținuți de guvernul ungar, cit și de Papa.-

Tratatul minorităților de la Trianon le oferise mari avantaje, ceea ce îi determinase să nu se încadreze în sistemul statal român. Refuzau să învețe limba română, să răspundă la anumite obligațiuni față de stat, uneori chiar la serviciul militar, așa că în timpul războiului n-au fost trimiși pe front, ci puși la împăduriri în cadrul părților sedentare ale regiunilor. Munca lor se poate califica ca o bătăie de joc. În 1939 s-au găsit de autoritățile române pe lângă un număr considerabil de propagandă și armament în cantități apreciabile în bisericile și minăstirile romano-catolice cu știința și complicitatea preoților respectivi. Aceasta nu se putea face fără consimțământul Papei, de aceea a și intervenit pe lângă guvernul român, să fie scoși din cauză toți preoții romano-catolici și calvini. Acțiunea revizionistă maghiară susținută de guvernul din Budapesta, cit și de lordul ROTHMOORE șeful unui trust de presă engleză, de asemenea influența foarte mult asupra acestor minorități maghiari.-

Din punct de vedere politic, aveau partidul maghiar condus de GYALNAR ELEMER, care de obicei se cartela cu guvernamentalii și uneori independent și M.A.D.O.S.U.L.-partidul democratic cu SASZ PAAL. Indiferent de ideologia afișată a partidelor, de beneficiile ce le au în diferite situații, ei nu uită că sînt maghiari și își manifestă violent ireverența lor.-

Papa le-a infiltrat ideea că, ungurii creștinați de Sf. Stefan (anul 1000) este poporul ce trebuie să conducă Europa centrală. De aceea au creiat Budapesta ca să corespundă ideii de dominație a Europei centrale.-

În 1939 - pînă și mecanicii de locomotive unguri, au plecat cu locomotive și trenuri la compatrioții lor.-

Secuții -după unele păreri- nu sînt unguri puri, ei maghiarizați. Într-adevăr au ceva din arte moldovenești, pînă și porțile de lemn sculptate cu streașina, ceea ce nu se vede

la ungurii puri. Sînt mai adaptabili la romanizare. Un sat german -complet maghiarizat- a fost solicitat să revină la limba germană, deocînd nu vor să primească limba română, dar au refuzat spunînd că ei sînt maghiari. În această situație sînt mulți slovaci, șvabi, ruteni, români. La vest de granița noastră pînă în Tisa aceeași situație. Ungurii n-au fost nici odată nici ortodocși și nici greco-catolici, dar au la Debrețin un episcop ortodox și un episcop greco-catolic, maghiari, luați de la românii maghiarizați. Serviciul de spionaj maghiar foarte activ își găsea întotdeauna elemente în rîndurile minorității respective, care să-i ajute. Printre altele susțineau distrugerea intelectualilor români prin răspîndiri de boli sociale.-

Guvernele române ce au succedat la putere au avut o atitudine binevoitoare impusă și de tratatul minorităților, dar mai ales de interesul de a obține voturile lor în alegeri.-

Problema germană. Minoritatea germană (sași și șvabi) a fost o populație pașnică și foarte muncitoare. Era mult mai bine organizată ca elementul românesc. A fost prima minoritate, care a căutat să se încadreze în sistemul statului român, fără să-și modifice felul lor de viață, în ceea ce încheie germanii. Au avut un partid german sub conducerea lui HANS OTTO ROTH și RUDOLF BRANTSCHE, care au dus întotdeauna raporturi bune cu românii. La început sectari, cu timpul au mai renunțat și s-au amestecat cu românii. Sașii erau deținătorii unei mari părți din industrie și comerțul din Ardeal, cu timpul au început să colaboreze și cu românii.-

Apariția hitlerismului, strică această minoritate, în sensul că o face să creadă că va deveni stăpîna neconstată a Ardealului. Deși bătrînii HANS OTTO ROTH și RUDOLF BRANTSCHE se opun, recomandînd minorității lor să păstreze fidelitate României și să continue viața normală, totuși tineretul adoptă ideile hitleriste. Conducătorul lor ANDREAS SCHMIDT înfruntă pe bătrîni să organizeze tineretul (Hitlerjungend), devenind agresivi. Organizează tabere, cîmpuri de exerciții și trageri și se înrolează în armata germană.-

Sub presiune germană, ION ANTONESCU dă un decret, prin care dă voie ca militarii activi și de rezervă se pot înrola în armata germană, fără a pierde drepturile lor de cetățeni români. S-a stabilit chiar o convenție între ION ANTONESCU și Hitler ca minoritatea germană să recruteze și să fie încor-

porați în armata germană. Acum există la un examen, cine se duc cu germanii, cine rămân cu românii? După sfatul bătrînilor, au rămas o parte -mică desigur- dar în cadrul statului român. Generalii SCHVAB, SCHMIDT, colonelii TARLER HUGO FRITZ, BINDER, SALZER etc., au rămas fideli armatei române.-

Toți care au fost înrolați în armata germană sau în formațiunile S.S. ale lui HIMMLER, au rămas fideli ideii germane și speră în vremuri de afirmare. În timpul războiului, unii căutau să convingă pe românii ce port nume german, că ei sînt germani romanizați și că trebuie să revină la mamea germană.-

Problema ucrainiană: Deși cu o populație redusă pe teritoriul Ucrainiei, totuși prin elementele lăuate în țară de vechii conducători ai ucrainenilor, SCOROPANSKI, MELIURA, HANNO etc., grupați în diferite organizațiuni, sise naționale, au breșit atențiunea autorităților române.-

Aceste organizațiuni erau susținute în propaganda lor de cei din Germania. Cu timpul există la un fenomen interesant - unii ucrainieni ajută la propagarea ideilor comuniste;

- alții devin iredențiști deci infocați naționaliști cu pretențiuni asupra Bucovinei și a Basarabiei.-

Centrele lor erau Cernăuți și Chișinău. Numele lor sînt identificate și se află în arhiva S.S.I.-ului.-

După ocuparea Transnistriei de trupele române, au apărut numeroși ucrainieni naționaliști cu uniformele lor, pentru a prelua poliția în Transnistrie. Românii surprinși, înțresbă pe HITLER și ION ANTONESCU capătă deslegarea, de s-î desbrăca și trimitte seasă să stea liniștiți pe tot timpul războiului. Moldovenii transnistrienii au fost mai fideli sovieticilor, decît ucrainenii, care sperau în VLASEFF și în germani să creeze Ucraina independentă. În 1943, ei își dau seama că sovieticii câștigă războiul și revin la mamea sovietică, devenind agresori față de ocupanți.-

Cei din Cernăuți și Chișinău, frunțați naționaliști se pregătesc de plecare spre Germania.-

În cercurile românește ce și în cele străine s-a cocentat, dece planul ROZENBERG, nu se aplică de germani. Concluziile erau:

-nu se putea aplica acest plan în plin război, decareea cere timp;

-inamicul încă nu era distrus.

-cerea personal numeros și trupe, ceea ce ar fi micșorat efectivele de pe front;

-prin improprietăți se micșora producția agricolă și trupelor de pe front erau expuse să nu fie bine organizate.-

Problema turcă. Minoritatea turcă era cea mai docilă și credincioasă minoritate din România. Era răspândită în Dobrogea și în sudul Basarabiei (găgăuții). În afară de ambasada din București, mai aveau un consulat la Constanța. Fiind solicitați de guvernul turc să emigreze în Turcia, ei pleacă. Statul român a făcut o lege de prevenție pentru terenurile vindute de turci, pentru a fi date țăranilor români. Nici un guvern n-a aplicat legea. În schimb bulgarii ocupaseră ei terenurile și ne-au pomenit cu o minoritate bulgară în cadrul lor, ce nu exista înainte. Românii cu turcii constituiau majoritatea, deci guvernele române n-au mai dat importanță operațiilor bulgare.-

Turcii se încadrează în viața de stat a României și au cu ei elemente în armată și aparatul de stat.-

Problema economică. În 1890-1896 când s-a făcut cetatea București cu linia de forturi, de către generalul belgim BRIALMONT, România a trebuit să aducă cărămidă presată și ciment din străinătate, deoarece nu avea existența fabricii în țară. Cu această ocazie se creiază primele fabrici în țară. Capitalurile franco-germane-anglo-americane intervin în special în industria petroliferă. La izbucnirea primului război mondial, VINTILĂ BRĂTIANU, nu pune sechestru pe societatea "Steaua Română" împinsă (cu capital german) în costul despăgubirilor de război și germanii văzând nepriceperea lui VINTILĂ BRĂTIANU, vinde toate acțiunile acestei societăți capitaliștilor franco-englezi și România n-a putut intra în posesia ei deși avea de primit despăgubiri de la germani. Tot VINTILĂ BRĂTIANU refuză oferta lui FORD, de a face o fabrică de automobile la Medgidia, luându-și obligația de a pune la punct toate șoselele din țară.-

După 1918 -când România și Banatul trec la România, se prezintă o industrie mai dezvoltată, care a permis să se creieze și altele.-

Între timp, un inginer pasionat de a construi industrii, foarte criticat -MALAXA- cu banii de la stat, obținuți prin diferite mijloace creiază: uzinele Malaxa, uzinele Tohanul, Astra-Brașov etc.-

La Uzinele "Reșița" era AUSCHNITT ca ca de încredere a lui WICKERS (Anglia) și SCHNEIDER-CREUZOT (Franța) care dețineau majoritatea capitalului și a acțiunilor.-

Războiul din 1941, găsește România cu o industrie în dezvoltare, dar susținută de capitalurile străine. Germanii încep o acțiune de a prelua locul acționarilor franco-belgo-anglo-americieni, deci fac o acțiune de infiltrare și apoi de separare a acestei industrii. La "Reșița" este fratele lui HERMAN GÖRING numit ALBERT, care se înțelegea ca șef.-

În lucrarea făcută de BORCESCU la S.S.I. anume "Infiltrarea germană în economia românească" se arată că înaintea cum au reușit germanii în timpul războiului, să separeze mare parte din industria țării.-

În vara anului 1943, directorul ȘTEFĂNESCU de la fabrica "Buhuși" roagă pe BORCESCU să-i dea pașaport pentru Turcia, în scop de a aduce materie primă (lână). Căuza era că germanii prin oficiul lănei, refuză să dea fabricii Buhuși lăna necesară, pînă nu le va ceda o parte din acțiunile lor. În fața acestei situații, BORCESCU obține pașaportul solicitat și astfel fabrica Buhuși a putut aduce din Turcia lăna necesară, scăpînd de presiunea germană.-

Banca Witzleben și Tester ofereau sume necesare acestor operațiuni și afacerilor de tot felul. Numele celor ce lucrau cu aceste bănci se găsesc în arhiva S.S.I.-ului.-

Bursa de efecte și acțiuni din București a lucrat tot timpul războiului și creștase o serie de speculatori, de asemenea identificați și se găsesc în arhiva S.S.I.-ului, în special speculanții de aur și valută forte (dolar, franc elvețian și lira engleză).-

În timpul războiului, ION ANTONESCU numește pe generalul DOBRE, ca ministru la învestirea armatei și ca coordonator al economiei românești. În această calitate, DOBRE reușește să înjghebeze un plan de industrializare și realizarea unor progrese în fabricații.-

ION ANTONESCU procedează pentru după război să dea o dezvoltare: industriei chimice,
" alimentare
" bancii
" de cauciuc sintetic

În plus: mărirea flotei comerciale și creșterea unei flote de pescari.

Și urmări:

-impedirea tuturor munților copleșiți prin defrișări

călbatice;

-oprirea leânului de foc de la export și trecerea lui la fabricile de celuloză;

-trata cu germanii crearea unei industrii la Tulcea pentru trestia din Delta și care ar fi dat 4-7 produși chimici din această trestie;

-idem, trata tot cu germanii pentru hidrocentrala de la Bicaș, după proiectul inginerului LEONIDA;

-iar pentru hidrocentrala de la Porțile de Fier (Dunăre) se țese să oară concursul anglo-americanilor.-

ION ANTONESCU uita că IULIU MANIU și DINU BRATIANU îl pășeau nunci pentru timpul războiului și că urmăreau succesiunea la guvern. Adăsea date prin care să arate nepriceperea în guvernare a lui ION ANTONESCU. Ei susțineau că generalii puși la ministere erau niște păstrători de chei ale departamentelor, necreând nimic nou. În plus în complicitate cu cei de la B.N.R. au tăcut asupra celor 3 vagoane cu aur, furat de la belgieni și primit de la germani, ca să arate tuturor incapacitatea și incorectitudinea lui ION ANTONESCU. Aurul a fost restituit belgienilor, însă statul român a rămas păgubit de acest aur, din cauza meschinăriilor politice.-

-În opinia publică se comenta despre afacerile de la "Patronaj" și în special de doamna VETURIA GOGA, BORCESCU a primit ordin să facă o verificare informativă, dar din cauza sensibilității unor înalte doamne, nu a putut stabili ceva precis. Spre a tăie posibilitatea de noi afaceri și mai ales neglijența, BORCESCU a propus ca și "Patronajul" ca toate departamentele să fie verificat lunar de înalta Curte de Conturi. ION ANTONESCU a aprobat și "Patronajul" punându-se în ordine, a fost mai ferit de critici.-

-În cursul anului ION ANTONESCU a avut 2 sau 3 întrevederi cu HITLER. La una a însoțit pe MIRAL și ELENA, la a doua ION ANTONESCU a fost însoțit de o comisie financiară (B.N.R.), care trebuie să stabilească modalitatea de plată pentru mărfurile cumpărate și vindute de România și Germania (a se vedea pag. 28-29) și a treia întrevedere pentru crearea unei divizii blindate.-

ION ANTONESCU a făcut o vizită de curtoaxie lui MUSOLINI și contelui CIANO la Roma. Cu această ocazie a putut

constata că industria italiană nu se poate livra mașinile necesare unor industrii din România, deoarece era ocupată numai cu producția de război.-

-Evenimentul militar important al acestui an a fost fiind în luna octombrie sau noiembrie a început bătălia de la Stalingrad. Germanii spuneau că din informațiile ce le dețin, sovieticii nu dispun decât de 10-14 divizii în rezervă în sectorul Stalingradului - Caucaz. Arău siguri că vor ocupa Stalingradul și că vor putea întoarce rezistența sovietică la Nord și Sud, în plus interceptarea liniei ferate transiberiene. De abia în cursul bătăliei și-au dat seama că rezistența sovietică este foarte puternică, iar rezervele sunt mai mari decât s-au crezut. Arău neliniștiți că nu puteau obține noi informații, deoarece toți agenții germani parașutați în dosul frontului, prevăzuți cu aparate radio-emisie, n-au putut comunica vreo informație.-

În germanii i-a surprins că armata sovietică s-a dovedit bună nu numai în defensivă, dar chiar și în ofensivă, renunțând să-i încercuiască într-un clește din care n-au mai putut eși. Von PAULUS cu peste 300.000 de ostași a trebuit să capituleze, după o rezistență de circa trei luni. Încercarea lui Von MANSTEIN, de a-l ajuta pe von PAULUS să iasă din încercuire, a eșuat și deocă nu se retrăgea rapid, cădea și el.-

Tot în 1942 s-a trimis de ministrul muncii DANUȘSCU un număr de 500 tineri muncitori în Germania pentru specializarea lor în diferite industrii. Germanii ceruse un număr cât mai mare de muncitori, dar ION ANTONESCU a refuzat, motivând că România face un efort mare în Est și n-are rezerve de unde să le dea.-

În martie 1944, BORCESCU face un referat prin care cere ca, ministrul muncii să reducă în țară pe cei 500 de tineri, având în vedere situația războiului, în plus că s-au calificat suficient ca muncitori.-

ION ANTONESCU aprobă și dă ordin de readucerea muncitorilor în țară. O comisie în frunte cu secretarul general de la muncă ODĂGĂSCU EMIL pleacă în Germania, dar spre surprinderea tuturor nu aduce decât foarte puțini tineri.-Motivul -după cum spune ODĂGĂSCU- că aveau condițiuni de lucru și de viață mai bune decât aveau în țară (ianuarie de 1944).-

Anul 1943.

In februarie, capitulează von PAULUS și odată cu aceasta toți niștii își dau seama că germanii au pierdut definitiv războiul.-

Palatul începe să se agite mai mult decât toți. NIMAI prin MUCIȘI, NEGEL, DAMACEANU, ȘARAFIUCU, în contact cu partidele istorice și cele democratice, înjghebind un plan de acțiune.-

JULIU MARIU sprijinit de DINU BRATIANU trimite noi meserii lui ICA ANTONESCU, prin care cere scoaterea României din război.-

Din punct de vedere extern trebuie menționată "Conferința de la Teheran", despre care nu s-a putut afla care lucru. Secretatul S.E.I.-ului de la Teheran, a fost identificat și trimis de urgență în țară. Un fapt care a îngrijorat pe toți, a fost renunțarea anglo-americană de a debarca în Balcani. Este cunoscut de toți din primul război mondial (1914-1918) importanța debarcării de la Salonic și luarea ofensivei de către generalul FRANCOIS DESPERY spre Belgrad-Budapesta, a adus prăbușirea Europei Centrale și deci terminarea războiului.-

Cercuirile militare și politice din țară au conștientizat că renunțarea anglo-americană se datorează probabil faptului că, Uniunea Sovietică are forțe superioare și că și-a luat angajamentul de a lichida singură acest front. În consecință, coastă a coastă parte a Europei, va intra în zona de influență sovietică.

Ca urmare a acestei concluzii s-a produs o generalizare a lumii burgheze, dar totuși s-a mai nutrit speranța că anglo-americanii au prea mari interese politico-economice la noi și că renunțarea lor este provizorie.-

În Ungaria, se nutrește aceeași idee ca și la noi, pentru ieșirea din război, numai că la ei a acționat chiar șeful statului asireului HORTY. Germanii au lichidat această încercare, înlocuindu-l și internându-l pe HORTY în lagăr și aducând la guvern pe SALASY, șeful partidului de dreapta "Crușcile cu săgeți".

În noi, se iau măsuri mai discrete. ICA ANTONESCU dă

dealegere S.S.I.-ului de a lua legături cu serviciile de informații anglo-americane și se face primele tatonări pentru ieșirea din război. S-a încercat la Ankara, Istanbul, Berna, Lisabona și Stockholm. La Ankara era ministrul GHERBANU, care nu era prea sincer cu ICA ANTONESCU din invidie și apoi spera ca prin liberali să obțină postul de ministru de externe. La Istanbul, consulul LUCASIEVICI, bătrîn, dar prin residentul S.S.I.-ului s-a prins o legătură prin frații GIBSON. La Lisabona, ministrul CADRE, iar la Stockholm colonelul DINULESCU RAIU, care a reușit să intre în legătură cu doamna EDLONPAY (1944).-

ICA ANTONESCU, cei grăbit, face greșala de a trimite la Berna, pe un fost coleg al său BALAN. Aceasta neevind calitățile necesare se descoperă și găsesci cer luarea de măsuri imediate.-

Pe ION și ICA ANTONESCU îi neliniștește acțiunea palatului și dau ordin lui EUGEN CRISTESCU de a urmări mai atent palatul. În rîndul său, EUGEN CRISTESCU dă ordin de executare lui BORGESCU. Pe baza educației militare și a mentalității din acea vreme, BORGESCU face un referat prin care arată că el - ofițer - nu poate urmări pe cei cărui i-a jurat credință și care îi este comandantul său suprem. EUGEN CRISTESCU intrigat de o asemenea atitudine, prezintă referatul ofițerului lui ION ANTONESCU, care nu se supără și pune rezoluția: "ofițerul are dreptate". EUGEN CRISTESCU ia măsuri ca totuși supravegherea palatului să se facă, luîndu-și ca ajutor pe PAUL DOBRARU, plătinu-l lunar între 10-20.000 lei. Cu rezultatul acestor supravegheri ajungea și la BORGESCU, a fost în măsură să evalueze unele contacte ale celor din palat cu cei din afară și în special în cursul anului 1944.-

- MIHAI este luat de ION ANTONESCU pentru a face o vizită în Bucovina, în scopul ajutorării "bușulilor". Pusa în tot timpul călătoriei și acolo este făcută de agenții S.S.I.-ului.-

- În Transnistria, organele jandarmeriei cu poliția Odessa, descoperă chestiunea D.B.C.M.-lui, adică chestiunea per-

tisanilor din catapocbele de la Odesa. EUGEN CRISTESCU da ordin lui BORBESCU să anunțe printr-o radiogramă pe PERJU C. șeful centrului din Odesa, ca să-l țină la curent cu descoperirile de acolo și cu mersul cercetărilor duse de poliția Odesa, pentru că făcând parte din consiliul de ordine, trebuie să știe despre ce este acolo și la ce stadiu au ajuns. PERJU își arogă anumite scrisori, deși nu raportase nimic anterior, BORBESCU cere lui EUGEN CRISTESCU să sprobe ca PERJU să facă un istoric al întregii chestiuni. Această lucrare se găsește la securitate. Cel mai în măsură care cunoaște această problemă a O.B.C.M.-ului este POPOVICI IULIAN, fostul prefect al poliției Odesa, care cunoaște participația tuturor la depistarea organizației. PIKI VASILIU însoțit de EUGEN CRISTESCU s-au dus la Odesa, iar rezultatele au fost comunicate numai celor în cauză.-

În toamna anului 1943, direcțiunea generală a poliției descoperă o mare organizație la Sibiu, cu caracter comunist, una a intelectualilor la universitatea din Sibiu și una muncitorească. BORBESCU era de serviciu pe S.S.I. și primește radiograma de la CORNEL POP, residentul SSI-ului din Ardeal cu sediul la Sibiu, în care anunță că chestara Sibiu, descoperind o mare organizație comunistă, a trecut la arestări. În radiografele următoare, din seara acelei zile și a zilelor ce au urmat, CORNEL POP își arogă scriitură de a avea participație la această descoperire. Conform ordinului lui EUGEN CRISTESCU s-a cerut lui CORNEL POP să precizeze în ce constă descoperirea sa, dar n-a putut.-

A doua zi, EUGEN CRISTESCU primește vizita directorului GH. RINZESCU, din direcțiunea generală a poliției, prin care află că descoperirea este numai a direcției generale a siguranței și că acțiunile ar fi dat ordin chesturilor din Bova, Alba Iulia, Hăgăraș, Sibiu și R. Vilcea, să lucreze urgent pentru încheierea cercetărilor. EUGEN CRISTESCU invită în biroul său pe BO GHEACU și îi comunică informația adusă de RINZESCU. Areste un pachet cu 4-500.000 lei pe care îi dă lui RINZESCU și îi spune: să distribuie celor ce au un rol în descoperire. Apoi se adresează lui BORBESCU: dacă CORNEL POP descoperă el această chestiune, o raportează la S.S.I. din timp și cerea ca grupa noastră de magistrați să facă cercetările. CORNEL POP afirmă ulterior în raportul său, că stă pînă tîrziu la ușile celor ce anchetează și de aceea intr-

sie cu rapoartele sale, deci implicit recunoaște că primesc numai ce i se dădea prin bunăvoința celor de la poliție, știindu-l că este ocul lui EUGEN CRISTESCU. Mai târziu CORNEL POP recunoaște că a vrut să obțină premiu, fiindcă așa amănțase EUGEN CRISTESCU că va da premii mari celor ce reușesc să descopere organizații comuniste, dar n-a reușit nici unul. În plus CORNEL POP urzirea numirea ca funcționar bugetar a diurnistului COSMUTA și nici măcar aceasta n-a obținut.-

RADULESCU C. și SITA, șeful BORCESCU ca să intervină pentru scoaterea din cauză a lui MIHAIL BENIUC, subalter-nul său, implicat în chestiunea de la Sibiu. BORCESCU vor-bește personal cu BENIUC, care îi expune situația sa și a unor prieteni ai săi implicați în organizația de la Sibiu. BORCESCU prin stăruințe sa, reușește să scoată din cauză pe BENIUC MIHAI, ZEVEDOI și încă una sau două persoane.-

Tot la cenzura externă, funcționa și documa CONSTANTINESCU IASI, care și-a putut menține locul, datorită lui RADULESCU și BORCESCU.-

- Frontul de Est, după episodul capitulării de la Stalingrad, se clatină, datorită ofensivei armatelor sovietice. Capitulara aduce o slăbire a liniei frontului, ceea ce determină pe germani să ceară României să trimită noi efective pe front. Conform promisiunii Führerului lui ION ANTONESCU personal, aceste efective nu vor pleca din țară pînă ce nu vor fi dotate cu armamentul cel mai nou pe care îl au germanii în special pentru lupte contra blindatelor. Germanii fiind în suferință de efective și datorită situației critice în care se găsesc, cer din nou lui ION ANTONESCU să trimită trupele sale la Cotul Donului, unde va găsi pe poziție, armamentul promis. ION ANTONESCU ezită, dar Führerul insistă, reînviind promisiunea că trupele vor găsi pe poziție armamentul promis, dar nici azi n-a mai scos. Din această cauză, armata română a suferit o groasă înfringere, fiind lovită de blindatele sovietice, pierzînd cel mai bun material de artilerie ce-l avea.-

Așa știa Führerul să se țină de cuvînt.-

Din cele de mai sus, cercurile militare și poli-tice conclud: industria germană este pusă la pămînt de aviația anglo-americană, deci nu-și mai poate depăși numărul de avioane, tancuri, mașini, armament antitanc etc. de care

dispunea la începutul războiului, nici vorbă să năi dea și României. Nu tot așa se întâmpla în partida opusă anglo-americană-sovietică.-

Frontul se clătina. Germanii erau în derută, începuse retragerea și saunțau: să reușit să se regrupăm forțele în alte regiuni unde pregătim noi bătălii. Începuse coloanele germane să treacă și prin Galați. Voină să facă o diversivne în opinia publică ca și la Iași (iunie 1941) legatia germană, pe baza unei note primite de la Berlin, cere ca Galațiisă fie evacuat de evrei, deoarece sînt informați, că ei proce-tesă să stece coloanele germane ce trec prin acel oraș. ION ANTONESCU dă această notă spre verificare S.S.I.-ului, care constată că nu corespunde adevărului. Legatia germană insistă și se face o nouă verificare de astă dată în colaborare cu poliția. Rezultatul acelaș, negativ. După circa 10 zile, vine intervenția directă de la Berlin, prin care menționează că informație o deține de la un mare funcționar polițienesc, deci ea corespunde adevărului și să se treacă de urgență la evacuarea orașului Galați de populația evreiască.-

Conform celor discutate în consiliul de ordine, EUGEN CRISTESCU comunică lui BORGESCU de a se deplasa personal la Galați și să constate care este adevărul. De aseme-nea dacă poate identifica pe înaltul funcționar polițienesc. BORGESCU însoțit de magistratul IONESCU RADU, originar din Galați, în contact cu inspectorul de poliție DANILEVICI, cu chestorul MIHALCEA C., cu BUSTATIU și cu alte persoane din Galați, constatînd că populația este foarte linistită. A năi constat că germanii erau în posesia unei note în care erau menționați evreii și comuniștii din Galați, în plus peste 200 de familii de evrei, care habar nu aveau ce intenții și se atribuia lor. Nu s-a putut identifica cine dăduse această notă. Conform celor stabilite în consiliul de ordine, s-a dispus internarea în lagăr a 12 sau 14 persoane pe timp de 3 luni, iar guvernul român să garanteze că nu se va întâmpla nimic la Galați.-

- Cu greu a renunțat Berlinul la evacuarea orașului Galați, fiindcă cerea să efectueze un mare masacru al evreilor și să creeze României o situație grea externă. Astrei ură-reu sădărnicea oricărei tentativă de eșire din război .-

- În vara anului 1943, ION ANTONESCU fiind serice

bolnav, merge la Govora însoțit de PIKI VASILIU și de EUGEN CRISTESCU. În timpul tratamentului o echipă de 4 români este percutată de un avion sovietic, care areu misiunea de a-l asasină pe ION ANTONESCU. PIKI VASILIU cu jandarmii săi îi prinde și după o sumară cercetare, îi ia EUGEN CRISTESCU la închisoarea Malineson.-

-În toamna anului 1943, care fierbere la Marele Stat Major, unde se lucrează cu ușile închise, TRAIAN BORGESCU face o vizită tatălui său ENACHE BORGESCU, care era foarte ocupat cu creșterea de noi unități, destinate să ocupe Banatul jugoslav. Pe la curent, TRAIAN cere lui ENACHE sistarea lucrărilor, aici fiind vorba de o problemă mult mai mare decât se crede. ENACHE refuză fără aprobarea lui ȘTEFLEA - șeful Marelui Stat Major. TRAIAN se prezintă acestuia, îl cunoaște fiindcă îi fusese elev în școala militară, apoi tot elev la Academia Militară și expune motivele pentru care cere sistarea acestor lucrări. Roagă pe ȘTEFLEA să-l susțină la ION ANTONESCU, dacă va fi chemat și aceste promite sprijinul său. Pe de altă parte generalul PLIEBS, fost în armata română și profesor la Academia militară, acum trecut în armata germană, se găsea ca comandant militar al Banatului jugoslav. Era văzut dese ori luând masa la Timișoara. Se simțea mai bine în țară pe care o părăsise decât în Jugoslavia. La ordinul guvernului german oferă și el guvernului român acest teritoriu. BORGESCU își face referatul, arătând substratul acestei generozități germane, care ne pune în conflict cu Jugoslavia în scopul de a ne îngreuna situația externă și ar fi bine ca România să refuze această ofertă. ION și ICA ANTONESCU sesizați de referatul lui BORGESCU, renunță definitiv la ocuparea Banatului jugoslav.-

-ION ANTONESCU dorind să cunoască doleanțele frunțășilor politici din Chișinău și Cernăuți, dă ordin lui EUGEN CRISTESCU, să se facă un sondaj informativ la fața locului. La rândul său, EUGEN CRISTESCU cere lui BORGESCU, să se deplaseze personal și să ia contact cu acești frunțăși politici. La Chișinău, BORGESCU ia contact cu PAM HALLIPA, cu părintele CUCIURNA și alții, iar la Cernăuți cu: DORI POPOVICI, FLODOR, HAKIAN și alții care suferă doleanțele lor prin niște meserii, arătând că sînt excluși de la administrarea provinciei respective, industriile sînt în mâinile veneticiilor, provincia neglijată, iar ei ignorați. ION ANTONESCU a găsit juste aceste desiderate și urmează să ia măsuri de satisfacere.-

-Precedentele comunități evreești din România, Dr. FILDENMAN, din cauza atitudinii sale este trimis în Transnistria,

din ordinul lui ION ANTONESCU. BORGESCU prinde un moment favorabil în care ION ANTONESCU oștile ca să-i scorde clemența și-l aduce de urgență la București, punându-l pe conducător în fața unui fapt împlinit. Doamna HABERSTADT susține că doctorul FILDENMAN ar fi mulțumit personal, lui BORGESCU, pentru eliberarea sa.-

- Artista teatrului "Barașeu" JENY SMILOVICI, nu putea pleca din țară, din cauza germanilor, ce susțineau că, manuscrisele în idig ce le avea asupra ei și pe care dorea să le ia cu ea, sînt acte de spionaj de mare importanță. BORGESCU intervine, ea și în cazul LIZETTE VEREA, spunînd că își ia el răspunderea, dîndu-i astfel posibilitatea să plece.-

- Teatrul "Barașeu" avea dese arestări din rîndul artiștilor săi, din partea prefecturii poliției capitalei ca: AGUIA BOGOSLAVA, KILI MARKOV, BEATTE FREDANOV etc., suspectați de activitate comunistă. OTTO MASCOVICI sau alții aduceau la cunoștința lui BORGESCU, care îl știa un susținător al teatrului și artiștii erau eliberați.-

- Artista LENY GALER dezolată că soțul ei SCARLAT PRODA, critic teatral, a fost internat în lagărul de la Tg.Jiu, cere lui BORGESCU să intervină pentru eliberarea lui. În cîteva zile SCARLAT PRODA și-a putut relua activitatea.-

- ANBY LEON intervine pentru eliberarea din lagăr a lui ALFREDO MORANO, armator din Brăila, care nevoind să cedeze o sumă de bani unor polițiști, a fost ridicat și dus la lagărul de la Tg.Jiu. BORGESCU intervine la PIKI VASILIU, ca și pentru SCARLAT PRODA și obține eliberarea lui.-

- NICUSOR STANESCU, BEGHESCU FLORIN și alții solicită lui BORGESCU scutirea de taxe a unor evrei săraci și scutirea de muncă. BORGESCU le obține de la RADU LEOGA, fără nici o obligație pentru cineva.-

-Era toamna anului 1943. Frontul se apropie spre țară. BORGESCU pune problema evreilor din Transnistria și care evacuarea lor în țară, întrucît Transnistria devenind în curînd teatru de operații, viața acestora este periclitată. N-a reușit în total, dar un număr de aproape 10.000 evrei tot au fost aduși.-

-În septembrie 1943, BORGESCU prezintă lui EUGEN CRISTESCU ordinul de repiere dat centrelor și subcentrelor S.S.I. din Transnistria și Bucovina, care se va pune în aplicare, atunci cînd trupele vor ajunge la Bug. EUGEN CRISTESCU foarte surprins, căci această eventualitate nu o credea atât de apropiată, spune: "germanii au încă forțe suficiente de a opri ofensiva sovietică. În plus au niște descoperiri noi, care va întoarce si-

suația frontului total în favoarea lor". BORCESCU răspunde: ⁴⁰⁷
ca militar sînt mai prudent și vreau ca centrele și subcentrele
să știe ce au de făcut, în evacuarea ce urmează să se facă. După
o scurtă perioadă de timp EUGEN CRISTESCU spune lui BORCESCU:
"ai cunoscut situația frontului mai bine ca mine:.-"

-după defilarea din 10 mai 1943, într-un moment de sin-
ceritate tot el recunoștea: "BORCESCU are dreptate. SSI-ul s-a
indepartat de misiunile sale prevăzute inițial de Marele Stat
Major - dar ce pot face?"

-mai întâi, ION ANTONESCU dă ordine directe pentru exe-
cutare;

-și deilea, de la consiliul de ordine primesc ceea ce
mai pot face în cadrul serviciului;

-dar uneori se trezeste în mine deprinderile mele de
vechi politist. Nu s-ați văzut de 10 Mai? Fără să am vreun or-
din, s-am trezit făcînd ordine, ca orice comisar pus pe linie,
pînă a venit unul de s-a scos, spunîndu-mi să-mi iau locul, că
vin trupele la defilare.-

De aceea dvs. nu sînteți angajați cu nimic în acțiunile
mele, cel mult PROCA, care mai trîntește și el cîte una, ca să
fie pe planul neștilor.-

-Și alonul operativ trimite lui BORCESCU raportul:
"Luptele de pe front devenind din ce în ce mai grele, din cauza
partizanilor care devenind foarte activi, unii mari comandanți
cer aprobarea impunerii acestor partizani, fără a mai fi jude-
cați de tribunalele militare".-

Și alonul operativ știa că există o aprobare în acest
sens, și de aceea trimiteau aceste cereri ale marilor comandan-
ți spre grabnică rezolvare. BORCESCU dîndu-și seama de situația
generală, de încercările ce se fac pentru ieșirea României din
război, tergiversează răspunsul cu secția juridică a SSI-ului
și cu Direcția Justiției Militare din Ministerul Apărării Na-
ționale și nu dă răspunsul pînă la 23 August 1944.-

BORCESCU putea să ocotească ordinul inițial din 1942
primit de la LIBSIEVICI, cu aprobarea lui ION ANTONESCU și
să-l repună în funcțiune, dar nu a făcut-o.

- Pe plan extern, se discuta planul economic al lordu-
lui BEDVERIGE, care urma să fie pus în practică după război.
Apusenii întotdeauna au spus: războiul este ușor de făcut,
pacea este mai greu de organizat. Planurile economice trebuia

să contribuie la o pace durabilă. BORGESCU procură noul studiu economic, îl prelucreză cu specialiștii de care dispunea și dispune scrierile lor la toate forurile competente. Aceasta în scopul de a-l studia și els la rindul lor și pentru a se putea încadra în sistemul economic propus, dacă va fi cazul.-

- În interiorul țării, frământări prevestitoare de vremuri grele. Un denunț ajunge la ION ANTONESCU, în care se specifică că: generalii NICULESCU C. (de la palat), REGULESCU GH. (comandantul corpului de grăniceri) și TRINCU APOSTOLIE (comandantul Diviziei de la Odeșă), complotază contra sa, probabil pentru înlocuirea sa de la conducere. EUGEN CRISTESCU dă nota spre verificare lui GR. PETROVICI, care pe baza unei confirmări date de un ofițer, prezintă nota ca adevărată. Consecința ar fi fost gravă, dar EUGEN CRISTESCU ezită și o dă lui BORGESCU. Din verificarea acestuia rezultă că cei trei generali se întâlneau și discuteau situația frontului, că germanii nu mai sînt capabili să oprească ofensivele sovietice și probabil că conducerea statului va găsi soluția cea mai bună, de a eși din situația critică în care ne găsim - deci nici vorbă de completă informație tendențioasă. Totuși ION ANTONESCU a mutat pe generalul NICULESCU C. de la palat la comanda Corpului V Armată, iar ceilalți doi sînt rămași la comenzile lor.-

După verificarea lui GR. PETROVICI, trebuia ca toți trei generali să fie scoși din armată și judecați.-

- Un mare penalist în acea vreme, V.V. STANCIU, este arestat de prefectura poliției capitalei, pentru activitate de stînga. BORGESCU cunoșcîndu-și activitatea sa democratică, antigerămană și profesională din 1938 cînd a luat parte la un congres internațional pentru organizarea penitenciarelor și a vieții deținuților, cu deaffințarea suncii obligatorie, care aprobarea lui EUGEN CRISTESCU să-l scoată de la prefectura poliției capitalei și să-l pună în libertate. Aprobarea dată, după două zile de arestare a fost pus în libertate.-

- În interiorul S.S.I.-ului discuții mari pe teme avansării de funcționari. Clica germano-filă NICOLAE-PROCA-GEORGESCU cere să excluderem lui NIC. STANESCU de la avansare. De altfel sînt încercat să-l îndepărtăm din serviciu pe motiv că este căntoxit cu o evreică. BORGESCU l-a susținut, deoarece îl considerase ca pe un funcționar bine pregătit, serios și discret. Îl avea ca șef al problemei politice, una din dificilele probleme interne. Cu toată opoziția germanofililor,

BORCESCU reuşeşte să-l avanseze la gradul de "director" pe NIC. STANESCU.-

409

Intr-o dimineaţă, NIC.STANESCU palid şi tremurând intră în biroul lui BORCESCU şi îi comunică: "-ajuns în dreptul secţiei de contrasabotaj (în espul străzii Ionescu Gion) s-a tras un foc de revolver asupra mea. Am auzit suferatul glonţului, care s-a infipt în ulucea din stînga mea. L-am scos şi vi-l prezint".

Bine, nu te alarma, răspunse BORCESCU, voi lua măsuri. Nu te arăta speriat şi contează pe mine.-

BORCESCU convoacă pe NICANDRU şi PROCA la EUGEN CRISTESCU şi comunică cazul lui NIC.STANESCU. În continuare spune: dacă se introduce în S.S.I., aceste practici străine, eu ştiu să răspund prompt, în plus voi raporta lui ION ANTONESCU. EUGEN CRISTESCU, foarte surprins de cele auzite, cere lui NICANDRU şi PROCA să ia măsuri contra acestor provocări, fiindcă ION ANTONESCU nu iartă. Aceste procedee chiar în interiorul unei unităţi nu sînt admisibile. BORCESCU te rog să nu dai curs acestei chestiuni.-

NIC.STANESCU s-a dovedit un democrat convins şi a fost tot timpul alături de BORCESCU cît a fost în serviciu.-

- Să urmărim puţin şi activitatea germană în ţară.

Germanii prin KILLINGER cereseră lui ION ANTONESCU închiderea tuturor elementelor de stînga şi internarea lor în lagăre, precum şi a tuturor politicienilor ce erau contra războiului. De altfel germanii mai încercaseră să ridice pe toţi cei menţionaţi mai sus, motivînd că au lagăre speciale constituite pentru toţi cei din Franţa, Belgia, Olanda, Austria şi chiar Ungaria. ION ANTONESCU a refuzat, susţinînd că el stăpîneşte situaţia. În consiliul de ordine se hotărîse să se institue următoarele măsuri:

-chemarea celui în cauză, la secţia juridică a SSI-lui de la Malbecan, unde seema o declaraţie, prin care îşi lua obligaţia ca să înceteze orice activitate politică pe timpul războiului; (cum au fost: AUREL BENTOIU, BUZESCU de la M.Oficial, AUREL DOBRĂSCU etc.);

-decipline obligatoriu pe 3 sau 6 luni, chiar la domiciliul celui în cauză uneori (MIRAIL GHILASGRANU);

-internarea în lagăr pe 3 sau 6 luni (MIRAIL RALEA, RAIESCU, GH. MAURER, NICUSOR GRAUR etc.);

-şi internarea în lagăr pe tot timpul războiului a comuniştilor activi (GH. GHEORGHIU-DEJ, TANTI GRACIUN, NEAGU ANDREI şi toţi comuniştii de frunte).-

Germanii și-au îndreptat privirea și asupra d-lui profesor MIHAIL RALEA și a lui MIHAIL GHELESCU. Deabia s-a putut obține o detenție limitată în lagăr pentru MIHAIL RALEA și un domiciliu obligatoriu la locuința sa din București pentru MIHAIL GHELESCU, pe timp limitat. Avocatul BORGESCU FLORIN s-a interesat tot timpul de soarta celor doi menționați mai sus și a cerut eliberarea lor, fiind susținut de BORGESCU în scolară sens.-

Germanii au mai schișat și o răpire a lui IULIU MARIU, care era cunoscut ca unul ce susținea permanent eșirea României din război. IULIU MARIU plecase din Sibiu, urcând la circa 100 m. de mașina S.S.I.-ului, care făcea supravegherea lui, dar și peșe. Agenții observă că o mașină germană cu număr de Sibiu, se interesase între ei și se ține continuu după mașina lui IULIU MARIU. La o oprire la Ciampina, agenții telefonază șefului lor direct IONESCU VICTOR, raportând despre ocaziune suspectă mașină germană. La rândul său IONESCU VICTOR comunică lui BORGESCU, care dă ordin primului să se iasă în întâmpinare cu mașina, înainte de Băneasa și să acționeze în raport de situație. În apropiere de Băneasa mașina germană barează mașina lui IULIU MARIU și îl socră să se urce în mașina germană. Cele două mașini ale SSI-ului cu IONESCU VICTOR se opresc și socră pe germani să-și vadă de treabă. Germanii recunoscând că sînt SSI-știi, au cerut scuze, spunînd că au făcut o confuzie. Drept mulțumire, IULIU MARIU a cerut lui BORGESCU, la 24 August 1944, ca agenții care au fost la el, să rămînă în continuare de serviciu la el.-

Starea de spirit a germanilor aflați pe teritoriul român, relativ bună. Erau unii care manifestau îngrijorare. Iși dădeau seama de lipsa de efective de pe front, - producția de război în scădere-, de imposibilitatea de a ridica efective din cele ce le aveau în Franța, Belgia, Olanda, Jugoslavia - Balcani-Ungaria plus România, unde au ținut efective între 70.000 pînă la 150.000 oameni, denota teama ce o aveau de surprize neplăcute în aceste țări, dacă nițiorau efectivele. Speranța lor era în noile invenții: cel atomic, avioane cu propulsie și aruncant antitanc. Totuși mulți dintre ei considerau războiul ca pierdut.-

Germanii lansează în țară o serie de fotocopii hărți, în care indicau viitoarele hotare ale României și anume: R. Tisa - R. Bug, Timocul și cadrlateralul. Fotocopiile de hărți

ale Ungariei indicau: întreg Ardealul - Banatul, Bucina, Slove-
nia și Slovacia; A Bulgariei indica: "accedonia greacă și jago-
slavă, Tisocul, Dobrogea, iar la sud eșirea la Marea Egee cu
Salonic, Cavala, Dedeagaci (Galipoli -Turcia). Întrebeți care
din aceste hărți va fi cea reală, răspundeu: a acelor care
vor face cele mai mari sacrificii pentru câștigarea războiului.
În realitate Fuhrerul urmărea: Banatul român, jugoslav și ma-
ghiar să formeze "Donaulandul", condus cu ajutorul svebilor
sub un "gauleuter" german. De la Tisa până în Carpați, deci
întreg Ardealul -un stat german- sas - condus de un gauleuter
(ANDREIAS SCHMIDT). României i se dădea Transnistria în care
trebuia să-și transfere întreaga populație românească din
Ardeal, pentru ca acesta să rămână curat german. ION ANTONESCU
opera totuși să salveze Ardealul. Cercurile noastre politice
considerau pe Fuhrer dement.-

După primul război mondial, au fost cîțiva oameni
politici, care au propus: dispersarea populației agricole
svebe și ungare, cei mai buni, plasați în toate regiunile
agricole ale țării ca îndrumători agricoli și zootehnici,
iar în locul lor duși români. De asemenea românizarea fron-
tierelor pe o fișie de 20 km. Propunerea a căzut, întîmpinînd
greutăți prea mari.-

- Colonelul german SCHNOLLER, fiind mutat de la Paris
la Odessa, a trecut prin București pe la centrala S.S.I.-ului.
În scurt timp se împrietenește cu BORGESCU, cărui îi declară
că a fost mutat de la Paris ca fiind antihitlerist. A arătat
că situația în Germania este critică, că există un puternic
curent antihitlerist, însă S.S.-ul lui HIMMLER este vigilant.
După ce a expus cele de mai sus, întrebă pe BORGESCU, dacă
poate rămîne în țară după război. Acesta i-a promis cu con-
diția de a fi folositor noii patrii, lucrînd pentru ea, ceea
ce a admis imediat. Pînă EUGEN CRIBESCU a fost pus la curent
și ION ANTONESCU, de cum văd germanii situația din propria
lor țară și a războiului.-

-- Atentatul din Germania, contra lui HITLER n-a
constituit nici o surpriză, fiindcă era explicabilă reacțiu-
nea poporului german contra aceluia ce-l ducea la dezastru.
Reacțiunea hitleristă a fost violentă, fiind silit chiar re-
gele ERNST să se sinucidă. Aceste frînături din Germania
n-a permis să avem o atitudine mai fermă, iar palatul și

toate partidele politice să se ocupe mai intens de asigurarea măsură din război.- 412

In țară.

Este interesant a se menționa și despre "Consiliul de ordine" ce funcționa pe timpul regimului antonescian separat de subsecretariatul de stat al ordinii. Se întrunea cam odată pe lună, în localul Președinției Consiliului de Miniștri, sub președinția lui ION și IGA ANTONESCU. Era compus din: PIKI VASILIU, EUGEN CRISTESCU, direcția generală a poliției prin IONEL STANESCU și spre sfârșitul războiului prin DIACONESCU și PALANGHANU. Cei mai activi și plini de inițiativă erau: PIKI VASILIU pentru a arăta că merită încrederea lui ION ANTONESCU, în fond ca să-și scopere marile afaceri ce le făcea fie cu evreii, fie cu alții și EUGEN CRISTESCU care dorea să ajungă ministru al informațiilor. Era sprijinit în acest sens de IGA ANTONESCU. PALANGHANU și DIACONESCU, rezervați. TOBESCU după cum îi dicta PIKI VASILIU sau EUGEN CRISTESCU cu care se afla în foarte bune relații. Toți preocupați de problema comunistă, care din ce în ce devine mai puternică, mai activă. Poliția descoperise organizația comunistă de la Sibiu și Plocești. În urma propunerilor lui PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU, consiliul de ordine hotărăște ca să se creeze un organ nou de depistarea organizațiilor comuniste, fiindcă cele existente nu sînt suficiente și anume o "Brigadă specială comunistă" atașată la prefectura poliției capitalei.-

EUGEN CRISTESCU reîntors la serviciu, cheamă pe BORGESCU și IONESCU VALEMIU în biroul său și le comunică hotărîrea consiliului de ordine, că și-a luat angajamentul ca S.S.I.-ul să contribuie cu 20 agenți și 4 mașini auto, salariile luîndu-le tot de la S.S.I.-

BORGESCU se adresează lui EUGEN CRISTESCU: "Credeți că este oportună creierea de asemenea unități anticomuniste, cînd noi urblăm să ieșim din război? Ne plîngem că germanii caută să ne creeze dificultăți în exterior și acum ni le complicăm singuri în interior!.-

"N-a fost eu cu ideea, -răspunde EUGEN CRISTESCU- dar e-ar părea că ai dreptate. Acum nu mai putem face nimic".

"Ba, da -răspunde BORGESCU- voi interveni personal la PIKI VASILIU, PALANGHANU, IONEL STANESCU și cu toții, la primul consiliu de ordine, să cereți să se renunțe la crearea acestei brigăzi, care ne-ar aduce complicații, în plus pentru

germani un motiv de a se interesa de problemele interne".- 413

In fața acestei situații, ION ANTONESCU a renunțat . Altfel noi valuri de arestări și condamnări ar fi avut loc. A rămas în funcție numai brigada specială legionară.-

-Tot timpul războiului, s-au făcut de PIKI VASILIU, câteva internări în lagăre a unora ce le expirase condamnarea avută și executată în închisoare. Motiva că "Consiliul de ordine" a hotărât, ca nusei pe timpul războiului să se țină în lagăr sau cu domiciliu obligator pe comunități activi în propagandă sau capabili de a comite acte de sabotaj. Internările în lagăr să se hotărăscă tot în consiliile de ordine. PIKI VASILIU spunea: măsuri excepționale pentru stări excepționale.

-Tot PIKI VASILIU trimetea periodic câte o comisie de verificare și triere a celor din lagărul de la Jiu. Comisia era prezidată de un ofițer superior din jandarai uneori de IONESCU și era compusă din câte un delegat al fiecărei instituții. Uneori EUGEN CRISTESCU spunea: "Dute la PSTROVICI, să vorbești și cu prietenul nostru BUBSTEIN. Rezultatul confidențial". Alte ori spunea lui BORCESCU: "Trimite un delegat, fiindcă eu n-am interes". Așa au plecat: GH. MIHAI, MIHALCEA și MIRCEA BOLBUR, care din proprie inițiativă cereau eliberarea casurilor nedrepte. Uneori cheamă la telefon pe BORCESCU: "putea cere eliberarea cutare sau cutare" (surorile NICOLAI etc). Se răspundea afirmativ. Acest lucru nu convenea lui IONESCU VALERIU și protesta, susținând: "toate instituțiile trimis delegați de la problema comunistă, nusei "capul pătrat" recte BORCESCU nu".-

-DIAONESCU, directorul general al poliției, fiind întrebat de ION ANTONESCU și germani dacă poate asigura transportul pe C.F. a peste 1000 evrei de la Grigore Ghica Voda la Constanța, fără ca aceștia pe traseu să debarce din tren și să se răspîndească în țară. BORCESCU fiind întrebat de DIAONESCU, dacă poate să-l ajute, acesta i-a răspuns afirmativ, astfel că evreii au putut ajunge la Constanța în bune condițiuni, cu destinația Palestina.-

-PADEKLIS, un mare afacerist din București, aflând că se fac transporturi cu evrei pe calea mării și deci posibilitatea de a face o bună afacere, închiriasă un vas vechi grecesc "Struns". Vasul în apropiere de Bosfor se scufundă,

înecând aproape pe toți pasagerii aceluia vas. Unele cercuri din București și Constanța acreditau zvonul că vasul "Struna" s-a lovit de o stîncă la intrarea în Bosfor, iar alții susțineau că vasul a fost torpilat de un submarin german, ceea ce pare verosimil.-

-Crucea Roșie Română a organizat un transport de 500 copii evrei, pe calea ferată prin Giurgiu-Ruse-Istanbul. BORGHESCU -președintele Crucii Roșii- roagă pe IGA ANTONESCU să aprobă ca nepotul său DAN BRATIANU să însoțească acest transport. BORGHESCU primind ordin în acest sens, prin delegatul său G. MIHAI ce-l avea la comisia pașapoartelor, îi obține pașaportul, mai ales că se afla în bune relații de prietenie cu DAN BRATIANU.-

-Anul 1943 se încheie cu arestarea doctorului PETRU GROZA. Un denunț dat germanilor arată că, PETRU GROZA pregătește circa 2000 de partizani în Muntenia și va stăca coloanele germane, interceptînd comunicațiile de pe Valea Mureșului. Nota a fost dată direcției generale a poliției, care procedea la arestarea și cercetarea sa. Intre timp, doamna VERTURIA GOGA, PAMFIL RIPOȘANU, IULIU MARIU și chiar POPESCU DUMITRU, ministru de interne, intervin pe lângă ION ANTONESCU ca să-l elibereze, dînd ordin în acest sens. Cum nota era a legăției germane, ordonă se S.S.I.-ul să verifice tot ceea ce i se pune în sarcină lui PETRU GROZA. A fost sîns la Balceson în cursul lunii decembrie 1943. BORGHESCU a fost însărcinat cu facerea acestei cercetări. Din fericire BORGHESCU îl cunoștea pe PETRU GROZA de la Deva și cum știa de proveniența notei în cauză la germani, face un referat favorabil, susținînd că el, fost caporal în armata austro-ungară, nu putea conduce o casă de două mii de oameni, care trebuiau echipați, înarmați și hrăniți zilnic. În zonă nu s-a identificat grupări în acest sens. În concluzie, cere eliberarea sa și ca germanii să nu fie impiedicați de activitatea doctorului PETRU GROZA, S.S.I.-ul își ia obligația de a-l supraveghea permanent. ION ANTONESCU a pus rezoluția pe referatul lui BORGHESCU "să fie eliberat". După 28 zile doctorul PETRU GROZA părăsește liber Balcesonul. PAMFIL RIPOȘANU îl aștepta cu mașina la poartă, pentru a-l duce direct la Deva. Cum a fost tratat, în timpul detenției, e arată d-rul PETRU GROZA în lucrarea sa "In umbra celulei".-

- Anul 1944, spunesu toți, că este anul care va aduce
pacea.-

La începutul lunii februarie, BORCESCU prezintă lui
EUGEN CRIBRESCU, o mare lucrare documentară, care a durat
aproape 3 luni și peste 500.000 lei cheltuiți, anume: "Infil-
trația germană în economia românească".-

ION ANTONESCU a fost surprins de adâncă infiltrația
germană și spunea că va lua măsuri.-

- La Odessa este doborât un avion sovietic. TRINCU
ATANASIE, comandantul diviziei locale, dă ordin ca ofițerul
sovietic să fie înmormântat ca un erou căzut la datorie. Mai
mult chiar, TRINCU ține o cuvântare în cinstea acestui erou.
Germanofiliile informează pe ION ANTONESCU că TRINCU a proclamat
eroismul sovietic. ION ANTONESCU gata să-l ia comanda și să-l
scostă din arastă. Se dă spre verificare grupei militare din
S.S.I.- BORCESCU stabilește adevărul. TRINCU a menționat că
avionul sovietic a căzut ca un erou, dar a cerut ostașilor
români să fie și ei tot așa de bravi, căci eroii sînt cinstiți
ori unde, numei leșii sînt disprețuiți. Români au eroii căi
și vor mai avea. În fața acestei situații, ION ANTONESCU a re-
plicat: era mai bine decât nu vorbea, dar n-a luat nici o mă-
sură contra lui TRINCU.-

- La începutul lunii martie (1944) înainte de bătălia
de la Uman, în care germanii puneau mari speranțe de izbîndă,
BORCESCU cere lui EUGEN CRIBRESCU să-i prezinte lui ION ANTO-
NESCU situația politică și militară cu concluzia că acum este
timpul cel mai favorabil pentru scîrpa României din război.
EUGEN CRIBRESCU neavînd curaj, cere lui BORCESCU să-l înso-
țească la ION ANTONESCU, pentru a expune situația militară și
concluzia necesară, după ce o expune el pe cea politică. ION
ANTONESCU după ce îi ascultă pe amîndoi, se infuriie și începe
să strige: "o să mă învățați ce să fac? Băguți-vă mințile
în cap, numai eu dispun". BORCESCU roagă să fie trimis pe
front. ION ANTONESCU, tot infuriat, răspunde: "Bagă-ți mințile
în cap și stai unde te-am pus. Ești într-un serviciu ordonat".-

ION ANTONESCU părea bolnav și obosit. Acel ce lucrau
mai aproape de el, erau îngrijorați că tocmai în aceste tin-
puri grele, el este bolnav.-

- Conform avertismentelor date la radio Londra, la 4
aprilie au început bombardamentele seriene de o amploare nevă-

subă pînă atunci în România. Din prima zi, un cartier întreg din București a fost pus la pămînt și foarte multe victime omenești. S-a dispus ca toate departamentele și instituțiile de stat din orașele bombardate (București, Plocești, Brașov, Timișoara) să se disperseze. S.S.I.-ul trece la Joița și Măgurele, iar la controlă în București a rămas numai BORCESCU cu secția sa.-

-Ofițerii de la Marele Stat Major dîndu-și seama de situație, iau legătura cu palatul, dar tems de a nu fi descoperiți, solicită lui BORCESCU ajutorul său, COMISEL PANTELIMON, HAROESCU și alții îi confiază, sub cuvînt de onoare, secretul lor. Că au luat legătura cu palatul și pregătesc efectivele pentru a face chiar cu forța eșirea din război. BORCESCU le-a promis că îi va scoperi și ajuta. Acțiunea palatului a scoperea încă din anul trecut. Le comunică, că datorită situației lui, a încercat în cartie să prezinte lui ION ANTONESCU situația favorabilă pentru eșirea din război, însă acesta l-a gonit. BORCESCU a scoperit într-adevăr acțiunea palatului și a Marelui Stat Major, atît față de ION ANTONESCU cît și de germani. De asemenea a scoperit acțiunea partidelor politice ce urmăreau acelaș scop. IULIU MANIU ca și DINU BRĂTIANU se întâlneau cu partizanii săi la Brașov, Sînsis, București, Florice, Bolintin etc. și de fiecare dată se dădeau note informative inofensive. Palatul prin general DAMACEANU și MCCSONYI a luat contact cu ing. CRAUSU (recte dl. EMIL BODNARAS) aducîndu-l la palat. Despre aceste contacte nu s-su dat note informative, că ar fi sărit în sus atît ION ANTONESCU cît și germanii. De altfel, aceștia din urmă se interesau de dl. EMIL BODNARAS, însă întotdeauna BORCESCU le spunea că este sub stricta sa supraveghere, că el are domiciliu obligatoriu la Brăila, că îi cunoaște întreaga activitate și să nu se bage nimeni pe fir.-

- În interiorul S.S.I.-ului discuții pe chestiunea contrasabotajului. GUTA PETROVICI comunică lui BORCESCU: - PROCA cu contrasabotajul lui face victime în lumea muncitorească și în comunistă."Domnule PETROVICI -răspunse BORCESCU- se atras atenția d-lui EUGEN CRISTESCU, de cînd a permis ca PROCA să-și facă agentură proprie în fabrici și uzine. La fiecare internare în lagăr sau trimiteri pe front, EUGEN CRISTESCU ridică din umeri, ceea ce înseamnă că PROCA este susținut de nemți și îl domină. În 1942, spunea că se va înțelege cu PROCA, dar acum văd că și dvs. ca și el își dați dreptate".-

Cu altă ocazie, NIC.SPANESCU remarcă că contrasabotajul va aduce dificultăți serviciului."Da -răspunse BORGESCU- dar în vius răspunderilor totul va cădea pe EUGEN CRISTESCU și pe IONESCU VALERIU, căci PROCA o va șterge cu nemții sau va dispărea. Desmodământul s-a văsat în martie sau aprilie 1945, fiind PROCA cu ajutorul său PACESCU, s-au sinucis în celulele închisorii Malmeson.-

- ION ANTONESCU solicitat de cîtiva macedo-romini, trimite ceva ajutoare -alimente- populației macedo-romine din Grecia. Cu această ocazie a profitat și o parte din populația greacă. La legația romină din Atena s-au distribuit alimente tuturor celor ce veneau în contact cu legația romină. Criticile au fost prompte -ajutoarele erau din Transnistria, fiindcă pe cutii în loc să fie scris România scrisa Transnistria.-

- Tot ION ANTONESCU a intervenit la Fuhrer să elibereze pe toți prizonierii jugoslavi de origine romină. S-au adus în țară circa 2000 de romini, unde au fost ținuți pentru refacere circa o lună de zile și trimiși apoi la vetrele lor. Aproape toți erau originari de pe valea Timocului. S-au plîns că sîrbi, ca și bulgarii la Est de Timoc, nu dau voce rominilor să aibă școli și biserici și amenințați cu desnaționalizarea. Idem macedo-rominii din Bitolia s-au plîns că sîrbi le-au închis liceul și școlile ce le aveau răsuase de pe vremea stăpînirii turcești.-

- În cursul unei sesi, BORGESCU este interpelat de prietenul său DAN BRATIANU, de la societatea de telefoane, dacă este dispus să ia contact cu un personaj din "Intelligence-Service", căci insistă să vorbească. Ceres de asemenea cuvîntul de onoare că nu va fi arestat. A doua zi, într-un birou al societății de telefoane, BORGESCU se întâlnește cu GEORGE DORAND. Acesta din urmă spune: "Vă vorbește în numele Angliei. Știu că sînteți șeful rezistenței oficiale contra germanilor. Vă scos în numele Angliei de a proceda cu urgență la eliberarea grupului de spioni în frunte cu profesorul ECK, prinși în regiunea Odobești (Putna) de către elementele marelui Stat Major, în colaborare cu germanii, în minele cărora se găsesc. Trebuie procedat urgent, înainte ca germanii să le facă vreun rău. Vă facem direct răspunșator de viața lor. Aveți cuvîntul de onoare, că în schimb Anglia va ajuta România să iasă din situația grea în care se găsește".-

BORGESCU promite că va interveni, dar cere timp de maximum 48 ore. Acesta după ce ia deslegare de la EUGEN CRISTESCU și ION ANTONESCU procedează rapid pentru ridicarea spionilor de la germani. Pe baza convenției ce exista între români și germani -că spionii prinși pe teritoriul României revin de drept S.S.I.-ului- BORGESCU obține întregul grup de spioni, pe care l-a cunoscut în închisoarea Malmeson. Profesorul ECK era profesor de bizantologie la Universitatea din București și era șeful I.S. pentru România și Europa centrală. Avea ca secretară pe MARGHERIT HALLEN și spunea că lucra în folosul frontului de est.-

După 36 ore, BORGESCU se reintâlnește cu GEORGE DORAND. Acesta îi mulțumește și accentuează că, cuvântul Angliei va fi respectat.-

- La începutul lunii iunie, din ordinul lui EUGEN CRISTESCU, BORGESCU conduce pe profesorul ECK la domiciliul lui ION ANTONESCU din str. Batiștei. Discuțiile au fost în legătură cu plecarea lui BARBU SPIRBEY la Cairo. Acesta din urmă însoțit de fiica sa și de dl. VISOIANU, au plecat la Cairo-Ankara. BARBU SPIRBEY a rămas foarte surprins, cînd la aeroportul din Cairo este întâmpinat de un colonel englez care în cea mai autentică limbă românească, îi urează bun venit. Era MASTERBOHN, directorul general al rafinării "Unirea"-Ploiești și cetățean de onoare al aceluși oraș. Ei au fost îndrumați la Ankara, pentru a lua contact cu ambasadorul sovietic, căci armistițiul trebuia încheiat la Moscova.-

- Pe Valea Prahovei a început sezonul de vară. Lume mai puțină, țara este în război. Multe hoteluri sînt ocupate cu răniți, iar la "Absențe Palace" patronajul funcționează în plin. Sîmbătă și duminică aglomerația este mult mărită din cauză că de la departamente și instituții se îmbulsesc toți la sante. Mulți domni și mai ales doamnele curioase merg să vadă lagărul de la Timiș al avietorilor englezi și americani prizonieri.-

La Sinaia se remarcă doi ofițeri cari se merg împreună: SAMATESCU de la palat și VASILIU RABJANU, comandantul militar al zonei petrolifere. Sînt veseli și spun la multe persoane sub formă discretă: ION ANTONESCU va fi înălțurat de la guvern, voi face noi guvernul și imediat voi egi din război, încheind pacea.-

Organizația "Todt"-Sinsia, plină de spioni și agenți germani, sînt în curent cu ce colportează SANATRESCU și VASILIU RASCANU, KILLINGER cere lui ION ANTONESCU arestarea acestor ofițeri. Imprudențe tocmă în perioada cea mai critică. Se știa că germanii n-au glumit cu HORTY în Ungaria, băgîndu-l în lagăr. ION ANTONESCU fiind vorba de SANATRESCU de la palat, ordonă o verificare urgentă. EUGEN CRISTĂSCU spune lui BORGESCU: "Să te văd cum o scoți la cap cu SANATRESCU, că neștii sînt furioși. Tocmai la Sinsia s-a găsit să vorbească, unde ei au centrală de spionaj".-

După cîteva zile, BORGESCU prezintă rezultatul: germanii interpretează greșit. E adevărat că SANATRESCU este văzut cu VASILIU RASCANU. Prinsul este un om de spirit, face diferite complimente sau spropouri la frumusețea doamnelor, la atitudinea unor doamni -un banc- sau cite un spirit chiar cu caracter politic, dar fără a fi vorba de înlocuirea reginului, deci nu corespunde realității: cele semnalate de germani,- ION ANTONESCU pentru a da totuși satisfacție lui KILLINGER, dă ordin lui PARTAZI, ministrului de război, să le facă observațiile verbale convenite, așa că ofițerii au scăpat fără alte sancțiuni.-

- Tot în luna iunie sînt lansați în jud. Vlașca, trei parașutiști englezi: GESTERLEIN, PORTER și MEDKIANU, care aveau misiunea de a lua contact cu palatul și cu partidele istorice. Ei fiind prinși de jandarmi, au fost cazați într-un apartament de la Inspectoratul general al jandarmeriei și li s-a dat posibilitatea ca să-și îndeplinească misiunea dar sub controlul lui FIKI VASILIU și al lui EUGEN CRISTĂSCU.-

In țară se desfășura o vie activitate politică.

Peste tot au loc conciliabile politice și se fac pregătiri pentru eșirea din război. Germanii cu aceeași atențiune urmăresc situația internă, dar se mulțumesc cu ceea ce le dădea BORGESCU și oamenii săi, care făceau cu sdevărat operă de desinformare.-

Activitatea politică se desfășura pe 4 linii și anume:

- prima - linia palatului, care era cea mai activă. MIHAI se consulte cu SANATRESCU, BAVEL RADULESCU, NEGUL, NICULESCU-BUZENFI, general NICULESCU C., STIBORA NOCIONII, DAMAGHANU, IONESCU EMILIA, cu soții de la Marele Stat Major și separeb cu IULIU MAHIU și DINU BRATIANU.-

-cu ICA ANTONESCU -nehotărît- juca pe două tablouri, crezîndu-se abil și că este un nou Metternich;

-și în fine cu ing.CHAUSU, ca activ și hotărît, pe care îl educase în palat SAHATSCU, IONESCU SMILIAN etc.-

- A doua linie - era a partidelor istorice cu IULIU MANIU și DINU BRATIANU, care se complăceau mai mult în redactări de memorii și în pertractări. IULIU MANIU în legătură cu exteriorul se folosea de cifrul S.S.I.-ului. Tot el luase contact cu LUCRETIU PATRASCANU, care avusese domiciliu obligatoriu la Poiana-Tapului, stabilind un mod de colaborare la guvern, după epirea României din război.-

Tot IULIU MANIU mai primise de la GAFENCU, ce se găsea în Elveția, o stenogramă a lui BERES-STALIN, prin care acesta din urmă, asigură pe IULIU MANIU, că nu se va amesteca întrebările interne ale României, dacă este din război imediat.-

Tărăniștii susțineau că în enciclopedia sovietică, P.M.T. era menționat ca un partid democratic, iar IULIU MANIU era îndreptățit să creadă, că va juca un rol prim în conjunctura internă.-

-A treia linie, era cea oficială condusă de ION și ICA ANTONESCU, dar care era cea mai timidă, probabil din cauza obligațiilor ce le aveau față de germani.-

Datorită unei combinații politice a lui PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU, este adus și LUCRETIU PATRASCANU de la Poiana-Tapului la București și instalat în str.Armenească nr.11, la avocatul TOROSIAN. Scopul aducerii lui LUCRETIU PATRASCANU era de a avea convorbiri cu ION și ICA ANTONESCU în vederea încheierii armistițiului și chiar a unui pact politic. Ca și partidele istorice, PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU au socotit că cel mai puternic reprezentant al partidului comunist este LUCRETIU PATRASCANU, care prin originea și educația sa, era mai apropiat de concepția burgheză.-

Tot în această perioadă LUCRETIU PATRASCANU a avut o serie de întrevederi cu partizanii săi, chiar și cu dl.inginer CHAUSU.-

- În fine, a patra linie, a Partidului Comunist Român, cea mai puternică linie și a cărei acțiune se făcea simțită în toată țara. Numeroase acte de sabotaj pentru micșorarea producției de război, și propaganda intensivă în fabrici și uzine contra războiului, îl făcea să fie o forță de temut pentru par-

bisani războiului. Cînd la 24 August au apărut gărzile patriotice și forțele apărării patriotice în vederea consolidării acestului de la 23 August, de abia atunci și-au dat seama toți de forța partidului, cît și de pregătirea tehnică făcută în vederea acestui istoric.-

- Să urmărim din nou, desfășurarea acțiunii interne.

- IULIU MARIU, prevăzînd o eventuală înlăturare a lui ION ANTONESCU de la palat, invită pe generalul IACOBICI, -care se bucura de mare prestigiu în armată- la el, și îi spune: "să fiți pregătiți de a succeda lui ION ANTONESCU, ca fiind cel mai pregătit și simpatizat de armată. Eventual să aveți studiat și pregătit o lovitură armată pentru înlăturarea lui ION ANTONESCU. În acest scop să conțineți legăturile de prietenie cu Marele Stat Major și cu generalii armatei.

IULIU MARIU conservase prietenia lui IACOBICI de cînd s-au cunoscut la Viena, înainte de 1914- și apoi cointeresîndu-l într-un consiliu de administrație. Aceasta a fost mai greu, fiindcă nimeni nu vrea să renunțe la un loc, pentru IACOBICI. IONEL POP -unul din nepoții lui MARIU- era în 22 sau 23 consilii de administrație, cu venituri de cîteva milioane lunar, nu se îndura să cedeze măcar un loc. Astfel vedem pe IACOBICI plasat într-un consiliu de administrație la Timișoara. Aici SEVER BOCU - electorul partidului- nu admite ca străinii să beneficieze de veniturile locale și-l înlătură, așa că IACOBICI revine la București. Aici cu multă greutate i s-a asigurat un loc minor.-

În ajunul lui 23 August, IULIU MARIU are neșansa de a nu găsi pe IACOBICI, căci toți erau plecați sau dispersați în provincie. De abia la 25 sau 26 august, revin toți în București, dar IULIU MARIU nu mai avea nevoie de ei.-

- La sfîrșitul lunii iulie, începutul lui august, din ordinul lui PIKI VASILIU și al lui EUGEN CRISTESCU s-au dat dispoziții colonelului LEOVEANU, comandantul lagărului Răzoiu, ca să creeze condițiunea favorabilă evadării unui grup de 10-12 comuniști, printre care: dl. GH. GHEORGHIU-DEJ, NEAGU ANDRĂȘI etc.- S-a bănuie că se urzărește un scop de către PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU, dar n-a transpirat nimic. Germanii s-au sesizat de această evadare și au cerut imediat arestarea lor. Deși se cunoștea drumul apusor de evadați prin Craiova,

de unde s-au răspândit, dl. GH. GHEORGHIU DEJ era la părintele JUSTINIAN (Vilcea). BORGESCU era la datorie și dădea germanilor informații eronate.-

- Tot în cursul acestei luni, IULIU MANIU cu DIHU BRATIANU se coborâse să discute cu un emisar prin linia frontului la Moscova, pentru a trata în numele lor. Persoana aleasă era generalul ALDEA, cunoscut sovieticilor, fiindcă fusese într-o misiune specială la Odessa, cu ocazia predării bunurilor din Basarabia. Au fost captați generalii BACOVITA și CRETEANU, care permiteau această trecere prin sectorul lor. Ziua destinată era 9 sau 11 august. S-a renunțat la această trecere din cauza reluării ofensive sovietice pe frontul nostru.-

- ION ANTONESCU primea știri din ce în ce mai proaste de pe front. Din interior presiune mare pentru eșirea din război. În această situație, la 19 sau 20 august, se hotărăște să plece pe front. de la S.S.I. primește două note:

-prima - nesinceritatea germană față de România;

-n-a livrat materialul blindat;

-n-a dat armamentul antitanc promis, cu ocazia trimiterii de trupe la Cotul Doamului;

-germanii nu ne mai pot ajuta - lipsă de efective, iar cu materialul și mai puțin, uzinele lor fiind puse la pământ de aviația anglo-americană.

-a doua notă - dovada unei nesincerități, liste cu numerele tuturor trenurilor în care s-au imbarcat toate blindatele germane de pe frontul român, îndreptându-se spre Polonia, lăsând frontul român complet lipsit de blindate.-

ION ANTONESCU constată personal că situația frontului este critică. S-a dus la cartierul general german, pentru trupele din Moldova, ce se găseau la Blânic-Moldova. Aici ION ANTONESCU a întrebat de ce nu se degajează Moldova și Basarabia de trupele sovietice, așa cum s-a promis. Generalul german... comandantul șef, căuta să-l liniștească pe ION ANTONESCU, promițând că în curând va lua contraofensiva. ION ANTONESCU întrebă: "Bine, dar de ce ai trimis blindatele din Moldova. Cu ce vei lua contraofensiva. Dăte liste cu trenurile care au transportat blindatele". Generalul german răspunde: "da, recunoaște, însă în strict secret pregătim o mare bătălie lângă Vârșovia".-

În seara de 21 sau în dimineața de 22 august, ION ANTONESCU s-a reîntors la Iașov. Impresia celor ce l-au văzut

după reînchisoarea din Moldova a fost, că era deprinsat. EUGEN CRISTESCU în seara de 22 august a venit de la Snagov la centrala serviciu, în biroul lui BORGESCU - contrar obiceiului său - și îi comunică: MIHAI a invitat pentru mîine 23 august dimineața la palat, în audiență de lucru, pe ION și ICA ANTONESCU. Ceea ce este surprinzător, este faptul că amîndoi sînt obesați deodată. Dumeasta BORGESCU, ce informații ai și ce impresie îți face această invitație de lucru? BORGESCU răspunde: "mîine este o zi hotărîtoare. Cred că se va face eșirea României din război, dar nu știu cine o va face".-

EUGEN CRISTESCU continuă: "Eu mă duc la Joița, să mă culc. Mîine dimineața la ora 6 sînt în biroul d-tale și te rog să mă pui la curent cu tot ce se întîmplă în noaptea aceasta și ce se proiectează pentru mîine 23 august".-

Contrar obiceiului, EUGEN CRISTESCU a fost exact la 6 dimineața în biroul lui BORGESCU. Acesta îl tratează cu o cafea și după ce-l pune la curent, îi spune: "Vă suiți în mașină și vă duceți direct la Snagov. Vă rog să raportați lui ION ANTONESCU să accepte scoaterea țării din război, altfel ve fi domina de la putere. (Nu se bănuia nimic de arestare). EUGEN CRISTESCU pleacă înainte de ora 7 dimineața, dar în drum spre Snagov, se opri la Președinția Consiliului de Miniștri - la OVID VLADESCU, născul său și secretar general al președinției. Acesta îl asigură pe EUGEN CRISTESCU că ION și ICA ANTONESCU se vor opri la secretariatul președinției, avînd unele lucrări de semnat. Într-adevăr, ION și ICA ANTONESCU s-au oprit la președinție, dar numai la parter după care și-au continuat drumul la palat, fără să-l vedea pe EUGEN CRISTESCU.

Care era barometrul politic în acea dimineață?

IULIU MARIU și DINU BRATIANU susțineau că, ION ANTONESCU să facă armistițiul, fiind un militar cu mare prestigiu, după care vor lua ei sarcina formării guvernului. Pe de altă parte IULIU MARIU era supărat că nu-l găsește pe IACOBICI.

MIHAI consilier de SARATSCU, MOGILNYI și unii alții de inginerul GRABU, era mai categoric, ION ANTONESCU trebuie scos de la conducerea statului imediat.

- Din informații neverificate, vom relata ce s-a întîmplat la palat în ziua de 23 August.

MIHAI e cerut lui ION ANTONESCU imediata scoatere

a țării din război. Acesta pe un ton nu prea cald, a spus că știe ce are de făcut și că îi mai trebuie circa trei zile. Se pregătea de plecare. La sugestia spontană a inginerului CRAIU, ce se afla camuflat acolo, ca amândoi să fie arestați, deoarece egiptii afară, vor aresta ei pe toți cei din palat. MIRAI o scootește ca bună această idee și dă ordin de arestare. Generalul IONNESCU EMILIAN și saiorul DEMETRESCU ANTON trece la executare, invitând pe ION și ICA ANTONESCU să intre într-o cameră a palatului. A doua zi, au fost dați spre păstrare în aceeași stare de arest, Partidului Comunist până la clarificarea situației lor.-

Pe la ora 13 sau 14, EUGEN CRISTESCU ajunge la serviciul său, foarte deprinsat, comunicând lui BORCESCU: "n-am putut vorbi cu ION și ICA ANTONESCU, fiindcă în loc să mă duc la Sașgov, am stat la OVID VLADSCU. Ei au trecut la palat, unde amândoi au fost arestați. Acum am venit să-mi dau demisia și să numesc pe colonel SIMINEL VICTOR înlocuitorul meu." BORCESCU a adunat în grabă câțiva funcționari, care din întâmplare se mai găseau în local, în fața cărora, EUGEN CRISTESCU a declarat: "Înțeleg să-mi asum întregă răspundere, fiindcă totul le-am făcut din propria mea inițiativă, sau după hotărârile consiliului de ordine, sau chiar după ordinele directe ale lui ION ANTONESCU. Dumnezeustră, de la cel mai mare până la cel mai mic, nu știu fost cu nimic scutecăși în inițiativele și acțiunile mele, iar în multe lucruri sîntetă chiar străini de ce s-a întâmplat".-

După aceasta el părăsește localul, fără să spună unde se duce.-

BORCESCU primește vizita avocatului BEGHESCU FIDELIN, la circa 10 minute după plecarea șefului demisionat, care îi spune: "doamule colonel, vreau să mă duc la șefii mei politici MIRAIL PALMA și MIRAIL GHELEBEREANU și dacă pot să le duc și vreo nouțate.-

BORCESCU răspunde: "doamule BEGHESCU așteți liber. În curînd vă voi desconcentra și vă veți putea relua ocupațiile dvs. personale. Ca nouțate vă pot spune, că BANATESCU se străduiește să forțeze guvernul"(ora 15-16).-

Pe la ora 17 sau 18, BORCESCU primește un telefon de la EUGEN CRISTESCU, aflat în cabinetul generalului TOBESCU, de la inspectoreratul general al jandarmeriei (dos. Ștefan cel mare) prin care îl roagă să le facă o vizită urgentă. Erau în

plină discuție când sosește BORCESCU. EUGEN CRISTESCU întreabă: "Ce să fac, sunt într-o grea situație și nu știu ce să fac?" BORCESCU răspunde: "După părerea mea este bine ca atât dvs. cât și dl. general TOBESCU să vă constituiți ca prizonieri la palat, deoarece sînteți căutați încă de la ora 13. De altfel este căutat și fostul guvernator al Transilviei GH. ALIXEANU și cred că la ora aceasta el a răspuns la chemare. Așfi CRISTESCU cât și TOBESCU răspund că vor mai consulta și pe alții, după care vor hotărî.-

BORCESCU se reîntoarce la serviciu și cunoșcînd comoditatea lui SIMINEL - în plus străin de probleme - acționează din propria sa inițiativă, punînd serviciul la dispoziția noului guvern.-

Pe la ora 20, BORCESCU cheamă la telefon pe colonelul magistrat IONESCU RADU și comunică să pună în libertate pe toți cei de la Malazon, cu îndeplinirea formelor legale și să înceapă cu RICA GEORGESCU, care probabil urmează să intre în guvern. IONESCU RADU cere să i se dea ordin scris în acest sens și pe care l-a primit chiar în cursul acelei serii de 23 august. După ce eliberează pe RICA GEORGESCU, IONESCU RADU roagă pe BORCESCU: "Dragă, eu așfi vrea să stau vreo 8 sau 10 zile acasă, sub pretext că sînt bolnav, pînă se mai liniștesc lucrurile. Am să trimit la tine pe maiorul magistrat DUMITRIU, din cînd în cînd, cu rugămintea ce să mă pui la curent cu ultimele știri politice".-

El urmează un post și l-a obținut prin RICA GEORGESCU postul de director general al poliției și siguranței de stat.-

BORCESCU verifică în aceeași seară situația, ducîndu-se la Malazon. Numai RICA GEORGESCU pleacă. El reînțește ordinul de plecare pentru toți, însă deținuții îi cer să rămîna peste noapte la Malazon. Era tirziu, se auzeau focuri de armă la Academia Militară și fiindu-le frică de germani, cer să se ia măsuri de pază. BORCESCU dă ordin de întărirea pazei și a pus mitraliere la poartă. Chestiunea Malazonului urma să fie rezolvată a doua zi de colonelul IONESCU RADU și oamenii săi.-

Pe la ora 20,30-21, radio-București comunique constituirea guvernului SANATSCU, cînd BORCESCU intră tocmai în biroul său. La doserul mare al legăturilor telefonice germane și pleacă la societatea de telefoane, pentru a găsi personalul necesar, care să întrerogă legăturile telefonice ale

arestatei germane, legăției și a tuturor spionilor germani. Cu greu au fost găsiți, DAN BRATIANU, BĂDULESCU OCTAV, precum și personalul necesar efectuării acestei lucrări. O piedică neprevăzută, directorul general al societății de telefoane, ing. PAPADACHE, se opune, susținând că fără ordinul șefului guvernului nu dă voie. BORGHESCU ia legătura telefonică cu SARATESCU, chiar în fața celor indicați mai sus, și cere aprobarea.-

-Sărbătescu: Bine că v-ați gândit la o problemă atât de importantă. Faceți imediat operația".

-BORGHESCU: domnule general, mai avem și alte măsuri pregătite, am să vi le prezint mâine dimineață".-

-Sărbătescu: înseamnă că dta. consolidezi ceea ce am făcut noi azi. Bine".-

În tot cursul nopții și a doua zi s-a lucrat intens, după dorința (înlocuit încă din timpul războiului) în care era tot specificat și prevăzut.-

- Tot în acea seară, BORGHESCU raportează lui SARATESCU, că a eliberat pe deținuții de la Malaxon și să este cazul să se lichideze și cu lagărul de la Tg.Jiu, unde sînt închisi toți democrații, care au fost contra războiului. SARATESCU a dat aprobarea și BORGHESCU a dispus de urmare. Problema celor din închisori și penitenciare urma să se hotărească în primul consiliu de miniștri.-

- Cazul de la legăția germană din seara de 23 August, poate fi considerat ca o dovadă evidentă, că s-a lucrat încă din timpul războiului, la săvîrșirea actului politic, prin desinformarea germană. La telefon, EUGEN CRISTESCU precizează: "domnule colonel BORGHESCU, stit eu cit și dl. ministru KILINGER care se află lângă mine, nu știa care mai este situația. Sînt șanse de refacerea ei".

Deci germanii au fost surprinși de această lovitură de stat, datorită desinformării făcută de BORGHESCU.-

Tot 23 August, ora 23. Se cheamă la telefon prefectul de Muncăre-Devs. BORGHESCU; domnule col. DEMETRESCU (prefectul), din ordinul d-lui general SARATESCU, arestați imediat pe TEBER, care se găsește lângă dta. la fabrica Kulle.

-DEMETRESCU: da, ce s-a schimbat guvernul? Ce s-a întâmplat?

-BORGHESCU: dar, ce dvs. nu aveți radio? Treceți imediat la arestarea lui TEBER.-

la Urziceni și Afușești pe direcția probabilă de retragere a armatelor germane și de înaintare a armatelor sovietice. Să facă o recunoaștere la Colentina-Stefănești, dacă sînt rezistențe germane în legătură cu cele de la Băneasa. BORGHEȘU încearcă să obțină: "dozule general, dar eu nu dispun de trupă, eu am numai funcționari civili". SAHATSCU răspunde: "Cu stît mai bine, că nu strage atenția asupra lor".-

BORGHEȘU trimite o echipă de 4 agenți la Urziceni și alți tot de 4 agenți cu mașini la Afușești, care să amuțe speranța trupelor.-

Personal cu GH. MIHAI, VICTOR IONESCU și șoferul GLIHA, înarmați cu două Schmeissere (automate germane) s-au dus în recunoaștere la Colentina-Stefănești. Nu s-a găsit nici un fel de trupă germană, însă spre Băneasa au fost primiți cu focuri vii de arme și automate. Rezultatul l-a raportat BORGHEȘU celor doi: SAHATSCU și MARDARE. BORGHEȘU care fusese trimis spre Băneasa, a fost luat prizonier de germani. Pe chestia acestor rezistențe, mulți au fost decorați chiar cu "Mihai Viteazul" Chiar și cu actul de la 23 August, unii numai că aveau cunoștință că se va schimba situația politică și au fost avansați. ALDEA la general de corp armată, LIȘTEANU GH., la general de corp armată; DARABEANU, MĂDĂSCU de la general de brigadă, la divizie și corp de armată; BOVOIU de la col. în rezervă la general activ. În timp ce BORGHEȘU și alții erau legați de promoția ce urma să fie avansată.-

Tot așa a fost și înainte de 1940. Un grup așa șiși avansați ofițeri, fac art. 14 prin care dă dreptul la avansare peste promoția care o blochează și după ce s-au avansat au anulat art. 14 pentru a nu mai beneficia și alții. Procedee necorecte.-

La 26 sau 27 august, MARDARE, care știa că se terminase cu luarea măsurilor pentru consolidarea actului, cere lui BORGHEȘU să i se restituie ordicul de înputernicire dat, susținînd că au spărut; generalul ANTON la jandarmi, care fusese dispersat și col. CRISTEA NICOLAE, prefectul poliției capitalei.-

ANTON, fusese captat de palat cu cult înainte de 23 August, fără ca PIRI VASILIU sau BORGHEȘU să cunoască faptul. ANTON a pus la dispoziție toate forțele de jandarmi și care erau cele mai numeroase în capitală.-

MIHAI cu soasa sa ELENA cu BELLY CAPARGYI și alte câteva persoane pleacă la ferma colonelului PETRESCU (iunianist) din jud. Gorj, unde stă pînă la 20-25 septembrie, de cînd începe turburări sau reacțiuni germane în capitală. BORGHESCU rămîne pe lîngă guvern în capitală (Bolintin sau subcolul A. N. N. -ului) ca element de legătură cu MIHAI.-

Reîntors la serviciu, BORGHESCU primește pe delegații instituțiilor lor:

-comisarul COPOLIU, din partea direcției generale a poliției;

-comisarul P. BLADE de la prefectura poliției capitalei;

-șeful PENESCU de la inspectoratul general al jandarmeriei, cărora le înmînează tabele nominale cu circa 2500-3000 persoane, din întreaga țară, capabile să declanșeze acțiuni de turburare a ordinii interne, sau de a provoca rezistențe cu ocazia înaintării trupelor sovietice. În decursul zilelor de 24-25 și 26 august, toate arestările au fost efectuate.-

Tot în decursul acestor zile, BORGHESCU vizitează pe: GH. PAURER, IULIU MARIU, DINU BRATIANU și TITEL PETRESCU, cu care ocazie le face cunoscut că S.S.I.-ul nu va mai urma drumul trasat de MIHA MORUZOFF sau EUGEN CRIBNESCU, el fiind numai un organ de informare al guvernului în diferite probleme necesare conducerii statului, în plus el redevine ca organ auxiliar al Marei Stat Major. Dacă au nevoie de ceva informațiuni în legătură cu conducerea statului, le vor cere prin prim ministru de care aparține S.S.I.-ul.

La 27 august, SANATESCU cere generalului din aviație EMIL GHEORGHIU un avion pentru ziua de 28 august, care să transporte pe profesorul ECK, pe secretara sa MARGARET HALLER și un delegat al guvernului la Istanbul. Avionul se va întoarce cu delegatul guvernului, care era DAN BRATIANU. Delegat al S.S.I.-ului pînă la plecarea lui ECK era av. BORGHESCU FLORIN. Înainte de plecare, ECK s-a găsit de cuviință, să dea lui BORGHESCU FLORIN o declarație prin care atestă că stii BORGHESCU cît și BORGHESCU nu pot fi făcuți solidari cu acțiunile lui EUGEN CRIBNESCU ca unul ce cunoaște realitățile.-

SANATESCU prin ECK, a cerut ca aviația anglo-americană să intervină pentru a distruge rezistența germană de la Băncasa. Astfel că la 29 august a avut loc ultimul bombardament aerian anglo-american pe teritoriul României.-

-In zilele de 24 la 28 august, guvernul funcționa parțial, fie în subsolul S.S.R.-ului, fie la Bolintinal din Vale, cărei mulți miniștri erau dispersați pe unde au putut, așa că la 28 sau 29 august se întrunește primul consiliu de miniștri. Tot în această zi, BORGHEȘU predă lui ALDEA -ministru de interne- măsurile ce le-a luat în timpul lipsei sale. Ministerul era instalat în palatul ÇANTADUZINO, de pe Calea Victoriei.-

-In București sosise misiunile informativ:

- american cu STIBENS;
- englez cu PORTER, GIBBON etc.
- și cel sovietic.

Misiunile americane și engleze spuneau:

- am venit să vedem procesul de comunizare din România;
- rugăm ca guvernul român să nu încerce să facă intrigi între guvernele aliata, fiindcă ele sînt solidare pentru distrugerea hitlerismului.

BORGHEȘU comunicînd cele de mai sus lui ÇANABESCU, JULIU MANIU intervine: "aceasta nu constituie o notă oficială".

Spre sfîrșitul lunii august, MOÇIONI face o vizită la birou lui BORGHEȘU, spunînd: "am o aprobare de la RAOVITA să-ți dai toată corespondența ce o aveți la S.S.I. despre palat, în plus tot ce aveți în legătură cu eșirea Romîniei din război. BORGHEȘU a cerut timp 2-3 zile, fiindcă trebuie căutat în arhivă. Timpul era necesar pentru scoaterea de copii. Materialul cerut a fost ridicat de IONESCU-BALACRANU - secretarul palatului.-

MOÇIONI vizitează a doua oară pe BORGHEȘU la biroul său pe la 6 sau 7 septembrie, manifestîndu-și de astă dată dorința, de a crea un serviciu de informații și pază la palat. În acest scop, cere să i se recomande un funcționar superior bun din S.S.I., care să-i pună în stare de funcționare. Apoi, renunță la această idee, pentru a cere în numele lui MIHAI, lista tuturor informatorilor interni și externi pe care îi are SSI-ul. BORGHEȘU refuză, spunînd: "legea de funcționare a S.S.I., nă oprește de a executa o asemenea dorință,

-întîi - nu sînt șeful serviciului căci numai el poate da, și

-al doilea - nici el nu poate, fără aprobarea scrisă a șefului său direct, RAOVITA.-

Vă rog deci adresați-vă șefului serviciului MIHAIL.

VICTOR sau lui RACOVITA ori SARAFERCU.-

La 24 sau 25 septembrie, NICULESCU-BUZESTI ministrul de externe, invită pe BORGESCU la ministerul său. Acesta îl găsește pe NICULESCU-BUZESTI în convorbire cu MOJONII. "Uite, ceea ce te-am chemat spune ministrul, te rog să-mi dai lista infor-mațiilor externe". BORGESCU răspunde: "Doamne ministere, am spus și d-lui MOJONII și spun domniei-voastre: Legea de organizare și funcționare a serviciului, dă dreptul numai șefului serviciului -lui RACOVITA sau SARAFERCU- să dea această listă. Nu depinde de mine, care sînt doar un subaltern și nici nu este în sectorul meu de activitate". NICULESCU-BUZESTI se supără și chemă pe LISIEVICI ION -ce acum era șeful S.S.I.-ului. Acesta susține că nici el nu a dat lista cerută.-

-Să vedem care era situația internă a S.S.I.-ului.

În general - situația era cea grea- personalul fiind dispersat și se cerea eforturi mari celor rămași în București. Între 24 august și 4-5 septembrie, mulți au peregri-nat prin țară (Banat, Ardeal, Oltenia) de teamă să nu fie trași la răspundere:

-unii că au fost pe frontul de est;

-alții de teamă că au fost în slujba germană ca: NICANIEU, PROCA, PĂGĂSCU, GEORGESCU, GALERIU etc.-și numai grupe mici demorează se găsea la serviciu cu BORGESCU. În oca-sia grupă găsim pe: NIC. STĂNESCU, BOCHESCU, GH. MIHAI, AGHONIEU și aproape tot C.I.-ul cu excepția lui IONESCU VALERIU, care vîndu-se pășăit de sprijinitorul său ERGEN CRISTESCU, fuge și el ca apoi să se sinucidă. Cu toate acestea S.S.I.-ul a funcționat fără întrerupere și a informat Marele Stat Major în perioada cea mai critică a reorganizării forțelor pe frontul de vest, cîm și guvernul asupra situației din țară și extern, datorită faptului că aparatul său din țară și din străinătate a funcționat fără defecțiuni.-

După listele S.S.I.-ului s-au făcut epurările, com-priarile din departamente și instituțiile de stat, presă, etc.-

-s-a mai dat liste tuturor colaborațiilor noastre:

-s-a arestat întreg aparatul informativ-german;

-s-au dat listele pentru arestarea celor ce ar putea crea dificultăți interne sau rezistențe în fața înaintării trupelor sovietice (circa 2500-3000 pe întreaga țară).-

-s-a contribuit la prinderea primelor elemente din ⁴³²apus, parașutate pentru a culege informații etc.-

-La 3 sau 5 septembrie, BORGESCU este chemat de SAHARDEANU: "Dte. împreună cu CRISTEA B., prefectul poliției capitalei, trebuie ca imediat să procedați la evacuarea legației germane în localul liceului "Mihai Viteazul". Le puneți la dispoziție tot ce au nevoie și să-i asigurați că se vor bucura de același privilegiu de "exterritorialitate" și în noul local ce li s-a afectat. După ce s-au luat toate măsurile necesare acestei operațiuni, cei doi menționați mai sus, s-au dus la legația germană. Aici au fost invitați să intre în biroul lui KILLINGER. CRISTEA a expus scopul venirii lor și a cerut să procedeze la executare. KILLINGER era înconjurat de von CLADIUS, STELZER, REUBACHER, BIECHER și generalul HAUSEN și a cerut un supliment de garanții. Cererile lor au fost satisfăcute imediat. S-a eșit în holul cel mare al legației și KILLINGER a comunicat tuturor că trebuie să evacueze legația. Fiecare poate lua ce vrea, căci au camioane și mașini la dispoziție. După aceea s-a dus spre capătul celălalt al holului și a tras un prim foc de revolver în secretara sa ELIA PETERSEN-escorind-o pe loc- iar cu al doilea foc și-a curățat firul propriei sale vieți. Nu s-a putut interveni cu nimic, iar ministru CLADIUS adresându-se lui CRISTEA și BORGESCU a spus: "KILLINGER nu poate părăsi pământul patriei sale, întocmai ca și un comandant de vas, când vasul se scufundă, el nu-l mai părăsește".-

-La 4 septembrie vine la S.S.I. generalul LITRANU - subsecretar de stat la interne- pentru a instala ca șef al S.S.I.-ului pe GEORGESCU (BICESU FLORIN). BORGESCU raportează:

-Domnule general, instalarea nu poate fi valabilă, fiindcă SSI-ul nu aparține de ministerul de interne și nu aveți aprobarea lui SAHARDEANU sau RACOVITA:

-al doilea, GEORGESCU a condus problema comunistă sub MORZOFF, apoi a scris cartea "Ca ferul roșu" cu caracter anticomunist și cred că veți avea proteste din partea F.R.D.-ului. -

LITRANU și-e dat seama de situație și a plecat.-

-La 6 sau 7 septembrie RACOVITA spune lui BORGESCU: "SAHARDEANU și eu mine am hotărât să plecăm la Paris, în scopul de a aduce în țară cât mai multe misiuni franco-anglo-americane care să contrabalanseze efectele propagandei sovietice. BORGESCU

obiectivă să spunemii ce-su lăsat în zona de influență sovietică și ceci nu va avea nici o șansă de reușită. BACOVITA cum enervat spusel "atunci ce să să fac eu la Paris. Te rog să-ți scoți autorizația respectivă de la franco-anglo-americanii Mar, sub pretextul să vreau să obțin pe baza "legii de împrumut și închirieri" echipament pentru cele 16 divizii ce luptă pe frontul de vest."

Anglo-americanii au refuzat să desceantă autorizația.-

La 7 septembrie 1944, cînd BĂBĂTESCU hotărîște ca S.G.I.-ul să revină la Marele Stat Major -cu pe vremuri-șeful Secției II-a colonel MINGREANU AUREL, dă o instrucțiune scrisă. Mesajta prevede: "S.G.I.-ul care în decursul timpului s-a îndepărtat de la misiunile date de Marele Stat Major (adică de la MORUZOV pînă la EUGEN CRIBĂNESCU inclusiv, urmează să revină în normal".-

MINGREANU se adresează lui BORGESCU: "nu vin să vizitez S.G.I.-ul, dar te cunosc și știu activitatea d-tale., așa că pentru mine Marele Stat Major constituie o garanție că S.G.I. va intra în normal".-

Între 13-20 septembrie BĂBĂTESCU spune lui BORGESCU: "te rog să iei contact cu Partidul Comunist, spre a-ți permite să vizitezi pe cei patru arestați, dați în păstrarea lor. Veni dacă sînt bine tratați și dacă au vreo cerere de făcut.-

BORGESCU se prezintă d-lui GH. MAURER, care îl pune în legătură cu dl. PHIL BOMBARAS. Prin acesta, a putut vizita pe cei patru arestați, care se găseau într-o vilă situată în cartierul Vostra Luminosă.-

Au fost găsiți la parter: ICA ANTONESCU, PIRI VASILIU și ALEXIANU, care au rămas surprinși de vizita ce o primiseră, ce apoi toți să întrebe de noutățile din București. Da, dar ce venit să vadă cum sînteți tratați și dacă aveți vreo cerere de făcut. Foarte bine, răspund toți, cereri nu avem. ICA ANTONESCU susține discuția la parter, cîșeasă pe BORGESCU sus la etaj. Întrebă: - cum s-a constituit guvernul, care-i situația frontului, dacă sînt defecțiuni. BORGESCU îi răspunde la toate și arată scopul venirii sale. ICA ANTONESCU răspunde: "sînt mulțumit, îmi lipsește presa și radio-ul. Comunică tuturor ofițerilor să fie uniți cu conducerea statului și așa cum și-au făcut datoria pe frontul de est, să o facă și pe frontul de vest.-

BORGESCU, la eşirea din via, comunică d-lui SAHIL BUIVARIAN, dorința celor arestați. Acesta promise că le va da, chiar a doua zi, și-l invită pe BORGESCU pentru o nouă vizită spre verificare. Acesta mulțumește și spune că nu este cazul, față de felul bun cum sînt tratați arestații.-

Intre 13-15 septembrie RACOVITA spune lui BORGESCU : "SAHATSCU ca și o parte din guvern, au dori să știe, dacă sînt sincere, bunele intenții manifestate de marii aliați față de noi, în urma efortului ce-l facem în vest. Vei face deci urgent, un referat pentru creșterea unei echipe speciale de care ai nevoie, fonduri, local, materiale etc., fiind că guvernul trebuie să știe cît se poate baza pe sinceritatea noilor aliați".

Față de situația militară și politică în care se găsea România, BORGESCU și-a dat seama că riscu să fie suspectați de spionaj și infirmia lucrarea.-

La 19 septembrie SIMINEL VICTOR este înlocuit de la șefia serviciului cu LISSIEVICI I., iar BORGESCU din subdirector general al S.S.I.-ului rămîne numai șeful C.I.-

Pe la 24-25 septembrie, LISSIEVICI cere lui BORGESCU să urgenteze lucrarea cerută de RACOVITA. Lucrarea a fost predată de abia către 15 octombrie cu mențiunea verbală că: situația schimbîndu-se de la zi la zi, lucrarea nu se poate executa și se riscă, putînd fi tratați toți drept spioni.-

RACOVITA, găsește lucrarea bună și o aprobă.-

BORGESCU persistînd în refuzul său de a nu executa referatul, RACOVITA îl dă disponibil, iar Marele Stat Major îl numește ca șef de Stat Major la divizia II inf., pe frontul de vest. LISSIEVICI I. dă dispoziții ca secția C.I. cu toate lucrările să fie predate lt.col. POPOVICI ANTON.-

Intre 10-15 noiembrie, LISSIEVICI este chemat de Dr. PETRU GROZA, la Președinția Consiliului de Miniștri, care-i spune: "susțin că BORGESCU este disponibil, l-am cerut pentru mine la președinție. Te rog să mi-l trimiți de îndată ce termină predarea lucrărilor sale". Dr. PETRU GROZA obținuse aprobarea de la SAHATSCU, care pe lingă calitatea de prim ministru era și ministrul armatei (în al doilea guvern), iar la subsecretariatul armatei de uscat era CRĂTULESCU ILIE. SAHATSCU îl cheamă pe BORGESCU și îi pune în vedere schimbarea. Cel din urmă raportese: domnule general, am fost subdirector general al S.S.I.-ului și acum un simplu șef de birou cu titlul de

director, apoi promoția sa arcescă să fie avansată și să se anuleze scutirea de stagiou. Ce faci? SĂRĂTESCU răspunde: n-ai grijă, căci situația militară a țării este foarte bună, iar scutirea de stagiou se va considera în continuare. Dtu. ești singurul cunoscător al problemelor de stat, rămas din cei vechi și de ajutor la președinție.-

La 20 sau 22 noiembrie, BORGESCU primește o întărire de la dl. MIL BODNARAS, că este mutat la președinție.-

La 24 noiembrie, BORGESCU se prezintă d-rului PETRU GROZA, vicepreședinte al consiliului de miniștri și trece ca director de cabinet al domniei sale. În după amiaza de 24, 25, 26 și 27 noiembrie BORGESCU termină predarea la S.S.I., ca apoi la 23 sau 24 decembrie se duce să-și ia solda, cînd cunoaște și pe generalul SAVOIU, terminînd definitiv cu SSI-ul.-

Manifestațiile grandioase și repetate ale F.N.D.-ului au derutat lumea politică. Ea crede, că odată instalați la putere, vor putea să-și plaseze partizanii în posturile cheie și să poată domina în toate sectoarele. Darute creșterea și mai mult, fiind că nu știau în ce măsură puterea sovietică sprijină F.N.D.-ul și nu vrea să vină în conflict cu ea.-

În ajun de 6 decembrie, RADESCU cheamă pe BORGESCU: Eu voi forma guvernul nou. Intenționez să te trec ca șef al S.S.I.-ului. Imi faci o propunere de reorganizarea lui, în plus ai o listă aici de cei ce urmează să fie epurați din serviciu. Erau: col. CHRISTESCU, LISSIEVICI, CRINTESCU, BORGESCU FIARIN, BĂTUȘESCU, CHELBASU etc.- La 8 decembrie RADESCU spune lui BORGESCU: dtu. vei rămîne tot la PETRU GROZA, fără nici o grijă de avansare, iar la S.S.I. voi pune pe col. de rezervă SAVOIU -fost la palat- care îl vei avansa general.-

Din cauza evenimentelor politice și mai ales încordarea dintre partide, RADESCU și SĂRĂTESCU cheamă pe BORGESCU: trebuie să faci o lucrare urgentă, în care să previi organizarea unei rezistențe naționale și dacă este posibil să indicii numele ofițerilor capabili să conducă această rezistență.-

BORGESCU explică, această lucrare era posibilă acum unu sau doi ani, dar acum în vîltoarea politică în care ne găsim nu este posibilă de executat. Luarea este foarte grea și depășește posibilitățile mele. RADESCU și SĂRĂTESCU insistă și cer lucrarea. BORGESCU dă instrucțiunile necesare -verbal-

avocatului MARGEL UNTERMAN și îl lasă să întocmească o lucrare din care să se vadă imposibilitatea de a fi pusă în aplicare.-

La prezentarea lucrării, BORGESCU creată din nou, că în conjunctura politică în care ne găsim, soluția trebuie găsită în altă parte și anume:

-să se cadă la un acord cu F.N.D.-ul;

-să-și modifice programele după cele mai avansate;

-să stabilească cu F.N.D.-ul o platformă de guver-

nare;

-să stabilească legături cu partidul de la conducerea sovietică (puterea sovietică). RADESCU și SANATESCU exclamă:

Nu cumva te-a impresionat puterea sovietică? SANATESCU în continuare: Nu uita că noi sintem a patra putere (ce număr de forțe pe frontul de west), ce luptăm contra hitlerismului și la terminarea războiului ne vom reînoi total independența.-

În acest timp la cabinetul d-rului PETRU GROZA se lucrea problema basarabească și problema germanilor din Bucovina, la care BORGESCU a contribuit depunând toată atenția. PETRU GROZA i-a propus să se înscrie în partidul domniei sale. BORGESCU a răspuns: - în prealabil vă rog să interveniți la Ministerul Forțelor Armatei pentru aprobare, intrucît noi ofițerii activi nu avem voie să ne înscriem în partide politice sub sancțiunea excluderii din armată.-

- Incoeribilul RADESCU crede că printr-o atitudine energică și chiar agresivă va reuși să intimideze forțele F.N.D.-ului, iar Uniunea Sovietică nu va interveni, pentru a nu indispușe pe anglo-americieni.-

Într-o după amiază, PAUL DOBRESCU, secretar general la prefectura poliției capitalei și omul de casă al lui RADESCU, venind în biroul lui BORGESCU, spuse: - mine dimineață RADESCU va ține un discurs tare la "Seala" sau "Aro", la adresa F.N.D.-ului. Este susținut de anglo-americieni și SSI-ul are informații că mine intră în portul Constanța câteva vase anglo-americeane. BORGESCU răspunde: "SSI-ul a început să inventeze informații marine?", iar cu discursul tare cred că își grăbește plecarea de la guvern. BORGESCU aduce la cunoștința d-rului PETRU GROZA despre cele ce se proiectează a doua zi, care zice: - capitolul RADESCU se va termina, va veni F.N.D.-ul la guvern.-

La marșă manifestația a F.N.D.-ului ce a avut loc la

4 martie 1945, în după amiaza zilei o parte din manifestații au intrat în palat. Palatul s-a așternut și IONESCU EMILIAN cheamă la telefon pe BORGESCU și cere să evacueze palatul de manifestații, deoarece a făcut o impresie foarte rea asupra lui MIHAI.-

Cu eprobarea lui PETRU GROZA, BORGESCU însoțit de registratul TARANHANU s-a dus la palat. Sărit pe piatra pe care era grilajul de fier, BORGESCU reușește să fie ascultat de na-
nifestanți, comunicându-le: "sunt trimis de doctorul PETRU GROZA ca să evacuați palatul și să vă răspîndiți în liniște, deoarece noul guvern îl veți forma domnia voastră F.N.D.-ul".-

Manifestanții au ovacionat și disciplinați au părăsit palatul și pisya din fața sa.-

A doua zi la 5 martie 1945, IONESCU EMILIAN comunică telefonic lui BORGESCU: dl. Dr. PETRU GROZA este invitat de MIHAI în audiență la ora 18 și te rog să vii și tu.".-

La coborîrea din mașină, se întîlnesc la intrare cu IULIU MARIU, DINU BRATIANU și alții, ce fuseseră în audiență comună la MIHAI, IONESCU EMILIAN îi întâmpină și introduce pe dr. PETRU GROZA în cabinetul de lucru regal, iar pe BORGESCU îl reține în antieșeră, ca el IONESCU să dispară. După un minut își face apariția MIHAI, care întrebă pe BORGESCU: "Cine este acest PETRU GROZA? corespunde misiunii ce i s-ar da? are ade-
niunea F.N.D.-ului?". Aceste două relații favorabile și arată din punct de vedere politic, că este singurul care poate stă-
pîni situația, avînd sentimentul și concursul neprecupețit al F.N.D.-ului. MIHAI se reîntoarce pentru a se duce în cabinetul de lucru. După cîteva minute PETRU GROZA a eșit radios. Fusese însărcinat cu formarea guvernului. Cu această ocazie BORGESCU, iar a cules o serie de precizări că va fi avansat la gradul de general și că îi se va da orice post dorește.-

EPILOG.

În cursul luni martie 1945 au avut loc la Cluj, serbările pentru revederea Ardealului de Nord la patria mună. Pri-
mul ministru PETRU GROZA este însoțit de prietul său director de cabinet BORGESCU, care a contribuit și la pregătirea acestor serbări. Generalul SUBALDOV, șeful delegației sovietice și președintele ei comisiei aliate de control, ocupă locul de frunte în tribuna oficială alături de MIHAI. Manifestația a fost grandioasă și cu vii mulțumiri pentru conducătorii sovie-
tici politici și ai armatei, care ne-au ajutat să recăpătăm Ardealul de Nord.-

La 26 martie 1945 sînt arestați: LIBERVICI, BORGESCU, RADULESCU G. și BITA, C. BURBAN și VERA TABACOVICI, trimiși la Moscova pentru cercetări și după 12-14 zile au fost retrimiși în țară pentru eliberare, însă reținuți la Malmezon pînă la 23 decembrie 1945, cînd au fost puși în libertate.-

Între anii 1946-1948 inclusiv, BORGESCU este preocupat de ciștigarea existenței sale, a soției și fiicei sale, care urmează cursurile liceului de fete "Carpen Sylva". A încercat să intre ca mîburător de stradă la U.C.B. și șeful personalului DOIGESCU, l-a respins, pînă nu aduce dovadă de la partid, că poate ocupa o funcție. A voit face pe banalul în Gara de Nord și dimineața la Obor, iar în timpul zilei este vîsut pe Calea Victoriei, încercînd să facă afaceri cu sîpun, brînsă, grăsimi, etc.- Tot BORGESCU este vîsut la agenția de comision a ELENEI ICHESCU din str. Doamnei, tot pentru afaceri, dar fără rezultate. Dacă ar fi obținut toate bunurile ce i s-au luat la prisa parchiziției din 1945, ar fi putut vinde lucrurile personale și ar fi trăit mai bine.-

Între 20 octombrie 1948 și 3 martie 1949, BORGESCU încearcă norocul ca administrator de moșie (66 ha.) a generalului CRAUSDESCU (Cosimbești-Ialomița). Acolo era o mizerie în toată splendoarea ei. Grajdul spart, ruinat, un pătul ars, casa în dărîmare. Vite, o singură vacă ce da 2 kgr. lapte pe zi, înecole nici o vită sau pasăre, porci, cecit doi cîini jigăriți.- Era prototipul moșiiilor burgheze a căror stăpîni aveau banii la rînie sau îi pierdeau în jocuri de cărți. La 3 martie 1949 s-a făcut exproprieră totală și astfel s-a lichidat această afacere, înainte de a fi dat măcar o singură recoltă. BORGESCU s-a ales cu o chitanță de 30 sau 32 mii lei, prin care CRAUSDESCU îi rămîne dator, fiindcă BORGESCU a avut naivitatea de a-și băga și banii personali, în scopul de a repara grajdul, constitui un inventar viu, a face semănăturile neefectuate de CRAUSDESCU și ogoare pentru prîsăvară.-

La 26 mai 1949, BORGESCU este ridicat pentru a doua oară și judecat de abis în 1956, cînd i s-a aplicat condamnarea "detențiune grea pe viață" la art. 133.-

În ianuarie 1961, la închisoarea Gherla, unde BORGESCU se găsea în curs de executare de pedeapsă, s-a făcut verificarea dosarelor, cu care ocerie lui i s-a spus: "deși viețșă, ai o purtare foarte bună, ceea ce a dat să înțelegă pentru toți din celulă, că este spre binele lui. Într-adevăr BORGESCU s-a înce-

drept în disciplina închisorilor prin care a trecut, respectând regulamentele și a evitat să aibe conflicte cu administrația sau chiar cu colegii săi. Gite odată, decât se amasa cite un coleg izolat, să răbufnească și să spună că se va răzbuna pe toți cei care l-au nenorocit, BORGHESCU ca vechi pușcăriaș, îi înfrunța spunându-le: "cine vorbește de răzbunare, înseamnă că nu este pregătit pentru noua viață socială și nu cred că va mai ieși din închisare, cine crede că vremurile vechi vor reveni, se înșală profund, lumea merge înainte, nu înapoi. Deci vremurile lui CAROL II și legionarilor nu vor mai reveni. Totul trebuie rezolvat numai pe calea "justiției", dar cel mai bun lucru ar fi "tabula rasa". Decă și mai fi pus ca la 23 august să stăpînesc situația, și fi foarte dur, fiindcă trebuiesc evitate vărsările de sînge. Nimeni să nu-și închipuie, că și-ar putea face sînge dreptate, decă să se țermine cu aceste aiureli, fiind că se repercutează asupra tuturor în rău".-

Toți colegii se asociau la părerea lui BORGHESCU și șesepță toți cu încredere, ca noul regim socialist să dea un decret de largă amnistie.-

Fără de cele de mai sus, vă rog să binevoiți a aprecia dacă nu este cazul să revizuiți și situația mea, absolvindu-mă de pedeapsă.-

Drept care dau prezenta declarație, semnînd-o cu
mîna proprie.-

sa/Borghescu C. Traian

Inchisoarea Salmeșca

15 mai 1962

FILĂ DE CERTIFICARE

Prezentul dosar conține un
număr de 440 file,
plus I = 441 file opis
și a fost verificat de SOGOR IVAN
DATA 24.06.2010